Vors
DRottēns og Frelsara
Jesu Christi
NYA
Testament

Med Kostgiæfne og epter Høfud-Textanum meir eñ fyrrum athugad/
So og
Med adskilianlegum Paralleler auked.

Registur

Yfer þess Nya Testamentis Bækur.

St. Matthæi Evangelium/

I. Capitule.

Christi Upprune / Nafn og Fæding.

Jesu Christi ætt-book/(sem
var) Davids sonur/ (sem
var) Abrahams sonur.
2 Abraham gat * Isaak:
Isaak gat ** Jakob:
Jakob gat + Juda og
hañs brædur. * 1. Mos. 21/ 2/ 3.
** 1. Mos. 25/ 26. + 1. Mos. 29/ 35.
3 Juda gat * Phares og Zaram af
Thamar: Phares gat ** Esrom: Es-
rom gat + Aram. * 1. Mos. 38. 29/ 30.
** 1. Kron. 2. 5/ 9. + Ruth. 4/ 19.
4 Aram gat * Aminadab: Aminadab
gat Naasson: Naasson gat Salmon.
* 1. Kron. 2 10/ 11.
5 Salmon gat * Booz af Rachab: Bo-
oz gat ** Obed af Ruth: Obed gat +
Jessai. * Ruth 4/21. ** Ruth. 4.
17/ 21. + Ruth. 4/ 22.
6 Jessai gat kong * David: Kong Da-
vid gat ** Salomon af Uriæ (hustru.)
* 1. Kron. 2/ 15. ** 2. Sam 12/ 24.
7 Salomon gat * Roboam: Roboam
gat ** Abia: Abia gat Asa.
* 1. Kong. 11/ 43. ** 1. Kron. 3/ 10. etc.
8 Asa gat * Josaphat: Josaphat gat
** Joram: Joram gat + Oziam.
* 1. Kong. 15/ 24. ** 1. Kong. 22/ 51.
+ 1. Kron. 3. 11/ 12.
9 Ozias gat * Joatham: Joatham gat
** Achas: Achas gat + Ezechias.
* 2. Kong. 15/ 7. ** 2. Kong. 16/ 1.
+ 2. Kong. 16. 20.
10 Ezechias gat * Manassen: Ma-
nasses gat ** Amon: Amon gat + Jo-
siam. * 2. Kong. 20/ 21.
** 2. Kong. 21/ 18. + 2. Kong. 21/ 14.
11 Josias * gat Jechoniam og hñs bræd
ur / um þañ Babyloniska utlendings-
skap. * 1. Kron 3/ 15.
12 Eñ epter þañ Babyloniska utlend-
ingsskap * gat Jechonias Salathiel:
Og Salathiel gat Zorobabel.
* 1. Kron. 3/ 17.
13 Zorobabel gat Abiud: Abiud gat
Eliakim: Eliakim gat Azor.
14 Azor gat Sadok: Sadok gat A-
chim: Achim gat Eliud.
15 Eliud gat Eleazar: Eleazar gat
Matthan: Matthan gat Jakob.
16 Jakob gat Joseph mañ Mariu /
Af heñe er Jesus fæddur/ sem kallast
* Christus. * C. 27. 17/ 22.
17 So eru aller lider fra Abraham
allt til Davids fiortan lider / og fra
David allt til þess Babyloniska utlend
ingsskapar fiortan lider/ og fra þeim
Babyloniska utlendingsskap allt til
Christum fiortan lider.
18 Eñ Jesu Christi fæding gieck so
til. Þegar * Maria hañs mooder var
Joseph trulofud / adur eñ þau komu
samañ/ fanst hun ad vera ólett af
þeim Heilaga Anda. * Luc. 1. 27/ 34
C. 2/ 5.
19 Eñ Joseph heñar madur / sem var
riettvijs / og sem ecke villde * ofrægia
hana / villde heimuglega skilia sig vid
hana. * 4. Mos. 5/ 15. 5. Mos. 24/ 1.
20 Eñ sem hñ so þeinkte/ sia/ þa op-
enberadest Drottens eingell hönū i ein-
um draume/ og sagde: Joseph Davids
son/ ottastu ecke ad medtaka þijna hust
ru Mariam/ þvi * þad sem er getted i
heñe/ er af þeim Heilaga Anda.
* Luc. 1. 35.
21 Hun mun fæda eirn son/ og * hañs
nafn skallt þu kalla Jesus/ þvi hañ **
mun frelsa sitt foolk fra þeirra synd-

um.

um. * Luc. 2/ 2. ** B. G. 4/ 12.
22 Eñ þetta skiede alltsamañ / so ad
þad skyllde fullkomnast/ sem Drottenñ
hefur talad fyrer * spámañenñ/er seig-
er: * Es. 7/ 14. etc.
23 Sia/ ein jomfru mun verda æuaxt-
arsøm/ og fæda eirn son / og þu skallt
kalla hñs nafn * Emmanuel/ þad er
utlagt: Gud med oss. * Es. 8. 8/ 10.
24 Eñ þegar Joseph vaknade upp af
svefnenum/ giørde hañ / sem Drottens
eingell hafde byfalad hønū/ og medtook
sijna hustru/
25 Og kiende hēnar ecke / þar til hun
hafde fædt siñ * frumgietenñ son/ z kall-
ade hñs nafn Jesus. * Luc. 2/ 7.

II. Capitule.

Christur verdur tilbedenñ af Vitring-
unum/ og flyr til Ægyptalands.

(Evang. a Threttanda Dag Joola.)

Eñ nær ed * Jesus var fæddur
i ** Bethlehem i Judæa/ i
kong Herodis tijd/ sia/ þa komu
vitringar af austre til Jerusa-
lem/ * Luc. 2/ 6. 7. ** 1. Mos 35/ 19.
2 Og søgdu: Hvar er sa / sem er fæddur/
Judaña konungur? Þvi vier høfum sied
hñs * stiørnu i austurælfu/ z erū kom-
ner ad tilbidia hañ. * 4 Mos. 24/ 17.
3 Eñ þegar kong Herodes þad heyrde/
skielfdest hañ / og øll Jerusalem med
hønum.
4 Og þegar hñ hafde samañsafnad
øllū þeim yppurstu prestū z skriftlærd-
um a medal foolksens/ spurdest hñ fyrer
af þeim/ hvar Christur skyllde fædast?
5 Þeir søgdu til hñs: i Bethlehem i
Judæa. Þvi þar er so skrifad fyrer *
spámañenñ: * Mich. 5/ 2. Joh. 7/ 42.
6 Og þu Bethlehem i Juda lande ert
aungvañveigenñ hin minsta a medal
Juda høfdingia / þvi af þier mun ut-
koma eirn hertoge / sem mun fæda mitt
foolk Jsrael.
7 Þa kallade Herodes vitringana heim
uglega/ og frietti af þeim iñelega/ nær
stiarnañ hefde lated sig sia.
8 Og hañ sende þa til Bethlehem/ og
sagde: fared þier/ z spyrried iñelega ad
barnenu/ eñ nær þier hafed þad funded/
þa kuñgiøred mier þad/ ad eg z kuñe ko-
ma og tilbidia þad.
9 Eñ þegar þeir høfdu heirt konung-
enū/ þa fooru þeir burt. Og sia/ stiarn-
añ / sem þeir høfdu sied i austur ælfu/
gieck frañe fyrer þeim/ þar til hun kom/
og stood uppyfer/ þar sem barned var.
10 Eñ þegar þeir sau stiørnuna/ urdu
þeir harla miøg glader/
11 Og geingu iñ i hused/ z * fundu barn
ed med þess modur Maria/ z fiellu fram
og tilbádu þad/ og opnudu þeirra fiar-
sioodu/ z offrudu þvi gafū/ ** gulle/
og reikelse/ og myrrhu/ * Luc. 2/ 16/
** Ps. 72/ 10. Es/ 60/ 6.
12 Og sem þr voru advarader (af Gude)
i einum draume/ ad þeir skyllde ecke snua
vid til Herodem/ foru þr eirn añañ veg
til þeirra lands aptur.)
13 Eñ þegar þr voru burtfarner/ sia/
(þa) openberast Drottens eingell Jo-
seph i einum draume / og seiger: stattu
upp/ og tak barned og þess modur/ z fly
til Ægyptalands / og vert þar/ þar til
eg seige þier til/ þvi Herodes mun leita
epter barnenu til ad fyrerkoma þvi.
14 Og hañ stood upp / took barned og
þess moodur um nottena/ z burtveik til
Ægyptalands.
15 Og var þar/ þangad til Herodes var
daudur/ ad þad skyllde fullkomnast/ sem
var sagt af Drottne fyrer * spámañ-
enñ/ er seiger: eg kallade miñ son af Æ-
gyptalande. * Os. 11/ 1.
16 Þegar Herodes nu sa/ ad hañ var
gabbadur af vitringunum/ vard hñ afar
reidur/ og sende ut / og liet i helsla øll
børn/ sem voru i Bethlehem/ og i øllū
hēnar endemerkum/ fra tueggia ára z
þar fyrer iñañ / epter þm tijma/ sem hñ
hafde iñelega friett af vitringunum.
17 Þa er þad fullkomnad/ sem sagt er
af þeim spámañe * Jeremia / er seig-
er: * c. 31/ 15.
18 J Rama var heirt eitt hrop/ grat
ur og

ur og kvein z mikel ylbran/Rachel griet
sijn børn/og villde ecke læta sier hugsva
la/þvi þau eru ecke til.
(Evang. a Sun̄ud. epter Nijtt Ar.)
19 En̄ þegar Herodes var daudur/ sia/
(þa) openberast Drottens eingell
Joseph i einum draume i Egyptalande.
20 Seigande: statt þu upp/ og tak barn-
ed z þess moodur / z far burt i Israels
land / þvi þeir eru dauder / sem soktu
epter barnsens lijfe.
21 Þa stood hn̄ upp / og took barned og
þess moodur/og kom i Israels land.
22 En̄ þa han̄ heyrde / ad Archelaus
være konungur i Judæa/ i sijns fødurs
Herodis stad/ottadest hn̄ ad koma þang
ad/ en̄ han̄ var vidvaradur (af Gude) i
einu draume/z veik burt i Galilææ ende-
merkur.
23 Og kom z bioo i einre borg/sm̄ nefnd
est Nazareth/so ad þad skyllde fullkom-
nast/ sem sagt er fyrer spámennena: ad
han̄ skyllde kallast Nazaræus.)

III. Capitule.

Johan̄es predikar og skijrer Christū.

A Þm̄ døgū *kom Johan̄es skijr-
are /sem predikade i eydemørk
en̄e / i Judæa/ *Marc. 1/ 4.
Luc. 3/ 3.
2 Og sagde: um̄vended ydur/þvi himna
rijke er nálægt.
3 Þvi hn̄ er sa/um̄ hvørn spámadur-
en̄*Esajas hefur talad/er sagde: (þad
er) hn̄s rødd / sem hroopar i eydemørk-
en̄e: tilreided Drottens veg/ giøred hn̄s
stigu rietta. * Es:40/3. Marc.1/3.
Luc. 3/ 4. Joh. 1/ 23.
4 En̄ Johan̄es hafde * sin̄ klædnad
af ulfallds hárum /og eitt ledurbellte
um̄ sijnar lendar / han̄s fæda var gras-
hoppur og skoogar-hunáng.
* 2. Kong. 1/ 8.
5 Þa gieck Jerusalem ut til han̄s / og
øll Judæa/og allt landed hia Jordan.
6 Og þeir skijrdust af hønum i Jor-
dan/sem játudu sijnar synder.
7 Þa han̄ sa marga Phariseara og
Sadducæara koma til sin̄ar skijrnar/ sag-
de hn̄ til þra: * þier nødrukyn/ hvør
undervijsade ydur ad flija undan̄ þeirre
tilkomande reide? * Luc. 3/ 7.
(Texten̄ til Aptansaungs a þm̄ ár-
lega almen̄elega Bæna Deige.)
8 So giøred ávexte / sem hlijda til
ydranen̄e.
9 Og þeinked ecke/ad(þier villdud)seig
ia med*ydur siálfum: vier høfum A-
braham fyrer fødur / þvi eg seige yd-
ur: Gud megnar ad uppvekia Abra-
ham børn eirnen̄ af þessum steinum.
* Joh. 8/ 12. Rom. 4/ 39.
10 Øxen̄ liggur allareidu vid rootena
a triánum/þar fyrer*hvørt trie/ sem
ecke ber goodan̄ ávøxt/verdr upphøgg
ved og kastad i ellden̄.) * c.7/19.
Luc. 3/ 9. Joh. 15. 2/ 6.
11 Ad søñu * skijre eg ydur med vatne
til um̄vendunar/en̄ sa sm̄ kiemur epter
mig / er mattugre en̄ eg / hvørs sko eg
er ecke verdugur ad bera/ hn̄ mun skijra
ydur med Heiløgum Anda og ellde.
* Marc. 1/ 8. Luc/ 3/ 16. Joh. 1/ 26.
P. G. 1/ 5. C. 11/ 16. C. 19/ 4.
12 Han̄s varp-skupla er i hn̄s hende/ z
hn̄ mun hreinsa sin̄ láfa/z safna sijnu
hveite i sijna hlødu / en̄ agnernar mun
han̄ uppbren̄a med oslockvanlegū ellde.
(Evang. a Sun̄ud. i Føstu Jn̄gang.)
13 Þa kom Jesus af Galilæa til Jor-
dan til Johan̄em/ til ad * skijr-
ast af hønum. * Luc. 3/ 21. etc.
14 En̄ Johan̄es varnade hønum þess
miøg/ og sagde: eg hefe þorf ad skijr-
ast af þier/og þu kiemur til mijn.
15 En̄ Jesus svarade og sagde til ha-
n̄s: lát þu (þad) nu (so vera/) þvi oss
byriar so ad fullkomna allt riettlæte.
Þa liet han̄ hn̄ ráda.
16 Og þegar Jesus var skijrdur / stie
han̄ strax upp ur vatnenu/Og sia/him
narner * upplukust hønum/og han̄ sa
Guds Anda fara ofan̄ sem eina dufu /
og koma yfer han̄. * Luc. 3/ 21. etc.
17 Og sia / (þar kom) * ein rødd af
himnum/sem sagde: þesse er min̄ Son-
ur/ sa elskulege/ i hvørium eg hefe vel-

þocknan. * c. 17/ 5. Marc. 1/ 11.
C. 9/ 7. Luc. 9/ 35. 2. Pet: 1/17.

IV. Capitule.

Christur freistast af Dioflenũ/ kallar
Postulana og læknar.

(Evang. a I. Sunudag i Føstu.)

Þa * var Jesus færdur af And-
anum a eydemørkena / ad hañ
freistadest af diøflenum.
* Marc. 1/ 12.
2 Og þa hañ hafde fastad fiørutiju
daga og fiørutiju nætur/hungrade hañ
um̃ sijder.
3 Og * freistareñ gieck til hñs/ & sag-
de: sierdu Guds Sonur/þa seig/ad þess
er steinar verde braud. * 1. Thess. 3/ 5.
4 Eñ hañ svarade og sagde: þar er *
skrifad: mañeskiañ lifer ecke alleinasta
af braude/helldur af sierhveriu orde/sm̃
utgeingur um̃ Guds muñ. * 5. Mos. 8/ 3
Luc. 4/ 4.
5 Þa took diøfulleñ hañ med sier til
þeirrar * heiløgu borgar/og sette hañ
uppa bustena a musterenu/ * c. 27/ 53.
6 Og seiger til hñs: sierdu Guds Son
ur/ þa fleig þier sialfũ hier ofañ / þvi
þar er skrifad: * hañ mun bioda sijnum
einglum um̃ þig og þeir munu bera þig
a høndum / ad þu skuler ecke steita þiñ
foot a einum steine. * Ps. 91. 11/ 12.
7 Þa sagde Jesus til hñs: þar er apt-
ur * skrifad: þu skallt ecke freista Drott
ens þijns Guds. * Luc. 4/ 11.
5. Mos. 6/ 16.
8 Aptur tekur diøfulleñ hañ med sier
uppa eitt ofurhatt fiall/og sijner høn-
um øll veralldareñar rijke/ & þra dijrd/
9 Og seiger til hñs: * allt þetta vil eg
giefa þier/ef þu fellur fram̃/ & tilbid-
ur mig. * Luc. 4/ 6.
10 Þa seiger Jesus til hañs: vijk burt
satan/ þvi þar er skrifad: * þu skallt
tilbidia Drotteñ þiñ Gud/og dijrka hñ
alleina. * Luc. 4/ 8. 5. Mos. 6/ 13.
C. 10/ 20.
11 Þa forliet Diøfulleñ hñ/og sia/eing
lar komu fram̃ / & þioonudu hønum.)
12 Eñ þa Jesus heyrde / ad Johañes
var fangeñ/ * veik hañ burt til Gali-
læa. * Luc. 4/ 4. Joh. 4/ 43.
13 Og þegar hñ hafde forlated Naza-
reth/ * kom hañ og bioo i Capernaum/
sem liggur hia hafenu i Zabulons og
Nephthalims endemørkũ. * Marc. 1/ 21
14 Ad þad skyllde fullkomnast/sm̃ sagt
er fyrer spamañeñ * Esajam/er seig-
er: * c. 9/ 1. etc.
15 Zabulons land og Nephthalims
land hia hafsens veige hinumegeñ
Jordanar/sm̃ er heidingiaña Galilæa.
16 Þad folk/ sem sat i * myrkre/hefur
sied eitt stoort lioos/og þeir sem satu i
daudans lande og skugga/ þeim er upp-
ruñed eitt lioos. * Luc. 1/ 79.
17 Fra þeim tijma hoof Jesus ad pre-
dika og ad seigia: * um̃vended ydur /
þvi himnarijke er nalægt.
* Marc. 1. 14/ 15. Luc. 4/ 15.
18 Þegar Jesus gieck hia þeim Gali-
læiska sio/ leit hañ * tvo brædur/ Si-
mon / sem kallast Petrus / og Andreas
hñs brodur/ sem værpudu nete i sioveñ/
þvi þeir voru fiskarar.
* Marc. 1. 16/ 19. Luc. 5/ 2. etc.
19 Og hañ seiger til þeirra: filged
mier epter/eg * vil giøra ydur ad maña
fiskurum. * Marc. 1/ 17.
20 Og þeir forlietu strax neteñ / og
filgdu hønum.
21 Og þegar hañ gieck fram̃ leingra
þadañ / leit hañ tvo adra brædur / Ja-
kob Zebedæi(son)og Johañem hñs brod
ur i skipe med þeirra fødur Zebedæo /
ad þr bættu sijn net/ og hñ kallade þa.
22 Og strax * forlietu þeir skiped/og
siñ fødur/ & filgdu hønum. * c. 19/ 27.
23 Og Jesus * gieck i kringũ alla Gali-
læam/ kiende i þeirra samkundu husũ/
& predikade rijkesens evangeliũ/ & lækn
ade allskyns sootttar-ferle og allskyns
krankdæme a medal foolksens.
* Luc. 4. 15/ 31.
24 Og hñs rikte utbarst um̃ alla Sy-
riam. Og þeir * færdu til hñs alla þa/
sem voru veiker / er af adskiltanlegum
siukdoomũ og plagum voru halldner/ &
þa

þa diøful-óodu og tunglsiuka/ og lima-
falls siuka/og hañ læknade þa.
* Marc. 6/ 35.
25 Og þar frigde hønum * margt folk
fra Galilæa/ og Decapolis/og Jeru-
salem/og Judæa/og handañ yfer Jor-
dan. * Luc. 6/17.

V. Capitule.

Christur byriar siina Fiall-Predikun.
(Evang. a Allraheilagra Messu.)

Eñ er hañ sa foolked/ gieck hañ
uppa fialled/og þegar hñ haf
de sett sig nidur/ geingu hañs
læresveinar til hañs.
2 Og hñ upplauk sÿnum muñe/kiende
þeim/og sagde:
3 Sæler eru þeir voludu i anda/ þvi
himnarÿke er þeirra.
4 Sæler eru þeir * sem syrgia / þvi
ad þr munu huggad verda. * Luc. 6/21
5 Sæler eru þeir hoogværu/þviad þr
munu * eignast jørdena. * Ps. 37/11.
Es. 60/ 21.
6 Sæler eru þeir/ * hvøria hungrar z
þyrster epter riettlætenu/þvi þeir mu-
nu sadder verda. * Luc/ 6/ 21. etc.
7 Sæler eru * þeir myskunsømu/ þvi
þr munu hliota myskun/ * Ordsk. 21/21.
Jak. 2/ 13/
8 Sæler eru * þeir hreinu af hiarta/
þvi þeir munu sia Gud. * 1. Joh. 3. 2/3
9 Sæler eru þeir fridsømu / þvi þeir
munu kallast Guds born.
10 Sæler eru þeir/ * sem lÿda offsookn
fyrer riettlætesens saker/ þviad himna
rÿke er þeirra. * Rom. 8/ 17.
1. Pet. 3/ 14.
11 Sæler erud þier / * nær meñ munu
spotta og offsækia ydur/og tala allt illt
i giegn ydur fyrer mÿnar saker/og liuga
þad. * Luc. 6/ 22. 1. Pet. 4/ 14.
12 * Fagned og gledied ydur/ þviad yd-
ar verdkaup mun verda miked a himnū/
þvi þeir hafa * * so offsookt spameñ-
ena/sem voru fyrer ydur.)* P. G. 5/41
* * Ebr. 11. 35. etc.
13 Þier erud * jardareñar sallt / Ef
sallted misser siñ krapt / med hvøriu
skal þar salltast ? þad duger til einke o
framar/eñ ad þvi sie burtkastad/og meñ
foottrode þad. * Marc. 9/ 50.
Luc. 14/ 34.
14 Þier erud * heimsens lioos/su borg/
s liggr a einu fialle/ kañ ecke ad dyliast.
* Eph. 5/ 8. Phil. 2/ 15.
15 Madur * kveiker og ecke eitt lioos/
z setur þad under eirn mæle-ask/helld-
ur a eirn lioosastiaka/ og þad lÿser þm
øllum/ sem eru i husenu.
* Marc. 4/ 21. Luc. 8. 16. C. 11/ 33.
16 * Lated so ydar lioos lÿsa fyrer
møñunum / so ad þeir siae ydar good-
verk / og prÿse ydar Fødur / sem er a
himnum. * 1. Pet. 2/ 12.
17 Þier skulud ecke meina/ad eg sie kom
eñ ad uppleisaløgmaaled edur spameñ
ena / eg er ecke komeñ til ad uppleisa /
helldur til ad uppfylla.
18 Þvi sañlega seige eg ydur: * þang
ad til himen og jørd forgeingur / mun
ecke eirn sa minste bookstafur edur eirn
punctur forganga af løgmaalenu/fyrr
eñ þeir hluter skie allersamañ.
* Luc. 16/ 17. C. 21/ 33.
19 Hvør sem nu leiser * eitt af þessum
minstu bodordum / og kieñer foolkenu
so/ mun kallast sa minste i himnarÿke /
eñ hvør sem þad giører og kieñer/ mun
kallast stoor i himnarÿke. * Jak. 2/10.
(Evang. VI. Suñud. epter Trinit.)
20 Þvi eg seige ydur: nema ydar riett-
læte verde yfergnæfanlegra/helld-
ur eñ þeirra skriftlærdu og pharisæ-
aña / komed þier aungvañveigeñ iñ i
himnarÿke. * Luc. 18. 11/ 12.
21 Þier hafed heyrt/ ad þar er * sagt
þeim gømlu: þu skallt ecke i helsla/ eñ
hvør sem slær i hel / mun verda sekur
fyrer doome. * 2. Mos. 20/ 13.
22 Eñ eg seige ydur / ad hvør sa/ sem
er reidur sÿnum broodur an sakar/mun
verda sekur fyrer doome/ Eñ hvør sem
seiger til sÿns broodurs : raka / mun
verda sekur fyrer radenu/Eñ hvør sm
seiger: þu dare / mun verda sekur hel-
vÿtes ellds.
23 Þar fyrer nær þu offrar þiñe gafu
a altared/ og þier kiemur þar i hug/ ad

þiñ brooder hafe nockud i moote þier.
24 So lꝏt vera þijna gꝏfu þar þ altar
enu/ & far fyrst burt/forlijka þig vid þiñ
brodur/ & kom sijdañ & offra þiñe gꝏfu.
25 Vertu snarlega vingiarnlegur * vid
þiñ mootstødu mañ / þa stund þu ert
eñ nu hiꝏ hønum a veigenū/so ad mot-
stødumadureñ skule ecke ofurselia þig
doomaranū/ & doomareñ skule ofurselia
þig þienaranum/og þu skuler kastast i
fangelse. * Luc. 12/ 58.
26 Sañlega seige eg þier: þu munt
aldeiles ecke komast ut þadañ / fyrr eñ
þu betalar þañ sijdasta skarf.
27 Þier hafed heirt / ad þar er sagt *
þeim gømlu/þu skallt ecke drijgia hoor.
* 2. Mos. 20/ 14.
28 Eñ eg seige ydur/ ad hvør sa/ sem
* lijtur eina kviñu/til ad girnast hana/
hefur allareidu drijgt hoor med heñe i
sijnu hiarta. * Job. 31/ 1.
29 Eñ ef * þitt hægra auga hneixl-
ar þig/ slijt þad ut/ og kasta frꝏ þier/
þvi þ er þier gagnlegt/ad eirn af þijn-
um limum farest / og allur þiñ lijkame
skule ecke kastast i helvijte. * c. 18/ 9.
Marc. 9/ 47.
30 Og ef þijn hægre hønd hneixlar
þig / høgg hana af/ og kasta frꝏ þier/
þvi þ er þier gagnlegt/ ad eirn af þijn-
um limum farest/ og allur þiñ lijkame
skule ecke kastast i helvijte.
31 Þar er og * sagt: ad hvør sem skilte
sig vid sijna hustru/ skule giefa heñe eitt
skilnadar bref. * 5. Mos. 24/1 Matth.
19/7. Marc. 10/4. Luc. 16/18. 1. Cor. 7/10.
32 Eñ eg seige ydr/ ad hvør ß skilur sig
vid sijna hustru/ nema fyrer hoordoms
søk/giører þad/ad hun drijger hoor/Og
hvør sem tekur eina adskilda til egta/
drijger hoor.
33 Þier hafed framar heirt/ ad þar er
sagt * þeim gømlu: þu skallt ecke viña
nockurn falskañ eid/helldur skalltu luka
Drottne þijn sære. * 2 Mos. 20/7. etc.
34 Eñ eg seige ydur / ad þier skulud
alldeiles eckert sveria/ hverke vid him-
neñ / þvi hañ er * Guds stooll:
* Es. 66/1. P. G. 7/ 49. C. 17/ 24.
35 Og eige vid jørdena/ þvi hun er hañs
fota skør/ Og ei vid Jerusalem/ þvi hun
er þess stoora konungs borg.
36 Þu skallt og ecke sveria vid þitt
høfud / þvi þu kant ecke ad giøra eitt
hꝏr hvijtt edur svart.
37 Eñ * ydar ræda skal vera: jꝏ/ jꝏ/
ney/ney/ Eñ hvad þar er frāmyfer/ er
af þvi vonda. * Jak. 5/12. 2. Cor. 1/17.
38 Þier hafed heyrt/ad þar er * sagt:
auga fyrer auga/ og tøñ fyrer tøñ.
* 2. Mos. 21, 23/ 24. 3. Mos. 24. 19/ 20.
39 Eñ eg seige ydur / ad þier skulud
ecke mootstanda þvi vonda / helldur ef
nockur giefur þier eitt høgg a þitt hæg
ra kiñbein / snu þu ad hønum ogso hi-
nu ødru.
40 Og vilie * nockur þreita løg vid
þig/og taka þiñ kyrtel/ lꝏt hañ og be-
hallda kꝏpuña. * Luc. 6/29. 1. Cor. 6/7
41 Og neyde nockur þig um̄ eina mijlu/
gack tvær med hønum.
42 Gief * hønū/sem þig bidur/og vijsa
hønū ecke i burtu/sem vill taka lꝏn af
þier. * Luc. 6/ 34. etc.
43 Þier hafed heyrt/ ad þar er sagt:
þu skallt elska þiñ nꝏunga / og hata
þiñ fiandmañ.
44 Eñ eg seige ydur/elsked ydar fiand
meñ / blessed þa/ er ydur bølva/ giøred
þeim gott/er ydur hata/og * bidied fyr-
er þeim/sem yferfalla ydur/ og offsækia
ydur. * Luc. 23/34. P. G. 7. 59/60.
45 Uppa þad þier skuled vera ydvars
Fødurs børn/sem er a himnū/ þvi hañ
lætur sijna sool upprena yfer vonda
og gooda/ og lætur rigna yfer riettlꝏta
og rꝏnglꝏta.
46 Þvi ef * þier elsked þa / sem ydur
elska / hvad fꝏed þier þa til launa?
giøra ecke ogso tollheimtumeñ þad sa-
ma? * Luc. 6/ 32.
47 Og ef þier heilsed ydar brædrum
alleinasta/hvad giøred þier (þa) ad meir-
ra? giøra ecke tollheimtumeñ eins?
48 Þar fyrer skulud * þier vera full-
komner/ eins sem ydar Fader/ sem er a
himnū/er fullkomeñ. * 3. Mos. 11/ 44.

VI. Capitule.

Christur helldur áfram ad predika a Fiallenu.

Gjáted ad ydar ølmusu / ad þier
ecke giøred hana fyrer moñum/
ad álijtást af þeim/ añars haf-
ed þier ecke verdkaup hiá ydar
Fødur/ sem er a himnum.
2 Nær * þu nu giører þijna ølmusu /
skalltu ecke láta blása i básunu fyrer
þier /sem hræsnarar giøra i samkundu
husum og a gøtum/ uppa þad þr kuñe
ad heidrast af moñum / Sañlega seige
eg ydur / þeir hafa sijn laun utteked.
* Rom. 12/8.
3 Eñ nær þu giører ølmusu/lát þijna
vinstre hønd ecke vita / hvad hin hæg-
re giører.
4 Uppa þad þijn ølmusa kuñe ad vera
i leine/og þiñ Fader/sem sier i leine/hañ
skule betala þier openberlega.
5 Og nær þu bidur / skalltu ecke vera
sem hræsnarar/ þvi þr standa giarnañ
og bidia i samkundu-husum/og a horn-
um a gøtunum / uppa þad þr kuñe ad
álijtast af moñum / Sañlega seige eg
ydur/ ad þeir hafa sijn laun utteked.
6 Eñ nær þu bidur/gack iñ i þitt her
berge/ og loka þijnum dyrum / og bid til
þijns Fødurs/ s̄ er i leine/ ꝛ þiñ Fader/
sem sier i leine / mun betala þier open-
berlega.
7 Eñ nær þier bidied / skulud þier *
ecke bruka fleipur-ord sem heidingiar /
þvi þr meina/ ad þeir verde bænheirder
nær þr bruka margmælge. * Es.1/15.
Syr. 7/15.
8 Var fyrer skulud þier ecke giøra ydur
lijka þm/þvi * ydar Fader veit/hvørs
þier hafed þorf/ ádur eñ þier bidied
hañ. * v. 32.
9 Þar fyrer skulud þier so bidia: * Fad
er vor / þu sem ert a himnum/ Helgest
þitt nafn. * Luc.11/12.
10 Kome þitt rijke/Verde þiñ vilie/so
a himne/ (so) og a jørdu:
11 Gief oss i dag vort daglegt braud:
12 Og fyrergief oss vorar skullder / so
sem og vier fyrergiefum vorum skulldu-
nautum:
13 Og leid oss ecke i freistne / helldur
frelsa oss fra þvi illa / þviad þitt er
rijked og máttureñ ꝛ dijrdeñ um alld-
ernar: Amen.
14 Þvi * ef þier fyrergiefed moñunum
þeirra hrasaner / mun ydar himneskur
Fader einneñ fyrergiefa ydur.
* Marc. 11/25.
15 Eñ * ef þier fyrergiefed ecke moñ-
unum þra hrasaner/ mun og ydar Fader
ecke fyrergiefa ydar hrasaner.
* C. 18/35.
16 Eñ nær þier fasted / skulud þier
ecke lijta sorglega ut / sem hræsnarar /
þvi þeir afmynda sijnar ásiaaner / ad
þeir kuñe sijnast fyrer moñunum ad
fasta / Sañlega seige eg ydur / ad þeir
hafa sijn laun utteked.
17 Eñ nær þu fastar/ þa smyr þitt
høfud/ og þvo þitt andlit.
18 So ad þu skuler ecke sijnast fyrer
moñunum ad fasta/helldur fyrer þijnum
Fødur/ s̄ er i leine/ ꝛ þiñ Fader/s̄ sier
i leine / mun betala þier openberlega.
19 Þier skulud ecke safna ydur fiær-
sioodum a jørduñe / hvar mølur og rid
fordiarfar/ ꝛ hvar þioofar i giegnum-
brioota st og stela.
20 Helldur safned ydur * fiærsioodum a
himne / hvar hvørke mølur og ei rid
fordiarfar/og hvar þiofar ecke i giegn
umbriootast/ ei helldur stela.
* Luc. 12/33. 1. Tim. 6. 6/ 9/17.
21 Þvi hvar ydar fiærsioodur er / þar
vill og ydar hiarta vera.
22 * Augad er lijkamans lioos / Þar
fyrer/ef þitt auga er einfallt / þa verdr
allur þiñ lijkame skiær. * Luc. 11/34.
23 Eñ ef þitt auga er vont / verdur
allur þiñ lijkame dimmur/ Ef ad þar fyr
er þad lioos/ sem er i þier / er myrkur /
hvørsu stoort (verdur þa) myrked?

(Evang. XV. Sunnudag epter Trin.)

24 Eingeñ kañ þioona * tveimur herr-
um/ þvi hañ mun añadhvørt há-
ta þañ eina / og elska þañ añañ/ edur

adhillast han eina z forackta han an'
an / pier gieted ei pioonad Gude og
mammon. * Luc. 16/ 13. etc.
25 Þar fyrer seige eg ydur: * vered ecke
hugsiuker fyrer ydru lijfe / hvad þier
skulud eta og drecka / ecke helldur fyrer
ydar lijkama / hvøriu þier skuled klæd-
ast. Er ecke lijfed meir en fædan / og
lijkamen helldur en klædnaduren?
* ps. 37/ 5. ps. 55/ 23. Ordsk. 16/ 3. Luc.
12/ 22. phil. 4/6. 1. pet. 5/ 7. Ebr. 13/ 5.
26 Lijted til fugla himensens / ad þeir
sa ecke/og uppskiera ecke/og safna ecke
i kornhlødur/ og ydar himneskur Fader
fæder þa. Erud þier ecke miklu fram-
ar en þeir?
27 En hvør er a medal ydar/ sm giet-
ur auked eirnre alen vid sin vøxt/þo ad
han se hugsiukur þar fyrer?
28 Og hvi sirged þier fyrer klædnaden-
um? hygged ad þeim liliunum a mørk-
en / hvørnen þær vaxa/þær vinna ecke/
nie spinna.
29 En eg seige ydur/ad ecke jafnvel *
Salomon i allre sinne dyrd var so skrydd-
ur/sem ein af þeim. * 1. Kong. 4/21.
30 Klæde þa Gud þad gras so a mørk
enne/ sem er i dag/ og a morgun verdur i
ofn kastad/skyllde han ecke miklu fram
ar(klæda)ydur/ o þier lijteltruader?
31 Þar fyrer skulud þier ecke sirgia og
seigia: hvad skulum vier eta? eda hvad
skulum vier drecka? edur med hvøriu
skulum vier klæda oss?
32 Epter * øllu slijku leita heidingiar
ner / þvi ydar himneskur Fader veit/ ad
þier hafed alls þessa þorf. * Luc. 12/30
33 Helldur leited * fyrst Guds rijkes /
og hans riettlætes/ og allt þvilijkt mun
tilleggiast ydur. * 1. Kong. 3/ 13.
34 Vered þar fyrer ecke hugsiuker fyr
er morgundeigenum/þvi sa dagurenn a
morgun mun æhyggiu bera fyrer sier
siælfum/ Þad er noog / ad hvør dagur
hefur sijna piæning.)

VII. Capitule.

Christur endar sijna Predikun a
Fiallenu.

Dæmed * ecke / so ad þier skuled
ecke dæmast/þvi * * med hvada
doome þier dæmed/munud þier
og dæmast. * Luc. 6/ 37. Rom. 2/ 1.
** Jak. 2/ 13.
2 Og * med hvada mæler þier mæl-
ed/ mun ydur aptur mælast.
* Marc. 4/ 24. Luc. 6/38.
3 Hvi sier þu fised/sem er i þijns brod-
urs auga/en ad biælkanum i þijnu(eig-
en)auga gæter þu ecke?
4 Edur hvørnen seiger þu til þijns
broodurs: lattu vera/eg vil taka fised
ur þijnu auga / og sia / (þar er) eirn
biælke i þijnu auga.
5 Þu hræsnare / tak * fyrst biælkann
ur þijnu auga/ z sia þa til/ ad þu kunn-
er ad taka fised ur þijns broodurs auga.
* Ordsk. 18/ 17. Luc. 6/42.
6 Giefed ecke hundunum * þad hei-
laga / kasted ecke helldur ydar perlum
fyrer svijn / so ad þau skule ecke troda
þær med sijnum footum / og snua sier vid
og sundurrijfa ydur. * c. 10/ 11.
7 Bidied/og * ydur mun giefast/Leited/
og þier munud finna/ klapped a/ z ydur
mun upplæted verda.
* Marc. 11/ 24. etc.
8 Þvi hvør sa sm bidur/hn odlast/ og
hvør sem leitar/hn finnur / z hvør sem
klappar uppa / hønum mun upplæted
verda.
9 Edur hvør madz er * a medal ydr /ef
hans sonur bidur hn um braud/ mun hn
giefa hønum eirn stein? * Luc. 11/ 11. etc.
10 Og ef han bidur um fisk / mun han
giefa hønum eirn høggorm?
11 Ef þier þa/ sem erud vonder/vited
ad giefa ydar børnum goodar (gæfur/)
hvad miklu framar mun ydar Fader/
sem er a himnum / giefa þeim goodar
(gæfur/) sem han bidia.
12 Þar fyrer * allteins sem þier vilied/
ad mennerner skule giora ydur/so giør-
ed þier og þeim/ þviad þetta er * * løg
maled og spamennerner. * Luc. 6/
31. ** Matth. 22/ 40. Rom. 13. 8/10.
13 Ganged inn um * þad þraungva port/
þvi þad port er vijdt / og sa vegur er
breidur/

breidur/sẽ leider burt til fordæmingar/
z þr eru marger/ sẽ ganga þar inum.
* Luc. 13/24.
14 Þvi þad port * er þraungt / og sa
vegur mior / sẽ leider burt til lijfsens/
og þeir eru faer / sem hañ finna.
* P. E. 14/22.
(Evang. VIII. S.D. epter Trinit.)
15 Eñ vakted ydur fyrer * fals-spæ-
moñu/ sẽ koma til ydar i sauda-
kladum/ eñ eru iñvortes rijfande ulfar.
* Jer. 23/16.
16 Af * þeirra avoxtum skulud þier
þeckia þa. Kañ madur z plocka vijnber
af þyrnum edur fijkiur af þistlum.
* Luc. 6/44. Jak. 3/16.
17 So ber og hvert gott trie goodañ
avoxt / eñ eitt fued trie ber vondañ
avoxt.
18 Eitt gott * trie giefur ecke bored
vondañ avoxt/ og eitt fued trie giefur
ecke bored goodañ avoxt. * c. 12/33.
19 * Hvert trie/sẽ ecke ber goodañ a-
voxt/ verdur upphøggved z i elld kast-
ad. * c. 3/10.
20 Þar fyrer skulud þier þeckia þa af
þeirra avoxtum
21 Ecke hvøreirn/ sem seiger til mijn:
Herra/ Herra/ mun inganga i himna-
rijke/ helldur sa/ sem giører mijns Fød-
urs vilia/sẽ er a himnuñ.) * Rom. 2/13
22 Þar munu * marger seigia til mijn a
þeim deige: Herra/ Herra/ høfum vier
ecke spad i þijnu nafne? og ** høfum
vier ecke utreked diøfla i þijnu nafne?
og høfum vier ecke giørt mørg krapta
verk i þijnu nafne?
* Luc. 6/46 ** Luc. 13/26/27.
23 Og þa vil eg jata fyrer þeim: eg
þeckta ydur alldrei/ * vijked fra mier/
sẽ giøred oriett. * c. 25/41.
24 Þar fyrer * hvør hellst sem ad
heyrer þesse mijn ord/ ** z breiter ept
er þeim/hoñum vil eg lijkia vid eirn for-
stalañ mañ / sem bygde sitt hus a einu
biarge. * Luc. 6. 47/48. ** Joh. 13/17
25 Og er eitt steiperegn giørde/z vatns
straumarner komu / og vindar bliesu /
og dundu a sama huse / þa fiell þad
þo ecke/ þvi þ var grundvallad a einu
biarge.
26 Og sierhvørium/ sem heirer þesse
mijn ord/og * breiter ecke epter þeim/
skal lijkia vid eirn heimskañ mañ / sem
bygde sitt hus a sande. * Luc. 6/49.
27 Þegar eitt * steiperegn giørde / og
vatnsstraumarner komu/ og vindarner
bliesu/z dundu a sama huse/ þa fiell þ/
z þess hrun var stoort. * Ezech. 13/11.
28 Og þad * skiede/ þegar Jesus hafde
fullendad þesse ord/ furdade foolked sig
yfer hñs kienningu. * Luc. 4/32.
29 Þvi hañ * kiende þeim/ sem sa er
hafde myndugleik/ z ecke sẽ þeir skrift
lærdu. * Marc. 1/22.

VIII. Capitule.

Christur læknar/ og utrekur Diøfla.
(Evang. III. S. D. epter þrett.)

Eñ er hñ gieck ofañ af fiallenu/
filgde hñ margt foolk epter.
2 Og sia/ eirn * lijk-þrær kom/
tilbad hñ/ og sagde: Herra /
** ef þu villt/ giefur þu mig hreinsad.
* Marc. 1/16. ** Matth. 26/39.
3 Og Jesus utrietti sijna hønd/ aðhrær
de hañ/ og sagde: eg vil/ verdu hreirn.
Og hñs lijkþrær vard strax hreinsud.
4 Og Jesus seiger til hñs: sia til/ ad
þu seiger eingũ þad/ helldur far burt/
sijn þig prestenũ/ z offra þeirre gafu/
sẽ * Moses hefur tilskickad þeim til
vitnesburdar. * 3. Mos. 14/2.
5 Eñ þa Jesus gieck iñ i Capernaũ/
kom eirn * hundradshøfdinge til hñs/
bad hañ/ * Luc. 7/2.
6 Og sagde: Herra/ miñ sveirn ligg-
ur heima limafallssiukur/ sem kvelst
þunglega.
7 Og Jesus seiger til hñs: eg vil koma
og lækna hañ.
8 Og hundradshøfdingeñ svarade og
sagde: Herra / eg er ecke verdugur / ad
þu skuler ganga under mitt þak / helld
ur seig ad eins eitt ord/ þa verdur miñ
sveirn heilbrigdur.
9 Þvi eg er og eirn madur/ sem er und-
er valldenu / og hefe strijdsmeñ under
mier/

mier/ og ſeige til þeſſ eina: far/ ſo fer
hñ/ Og til hins añars: kom/ ſo kiemur
hañ/ Og til mÿns þioons: giør þad/
ſo giører hañ (þad.)
10 Eñ þa Jeſus þad heirde/ undradeſt
hñ/ z ſagde til þeirra/ ſem epterfilgdu:
ſañlega ſeige eg ydur/ ſo ſtora tru hefe
eg jafnvel ecke funded i Jſrael.
11 Eñ eg ſeige ydur/ ad marger munu
koma * af auſtre og veſtre/ og ſitia (til
bords) med Abraham og Jſaak og Ja-
kob i himnarÿke. * Eſ. 49/ 12.
12 Eñ rÿkeſens ſyner munu utkaſtaſt
i þ ytſta myrkur/ * þar mun vera graat-
ur og tañagnÿſtran. * c. 13. 42/ 50.
C. 22/ 13.
13 Og Jeſus ſagde til hundradshøfd-
ingians: far burt/ og þier verde ſem þu
truder / Og hañs ſveirn var heilbrigd-
ur giør a þeirre ſømu ſtundu.)
14 Og * Jeſus kom i Peturs hus/ og
ſaa/ ad hañs konu mooder laa/ og hafde
køldu. * Marc. 1/29. etc. Luc. 4/38.
15 Og * aahrærde heñar hønd/ og kald
añ forliet hana/ Og hun ſtood upp/ og
þioonade þeim. * c. 9/ 25.
16 Eñ * er þad var komed kvølld/ fær-
du þeir marga diøfulooda til hañs / og
hañ utrak andana med ordenu/ og læk-
nade þa alla/ ſem ſiuker voru.
* Marc. 1/32. Luc. 4/ 40
17 So ad þad ſkyllde fullkomnaſt/ ſem
er talad fyrer ſpaamañeñ * Eſajam:
hañ took vid vorum kraankdæmum / og
bar (vora) ſiukdooma. * c. 53. 4/ 5.
18 Eñ þa Jeſus leit margt foolk i
krÿngum ſig / baud hañ ad fara i burtu
yferum.
19 Og þar gieck eirn ſkriftlærdur fram/
og ſagde til hañs: Meiſtare/ * eg vil
fylgia þier/ hvørt þu fer. * Luc. 9/ 57
20 Og Jeſus ſeiger til hañs: refar
hafa gren/ og fuglar under himnenum
hreidur / eñ Mañſens Sonur * hefur
ecke / hvar hañ kuñe halla (ſÿnu) høf-
de ad. * 2. Cor. 8/ 9.
21 Eñ eirn añar a medal hañs lære-
ſveina ſagde til hañs: Herra/ gief mier
leife / ad eg fyrſt meige fara i burt / og
jarda miñ fødur.
22 Eñ Jeſus ſagde til hañs: filg mier
epter/ z laat þa daudu jarda ſÿna daudu.
(Evang. IV. S. D. epter Þrettanda)
23 Og * hañ ſtie a ſkip og hañs lære-
ſveinar filgdu hønum.
* Marc. 4/ 36. Luc. 8. 22.
24 Og ſiaa/ þa vard eirn ſtoor ſtormur
i ſioonum/ ſo ad ſkiped huldeſt af bilgiun-
um/ eñ hañ ſvaf.
25 Og hñs læreſveinar geingu til hñs/
vøktu hñ upp/ og ſøgdu: Herra/ hiaal-
pa oſſ/ vier forgaungum.
26 Og hañ ſagde til þeirra: þvi erud
þier ſo ottafuller/ þier lÿtelttruader: þa
reis hañ upp / og haſtade a vindana og
ſiooeñ/ og þad vard ølldunges logn.
27 Eñ meñerner undruduſt/ og ſøgdu:
hvilÿkur er þeſſe / ad bæde vindar og
ſioor hlÿda hønum?)
28 Og er hañ * kom yferum til þeirra
Gergeſeners lands/ mættu tveir diøful-
ooder hønū/ ſem komu ur (hiña daudu)
grøfum / ſem voru miøg olmer / ſo ad
eingeñ kuñe ferdaſt um þañ ſama veg.
* Marc. 5/ 1. etc.
29 Og ſiaa / þeir hroopudu og ſøgdu:
æ Jeſu / þu Guds Son / hvad høfum
vier med þig? ert þu komeñ hÿngad fyr-
er tÿmañ ad kvelia oſſ?
30 Eñ þar var laangt fra þeim ein
ſtoor hiørd ſvÿna/ ſem var a beit.
31 Þa baadu diøflarner hñ/ z ſøgdu: ef
þu utrekur oſſ/ þa gief oſſ leife ad fara
i ſvÿna-hiørdena.
32 Og hañ ſagde til þeirra: fared
burt. Eñ er þeir voru utfarner/ fooru
þeir i ſvÿna-hiørdena. Og ſiaa / ad ſu
giørvalla ſvÿna-hiørd fleigde ſier med
ſkynde framaf backanū i ſiooeñ / z deyde
i vatnenu.
33 Eñ hyrdararner flÿdu/ og geingu i
burtu i borgena/ og ſøgdu þad alltſam-
añ / og hvørneñ þad gieck til um þa
diøfuloodu.
34 Og ſiaa/ ſu giørvalla borg gieck ut
ad mæta Jeſu/ og er þeir ſaau hañ/ *
baadu

bædu þeir han̄/ ad han̄ villde vykia ur
þeirra landareignum. * Marc. 5/17.
Luc. 8/37.

IX. Capitule.

Christur kallar Matthæum / og
læknar ymsa.

(Evang. XIX. S. D. epter Trinit.)

Og han̄ stie a skip/ z foor yfer-
um̄ (aptur/) og kom til sin̄ar
borgar.
2 Og sia/ þeir * færdu eirn
limafallssiukan̄ til han̄s/ sem̄ la a eirn-
re sæng. Og er Jesus leit þeirra tru /
sagde han̄ til þess limafallssiuka: son-
ur / vertu hughraustur / þijnar synder
eru þier fyrergiefnar. * Marc. 2/1. etc
Luc. 5/18.
3 Og sia/ nockrer a medal þeirra skrift
lærdu søgdu med sialfum sier: þesse
Gudlastar.
4 Og er * Jesus sa þeirra huganer/
sagde han̄: þvi þeinked þier so vondt i
ydar hiørtum? * Joh. 2/25.
5 Þvi hvort er audvelldara ad seigia:
þijn̄ synder eru þier fyrergiefnar/ Ed
ur ad seigia: stattu upp/ og gack?
6 En̄ so ad þier skuled vita/ ad Man̄-
sens Son hefur magt a jørdu ad fyrer
giefa syndernar/ þa seiger han̄ til þess
limafallssiuka: * stattu upp / og tak
þijna sæng i burt/ og gack i þitt hus.
* Joh. 5/8.
7 Og han̄ stood upp/ z gieck i sitt hus.
8 En̄ þegar foolked sa þad/ undrudu
þeir sig / og prijsudu Gud / sem hafde
giefed mønnunum̄ þvilijka magt.)
9 Og * er Jesus gieck þadan̄ fram̄ leing
ra/ leit han̄ eirn man̄ sitia hia tollbord-
enu/ han̄ hiet Matthæus/ z seiger til
han̄s: filg þu mier epter / z han̄ stood
upp/ z filgde hønum. * Marc. 2/14.
Luc. 5/27.
10 Og þad skiede / þegar han̄ sat (til
bords) i husenu/ sia/ þa komu marger
tollheimtumen̄ z syndarar / z satu (til
bords) med Jesu og han̄s læresveinum.
11 Og þegar pharisæarner sau þad/
søgdu þeir til han̄s læresveina: þvi et-
ur ydar Meistare med tollheimtumøn̄-
um og syndurum?
12 En̄ er Jesus þad heirde/ sagde han̄
til þeirra: þeir heilbrigdu * hafa lækn
arans ecke þorf/ helldur þeir sem siuker
eru. * Luc. 5/31.
13 Fared burt / og nemed/ hvad þad er:
eg * hefe vilia til myskunar / og ecke
til offurs / þvi eg er ecke komen̄ ad
kalla riettlaata / helldur syndarana til
yferbotar. * 1 Sam. 15/22. Os. 6/6.
14 Þa * komu Johan̄is læresveinar
til han̄s / og søgdu: þvi føstum vier og
pharisæarner (so) miøg / en̄ þijner lære
sveinar fasta ecke? * Marc. 2/18.
Luc. 5/33.
15 Og Jesus sagde til þeirra: kan̄ brud
kaups-foolked syrgia a medan̄ brudgum
en̄ er hia þeim̄? en̄ sa tijme mun koma/
nær * brudgumen̄ mun takast fra þeim̄/
z þa munu þeir fasta. * Joh. 3/29.
16 En̄ * eingen̄ bæter eitt gamallt fat
med eirnre boot af nyju klæde / þvi boot-
en̄ glidnar nockud fra fatenu/ og rifan̄
verdur verre. * Marc. 2/21. Luc. 5/6.
17 Madur lætur ecke nytt vijn i gam-
lar (ledur-) fløskur/ an̄ars sprijnga fløsk
urnar/ og vijned spillest/ og fløskurnar
fordiarfast / helldur lætur madur nytt
vijn i nyar fløskur/ so verdur þad hvoru
tveggia forvarad.

(Evang. XXIV. S. D. ept. Trinit.)

18 Þegar han̄ þetta talade vid þa /
sia / eirn høfdinge kom / og fiell
nidur fyrer hønum̄/ og sagde: mijn dotter
er nu-daud / en̄ kom og legg þijna hønd
yfer hana/ so verdur hun lifande.
* Marc. 5/22. etc. Luc. 8/41.
19 Og Jesus stood upp/ og filgde høn-
um/ og han̄s læresveinar.
20 Og sia / * ein kvin̄a / sem hafde i
tolf aar haft blood-fall / gieck a bak
vid han̄ / z snerte falldenn a han̄s klæd-
um. * Marc. 5/25. Luc. 8/43.
21 * Þvi hun sagde med sialfre sier:
kynne eg ad eins ad snerta han̄s klæd-
nad / þa yrde eg heilbrigd. * c. 14/36.
22 Þa snere Jesus sier vid / og leit ha-
na/

na/ og sagde: dotter/ vertu hughraust/
þijn tru hefur hiælpad þier/ Og konañ
vard heilbrigd fra þeirre somu stundu.
23 Og er Jesus kom i høfdingians
hus/ og sæ * pijpublæsara og folksens
hæreiste/ * 2. Kron. 35/25. Jer. 9/17.
24 Sagde hañ til þeirra: * fared fræ/
þvi stulkañ er ecke daud / helldur sefur
hun/ z þeir dæruðu hañ. * Marc. 5/39
25 Eñ þegar foolked var utdrifed /
gieck hañ iñ / og took um hønd heñar /
þa stood stulkañ upp.
26 Og þetta * rikte var kuñgiørt i
þvi giørvalla lande.) * Luc. 7/ 17.
27 Og þegar Jesus gieck fram leingo
ra þadañ/ filgdu hønū epter tveir blind
er/ þeir hroopudu og søgdu: æ þu Da
vids Son/ myskuna þig yfer ockur.
28 Eñ þegar hañ kom iñ i hused /
geingu þeir blindu til hañs / og Jesus
seiger til þeirra: trued þid/ ad eg kuñe
ad giøra þad? þeir seigia til hñs: jæ/
Herra.
29 Þa æhrærde hañ þeirra augu / og
sagde: yckur verde epter yckar tru.
30 Og þeirra augu opnudust. Og Je
sus * hootade þeim streingelega / og
sagde: siæed til / ad eingeñ fæe þad ad
vita. * c. 12/ 16.
31 Eñ þeir geingu ut/ og utbreiddu hñs
rikte i þvi giørvalla lande.
32 Eñ þegar þesser voru geingner ut /
siæ/ þa * færdu þeir eirn mañ til hañs/
sem var dumbe (og) diøfuloodur.
* C. 12/ 22. Luc. 11/ 14.
33 Og þegar diøfulleñ var utrekeñ/ tal
ade hiñ mæallause/ og foolked undradest/
og sagde: alldrei er þvilijkt sied i Jsrael.
34 Eñ * pharisæarner søgdu: hañ
utrekur diøflana fyrer diøfla høfding
iañ. * c. 12/24. Marc. 3/22. Luc. 11/15.
35 Og Jesus gieck i krijng i øllum
borgum og þorpum/ kiende i þeirra sam
kundu husum/ og predikade rijkesens
evangelium/ og læknade allrahanda siuk
dooma og allrahanda krænkdæme a
medal foolksens.
36 Og þegar hañ leit foolked/ * aum
kadest hañ yfer þad / þviad þeir voru
vanmegna z tvijstrader/ sem sauder/ er
hafa ecke hirder. * Marc. 6/ 34.
37 Þa * seiger hañ til siña læresvei
na: kornskierañ er ad søñu mikel / eñ
verkameñerner fæer. Bidied þar þ korn
skieruñar Herra/ ad hñ utsende verka
meñ i sijna kornskieru. * Luc. 10/ 2.

X. Capitule.

Christur utsender Læresveinana.

Og * hañ kallade sijna toolf
læresveina til sijn/ og gaf þm̄
magt giegn þm̄ ohreinu aund
um / ad utreka þa / og lækna
allrahanda siukdoom / og allrahanda
krænkdæme. * Marc. 3/ 13. c. 6/ 7.
Luc. 6/ 13.
2 Eñ þesse eru þeirra toolf postula
nøfn/ Sa * fyrste Simon/ sem kallast
Petur/ og Andreas hañs brooder/ Ja
kobus Zebedæi (son) og Johañes hañs
brooder: * P. G. 1/ 13.
3 Philippus og Bartholomæus/ Tho
mas og Matthæus sa tollheimtare:
Jakobus Alphæi (son/) Lebbæus med
vidurnefne Thaddæus:
4 Simon Cananite/ z Judas Jschari
otes/ sem og sveik hañ.
5 Þessa tolf utsende Jesus/ baud þm̄/
z sagde: fared ecke a heidingiaña veg/
z ganged ecke iñ i Samverskra borg.
6 Eñ * fared helldur burt til þeirra
forkøpudu sauda af huse Jsraels.
* C. 15/ 24. P. G/ 13/ 46
7 Fared ut og prediked / og seiged: *
ad himnarijke er næ lægt. * c. 3/ 2.
8 Lækned siuka / hreinsed lijkþræa/
uppveked dauda / utreked diøfla /
þier hafed medteked þad oforskulldad/
giefed þad oforskulldad.
9 Þier * skulud ecke hafa gull/ ei silfur/
ei kopar i lindū ydar. * Marc. 6/ 8.
Luc. 9/ 3. Luc. 10/ 4
10 Ei helldur tøsku til vegferdar / og
ecke tvo kirtla/ ei helldur sko/ ei helldur
staf/ þvi * eirn verkmadur er siñar fæ
du verdugur. * Luc. 7/ 10. etc.
11 Eñ * i hvoria borg edur þorp þier
komed

komed iñ/spyried ad/hvør þar sie iñe/
sem sie verdugur/og blijfed þar/þar til
þier fared þadañ. * Luc. 10/ 9.
12 * Eñ nær þier ganged i eitt hus/
þa heilsed þvi. * Luc. 10/ 5.
13 Og * ef sama hus er(þess)verdugt/
þa kome ydar fridur yfer þad/ Eñ sie
þad ecke verdugt/þa hverfe ydar fridur
til ydar aptur. * Luc. 10/ 6.
14 Og * ef nockur ecke vill medtaka yd
ur/ z ei heyra ydar rædur/ganged ut af
þvi huse/edur þeirre borg/og * * hrist-
ed dupted af ydar footum.
* Marc. 6/ 11. Luc. 9/ 5. * * P. G. 13/ 51. C. 18/ 6.
15 Sañlega seige eg ydur: * þad mun
ganga bærelegar Sodomitañ a og Go-
moritañ a lande a domsens deige / eñ
þeirre borg. * c. 11/ 24.
16 Sia/ * eg utsende ydur sem saude
midt a medal ulfa / Vered þar fyrer
forsiaer sem høggormar/ z einfallder
sem dufur. * Luc. 10/ 3.
17 Eñ vared ydur fyrer møñum/þvi *
þr munu ofurselia ydur fyrer raaded/ z
hudstrijkia ydur i sijnu samkundu hus-
um. * Luc. 21/ 12.
18 Og þier munud verda færder fyrer
høfdingia og konunga fyrer mijnar sak-
er/þm og heidingiuñ til vitnesburdar.
19 Eñ nær þeir * framselia ydur/ þa
vered ei hugsiuker / hvørneñ eda hvad
þier skulud tala / þvi þad skal giefast
ydur a sømu stundu/ hvad þier skulud
tala. * Marc. 13/ 11. Luc. 12/ 11.
20 Þvi þier erud ecke þeir sem tala /
helldur(er þ) ydar Fødurs Ande/s * tal-
ar i ydur. * Amos. 4/13. Rom. 15/18.
21 * Eñ eirn brooder mun forraada
(siñ) broodur til dauda/z eirn fader sitt
barn / og børneñ munu setia sig upp i
mote forelldruñ/og aflijfa þa.
* Luc. 12 / 53. C. 21 / 16.
22 Og þier munud * verda hatader af
øllum fyrer mijns nafns saker/eñ hvør
sem blijfur stødugur til enda / hañ skal
verda holpeñ. * Marc. 13/ 13.
23 Eñ nær þeir offækia ydur i þessare
borg/ þa flijed til eirnrar añarar / þvi
sañlega seige eg ydur: þier munud ecke
fa endad Israels borger/adur eñ Mañ
sens Sonur kiemur.
24 Læresveirneñ er ecke yfer meistaran-
um/ og ei þienareñ yfer sijnu herra.
25 Þad er læresveinenum noog/ ad hañ
sie sem hañs meistare / og þienareñ sem
hñs herra/ * hafe þeir kallad husbond-
añ beelzebub/ hvad miklu framar hañs
heimameñ? * c. 12/ 24.
26 Ottest þar fyrer ecke fyrer þeim /
þvi * eckert er huled/ sem ei mun open-
berast/og heimuglegt/ sem meñ ei munu
fa ad vita. * Marc. 4/ 22.
Luc 8/ 17. C. 12/ 2.
27 Hvad eg seige ydur i mirkrenu/(þad)
taled i lioosenu / og hvad þier heyred m
eyra/ (þad) prediked uppa husunum.
28 Og * ottest ecke fyrer þm/sm aflijfa
lijkamañ/ eñ kuña ecke sælena ad aflijfa/
Eñ ottest helldur fyrer hønum / sem
kañ ad fortijna bæde sálu og lijkama i
helvijte. * Luc. 12/ 4.
29 Seliast ecke tveir titlingar fyrer
eirn pening? og eirn af þeim fellur ecke
a jørd aan ydar Fødurs.
30 Eirneñ eru og øll ydar høfud-hár
taleñ.
31 Ottest þar fyrer ecke/þier erud bet-
re/eñ marger titlingar.
32 Þar fyrer/ * hvør sm hellst vidurkieñ
er mig fyrer møñunuñ/þañ vil eg z vid
urkieña fyrer mijnum Fødur / sm er a
himnum. * Luc. 9/ 26. etc.
33 Eñ hvør sem hellst * mier neitar
fyrer møñunuñ/ þeim vil eg og neita fyr-
er mijnum Fødur/ sem er a himnum.
* Marc. 8/38. 2. Tim. 2/ 12.
34 Þier skulud ecke meina / * ad eg sie
komeñ ad senda frid a jørdu/Eg er ecke
komeñ ad senda frid/helldur sverd.
* Luc. 12/ 51.
35 Þvi * eg er komeñ sundur þickañ ad
giøra mañeñ i giegn sijnum fødur / og
dotturena i giegn siñe moodur/og sonar
konuna i giegn heñar mañs moodur.
* Mich. 7/ 6. Luc. 14/ 26.
36 Og mañsens heimameñ munu vera
hañs fiandmeñ.

37 Hvør

37 Hvør sem * elskar fødur edr moodur meir enn mig/ er mijn ecke verdugur/ Og hvør sem elskar son edur dottur meir enn mig / er mijn ecke verdugur.
* 5. Mos. 33/ 9. Luc. 14/ 25.

38 Og hvør sem * ecke tekur sinn kross/ og filger mier epter/ er mijn ecke verdugur. * C. 16/ 24. etc. Marc. 8/ 34.

39 Hvør sem finnur sitt lijf/ mun tijna þvi/ Og hvør sem tijner sijnu lijfe fyrer mijnar saker/ mun finna þad.

40 Hvør sem * medtekur ydur/ medtekur mig/ og hvør mig medtekur/ medtekur þann/ sem hefur utsendt mig.
* Luc. 10/ 16. Joh. 13/ 20. etc.

41 Hvør * s medtekur eirn spamann i eins spamanns nafne / mun faa eins spamanns laun/ Og hvør sem medtekur eirn riettlatann i eins riettlaats nafne/ mun faa eins riettlaats laun.
* 1. Kong. 17/ 10. C. 18/ 4.

42 Og hvør sem giefur * einum af þessum minstu ad eins eirn bikar af køldu (vatne) ad drecka i eins læresveins nafne/ sannlega seige eg ydur / hann skal eingvann veigenn missa sinn betaling.
* C. 25/ 40. Marc. 9/ 41. Joh. 13/ 20.

XI. Capitule.

Christur svarar Johannis Sendebodum.

Og þad skiede / er Jesus hafde endad þessa bijfalning til sinna tolf læresveina / gieck hann fram leingra þadan/ og predikade i þeirra borgum.

(Evang. III. Sunnu. D. i Adventu.)

2 Enn er * Johannes heyrde i fangelsenu verken Christi/ sende hann tvo af sijnum læresveinum / og liet seigia honum : * Luc. 7/ 19.

3 Ert * þu sa/ sem kiemur/ edur væntum vier eins annars. * 5. Mos. 18/ 15. Ps. 40/ 8.

4 Og Jesus svarade og sagde til þra: fared burt/ og kunngiøred Johanni aptur þa hlute/ er þier heyred og sied.

5 Blinder * lijta upp / og hallter ganga um kring / lijkþraer hreinsast / og dauser heyra/ dauder upprijsa / og ** evangelium predikast fyrer fatækum.
* Es. 35/ 5. Matth. 15/ 30. Luc. 7/ 22. ** Es. 61/ 1.

6 Og sæll er sa / sem ecke hneixlast a mier.

7 Enn þegar þeir geingu i burt / hoof Jesus ad tala til foolksens um Johannem: hvad erud þier utfarner i eydemørk ad sia? eirn reir/ sem hrijngad og þangad skiekst af vindenum?

8 Edur hvad erud þier utfarner ad sia? eirn mann ijklæddann miukum klædum? sia/ þeir sem bera miuk (klæde/) eru i konunganna husum.

9 Edur hvad erud þier utfarner ad sia? eirn spamann? ja/ eg seige ydur/ og miklu meir enn eirn spamann.

10 Þvi þesse er sa / sem er * skrifad um: sia/ eg sende mann eingel fyrer þinne augsijn / sem skal tilreida þinn veg fyrer þier.) * Marc. 1/ 2. Mal. 3/ 1.

11 Sannlega * seige eg ydur : a medal þeirra/ sem eru fædder af kvinnum/ er eingenn meire upprisenn/ enn Johannes skijrare/ Enn sa / sem er minne i himnarijke / er meire enn hann. * Luc. 7/ 28.

12 Enn * fra Johannis skijrara døgum/ allt til þess nu/ lijdur himnarijke ofrijke/ og þeir/ sem giora ofrijked/ hrema þad til sijn. * Luc. 16/ 16.

13 Þvi aller spamenn og løgmaled spadu allt til Johannem.

14 Og ef þier vilied medtaka þad / * er hann Elias/ sem skal koma.
* Mal. 4/ 5. Matth. 17/ 12. Marc. 9/ 11.

15 Hvør sem hefur eyru ad heyra med/ hann heyre.

16 Enn vid hvørn skal eg lijkia þessare kynslood? * hun er lijk þeim børnum / er sitia a torge/ og hroopa til sinna stallbrædra/ * Luc. 7/ 31. etc.

17 Og seigia: vier bliesum i pijpur fyrer ydur/ og þier villdud ecke dansa/ Vier sungum sorglega fyrer ydur/ og þier villdud ecke bera ydur sorglega.

18 Þvi Johannes er komenn/ sem hvørke at nie drack/ og þeir seigia: hann hefur diøfulenn.

19 Mannsens Sonur er komenn / sem

etur

ekur og dreckur/og þeir seigia : sia/hvi-
lýkur ofæts madur er sa mañ / og eirn
vijnsvelgiare/ tollheimtumaña og synd-
araña vinur. Og * spekeñ er rettlætt
af sijnu̅ børnum. * Luc. 7/ 35.
20 Þa took hñ til ad straffa þær borg
er/ sem hñs kraptaverk voru flest giørd
i / ad þær hefdu ecke um̄vendt sier.
21 Vei þier * Chorazin/vei þier Beth
saida/ þvi hefdu þau kraptaverk vered
giørd i Tyro og Sidon / sem eru giørd i
yckur / mundu þær fyrer laungu hafa
um̄vendt sier i seck z øsku. * Luc. 10/ 12
22 Þo seige eg ydur : þar mun gænga
Tyro z Sidon bærelegar a deige doom-
sens/ eñ yckur.
23 Og þu Capernaum/sem ert * upp-
hafeñ allt til himens / þier mun verda
kastad allt nidur til helvijtes / þvi ef
þau kraptaverk hefde vered giørd i So-
domis/ sem eru giørd i þier/munde þær
hafa varad allt til þessa dags.
* Es. 14/ 12
24 Þo seige eg ydur : * þad mun gæn-
ga Sodomitaña lande bærelegar a deige
doomsens/ eñ þier. * C. 10/15.
(Evang. XXVI. S. D. ept. Trinit.)
25 A þm̄ sama tijma svarade Jesus/
og sagde : * eg prijsa þig Fader/
Herra yfer himneñ og jørdeñe/ ad þu
hefur duled þetta fyrer * * vitringum
og spekingum/ og openberad þad smæl-
ingium. * Luc. 10/21. * * 1. Cor. 12/27
26 Jæ Fader/þvi þad var so þocknan
legt fyrer þier.
27 * Aller hluter eru mier i valld giefn-
af mijnum Fødur / Og eingeñ þecker
Soneñ/nema Fadereñ/og eingeñ þecker
Fødureñ / nema Sonureñ/ og sa / sem
Sonureñ vill þad openbera. * Ps. 8/7.
Matth. 28/18. Joh. 3/35. C. 17/ 2. 1. Cor.
15/ 27. Ebr. 1/ 2. C. 2/ 8.
28 Komed * hijngad til mijn aller/sem
erfided og erud þunga þiader / og eg vil
læta ydur hvijlast. * Jer. 31/ 25.
29 Taked mitt ok uppa ydur / og læred
af mier/ þvi eg er hoogvær og lijtelæt-
ur af hiarta / Og þier skulud fiña *
hvijld sælum ydrum. * Jer. 6/ 16.
30 Þvi mitt ok er nytsamlegt / og mijn
byrde er lieett.

XII. Capitule.

Christur læknar og predikar.

A þeim tijma * gieck Jesus um̄
kornsædeñ a sabbatunum / og
hañs lærisveina hungrade/og
tooku til ad plocka axeñ / og
ætu. * Luc. 6/ 1. etc.
2 Eñ þegar pharisæarner sæu þad /
søgdu þeir til hañs : sia þijner lære-
sveinar giøra þad/ sem ecke somer ad
giøra um̄ sabbateñ.
3 Eñ hañ sagde til þeirra : hafed þier
* ecke lesed/ hvad David giørde/þegar
hñ/ og þa/ sem voru med hønu̅/ hung-
rade ? * 1. Sam. 21/ 6. Luc. 6/ 3.
4 Hvorneñ hñ gieck iñ i Guds hus/og
æt þau skodunar-braud / hvør hønum
ecke byriade ad eta/ og ei þeim/ er voru
med hønum/ helldur * alleinasta prest-
unum? * 2. Mos. 29/ 33.
3. Mos. 24/ 9. Luc. 6/ 4.
5 Edur hafed þier ecke lesed i løgmæl
enu / hvorneñ prestarner vanhelga
sabbateñ i musterenu a sabbatunum/ og
eru (þo saklauser?
6 Eñ eg seige ydur/ ad sa er hier/sem
er meire eñ mustered.
7 Eñ ef þier vissud / hvad þad er : *
eg hefe vilia til myskunar / og ecke til
offurs/ þa hefdud þier ecke fordæmt þa
saklausu. * C. 9/ 13. 1. Sam. 15/ 22.
Os. 6/ 6.
8 Þvi * Mañsens Son er eirn Herra
ogso yfer sabbatenum. * Marc. 2/ 28.
9 Og hañ gieck þadañ fram leingra /
* z kom i þeirra samkundu-hus.
* Marc. 3/ 1. etc.
10 Og sia / þar var eirn madur / sem
hafde eina visna hønd/ og þeir spurdu
hañ ad/og søgdu : * mæ madur lækna
a sabbatunum ? ad þeir kyñe ad æ-
klaga hañ. * Luc. 14/ 3.
11 Eñ hañ sagde til þeirra : hvør er
a medal ydar / sem munde hafa eirn
saud/og ef hañ fielle i eina grifiu fyr-

er honū a sabbatunum / ad hañ take
ecke til hañs og lypte honū upp?
12 Hvad miklu betre er nu ein mañeske-
ia eñ eitn saudur? * Þar fyrer ma mad
ur giøra gott a sabbatunum.
* Marc. 3/4.
13 Þa sagde hañ til þess mañs: ut-
rett þyna hønd / Og hañ riette hana
ut / og hun vard heilbrigd sm̃ hin oñur.
14 Eñ pharisæarner * geingu ut / og
hielldu raad i giegn honum / hvørneñ
þeir kyñu ad fyrerkoma honum.
* Marc. 3/6. Luc. 6/11.
15 Eñ er Jesus merkte þad / veik hañ
þadañ / og margt foolk filgde honum
epter / og hñ læknade þa alla.
16 Og * hañ forbañade þeim / ad þeir
skyllde openbera hañ. * c. 9/30.
17 Uppa þad þad skyllde fullkomnast /
sem er * talad fyrer spamañeñ E-
saiam / er seiger: * c. 42/1. etc.
18 Sia / miñ þion / sem eg hefe utval-
ed / miñ Elskulege / * a hvørium mijn
sal hefur velþocknan / ** Eg vil set-
ia miñ Anda yfer hañ / og hañ skal
kuñgiøra heidingiunum doomeñ.
* C. 3/17. ** Es. 11/2.
19 Hañ mun ecke kyfa og ei kalla og
þar mun ecke nockur heyra hñs raust a
gøtunum.
20 Hañ mun ecke sundurbrióta þañ
marda reir / og ei utslockva þañ riukan
de hør / þar til hñ utfærer doomeñ til
sigurs.
21 Og heidingiarner munu vona a hñs
nafn.
22 Þa var eirn * diøfuloodur hafdur
til hañs / sem var blindur og mallaus /
og hañ læknade hañ / so ad sa blinde og
mallause bæde talade og sa. * c. 9/31.
23 Og allt foolked * undradest z sagde:
er ecke þesse sa son Davids? * c. 9/33
24 Eñ er pharisæarner þad heyrdu /
sagdu þeir: * þesse rekur diøfla ecke
ødruvyse ut / eñ þ beelzebub diøflahøfd-
ingia. * c. 9/34. Marc. 3/22. Luc. 11/15
25 Eñ er Jesus vissi þeirra huganer /
sagde hñ til þeirra: * hvørt ryke / sem
verdur sundurþyckt iñbirdes / leggst i
eyde / Og hvør borg edur hus / sm̃ verdur
sundurþyckt iñbirdes / mun ecke verda
stadfast. * Luc. 11/17.
26 Og ef satan utrek satanam / er hñ
sundurþyckur i giegn sier sialfū / hvørn-
eñ mun þa hañs ryke verda stadfast?
27 Og ef eg utrek diøfla fyrer beelze-
bub / fyrer hvørn reka þa ydar børn þa
ut? þar fyrer munu þau vera ydrer
doomarar.
28 Eñ ef eg utrek * diøfla fyrer Guds
Anda / er vissulega Guds ryke komed til
ydar. * 1. Joh. 3/8.
29 Edur / hvørneñ kañ nockur iñgan-
ga i eins øflugs hus / og * ræna hañ
hañs bushlutum / nema hañ adur binde
hiñ øfluga / og sydañ ræne hañ hañs
huse? * Es. 49/24.
30 * Hvør sem ecke er med mier / er i
mote mier / Og hvør sm̃ ecke safnar
med mier / sundurdreifer. * Luc 11/23.
31 Þar fyrer seige eg ydur. * øll synd
og lastan mun fyrergiefast møñunū / eñ
lastan i mote Andanū mun ** ecke fyr-
er giefast møñunum. * Marc. 3/28.
Luc. 12/10. ** Ebr. 6. 4/6. C. 10/26.
32 Og hvør sm̃ talar * nockud i mote
Mañsens Syne / þad mun fyrergiefast
honum / eñ hvør sem talar i mote þeim
Heilaga Anda / honū mun þad ecke fyr-
ergiefast / hvørke i þessum heime / ec
helldur i þeim tilkomande. * c. 13/55.
33 Læted * añadhvørt tried vera gott /
z godañ avøxt þar a / edur læted tried
vera vont / og vondañ avøxt þar a /
þvi ** tried þeckest af avextenum.
* C. 7/17. ** Luc. 6/44.
34 Þier nødruækyn / hvørneñ kuñed
þier ad tala gott / med þvi þier erud
vonder? þvi af * gnægd hiartans mæler
muñureñ. * Luc. 6/45.
35 Eirn goodur madur af goodum
sioodi hiartans / fram̃ber gooda hlute / og
eirn vondur madur af þm̃ vonda siood /
fram̃ber vonda hlute.
36 Eñ eg seige ydur / ad meñ hlioota
ad giøra reikningskap a deige doom-
sens af hvøriu hæfeingu orde / sem
tue

Þeir hafa talad.
37 Þvi af þÿnum ordum muntu riett-
lætast/og * af þÿnū ordum muntu for-
dæmast. * Joh. 15/ 6.
38 Þa svørudu nockrer a medal þeirra
skriftlærdu og pharisæañа/og søgdu:
Meistare / * vier villum siaa teikn af
þier. * C. 16/ 1. Marc. 8/ 11.
39 Eñ hañ * svarade og sagde til
þeirra : þad vonda og hoorunarsama
kyn leitar epter teikne / og þvi mun eck-
ert teikn giefast/nema teikn Jonæ spaa-
mañs. * C. 16/ 4. Luc. 11. 29/30.
40 Þviad eins sem * Jonas var þriu
daga og þriaar nætur i hvalfiskseñs
kvide / so mun Mañsens Son verda
þriu daga og þriaar nætur midt i
jørdu. * Jon. 2. 1/ 2.
41 Þeir meñ af Ninive munu upprÿsa
i doomenum moote þessare kynslood / og
fordæma hana/þvi * þeir umvendu sier
vid Jonæ predikun / Og sia / hier er
meir eñ Jonas. * Jon. 3/ 5.
42 Drottningeñ af sudre mun upprÿsa
i doomenū moote þessare kynslood / og
fordæma hana/þvi * hun kom fra jardarenar
endemørkum / ad heyra Salo-
mons speke / Og sia/ hier er meir eñ
Salomon. * 1. Kong. 10/ 1. etc.
43 Nær sa * ohreine ande er utfareñ
af mañenum / reikar hañ um þurra
stade / leitar hvÿldar og fiñur hana
ecke. * Luc. 11/ 24.
44 Þa seiger hñ: eg vil snua aptur til
mÿns huss/ sem eg foor ut af / Og nær
hañ kiemur/ fiñur hañ þad tomt/soop-
ad og fægad.
45 Þa fer hañ burt/ og tekur siø adra
anda til sÿn/ sem eru verre eñ hñ sialf-
ur/ og nær þeir koma þar iñ/ bua þeir
þar/ og verdur þad * sÿdasta þess sama
mañs / verra eñ þad fyrsta / So mun
þad og gaanga þessare vondu kynslood.
* 1. Pet. 2/ 20.
46 Eñ sem hañ eñ nu talade til folk-
sens/sia/* hañs mooder og hañs brad-
ur stoodu u e fyrer / sem villdu naa ad
tala vid hañ. * Marc. 3/31. Luc. 8/19.
47 Þa sagde eirn til hañs: sia / þÿn
mooder og þÿner brædur standa ute fyr-
er/sem vilia naa ad tala vid þig.
48 Eñ hañ svarade/ og sagde til hñs
sem sagde honum (þad:) hvør er mÿn
mooder? og hvørier eru mÿner brædur?
49 Og riette sÿna hønd ut yfer sÿna
læresveina/ og sagde: sia/ mÿn mooder
og mÿner brædur.
50 Þvi * hvør sem giører mÿns Fød-
urs vilia / sem er a himnū / hañ er miñ
brooder / og syster / og mooder.
* C. 7/ 21. Joh. 6/ 40.

XIII. Capitule.

Christur kieñer i Epterlijkingum.

Eñ þañ sama * dag/ gieck Jesus
ut af husenu/og sette sig nidur
vid sioonñ. * Marc. 4/ 1.
Luc. 8/ 4.
2 Og margt foolk safnadest til hañs/
so ad hañ stie a skip / og sat / og allt
foolked stood i fioruñe.
3 Og hañ * talade margt til þeirra i
epterlÿkingum/og sagde: sia/eirn saad-
madur gieck ut ad saa. * Marc. 4/ 2.
4 Og i þvi hañ saade/ fiell nockud hia
veigenum / og fuglar komu / og atu
þad upp.
5 Eñ nockud fiell a grÿtta jørd/þar s̄
þad hafde ecke mikla jørd/og vox fliott
lega upp/þvi þad hafde ecke diupa jørd.
6 Eñ er sooleñ rañ upp/brañ þad af/
og af þvi þad hafde ecke root / vis-
nade þad.
7 Eñ nockud fiell a medal þyrna/ og
þyrnarner spruttu upp/og kiæfdu þad.
8 Eñ nockud fiell i goda jørd/ z bar aa-
voxt/sumt hundradfalldañ/eñ sumt sex
tugfalldañ / eñ sumt þrÿtugfalldañ.
9 Hvør sem hefur eyru ad heyra (med/
hañ) heyre.
10 Og * læresveinarner geingu til hñs/
og søgdu: hvi talar þu til þra i epter-
lÿkingum? * Marc. 4/ 10. Luc. 8/ 9.
11 Eñ hañ svarade/ og sagde: af þvi
þ er * ydur giefed/ad underskanda leynd-
ardooma himnarÿkes / eñ þeim er þad
ecke giefed. * C. 11/ 25. J. 16/ 17.

12 Þvi hvør sem hefur/honum mun giefast/* og hann mun hafa yferfliootanlega/
Enn hvør sem ecke hefur / fra honum
mun og takast/þad hann hefur.
* C. 25/ 29. Marc. 4/25. Luc. 8/18.
13 Þar fyrer tala eg til þeirra i epter-
lijkingum/þvi þeir sia ecke med siaande
augum/og heyra ecke med heyrande eyrum
og skynia ecke helldur.
14 Og a þeim uppfillest Esaias spaa-
doomur/er * seiger: med heyrnenne munud
þier heyra / og aungvann veigenn skynia /
og siaande munud þier sia / og aung-
vanveigenn vita. * Es. 6. 9/ 10.
Luc. 8/ 10. etc.
15 Þvi þessa foolks hiarta er orded for
herdt / og þeir hafa heyrt þunglega
med eyrunum/ og tilbirgt sijn augu/so ad
þr skylldu ecke eitt sinn sia med augun-
um/og heyra med eyrunum/og skynia med
hiartanu/og umvenda sier/og eg mætte
lækna þa.
16 Enn * sæl eru ydar augu / ad þau
sia/og ydar eyru/ad þau heyra.
* Luc. 10/ 23.
17 Þvi sannlega seige eg ydur / ad *
marger spamenn og riettlaater girntust
ad sia hvad þier siaed / og sau (þad)
ecke/Og ad heyra hvad þier heyred/ og
heyrdu (þad) ecke. * Luc. 10/ 24.
18 So * heyred nu þa epterlijking um
saadmannenn. * Marc. 4/ 14.
19 Nær nockur heyrer rijkesens ord / og
understendur (þad) ecke / (þa) kiemur
sa vonde og hripsar i burtu þad/sem er
saad i hans hiarta / Þad er sa/ sem er
saadur hia veigenum.
20 Enn þad/ sem er saad a grijtta jørd/
er sa/sem heyrer orded/ og medtekur þad
strax med glede/
21 Enn hefur ecke * root i sier/helldur
varer vid um stundar saker / Enn nær
þreinging edur offsokn skiedur fyrer ordsens
saker/hneixlast hann strax. * Eph. 3/17.
22 Enn þad/ sem er saad * a medal þyr-
na / er sa / sem heyrer orded / og þessa
heims ** aahyggia og rijkedæmesens
svikseme kiæfer orded/ og hann ber ecke
aavøxt. * Jer. 4/3. ** 1. Tim. 6/9.
23 Enn þad/sem er saad i gooda jørd/ er
sa/ sem heyrer orded/ og skyniar (þad)
og giører z eirnenn aavøxt/ og sumt ber
hundradfalldann / enn sumt sextugfalld-
ann/enn sumt þrijtugfalldann.
(Evang. V. S. D. epter Þrett.)
24 Hann sette þeim fyrer eina adra
epterlijking/og sagde: himnarijke
er lijkt einum manne / sem sæde goodu sæde
i akur sinn/
25 Enn þa menn svaafu/kom hans fiand
madur/og sæde illgrese midt a medal
hveitesens / z for i burt.
26 Enn þegar grooduren voox/ og bar
aavøxt/þa sast ogso illgresed.
27 Þa geingu þienararner til hussbond
ans/ z søgdu til hans: herra/ sæder þu
ecke goodu sæde i akur þinn ? hvadan
hefur hann þa illgresenn?
28 Enn hann sagde til þeirra: þad hef-
ur eirn frandmadur giørt. Þa søgdu
þienararner til hans: villtu þa/ad vier
skulum fara burt og lesa þau ur.
29 Enn hann sagde: ney/uppa þad þier
skuled ecke under eins upprætta hveited/
þar sem þier lesed illgresed burt.
30 Latted þau bæde vaxa til samans
allt til kornskierunnar / og nær þad er
tijme til kornskierunnar/vil eg seigia til
kornskieru-mannanna/safned fyrst illgres
inum til samans/og binded þau i bind-
ene til ad uppbrenna þau/ enn safned
hveitenu i mijna korn-hlødu.)
31 Hann setle þeim fyrer eina adra ept
erlijkingu/ z sagde: *himnarijke er lijkt
einu mustards korne / sem eirn madur
took/og sæde i akur sinn. *Marc. 4/31.
Luc. 13/ 19.
32 Hvørt ed er hid minnsta a medal alls
sædes/enn nær þad vex upp/er þad stærst
a medal matar-jurta/z verdur eitt trie/
so ad himensens fuglar kome/ og giøre
hreidur a medal greinanna a þvi.
33 Hann * sagde þeim enn adra epterlijk-
ingu: himnarijke er lijkt einu surdeige /
hvørt ein kona took/og liet i þria mæl-
era miøls/ þar til þad vard ølldunges
sijrt. * Luc. 13/ 21.

34 Jesus talade þetta * alltsamañ til
foolksens i epterlijkingū / og fyrer ut-
añ epterlijkingar talade hañ eckert til
þeirra. * Marc. 4/ 33.
35 Ad þad skyllde fullkomnast / sem er
* sagt fyrer spámañeñ / er seiger: eg
vil uppláta mitt muñ i epterlijkingum/
eg vil uttala (þad/ sem hefur vered) hul
ed fra upphafe veralldar. * Ps. 78/2.
36 Þa liet Jesus foolked fra sier / og
kom i hused/og hñs lærisveinar geingu
til hañs og sogdu : utþyd þu oss þessa
epterlijking um̄ illgresed a akrenum.
37 Eñ hañ svarade og sagde til þra :
Hañ sem sáer þui gooda sæde er Mañ-
sens Son.
38 Eñ akureñ er heimureñ / eñ þad *
gooda sæde eru rijkesens børn/ Eñ illgres
ed eru børn þess vonda : * 1. Cor. 3/9.
39 Eñ fiandmadureñ/ sem þeim sáde/
er dioefulleñ/ Eñ * kornskierañ er ender
veralldareñar / Eñ kornskieru-meñ-
erner eru einglarner. * Openb. 14/15.
40 Hvar fyrer/eins sem illgreseñ safn
ast og uppbreñast i ellde / so mun þad
og skie i enda veralldareñar.
41 Mañsens Son mun * utsenda sij-
na eingla / og ** þeir munu safna ur
hañs rijke øllum hneixlunū / og þeim /
sem giora oriett. * c. 24/ 31.
** C. 25/31.
42 Og munu kasta þm̄ i elldsens ofn /
þar mun * vera grátur og taña gnijst-
ran. * c. 8/ 12. c. 22/ 13. c. 24/ 51.
43 Þa * munu þeir riettláatu lioma
sm̄ sool i rijke Fodurs þeirra. Hvør
sm̄ hefur eyru ad heyra (med/ hñ) heyre.
* Dan. 12/3. Spek. 3/7. 1. Cor. 15. 41/42.
44 Eñ aptur er himnarijke lijkt einū
fiesiood/ foolgnum i einum akre/ hvørn
eirn madur fañ og falde / og gieck burt
af glede / er hañ hafde af høñū / og *
selde allt þad hañ atte/og keypte þañ
akur. * c. 16/ 24. Phil. 3/ 7.
45 Eñ aptur er himnarijke lijkt einū
kaupmañe/er leitade epter goodū perlū.
46 Og þa hañ fañ eina kostulega *
perlu/ gieck hañ burt/ og selde allt þad
hañ atte/ og keypte þa somu.
* Ordsk. 8. 10/11.
47 Eñ aptur er himnarijke lijkt einu
vørpu-nete / sem er varpad i sioeñ/ og
sem safnar af allskins.
48 Nær þad er fullt / draga þeir þad
upp i fioruna/ og sitia og safna þeim
goodu til samans i kier/ eñ þeim vondu
kasta þeir ut.
49 So mun þad gañga til i enda ver-
alldar. Einglarner munu utfara / og
skilia * þa vondu fra þeim riettlátu.
* C. 25/32.
50 Og kasta þeim i ellds-ofneñ / þar
mun vera grátur og taña gnijstran.
51 Jesus seiger til þeirra: understood-
ud þier þad alltsamañ ? þeir seigia
til hañs: já Herra. Eñ hñ sagde til
þeirra:
52 Þar fyrer er sierhvør skriftlærdur/
mentadur til himnarijkes / eins sem
eirn madur/(sem er) eirn husboonde/ er
fram̄ber af sijnum fiesiood nyia og gam-
la hlute.
53 Og þad skiede / * þa Jesus hafde
endad þessar epterlijkingar / gieck hañ
þadañ. * Luc. 4/14. etc.
54 Og kom i sitt fødurland / og kiende
þeim i þeirra samkundu huse/ so ad þr
forundrudu sig miøg/og søgdu: hvadañ
hefur þesse slijka speke og kraptaverk ?
55 Er * hañ ecke sa timburmañs son?
heiter ecke hñs mooder Maria? og hañs
brædur/ Jakob og Joses/ og Simon og
Judas. * Luc. 4/ 22. etc.
56 Og hañs systur/ eru þær ecke all-
ar hiá oss? hvadañ hefur hñ þa þetta
alltsamañ?
57 Og þeir hneixludust a hønū. Eñ
Jesus sagde til þeirra : * eirn spámad-
ur er ecke foraktadur/nema i sijnu fød-
urlande z i sijnu huse. * Joh. 4/44. etc
58 Og hañ giørde þar ecke mørg krap
taverk vegna þeirra vantruar.

XIV. Capitule.

Christur mettar Foolked i Eydemørk
eñe/ Geingur a Vatnenu.

A * þeim tijma heyrde Herodes
fiordungs høfdinge rikted Je
su. * Marc. 6/14. Luc. 9/7.
2 Og ſagde til ſiña þienara:
þeſſe er Johañes ſkijrare / hañ er upp.
riſeñ fra þeim daudu/ þar fyrer tiaa ſig
ſlijk kraptaverk i hønum.
3 Þvi * Herodes hafde fangad Johañ
em/ og bunded hañ / og ſett i fangelſe
fyrer Herodias ſijns broodurs Philippi
huſtrur ſaker. * Marc. 6/17. etc.
4 Þvi Johañes ſagde til hañs: þad *
ſoomer þier ecke ad hafa hana.
* 3. Moſ. 18/15.
5 Og hañ hefde giarnañ ſleiged hañ i
hel/ eñ ottadeſt fyrer foolkenu/ * þvi þr
hielldu hñ ſm eirn ſpamañ. * c. 21/26
6 Eñ þa Herodes hiellt ſiñ fædingar.
dag / danſade Herodias dootter frame
fyrer þeim/ og þad þocknadeſt Herodi.
7 Þar fyrer lofade hañ med einu eyde/
ad giefa heñe / hvad hun beidde.
8 Eñ er heñe var adur undervijſad af
ſiñe moodur/ ſagde hun: gief mier hijng.
ad Johañis ſkijrara høfud a einu fate.
9 Og konungureñ vard hriggur / þo
vegna þeirra eyda/ og fyrer þeirra ſak.
er/ ſem ſatu med hønum til bords/ baud
hañ ad (þad) giæfeſt (heñe.)
10 Og ſende (burt) og hals hioo Jo.
hañem i fangelſenu.
11 Og hañs høfud var bored a einu
fate/ ꝛ giefed ſtulkuñe/ ꝛ hun bar (þad)
til ſiñar moodur.
12 Þa * komu hañs læreſveinar / og
toku lijkamañ / og jordudu hñ/ og komu
og kuñgiordu Jeſu (þad.)
* Marc. 6/29.
13 Og * þa Jeſus (þad) heyrde / veik
hañ þadañ a einu ſkipe / til eins eyde
ſtadar afſijdes / Og er foolked (þad)
heyrde/ filgde þad hønu a fæte ur ſtød
unum. * Marc. 6. 31/ 32. Luc. 9/10.
14 Og Jeſus gieck afram / og leit
margt foolk/ og ſa aumur a þeim / og
læknade þeirra ſiuka.
15 Eñ * er þad var komed kvølld/ gein
gu hañs læreſveinar til hñs/ og ſøgdu:
þetta er eirn eydeſtadur / og tijmeñ er
lideñ / laat foolked (fra þier) ad þeir
kuñe ad fara burt i þorpeñ og kaupa
ſier ſialfum fædu. * Joh. 6/ 5. etc.
16 Eñ Jeſus ſagde til þeirra: þeir
hafa ecke þørf ad ganga i burt/ * gief
ed þeim ad eta. * Luc. 9/ 13
17 Eñ þeir ſeigia til hañs: vier høfu
hier eckert/ nema fim braud ꝛ tvo fiſka.
18 Eñ hañ ſagde: færed mier þau
hijngad.
19 Og hañ baud foolkenu ad ſetia ſig
nidur a graſed/ ꝛ * tok þau fim braud/
og þa tvo fiſka / leit upp til himens/
og bleſſade og braut þau/ og fieck ſijnu
læreſveinum braudeñ/ eñ læreſveinarner
folkenu. * Joh. 6/ 11. Marc. 6/ 41.
20 Og þeir * atu aller ꝛ urdu metter/
og þeir tooku upp / þad er þar var af
gangs af leifunum toolf karfer full.
ar. * Marc. 6. 42/ 43.
21 Eñ þeir ſem atu/ voru hierum fim
þuſunder mañs / fyrer utañ kviñur og
børn.
22 Og jafnſnart * neidde Jeſus ſijna
læreſveina til/ ad þeir geinge a ſkip/ ꝛ
fære yferum undañ hønu a hina adra
ſijdu/ þar til hañ feinge ſlept foolkenu
(fra ſier.) * Marc. 6/45. Joh. 6/17.
23 Og þegar hañ hafde lated foolked
(fra ſier) gieck hñ alleirn uppa * eitt
fiall ad bidiaſt fyrer. Eñ er þad var
komed kvølld/ var hañ alleirn þar.
* Luc. 6/ 12. C. 9/ 18. Joh. 6/ 15.
24 Eñ ſkiped var þa midt a ſioonum/
og hrakteſt af bilgiunum/ þviad vind.
ureñ var þeim i mooke.
25 Eñ a þre fiordu vakt um nottena
kom Jeſus til þra/ ꝛ gieck a ſioonum.
26 Og er læreſveinarner ſau hañ gan
ga a ſioonu/ urdu þr hrædder/ ꝛ ſøgdu:
þad er * ein vofa/ og kølludu upp af
hrædſlu. * Luc. 24/ 37.
27 Eñ Jeſus talade ſtrax til þra/ ꝛ ſag
de: vered hughrauſter/ þ er eg/ otteſt ecke.
28 Eñ Petur ſvarade hønu / ꝛ ſagde:
Herra/ ef þu ert þ/ (þa) biood mier ad
koma til þijn a vatnenu.

29 Eñ hañ sagde: kom/ Og Petur stie
af skipenu/ og gieck a vatnenu/ ad hañ
kiæme til Jesum.
30 Eñ sem hañ sa eirn sterkañ vind/
vard hañ hræddur/ og took ad sockva/
hroopade & sagde: Herra/ hiælpa mier.
31 Og Jesus utriette jafnsnart hond
ena/ og took til hañs/ og seiger til hñs:
Þu lijteltruadur/ hvi efadest þu?
32 Og er þeir stigu iñ i skiped/ stillte
vindeñ.
33 Eñ þeir/ sem (voru) i skipenu/ komu
og fiellu fram̃ fyrer honū/ og søgdu:
* Þu ert sañarlega Guds Sonur.
C. 16/ 16.
34 Og * fooru yferum̃ og komu til
Genezarets lands. * Marc. 6/ 53.
35 Og er foolked i þm̃ sama stad vard
vart vid hañ/ sendu þeir ut um̃ allt þad
land/ allt i kriñg/ og færdu alla/ sem
siuker voru/ til hañs.
36 Og bædu hañ/ ad þeir mætte ad
eins * snerta falldeñ a hñs klædum/ Og
aller þeir/ sem snertu (þar vid/) urdu
heilbrigder. * C. 9/ 21.

XV. Capitule.

Christur rekur til baka Mañа-Lærdom/
Freistar þeirrar Cananversku Kviñu/
Mettar foolked.

Þa * komu skriftlærder og phari-
sæarar af Jerusalem til Je-
sum/ og søgdu: * Marc. 7/ 5.
2 Hvi yfertroda þijner læri-
sveinar ølldungañа skickan: þvi þr þvo
ecke sijnar hendur/ nær þr eta braud.
3 Eñ hñ svarade og sagde til þeirra:
hvi yfertroded þier og Guds bod fyrer
ydar skickunar saker?
4 Þvi Gud hefur boded/ seigiande:
* Þu skallt heidra fødur og moodur/ og
** hvør sem bølvar fødur edur mood-
ur/ skal vissulega deyia.
* 2. Mos. 20/ 12. ** 3. Mos. 20/ 9.
5 Eñ þier seiged: hvør sem seiger til
fødur eda moodur: þad er ein gæfa/ sm̃
þier af mier skyllde vera hiælpad med/
hañ hyggur sier ecke ad heidra siñ fød-
ur edur sijna moodur.
6 Og hafed ad aungvu gjørt Guds
bod fyrer ydar skickunar saker.
7 Þier hræsnarar/ * Esajas spaade
vel um̃ ydur/ og sagde: * C. 29/ 13.
Marc. 7/ 6.
8 Þetta foolk nalægest mig med sijnū
muñe/ & heidrar mig med vorunum/ eñ
þeirra hiarta er langt fra mier.
9 Eñ þeir dijrka * mig forgiefens/ &
þvi þeir kieña (þvilijka) lærdooma/ sem
eru mañаña bodord. * 5. Mos. 4/ 2.
10 Og * hañ kallade foolked til sijn/ og
sagde til þeirra: heyred til og skynied.
* Marc. 7/ 14.
11 Þad sem * iñgeingur i muñeñ/ van-
helgar ecke mañeñ/ eñ þad sem utgeing-
ur af muñenum/ þad vanhelgar mañ-
eñ. * P. G. 10/ 14.
12 Þa geingu hañs lærisveinar fram̃/
& søgdu til hñs: veitstu/ ad phariseear-
ner hafa hneixlad sig/ þegar þeir heyr-
du þessa rædu?
13 Eñ hñ svarade og sagde: øll plan-
tan/ sem miñ himneskur Fader hefur
ecke plantad/ mun med root upprijckiast.
14 Lated þa (fara/) * blinder eru blind-
ra leidtogar/ eñ nær eirn blindur leider
eirn blindañ/ falla þr bader i grøfena.
* Luc. 6/ 39. Rom. 2/ 13.
15 Eñ Petur svarade & sagde til hñs:
utþijd oss þessa eptirlijking.
16 Eñ Jesus sagde: erud þier og eñ
(so) skilningslauser?
17 Skynied þier ecke eñ nu/ ad allt þad
sem iñgeingur i muñeñ/ geingur i mag-
añ/ og verdur ut-rudt fyrer þa nattur-
legu raas?
18 Eñ þad sem * utgeingur af muñ-
enum/ kiemur af hiartanu/ og þad van-
helgar mañeñ. * Jak. 3. 6/ 10.
19 Þvi * af hiartanu koma vondar hux-
aner/ mañdrap/ hoordomar/ frillulijfe/
þioofnadur/ falsker vitnesburder/ last-
aner. * 1. Mos. 6/ 5. C. 8/ 21. Jer. 17/ 9.
20 Þetta eru þeir hluter/ sm̃ vanhelga
mañeñ/ eñ ad eta med ohveignum hond-
um/ vanhelgar ecke mañeñ.
(Ev. II. S. D. i Føstu. Reminiscere.)

21 Og Jesus * gieck ut þadan / og
foor burt i lands alfur Tyri og
Sidonis. * Marc. 7/ 24.
22 Og sia ein Cananeisk kona gieck ut
af þeim sømu takmørkum/ ⁊ hroopade
epter hønum/ og sagde: æ Herra/ Son-
ur Davids/ myskuna þig yfer mig/ mijn
dootter kuelst illa af dioflenum.
23 En hn̄ svarade henne ecke einu orde.
Þa geingu hans læresveinar til hans/
badu hn̄/ og sǫgdu: lattu hana fara/
þvi hun hroopar epter oss.
24 En hann svarade og sagde: eg er
ecke utsendur / nema til * þeirra for-
tøpudu sauda af huse Israels.
* C. 10/ 6. P. G. 13/ 46.
25 En hun kom ⁊ tilbad hn̄ og sagde:
Herra/ hialpa mier.
26 En hn̄ svarade ⁊ sagde: Þ er ecke
* fallegt / ad madur take braudid fra
børnunum og kaste (þvi) fyrer hvelpana.
* Marc. 7/ 27.
27 En hun sagde: ja Herra/ hvelpar-
ner eta þo ⁊ af þeim molum/ sem falla
af borde drottna þeirra.
28 Þa svarade Jesus/ og sagde til henn-
ar: o kvinna / * stoor er þijn tru/ verde
þier so sem þu villt. Og hennar dotter
vard heilbrigd fra þre sømu stundu.)
* C. 8/ 10.
29 Og * Jesus gieck þadan framleing-
ra/ ⁊ kom til þess Galilæiska siafar/ ⁊
gieck uppa fialled/ (⁊) settesig þar nidur.
* Marc. 7/ 31.
30 Og margt foolk kom til hans/ sem
høfdu med sier * hallta/ blinda/ mal-
lausa/ vanada/ og marga adra/ ⁊ køst-
udu þeim fyrer fætur Jesu/ og hn̄ lækn-
ade þa. * c. 11/ 5. Es. 35/ 5. Luc. 7/ 22.
31 So ad foolked forundrade sig / þeg-
ar þeir sau/ ad þeir mallausu malltu/
vanader voru heilbrigder / hallter gein-
gu / og blinder sau/ Og þeir prijsudu
Gud Israels.
32 En Jesus * kallade sijna læresveina
til (sijn/) ⁊ sagde: mig aumkar yfer folked/
þvi þr hafa nu þria daga beded hia mi-
er/ ⁊ hafa eckert ad eta/ ⁊ eg vil ecke la-
ta þa fastande (fra mier/) uppa þad
þeir skule ecke vanmegnast a veigen-
um. * Marc. 8/ 1.
33 Og hans læresveinar seigia til hans:
hvadan skulum vier fa so mikid braud
i eydemørku/ ad vier kunnum metta so
margt foolk?
34 Og Jesus seiger til þeirra: hvad
mørg braud hafed þier? en þeir sǫgdu:
siø/ og faeina smafiska.
35 Og hann baud foolkenu ad setiast
nidur a jordena.
36 Og hn̄ took þau siø braud/ og fisk-
ana/ þackade/ braut þau / ⁊ fieck sijnum
læresveinum þau / en læresveinarner
foolkenu.
37 Og þeir neittu aller/ og urdu mett-
er/ og þeir tooku upp siø karfer fullar
af þeim leifum / sem afgeingu.
38 En þr/ sem høfdu neitt/ voru fiorar
þusunder manna/ þ utan konur og børn.
39 Og þegar * hann hafde lated foolk-
ed (fra sier/) stie hann a eitt skip / og
kom til Magdala endemarka.
* Marc. 8/ 10.

XVI. Capitule.

Christur giefur Petre Himnarijkes
Lukla/ Seiger Læresveinunum fyrer sijna
Pijnu og Dauda.

Og * pharisæar og saduceæar
geingu fram /freistudu hans/
og beiddust/ ad hann villde sijna
þeim eitt teikn af himne.
* Marc. 8/ 11.
2 En hann svarade ⁊ sagde til þeirra:
* um aptanenn seiged þier: þad verdur
eirn fagur dagur/ þvi himenenn er raud-
ur. * Luc. 12/ 54.
3 Og um morgunenn: þad verdur stoorm-
vidre i dag / þvi himenenn er raudur og
dimmur/ Þier hræsnarar/ himensens a-
sijnd kunne þier ad dæma/ kunne þier ecke
ogso * (ad dæma) tijmanna teikn?
* C. 11/ 4.
4 Þesse * vonda ⁊ hoorunarsama kyn-
slood beidest teikns / og henne skal eckert
teikn giefast / nema ** teikn Jonæ
spamanns. Og hn̄ forliet þa/ ⁊ gieck i
burt. * c. 12. 39/40. Luc. 11. 29/ 30.
** Jon. 2/ 1.

5 Og * er hñs læresveinar voru farn-
er yferum / høfdu þeir gleimt ad taka
braud (med sier.) * Marc. 8/ 14.
6 Eñ Jesus sagde til þeirra : * siaa-
ed til/ z taked ydur vara fyrer ** sur-
deige pharisæaña og saducæaña.
* Marc. 8/ 15. Luc. 12/ 1. ** Gal. 5/ 9.
1 Cor. 5/ 6.
7 Þa þeinktu þeir med sialfum sier/ og
søgdu: (þad er þad) ad vier tooku ecke
braud (med oss.)
8 Eñ sem Jesus þad visse / sagde hañ
til þra: * þier lyteltruader/ hvi þeink-
ed þier med sialfū ydur/ ad þier tookud
ecke braud (med ydur?) * c. 6/ 30.
9 Skynied þier ecke eñ nu? koma ydur
ecke helldur i hug þau * fim braud a med
al þeirra fim þusunda/ og hvad marg-
ar karfer tookud þier (þa upp?)
* C. 14/ 17. Joh. 6/ 9.
10 Ecke helldur þau * sio braud a med
al þeirra fiøgra þusunda / og hvad
margar karfer tooku þier (þa upp?)
* C. 15. 34/ 37
11 Hvørneñ skynied þier (þa) ecke/ ad
eg seige ydur ecke um braud / (nær eg
seige :) taked ydur vara fyrer surdeige
pharisæaña og saducæaña?
12 Þa understoodu þeir / ad hañ hefde
ecke sagt : ad þeir skylldu vakta sig fyr-
er braudsens surdeige/ helldur fyrer lær-
doome pharisæaña og saducæaña.
13 Eñ er * Jesus var komeñ til Cæ-
sareæ/ Philippi (borgar) endemarka /
spurde hñ syna læresveina ad/ og sag-
de : hvørn seiger foolked mig ad vera/
(sñ er) Mañsens Son? * Marc. 8/ 27.
Luc. 9/ 18.
14 Eñ þeir søgdu : sumer (seigia) Jo-
hañem skyrara/ adrer Eliam/ eñ adrer
Jeremiam/ edur eirn af spaamøñunum.
15 Hañ seiger til þra: eñ þier/ hvørn
seiged þier mig ad vera?
16 Þa svarade Simon Petrus og sag-
de : þu * ert Christus Sonur þess lif-
anda Guds. * Joh. 1/ 49. etc.
17 Og Jesus svarade og sagde til hā-
ñs : sæll ert þu Simon Jonæ son/ þvi
holld og blood hefur ecke opinberad þier
(þad/) helldur miñ Fader / sem er a
himnum.
18 Eñ eg seige þier og so/ ad * þu ert
Petrus / og a þeñañ hellustein vil eg
byggia miñ søfnud / og port helvytes
skulu ecke faa magt yfer honum.
* Joh. 1/ 42.
19 Og eg vil giefa * þier lykla himna-
rykes/ og hvad sē þu fær bunded a jørd
uñe/ þad skal vera bunded a himnum /
Og hvad sem þu fær leist a jørduñe /
þ skal vera leist a himnū. * c. 18/ 18.
20 Þa * baud hañ synum læresveinū/
ad þeir skylldu aungvum seigia/ ad hañ
være Jesus sa Christus. * c. 17/ 9/
21 Fra * þeim tyma took Jesus ad
giefa synum læresveinū til vitundar/ ad
hønum byriade ad gaanga til Jerusa-
lem/ z margt ad lyda af ølldungunum z
yppurstū prestum/ og skriftlærdum/ og
ad lyflaatast/ og a þridia deige upp ad
rysa. * c. 17/ 22.
22 Og Petur took hañ til (syn/) foor
ad aavyta hañ / og sagde : Herra /
þyrm sialfū þier/ þad hende þig a ung-
vañ vergeñ.
23 Eñ hañ snerest vid / og sagde til
Peturs : vyk mier til baka satan / þu
ert mier til hneixlunar / þvi þu skilur
ecke/ hvad Gude tilheyrer/ helldur þad/
sem møñunum tilheyrer.
24 Þa sagde Jesus til siña læresveina :
* vilie nockur koma epter mier/ hañ af-
neite sier sialfum / og take siñ kross og
filge mier. * c. 10/ 38. Marc. 8/ 34.
Luc. 9/ 23.
25 Þvi hvør sem * vill frelsa sitt lyf/
mun tyna þvi / eñ hvør sem tyner sy-
nu lyfe fyrer mynar saker / mun fiña
þad. * Luc. 17/ 33. etc.
26 Þvi * hvad gagnar þad mañenū/
þo hañ aviñe allañ heimeñ / eñ fææ
skada a siñe saal? edur hvørt andvirde
(kañ) ein mañeskia giefa fyrer syna saal.
* Marc. 8/ 36. Luc. 9/ 25.
27 Þvi Mañsens Son mun koma i dyrd
syns Fødurs med synum einglum / og
þa mun hñ * giallda sierhvørīū epter

ſijnu verke. * Rom. 2/ 6. etc.
28 Sannlega ſeige eg ydur : * hier ſtanda
nockrer/ ſem ecke munu ſmacka daudann/
adur enn þeir ſiaa Mannſens Son koma
i rijke ſijnu. * Marc. 9/ 1. etc.

XVII. Capitule.

Chriſtur ummyndaſt a Fiallenu/ Kunn-
giører apfur ſinn Dauda.

(Ev. VI. S. D. epter Þrettanda.)
(Edur XXVII. S. D. epter Trinit.)

Og * ſex døgum þar epter took
Jeſus Petrum z Jakobum /og
hanns broodur Johannem til
ſijn/ z hafde þa affijdes uppa
eitt hatt fiall. * Marc. 9/2. Luc. 9/28
2 Og ummyndadeſt fyrer þeim. Og
hanns aſiaana lioomade ſem ſoolenn / enn
hanns klæde urdu biørt ſem liooſed.
3 Og ſiaa/ Moſes og Elias openberud
uſt fyrer þeim/og tøludu vid hann.
4 Þa ſvarade Petur/ z ſagde til Jeſu:
Herra / hier er oſſ gott ad vera / viljer
þu/ þa viljum vier giøra þriaar tialld-
buder/ þier eina/og Moſi eina / og E-
liæ eina.
5 Þegar hann enn nu talade/ſiaa/eitt biart
ſkij yferſkygde þa / Og ſiaa / ein rødd
(kom) ur ſkyenu/ſem ſagde: * Þeſſe er
minn Sonur ſaa elſkulege/ a hvørium eg
hefe velþocknan/ heyred hønum.
C. 3/ 17. etc. Marc. 1/ 11. C. 9/ 7.
Luc. 9/ 35.
6 Og er læreſveinarner heyrdu (þad/)
fiellu þeir fram a ſijna aſioonu / og
ottuduſt harla miøg.
7 Og Jeſus gieck ad/ took a þeim/ og
ſagde: ſtanded upp/og otteſt ecke.
8 Enn er þier upplijftu ſijnum augum/
ſaau þeir aungvann/nema Jeſum alleina.
9 Og er þeir geingu ofann af fiallenu/
* baud Jeſus þeim / og ſagde: Þier
ſkulud aungvum ſeigia þeſſa ſijn/ fyrr
enn Mannſens Sonur er uppriſenn fra
daudum.) * C. 16/ 20.
10 Og hanns læreſveinar ſpurdu hann/
og ſøgdu: hvad ſeigia þa þeir ſkrift-
lærdu/ ad * Eliæ byrie fyrre ad koma?
* Luc. 1/ 16/ 17.
11 Enn Jeſus ſvarade / og ſagde til
þeirra: Elias kiemur ad ſønnu fyrſt/ z
mun leidrietta alla hlute.
12 Enn eg ſeige ydur / ad Elias er nu
komenn/ og þeir þecktu hann ecke/ helldur
giørdu vid hann hvad þeir villdu/ So mun
ogſo Mannſens Son lijda af þeim.
* C. 14/ 9. etc.
13 Þa underſtoodu læreſveinarner / ad
hann hefde talad til þeirra um Johann-
em ſkijrara.
14 Og er þeir komu til foolkſens / *
gieck eirn madur til hanns/og fiell hønum
um til foota/ * Marc. 9/17. Luc. 9/38.
15 Og ſagde: Herra/ myſkuna þig yf-
er minn ſon/ þvi hann er tunglſiukur/ og
kvelſt þunglega / þvi hann fellur opt a
elld og opt i vatn.
16 Og eg leidde hann til þinna læreſveina/
og þeir gaatu ecke læknad hann.
17 Enn Jeſus ſvarade og ſagde : o þu
vantruada og fraaſnuna kynſlood/ hvad
leinge ſkal eg vera hiaa ydur: hvad leinge
ſkal eg lijda ydur: færed mier hann hijngad.
18 Og Jeſus haſtade a hann/og diøfull-
enn foor ut af hønum/og ſveinenn vard
heill fra þeirre ſømu ſtundu.
19 Þa geingu Jeſu læreſveinar til
hanns heimuglega/og ſøgdu: hvi gaatum
vier ecke utreked hann?
20 Enn Jeſus ſagde til þeirra : fyrer
ydar vantruar ſaker / þvi ſannlega *
ſeige eg ydur: ef * * þier hafed tru/ſem
eitt muſtards korn / meiged þier ſeigia
til þeſſa fialls: flyt þig hiedann þaang
ad (i burt/) ſo mun þad flytia ſig/ og yd
ur mun eckert vera omøgulegt.
* Luc. 17/ 6. * * Matth. 21/ 21.
21 Enn þetta kyn fer ecke ut/nema fyr
er bæn og føſtu.
22 Enn er þeir høfdu umgeingne i Ga-
liliæa/ſagde Jeſus til þeirra: * Mann-
ſens Son mun ofurſeltaſt i mannanna
hendur. * C. 20. 17/18. Marc. 9/ 31.
Luc. 9/ 22. C. 18/ 31. etc. C. 24/ 7.
23 Og þeir munu lijflaata hann/ og hann
mun uppriſa a þeim þridia deige. Og
þeir urdu miøg hriggver.
24 Enn þa þeir komu til Capernaum/
geingu

geingu þeir til Peturs/ ꝫ tooku(skatt-)
peninganna(ut/)og sogdu: gielldur ydar
Meistare * (skatt-)peninga?
* 2. Mos. 30/ 13.
25 Hann sagde: ja. * Og er hann kom i
hused/kom Jesus fyr enn hann/og sagde:
hvad lijst þier Simon/ af hvorium taka
konungar a jordunne toll edur skatt? af
sijnum bornum edur af framande?
* C. 22/ 25. Rom. 13/ 7.
26 Petur seiger til hans: af framan-
de. Jesus sagde til hans: þa eru born-
enn frij.
27 Enn * uppa þad vier skulum ecke
hneixla þa/þa gack burt til siafarens/
kasta ut einum aungle/og tak þann fyr-
sta fisk / sem kiemur upp / og nær þu
lijkur hans munne upp / muntu finna einn
stater/ tak þann sama/ ꝫ gief þeim fyr-
er mig og þig. * Luc. 23/ 2.

XVIII. Capitule.

Christur aminner Lærisveinana umm
nockrar sierdeiles Dygder.

(Evang. a St. Michaels Messu.)

A þeirre samu stundu / geingu
lærisveinarner til Jesum/og
sogdu: hvor er mestur i rijke
himnanna? * Marc. 9/34. etc.
2 Og Jesus * kallade eitt barn til sijn/
og setti þad midt a medal þeirra.
* Marc. 9/ 36.
3 Og sagde: sannlega seige eg ydur/ ne-
ma þier umvended ydur/og * verded sem
born/komed þier ecke inn i rijke himnanna
* C. 19/ 14. Marc. 10/ 14. 1 Cor. 14/20.
4 Þar fyrer/ hvor sem sig siálfann lijte-
lækar / sem * þetta barn / hann er sa
meste i rijke himnanna. * 1. Pet. 5/ 6.
5 Og hvor sem medtekur þvilijkt eitt
barn i mijnu nafne/medtekur mig.
6 Enn hvor sem * hneixlar eirn af þess-
um smáu/ sem trua a mig/ honum er
þad betra / ad þar være heingdur eirn
milnu-steirn umm hans hals / og honum
være sokt i diup siafarens.
* Marc. 9/ 42. Luc. 17/ 1.
7 Vei heimenum fyrer hneixlaner/Þvi
* þad hlijtur ad skie/ad hneixlaner sku-
le koma/ þo vei þeim manne/fyrer hvorn
ad hneixlanenn kiemur. * 1. Cor. 1/19.
8 Enn ef * þijn hond edur þinn footur
hneixlar þig / (þa) hogg þau af / og
kasta fra þier. Þad er þier betra / ad
þu gangir hallfur inn i lijfed/edur van-
fær / helldur enn ad þu hafer tvær
hendur edur tvo fætur/ og kastest i þann
eilijfa elld. * C. 5/30. Marc. 9/43
9 Og ef þitt auga hneixlar þig/(þa)
slijt þad ut/ og kasta fra þier. Þad er
þier betra/ad þu gangir inn i lijfed med
eitt auga/ enn ad þu hafer tvo augu/og
kastest i helvijtes elld.
10 Siaed til/ad þier ecke hneixled eirn
af þessum smáu / þvi eg seige ydur:
þeirra einglar a himnum siá jafnann
mijns Fodurs auglit/sem er a himnum.)
11 Þvi * Mannsens Son er komenn/ ad
giora þad hoolped / sem var fortapad.
* L. 9/ 13. Luc. 19/ 10. 1. Tim. 1/ 15.
12 Hvad virdest ydur? ef * eirn madur
hefde hundrad sauda / og eirn af þeim
villtest? yfergiefur hann ecke þa niju og
nijutijge/og fer a fioll upp/og leitar ept-
er þeim/ sem villtest? * Luc. 15/ 4.
13 Og ef so skier/ad hann finnur hann/sann-
lega seige eg ydur/ad hann gledur sig yfer
honum framar / enn yfer þeim niju og
nijutijge / sem ecke villtust.
14 So er * ecke ydar Fodurs vilie/sem
er a himnum/ad eirn af þessum smáu
skule fortapast. * 2. Pet. 3/ 9.
15 Enn ef þinn brooder syndgar a moote
þier/gack burt/og * straffa hann i mill-
um þijn og hans alleina/ heyre hann þier/
þa hefur þu aunned þinn broodur.
* 3. Mos. 19/ 17. etc.
16 Enn heyre hann ecke / þa tak enn nu
eirn edur tvo med þier/ uppa þad * ad
i munne tveggia votta edur þriggia verde
stadfast allt mælefne. * Joh. 8/17. etc.
17 Enn heyre hann þeim ecke/þa seig þu ad
samkundunne. Enn heyre hann ecke sam-
kundunne/ þa hallt hann fyrer eirn heid-
ingia og tollheimtumann.
18 Sannlega seige eg ydur: * hvad hellst
þier binded a jordunne/ skal vera bunded

a himne/

a himne / og hvad helſt þier leyſed a
jørduñe/ ſkal vera leyſt a himne.
* C. 16/ 19. Joh. 20/ 23.
19 Eñ aptur ſeige eg ydur/ ad ef tveir
af ydur verda ſamtaka a jørdu / * um
hvad þad er / ad þeir vilia bidia / þad
mun veitaſt þeim af mijnū Fødur/ ſem
er a himnum. * Marc. 11/ 24.
20 Þvi hvar tveir edur þrijr eru ſam-
añſafnader i mijnu nafne / * þar er eg
midt a medal þeirra. * c. 28/ 20.
21 Þa gieck Petur fram til hañs / og
ſagde: Herra / hvad opt ſkal eg fyrer-
giefa mijnū broodur/ſem ſyndgar i moo
te mier? er þad noog * ſiø ſiñum?
* Luc. 17/ 4.
22 Jeſus ſeiger til hañs: eg ſeige þier
ecke allt til þeſſ ſiøſtiñum / helldur allt
til þeſſ ſiøtijguſtiñum ſiøſiñum.

(Evang. XXII. S. D. epter Trinit.)

23 Þar fyrer er himnarijke lijkt ein-
um mañe/ſem var eirn konungur/
ſem villde hallda reikning vid þioona
ſijna.
24 Eñ er hañ took til ad reikna/ kom
eirn fyrer hañ / ſem var ſkylldugur um
tiju þuſund punda.
25 Eñ er hañ hafde ecke til ad betala
med/baud herrañ ad hñ ſkyllde ſeliaſt /
og hñs huſtru og børn / og allt þad hñ
ætte/ ad betala med.
26 Eñ ſa þioon fiell fram / og tilbad
hañ/og ſagde: herra/vertu polenmood-
ur vid mig / og eg vil betala þier allt-
ſamañ.
27 Þa aumkadeſt þeſſ þions herra yf
er hañ/og gaf hañ lauſañ / og uppgaf
hønum ſkulldena.
28 Eñ ſa ſame þion gieck ut / og fañ
eirn af ſijnum ſamþionū/ſem var høn
um ſkylldugur um hundrad peninga / og
hñ handtook hñ/og villde kirkia hañ/ z
ſagde: gialld þad þu ert mier ſkylldugur.
29 Þa fiell hañs ſamþion (nidur) fyr
er hñs fætur / og bad hañ / og ſagde:
vertu þolenmoodur vid mig / eg vil be-
tala þier alltſamañ.
30 Eñ hñ villde ecke/helldur gieck burt
z kaſtade hønum i fangelſe/ þar til hñ
betalade þad hñ var ſkylldugur.
31 Eñ er hñs ſamþionar ſau þad/ſm
ſkied var/ urdu þeir miøg hriggver/ og
komu / og openberudu ſijnum herra allt
þad/ ſm ſkied var.
32 Þa kallade hñs herra hñ fyrer ſig/
og ſeiger til hñs: þu vonde þion / alla
þa ſkulld uppgaf eg þier / af þvi þu
badſt mig.
33 Hvørt bar * þier og ecke ad myſku
na þig yf* þiñ ſamþion/eins ſ eg h:fe
myſkunad mig yfer þig? * Jak. 2/13.
34 Og hañs herra vard reidur/og of-
urſellde hñ kvølurunū/þangad til hañ
betalade alltſamañ/ þad hañ var høn-
um ſkylldugur.
35 So * mun og miñ himneſkur Fader
giøra vid ydur/ ef þier ecke fyrergiefed
af ydar hiortum hvør eirn ſijnum brod
ur þeirra miſgiørder.) * c. 6/ 15.
Marc. 11/ 25.

XIX. Capitule.

Chriſtur andſvarar Phariſæunum um
Hiona-ſkilnad.

Og * þad ſkiede/ſem Jeſus haf
de endad þeſſe ord / ferdadeſt
hañ ur Galilæa/og kom i Ju
dææ endemerkur hinumeigeñ
Jordanar. * Marc. 10/ 1.
2 Og margt foolk filgde hønū epter/
og hañ læknade þa þar.
3 Og phariſæarner geingu til hñs ſm
freiſtudu hñs/z ſøgdu til hñs: ma eirn
madur ſkilia eina huſtru vid ſig / fyrer
hvøria ſem eina ſøk?
4 Eñ hñ ſvarade / z ſagde til þeirra:
hafed þier ecke * leſed/ad ſa/ ſm giørde
þau af upphafe / giørde þau mañ og
kviñu? * 1. Moſ. 1/ 27. etc.
5 Og ſagde: * þar fyrer ſkal madur
forlaata fødur z modur/ og hallda faſt-
lega vid ſijna huſtru/ og þau tvø ſkulu
verda ad einu hollde. * 1. Moſ. 2/24.
Marc. 10/ 7. 1. Cor. 6/ 19. Eph. 5/31.
6 So eru þau ecke leingur tvø/ helldur
eitt holld. Þar fyrer hvad Gud hefur
ſamteingt/ ſkal madureñ * ecke adſkyl-
ia

la. * 1. Cor. 7/ 10.
7 Þa seigia þeir til hn̄s: hvar fyrer*
baud þa Moses ad giefa eitt skilnadar
bref / og skylia hana vid sig?
* C. 5/ 31. etc.
8 Han̄ seiger til þeirra: Moses leifde
ydur ad skylia ydar hustrur vid ydur /
fyrer ydvars hiarta hardud/ en̄ af upp
hafe hefur þad ecke so vered.
9 En̄ eg seige ydur / ad hvør * sem
skilur sijna hustru vid sig/ nema þ͛ hor-
doom/ og tekur eina adra til egta/ han̄
drijger hoor/ & hvør sem tekur eina fræ
skilda til egta/ han̄ drijger hoor.
* C. 5. 31/ 32. etc.
10 Hans lærefveinar seigia til hn̄s:
ef so er hattad man̄sens mælefne vid
konuna / þa er þad ecke gott ad gyp-
ta sig.
11 En̄ hn̄ sagde til þeirra: * þetta ord
grijpa ecke aller / helldur þeir/ sm̄ þad
er giefed. * 1. Cor. 7. 7/ 17.
12 Þvi þar eru giellдingar/ sem so eru
fædder af moдurlijfe/ Og þar eru giell-
dingar/ sem eru gielldter af møn̄um /
Og þar eru gielldingar / sem * hafa
gielldt sig siælfa fyrer himnarijkes sak
er. Hvør þad fær griped/ han̄ grijpe
(þad.) * 1. Cor. 7. 32/ 34.
13 Þa * voru smæbørn høfd til hn̄s/
ad han̄ skyllde leggia hendur yfer þau/
og bidiast fyrer / en̄ lærefveinarner æ-
toldu þa. * Luc. 18/ 15.
14 Þa * sagde Jesus: læted þau
(smæu) børn kyrr/ & ban̄ed þeim ecke
ad koma til mijn/ þvi þvilijkum tilheyr
er himnarijke. * C. 18/ 2.
15 Og han̄ lagde hendur yfer þau / og
foor þadan̄.
16 Og siæ / eirn gieck fram̄ / og sagde
til han̄s: goode Meistare / hvad gott
skal eg giøra / ad eg meige hafa ei-
lijft lijf?
17 En̄ han̄ sagde til han̄s: hvi kallar
þu mig goodan̄? eingen̄ er goodur nema
eirn/ sm̄ er Gud/ * en̄ vilier þu in̄gæanga
til lijfsens/ þa halltu bodorden̄.
* Luc. 10. 26/ 28.

18 Han̄ seiger til hn̄s: hvør helldst? en̄
Jesus sagde: þetta/ * þu skallt ecke i
helsiæ/ Þu skallt ecke drijgia hoor/ Þu
skallt ecke stela/ Þu skallt ecke bera falsk
an̄ vitnesburd. * 2. Mos. 20/ 12. etc.
5. Mos. 5. 5/ 17. etc.
19 Heidra þin̄ fødur og moodur/ Og
þu skallt elska þin̄ næunga sem þig
siælfan̄.
20 Þa seiger sa unge madur til han̄s:
þad hefe eg hallded allt saman̄ fra mijn
um ungdoome/ Hvad brestur mig en̄ nu?
21 Jesus sagde til hn̄s: vilier þu vera
fullkomen̄ / þa gack burt / sel hvad þu
ætt/ og gief fætækū(þad/) og þu munt
hafa * fiærsiood a himne/ og kom/ filg
mier epter. * C. 6/ 20. Luc. 12/ 33.
22 En̄ er sa unge madur heyrde þad
ord/ gieck han̄ hriggur i burt/ þvi han̄
hafde miked goots.
23 Þa sagde Jesus til sin̄a lærefveina:
san̄lega * seige eg ydur / ad eirn rijkur
kiemst traudlega in̄ i himnarijke.
* Marc. 10/ 23. Luc. 18/ 24.
24 En̄ aptur seige eg ydur: * þad er
audvelldara / ad eirn ulfallde gæange i
giegnū eitt nælar-auga/ en̄ ad eirn rijk-
ur komest in̄ i Guds rijke. * Luc. 8/ 25.
25 En̄ er hn̄s lærefveinar heyrdu þad/
urdu þeir miøg ottaslegner / og søgdu:
hvør kan̄ þa ad verda hoolpen̄?
26 Þa leit Jesus a þa / og sagde til
þeirra: hiæ møn̄unum er þad omøgu
legt / en̄ hiæ Gude eru aller huter
møguleger.
27 Þa svarade Petur/ & sagde til hn̄s:
* siæ / vier høfum yfergiefed alla hlu-
te / og filgt þier/ hvad skulum vier þa
hafa? * Marc. 10/ 28. Luc. 18/ 28.
28 En̄ Jesus sagde til þeirra: san̄-
lega seige eg ydur / ad þier sem hafed
epter filgt mier/ i endurfædingun̄e/ nær
Man̄sens Son mun sitia a stoole sin̄ar
dijrdar/ skulud þier og sitia a tolf stool-
um / og dæma þær tolf kynkvijsler
Israels.
29 Og hvør sem forlætur hus / edur
brædur/ edur systur/ edur fødur / edur

 moodur /

moodur / edur hustru / edur børn / edur
akra fyrer mÿns nafns saker / mun faa
þad hundradfallt / og erfa eilÿft lÿf.
30 Eñ * marger/sem eru fyrster/munu
verda sÿdaster / og þeir sÿdustu hiner
fyrstu. * c. 20/ 16. Marc. 10/ 31.
Luc. 13/30.

XX. Capitule.

Christur framsetur eina Epterlÿking
um Verkmeñena i Vÿngardenum.

(Ev. I. S. D. i Nÿju V. F. Septuag.)

Hvi himnarÿke er lÿkt einum
mañe/(sem var)eirn husboon-
de/ er utgieck snemma um morg-
uneñ/ad * leigia verkameñ i siñ
vÿngard. * c. 21/ 33.
2 Eñ er hañ vard æsættur vid verk-
meñena um eirn pening um dageñ/sende
hañ þa i siñ vÿngard.
3 Og gieck ut nær um þridiu stund/ og
leit adra standa a torgenu ydiulausa.
4 Og sagde til þeirra : fare þier og
burt i vÿngardeñ / og eg vil giefa ydur
hvad riettvÿst er.
5 Eñ þeir geingu burt / Hañ gieck eñ
aptur ut nær um siøttu og nÿundu
stund/ og giørde slÿkt hid sama.
6 Eñ nær um þa elleftu stund gieck
hañ ut/ og fañ adra standa ydiulausa/
og seiger til þeirra : hvi standed þier
hier þañ allañ dag ydiulauser?
7 Þeir seigia til hñs: þvi eingeñ hef-
ur leigt oss. Hañ seiger til þeirra: far-
ed þier og so burt i vÿngardeñ/ og hvad
riettvÿst er/ skulud þier faa.
8 Eñ er þad var kvølld/ seiger vÿn-
gards herrañ til sÿns raadsmañs: kalla
verkmeñena / og gialld þeim verdkaup-
ed / og tak til a þeim sÿdustu allt til
hiña fyrstu.
9 Og þeir komu/ sem voru leigder nær
um þa elleftu stundu/ og fieck hvør siñ
pening.
10 Eñ er þeir fyrstu komu/meintu þr/
ad þeir munde faa meira/og þeir feingu
og hvør siñ pening.
11 Eñ þegar þeir feingu hñ/møgludu
þeir i moote husboondanum/
12 Og søgdu : þesser seinustu hafa
(ecke nema) eina stund erfidad / og þu
hefur giørt þa jafna vid oss / sem høf-
um bored þunga dagsens og hita.
13 Eñ hañ svarade & sagde til eins af
þeim: vinur / eige giøre eg þier orietti/
ertu ecke æsattur orden vid mig um
eirn pening?
14 Tak hvad þitt er og far burt. Eñ
eg vil giefa þessū hinum sÿdasta/ eins
og þier.
15 *Eda hefe eg ecke valld til ad giøra
af mÿnu hvad eg vil? eda er þitt auga
(þar fyrer) vont/ af þvi eg er goodur?
* Rom. 9/21.
16 So munu * þeir seinustu verda hin
er fyrstu / og þeir fyrstu þeir seinustu/
þvi marger eru kallader/eñ fær utvald
er.) * c. 19/ 30.
17 Og Jesus * for upp til Jerusalem/
og took þa tolf læresveina utaf til sÿn
a veigenum/ og sagde til þeirra :
* c. 17/ 22. etc.
18 Siaa / vier førum upp til Jerusa-
lem/ & Mañsens Son mun ofurseliast
þeim yppurstu prestum og skriftlærdū/
og þeir munu fordæma hañ til dauda:
19 Og * ofurselia hañ heidingium/ til
ad spotta hañ og hudstrÿkia/og kross-
festa / og a þridia deige mun hañ upp-
rÿsa. * Luc. 18/ 32.
20 Þa * gieck mooder þeirra Zebedæi
sona til hañs med sÿnum sonū / fiell
fram/ og bad hañ um nockud.
* Marc. 10/ 35.
21 Eñ hñ sagde til heñar: hvad villt
þu? hun sagde til hañs : seig/ad þesser
mÿner tveir syner sitie/sa eine hiaa þiñe
hægre / og sa añar hiaa þiñe vinstre
(sÿdu) i rÿke þÿnu.
22 Eñ Jesus svarade og sagde : þier
vited ecke hvørs þier bidied / Gieted
þier * drucked þañ kaleik / sem eg mun
drecka/ og skÿrst med þeirre skÿrn / sem
eg mun skÿrast med? þr seigia til hñs:
vier gietum. * Joh. 18/ 11.
23 Og hañ seiger til þeirra : miñ ka-

leik munud þier ad søñu drecka/ og med
þeirre skijrn / sem eg mun skijrast med /
munud þier skijrast / Eñ ad sitia hia
miñe hægre og miñe vinstre(sijdu/) er
ecke mitt ad giefa/nema þeim/ sem̃ þad
er fyrerbued af mijnum Fødur.
24 Og er þeir tiju þad heyrdu/reiddust
þeir vid þa tvo brædur.
25 Eñ Jesus kallade þa til sijn / og
sagde: þier vited/ad * heidingiañ a høfd
ingiar drottna yfer þessũ / og þeir stoo-
ru hafa magt yfer hinum.
* Marc. 10/42 Luc 22/25. etc.
26 * So skal þad ecke vera a medal yd
ar / helldur hvør sem vill a medal ydar
stoor vera/skal vera ydar þienare.
* 1. Pet. 5/3.
27 Og hvør sem vill a medal ydar vera
sa ypparste/ skal vera ydar þienare.
28 Lijka so sem Mañsens Son er ecke
komeñ ad laata sier þioona / helldur *
til ad þioona / og ad giefa sitt lijf til
eins endurlausnar (betalings) fyrer
marga. * Phil. 2/7.
29 Og er þeir geingu ut af Jericho /
filgde honum margt foolk epter.
30 Og sia/* ad tveir blinder saatu vid
veigeñ/ꝛ þa þeir heyrdu ad Jesus gieck
framum̃/hroopudu þeir og søgdu: mysk
uña þig yfer ockur/Herra/ Sonur Da-
vids. * Luc. 18/35. etc.
31 Þa hastade foolked a þa / ad þeir
skyllde þegia/Eñ þeir hroopudu þvi
meir ꝛ søgdu: myskuña þig yfer ockur/
Herra/Sonur Davids.
32 Og Jesus stood vid / og kallade a
þa/og sagde: hvad vilied þid/ad eg sku-
le giøra ydur?
33 Þeir søgdu til hañs: Herra/ad ock-
ar augu mættu upplukast.
34 Eñ Jesus komst vid / og ahrærde
þeirra augu. Og strax urdu þeir augu
siaande / og þeir filgdu honum epter.

XXI. Capitule.

Christur iñrijdur i Jerusalem / og
fram̃setur tvær Epterlijkingar.
(Evang. 1. Suñudag i Adventu/
og a Palma Suñudag.)

Og er * þeir nalgudust Jeru-
salem/ꝛ voru komner til Bet-
phage til oliu-fiallsens / þa
sende Jesus tvo sijna læresvei-
na/ * Marc. 11/1. Luc. 19/29.
Joh. 12/14.
2 Og sagde til þeirra : ganged burt i
þad þorp / sem er gagnvart ydur/ og
strax munud þid fiña eina øsnu bund-
na/ og folañ med heñe/ Leysed þau/ og
leided til mijn.
3 Og ef nockur seiger nockud til ydar /
þa seiged / ad Herrañ hafe þra þørf /
so mun hañ strax senda þau.
4 Eñ þetta skiede allt saman / ad þad
skyllde fullkomnast / sem sagt er fyrer
spamañeñ/ er seiger:
5 Seiged * doottureñe Zion: sia/ þiñ
Konungur kiemur til þijn hoogvær/ og
rijdur einne øsnu/ꝛ fola einnar under-
okadrar. * Zach 9/9.
6 Eñ læresveinarner geingu i burt/og
giørdu so sem Jesus baud þeim/
7 Og sooktu øsnuna og folañ/og løg-
du sijn klæde a þau / og hañ sette sig
þar uppa.
8 Eñ þeir flestu af foolkenu breiddu
sijn klæde a veigeñ / eñ adrer hiuggu
greiner af trianum / og dreifdu a veig-
eñ.
9 Eñ þad foolked sem gieck undañ og
filgde a epter / * hroopade og sagde:
hosaña þeim Syne Davids / lofadur
vere sa/ sem kiemur i nafne Drottens/
hosaña i upphædum.) * Joh. 12/13. etc
10 Og er hñ foor iñ i Jerusalem/ upp-
vægdest su giørvalla borg / og sagde:
hvør er þesse?
11 Eñ foolked sagde: þad er Jesus sa
spamadur / sa af * Nazareth Gali-
lea. * Joh. 1/45.
12 Og * Jesus gieck iñ i musterid Guds/
og utrak alla þa/sem selldu og keyptu i
musterenu/ og hratt um̃ koll vexlara-
mañañ bordum / og dufna-seliara stool-
um. * Marc. 11/15. etc.
13 Og seiger til þeirra: Þar er * skrif-
ad/ mitt hus skal kallast bæna hus/ eñ
þier

Þier hafed giørt þad ad * * ræningia
bæle. * Es. 56/7. etc * s. Jer. 7/11 etc
14 Og þar geingu blinder og hallter
til hñs i musterenu / og hñ læknade þa.
15 Eñ er þeir yppurstu prestar og
skrifftlærder sau þau furduverk er hañ
giørde / og ad børneñ hroopudu i must-
erenu / og søgdu : hosaña þeim Syne
Davids/urdu þeir reider/
16 Og søgdu til hñs: heyrer þu hvad
þesser seigia? eñ Jesus seiger til þra :
Ja / hafed þier alldrei lesed / ad * af
muñe smæ-barna og briooztmilkinga
hefur þu tilreidt lofgiørdena * Ps. 8/3
17 Og hañ forliet þa / og gieck ut af
borgeñe til Bethania / og dvalde þar.
18 Eñ * er hañ um̃ morguneñ gieck til
borgareñar aptur/ hungrade hañ.
* Marc. 11/12.
19 Og hañ sa eitt fijkiutrie vid veig-
eñ/ og gieck þar ad/og * fañ eckert þar
a / nema bladeñ einasta / og seiger til
þess: (nu)vaxe alldrei meir avøxtur a
þier. Og fijkiu-tried visnade strax.
* Luc. 13, 6/7.
20 Og er lærisveinarner sau þad /
forundrudu þeir sig og søgdu: hvørn-
eñ visnade fijkiu-tried so fliootť?
21 Eñ Jesus svarade / og sagde til
þeirra: sañlega seige eg ydur/ * ef þier
hafed tru og ecke efed/(þa)munu þier
ecke alleina giøra slijkt vid fijkiu-tried/
helldur ef þier z seiged til þessa fialls:
lipt þier upp/ z fleig þier i siooeñ/(þa)
mun þad skie. * c. 17/ 20.
22 Og * allt þad þier bidied um̃ i bæn-
eñe/ef þier trued/(þa) munud þier fa
þad. * Marc. 11/ 24. etc.
23 Og sem * hñ kom i mii stered/gein-
gu til hñs/ i þvi hañ kende/þeir ypp-
urstu prestar ogølldungarner a medal
foolksens/ og søgdu: af hvøriu vallde
giører þu þetta? og hvør hefur gifed
þier þetta valld? * Marc. 11/ 27. etc.
Luc. 20/1.
24 Eñ Jesus svarade og sagde til
þeirra : eg vil og spyria ydur ad einu
orde/ ef þier seiged mier þad/ vil eg og
seigia ydur / af hvøriu vallde eg giø-
re þetta.
25 Skijrn Johañis hvadañ var hun?
af himne/edur af møñum/ eñ þeir hugs-
udu med sialfum sier/ z søgdu: seigium
vier/ af himne / þa seiger hañ til vor :
þvi trudud þier hønum þa ecke?
26 Eñ seigium vier/ af møñum/ ott-
umst vier fyrer foolkenu / þvi þeir *
hielldu aller Johañem fyrer eirn spa-
mañ. * c. 4/ 5.
27 Og þeir svørudu Jesu og søgdu :
vier vitum(þad)ecke. Þa sagde hañ til
þeirra : so seige eg ydur ecke helldur /
af hvada vallde eg giøre þetta.
28 Eñ hvad lijst ydur? eirn madur haf-
de tvo sonu/ og hñ gieck til hins fyrsta/
og sagde: sonur/ far burt/erfida i dag i
mijnum vijngarde.
29 Eñ hañ svarade og sagde : eg vil
ecke. Eñ þar epter angrade hañ þad/
og hañ gieck i burt.
30 Og hñ gieck til þess añars/ z sagde
eins. Eñ hñ svarade/ og sagde: herra/
ja/ og gieck ecke burt.
31 Hvør af þm̃ tveimur giørde fødur-
sens vilia? þeir seigia til hañs: hiñ fyr-
ste. Jesus seiger til þeirra: sañlega
seige eg ydur / ad * tollheimtarar og
skiækiur ganga undañ ydur iñ i rijke
Guds. * Luc. 3. 12/ 13.
32 Þvi Johañes kom til ydar a riett-
lætesens veige / og þier trudud hønum
ecke/ eñ tollheimtarar og skiækiur trudu
hønũ/ Eñ jafnvel þoot þier(þ) sæud/
þa angrade ydur þad(samt)ecke þar ept-
er/so þier kyñud ad hafa truad hønum.
33 Heyred eina adra epterlijking. Eirn
madur var eirn * hussboonde/sem hafde
plantad eirn vijngard / og giort eina
girding þar um̃ kring / og grafed eina
vijn-þrugu þar i/ og bygt eirn turn/ og
feck hañ vijngardsmøñum/og ferdadest
i øñur lønd. * Marc. 12/ 1. etc.
34 Eñ er avaxtar tijmeñ kom / sende
hañ sijna þioona til vijngardsmañaña/
til ad medtaka hañs avexte.
35 Þa tooku vijngards meñerner hañs
þioona

þioona/ þañ eina slóou þeir/ eñ hiñ añ-
añ myrdtu þr/ eñ eirn añañ grytu þr.
36 Hañ * sende aptur adra þiona/ flei-
re eñ þa fyrre / og þeir giørdu eins vid
þa. * c. 22 / 4.
37 Eñ þar epter sende hañ siñ son til
þeirra/ og sagde: þeir munu feila sier
fyrer syne mijnum.
38 Eñ er vijngards-meñerner sæu son
eñ/ sagdu þeir hvor til añars: þesse er
erfingeñ/ * komed/ lætu oss myrda hñ/
og leggium under oss arf hañs.
* C. 26. 3/ 4.
39 Og þeir tooku hñ/ z ræku hañ ut-
af vijngardenum/ z myrdtu hañ.
40 Hvar fyrer/ nær vijngards herrañ
kiemur / hvad mun hañ giøra þessum
vijngards-møñum?
41 Þeir seigia til hañs: hañ mun
vondslega þeim vondu fyrerfara / og
vijngard siñ fæ ødrū vijngards-møñū/
sm̄ munu giefa hm̄ ævexte a þra tijma
42 Jesus seiger til þeirra: hafed þier
alldrei lesed * i ritningunū: sa steirn/
sem byggingar-meñerner burtkøstudu /
hañ er ordeñ ad høfde hirningar / Þad
er skied af Drottne / og er furdañ-
legt fyrer vorū augum. * Ps. 118/22/
23. Es. 8 / 14. Marc. 12/ 10. Luc. 20/ 17.
P. G. 4/ 11. Rom. 9/33.
43 Þar fyrer seige eg ydur/ ad * Guds
rijke mun takast fra ydur/ z giefast * *
heidingiū/ sm̄ munu giøra ævøxt þar
af. * P. G. 13/46. * * Matth. 8/12.
44 Og hvør sem * fellur a þeñañ
stein/ mun sundurmolast/ eñ a hvørn
hañ fellur / þañ mun hñ sundurmola.
* Es. 8/ 15.
45 Og er þeir yppurstu prestar og
Phariseærner heyrdu hñs epterlijking-
ar/ formerktu þeir/ ad hñ talade um̄ þa.
46 Og þeir leitudust vid ad grijpa hñ/
eñ ottudust fyrer foolkenu / þvi þeir
hielldu hañ sem eirn spæmañ.

XXII. Capitule.

Christur brukar eina Epterlijking um̄
þa Skriftlærdu / og til baka rekur
Saduceæana.

(Evang. XX. S. D. ept. Trinit.)

Og Jesus svarade / z talade eñ
aptur i epterlijkingum til þra/
og sagde:
2 Himnarijke er lijkt einum
mañe/ sm̄ var eirn konungur/ sm̄ brull-
aup giørde syne sijnum.
3 Og utsende sijna þiona/ ad kalla þa
bodnu til brudkaupsens / og þeir villdu
ecke koma.
4 Hañ * utsende eñ aptur adra þioo-
na/ og sagde: seiged þm̄ bodnu: siæ/ eg
hefe mijna maaltijd tilbued/ mijner uxar
z aled(fie)er slætrad z allt er til reidu/
komed til brudkaupsens. * c. 21/ 36.
5 Eñ þeir forsmædu(þad/)og geingu
burt/ sa eine a siñ eigeñ akur/ eñ eirn til
siñar verslunar.
6 Eñ hiner adrer gripu hñs þioona /
spottudu og i hel sloou þa.
7 Þa konungureñ þad heyrde/ vard hñ
reidur/ og sende siñ herut/ og eydelagde
þessa mañdræpara / og brende upp
þeirra borg.
8 Þa sagde hñ til siña þioona: Brud-
kauped er ad søñu tilbued/ eñ þr bodnu
voru (þess) ecke verduger.
9 Fared þar fyrer ut a gatnamooteñ/
og biooded til brudkaupsens / hvørium
þier fiñed.
10 Og þeir geingu ut a gøturnar / og
søfnudu øllum þeim er þeir fundu /
bæde vondū og goodum/ Og brudkaups-
hused vard fullt med bordsett foolk.
11 Þa gieck konungureñ iñ ad siæ giest-
ena/ og hñ leit þar eirn mañ / sm̄ ecke
hafde brudkaups-klæde.
12 Og seiger til hñs: vinur / hvørneñ
komstu hijngad iñ / z hefur ecke braud-
kaups-klæde? eñ hñ þagde.
13 Þa sagde konungureñ til siña þien-
ara: bindid hñs hendur og fætur/ taked
hñ burt/ og * kasted i þad ytsta myrkur/
þar mun vera oop og tañagnijst-
ran. * c. 8/ 12. c. 25/ 30.
14 Þvi * marger eru kallader/ eñ fæer
utvalder.) * c. 19/ 30. etc.

(Evang. XXIII. S. D. ept. Trinit.)
15 Þa * geingu Phariseæarner burt/ og
hielldu eitt rad/ hvørnenn Þr kynnu
ad veida han̄ i ordum. * Marc. 12/13.
Luc. 20/ 20
16 Og sendu sijna læresveina til hn̄s/
med Herodis þienurū/ og søgdu: Meist-
are / vier vitū/ ad þu ert sannordur/ og
kiennir Guds gøtu i sannleika/ og skeiter
ecke um̄ nockurn / þvi þu ser ecke ad
mannvirdingum.
17 Seig oss þar fyrer/ hvad lijtst þier/
leifest ad giefa keysaranum skatt / ed-
ur ecke?
18 Enn er Jesus hafde fornumed Þra
hreckvijse / sagde hn̄ : hvi freisted þier
min/ þier hræsnarar ?
19 Syned mier myntena skattsens/ Enn
Þr feingu hønum eirn pening.
20 Og hn̄ seiger til Þra: hvørs mynd z
yferskrift er þetta?
21 Þeir seigia til hn̄s: keysarans. Þa
seiger hn̄ til Þra: * so giefed þad sem
keysarans er/ keysaranum/ og þad sem
Guds er/ Gude. * Luc. 23/2. Rom. 13/7.
22 Þegar þeir heyrdu þetta/ undrudust
Þr/ og forlietu han̄/ og geingu i burt.)
23 A þm̄ sama deige geingu Saducæar
ner til hn̄s/ sem * seigia/ ad þar sie ecke
upprisa/ og spurdu han̄/ * Marc. 12/18
Luc. 20/27. P. G. 6/8. Spek. 2/1.
24 Og søgdu: Meistare/ * Moses hef
ur sagt: nær nockur dæe/ og hefde ecke
børn / skule hn̄s brooder fyrer mægdar
saker/ taka hn̄s eigenn konu til egta/ og
uppvekia sijnū broodur sæde.
* 5. Mos. 25/5. Marc. 12/19. Luc. 20/28.
25 Enn nu hafa vered hia oss siø bræd
ur/ Og sa fyrste gipte sig/ og deyde/ og
med þvi han̄ hafde ecke sæde/ liet han̄
sijnū broodur epter sijna eigenn konu.
26 Og sa annar lijka so/ og sa þridie /
allt til siø.
27 Enn ad sijdustu epter þa alla deyde
og konann.
28 Hvørs kona af þessum siø mun
hun þa verda i upprisunne/ þvi Þr hafa
aller haft hana?
29 Enn Jesus svarade z sagde til Þra:
Þier fared villt i þvi þier vited ecke rit
ningarnar/ ei helldur Guds krapt.
30 Þvi i upprisunne munu Þr hvørke
gipta sig/ ei helldur þær giptast/ helld-
ur eru sem einglar Guds a himne.
* Luc. 20/34. etc.
31 Enn hafed þier ecke lesed um̄ hinna
daudu upprisu / þad er ydur sagt af
Gude/ þar hn̄ * seiger: * 2. Mos. 3/6.
32 Eg er Gud Abrahams/ og Gud Isa
aks/ og Gud Jakobs. (So) er Gud ecke
Gud hinna daudu / helldur hinna lifendu.
33 Og er foolked þad heyrde / * und-
rudust þeir miog a hn̄s kienningu.
* C. 7/28.
(Evang. XVIII S. D. e. Trinit.)
34 Þegar * Phariseærner heyrdu / ad
hn̄ hafde tilbragt munnenn a þeim
Saducæis / søfnudust þeir i eitt.
* Marc. 12/28.
35 Og * eirn af þm̄/ eirn løgvitringur
adspurde og freistade hann/ og sagde:
* Luc. 10/25.
36 Meistare / hvørt er þad stoora
bodord i løgmalenu?
37 Enn Jesus sagde til hn̄s: * Þu
skallt elska Drottenn Gud þinn i øllu
hiarta þijnu / z i allre þinne sal / og i
øllu hugskote þijnu. * Marc. 12/30. etc
38 Þetta er þ fyrsta z stoora bodord.
39 Enn hitt annad er þessu lijkt: * Þu
skallt elska þinn naunga / sem þig
sialfann. * Marc. 12/31. etc.
40 I þessum tveimur bodordū hanger
allt løgmaaled og spamennerner.
41 Enn er Phariseærn' voru til samans
komner/ * spurde Jesus þa/ z sagde:
* Marc. 12/35.
42 Hvad virdest ydur um̄ Christ/ hvø-
rs son er hann? þeir søgdu til hans:
Davids.
43 Hn̄ seiger til Þra: hvørnenn kallar
þa David hn̄ i anda eirn Herra/ þar
hn̄ seiger?
44 * Drottenn sagde mijnū Drottne:
set þig hia minne hægre hende/ þar til
eg legg ovine þijna skør foota þinna.
* Ps. 110/1. Marc. 12/36. Luc. 20/42.
P. G. 2/34. 1 Cor. 15/25. Ebr. 1/13.

45 Med þvi David nu kallar hn̄ eirn
Herra/ hvørneñ er hn̄ þa hañs sonur?
46 Og *einge n̄ kuñe svara hønū einu
orde/ z eingeñ þorde fra þeim deige ad
spyria hn̄ framarmeir.) * Luc.14/6.

XXIII. Capitule.

Christur utmaalar þa Skrifftlærdu og
Pharisæana/og fyrerseiger Jerusalem
þad yferhangande Straff.

Na talade Jesus til foolksens/z
til siña læresveina/
2 Og sagde: a Moses stoole
sitia skrifftlærder og pharisæi.
3 *Allt þ/ er þeir seigia ydur/ad þier
skuled hallda/ þ hallded z giøred/ Eñ
giøred ecke epter þeirra verkum / þvi
þeir seigia/z giøra ecke. * Mal. 2/7.
4 Þvi þeir * binda þungar byrder/ og
sem madur fær lorvelldlega bored / og
leggia moñum þar a herdar / eñ vilia
ecke med fijngre sijnum hræra þær.
* Luc. 11/ 46.
5 Þeir giøra oll sijn verk/*ad þr sie-
est af moñū. ** Þeir giøra sijnar teikn
adar breimingar breidar/og giøra stoora
fallda a sijnū klædum. * c. 6/ 1.
** 4. Mos. 15/ 38. etc.
6 Og vilia * giarnaň sitia efst ad
krolldverdū/ og i þm̄ yppurstu sætum i
samkundu husum. * Marc.12/38.etc.
7 Og vilia giarnaň læta sier heilsa a
torgū/og kallast af moñum rabbi rabbi.
8 Eñ þier skulud ecke (vilia) kallast
rabbi/þvi eirn er ydar Meistare/ sm̄ er
Christus / eñ þier erud aller brædur.
9 Og þier skulud aungvaň kalla ydar
fødur a jørduñe / þvi*eirn er ydar Fad
er/sm̄ er a himnum. * Mal. 1/ 6.
Eph. 3. 14/ 15.
10 Og þier skulud ecke læta kalla ydur
leidtoga/ þvi eirn er ydar Leidtoge/ sem
er Christus.
11 Eñ sa*meste a medal ydar/skal ve-
ra ydar þienare. * c. 20. 26/ 27.
12 Eñ * hvør hellst sig sialfaň upp-
hefur/ mun nidurlægiast / og hvør sig
sialfaň nidurlæger/mun upphefiast.
* Ordsk. 29/23. Job. 22/29. Ezech. 17/24.
Luc. 14/ 11. C. 18/ 14. 1. Pet. 5/ 5.

13 Eñ vei ydr þi° skrifftlærder/z phari-
sæi / þier hræsnarar / ad þier aptur
loked ryke himnaña fyrer moñunum/
þvi þierganged (þar)ecke iñ/z þm̄/*
sem vilia ganga iñ / lofed þier ecke ad
ganga iñ. * Luc. 11/52.
14 Vei ydur þier skrifftlærder z phari
sæi / þier hræsnarar/ad* þier uppeted
hus ecknaña / og under einu yfetskyne
bidied leinge / þar fyrer munud þier fa
þess meire doom. * Marc. 12/40. etc.
15 Vei ydur þier skrifftlærder og phari
sæi / þier hræsnarar / ad þier fared
um̄ kring til vatns og lands / ad giøra
eirn utlendaň ad Juda / og nær haň er
þad ordeñ/giøred þier hn̄ eitt helvijtes
barn/tvøfallt meir eñ þier erud.
16 Vei ydur/ þier blinder vegvijsarar/
þier sm̄ seiged: hvør sem sver vid must-
ered/þad er eckert /eñ hvør sm̄ sver vid
þad gulled i musterenu/ er sekur.
17 Þier dárar og blinder / hvort er
meira/gulled/ edur mustered/ sm̄ helgar
gulled?
18 Hvør sm̄ sver vid altared / þad er
eckert/ eñ hvør sem sver vid þa gæfu/
sm̄ er þar a/ er sekur.
19 Þier dárar og* blinder/ þvi hvort
er meira/gæfaň/eda altared/sem helg-
ar gæfuna? * 2. Pet. 1/ 9.
20 Þar fyrer/hvør sm̄ sver vid altar-
ed/ sver vid þad sama / og vid allt þad
sem þar er a.
21 Og hvør sm̄ sver vid * mustered /
sver vid þad sama/og vid þaň/ er þar
byr i. * 1. Kong. 8/ 13.
22 Og hvør sm̄ sver vid * himeneñ /
sver vid Guds stool/ og vid þaň/er þar
situr a. * c. 5/ 34.
23 Vei ydur þier skrifftlærder z phari-
sæi / þier hræsnarar/ ad * þier tijund
ed myntu/z aneth og kumin/og skilied
(epter) þa hlute / sm̄ eru þijngre i løg-
maalenu/(sem er) doomeñ / og mijskun-
semena/z truna. Þetta byriade ad giø-
ra/og ecke forsooma hitt (añad.)
* Luc. 11/ 42.
24 Þier blinder vegvijsarar / þier sem

sijed mÿfluguna/eñ svelged ulfalldañ.
25 Vei ydur þier skriftlærder ꝛ phari-
sæi/ þier hræsnarar /ad þier hallded *
bikurum og føtum hreinum utañ / eñ
iñañ til eru þau full af ræne ꝛ rangs
leitne. * c. 15/ 2. Luc. 11/ 39. etc.
26 Þu blinde pharisæare/hreinsa fyrst
hid iñra a bikarnum og fatenu / so ad
þad/s͞ er utañ til a þm̄ / verde ꝛ hreint.
27 Vei ydur þier skriftlærder ꝛ phari-
sæi / þier hræsnarar / þvi þier erud
eins s͞m kalkadar grafer/sem sijnast hid
ytra fagrar/ eñ iñañ til eru þær fullar
af daudum beinū og allre opeckt.
28 Eins erud og þier / utvortes sijnest
þier riettlater fyrer mønū/eñ iñvortes
erud þier fuller af hræsne ꝛ ranglæte.
29 Vei * ydur / þier skriftlærder og
pharisæi / þier hræsnarar / ad þier
uppbygged spamañaña grafer ꝛ prijd-
ed hiña riettlætu leide/ * Luc. 11/ 47.
30 Og seiged: hefdū vier vered a døg-
um fedra vorra/ þa hefdum vier ecke ver
ed hluttakarar med þeim i bloode spa-
mañaña.
31 So bered þier vitnesburd um̄ ydur
sialfa/ ad þier erud þra børn/* s͞m spa
meñena hafa aflijfad. * P. G. 7/ 52.
32 Uppfilled og mæler fedra ydvarra.
33 Þier * høggormar/ þier nødrukyn/
hvørneñ gieted þier um̄flued doom hel-
vijtes? * c. 3/ 7. Luc. 3/ 7.

(Evangelium Añañ dag Joola.)

34 Þar fyrer/ sia * eg sende til ydar
spameñ ꝛ spekinga/og skriftlær-
da/ og (nockra) af þm̄ munud þier lijf-
lata og krossfesta/ ꝛ nockra munud * *
þier hudstrijkia i samkundu husū ydar/
ꝛ offsækia þa fra eirnre borg til eirnrar
añarar. * Luc. 11/ 49. * * P. G. 5/ 40.
C. 22/ 19.
35 So ad skule koma yfer ydur allt þad
riettlatt blood / sem er * uthellt a jørd
ena/ fra bloode Abels hins riettlata /
allt til bloods * * Zachariæ sonar Ba-
rachiæ / hvørn þier lijfliettud i millum
musteresens og altaresens. * 1. Mos.
4/ 8. etc. * * 2. Kron. 24. 21/ 22. Luc. 11/ 51.
36 Sañlega seige eg ydur/ ad allt þetta
mun koma yfer þessa kynslood.
37 * Jerusalem/ Jerusalem/ sem af-
lijfar spameñena/ ꝛ grijter þa/ sem til
þijn eru sender / hvørsu opt villda eg
samañsafna bornū þijnum/ eins s͞m ein
hæna samañsafnar ungum sijnū under
vængena/og þier villdud ecke?
* Luc. 13/ 34.
38 * Sia/ ydar hus mun ydur i eyde-
lated verda. * 1. Kong. 9/ 7.
39 Þvi eg seige ydur: þier munud ecke
sia mig upp fra þessu / fyrr eñ þier
seiged: * lofadur vere sa / sem kiemur i
nafne Drottens.) * Joh. 12/ 13. etc.

XXIV. Capitule.

Christur talar um̄ Jerusalems og Veralldareñar Undergang.

Og Jesus gieck ut/ og foor ur
musterenu/ꝛ hn̄s lære sveinar
geingu til hañs / * ad sijna
honū musteresens byggingar.
* Marc. 13/ 1. Luc. 21/ 5.
2 Þa sagde Jesus til þeirra: siaed
þier ecke allt þetta? sañlega seige eg yd
ur: * hier mun ecke lateñ epter steirn
yfer steine/s͞m ei mun nidurbroteñ ver-
da. * Luc. 19/ 44. etc.
3 Eñ ē hn̄ sat a oliufiallenu/ geingu
hn̄s læresveinar til hañs heimuglega/
ꝛ søgdu: seig oss/nær mun þetta skiee
og hvada teikn (skal þar vera) uppa
þijna tilkomu og enda veralldareñar?
4 Og Jesus svarade ꝛ sagde til þra:
* siaed til/ad eingeñ ville ydur.
* Eph. 5/ 6.
5 Þvi * marger munu koma i mijnu
nafne/ꝛ seigia: eg er Christus/ Og þeir
munu * * marga villa. * c. 7/ 22.
* * Joh. 5/ 43.
6 Eñ þier munud heyra bardaga og
tijdende um̄ bardaga/ siaed til/ ad þier
skielfest ecke / þviad þetta hlijtur allt
ad skie/eñ endereñ er ecke eñ þa.
7 Þvi ein þiood mun reisa sig upp i
moote eirnre (añare) þiood/ ꝛ eitt rijke
i moote einu (ødru) rijke / ꝛ þar mun
vera hungur ꝛ drepsott/ ꝛ jardskialft-

ar allvijda.
8 Eñ aller þesser hluter(munu vera)
eitt upphaf til harmkvælaña.
9 Og þa* munu þeir ofurselia ydur i
þreinging/z lijflæta ydur/z þier mun-
ud verda hatader af øllū þioodū fyrer
mijns nafns saker. * Joh. 16/2.etc.
10 Þa munu marger hneixlast / z for-
raada hvørier adra (iñbyrdes/) z hata
hvørier adra (iñbyrdes.)
11 Og marger fals-spaameñ munu rei
sa sig upp/z villa marga.
12 Og * med þvi ranglæted er orded
margfalldlegt / mun kolna kiærleikur
margra. * 2. Tim. 3/ 1.
13 Eñ *hvøred blijfr stadfastur allt til
enda/hñ skal verda holpeñ. * c.10/22.
Opeñb. 2/ 7.
14 Og þetta rijkesens evangelium mun
predikad verda i allre verølldiñe / til
eins vitnesburdar yfer øllum þioodū/
z þa mun endereñ koma.

(Evang. XXV. S. D. ept. Trinit.)

15 Þar fyrer/nær* þier siaed svijvird
ing foreydsluñar/sm̄ er søgd **
fyrer Daniel spaamañ/ ad hun stande i
þeim heilaga stad / hvør sem þad les/
hygge þar ad. * Marc. 13/ 14.
Luc. 21/ 20. ** Dan. 9. 26/27.
16 Þa flije hvørier sm̄ eru i Judæa a
fiøll upp.
17 Og hvør sem er a*þake / stijge ecke
ofañ/ad taka nockud urhuse sijnu.
* Marc. 13. 15/16. Luc. 17/31.
18 Og hvør sem er a akre / snue ecke
aptur/ ad taka klæde sijn.
19 Eñ vei þungudū/ og þeim sm̄ giefa
ad siuga a þm̄ døgum.
20 Eñ bidied / ad ydar flootte verde
ecke um̄ vetur / ei helldur um̄ sabbat.
21 Þvi þa * mun verda ein so stoor
þreinging/ sm̄ ecke hefur vered fra upp
hafe veralldar allt hijngad til / sm̄ ecke
helldur mun verda. * Dan. 12/ 1.
22 Og ef þesser dagar ecke stittust/
þa yrde eingeñ madur hoolpeñ/eñ fyr-
er þeirra utvoldu saker skulu stittast
þesser dagar.

23. Ef * nockur þa seiger til ydar :
sia/hier er Christus/edur þar/þa skul
ud þier ecke(þvi)trua. * Marc.13/21.
Luc. 17/ 23. C. 21/ 8.
24 Þvi* þar munu uppreisa sig fals-
Christar z fals-spaameñ/z giøra stoor
takn og furduverk/ so ad villest ef þad
være møgulegt / eirneñ utvalder.
* Marc. 13/ 22.
25 Sia/ eg hefe sagt ydur þad fyrer-
fram.
26 Hvar fyrer / ef þr seigia til ydar :
sia/hañ er a eydemørku / (þa) gaanged
ecke(þangad)ut. Sia/hñ er i afhusū/
(þa)*trued ecke. * 5.Mos.13.1/2.
27 Þvi eins sm̄ elldina utgeingur af
austre / og skijn allt til vesturs/ so mun
z vera tilkoma Mañsens Sonar.
28 Þvi * hvar sm̄ hræed er / þaangad
munu z safnast ernerner.)* Job.39/30
Habak. 1/ 8. Luc. 17/ 37.
29 Eñ strax epter þreinging þeirra
daga/* mun sooleñ formyrkvast/z tung
led ecke giefa sitt skyn / og stiørnurnar
hrapa af himneñū /z kraptar himnaña
hrærast. * Es. 13/ 10. etc.
30 Og þa *mun openberast teikn Mañ
sens Sonar a himne / z þa munu bera
sig hørmulega allar kynkvijsler jardar
eñar/ z þeir munu sia Mañsens Son
komanda i skijum himensens med krap-
te og mikelle dijrd. * Marc. 14/ 62.
31 Og hñ mun utsenda sijna eingla med
eirnrar *basunu stooru hlioode/z þeir
munu samañsafna hñs utvoldum af
þm̄ fioorum vindū/ fra þeim eina enda
himnaña til hins añars.*1.Cor.15/52
1. Thess. 4/ 16.
32 Eñ af*fijkiu-trienu læred eina ept
erlijking: nær friofgan kiemur i greyner
nar a þvi / og þad fær bløden / vited
þier / ad nalægt er sumared.
* Marc. 13/ 28. Luc. 21/ 29.
33 So og þier / nær þier siaed allt
þetta / vited / ad hañ er nalægt fyrer
dyrunum.
34 Sañlega seige eg ydur : þesse kyn-
slood mun ecke forgaanga/* fyrr eñ allt
þetta skier. * Luc. 21/ 32.

35 * Himen z iord munu forganga/
eñ myn ord munu aungvanveigeñ for•
ganga. * Marc. 13/ 31. Luc. 21/ 33.
36 Eñ af þm̃ deigi og þeirre stundu
veit eingeñ/ ecke helldur einglar a himn
um/ nema miñ Fader einsamañ.
37 Eñ lyka sem þad var a dogum *
Noe/ so mun z vera tilkoma Mañsens
Sonar. * 1. Mos. 7/ 7. Luc. 17. 26/ 27.
38 Þvi eins sm̃ þr voru a þeim dogum
fyrer flooded/ atu og drucku/ kvonguðust
z giftu dætur burt/ allt til þess dags /
er Noe gieck iñ i orkena/
39 Og þeir gaafu ei giætur ad/ þar til
flooded kom/ z took alla i burt. So mun
z vera tilkoma Mañsens Sonar.
40 Þa munu * tveir vera a akre / sa
eine/ hñ mun medtakast/ z sa añar for•
latast. * Luc. 17. 35/ 36.
41 Tvær * munu mala a eirnre kvern/
su eina/ hun mun medtakast/ z su oñur
forlatast. * Luc. 17. 25/ 36.
42 Vaked þar fyrer/ þvi * þier vited
ecke/ a hvorre stundu ydar Herra kiemur
* Marc. 13. 33/ 35/ Luc. 19. 12.
43 Eñ þad skulu þier vita / ad ef *
husbooñdeñ visse / a hvoriu tyma um
nootkena þioofureñ kiæme / þa vekte
hñ/ z liete ecke grafast iñ i sitt hus.
* 1. Thess. 5/ 2.
44 Þar fyrer vered þier z reidubuner:
þvi Mañsens Son kiemur a þeirre
stundu/ sem þier ecke meined.
45 Hvor er þar fyrer sa * true z for•
siale þioon / sm̃ hñs herra hefur sett
yfer syn hiu / til ad giefa þeim fædu i
tyma? * c. 25/ 21. Luc. 12. 42.
46 Sæll er sa þioon / nær hñs herra
kiemur/ z fiñur hañ giora so.
47 Sañlega seige eg ydur/ ad hñ mun
setia hñ yfer allt sitt gots.
48 Eñ ef sa same vonde þioon seiger i
synu hiarta: miñ herra dvelur ad koma
49 Og tekur ad sla syna samlags þio
na / ad eta og drecka med drickiurut•
urum.
50 Þess þienara herra mun koma a
þeim deige / sem hañ ecke vænter / z a
þeirre stundu/ sem hñ ecke veit.
51 Og mun parta hañ i tvent/ z giefa
honum sitt hlutskipte med hræsnurū/
þar mun vera oop og tañagnystran.
* C. 8/ 12. C. 13/ 42. C. 25/ 30.

XXV. Capitule.

Christur i eptterlijkingum utmalar
Dooma dag.

ÞA mun himnaryke lykiast tyu
meyū/ sem tooku syna lampa/ z
geingu ut mot brudgumanum.
2 Eñ fim̃ af þeim voru for•
siælar/ z fim̃ fávyssar.
3 Þegar þær favyssu hofdu teked sy•
na lampa/ tooku þær ecke vidsmior med
sier.
4 Eñ þær forsiælu tooku vidsmior
i syn kier/ med synū lompum.
5 Eñ þegar brudgumeñ dvalde/ syfiade
þær allar/ og sofnudu.
6 Eñ a midre nott kom kall: sia/ brud
gumeñ kiemur/ ganged ut i moote hon•
um.
7 Þa * voknudu allar þessar meyar/ z
tilreiddu syna lampa.
* Luc. 12. 35/ 37.
8 Og þær favyssu sogdu til þeirra
forsiælu: giefed oss af ydar vidsmiore/
þvi vorer lampar utslockna.
9 Eñ þær forsiælu svorudu/ z sogdu:
þad maa vera ad þad sie ecke noog
fyrer oss z ydur/ ganged helldur burt til
þeirra/ sm̃ selia / z kauped fyrer ydur
sialfar.
10 Eñ þegar þær geingu burt ad kau•
pa/ kom brudgumeñ/ og þær/ sem voru
reidubunar/ * geingu iñ med honum til
brullaupsens/ z dyrunum var aptturlok
ad. Luc. 13/ 25. etc.
11 Eñ sydar komu z hinar adrar mey•
arnar z sogdu: Herra/ Herra/ lat upp
fyrer oss.
12 Eñ hañ svarade/ z sagde: sañlega
seige eg ydur/ eg þeke ydur ecke.
13 * Vaked þar fyrer/ þvi þier vited
hvorke dag ne stund/ a hvorre Mañ•
sens Son kiemur. * C. 24/ 42.
Marc. 13/ 33. etc. Luc. 21/ 35. 1. Cor. 16/ 13
1. Pet. 5/ 8.

14 Þvi lijka sem * eirn madur/er ferd
adest ur lande / kallade sijna þienara/
ꝛ fieck þeim sitt gots. * Luc. 19/12. etc
15 Og fieck einum fim̃ pund/ eñ einum
ødrum tuø/eñ hinũ ødrum eitt/ hveriũ
epter sijnum mætte/ og hñ foor strax
i burt.
16 Þa gieck sa burt/sm̃ hafde medtek
ed fim̃ pund/ ꝛ kaupslagade vid þa / ꝛ
ævañ øñur fim̃ pund.
17 Eirneñ ꝛ sa/ sem(hafde medteked)
þau tuø pund/ hñ ævañ ꝛ øñur tuø.
18 Eñ sa/ sem hafde medteked þad ei-
na/ gieck burt/ ꝛ groof i jørd/ og falde
sijns herra pening.
19 Eñ laungum tijma sijdar / kiemur
herra þessara þienara /ꝛ helldur reikn
ingskap vid þa.
20 Þa gieck sa fram̃/ sem hafde med-
teked fim̃ pund/ꝛ lagde øñur fim̃ pund
þar til/ ꝛ sagde: herra/ þu fieckst mier
fim̃ pund / sia/ eg hefe æuñed auk þra
øñur fim̃ pund.
21 Þa sagde hñs herra til hañs: * vel
þu froome ꝛ true þioon/ þu hefur ver-
ed trur yfer litlu / eg vil setia þig yfer
miked/gack iñ i føgnud þijns herra.
* v. 23.
22 Þa gieck ꝛ sa fram̃/ sm̃ hafde med-
teked tuø pund/ ꝛ sagde: herra/þu fie-
ckst mier tvø pund/ sia/ eg hefe æuñed
øñur tuø pund auk þeirra.
23 Hañs herra sagde til hñs: * vel/
þu froome ꝛ true þioon/ þu hefur ver-
ed trur yfer litlu/ eg vil setia þig yfer
miked/gack iñ i føgnud þijns herra.
* v. 21.
24 Eñ sa gieck ꝛ fram̃/sm̃ hafde med-
teked eitt pund / og sagde : herra / eg
visse/ ad þu ert eirn hardur madur/sm̃
uppskier þar þu ecke sæder/ ꝛ safnar/
þar þu ecke dreifder.
25 Og eg ottadest/ ꝛ gieck burt/og fal-
de þitt pund i jørdu / sia/ þar hefur
þu þitt.
26 Eñ hñs herra svarade ꝛ sagde til
hñs: þu vonde ꝛ late þioon/ þu visser/
ad eg uppskier þar eg ecke sæde/og saf-
na / þar eg ecke dreifde.
27 Þar fyrer byriade þier ad hafa feing
ed verslunar møñũ miñ pening/ og nær
eg hefde komed / hefde eg teked mitt til
mijn med æbata.
28 Taked þar fyrer þad pund fra hon
um / og giefed þad þeim / sem hefur
tiju pund.
29 Þvi * hvør sm̃ hefur/honum mun
giefast/ ꝛ hñ mun gnægd hafa / eñ hvør
sem ecke hefur / fra honũ mun ꝛ teked
verda/ þad hñ hefur. * c. 13/ 12.
Marc. 4/ 25.
30 Og * kasted þeim onijta þioon ut i
þad ytsta myrkur/ * * þar mun vera
oop ꝛ tañagnijstran. * c. 8/ 12.
* * C. 24/ 51.
31 Eñ nær * Son Mañsens kiem-
ur i siñe dijrd / og aller heilager einglar
mz honũ/þa mun hñ sitia a stoole siñar
dijrdar. * c. 16/27. 1. Thess. 4/16.
32 Og * allar þiooder munu samañ-
safnast fyrer honũ / ꝛ hñ mun sundur-
skilia þa hvøria fra ødrum / eins sem
eirn hirder skilur saude fra kidum.
* Rom. 14/ 10.
33 Og hñ mun setia saudena til siñar
hægre hlidar / ꝛ kideñ til siñar vinstre
hlidar.
34 Þa mun kongureñ seigia til þeirra
hiæ hañs hægre sijdu : komed hijngad
blessader mijns Fødurs/erfed þad rijke/
sem ydur er tilbued fra upphafe veralld
areñar.
35 Þvi mig * hungrade/ og þier gæfud
mier ad eta/ Mig þyrste/ ꝛ þier gæfud
mier ad drecka/ Giestur var eg/ og þier
* * hijstud mig. * Es. 58/ 7.
Ezech. 18/ 7. Tob. 4/23. * * Ebr. 13/ 2. etc.
36 Nakeñ var eg/ ꝛ þier klæddud mig/
* Siukur var eg/og þier vitiudud mijn/
J fængelse var eg / og þier komud til
mijn. * Syr. 7/ 36. Jak. 1/ 27.
37 Þa munu þeir rietlatu svara hon
um/ og seigia: Herra / nær sæum vier
þig hungradañ og søddum þig / edur
þyrstañ / ꝛ dryckiudũ þig?
38 Og nær sæũ vier þig giestkomeñ/ꝛ
hijstũ þig/ edur nakeñ/og klæddũ þig?

39 Og

39 Og nær sáum vier þig siukañ/ ed-
ur i fangelse/ og vitiudum þÿn?
40 Og koningureñ mun svara z seig-
ia til þeirra: Sañlega seige eg ydur / *
so miked er þier giørdud einū af þessū
mÿnum minstu brædrū / þad giørdud
þier mier. * c. 10/ 42.
41 Þa mun hañ og seigia til þeirra
hia þeirre vinstre sÿdu: * fared burt
fra mier / þier bølvader/ i þañ eilÿfa
elld / sem tilbueñ er dioflenū og hañs
einglum. * Ps. 6/ 9. Matth. 7/ 23.
Luc. 13/ 27.
42 Þvi hungradur var eg/ z þier gáf-
ud mier ecke ad eta/ Þyrstur var eg/ og
þier dryckiudud mig ecke.
43 Giestur var eg / og þier hÿstud mig
eige/ Nakeñ var eg/ z þier klæddud mig
eige/ Siukur var eg og i fangelse/ og
þier vitiudud mÿn eige.
44 Þa munu þeir z svara hønum og
seigia: Herra / hvenær saum vier þig
hungradañ edur þyrstañ/ edur giest/ ed-
ur nakeñ/ edur siukañ/ edur i fangelse/
og høfū ecke þionad þier?
45 Þa mun hñ svara þeim og seigia:
Sañlega seige eg ydur/ so miked sem þier
ecke giørdud einum af þessū enum min-
stu/ giørdud þier mier og eige.
46 Og * þeir munu fara i eilÿfa pÿnl/
eñ þeir rietlátu i eilÿft lÿf.
* Joh. 5/ 29. etc.

XXVI. Capitule.

Christur verdur forrádeñ af Juda /
og iñsetur þa H. Kvølldmáltÿd.

Og þad skiede/ þegar * Jesus
hafde endad øll þesse ord/ sag-
de hñ til siña læresveina:
* Luc. 22/ 1.
2 Þier * vited/ ad epter tvo daga verda
páskar / og Son Mañsens mun for-
rádeñ verda til ad krossfestast.
* Marc. 14/ 1. etc.
3 Þa samañsøfnudust * þeir yppurstu
prestar z skriftlærder og ølldungar lÿd-
sens/ i sal þess ypparsta prests/ sm̄ hiet
Caiphas/ * Joh. 11/ 47.
4 Og hielldu rád / ad þeir giætu med
slægd griped Jesum/ og * lÿfláted hañ.
* C. 27/ 1.
5 Eñ þeir søgdu: * ecke a hátÿdeñe /
so ad þar verde ecke eitt upphlaup a
medal foolksens. * c. 27/ 5.
6 Eñ þa Jesus var nu i * Bethania/
i huse Simonis hins spitelska:
* Marc. 14/ 3. etc.
7 Þa kom * ein kviña til hñs/ hafande
eitt alabastrum med dÿrmætu salve/ og
uthellte þvi yfer hofud honū/ nær hañ
sat til bords. * Joh. 12/ 3.
8 Eñ er þad sáu hañs læresveinar /
mislÿkade þm̄ þad/ z søgdu: til hvørs
er þesse spilling?
9 Þvi þetta salve hefde mátt seliast
fyrer miked/ z giefast fátækum.
10 Eñ er Jesus fornam þad/ sagde hñ
til þra: hvi giøred þier stigd þessare
konu? þvi gott verk giørde hun vid mig.
11 Þvi * fátæka hafed þier jafnañ
hia ydur / eñ mig hafed þier ecke all-
tÿd. * 5. Mos. 15/ 11. Marc. 14/ 7.
Joh. 12/ 8.
12 Þvi þad/ ad hun uthellte þessu sal-
ve yfer miñ lÿkama / þ hefur hun giø-
rt til ad greftra mig.
13 Sañlega seige eg ydur: hvar sem
þetta evangelium verdur predikad i øll-
um heime/ mun þad og sagt verda/ sem
hun hefur giort/ i heñar miñing.
14 Þa gieck * einn i burt af þm̄ tolf/
sm̄ hiet Judas Ischarioth/ til þra ypp-
urstu presta/ * Marc. 14/ 10.
Luc. 22. 3/ 4.
15 Og sagde: hvad vilied þier giefa
mier/ z eg vil ofurselia ydur hñ? Eñ þr
akvádu hm̄ þriátÿu silfr-(peninga.)
16 Og þar epter leitade hañ lags ad
forráda hañ.
17 Eñ a hiña ofÿrdu (brauda) fyrsta
deige / * geingu læresveinarner til Je-
sum / z søgdu til hñs: hvar villtu/ ad
vier skulum tilreida þier ad neyta pásk-
añ? * Marc. 14/ 12. Luc. 22. 7/ 8.
18 Eñ hñ sagde: fared iñ i borgena til
þess mañs/ og seiged til hañs: Meist-
areñ seiger: miñ tÿme er i nánd / hia
þier vil eg hallda páska med læresvein-
um

um mÿnum.
19 Og læresveinarner giordu / so sem
Jesus bÿfalade þm̄/og tilreiddu paska.
20 Eñ * þa kvølld var komed / sette
hn̄ sig (til bords) med þeim tolf.
* Marc. 14. 17/18. Luc. 22/14. Joh. 13/21.
21 Og er þeir neyttu/ sagde hañ: sañ-
lega seige eg ydur/ ad einn af ydur mun
forrada mig.
22 Og þr urdu miøg hriggver / ꝛ tooku
til sierhvør a medal þra ad seigia til
hn̄s: Herra/ hvørt er eg þad?
23 Eñ hn̄ svarade/ og sagde: sa * sem
drap med mier hendeñe i fated/ hn̄ mun
forrada mig. * Marc. 14/ 20.
24 Mañsens Son fer ad sønu i burt/
eins sem þad er skrifad um̄ hn̄/ Eñ vei
þeim mañe / af hvørium̄ Mañsens Son
verdr forradeñ/ Gott var honū/ ad ecke
hefde vered fæddur sa same madur.
25 Eñ Judas svarade/ sem hañ for-
ried/ ꝛ sagde: hvørt er eg þad/ Rabbi?
hn̄ seiger til hañs: þu sagder þad.
26 Eñ er þeir neittu / took * Jesus
braudet/ ꝛ blessade/ braut þad/ og gaf
læresveinunum / ꝛ sagde: taked / eted/
þetta er mitt lijkame.
* Luc. 22/ 19. etc.
27 Og hañ took kaleikeñ/ ꝛ þackade/
gaf þeim/ ꝛ sagde: drecked þar af aller.
28 Þvi þetta er mitt blood hiñs * nÿia
testamentes / hvørt ed uthellest fyrer
marga til fyrergiefningar syndaña.
* Jer. 31/31.
29 * Eñ eg seige ydur/ ad eg mun ecke
drecka framar af þessu / sem vex a
vÿntrie/ allt til þess dags / nær eg mun
drecka þad nÿtt med ydur i rÿke mÿns
Fødurs. * Marc. 14/ 25.
30 Og * er þeir høfdu (lofsaungeñ)
sunged / geingu þeir ut til oliufiall-
sens. * Marc. 14/ 26. etc.
31 Þa seiger Jesus til þeirra: a þess-
are nott * munud þier aller hneixlast a
mier/ þviad * * skrifad er: eg mun sla
hirdeñ/ ꝛ sundurdreifast munu saud-
er hiardareñar. * Marc. 14/ 27.
** Zach. 13/ 7.
32 Eñ epter þad eg er uppriseñ / vil
eg ganga fyrer ydur i Galilæam.
33 Eñ Petur svarade ꝛ sagde til hn̄s:
ꝛ þo þeir aller hneixlest a þier / samt
skal eg þo alldrei hneixlast.
34 Jesus sagde til hn̄s: sañlega seige
eg þier/ ad * a þessare nottu / adur eñ
haneñ galar / muntu þrisvar afneita
mier. * Marc. 14/ 72. Luc. 22/ 34.
Joh. 13/ 38.
35 Petur seiger til hn̄s: ꝛ þo eg ætte
ad deya med þier / skal eg ecke þier af-
neita/ Slÿkt hid sama søgdu og aller
læresveinarner.
36 Þa kom Jesus med þeim * i eitt
akurgierde/ sem kallast Gethsemane/ ꝛ
seiger til læresveinaña: setiest hier a
medañ eg geing burt/ ꝛ bidst þar fyrer.
* Marc. 14/32. Luc. 22/ 39. Joh. 18/ 1.
37 Og hn̄ took med sier Petrum/ ꝛ þa
tvo sonu Zebedæi/ og took til ad hrigg-
iast/ og harla miøg ad titra.
38 Þa seiger hn̄ til þeirra: mÿn sal
er miøg hrigg allt til daudans/ Blÿfed
hier/ ꝛ vaked med mier.
39 Og hn̄ * gieck nockru framleingra/
fiell fram a sÿna asionu/ ꝛ bad og sag-
de: Fader miñ/ sie þad møgulegt/ þa vÿ-
ke fra mier þesse kaleikur/ þo ecke sem
eg vil/ helldur so sm̄ þu. * Luc. 22/ 41.
40 Og hañ kom til læresveinaña/ og
fañ þa sofande/ ꝛ seiger til Peturs: so/
hvørt gatud þier ecke eina stund vakad
med mier?
41 Vaked * og bidied/ ad þier ecke iñ-
komed i freistne/ andeñ er ad sønu reidu
bueñ/ eñ holded veikt.
* Marc. 14/ 38.
42 Aptur i añad siñ gieck hn̄ burt/ bad
og sagde: Fader miñ/ sie þad ecke møgu-
legt/ ad þesse kaleikur fare ad vÿkia
fra mier/ nema eg skule drecka hn̄/ þa
verde þiñ vilie.
43 Og hn̄ kom/ ꝛ fiñur þa aptur sof-
ande/ þviad þra augu voru ofþÿnge.
44 Og hañ liet þa kyrra/ ꝛ foor ap-
tur burt / og bad i þridia siñ / ꝛ talade
þeim sømu ordum.
45 Þa kiemur hn̄ til siña læresveina/

og ſeiger til þeirra: * ſofed þier nu/og
hvijled ydur? ſiaa tijmenn er komenn/ ꝛ Mann
ſens Son mun ofurſeliaſt i ſyndarana
hendur. * Marc. 14/ 41.
45 Vakned * upp/ førum vier/ ſiaed hn̄
er i nand ſ̄ ſvijkur mig. * Joh. 14/31.
47 Og ſem hn̄ enn nu talade/ ſiaa/ * Ju
das eirn af þeim tolf kom/og med høn
um ſkare mikell/med ſverdū og ſtaung
um fraa þm̄ yppurſtu preſtū ꝛ ølldung
um lijdſens. * Marc. 14/43.
Luc. 22/ 47. Joh. 18/ 3.
48 Enn ſa/ſem forried hn̄/hafde gef-
ed þeim eitt teikn / og ſagt: hvørn eg
kyſſe/ſaa er þad / grijped hann.
49 Og jafnſnart gieck hann til Jeſum
ꝛ ſagde: heill vertu/Rabbi/ ꝛ kyſte hn̄.
50 Enn Jeſus ſagde til hans: vinur/
hvar til komſtu hingad? þa geingu þeir
ad/ ꝛ løgdu hendur a Jeſum/ og gripu
hann.
51 Og ſiaa/ eirn af þm̄/ ſem voru med
Jeſu/riette ut høndena/og * rickte ſijnu
ſverde/ ꝛ ſlo þion þeſſ ypparſta preſts/
ꝛ hioo af hans eyra. * Marc. 14/47.
Luc. 22/50. Joh. 18/ 10.
52 Þa ſeiger Jeſus til hn̄s: ſtiktu þij
nu ſverde i ſinn ſtad / þvi * aller þeir/
ſem taka ſverded/ſkulu fyrer ſverde far
aſt. * 1. Moſ. 9/ 6. Openb. 13/10.
53 Eda meinar þu / ad eg kunne ecke
nu ad bidia minn Fødur/og ad hn̄ mun
de ſenda mier meir enn tolf legiones
eingla?
54 Hvørnenn ſkylldu þa * ritningarnar
uppfillaſt/þvi þad byriar ſo ad ſkie.
* Pſ. 22/ 7.
55 A þeim ſama tijma ſagde Jeſus
til ſkarans: þier erud ſem til eins
ræningia utgeingner /med ſverdum og
ſtaungū/ til ad høndla mig / Daglega
hefe eg hia ydur ſeted/ ꝛ kient i muſter
enu / ꝛ þier gripud mig ecke.
56 Enn þetta er allt ſkied / ſo ad upp
fillltuſt ritningar ſpaamannana. Þa for
lietu aller læreſveinarner hn̄/ og flijdu.
57 Enn þr / ſem høfdu griped Jeſum/
* leiddu hn̄ til Caipham þeſſ ypparſta
preſts/þar ſem̄ þr ſkriftlærdu ꝛ ølldung
arner voru ſamannkomner.
* Marc. 14/ 53. Luc. 22/ 54. Joh. 18/ 13.
58 Enn Petur filgde hønum epter aa
leingdar / allt til ſals þeſſ ypparſta
preſts/ ꝛ gieck þar inn/og ſat hia þien
urunū/ ad ſiaa endalicktena.
59 Enn þr yppurſtu preſtar ꝛ ølldung
arner / og þad giørvalla raad / leitudu
liugvitnes i giegn Jeſu / uppa þad þr
kynnu hn̄ ad lijflaata.
60 Og fundu eckert / og þott marger
liugvottar geinge þar fram / fundu þr
(þo) eckert. Enn ad ſijduſtu geingu fram
tveir fals-vottar/
61 Og ſøgdu: hn̄ hefur ſagt: * eg giet
nidurbroted muſtere Guds/og a þremur
døgum uppbygt þad. * C. 27/ 40.
Marc. 14/ 58. C. 15/29. Joh. 2. 19/21. etc.
62 Og ſa ypparſte preſtur ſtood upp /
og ſagde til hans: ſvarar þu aungvu?
hvad vitna þeſſer i moote þier?
63 Enn Jeſus þagde. Og ſa ypparſte
preſtur ſvarade og ſagde til hn̄s: eg *
ſære þig vid þann lifanda Gud / ad þu
ſeiger oſſ / ef þu ert ſa Chriſtus / ſa
Sonur Guds.
64 Jeſus ſeiger til hans: þu ſagder
þad / Þo ſeige eg ydur: nu hier epter
munud * þier ſiaa Son Mannſens ſitian
de til hægre handar kraptarens/og kom
anda i ſkijū himens. * Marc. 14/62. etc.
65 Þa ſundurreif ſa ypparſte preſtur klæ
de ſijn/ ꝛ ſagde/ ad hn̄ laſtade (Gud/) hv
ad þurfū vier framar vitnanna vid? ſiaa/
nu hafed þier heyrt hn̄s (Gud) laſtan-
66 Hvad ſijneſt ydur? enn þr ſvørudu
og ſøgdu: hann er dauda ſekur.
67 Þa * ſpijttu þr i hn̄s aaſioonu/og
ſloou hn̄ med knefū/ enn adrer ſloou med
loofum. * Eſ. 50/ 6.
68 Og ſøgdu: ſpaa þu oſſ / Chriſte /
hvør er ſa/ er þig ſloo?
69 Enn Petur * ſat utar i ſalnum/og
ein ambatt gieck ad hønū/ og ſagde: og
þu varſt med Jeſu af Galilæa.
* Marc. 14/ 66. Luc. 22/ 56. Joh. 18/17.
70 Enn hn̄ neitade fyrer øllū/ og ſag
de:

de: eg veit ecke/ hvad þu seiger.

71 Enn er hann gieck ut i fordyred / leit ein onnur hann/ og sagde til þeirra/ er þar voru: þesse var og med Jesu Nazaræo.

72 Og hann neitade aptur med einum eyde: ecke þecke eg þann mann.

73 Enn litlu sijdar geingu þeir ad / sem stoodu/ og søgdu til Peturs: sannlega/ þu ert og eirn af þeim/ þviad og þitt malfære openberar þig.

74 Þa took hann ad formæla sier og sveria: ecke þecke eg þann mann. Og strax gool haneñ.

75 Og Petur * mintest þess ordsens Jesu/ er hann sagde til hans: adur enn hanenn galar/ muntu þrisvar afneita mier. Og hann gieck ut/ og griet beisklega.

* Marc. 14/72. etc.

XXVII. Capitule.

Christur Fordæmest / Krossfestest / Deyr og Greftrast.

Enn * þa morgun var komen / hielldu rædstefnu aller þeir yppurstu prestar/ og olldungar lydsens i moote Jesu / til ad lijflata hann. * Marc. 15/1. Luc. 22/66. Joh. 18/28.

2 Og bundu hann/ og leiddu i burt/ og * afhendtu hann Pontio Pilato landsherra. * Luc. 23/1.

3 Þegar Judas/ sem hann forried/ sa/ ad hann var fordæmdur/ ydradest hann þess/ og færde aptur þa þriatigu silfur (peninga) þeim yppurstu prestum og olldungunum.

4 Og sagde: eg hefe syndgad/ ad eg sveik saklaust blood. Enn þeir søgdu: hvad (kiemur þad) vid oss? sia þu þar til.

5 Og hann kastade silfur (peningunum) i musterid/ og foor burt/ og gieck þadann/ og * hengde sig. * P. G. 1/18.

6 Enn þeir yppurstu prestar tooku silfur (peningana/) og søgdu: vier meigum ecke lata þa i musteres kistuna / þvi þad er bloods verd.

7 Enn þeir hielldu eitt rad/ og * keiptu fyrer þa leyrsmids akur/ til greftrunar þeim framandu. * P. G. 1/9.

8 Hvar fyrer sa same akur var kalladur bloods akur allt til þessa dags.

9 Þa er fullkomnad/ þad sagt er fyrer * Jeremiam spamann / þar hann seiger: og þeir tooku þa þriatigu silfur (peninga) er sa sellde var med betaladur/ hvørn þeir keiptu af Israels børnum. * Jerem. 32/9. Zach. 11. 12/ 13.

10 Og hafa giefed þa fyrer eins leyrpotta smids akur / sem Drottenn bysalade mier.

11 Enn Jesus * stood framme fyrer lands herranum/ og lands-herrann spurde hann ad og sagde: ertu konungur Judanna? enn Jesus sagde til hans: þu seiger (þad.) * Joh. 18/33.

12 Og er þeir yppurstu prestar og olldungar aklagudu hann/ svarade hann engu.

13 Þa seiger Pilatus til hans: heyrer þu ecke/ hversu mikid þeir vitna i moote þier?

14 Og ei svarade hann honum til neckurs ords / so ad lands herrann forundrade næsta miog.

15 Enn a hatijdenne plagade lands herrann ad giefa folkenu eirn fanga lausann/ hvørn þeir villdu.

16 Enn þeir høfdu þa eirn frabærann fanga sem nefndest Barrabas.

17 Hvørs vegna þegar þeir voru samann safnader/ sagde Pilatus til þeirra: hvørn vilie þier ad eg giefe ydr lausann/ Barrabam eda Jesum/ sem kallast Christus?

18 Þvi hann visse/ ad þeir høfdu af hatre ofurselt hann.

19 Enn þegar hann sat a doomstolnum/ sende hans husfru til hans / og liet seigia (honum:) haf þu eckert med þennann riettlata/ þvi eg hefe lided margt i dag i draume fyrer hann.

20 Enn þeir yppurstu prestar og olldungar yfertøludu foolked/ ad þeir skylldu * bidia um Barrabam/ enn Jesu fyrerfara. * Marc. 15/11. Luc. 23/18.

21 Enn landsherrann svarade og sagde til þeirra. hvørn vilie þier/ ad eg skule giefa ydur lausann af þessum tveimur?

ur? eñ þeir sogdu: Barrabam.
22 Pilatus seiger til þra: hvad skal
eg þa gióra vid Jesum / sem kallast
Christus? Þr seigia til hn̄s aller: lát
hn̄ krossfestast.
23 Eñ lands-herrañ sagde: hvad illt
hefur hn̄ giórt? eñ þeir hroopudu þvi
meir/og sógdu: lát hn̄ krossfestast.
24 Eñ þegar Pilatus sá/ad hañ fieck
ecker adgiórt / helldur ad þar yrde eñ
meira upphlaup/ took hañ vatn/ og *
þvóde hendurnar fyrer foolkenu/z sag-
de: saklaus er eg af bloode þessa riett-
láta/siáe þier fyrer *5. Mos. 21/6.
25 Og sa giórvalle lyydur svarade og
sagde: hañs blood vere yfer oss og yfer
bórnū vorum.
26 Þa gaf hn̄ þm̄ Barrabam lausañ/
eñ Jesum liet hañ hudstrykia / og af-
hendte hn̄/ ad hañ krossfestest.
27 Þa tooku lands-herrans * stryydsmeñ
Jesum til syn i doomhused/ og sófnudu
ad honū þeim giórvalla muga.
* Marc. 15/ 16. Joh. 19/ 1.
28 Og afklæddu hn̄/og lógdu yfer hañ
eina purpura kápu.
29 Og flietktudu eina koronu af þyrn-
um/z settu a hn̄s hófud/og eirn reyr i
hañs hægre hónd/ og beigdu knie fyrer
honū/ z spottudu hn̄/ og sógdu: heill
siertu konungur Judaña.
30 Og hræktu a hn̄/z tooku reyreñ/ z
hrócktu um̄ hañs hófud.
31 Og * er þr hófdu spottad hn̄/fær-
du þeir hañ ur kápuñe/og færdu hañ i
syn klæde/ z leiddu hn̄ burt/til ad kross-
festa. * Marc. 15/ 20.
32 Eñ i þvi þeir geingu ut/ fundu þr
* eirn mañ af Cyrene/ad nafne Simo-
nem/honū þreingdu þeir til/ad hn̄ bære
hn̄s kross. * Marc. 15/21. Luc. 23/26.
33 Og þegar * þeir komu til eins stad-
ar/er kallast Golgatha/ sm̄ er nefndur
hófudskelia stadur. * Marc. 15/ 22.
Luc. 23/ 33. Joh. 19/ 17.
34 Þa * gáfu þeir honū edik ad drecka
med galle blandad/Og þegar hn̄ smack-
ade þad/ þa villde hañ ecke drecka.
* Ps. 69/ 22.
35 Eñ þr sem hófdu krossfest hn̄/skip-
tu hans klædū/ og kóstudu hlutfalle/ad
þad skyllde fullkomnast/sem sagt er af
spámañenū: * þeir skiptu klædū mynū
med sier / og yfer mitt fat kóstudu þeir
hlutkeste. * Ps. 22/ 19.
36 Og þr sátu/z vardveittu hn̄ þar.
37 Og upp yfer hans hófde settu þr/
hvada sok þr hefdu uppa hn̄/skrifada:
þesse er Jesus sa konungur Judaña.
38 Þa krossfestu þeir med honū * tvo
ræningia/eirn til þeirrar hægre/ z eirn
til hiñar vinstre syydu. * Luc. 23/ 33.
39 Eñ * þeir/sem þar geingu fram̄-
hia/spottudu hn̄ / og hristu syn hóf-
ud. * Marc. 15/ 29.
40 Og sógdu: þu * sem nidurbrytur
mustered/z uppbygger þad i þrim dagal
hialpa þier sialfum/Siertu Sonur
Guds / þa styyg nidur af krossenum.
* Joh. 2/ 19. etc.
41 Eñ lyyka so spottudu og þeir ypp-
urstu prestar hañ med þm̄ skriftlærdu
og elldungunū / og sógdu:
42 Adra hefur hn̄ frelsad/ sialfañ sig
kañ hn̄ ecke ad frelsa/Sie hn̄ konungur
Israels/ þa styyge hn̄ nu ofañ af kross-
enū / og vier vilium trua honum.
43 Hañ * treidde sig uppa Gud/hn̄ frel-
senu hn̄/ ef hañ hefur þocknan a hon-
um / þvi hañ hefur sagt: eg er Guds
Son. * Ps. 22/ 9. Spek. 2/ 8.
44 Um̄ þad sama brigsludu og ræning-
iarner honū / sem voru krossfester med
honum.
45 Eñ fra þeirre siottu stundu vard
* myrkur yfer þad giórvalla land/allt
til nyyundu stundar. * 2. Mos. 10/ 21.
Marc. 15/ 33. Luc. 23/ 44.
46 Eñ um̄ þa nyyundu stund hroopade
Jesus med stoorre raust/og sagde: Eli/
Eli/Lama Sabachtani/ þad er: * Gud
miñ/ Gud miñ / hvar fyrer hefur þu
mig yfergiefed? * Ps. 22/ 2. etc.
47 Eñ nockrer sem þar stoodu/ þegar
þr þad heyrdu / sógdu: þesse kallar a
Eliam.
48 Og strax hlioop eirn af þeim / og

took eirn niardarvøtt/ og fillte hñ med
* edik/ z sette hñ ofañ a eirn reirlegg/
og gaf hõnũ ad drecka. * Ps. 69/ 22.
Joh. 19/ 29.
49 Eñ hiner adrer søgdu : lꝛt vera /
lꝛtũ oss siꝛ/ hvørt Elias kiemur/ sem
mun frelsa hañ.
50 Eñ Jesus * hroopade op ur med
stoorre raust/ og uppgaf andañ.
* Marc. 15/ 37.
51 Og siꝛ / * fortialldꝛd i musterenu
rifnade i tvent / fra þvi efsta allt til
þess nedsta/ z jørdeñ skalf/ z biørgeñ klof
nudu. * 2. Mos. 26/ 31. 2. Kron. 3/ 14.
52 Og grafernar lukust upp/ z marg-
er lijkamer heilagra/ sem sofed høfdu /
risu upp.
53 Og geingu ut af grøfunum epter
hans upprisu / og komu i þa heiløgu
borg/ z openberudust mørgum.
54 Eñ høfudsmadureñ / og þeir sem
voru med hõnũ/ og vardveittu Jesum/
nær þr sꝛu þañ jardskialfta / z hvad
þar skiede/ skielfdust þr næsta miøg/ og
søgdu : sañlega var þesse Sonur Guds.
55 Eñ þar voru margar kviñur / sem
ꝛleingdar horfdu (a þad/) sem høfdu
epterfylgt Jesu af Galilæa / og þioon-
ad hõnum.
56 A medal hvørra var Maria Magda
lena/ og Maria Jakobi/ og Jose mood-
er/ og mooder sona Zebedæi.
57 Eñ * þa kvølld var komed / kom
eirn rijkur madur af Arimathæa / ad
nafne Joseph / hvør og siꝛlfur hafde
vered læresveirn Jesu. * Marc. 15. 42/
43. Luc. 23/ 50. Joh. 19/ 38.
58 Þesse gieck til Pilatum/ og bad um
lijkamañ Jesu / þa baud Pilatus / ad
meñ skylldu fa hõnũ lijkamañ.
59 Og Joseph took lijkamañ/ og sveip
ade hñ i einu hreinu (smꝛ-) lijne.
60 Og * lagde hañ i sijna nyia grøf /
hvøria hñ hafde lꝛted uthøggva i stei-
ne / og vellte einum stoorũ steine fyrer
dyrnar a grøfeñe/ og gieck i burt.
* Es. 53/ 9.
61 Eñ Maria Magdalena var þar /
og su oñur Maria/ þær settu sig giegnt
yfer fra grøfeñe.
62 Eñ a þm ødrum deige / hvør ad er
epter adfꝛnga dageñ / komu þeir ypp-
urstu prestar og pharisæi sameigen-
lega til Pilatum.
63 Og søgdu : herra/ vier minnumst/ ad
þesse * svikare sagde/ þegar hañ eñ nu
lifde : * * epter þriꝛ daga mun eg upp-
rijsa. * Joh. 7/ 12. * * Marc. 8/ 31.
64 Befala þessvegna / ad meñ vard-
veite grøfena allt til þess þridia dags/
So ad hañs læresveinar kome ecke
a nottu/ z stele hõnũ/ z seige til foolk-
sens : hñ er uppriseñ fra þeim daudu/
og þad seirna svikrædeð verde verra
eñ hid fyrra.
65 Eñ Pilatus sagde til þra : þier
hafed þar vardhalldeð / ganged burt/
vardveited sem þier kuñed.
66 Eñ þeir geingu burt / og forvør-
udu grøfena med vardhalldenu/ þegar
þeir høfdu iñsiglad steineñ.

XXVIII. Capitule.

Christur uppriis af Dauda/ og open-
berast Læresveinunum.

Eñ þegar vikañ var ute/ so þeir
byriudu þañ fyrsta dag i þeirre
añarare viku / * kom Maria
Magdalena z hin oñur Ma-
ria ad siꝛ grøfena. * Marc 16/ 1. etc.
2 Og siꝛ / þar skiede eirn stoor jard-
skialfte/ þvi eingell Drotteñs stie nid-
ur * af himne z / kom þangad/ z vellte
steinenum fra dyrunũ/ z sat uppa hon
um. * Joh. 5/ 4.
3 Eñ hañs asijnd var sem eldding/ og
hñs klæde hvijt sem snioor.
4 Eñ vardhalldsmeñerner skielfdust
af otta vegna hañs/ og urdu eins sem
dauder.
5 Eñ eingelleñ svarade og sagde til
kveñaña : * ottest ecke / þvi eg veit ad
þier leited ad Jesu þeim krossfesta.
* 2. cit. 16 5. etc.
6 Hañ er ecke hier/ þvi hañ er upprís-
eñ/ * so sem hñ sagde / Komed hing-
ad/ siaed þañ stad/ hvar Herrañ laa.
L. 12/ 40. C. 16/ 21.

7 Og ganged snarlega burt/ seiged hn̄s
læresveinum / ad hañ er uppriseñ fra
þeim daudu / og sia/ hn̄ geingur fyrer
ydur i Galilæam/ þar munud þier sia
hañ/ sia/ eg hefe sagt ydur (þad.)
8 Og þær geingu snarlega utaf grøf-
eñe med otta ꝛ føgnude mikl̄u/ ꝛ hlupu
ad boda hn̄s læresveinū (þad.)
* Marc. 16/ 8.
9 Eñ þa þær geingu ad boda hn̄s lære
sveinum þad/ og sia/ þa mætte Jesus
þm̄ ꝛ sagde: heilar vere þier/ Eñ þær
geingu ad / ꝛ tooku um̄ hn̄s fætur / og
tilbædu hañ.
10 Þa seiger Jesus til þeirra: ottest
ecke / ganged burt/ boded mijnum bræd-
rum/ ad þeir gange til Galilæam/ ꝛ þar
skulu þeir mig sia.
11 Eñ þegar þær geingu burtu/ sia/ þa
komu nockrer af vardhalldenu i borg-
ena/ ꝛ kuñgiørdu þeim yppurstu prest-
um allt þad/ sem var skied.
12 Og þeir komu til samans med ølld
ungunū / ꝛ hielldu eina raad-stefnu / og
gafu stryds-moñunum ærna silfur
(peninga.)
13 Og søgdu: seiged/ ad hn̄s læresvein-
ar komu um̄ noott/ ꝛ stalu hønum/ þa
stund vier svafum.
14 Og ef lands herrañ fær þad ad hey
ra/ vilium vier yfertala hañ / og giøra
ydur ohulta.
15 Eñ þeir tooku þa silfur (peninga)
ꝛ giordu eins sem þeim var kieñt. Og
þesse ræda barst ut a medal Judaña
allt til þessa dags.
16 Eñ þeir * ellefu læresveinar gein-
gu til Galilæam til þess fialls / hvar
Jesus hafde þeim fyrer skipad.
* C. 26/ 32. Marc. 14/ 28.
17 Og er þeir sau hañ / tilbædu þeir
hañ/ eñ nockrer efudu.
18 Og Jesus gieck fram̄/ talade vid þa
og sagde: mier er giefed allt valld a
himne og a jørdu. * C. 11/ 27.
19 Ganged * þar fyrer burt/ og kieñed
øllum þioodum/ og skijred þær i nafne
Fødur/ og Sonar og Heilags Anda.
* Marc. 16/ 15.
20 Og * kieñed þm̄ ad hallda allt hvad
eg hefe bijfalad ydur/ Og sia/ * * eg em
med ydur alla daga/ allt til
enda veralldareñar/
Amen.
* Ezech. 3/ 17. ** Matth. 18/ 20.

St. Marci Evangelium/

I. Capitule.

Christur Skijrest/ Freistast/ Kallar Læ
resveinana / ꝛ giører Krapta-verk.

Upphaf evangelii Jesu
Christi Sonar Guds.
2 So sem skrifad er i
spamoñunū: * sia/ eg
sende miñ eingel fyrer
þiñe augsijn / sem skal
tilreida þiñ veg fyrer þier.
* Mal. 3/ 1.
3 Þad er * hans raust/ sem hroopar i
eydemørku: tilreided veg Drottens/ giør
ed hans stigu riettа. * Es. 40/ 3.
Matth. 3/ 3. etc.
4 Johañes var i eydemørku/ sm̄ skijrde/
og * predikade ydrunar skijrn til fyrer-
giefningar syndaña. * Matth. 3/ 1. etc.
5 Og þar gieck ut til hans þad giør-
vallt land Judæa / og þeir af Jerusa-
lem/ ꝛ skijrdust aller af hønū i Jordanar
flioote / sem vidurkieñdu sijnar synder.
6 Eñ Johañes * var klæddur med ulf-
allds hærum/ og med eitt olar-bellte um̄
sijnar lendar / og aat * * grashoppur og
skoogar hunang. * Matth. 3/ 4.
** 3. Mos. 11/ 22.
7 Og predikade og sagde: * þar kiemur
sa sem er sterkare eñ eg epter mig/ hvør
riū eg er ecke verdugur ad luta ꝛ uppley
sa hn̄s skooþveinge. * Matth. 3/ 11.
Joh. 1/ 27.
8 Ad sønu hefe eg * skijrt ydur med
vatne/

vatne / eñ hñ mun ſkijra ydur med þeim
Heilaga Anda. * Matth. 3/ 11. etc.
9 Og þad ſkiede a þeim ſømu døgum/
ad Jeſus kom fra Nazareth i Galilæa/
og * ſkijrdeſt af Johañe i Jordan.
* Luc. 3/ 22.
10 Og ſtrax er hañ ſtie upp ur vatn-
enu/ ſa hñ adſkilda himnana/og * And
añ ſem eina dufu koma ofañ yfer hañ.
* Joh. 1/ 33.
11 Og þar ſkiede ein rødd af himnū:
* þu ert Sonur miñ ſa elſkulege / i
hvørium eg hefe velþocknan.
* Matth. 3/ 17. etc.
12 Og jafnſnart dreif Andeñ hañ ut
* a eydemørku. * Matth. 4/ 1.
Luc. 4/ 1.
13 Og hñ var þar i eydemørkeñe fiøru
tiju daga/ z freiſtadeſt af ſatan/ z var a
medal villudijra/ og * einglar þioonudu
hønum. * Matth. 4/ 11.
14 Eñ epter þad Johañes var forrad
eñ/ kom Jeſus i Galilæam/ og * predik-
ade evangelium Guds rijkes.
* Matth. 4/ 17. Luc. 4/ 15.
15 Og ſagde/ ad * tijmeñ være fullkom-
nadur/ og Guds rijke være nælægt/ yd-
reſt / z trued evangelio. * Gal. 4/4.
16 Eñ er hañ gieck hia þeim Galilæ-
iſka ſioo/ ſa hñ * Simon og Andream
broodur hñs/ ad þr køſtudu nete i ſioo-
eñ/ þvi þeir voru fiſkarar.
* Matth. 4. 18/ 21.
17 Og Jeſus ſagde til þeirra : filged
mier epter/ z * eg vil giøra ydur ad fiſk
urū mañа. * Jer. 16/ 16. Ezech. 47/ 10
18 Og þeir forlietu ſtrax ſijn net / og
filgdu hønum.
19 Og ſem hñ gieck þadañ ſkamt burt/
ſa hñ Jakobum (ſon) Zebedæi / z Jo-
hañem broodur hñs/ og þeir bættu net-
eñ i ſkipenu. * Matth. 4/ 21.
20 Og ſtrax kallade hañ a þa/ og þeir
forlietu fødur ſiñ Zebedæum i ſkipenu
med leiguliđunū / og geingu burt epter
hønum.
21 Og þeir * geingu iñ i Capernaum/
og ſtrax um̄ ſabbatana gieck hañ iñ i
ſamkundu huſed og kiende.
* Luc. 4/ 31. etc.
22 Og þeir forundrudu ſig ſtoorlega a
hñs kieñingu/ þvi hñ * kiende þm̄/ ſem
ſa er hafde valld/ og ecke ſem þr ſkrift
lærdu. * Matth. 7/ 28. Luc. 4/ 32.
Joh. 7/ 46.
23 Og þar var i þeirra ſamkundu
huſe * eirn madur med ohreinum anda/
og hroopade/ * Luc. 4/ 33.
24 Og ſagde : æ/ * hvad høfū vier med
þig/ Jeſu Nazarene? ertu komeñ ad tor
tijna oſſ? eg veit/ hvør þu ert/ ſa Hei-
lage Guds. * c. 5/ 7. Matth. 8/ 29.
25 Og Jeſus haſtade a hañ/ og ſagde:
þeige þu / og far ut af hønum.
26 Og ſa ohreine ande hreif hñ/ og
hroopade med ſtoorre rauſt/ og foor ut
af hønum.
27 Og þeir urdu aller otkaſtegner / ſo
ad þeir ſpurduſt a ſijn a mille/ og ſøg-
du : hvad er þad? hvad er þetta fyrer
eina nija kieñingu? þviad af vallde byd
ur hañ eirneñ ohreinum øndum / og
þeir hlijda hønum.
28 Eñ hans rikte utgieck ſtrax um̄
krijng / i øllu Galilææ lande.
29 Og þeir geingu ſtrax ut ur ſam-
kundu huſenu/ og * komu i hus Simo-
nar z Andreæ/ med Jakobo og Johañe.
* Matth. 8/ 14. Luc. 4/ 38.
30 Eñ mooder huſfreyu Simonar la
kollduſiuk / z ſtrax ſeigia þeir hønum
fra heñe.
31 Og hñ gieck til heñar/ z reiſte hana
upp / og hiellt i hønd heñar / og ſtrax
forliet hana kalldañ / z hun þioon-
ade þeim.
32 Eñ er kvølld var komed / nær ſoleñ
var under geingeñ/ * færdu þr til hñs
alla ſem ſiuker voru/ z þa dioſuloodu.
* Matth. 8/ 16 etc.
33 Og allur ſa ſtadur ſamanſafnadeſt
fyrer dyrunum.
34 Og hañ læknade marga/ ſem voru
ſiuker/ af ymiſum ſottū/ z marga dioſla
utrak hañ/ og leifde ecke dioflunum ad
ſeigia / ad þeir þekte hañ.
35 Og um̄ morguneñ/ (þegar þad var
eñnu) ſeint nætur/ ſtood hñ upp/ z gieck
ut/ og * foor til eins eyde-ſtadar / og

* *giorde þar sijna bæn. *Luc. 4/42.
** Luc. 5/ 15.
36 Og Simon og þeir med honum/
skunduðu epter honum.
37 Og er þeir fundu hañ / seigia þeir
til hañs: aller leita ad þier.
38 Og hñ seiger til þeirra: * lätum
oss ganga til þessara næstu smaastada/
ad eg og þar meige predika / * * þui
eg er þar til utgeingeñ. Luc. 4/ 43.
** Luc. 4/ 18.
39 Og hañ predikade i þeirra samkun-
du husum i allre Galilæa / og utrak
diofla.
40 Og þar *kom til hñs eirn lyk þraar/
bad hañ/ og fiell a kne fyrer honum/ ꝛ
sagde til hañs: ef þu vilt/ gietur þu
mig hreinsad. * Matth. 8/ 2. etc.
41 Eñ Jesus aumkadest yfer hañ/ ꝛ
utriekte hondena / ꝛ ahrærde hañ/ og
seiger til hañs: eg vil/ vertu hreinn.
42 Og þa hñ sagde þad/ hvarf strax
af honum lykþraaeñ / og hañ vard
hreinn.
43 Og hañ *hastade a hañ/ og rak hñ
strax ut. *Matth. 9/ 30.
44 Og seiger til hañs: sia til/ ad þu
seiger aungū neitt/ hellldur gack burt/
og syn þig prestenum / og * offra
fyrer hreinsan þyna þui / sem Moses
hefur byfalad / þeim til vitnesburdar.
* 3. Mos. 14/ 2. etc.
45 Eñ þa hañ * kom ut/ hoof hñ ad
predika margt/ ꝛ vijdfrægia þañ giorn
ing/ so ad hñ mætte ecke framar ganga
openberlega iñ i borgena / helldur var
hañ þar fyrer utañ i eydestodū/ og þeir
komu til hñs allstadar ad. *Luc. 5/15.

II. Capitule.

Christur læknar og forsvarar sijna
Læresveina i moote Phariseunum.

Og (nockrum) *doogū þar epter
gieck hañ aptur til Caperna-
um/ ꝛ þad spurdest/ ad hñ væ-
re i einu huse. * Matth. 9/ 1.
2 Og strax søfnudust marger sam-
añ/ so ad þeir høfdu ecke rum/ ecke hello
ut vid dyrnar / og hañ talade ordid til
þeirra.
3 Og nockrer komu til hañs / þeir*
færdu eirn limafalls siukan / sem fiorer
baaru. * Matth. 9/ 2. Luc. 5/ 18.
4 Og þegar þeir gaatu ecke komest
nærre honum fyrer foolkz fiøldanum/
tooku þeir af þakid / þar hañ var / ꝛ
rufu þad/ ꝛ lietu sængena syga nidur/
sem sa limafallssiuke laa a.
5 Eñ er Jesus sa þeirra tru: seiger
hñ til þess limafallssiuka: sonur/ þijn-
ar synder eru þier fyrergiefnar.
6 Eñ þar voru nockrer af þeim skrift
lærdu/ sem saatu þar/ ꝛ hugsudu i syn-
um hiørtum:
7 Þvi talar * þesse sliikar (Guds)last-
aner: hvør kañ fyrergiefa synder nar/
nema eirn/ sañ er Gud: * Matth. 9/ 3.
Luc. 5/ 21.
8 Og Jesus kañ strax i synum an-
da/ ad þeir þenktu so med sialfum sier/
ꝛ sagde til þra: þvi þeinked þier sliikt
i yðrū hiørtum?
9 Hvort er audvelldara ad seigia til
þess limafalls siuka þier eru fyrergief
nar synder nar: edur ad seigia: statt u
upp/ ꝛ tak sæng þijna/ ꝛ gack?
10 Eñ ad þier skuled vita / ad Son
Mañsens hefur valld til ad fyrergiefa
a jordu syndernar / seiger hañ til þess
limafalls siuka:
11 Eg seige þier: statt u upp / og tak
sæng þijna / ꝛ gack i hus þitt.
12 Og hñ stood strax upp/ ꝛ took sæng
ena/ ꝛ gieck ut frame fyrer øllū/ so ad
þr aller urdu ottaslegner / og prijsudu
Gud / og søgdu: alldrei høfum vier
sliikt sied.
13 Og hñ gieck ut aptur til siafarens/
ꝛ allt foolk kom til hañs/ og hañ kien-
de þeim.
14 * Og er hñ gieck fram um/ sa hñ
Levi Alphæi (son/) sitiande hiaa toll-
budeñe/ ꝛ seiger til hañs: fylg þu mier
epter. Og hñ stood upp/ og fylgde hon
um epter. * Luc. 5/ 27. etc.
15 Og þ skiede þa hñ sat til bords i hñs
huse/ settu ꝛ marger tollheimtumeñ og
syndarar sig til bords med Jesu ꝛ hñs

læresveinum/ þvi þeir voru marger / og
filgdu honum epter.
16 Og er þeir Skriftlærdu og Phariseæi
sau/ad hann aat med tollheimtumønnum
og syndurum /. sogdu þeir til hans lære-
sveina: hvad er þad/ad hann etur z dreck
ur med tollheimtumønnum og syndurum ?
17 Og er Jesus heyrde þad / seiger hann
til þeirra : þeir heilbrigdu hafa ecke
þorf læknarans/ helldur þeir sem siuker
eru/* eg er ecke komenn til ad kalla riett-
lata/ helldur syndarana til ydrunar.
* Matth. 9/ 13. etc.
18 Og læresveinar Johannis og Phari-
seæanna fostudu/ Og þeir koma og * seig-
ia til hans: hvar fyrer fasta læresveinar
Johannis z Phariseæanna/ enn þijner lære-
sveinar fasta ecke ? * Matth. 9/ 14.
Luc. 5/ 33.
19 Og Jesus sagde til þeirra : mun
brullaups foolked kunna ad fasta / þa
stund brudgumenn er hiaa þeim ? so lein-
ge þeir hafa brudgumann hiaa sier / kunna
þeir ecke ad fasta.
20 Enn þeir dagar munu koma / nær
brudgumenn mun takast fra þeim / og þa
munu þeir fasta a þeim dogum.
21 Og eingenn * bæter eirnre boot af o-
brukudu klæde a eitt gamallt fat / ann-
ars rijfur su nyia loot a þvi/nockud af
þvi gamla / og gated verdur verra.
* Matth. 9/ 16. Luc. 5/ 36.
22 Og eingenn latur nytt vijn i gaml-
ar floskur / annars spreinger þad nyia
vijn floskurnar/z vijned spillest og flosk-
urnar fordiarfast / helldur skal nytt vijn
latast i nyar floskur.
23 Og þad * skiede/ad hann gieck a sabba
tunum yfer saad-akrana / og lære-
sveinarner tooku til/i þvi þeir geingu/
ad ** tijna axenn. * Luc. 6/ 1. etc.
** 5. Mos. 23/ 25.
24 Og Phariseæarner sogdu til hans:
sia/ hvar fyrer giora þeir umm sabbat-
ana / þad þeir eige meiga?
25 Og hann sagde til þeirra: hafed þier
alldrei lesed / hvad David giorde / þa
hann hafde þess þorf, og hann hungrade/ z
þeir/sem voru med honum ?
26 * Hvornenn hann gieck inn i Guds
hus / i tijd Abiathars þess ypparsta
prests/z aat skodunar-braudenn/sem **
eingenn maa eta / nema prestarner / og
gaf ogso þeim / sem voru med honum.
* 1. Sam. 21/ 6. ** 3. Mos. 24/ 9.
27 Og hann sagde til þeirra: * sabbatenn er
giordur fyrer mannsens saker/ecke madurenn
fyrer sabbatsens saker. * 5. Mos. 5/ 14.
28 So er og * Son Mannsens eirn
herra yfer sabbatenum. * Luc. 6/ 5.

III. Capitule.

Christur læknar/ z kallar Postulana

Og hann gieck aptur inn i sam-
kundu hused/z þar var * eirn
madur/sem hafde visna hond.
* Luc. 6. 6.
2 Og þeir tooku * vara a honum/
hvort hann villde lækna hann a sabbatunum/
so ad þeir kynne ad aaklaga hann.
* Luc. 14/ 1.
3 Og hann seiger til þess manns / sem
hafde þa visnu hond: statt þu upp midt
(a medal vor.)
4 Og hann sagde til þeirra: * maa mad-
ur giora gott a sabbatunum/edur gio-
ra illt: frelsa lijfed/ edur lijflaata? enn
þeir þogdu. * Matth: 12/ 12.
5 Og hann leit umm kring til þeirra med
reide/z vard hryggur yfer þeirra hiartans
hardud / z seiger til mannsens: riettu
þijna hond ut. Og hann riette hana ut/
og su hond vard (honum) heil/ sem
hin onnur.
6 Og * Phariseæarner geingu ut / og
hielldu strax eitt raad med Herodis
þienurum moote honum / hvornenn þeir
feinge fyrerkomed honum.
* Matth. 12/ 14. Luc. 6/ 11.
7 Enn * Jesus veik burt med sijnum
læresveinum til siafarens/ Og margt
foolk filgde honum ur Galilæa/ og ur
Judæa/ * Joh. 6/ 1.
8 Og af Jerusalem/ z af Idumæa/ og
þeir hinumeigenn Jordanar/ og þeir/sem
bua i kringum Tyrum og Sidonem/ eirn
stoor fiolde/ sem heyrde/hvad stoor verk
hann giorde/ komu til hans.
9 Og hann sagde til sinna læresveina/ ad

eitt lÿted skip skyllde vera til reidu han-
da honũ/ saker foolksens/ so þeir skylldu
ecke þreingia ad honum.
10 Þvi hañ læknade marga / so ad so
marger / sem plagader voru / trædust
ad honum/ so þeir kyñe ad snerta hañ.
11 Og nær þr ohreinu andar sau hñ /
fiellu þeir nidur fyrer honũ/ og hroop-
udu og søgdu: þu ert sa Sonur Guds.
12 Og hañ * þaggade þa hardlega/ ad
þeir skyllde ecke opeñbera hañ. * c. 1/ 25.
13 Og hñ gieck uppa fialled/ og * kall-
ade til sÿn hvøria hañ villde/ og þr ko-
mu til hans. * Matth. 10/ 1. etc.
14 Og hñ * skickade tolf til/ ad þr skyll
de vera med honũ/ og ad hañ utsende þa
til ad predika/ * Matth. 10/ 1.
Luc. 6/ 13.
15 Og ad hafa valld ad lækna sootter/
og ad utreka diøfla.
16 Og hañ gaf * Simoni þad nafn
Petrus. * Matth. 10. 2/ 3/ 4.
17 Og Jakob Zebedæi (son/) og Johan
nem Jakobi broodur / ꝛ gaf þeim þad
nafn Boanerges/ þad er/ syner reidar-
þrumu/
18 Og Andream og Philippum og
Bartholomæum / og Matthæum/ og
Thomam/ og Jakobum Alphæi (son) og
Thaddæum / ꝛ Simonem Cananiten.
19 Og Judam Ischariothen / sem og
forried hañ.
20 Og þeir koma til herberges/ ꝛ foolk
ed kiemur aptur til samans/ so * ad þeir
kuñu ecke ad eins ad fæ mat. * c. 6/ 31.
21 Og er þeir heyrdu þad/ sem honum
vidkomu/ geingu þeir ut ad hamla hon-
um/ Þvi þeir søgdu/ ad hañ være fra
sier numeñ.
22 Eñ þeir skriftlærdu/ sem voru fra
Jerusalem ofankomner / søgdu: hañ
hefur Beelzebul/ og fyrer þañ høfding-
ia diøflaña utrekur hñ diøfla.
23 Og hñ kallade þa til sÿn / ꝛ sagde
i epterlÿkingum til þra: hvørneñ kañ *
satan satan ad utreka? * Matth. 12/ 25
24 Og ef * eitt rÿke verdur sundur-
þickt i sialfu sier/ kañ sama rÿke ecke
verda stadfast. * Luc. 11/ 17.
25 Og nær ei[n]t hus verdur sundurþickt
i sialfu sier/ kañ sama hus ecke ad vera
stadfast.
26 Og ef satan hefur sett sig upp i
moote sier si[a]lfum/ og er ordeñ sundur-
þickur/ kañ hñ ecke ad vera stadfastur/
helldur er þad ute um̃ hañ.
27 Þar fær þo eingeñ iñgeinged i þess
øbluga hus/ og rænt hañs bushlutum/
nema hñ ædur binde hiñ øbluga/ ꝛ sÿd-
añ ræne hñs hus.
28 Sañlega seige eg ydur / ad * allar
synder munu fyrergiefast mañaña børn
um/ eirneñ Gudlastaner / hvørsu miøg
sm̃ þau Gudlasta. * Matth. 12/ 31. etc
29 Eñ hvør sem mæler lastlega moote
þeim Heilaga Anda/ hefur øngva fyrer
giefning eilÿflega/ helldur er sekur eins
eilÿfs dooms.
30 Þvi þeir søgdu: hañ hefur eirn o-
hreinañ anda.
31 Þar fyrer koma * brædur og mood-
er hañs / og stoodu utefyrer / og sendu
(bod) til hañs / og lietu kalla a hañ.
* Luc. 8/ 19.
32 Og foolked sat krÿngũ hñ. Eñ þeir
søgdu til hñs: * sia / þÿn mooder og
þÿner brædur (þar) ute spyria epter
þier. * Matth. 12/ 46. Luc. 8/ 19.
33 Og hñ svarade þm̃/ og sagde: hvør
er mÿn mooder / edur mÿner brædur?
34 Og hñ leit um̃ krÿng uppa þa/ sem
sætu krÿngum hñ/ og seiger: * sia/ mÿn
mooder ꝛ mÿner brædur. * Joh. 15/ 14.
Ebr. 2/ 11.
35 Þvi hvør sem giører vilia Guds /
sa er miñ brooder / og mÿn syster / og
mooder.

IV. Capitule.

Christur kieñer i Epterlÿkingum.

Og hañ took aptur * ad kieña
vid siooeñ/ ꝛ margt foolk safn
adest til hñs/ so hañ hlaut ad
stÿga a skip / og sitia a sioon-
um. Og allt foolked stood hiæ sioonum
a lande. * Matth. 13/ 1. Luc. 8/ 4.
2 Og hñ kiende þeim margt i epterlÿk-
[i]ngum/

ingū/og sagde til þra i sīne kieñingu:
3 Heyred (til:) sia/eirn sædmadur gieck
ut ad sæ.
4 Og þad skiede / i þvi hañ sæde / ad
sumt fiell utañ hia veigenum/og fugl
ar Himensens komu z ætu þad upp.
5 Eñ sumt fiell a grÿtta jørd / hvar
þad hafde ecke mikla jørd / z rañ snar-
lega upp / af þvi þad hafde ecke diupa
jørd.
6 Eñ er sooleñ rañ upp/skrældest þad/
og med þvi þad hafde ecke root / vis-
nade þad.
7 Og sumt fiell a medal þyrna/ og
þyrnerner spruttu upp/og kiæfdu þad/
z þad bar ecke ávøxt.
8 Og sumt fiell i gooda jørd / og bar
ávøxt/sm̄ jookst z voox/ og eitt(slags)
bar þriatiju / og eitt sextiju / og eitt
hundrad.
9 Og hñ sagde til þeirra: * hvør sem
hefur eyru ad heyra med/ hñ heyre.
* Luc. 8/ 8.
10 Eñ þa hañ var einsamañ/spurdu
þeir hañ sem hia hønū voru med þm̄
tolf ad þeirre epterlÿkingu.
11 Og hñ sagde til þeirra: ydur er þad
giefed ad vita leyndardoom Guds rÿk-
es/ eñ þeim sem eru þar (fyrer) utañ/
er þess alls unt i epterlÿkingum.
12 * So ad þeir skule sionande sia/ og
ecke vita/og heyrande heyra/og ecke skyn
ia/ad þeir skule ei nockru sīne snua sier/
og þm̄ mættu fyrergiefast synderñar.
* Luc. 8/ 10. etc.
13 Og hañ seiger til þra: skilied þier
ecke þessa epterlÿking? og hvørneñ vil-
ied þier (þa) allar epterlÿkingar skilia?
14 Sa sem sær / sæer ordenu.
15 Eñ þesser eru utañ hia veigenum/
hvar ordenu verdur sæd / og nær þeir
hafa heyrt (þad)/kiemur strax satan/
z tekur orded burt / sem var sæd i þra
hiørtum.
16 Eins eru z þr er sæd var a grÿtta
jørd/ nær þeir hafa heyrt orded / med-
taka þeir þad strax med fagnude/
17 Og hafa aungva root i sier/ helld-
ur blÿfa vid um̄ nockurn tÿma/ Nær þa
byriast þreinging edur ofsokn fyrer ord
sens saker/hneixlast þeir strax.
18 Og þesser eru þr er sæd var a med-
al þyrnañna/ þeir sem orded heyra/
19 Og áhyggiur þssarar veralldar/ z *
svik audæfaña/ z til añara hluta uppa
fallande gyrnder / kiefia orded / og þad
verdur an ávaxtar. * 1. Tim. 6/17.
20 Og þsser eru þr er sæd var i gooda
jørd/ þeir sm̄ heyra orded/ z medtaka þ/
z bera ávøxt/ eitt (slags) þriatiju/og
eitt sextiju z eitt hundrad.
21 Og hñ sagde til þeirra: hvørt kiem
ur * liosed iñ / ad þad skule setiast
under mæle-askeñ edur under borded?
hvørt ecke til þess ad þad skule setiast
a liosastiakañ? * Matth 5/ 15.
Luc. 8/ 16. C. 11/ 33.
22 Þvi eckert er huled/ sem ei mun op-
eñberast/ er helldur nockud skied/ sm̄ skal
dyliast / helldur ad þad skule komast i
lioos:
23 Ef nockur hefur eyru ad heyra med/
hañ heyre.
24 Og hañ sagde til þeirra: athuged
hvad þier heyred/med hvada mæler þier
mæled/mun ydur mælast/ og meñ munu
eirneñ giefa ydur ad auk / sem (þetta)
heyred.
25 Þvi hvør sem hefur / hønum skal
giefast/z hvør sm̄ ecke hefur/ fra hon
um skal madur taka ogso þad/ sem hñ
hefur.
26 Og hñ sagde: Guds rÿke er so var-
ed / sem nær eirn madur kastar sæde i
jørdena/
27 Og sefur / z stendur upp noott og
dag/z sæded rennur upp og vex/ so hañ
veit þad eige.
28 Þvi jørdeñ ber ávøxt af sier siælf-
re/ fyrst gras / þar epter ax/þar epter
fullt korn i axenu.
29 Eñ nær ávøxtureñ kiemur fram̄/
sender hañ strax a stad sigdina/ þvi korn
skierañ er fyrer hende.
30 Og hñ sagde: vid hvad vilium vier
lÿkia rÿke Guds? og vid hvøria sam-
lÿkingu

lijkingu vilium vier jafna þvi?
31 * Eins sem eitt mustards korn/
nær þvi verdur sääd i jørdena / er þad
hid minsta allra sääd-korna a jørdunne.
* Matth. 13/31.
32 Og nær þvi er sääd/ vex þad/ z verd
ur stærra en allar jurter/ og fær stoor-
ar greiner/ so ad under þess skugga kuña
fuglar himensens hreidur ad giøra.
33 Og * i mørgum þvilijkum epterlijking-
um sagde hñ þeim orded/ epter þvi sem
þeir gäätu heyrt (þad.)
* Matth. 13/34.
34 Eñ fyrer utan epterlijkingu tal-
ade hañ eckert til þra/ Eñ sierilage ut
lagde hñ sijnum læresveinum allt samañ.
35 Og hañ sagde til þeirra þañ sama
dag/ þa kvølld var komed: lätum oss fa-
ra þangad yferum.
36 Og þeir lietu foolked fara / og *
tooku hañ/ sem hañ var i skipenu/ Og
þar voru fleire skip hiaa hønum.
* Matth. 8/23. etc.
37 Og þar * giørde eitn stoorañ hvirf-
elvind/ og kastade bylgunum i skiped/ so
ad þad vard fullt. * Jon. 1/4/ 5.
38 Og hañ var aptur i skutnum/ z svaf
a einum kodda/og þeir vøktu hñ/ z søg
du til hañs: Meistare/ hyrder þu eckert
um/ þo ad vier forgaungum?
39 Og * hñ reis upp/ z hastade a vind-
eñ/ og sagde til siafarens: þagna þu/
verdu kyrr/ Og vinduriñ lægde sig/ og
þar vard eitt miked kyrra (logn.)
* Matth. 8/26.
40 Og hañ sagde til þeirra: þvi erud
þier * so ottasleigner? hvørneñ hafed
þier ecke tru? * Luc. 24/38.
41 Og þeir ottudust miøg / z søgdu
hvør til añars: hvør er þesse? þvi bæde
vindur og sioor hlijda hønum.

V. Capitule.

Christur utrekur Dioffla/ Læknar/og
uppvekur eitn Daudañ.

Og þeir * komu yfer um siooeñ
i landseign þeirra Gadare-
norum. * Matth. 8/28.
Luc. 8/26.
2 Og er hñ stie af skipenu/ mætte hønum
um strax eitn madur/ sem kom ur (hñs
daudu) grøfum/ med einum ohreinum anda/
3 Sem hafde hijbijle i grøfunum / og
eingeñ gat bunded hñ / z ei jafnvel med
vidium.
4 Þvi hañ hafde opt vered med fiøt-
rum og vidium bundeñ/ z vidiurnar høf
du sundurslitnad af hønum/ og fioturen
sundurbrotnad / og eingeñ fieck räded
vid hañ.
5 Og hañ var alltijd bæde nott og
dag a fiøllum og i grøfum/ hroopade/og
lamde sig siälfañ med grioote.
6 Eñ er hañ sa Jesum aleingdar /
hlioop hñ og * tilbad hañ. * c. 3/11.
7 Og hroopade med stoorre raust og
sagde: hvad * hefe eg med þig/o Jesu/
Sonur Guds þess allra hædsta? eg sære
re þig vid Gud / ad þu ecke pijner mig.
* C. 1/24.
8 Þvi hañ sagde til hñs: far ut / þu
ohreine ande /af þessum mañe.
9 Og hañ spurde hañ ad: hvad er þitt
nafn? og hñ svarade z sagde: legio er
mitt nafn/ þvi vier erum marger.
10 Og hñ bad hñ mikelega/ad hñ skyll
de ecke reka þa ut af landenu.
11 Eñ þar var hiaa fiøllunum ein stoor
hiørd svijna/sem (þar) var a beit.
12 Og aller þeir diøflar bädu hañ/og
søgdu: lät oss fara i svijneñ / ad vier
førum i þau.
13 Og Jesus liet þad strax epter þm.
Og þeir ohreinu andar fooru ut / og
fooru i svijneñ / og hiørdeñ fleigde sier
fram af backanum i siooeñ/eñ þau vo-
ru hier um tvø þusund / og drucknudu
i sioonum.
14 Eñ svijna hyrdararner flijdu/z kuñ
giørdu (þad) i stadeñ/og um landed/og
þeir geingu ut ad siaa/ hvad þad være /
sem var skied.
15 Og komu til Jesum/z siaa þañ/sem
hafde vered diøfuloodur / ad hñ sat/og
var klæddur/og var med ranu/hañ sem
hafde haft þa legion / z þeir ottudust.
16 Eñ þeir/ sem þad høfdu sied/ kuñ-
giørdu þeim/hvad vid þañ diøfulooda

hafde

hafde skied/ og um̃ syqnen̄.
17 Og * tooku ad bidia hñ/ ad hñ villde
fara i burt ur þeirra landsaalfum.
* Matth. 8/34.
18 Og er hñ stie a skip/ bad sa diøful-
oode hñ/ ad hñ mætte vera hia hønum.
19 Eñ Jesus liet þad ecke epter hon-
um/ helldur seiger til hñs: gack burt i
þitt hus / til þiña/ og kuñgiør þeim/
hvad stora hlute Drotteñ hefur giort
þier/ og myskunad sig yfer þig.
20 Og hñ gieck burt / og hoof ad ut-
hroopa i Decapoli / hvad stoora hlute
Jesus hafde giort hønum / Og aller
undrudust.
21 Og er Jesus foor yferum̃ aptur a
skipenu til þeirrar añarar sijdu/ safn-
adest margt foolk til hañs/ og hañ var
vid sioeñ.
22 Og sia/(þa) kiemur * eirn af sam
kunduhusaña høfdingiū/ ad nafne Ja-
irus / z er hañ sa hñ / fiell hañ nidur
fyrer hñs fætur/ * Matth. 9/18.
Luc. 8/41.
23 Og bad hañ mikelega og sagde:
mijn unga dootter er komeñ adfram̃/ ad
þu villder koma/ og leggia þijnar hend-
ur yfer hana / ad hun kuñe ad frelsast
og lifa.
24 Og hñ gieck burt med hønum / og
margt foolk filgde hønū/ og þr þreing
du ad hønum.
25 Og þar var * ein kviña / sem haf-
de haft bloodfall i toolf aar.
* Matth. 9/20.
26 Og þolad margt af mørgum lækn
urum/ z hafde kostad þar til øllu þvi
hun aatte / og þad hiaalpade heñe eck-
ert/ helldur vesnade heñe miklu meir.
27 Þa hun heirde um̃ Jesū / kom hun
a medal foolksens a bak til/ og * snart
hañs klæde. * Luc. 6/19.
28 Þvi hun sagde: ef ad eg ad eins kyñe
ad snerta hñs klæde / verd eg frelsud.
29 Og strax þornade heñar blood bruñ
ur/ z hun merkte a lijkamanum/ ad hun
var ordeñ heilbrigd af plaaguñe.
30 Og Jesus merkte strax med sialf-
um sier þañ krapt / sem var utgeingeñ
fra hønum / z snere sier vid til foolk-
sens/ og sagde: * Hvør snart mijn klæ-
de? * Luc. 6/19.
31 Og hñs læresveinar søgdu til hñs:
þu sier/ ad foolked þreinger ad þier / z
seiger: huør snart mig?
32 Og hañ leit um̃ kriñg epter heñe/
sem þetta hafde giort.
33 Eñ kviñañ hræddest z skielfdist/
þvi hun visse/ hvad hana hafde skied/
kom og fiell nidur fyrer hønū/ og sag-
de hønum allañ sañleik.
34 Eñ hñ sagde til heñar: dotter/ *
þijn tru hefur frelsad þig / gack burt
i fride/ z vertu heilbrigd af þiñe plaa-
gu. * c. 10/52. Matth. 9/22.
35 Þa hañ eñ nu talade / komu nockrer
fra samkundu foringians (huse) / og
søgdu: þijn dotter er laateñ/ þvi omak-
ar þu Meistarañ leingra?
36 Eñ Jesus heyrde strax þa rædu/
sem var søgd / og seiger til samkundu-
foringians: * ottastu ecke / trudu ad
eins. * Luc. 8/50.
37 Og hñ liet aungvañ filgia sier/ ne-
ma Petrum / og Jakob / og Johañem
broodur Jakobi.
38 Og kiemur i samkunduforingians
hus/ og sier bulldran / og þa sm̃ grietu
og æptu miøg.
39 Og hañ gieck iñ og seiger til þra:
hvad bulldred þier z græted? * barned
er eige daudt/ helldur sefur. * Joh. 11/11
40 Og þeir hæddu hñ/ eñ hañ rak þa
alla ut/ og tekur fødur z moodur barn-
sens med sier/ z þa/ sm̃ voru med hønū/
z geingur iñ þaangad sem barned laa.
41 Og took i hønd barnsens/ og seiger
til þess: talitha kumi / sem er utlagt/
stulka/ eg seige þier / rijs þu upp.
42 Og strax reis stulkañ upp/ z gieck /
þvi hun var toolf aara gomul. Og
þeir undrudust ur maata.
43 Og hañ fyrerbaud þeim miøg/ ad
nockur skyllde fa ad vita/ og sag-
de: ad þeir skyllde giefa heñe ad eta.

VI. Capitule.

Christur utsender þa Tolf/ Johañes

verdur hꜳlshøggven̄ af Herode.

Og han̄ gieck þadan̄/ og * kom
til ſÿns fooſtur-lands / ⁊ hn̄s
læreſveinar fılgdu hon̄ū ept-
er. * Luc. 4/ 16. etc.
2 Og er ſabbaten̄ var komen̄/ hoof han̄
ad kieñа i ſamkundu huſenu/ ⁊ marger/
ſm̄ (þad) heyrdu/ forundrudu ſig miøg/
og ſøgdu: hvadan̄ hefur þeſſe ſlÿkt? og
hvad fyrer ein ſpeke er þad / ſem hønū
er giefen̄ / ad ſlÿk kraptaverk ſkie ogſo
fyrer hañs hendur?
3 Er hn̄ ecke * ſa timburmaduren̄/ ſm̄
er ſon Mariæ / en̄ brooder Jakobi og
Joſe/ ⁊ Judæ og Simonar? eru ecke og
hañs ſyſtur hier hiꜳ oſſ? og þeir hneixl
uduſt a hønum. * Luc. 4/ 22. etc.
4 En̄ Jeſus ſagde til þeirra: ad *
eirn ſpꜳmadur være ecke vanvirdtur ne
ma i ſÿnu fødur-lande/ ⁊ a medal (ſiña)
ættingia/ og i ſÿnu huſe.
* Joh. 4/ 44. etc.
5 Og han̄ gat ecke giørt þar nockurt
kraptaverk / nema yfer fꜳeina ſiuka
lagde hn̄ hendur/ og læknade þa/
6 Og forundrade ſig a þeirra vantru/
og gieck um̄ kring i þorpunū/ ⁊ kiende.
7 Og kallade a þa tolf / og took ad
ſenda þa/ tvo og tvo/ og gaf þeim valld
yfer þeim ohreinu øndum.
8 Og baud þeim/ ad þeir ſkylldu eckert
taka til reiſuñar / utan̄ alleinaſta eirn
ſtaf / eige tøſku / eige braud / eige pen-
inga i lindan̄.
9 Helldur hafa uppꜳbunden̄ ſkoo-føt/
⁊ ecke klæda ſig i tvo kyrtla.
10 Og hn̄ ſagde til þeirra: * hvar ſm̄
þier gꜳnged in̄ i eitt hus / vered þar
þꜳngad til þier reiſed þadan̄.
* Luc. 9/ 4.
11 Og * hvørier hellſt ydr ecke meðta-
ka/ og eige heyra ydur/ (þa/) nær þier
gꜳnged ut fra þeim/ hriſted dupted/ ſm̄
er under ydar footum/ þeim til vitnes-
burdar. Sañlega ſeige eg ydur: þad
mun bærelegra gꜳnga þeim Sodomi-
tum ⁊ Gomoritum a deige doomſens /
helldur en̄ þeim ſtad. * Matth. 10/ 14.
Luc. 9/ 5.

12 Og þeir geingu ut/ ⁊ * predikudu/
ad men̄ ſkylldu giøra ydran.
* Matth. 3/ 2.
13 Og þr rꜳku marga diøfla ut/ ⁊ ſmur
du marga ſiuka mz oleo/ ⁊ læknudu þa.
14 Og * kong Herodes heirde (þad/)
þvi hn̄s nafn var orded opeñbert / og
han̄ ſagde: Johañes ſkÿrare er upp-
riſen̄ frꜳ daudum/ ⁊ þar fyrer auglÿſa
ſig þau kraptaverk i hønum.
* Matth. 14/ 1. etc.
15 Adrer * ſøgdu: han̄ er Elias / en̄
adrer ſøgdu: han̄ er eirn ſpꜳmadur/ ed
ur ſem eirn af ſpꜳmoñunum.
* Matth. 16/ 14.
16 En̄ er Herodes heyrde (þad/) ſag-
de han̄: ſꜳ Johañes/ ſem eg hefe (lꜳt-
ed) hꜳlshøggva/ hn̄ er þad/ han̄ er upp
riſen̄ frꜳ daudum.
17 Þvi * Herodes hafde utſendt/ ⁊
griped Johañem/ ⁊ bunded han̄ i fang-
elſe/ ſaker Herodiadis/ huſtrur Philippi
brodur ſÿns/ þvi han̄ hafde teked ha-
na til egta. * Matth. 14/ 3.
Luc. 3. 19/ 20.
18 En̄ Johañes ſagde til Herodem:
þu mꜳtt ecke hafa þÿns * broodurs
huſtru. * 3. Moſ. 18/ 16.
19 En̄ Herodias ſokte epter hønum/ ⁊
villde lÿflꜳta hn̄/ og kuñe ecke.
20 Þvi Herodes ottadeſt Johañem/ af
þvi han̄ viſſe / ad hn̄ * var eirn riett-
lꜳtur ⁊ heilagur madur / og hafde han̄
i virdingu/ ⁊ hlÿdde hønū i mørgū hlut
um/ og heyrde han̄ giarnan̄.
* Matth. 14/ 5. C. 21/ 26.
21 Og þar kom eirn hentugur dagur/
* ad Herodes giørde a ſÿnum burdar-
deige eitt gieſtabod/ ſÿnū ædſtu og høf-
udsmøñunū og þeim yppurſtu i Gali-
læa. * Matth. 14/ 6.
22 Og þa dootter Herodiadis kom in̄/
og danſade/ ⁊ þocknadeſt Herodi/ ⁊ þm̄/
ſem ſꜳtu til bords / ſagde konunguren̄
til ſtulkuñar: beidſtu af mier/ hvørs
ſem þu villt/ ⁊ eg vil giefa þier (þad.)
23 Og hn̄ ſoor heñe / ad hvad þu bidur
um̄/ vil eg giefa þier / allt til helm-
ings af mÿnu rÿke.

24 Enn hun gieck ut/og sagde til sinnar
moodur: Hvad skal eg bidia umm? enn hun
sagde: umm høfud Johannis skijrara.
25 Og hun gieck strax skyndelega inn til
konungsens / bad og sagde: eg vil / ad
þu skuler strax giefa mier a einu fate
høfud Johannis skijrara.
26 Og konungurenn vard hriggur/ þo
eydanna vegna/ og þeirra / sem sætu til
bords/villde hann ecke giøra hana apftur
reka.
27 Og konungurenn * sende strax eirn
bødul burt / og bijfalade ad sækia hans
høfud. * Matth. 14/ 10.
28 Enn hann gieck burt/og hælshioo hann
i fængelsenu/ z bar hans høfud framm a
einu fate/og fieck stulkunne þad/ z stulk
ann fieck sinne moodur þad.
29 Og þegar * hans læresveinar heyrdu
(þad/) komu þeir / og tooku hans lij-
kama / z løgdu hann i eina grøf.
* Matth. 14/ 11.
30 Og * postularner søfnudust til Je-
sum/z kunngiørdu honum alla hlute/bæde
hvad miked þeir hefdu giort / og hvad
miked þr hefdu kiennt. * Matth. 14/13.
Luc. 9/ 10.
31 Og hann sagde til þra: komed hijng.
ad afsijdes til eins eydestadar/ z hvijlest
litla stund/ þvi þeir voru marger/ sem
geingu til z fra / og høfdu ecke jafnvel
toom til ad eta.
32 Og * þeir fooru til eins eydestadar
afsijdes a einu skipe. * Matth. 14/13.
33 Og foolked sa þa fara burt / og
marger þecktu hann / og hlupu þangad
(hvør med ødrum)a fæte ur øllum stødum/z
komust fyrr enn þeir/ og komu til hans.
34 Og Jesus gieck ut / og sa margt
foolk/ og * hann aumkadest yfer þa/ þvi
þeir voru sem sauder/er hafa ecke hird
er / z hann byrjade ad kienna þeim margt.
* Matth. 9/ 36
35 Þa * dagurenn var nu harlnær lidenn/
geingu hans læresveinar til hans/z seig
ia: þ er eirn eydestadur(hier/)z dagur-
enn er nu harlnær lidenn. * Luc. 9/ 12
Joh. 6/ 5.
36 Lat þa fara / ad þeir gange burt i
þau kringumliggiande lands-þorp/ og
(ønnur)þorp/ad kaupa sier sialfum braud/
þvi þeir hafa eckert ad eta.
37 Enn hann svarade z sagde til þeirra:
giefed þier þeim ad eta. Og þeir seigia
til hans: skulum vier ganga burt / og
kaupa braud fyrer tvø hundrud pen-
inga / z giefa þeim ad eta?
38 Enn hann seiger til þra: Hvad mørg
braud hafed þier? ganged burt/ z skod-
ed. Og * er þeir høfdu ransakad(þad/)
seigia þeir: fimm/ og tvo fiska.
* Luc. 9/ 13.
39 Og hann baud þeim/ad þeir setie sig
aller nidur hoopum samann a þad græ-
na gras.
40 Og þeir settu sig nidur a plæts
vid plæts/ og (þar voru) i sumum hoopum
hundrad/ z i sumum fimmtijger.
41 Og * hann took þau fimm braud og
þa tvo fiska/og leit upp til himins/ z
blessade z braut braudenn / og fieck sijn-
um læresveinum þau/ad þeir skyllde legg
ia fyrer þa/ z hann skipte þeim tveimur
fiskum a millum(þeirra) allra.
* Matth. 14/ 19. C. 15/ 36.
42 Og þr neyttu aller/z urdu mettir.
43 Og þeir tooku leifarnar upp/toolf
karfer fullar/ og af fiskunum.
44 Og þeir/ sem ætu braudenn / voru
hier umm fimm þusund manns.
45 Og jafnsnart neydde hann sijna lære-
sveina til/ * ad ganga a skip/z fara und
ann yfer umm/ til Bethsaida/þar til hann
liete foolked fara. * Matth. 14/22. etc.
46 Og þa hann hafde slept þm fra sier/
gieck hann uppa fialled ad bidiast fyrer.
47 Og * þa kvølld var komed/var skip-
ed midt a sioonum/og hann alleirn a lan-
de. * Matth. 14. 23/ 24.
48 Og hann sa/ad þeir voru ørmagna
i þvi ad rooa / þvi vindurenn var i moo
ti þeim / z umm þa fioordu vøku nætur
kom hann til þeirra/ z gieck a sioonum/
og villde ganga framm hia þeim.
49 Enn er þeir sau hann ganga a sioo-
num / * meintu þeir / ad þad hefde
vered ein vofa/og hroopudu.
* Matth. 14/ 26.

50 Þvi þeir sꜵu hañ aller / ꝛ urdu
hrædder / ꝛ jafnsnart talade hñ til þra /
ꝛ seiger til þeirra: vered hughrauster /
þad er eg / ottest ecke.
51 Og hañ stie a skiped til þeirra / og
vindeñ lægde / ꝛ þeir ottudust / og for-
undrudu sig miøg og yfer mꜵta.
52 Þvi þeir skildu ecke (þad sem var
skied) um brauden / og þeirra hiarta
var hardt.
53 Og * er þeir voru farner yfer um /
komu þeir til Genezareth / ꝛ løgdu ad
lande. * Matth. 14/34. Joh. 6. 16/17.
54 Og er þeir stigu af skipenu / þecktu
þr hañ strax.
55 Og hlupu i þa giørvøllu kryngum
liggiande landsbygd / og * tooku ad flitia
þa i kryng a sængum / sem voru siuker /
hvar helst þeir heyrdu ad hañ var.
* Matth. 4/ 25.
56 Og hvar ed hñ gieck iñ i þorp ed-
ur stade / edur landsþorp / løgdu þeir
siuka a torged / ꝛ bꜵdu hñ / ad þr mætti
ad eins * snerta fallden a hñs klædum /
og aller þr / sem snertu hañ / urdu heil-
brigder. * C. 5. 27/28. Matth. 9/20.

VII. Capitule.

Christur predikar / utrekur eirn Dioꝛ-
ul og læknar.

Og * þar søfnudust til hañs
pharisæi og nockrer af þeim
skriftlærdu / sem voru komner
fra Jerusalem. * Matth. 15/1
2 Og er þeir sꜵu nockra af hñs lære-
sveinū med * almeñelegum / þad er o-
hreinū høndum / eta braud / løstudu þr
(þad.) * Luc. 11/ 38.
3 Þvi pharisæi ꝛ aller Judar eta ecke /
nema * þeir þvoe kostgiæfelega hendur-
nar / So hallda þeir setning ølldung-
añа. * Luc. 11/ 38.
4 Og (nær þeir koma) af torge / eta
þr ecke / nema þeir þvoe sig / og þar er
margt þvilijkt / sem þeir hafa vidteked
ad hallda / so sem þvottur dryckiar-
kiera / ꝛ krusa / og kopar-kiera / ꝛ borda.
5 Þar epter spurdu pharisæi og skrift
lærder hañ ad: þvi gꜵnga ecke þijner
læresveinar epter setninge ølldungaña /
helldur eta braud med oþvegnū høndū?
6 Eñ hñ svarade / ꝛ sagde til þeirra:
rietᵗ vel * spꜵde Esaias um ydur hræsn
ara / sem skrifad er: þetta foolk heidrar
mig med vørunū / eñ þeirra hiarta er
lꜵngt fra mier. * C. 29/ 19.
Matth. 15/ 8. etc.
7 Eñ forgiefens þiona þeir mier /
med þvi þr kieña lærdooma / (sem eru)
* bodord maññа. * Col. 2. 18/ 20.
8 Þvi þier yfergiefed Guds bod / og
hallded * setning maññа / þvott kru-
sa / ꝛ drickiar kiera / Og margt añad þvi
lijkt giøred þier. * Matth. 15/ 2.
C. 23. 25/ 26.
9 Og hañ sagde til þeirra: fijnlega af
taked þier bodord Guds / uppa þad
þier kuñed ad hallda ydvarn setning.
10 Þvi Mose hefur * sagt: heidra
fødur þiñ og moodur þijna / og: hvør
sem bolvar fødur edur modur / skal vissu
lega deya. * 2. Mos. 20/ 12. etc.
11 Eñ þier seiged: nær nockur seiger
til fødur eda moodur: * korban / þad
er / gꜵfa / med hvørre þier af mier kuñe
ad verda hiꜵlpad. * 2 Mos. 21/ 17.
3 Mos. 20/9. Ordsk. 20/ 20.
12 Og so lꜵted þier hñ ecke giøra fram
ar nockud fødur sijnū eda moodur siñe.
13 Og * giøred þar med ord Guds ad
aungvu fyrer ydar setning / sem þier
hafed uppꜵlagt / og þier giøred margt
þvilijkt. * Matth. 15/ 6.
14 Og * hañ kallade allt foolked til
sijn ꝛ sagde til þeirra: heyred mig all-
er / og understanded. * Matth. 15/ 10.
15 Þar er eckert fyrer utañ mañeñ /
sem iñfer i hañ / sem kañ ad giøra hañ
ohreinañ / eñ þeir hluter / sem ganga
ut af hønum / þeir eru þeir / sem giøra
mañeñ ohreinañ.
16 Ef nockur hefur eyru ad heyra
med / hañ heyre.
17 Og er hañ var iñgeingeñ i hused
frꜵ foolkenu / spurdu hñs læresveinar
hañ ad * epterlijkinguñe.
* Matth. 15/ 15.
18 Og hñ seiger til þeirra: erud þier
eirneñ

eirnen so skilnings-lauser? skynied þier
ecke / ad allt þad sem er utan fyrer/og
inner i mannenn / þad kann ecke ad giora
hann ohreinann?
19 Þvi þad fer ecke inn i hiarta hanns/
helldur i magann / og geingur ut fyrer
nattkurlega raas / sem uthreinsar alla
fæduna.
20 Enn hann sagde: hvad sem geingur
ut af mannenum/ þad giører mannenn o-
hreinann.
21 Þviad innan af hiarta mannanna ut-
ganga vondar þuxaner / hoordomar/
frillulyfe/manndrap/
22 Þiofnadur/agyrne/ illska/ svik/ o-
tuckt / eitt illt auga/ (Gud)lastan /
drambseme/ dæruskapur.
23 Aller þesser vonder(hluter)utganga
innann ad / og giøra mannenn ohreinann.
24 Og hann stood upp/ og *gieck þadann
i landsælfur Tyri og Sidonis / z gieck
inn i eitt hus / og villde aungvann læta
vita (þad/) z fieck (þo) ecke dulest.
* Matth. 15/ 21.
25 Þvi ein kvinna hafde heyrt um hann/
hvørrar ung dotter hafde eirn ohrein-
ann anda/og hun kom/z fiell nidur fyr-
er hans fætur.
26 Enn hun var ein grisk kvinna/Syro-
phænisk ad kyne/z hun bad hann/ad hann
villde utreka diøfulenn fra dottr hennar.
27 Enn Jesus sagde til hennar: læt fyrst
bornenn mettast/þvi * þad er ecke fall-
egt/ad taka braud barnanna/z kasta fyr
er hvelpana. * Matth. 15/ 26.
28 Enn hun svarade/og seiger til hans:
ja Herra/ þvi hvelparner eta og under
bordenu af molum barnanna.
29 Og hann sagde til hennar: fyrer saker
þess ords/ þa gack burt/ diøfullenn er ut
farenn af dottur þinne.
30 Og hun gieck burt i hus sitt/z fann/
ad diøfullenn var utfarenn/ z dootturena
liggiande a sængenne.
(Evang. XII. S. D. epter Trinit.)
31 Og þa hann gieck ut aptur af lands-
ælfum Tyri og Sidonis/kom hann
til þess * Galilæiska siafar / midt i
giegnum takmørk Decapolis.
* Matth. 15/ 29. etc.
32 Og þeir* færdu til hans eirn dauf-
ann/ sem torrelldlega gat talad/ z bædu
hann / ad hann villde leggia hønd yfer
hann. * Luc. 11/14.
33 Og hann took hann afsydes fra foolk-
enu/ z lagde synar fyngur i hans eyru/
og * hrækte ut/z æhrærde hans tungu.
* C. 8/ 23.
34 Og * leit upp til himens/ andvarp
ade og seiger til hans: ephphata/þad er/
opna þig. * Joh. 11/ 41.
35 Og strax opnnudust hans eyru / og
haft hans tungu losnade / og hann tal-
ade riett.
36 Og hann * fyrerbaud þeim/ ad þeir
segde (þad) neinum/ enn þvi meir er hann
fyrerbaud / þvi meir kunngiørdu þeir
(þad.) * C. 1/ 43.
37 Og þeir undrudust næsta miøg/ og
søgdu: * allt giørde hann vel/ bæde læt-
ur hann daufa heyra / og mallausa
tala. * 1. Mos. 1/ 31.

VIII. Capitule.

Christur mettar Foolked / og fyrer-
seiger sijna Pijnu og Dauda.

(Evang. VII. S. D. epter Trinit.)

A þeim * sømu døgum/þa þar
var allmargt foolk/ og hafde
ecke ad eta/kallade Jesus sijna
læresveina til sijn / z seiger til
þeirra: * Matth. 15/ 32.
2 Mig* aumkar yfer foolked/þviad nu
i þriu daga bijda þeir hiaa mier/z hafa
ecke ad eta. * C. 6/ 34.
3 Og ef eg læt þa fara fastande heim
fra mier/mættu þeir vanmegnast a veig-
enum/ þvi nockrer af þeim voru kom-
ner langt ad.
4 Og hans lærisveinar svørudu hon-
um: hvadann skyllde nockur kunna hier ad
metta þa med braudumm i eydemørku?
5 Og hann spurde þa ad : hvad mørg
braud hafed þier? enn þeir søgdu: siø.
6 Og hann baud foolkenu ad setia sig
nidur a jørdena/ og took þau siø braud-
enn/ z þackade / og braut þau/ og fieck

synum læresveinū (þau/) ad þeir skyllde
leggia fyrer (þa/) og þeir løgdu fyrer
foolked.
7 Og þeir høfdu fæeina smaa-fiska /
og hañ blessade / og baud og ad leggia
þa fyrer.
8 En̄ þeir * ætu og urdu metter / og
þeir tooku upp afgæangsleifarnar/siø
karfer. * 2. Kong. 4/ 44. etc.
9 En̄ þeir sem høfdu neytt/ voru hier
vm̄ fioorar þusunder / og hañ liet þa
fara.)
10 Og strax stie hañ a skip med syn-
um læresveinum / og kom i landsælfur
Dalmanutha.
11 Og * pharisæi geingu ut/ ꝛ tooku ad
þreita spurningar vid hañ/ sem̄ beidduſt
af hønū eins teikns af himne/ ꝛ freist-
udu hans. * Matth. 12/38. c. 16/1.
12 Og hñ andvarpade þungt vid i syn-
um anda/ ꝛ sagde: hvi leitar þesse kyn-
slood teikns ? sañlega seige eg ydur: *
eckert teikn skal giefast þessare kyn-
slood. * Luc. 11/ 29.
13 Og hñ liet þa fara / ꝛ stie aptur a
skip/ og foor yfer um̄.
14 Og læresveinarner * høfdu gleymt
ad taka braud med sier / og høfdu ecke
meira med sier en̄ eitt braud i skipenu.
* Matth. 16. 5/ 6. etc.
15 Og hñ baud þeim/ ꝛ sagde: * siæed
(til/) taked ydur vara fyrer surdeige
pharisæañа / og fyrer surdeige Hero-
dis. * Luc. 12/ 1.
16 Og þeir spurduſt a syn a mille / og
søgdu : (þad er þad/) ad vier høfum
ecke braud.
17 Og Jesus fornam (þad) og seiger
til þeirra: þvi spyriest þier a / ad þier
hafed ecke braud? * skynied þier ecke en̄
þa/ og skilied ecke helldur? hafed þier en̄
nu ydar forherdt hiarta? * c. 6/ 52.
18 Hafed þier augun/ ꝛ siæed ecke/ og
hafed þier eyrun/ og heyred ecke?
19 Og ydur kiemur ecke til hugar/ þa
eg * braut fim̄ braud handa fim̄ þusund
um/ hvad margar karfer fullar af leif-
um tookud þier (þa) upp? þeir seigia
hønum : tolf. * Joh. 6. 9/ 13.
Matth. 14/ 19.
20 En̄ þa (eg braut * þau siø handa
fioorū þusundum / hvad margar karfer
fullar af leifum tookud þier (þa) upp?
en̄ þr søgdu: siø. * Matth. 15/ 34.
21 Og hañ sagde til þeirra : hvørneñ
skilied þier (þa) ecke?
22 Og hañ kom til Bethsaida/ og þeir
færdu eirn blindañ til hñs/ ꝛ bædu hñ/
ad hñ villde æhræra hañ.
23 Og hñ * took i hønd hins blinda/ og
leidde hñ burt ut fyrer þorped/ ꝛ spytte
i hñs augu/ og lagde hendur yfer hñ/ ꝛ
spurde hañ/ hvørt hñ sæe nockud ?
* C. 7. 32/ 33.
24 Og hañ leit upp / og sagde : eg sie
meñena gæanga/ eins sem (eg sæe) skoog
ar trie.
25 Þar epter lagde hañ aptur hendur
yfer hans augu/ og giørde þad/ ad hañ
saa/ og hønū batnade aptur/ og saa skyr
lega alla.
26 Og hñ sende hañ til hans huss/ og
sagde : þu skallt hvørke gaanga iñ i þorp
ed/ ei helldur * seigia nockrum (þad) i
þorpenu. * c. 7/ 36.
27 Og * Jesus gieck ut/ og hans lære-
sveinar/ til þeirra þorpa hiaa Cæsareæ
(sem̄ var) Philippi. Og a veigenū spur
de hñ syna læresveina/ ꝛ sagde til þra:
hvørn seiger foolked mig ad vera?
* Matth. 16/ 13.
28 En̄ þeir svøruðu: * Johañem skyr
ara/ Og adrer: Eliam/ En̄ adrer : eirn
af spaamøñunum. * Matth. 14/ 2.
29 Og hañ seiger til þeirra: en̄ þier/
hvørn seiged þier mig ad vera? þa svar
ade Petur/ ꝛ seiger til hans: þu * ert
saa Christus. * Joh. 1/ 50. etc.
30 Og hñ * þaggade þa/ ad þeir skyll
du aungvum seigia um̄ hañ.
* Matt. 16/ 20.
31 Og took ad kieña þeim / ad Son
Mañsens hlite margt ad lyda/ ꝛ utskuf
aſt af ølldungunū og yppurstu prest-
um og skriftlærdum/ ꝛ lyflaateñ verda/
og epter þriaa daga upprysa.
* Matth. 17/ 22. etc.

32 Og hñ talade orded frialslega / og
Petur * took hañ til sijn / og foor ad
avijta hañ. * Matth. 16/ 22.
33 Eñ hañ snere sier vid / og leit til
sijna læresveina / ꝛ hastade a Petrum / ꝛ
sagde : * vijk til baka mier / satan / þui
þu skynjar ecke hvad Gude tilheyrer /
helldur þad / sem mönnunum tilheyrer.
* 2. Sam. 19/ 22.
34 Og hañ kallade foolked til sijn med
sijnum læresveinū / og sagde til þeirra :
* hvør sem vill filgia mier epter / hañ
skal afneita sier sialfum / og taka siñ
kross uppa sig / og filgia mier.
* Matth. 16/ 24. etc.
35 Þui * hvør sem vill frelsa sitt lijf /
mun missa þad / eñ hvør sem misser sitt
lijf saker mijn og evangelii / mun frelsa
þad. * Matth. 10/ 39.
36 Þui hvad * kañ þ gagna mañenū /
þo hañ eigñe alla verolldena / og lide
tioon a salu siñe ? * Matth. 16/ 26.
37 Edur * hvad kañ eirn madur ad
gefa til endurgialldz fyrer sijna saal ?
* Ps. 49/ 9.
38 Þui hvør sem * skamast sijn fyrer
mig og mijn ord / a medal þessarar hoor-
unarsømu ꝛ syndugu kynslooðar / fyrer
hñ mun ꝛ Son Mañsens skamast sijn /
nær hñ kiemur i dijrd sijns Fodurs med
þm̄ heilogu einglū. * Luc. 9/ 26. etc.

IX. Capitule.

Christur ummyndast / læknar / ꝛ þyrer seiger aptur sijna Pijnu og Dauda.

Og hñ sagde til þra : * sañlega
seige eg ydur / ad hier standa
nockrer / sem ecke munu smacka
daudañ / fyrr eñ þr sia Guds
rijke ad vera komed med krapte.
* Matth. 16/28. Luc. 9/27.
2 Og * sex døgum þar epter tekur Je-
sus Petrum / og Jakobum / og Johañem
til sijn / ꝛ took þa einsamla / afsijdes
uppa eitt hatt fiall / og um̄myndadest
fyrer þeim. * Luc. 9/ 28. etc.
3 Og hañs klæde urdu skijnande / (sia)
næsta * hvijt sem snioor / so eingeñ þvo-
ta madur a jordu kañ giora þau svo
hvijt. * Matth. 28/ 3.
4 Og Elias med Mose vard sieđur af
þeim / og þeir hielldu eitt samtal vid
Jesum.
5 Og Petur svarade / ꝛ seiger til Je-
sum : Rabbi / þad er gott / ad vier sieum
hier / ꝛ vier vilium giora þriar tiallb-
buder / þier eina / og Mose eina / og
Eliæ eina.
6 Þui hñ visse ecke / hvad hañ talade /
þui þeir voru allhrædder.
7 Og eitt sky kom / sem yferskygde þa /
ꝛ ein rødd kom ur skyenu / sem sagde : *
þesse er Sonur miñ sa elskulege / heyred
honum. * Matth. 3/ 17. etc.
8 Og strax litu þeir i kringum sig / ꝛ
sau aungvañ framar / helldur Jesum
alleina hia þeim.
9 Eñ þegar þeir geingu ofañ af fiall
enu / fyrerbaud hañ þm̄ / ad þeir skylldu
neinum seigia / hvad þr hefdu sied / fyrr
eñ Son Mañsens være fra daudum
upprisen.
10 Og þeir hielldu þui orde hia sier / ꝛ
spurdu (hvorier adra /) Hvad er þad /
ad upprijsa fra daudum?
11 Og þeir spurdu hñ / ꝛ søgdu : seigia
þo ecke skriftlærder / ad * Elia byrie
fyrr ad koma? * Matth. 11/ 14. etc.
12 Eñ hñ svarade / ꝛ sagde til þeirra :
Elias skal ad vijsu fyrst koma / og lag-
færa alla hlute / ꝛ sm̄ þad er skrifad um̄
Son Mañsens / ad hañ mune margt
lijda / ꝛ einskes acktast.
13 Eñ * eg seige ydur / ad Elias er og
komeñ / ꝛ þr giordu vid hñ / hvad hellst
þeir villdu / so sem skrifad er um̄ hañ.
* Matth. 11/ 14.
14 Og hñ kom til læresveinañа / og sa
margt foolk i kringum þa / ꝛ þa skrift
lærdu / er spurdust a vid þa.
15 Og strax er allt foolked leit hñ / urdu
þeir allhrædder / hlupu ad / og heilsudu
honum.
16 Og hañ spurde þa skriftlærdu : ad
hvoriu spyriest þier a vid þa?
17 Og eirn af foolkenu svarade / og *
sagde : Meistare / eg hefe flutt miñ son

til þijn / sem hefur eirn mallausañ
anda. * Matth. 17/ 14. Luc. 9/ 38.
18 Og hvar hellst hn̄ grijpur hn̄/slijtur
hn̄ hn̄/z hn̄ frodufeller/og gnijster sijn-
um tønnum / z þornar upp / z eg hefe
talad til þiña læresveina/ ad þeir ræke
hn̄ ut/og þeir gætu ecke.
19 En hn̄ svarade z sagde: o * þu
vantruada kynslood/ hvørsu leinge skal
eg hiaa ydur vera ? hvad leinge skal eg
ydur lijda ? færed hn̄ til mijn.
* Matth. 17/ 17.
20 Og þeir leiddu hn̄ fram til hn̄s /
og er hn̄ leit hn̄/sleit andeñ hn̄ strax/ z
hn̄ fiell a jørdena / vellte sier/og frodu
fellde.
21 Og hañ spurde fødur hn̄s: hvad
langt er sijdañ/ ad hañ hefur feinged
þetta? eñ hn̄ sagde: fra barnæsku.
22 Og hn̄ hefur opt fleigt hønū bæde
a elld og i vatn /ad hañ kyñe fyrerfara
hønum/ eñ gieter þu nockud/ þa mijsk-
una þig yfer ockur / z hialpa ockur.
23 En Jesus sagde til hn̄s : ef þu
gietur truad þvi/ *aller hluter eru þm̄
møguleger/sem truer. * Luc. 17/ 6.
24 Og strax hroopade fader barnsens/
grætande / og sagde: eg true / Herra /
hialpa miñe vantru.
25 En er Jesus sa/ ad foolked hlioop
ad/ hastade hn̄ a þañ ohreina anda/ og
sagde til hn̄s : þu mallause og daufe
ande/eg byd þier/ far ut af hønum/ og
ad þu hier epter ecke farer i hañ.
26 þa hrein hn̄/z sleit hn̄ harla miøg/
z foor ut. Og hn̄ vard eins sm̄ hn̄ hef
de vered daudur/ so marger søgdu eirn-
eñ: hn̄ er daudur.
27 En Jesus took i hønd hn̄s/z reiste
hn̄ upp / z hn̄ stood upp.
28 Og þa hn̄ var geingeñ til huss / *
spurdu hn̄s læresveinar hn̄ einslega :
þvi gatum vier ecke reked hn̄ ut?
* Matth. 17/ 19.
29 Og hn̄ sagde til þeirra: þetta kyn
kañ med aungvu moote ad fara ut/ ne-
ma med bæn og føstu.
30 Og þeir geingu þadañ / og fooru i
giegnū Galilæam/ z hn̄ villde ecke/ ad
nockur skyllde vita þad.
31 Þvi hn̄ kiende sijnum læresveinū/ z
sagde til þeirra: * Son Mañsens mun
ofurseliast i hendur maña/z þeir munu
lijflata hn̄/og nær hn̄ er lijflateñ/mun
hn̄ a þeim þridia deige upprijsa.
* Matth. 17/ 22. etc.
32 En þeir underskoodu ecke þad ord /
z ottudust ad spyria hañ.
33 Og hn̄ kom til Capernaum/ z er hn̄
var til herberges/ spurde hn̄ þa: hvad
spurdust þier a iñbyrdes a veigenum ?
34 En þeir þøgdu / þvi þeir høfdu
spurst a/a veigenum/ * hvør hellst þar
munde vera mestur ? * Matth. 18/ 1.
Luc. 9/ 46. C. 22/ 24.
35 Og hn̄ setti sig/ z kallade þa tolf/
og seiger til þra: * ef nockur vill fyrst
ur vera/hn̄ skal vera a medal allra hiñ
sijdaste/ og allra þioon. * c. 10/ 43.
36 Og hn̄ took eitt ungbarn / z sette
þad midt a medal þeirra/ og * took þad
i fang/z sagde til þeirra. * c. 10/16.
37 Hvør sem eitt af þvilijkum ung-
børnum medtekur i mijnu nafne / med-
tekur mig/ z hvør mig medtekur / med-
tekur ecke mig / helldur þañ sem ut-
sende mig.
38 En Johañes svarade hønū/ z sag-
de: * Meistare/ vier sañ eirn/sm̄ i þij-
nu nafne rak ut diøfla / hvør ed ecke
filger oss / og vier fyrerbudum hønum
(þad/) af þvi hn̄ ecke filger oss.
* Luc. 9/ 49. 4. Mos. 11. 27/ 28.
39 En Jesus sagde: fyrerbiooded høn
um ecke/þvi * þar er eingeñ/sem giør-
er kraptaverk i mijnu nafne/z kuñe þa
strax ad tala illa um̄ mig.
* 1 Cor. 12/ 3.
40 Þvi * hvør sem ecke er i mote oss/
er med oss. * Matth. 12/ 30.
41 Þvi * hvør sem dryckiar ydur med
einum bikar vatns i mijnu nafne / af
þvi þier erud Christs / sañlega seige
eg ydur/ hn̄ skal aungvañ veigeñ missa
sijn laun. * Matth. 10/ 42. etc.
42 Og * hvør sem hneixlar eiñ af þm̄
smaa/

ſmæu/ſem trua a mig/betra være hön-
um þad/ ad honum være heingdur eirn
milnu-ſteirn uñ hans hæls/og hønum
være i ſioo kaſtad. * Matth.18/6. etc
43 Og * ef þyn hønd hneixlar þig/
høgg hana af/betra er þier þad/ad þu
ganger handarvana iñ til lyf ſens / eñ
ad þu hafer tvær hendur / og farer til
helvytes i oſlockvanlegañ elld/
* Matth. 5/30. C. 18/8.
44 * Hvar þeirra ormur ecke deyr/⁊
elldureñ ecke utſlocknar. * Eſ. 66/24.
45 Og * ef þiñ footur hneixlar þig/
høgg hñ af /betra er þier þad / ad þu
ganger halltur iñ til lyfſens/eñ ad þu
hafer tvo fætur / ⁊ kaſteſt i helvyte i
þañ oſlockanlega elld/ * Matth. 18/8.
46 Hvar þra ormur ecke deyr ⁊ elldur
eñ ecke utſlocknar.
47 Og * ef þitt auga hneixlar þig/
kaſta þvi fra þier /betra er þier þad/
ad þu ganger eineigdur iñ i Guds ryke/
eñ ad þu hafer tvo augu/og kaſteſt i
helvytes elld/ * Matth. 5/29.
48 Hvar þra ormur ecke deyr/ og elld-
ureñ ecke utſlocknar.
49 Þvi allt ſkal med ellde ſalltaſt/ og
* allt offur ſkal med ſallte ſalltaſt.
* 3 Moſ. 2/13
50 * Sallted er gott/eñ ef ſallted miſſ
er(ſiñ)krapt / med hvøriu ſkulud þier
ſallta þad? hafed ſallt him ydur / ⁊
hallded frid hvør vid añañ.
* Luc. 14/34. etc.

X. Capitule.

Chriſtur utleggur Moſen og þyrer-
ſeiger aptur ſyna Pyjnu og Dauda.

Og hañ ſtood upp þadañ/ ⁊ *
kom i lands-ælfur Judææ / i
gegnum þad (land) hinumeig
eñ Jordanar/og foolked geing
ur aptur til hañs flockum ſamañ / og
ſo ſem hñ var vanur/ kiende hañ þeim
a ny. * Matth. 19/1.
2 Og til hans geingu phariſæi / og
ſpurdu hañ/ hvort * eirn madur mætte
ſkilia ſig vid ſyna husfru? ⁊ freiſtudu
hañs. * Matth. 19/3.
3 Eñ hñ ſvarade / ⁊ ſagde til þeirra:
hvad hefur Moſes boded ydur?
4 Eñ þeir ſøgdu: * Moſes leifde
ad ſkrifa eitt ſkilnadar bref / og ſkiliaſt
ad. * 5 Moſ. 24/1. Matth. 5/31. etc.
5 Og Jeſus ſvarade /⁊ ſagde til þra:
vegna hardudar hiarta ydvars ſkrif-
ade hañ ydur þetta bodord.
6 Eñ fra upphafe veralldar * hef-
ur Gud giørt þau kallmañ ⁊ kviñu:
* 1 Moſ. 1/27. etc.
7 Þar fyrer * ſkal eirn madur yfergiefa
fødur ſiñ og moodur / ⁊ vera ſtadfaſt-
lega him ſiñe eigiñ kviñu.
* Matth. 19. 5. etc.
8 Og þau tvø ſkulu verda ad * einu
hollde/So ad þau eru ecke framar tvø/
helldur eitt holld. * 1 Cor. 6/16.
9 Hvad * Gud hefur þvi ſamteingt/
ſkal madureñ ecke adſkilia.
* Matth. 19/6.
10 Og i huſenu ſpurdu hñs læreſvein
ar hañ aptur ad þvi ſama:
11 Og hañ ſagde til þeirra: * hvør
ſm ſkilur ſig vid ſyna eigeñ konu/ og
gypteſt añare / hañ dryger hoor mote
heñe. * Matth. 5/32.
12 Og ef ein kviña ſkilur ſig vid ſiñ
mañ / og tekur eirn añañ / hun dryger
hoor.
13 Og * þeir færdu ungbørn til hans/
ad hañ æhrærde þau / eñ læreſveinar-
ner ætøldu þa / ſem bæru (þau)
fram. * Luc. 18/15. etc.
14 Eñ er Jeſus ſa þad/ lykade hønū
þad eige vel / ⁊ ſagde til þeirra: leifed
* ungbørnunū ad koma til myn/⁊ bañed
þeim þad eige / þvi þvilykra er ryke
Guds. * Matth. 19/14.
15 Sañlega ſeige eg ydur: * hvør ſem
ecke medtekur ryke Guds ſem eitt ung-
barn / mun aungvanveigeñ iñgānga i
þad. * Matth. 18/3. etc. c. 19/14.
1. Cor. 14/20. 1. Pet. 2/2.
16 Og hñ * took þau i fang/ ⁊ lagde
hendur yfer þau/ og bleſſade þau.
* C. 9/36.
17 Og þa hñ var utgeingeñ a veigeñ/
* hlioop eirn fram/⁊ fiell a knie fyrer
hønum/

honū / ⁊ spurde hn̄ : goode Meistare / hvad skal eg giora/so ad eg kune eilÿft lÿf ad eifa : * Luc. 18/ 18. etc.

18 Eñ Jesus sagde til hn̄s : hvi kallar þu mig goodañ : eingeñ er goodur/nema eirn/(sem er) Gud.

19 Bodordeñ veitst þu / * Þu skallt ecke hoordom drÿgia / Þu skallt ecke sla i hel/ Þu skallt ecke stela/Þu skallt ecke falskañ vitnesburd mæla / Þu skallt aungvañ svÿkia / Heidra fodur þiñ og moodur. * 2. Mos. 20/12. etc. c. 21/12. 5. Mos. 5/ 16/ etc.

20 Eñ hn̄ svarade/ og sagde til hn̄s : Meistare / þad hefe eg hallded allt fra barnæsku mine.

21 Eñ Jesus horfde a hn̄ / ⁊ elskade hn̄/ og sagde til hn̄s : eirn hlut brestur þig/gack burt/ sel allt hvad þu hefur / ⁊ gief fatækum / og * þu munt hafa fiarsiood a himne / og kom / filg mier epter/⁊ tak krosseñ uppa þig.
* Matth. 6/ 19.

22 Eñ hn̄ vard angrædur vid þa rædu/ og gieck hriggur burt / þvi hañ hafde miked gots.

23 Og Jesus leit i krÿngum sig / og * seig' til siña læresveina : hvad torvelldt mun þeim rÿku ad komast iñ i rÿke Guds ? * Matth. 19/23. Luc. 18/ 24.

24 Eñ læresveinarner urdu hrædder af hn̄s rædu. Eñ Jesus svarade aptur/og seiger til þeirra : børn/ hvad torvelldt er þad / ad þeir/ * sem reida sig uppa rÿkdoom / komest iñ rÿke Guds.
* Ps. 62/ 11.

25 Þad er * audvelldara/ ad eirn ulfalde gange i giegnum nalar-augad / eñ ad eirn rÿkur komest iñ i rÿke Guds.
* Matth. 19/ 24.

26 Þa skielfdust þr eñ þa miklu meir / og sogdu med sialfum sier : og hvør kañ þa ad verda hoolpeñ ?

27 Eñ Jesus horfde a þa/ og seiger : hia møñunum er þad omøgulegt / eñ ecke hia Gude / þvi * aller hluter eru møguleger hia Gude.
* Luc. 1/ 37. etc.

28 Eñ Petur took ad seigia til hans : sia/ * vier høfum yfergiefed alla hlute/og filgt þier. * Matth. 19/27. etc.

29 Eñ Jesus svarade / ⁊ sagde : sañlega seige eg ydur/ þar er eingeñ/ s. hefur yfergiefed hus / edur brædur / edur systur / edur fødur/ edur moodur/ edur konu/ edur børn/ edur akra/ saker mÿn og evangelii/

30 Ad hn̄ ei skule fa hundradfalldt aptur/ nu a þessum tÿma hus ⁊ brædur/og systur og mædur/og børn/⁊ akra med offsokn / og i þeirre epter komande verolld eilÿft lÿf.

31 Eñ * marger munu verda fyrster/ sem eru þeir sÿdustu/⁊ þeir sÿdustu/ þr fyrstu. * Matth. 19/ 30. etc.

32 Eñ þeir voru a veigenū/og * geingu upp til Jerusalem / og Jesus gieck upp undañ þeim/ ⁊ þeir urdu hrædder/ og filgdu(hønū)epter/⁊ ottudust. Og Jesus took aptur þa toolf til sÿn / og took til ad seigia þeim / hvad yfer hn̄ munde koma. * Matth. 17/ 22. etc.

33 Sia/ vier * gaungum upp til Jerusalem / og Son Mañsens mun ofurseliast þm̄ yppurstu prestū og skriftlærdum/⁊ þeir munu fordæma hn̄ til dauda/ og afhenda hn̄ heidingium/
* Matth. 16/ 21.

34 Og spotta hn̄/ ⁊ hudstrÿkia hn̄/og hrækia a hn̄/ og lÿflata hn̄/ ⁊ a þridia deige mun hn̄ upprÿsa.

35 Þa * geingu til hañs Jakobus og Johañes / syner Zebedæi / og sogdu : Meistare/vid vilium/ad hvad vid villdum bidia / veiter þu ockur.
* Matth. 20 / 20.

36 Eñ hn̄ sagde til þeirra : hvad villed þid ad eg skule giøra ydkur ?

37 Eñ þeir sogdu til hn̄s : gief ockur/ ad vid meigum sitia / sa eine til þiñar hægre / sa añar til þiñar vinstre handar / i þiñe dÿrd.

38 Eñ Jesus sagde til þeirra : * þid vited ecke hvørs þid beidest / kuñed þid drecka þañ kalek/ sem eg dreck/ og * ad skÿrast med þeirre skÿrn/sm̄ eg skÿrest med ? * Matth. 20/22. * * Luc. 12/50.

39 En̄ þeir sogdu til hn̄s: vid kun̄u.
En̄ Jesus sagde til þeirra: þid mun-
ud ad sønn drecka þan̄ kaleik / sem eg
dreck/og med þeirre skijrn/sem eg skijrest
med/ munud þid skijrast.
40 En̄ ad sitia til min̄ar hægre/z til
min̄ar vinstre handar / er ecke mitt ad
giefa/ utan̄ þeim/sem * þad er fyrer-
bued. * Matth. 25/ 34.
41 Og er þeir tiju heyrdu (þad/) took
þm̄ * ad mislijka þad vid Jakobum og
Johan̄em. * Luc. 22/ 25. etc.
42 Þa kallade Jesus þa og sagde til
þeirra: * þier vited/ ad þeir/sm̄ halld-
ast fyrer verallolega stioornara/drottna
yfer þm̄/z þeir stooru a medal þeirra/
bruka valld yfer þm̄. * Matth 20/25.
43 En̄ þad skal ecke vera so a medal
ydar/helldur hvor hellst / sem vill vera
stoor a medal ydar/skal vera ydar þion.
44 Og * hvor hellst/sem vill vera sa
hellste a medal ydar/ skal vera allra yd-
ar þienare. * 1. Pet. 5/ 3.
45 Þvi Son Man̄sens er ecke komen̄
ad læta sier þioona/ helldur ad hn̄ skyll-
de þioona / z giefa sitt lijf(til)lausnar-
gialld fyrer marga. * Matth. 20/28.
46 Og * þeir komu til Jericho/ og þa
hn̄ gieck ut af Jericho / og hn̄s lære-
sveinar / z margt foolk / sat son Ti-
mæi/Bartimæus sa blinde/hia veigen-
um/z bad ølmusu. * Luc. 18/ 35. etc.
47 Og er hn̄ heyrde / ad þad var Je-
sus Nazaræus/took hn̄ til ad hroopa/z
seigia: Sonur Davids Jesu/ myskuna
* þu mier. * Luc. 17/ 13.
48 Og marger høstudu a hn̄ / ad hn̄
skyllde þegia / en̄ hn̄ hroopade miklu
meir: Sonur Davids myskuna þu mier.
49 Og Jesus stood vid / z sagde / ad
þeir skylldu kalla a hn̄/og þr kølludu a
þan̄ blinda/z sogdu til hn̄s: vertu hug-
hraustur/ stattu upp/ hn̄ kallar a þig.
50 En̄ hn̄ snarade sijnu fate af(sier/)
stood upp/ og kom til Jesu.
51 Og Jesus svarade/z seiger til hn̄s:
hvad villtu/ ad eg skule giøra þier? en̄
sa blinde sagde til hn̄s: Rabboni/ ad eg
kun̄e ad sia.
52 En̄ Jesus sagde til hn̄s: gack burt/
þijn tru hefur frelsad þig/ z strax vard
hn̄ siaande/og filgde Jesu epter a veig-
enum.

XI. Capitule.

Christur rijdur in̄ i Jerusalem / og
hreinsar mustered.

Og * er þeir komu nær Jeru-
salem / til Bethphage z Be-
thania / hia oliu fiallenu /
sendi hn̄ tvo af sijnum lære-
sveinum/ * Matth. 21/ 1 etc.
2 Og seiger til þeirra: gønged burt til
þess þorps/ sem gagnvart yckur er / z
strax nær þid komed þar in̄/munud þid
fin̄a fola bunden̄/ a hvørium eingin̄ mad-
ur hefur en̄ seted / leysed han̄ / og leid-
ed hijngad.
3 Og ef nockur seiger til yckar: hvar-
fyrer giøred þid þetta? þa seiged/ ad
Herran̄ hafe hans þørf / so mun han̄
strax senda hn̄ hijngad.
4 En̄ þeir geingu burt/og fundu folan̄
bunden̄ ute fyrer hia dyrunum a gatna
mootenu / z leystu han̄.
5 Og nockrer / sem þar stoodu/ sogdu
til þeirra: hvad giøred þid/ad þid leys-
ed folan̄?
6 En̄ þr sogdu til þra: eins og Jesus
hafde bijfalad / z þr lietu þa (fara.)
7 Og þeir leiddu * folan̄ til Jesu/ og
løgdu sijn klæde yfer han̄/ z hn̄ sette sig
a han̄. * Joh. 12/ 14.
8 En̄ marger breiddu sijn klæde a veig-
en̄ / en̄ adrer hiuggu greiner af triaan-
um / z dreifdu þeim a veigen̄.
9 Og þr/ sem geingu undan̄/ og þeir/
sem filgdu a epter/hroopudu z sogdu:
* hosanna/lofadur sie sa/sem kiemur i
nafne Drottens. * Joh 12/ 13. etc.
10 Lofad sie rijke fødur vors Davids /
sem kiemur i nafne Drottens/ hosanna
i hædstu hædum.
11 Og * Jesus gieck in̄ i Jerusalem /
z i mustered/ og skodade alla hlute/ og
um̄ kvølldsed gieck hn̄ ut til Bethania
med þm̄ toolf. * Matth. 21/ 12.

12 Og ✶ deigenum epter/ er þeir geingu
fra Bethania/ hungrade hañ.
✶ Matth. 21/ 18.
13 Og hñ sa ꝼ leingdar eitt fijkiutrie/
sem hafde blød/ þa gieck hñ þangad/
ef hñ kyñe ad fiña nockud a þvi/ z er hñ
kom til þess/ fañ hñ eckert nema bløden/
þvi þa var eñ ecke fijkna tijmeñ komeñ.
14 Og Jesus svarade/ og sagde til þess:
nu skal ecke nockur eta awoxt af þier
ad eilijfu / og hañs læresveinar heyrdu
(þad.)
15 Og þeir komu til Jerusalem/ z Je-
sus ✶ gieck iñ i mustered/ took til ad ut-
reka þa/ sem seilldu og keyptu i muster-
enu/ z bordū verslunarmaña og stoolum
dufnaseliara hratt hañ um koll.
✶ Matth. 21/ 12. Luc. 19/ 45.
16 Og hañ leifde ecke ad nockur bære
eitt kier um mustered.
17 Og hñ kiende og sagde til þeirra:
er þar ecke skrifad/ ad ✶ mitt hus skule
kallast eitt bænahus af øllū þioodunū?
eñ ✶✶ þier hafed giørt þad ad ræning-
ia bæle. ✶ Es. 56/ 7. etc.
✶✶ Jer. 7/ 11. etc.
18 Og þeir ✶ skriftlærdu og yppurstu
prestar heyrdu (þad/) og leitudust vid /
hvørneñ þeir kyñu fyrerkoma hønum /
eñ þeir ottudust hañ / þvi allt foolked
undrade sig a hñs kieñingu.
✶ Luc. 19/ 47/ 48.
19 Og um kvølldeð gieck hñ ut fyrer
borgena.
20 Og ad morgne geingu þeir fram
um / og ✶ sau fijkiutried / ad þad var
visnad fra rootum. ✶ Matth. 21/20.
21 Og Petur/ er miñtest þess/ seiger til
hñs: Rabbi/ sia/ fijkiutried/ hvøriu þu
bølvader/ er visnad.
22 Og Jesus svarade / og sagde til
þeirra: hafed tru til Guds.
23 Þvi sañlega seige eg ydur/ ad hvør
sem ✶ segde til þessa fialls: lypt þier
upp / og fleig þier i siooen / og efadest
ecke i sijnu hiarta/ helldur trijde ad þad
(kyñe) ske/ sem hañ segde/ (þa) munde
þad ske hñ/ hvad hñ segde.
✶ Matth. 17/ 20.

24 Þar fyrer seige eg ydur: ✶ hvørs
þier beidest i (ydar) bæn/ trued/ ad þier
skuled fa þad allt / og þad mun
henda ydur. ✶ Matth. 7/ 7. c. 21/22.
Luc. 11/ 9. Joh. 15. 11/ 24. C. 14/ 13.
Jak. 1. 5/ 6.
25 Og nær þier standed og bidiest fyr-
er/ ✶ fyrer giefed/ ef þier hafed nockud
i mooti nockrum/ so ad ydar Fader/ sem
er a himnum / skule eirneñ fyrergiefa
ydur/ ydar hrasaner. ✶ Matth. 5/23.
26 Eñ ef ✶ þier ecke fyrergiefed/ mun
ydar Fader/ sem er a himnum/ ei helld-
ur fyrergiefa ydar hrasaner.
✶ Matth. 6/ 15.
27 Og þeir komu aptur til Jerusa-
lem/ z er hñ gieck i musterenu/ ✶ komu
þeir yppurstu prestar og skriftlærder z
ølldungarner til hñs/ ✶ Matth. 21/23.
Luc. 20/ 1.
28 Og seigia til hañs: ✶ af hvøriu
vallde giører þu þessa hlute: og hvør
hefur giefed þier þetta valld / ad þu
giører þessa hlute? ✶ 2 Mos. 2/ 14.
29 Eñ Jesus svarade/ z sagde til þeir:
eg vil og spyria ydur nockurs / z svar-
ed mier / og eg vil þa seigia ydur / af
hvada vallde eg giøre þessa hlute.
30 Johañis skijrn/ var hun af himne/
edur af moñum: svared mier
31 Og þeir hugsudu med sier/ sin sier/
z søgdu: ef vier seigum/ af himne/ þa
seiger hñ: þvi trudud þier hønum þa
ecke?
32 Eñ ef vier seigum/ af moñū: þa ✶
ottunst vier foolked/ þvijad þeir hielldu
aller Johañem / þad hañ være i sañ-
leika eirn spamadur. ✶ Matth 14/5.
33 Og þeir svørudu / z søgdu til Je-
sum: vier vitum eige. Og Jesus svar-
ade/ z sagde til þeirra: (so) seige eg yd-
ur og ecke / af hvada vallde eg giøre
þessa hlute.

XII. Capitule.

Christur kieñer i Epterlijkingum/ be-
vijsar Upprisu þeirra Daudu/ so og
eirneñ sijnar tvær Natturur.

Og hn̄ took ad tala til þeirra i
epterliikingū. * Madur nock-
ur plantade eirn viingard/ og
giørde eina girding(þar)um̄/
og groof grøf under preſſuna / og bygde
eirn turn/ ꝛ leigde hn̄ viingards-mōn̄ū/
og for utan. * Pſ. 80/ 9. Eſ. 5/ 1.
Jer. 2/ 21. Matth. 21/ 33. Luc. 20/ 9.
2 Og ſende eirn þioon til viingards-
mañana / er tiimeñ var komeñ/ ad hañ
take af viingards-mōnunū af viingard-
ſens ávexte.
3 En̄ þeir tooku hn̄ ꝛ børdu / og lietu
hañ tomhendañ fra ſier.
4 Og hañ ſende aptur til þeirra eirn
añañ þienara/ ꝛ þañ ſama griitu þr/
og ſærdu hn̄s hofud / ꝛ lietu hn̄ fra
ſier ſpottadañ.
5 Og hn̄ ſende eñ eirn añañ / og hañ
drápu þeir/og marga adra/ſuma bør-
du þeir/eñ ſuma drápu þeir.
6 En̄ med þui hañ hafde eñ nu eirn
ſon/ ſem hn̄ hafde kiærañ/ ſende hn̄ hn̄
ꝛ ad ſijduſtu til þeirra / og ſagde: þeir
munu bligdaſt fyrer ſyne miinum.
7 En̄ þeir ſømu viingardsmeñ ſøgdu
hvør vid añañ: þeſſe * er erfingeñ/kom
ed/látum oſſ afliifa hn̄/ ꝛ arfureñ verd
ur vor. * Pſ. 2/ 8.
8 Og þeir tooku hn̄ ꝛ afliifudu/ꝛ køſt-
udu hønū ut fyrer viingardeñ.
9 Hvad mun þa herrañ viingardſens
giøra? hn̄ mun koma/ꝛ eydeleggia viin-
gardsmeñena/og fá viingardeñ ødrum.
10 Hafed þier ecke leſed þeſſa ritning?
* ſa ſteiñ/ſē̄ byggingarmeñerner burt
køſtudu/hn̄ er vordeñ ad høfde hirning-
ar. * Pſ. 118. 22/ 23. Matth. 21/ 42. etc
11 Af Drottne er þad ſkied/ꝛ er undar
legt fyrer vorū augum.
12 Og þr leitudult vid ad griipa hn̄ /
og * ottudult fyrer foolkenu / þui þeir
underſtoodu/ad hn̄ ſagde þeſſa epterliik
ing i giegn þeim/ ꝛ þeir forlietu hn̄/og
geingu i burt. * Matth. 14/ 5.
13 Og * ſendu nockra til hn̄s af phari
ſæis ꝛ Herodis þienurum / ad þr ſkyll-
du veida hn̄ i hans rædu.
* Matth. 22/ 15. etc.
14 En̄ þr koma og ſeigia til hans:
Meiſtare/ vier vitū/ ad þu ert ſañſøg-
ull/ ꝛ ſkeiter aungvum/ þui þu vyrder
ecke mañſens perſoonu / helldur kieñer i
ſañleika Guds veg / Má madur giefa
keiſaranū ſkatt edur ei? ſkulū vier giefa
edur ecke giefa?
15 En̄ ſem hn̄ viſſe þra hræſne/ſagde
hn̄ til þeirra: þui freiſted þier miin?
færed mier hijngad peningeñ / ad eg
kuñe ad ſiá.
16 En̄ þeir báru hn̄ fram. Og hañ
ſeiger til þra: hvørs er þeſſe mynd og
yfirſkrift? eñ þeir ſøgdu til hans:
keiſarans.
17 Og Jeſus ſvarade/ꝛ ſagde til þra:
* giefed keiſaranū hvad keiſarans er /
og Gude/ hvad Guds er/ꝛ þeir forund-
rudu ſig a henum * Matth. 22/ 21.
Rom. 13/ 7.
18 Og ſaducæi koma til hn̄s / ſem *
ſeigia/ad þar ſie ecke upprisa/ꝛ ſpurdu
hn̄/ꝛ ſøgdu: * Matth. 22/ 23.
19 Meiſtare/ Moſes * ſkrifade oſſ/ad
nær nockurs brooder dæe / ꝛ lieſe epter
ſig eina eigenkonu/ og liete ecke epter ſig
børn/ſkyllde hans brooder taka hn̄s eig-
enkonu/ ꝛ uppvekia ſiinū broodur ſæde.
* Matth. 22/ 24. etc.
20 Nu hafa þar vered ſiø brædur/ꝛ ſa
fyrſte took eina eigenkonu / ꝛ deyde / og
liet ecke epter ſig ſæde.
21 Og ſa añar took hana / og deyde /
ꝛ liet ecke helldur epter ſig ſæde/ Og ſa
þridie eins liika.
22 Og þeir tooku hana ſiø / og lietu
ecke epter ſig ſæde. Epter þa alla deyde
og konañ.
23 Þar fyrer i upprisuñe / nær þeir
hafa upprised/hvørs þeirra eigenkona
ſkal hun vera / þui þr ſiø hafa haft
hana til eigenkonu?
24 Þa ſvarade Jeſus ꝛ ſagde til þra:
fared þier ecke þar fyrer villt / ad þier
vited ecke ritningarnar/ei helldur kraft
Guds?
25 Þui * nær þeir hafa upprised fra
daudū/þa hvørke gypta þr ſig/ ei helld-

ur gyptast þær/helldur eru þr sem eing
lar/sm̃ eru a himnũ. * Matth. 22/30.
26 Eñ um̃ þa daudu/ad þeir upprÿse/
hafed þier ecke lesed i Mose bok/hvørn
eñ Gud talade til hñs i þeim runnenum/ *
og sagde: eg er Gud Abrahams/ z Gud
Isaaks / og Gud Jakobs ?
* 2. Mos. 3/ 6. etc.
27 Eige er hañ Gud daudra / helldur
Gud lifendra / þar fyrer fared þier
miøg villt.
28 Og * eirn af þeim skrifflærdu gieck
til (hñs/) sem hafde heyrt þa/ hvørn-
eñ þeir spurdust a sÿn a mille / og med
þvi hañ visse/ad hañ hafde vel svarad
þeim / spurde hñ hñ ad: hvøt er þad
ædsta bodord af øllum ?
* Matth. 22/ 35. etc.
29 Eñ Jesus svarade hønum : hid-
ædsta bodord af øllum er þad: * heyr
Israel / Drottenñ vor Gud er eirn
Drottenñ. * 5 Mos. 6. 4/ 5.
30 Og * þu skallt elska Drottenñ Gud
þiñ / af øllu hiarta þÿnu/og af allre
sælu þiñe/og af øllu hugskote þÿnu/z
af øllum krapte þÿnum / þad er þad
ædsta bodord. * Matth. 22/37.
Luc. 10/ 27.
31 Og hid añad er lÿkt þessu : * þu
skallt elska þiñ næunga eins og þig
siælfañ/þar er eckert añad stærra bod-
ord eñ þesse. * 3 Mos. 19/ 18.
Matth. 22/ 39. Joh. 13/ 34. Rom. 13/ 9.
Gal. 5. 6/ 14. Eph. 5/ 2. 1. Thess. 4/ 9.
1. Pet. 1/ 22. 1. Joh. 3. 11/ 23. Jak. 2/ 8.
32 Og hiñ skrifflærde sagde til hans:
Meistare / vel talader þu i sañleika/
þvi * eirn er Gud / z þar er ecke eirn
añar fyrer utañ hañ. * 5. Mos. 4/35.
33 Og ad elska hñ af øllu hiarta / og
af øllu hugskote/ z af allre sæl/ og af
øllum krapte / og ad elska (siñ) næun-
ga/ eins sem sig siælfañ/ er meir eñ øll
brefie-offur og forner.
34 Og er Jesus sæ / ad hañ svarade
skynsamlega/ sagde hñ til hans : þu ert
ecke længt fræ rÿke Guds. Og þar þor
de eingeñ framarmeir hñ ad spyria.
35 Og Jesus svarade og sagde/ þa hñ
kiende i musterenu: hvørneñ seigia þr
skriftlærdu / ad Christur sie son Da-
vids? * Luc. 20/ 41. etc.
36 Þvi siælfur David seiger fyrer
þañ Heilaga Anda: * Drottenñ seiger
Drottne mÿnum/sit þu til hægre hand
ar miñar/ þar til eg legg ovine þÿna
skør fota þiña. * Ps. 110/ 1.
Matth. 22/ 44/ etc.
37 Ef siælfur David kallar hañ nu
Drottenñ / og hvørneñ er hñ þa sonur
hans ? og margt foolk heyrde hønum
giarnañ.
38 Og hñ sagde þeim i siñe kieñingu :
* vared ydur vid þeim skrifflærdu/sm̃
vilia ganga fram̃ i sÿdum kladum / og
læta heilsa sier a torgum/
* Matth. 23/ 3. etc. Luc. 11/ 43. C. 20/ 46.
39 Og hafa þau efstu sæte i samkun-
du husum / z efstu sæte i giestabodum.
40 Þeir sem uppeta hus eckna/z und-
er yfirskyne bidiast leinge fyrer/þeir sø-
mu munu fæ þeß yfergnæfanlegre
doom. * Matth. 23/ 14. Luc. 20/ 47.
41 Og sem * Jesus hafde sett sig þve-
rt yfer fræ (musteres) kistuñe/ sæ hñ
hvørneñ foolked liet peninga i (muster-
es) kistuna/ og marger rÿker lietu þar
miked i. * Luc. 21/ 1.
42 Og þa kom ein eckia fætæk/ z liet
tvo skarfa þar iñ/sm̃ er eirn peningur.
43 Og hñ kallade sÿna læresveina til
sÿn/og sagde til þeirra : sañlega seige
eg ydur / ad * þesse fætæka eckia liet
meira iñ eñ aller þeir/sm̃ lietu i (must
eres) kistuna. * 2. Cor. 8/ 12.
44 Þvi þeir lietu aller iñ af þvi / sm̃
þeir høfdu afgangs / eñ þesse liet iñ
af siñe fætækt / allt hvad hun hafde/
alla næring sÿna.

XIII. Capitule.

Christur talar um̃ Jerusalems eyde-
legging og Veralldareñar Enda.

OG * þa hñ gieck ut af muster-
enu / seiger eirn af hañs lære-
sveinũ til hñs: Meistare/ siæ
hvilÿker steinar og hvilÿkar
byggingar! * Matth. 24/ 1. etc.

2 Og

2 Og Jesus svarade/ & sagde til hn̄s: sier þu þessar stooru byggingar? * þar skal eige epterlꜳtast steirn yfer steine/ sem eige skule nidurbriootast.
* Luc. 19/ 44.
3 Og * þa hn̄ sat a oliu=fiallenu/ þve=rt yfer fra musterenu/ spurdu Petur og Jakobus & Johañes og Andreas hn̄ ad sier i lage: * Matth. 24/3. Luc. 21/7.
4 Seig þu oss/ nær skulu þesser hluter skie/ & hvada teikn skal þar vera/ nær aller þesser hluter skulu fullkomnast?
5 Eñ Jesus svarade þeim/ og took ad seigia: * siaed til/ ad ecke ville ydur nockur. * Jer. 29/ 8.
6 Þvi þar munu marger koma under mijnu nafne/ og seigia/ ad þad er eg/ og þeir munu marga afvega leida.
7 Eñ nær þier heyred um̄ strijd & hersøgur/ ottest ecke/ þvi þad hlijtur ad skie/ eñ þa er ecke eñ þa endereñ.
8 Þvi ein þiood mun reisa sig upp i moote eirnre (añare) þiood/ & eitt rijke i moote einu (ødru) rijke/ og þar munu skie jardskiꜳlftar hier & þar/ og þar mun skie hungur og skielfingar. Uppbyrianer hrygdaña eru þesser hluter.
9 Eñ siaed um̄ ydur sialfa/ þvi * þr munu ofurselia ydur fyrer ꜳded/ og fyrer samkundurnar/ þier munud hudstrijkiast/ og fyrer høfdingia & konga munud þier setter verda fyrer mijnar saker/ til vitnesburdar þeim.
* Joh. 16/ 2. etc.
10 Og fyrer øllu foolke byriar fyrst ad predika evangelium.
11 Eñ * nær þr leida og ofurselia ydur/ þa sorged ecke ꜳdr fyrer/ hvad þier skulud tala/ hugsed ei helldur þar um̄/ helldur hvad sem ydur verdur giefed a þeirre sømu stund/ þad taled/ þvi þier erud ecke þeir/ sem tala/ helldur sa Heilage Ande. * Matth. 10/ 19.
Luc. 12/ 15
12 Eñ eiñ * brooder mun ofurselia (siñ) broodur til daudans/ & fadereñ barned/ og børneñ munu setia sig upp i moote foreldrunum/ og sla þa i hel.
* Mich. 7/ 6.
13 Og þier munud verda hatader af øllū fyrer mijns nafns saker/ eñ * hvør sem blijfur stadfastur allt til enda/ sa skal verda hoolpeñ. * Matth. 24/ 13.
14 Eñ * nær þier siaed svijvirding eydeleggingareñar/ sem er søgd af Daniel spaamañe/ ad hun stande þar sem heñe ecke hæfer/ hvør þad les/ hn̄ undirstande þad/ þeir þa/ sem eru i Judæa/ flije þr a fiøll. * Matth. 24/15.
15 Eñ * hvør sem er a rꜳfre/ stijge ecke nidur i hused/ edur gꜳnge iñ ad taka nockud ur sijnu huse.
* Matth. 24. 17/ 18.
16 Og hvør sem er a akre/ snue ecke aptur/ ad sækia klædnad siñ.
17 Eñ vei þeim þungudu/ & þm̄/ sem giefa ad siuga a þeim døgum.
18 Eñ bidied/ ad ecke verde ydar flootte um̄ vetur.
19 Þvi þeir dagar munu vera þreing=ing/ * hvílijk ecke hefur vered fra upphafe skiepnuñar/ sem Gud skapade allt til þessa/ og sm̄ ecke helldur mun verda.
* Dan. 12/ 1.
20 Og ef Drotteñ hefde ecke stitt þessa daga/ yrde eingeñ mañeskia hoolpeñ/ eñ saker þeirra utvoldu/ sem hañ hefur utvaled/ hefur hn̄ stitt þa daga.
21 Og nær * nockur seiger til ydar: sia/ hier er Christus/ edur sia/ þar/ trued ecke. * Matth. 24/ 23.
22 Þvi * þar munu uppreisa sig fals Christar og fals spꜳmeñ/ og giøra tꜳkn & furduverk til ad villa/ ef þad være mogulegt/ eirneñ þa utvøldu.
* 5. Mos. 13/ 1. Luc. 21/ 8. 2 Thess. 2/11.
23 Eñ siaed til um̄ ydur/ sia/ eg hefe sagt ydur fyrerfram̄ alla hlute.
24 Eñ a þeim døgū epter þa þreing=ing/ * mun sooleñ formyrkvast/ & tungled ecke giefa sitt skyn. * Es. 13/ 10.
Luc. 21/ 25.
25 Og * stiørnur himensens munu hrapa/ & þeir kraptar/ sm̄ eru a himnū/ munu hrærast. * Openb. 6/ 12.
26 Og þa munu þr sia Son Mañsens koma[n]da i skijunum/ med miklum krapte og dijrd. * Dan. 7/ 13/

27 Og þa mun hñ senda sijna eingla/
og samañsafna sijnñ utvøldñ af fioor
um vindñ/ fra enda jardareñar/ allt til
enda himensens.
28 Eñ * af fijkiutrienu lœred eina epk-
erlijking/ nær þess grein verdur friod/ z
bloomgast med laufum / þa vited / ad i
nænd er sumared. * Matth. 24/ 32.
29 So og þier / nær * þier siæed / ad
þvilijker hluter skie/vited/ad hñ er nœ-
lægt fyrer dyrunum: * v. 14.
30 Sañlega seige eg ydur/ad þesse kyn
slood mun aungvañveigeñ forganga /
fyrr eñ aller þesser hluter skie.
31 * Himen z jørd munu forganga/eñ
mijn ord munu aungvañveigeñ forgan-
ga. * Matth. 24/ 35. etc.
32 Eñ af * þeim deige og stundu veit
eingeñ/ei helldur einglarner/sem a him
ne eru/ei helldur Sonureñ/helldur Fad
ereñ. * Matth. 24/ 36.
33 Siæed til / * vaked og bidied/ þvi
þier vited ecke/nær su tijd er.
* Matth. 25. 13/ 14.
34 Eins sm̃ eirn madur/er reiste burt/
z forliet sitt hus/ z gaf sijnum þioonñ
valld/z hvørium sitt verk/z baud dyra-
verdenñ/ad hñ skyllde vaka.
35 So vaked nu / þvi þier vited ecke/
nær hus-herrañ kiemur/ uñ kvølld/ed-
ur um midnætte/edur nær haneñ galar/
edur ad morgne.
36 Ad hañ ecke/nær hañ kiemur skynde
lega/skule fiña ydur sofande.
37 Eñ hvad eg seige ydur / þad seige
eg øllum: vaked.

XIV. Capitule.

Christur neiter Paaskalambsens / iñ
setur þa Heiløgu Kvølldmaaltijd/ gein
gur til siñar Pijnu.

Eñ þad var * paaskar/ og þeirra
osijrdu brauda (hatijd) tveim
døgum þar epter. Og þeir ypp
urstu prestar og skriftlærder
leitudust vid/ hvørneñ þeir giætu med
vielræde høndlad hañ og lijflæted.
* Matth. 26. 2. Luc. 22/ 1. Joh. 13/ 1.
2 Eñ þeir søgdu: ecke a hatijdeñe/ ad
þar skule ecke verda upphlaup a medal
foolksens.
3 Og * er hañ var i Bethania i huse
Simonis hins spitelska/sem hñ sat til
bords / kom ein kviña / sem hafde eitt
alabastrum med ofølsudu miøg dyr-
mætu nardussalve/z hun sundurbraut
þad alabastrum/ og uthellte (þvi)yfer
høfud høñ. * Matth. 26/ 6.
Luc. 7/ 38. Joh. 11/ 2. C. 12/ 3.
4 Eñ þar * voru nockrer / sem misljk-
ade med sialfñ sier/ z søgdu: til hvørs
var spilling þessa salve gierð?
* Matth. 26/ 8.
5 Þvi þad gat orded sellt meir eñ fyr-
er þriuhundrud peninga/og giefed fa-
tækum/z þeir æstust vid hana.
6 Eñ Jesus sagde: læted hana kyr-
ra / þvi styggeð þier hana? gott verk
giørde hun vid mig.
7 Þvi * fatæka hafed þier jafnañ
hia ydur/z nær þier vilied/ kuñed þier
giøra þeim gott / eñ mig hafed þier
ecke alltijd. * 5. Mos. 15/ 11.
8 Hun giørde hvad hun kuñe/hun kom
fyrerfrañ / ad smyria miñ lijkama til
greptrunar.
9 Sañlega seige eg ydur : hvar hellst
predikad verdur þetta evangelium uñ
allañ heimeñ/mun z þad/sem hun hef
ur giørt/sagt verda i miñing heñar.
10 Og * Judas Ischarioth / eirn af
þeim toolf / gieck burt til þeirra yppur
stu presta/til ad forræda hñ þeim.
* Matth. 26/ 14. Luc. 22, 3/4.
11 Eñ er þeir heyrdu þad/urdu þeir
glader/ og lofudu ad giefa hønum pen-
inga. Og hañ leitadest vid/hvørneñ hñ
kyñe hentuglega ad forræda hañ.
12 Og a þeim * fyrsta deige hiña o-
sijrdu(brauda/)þa meñ slætrudu paaska
lambenu / seigia hañs lærisveinar til
hñs: hvørt villtu ad vier førñ/ og til-
reidñ/ad þu neyter paaskañ?
* Matth. 26/ 17. etc.
13 Og hañ sende tvo af sijnum lære-
sveinñ i burt / og * seiger til þeirra:
gaanged iñ i borgena / og eirn madur
mun mæta ydur/ sem ber eina krus med
vatn/

vatn/filged hønu̅ epter. * Luc. 22/ 8.
14 Og hvørt hn̄ geingur in̄/ þa seiged
til huſsboondans: Meiſtaren̄ lækur ſeig
ia þier/ hvar er þad gieſtaherberge / ad
eg kuñe paaſkan̄a med mȳnum læreſvein
um ad neyta?
15 Og hn̄ mun ſȳna ydur eirn ſtooran̄
ſal/ ſem er uppbuen̄ / tilreiddur/ reided
þar til fyrer oſſ.
16 Og hans læreſveinar geingu ut/ og
komu i borgena/ ⁊ fundu ſem hn̄ hafde
ſagt þm̄/ og þr biuggu til paaſka.
17 Og er kvølld var komed/ * kom hn̄
med þm̄ toolf. * Matth. 26/20. etc.
18 Og ſem þr ſatu til bords ⁊ neyttu/
ſagde Jeſus: * ſan̄lega ſeige eg ydur/
ad eirn af ydur/ mun forraada mig/ ſem
etur medur mier. * Joh. 13/ 21.
19 Eñ þr tooku ad hriggiaſt/ og ſeig
ia til hn̄s/ eirn epter an̄an̄: hvørt er eg
þad? og hin̄ an̄ar: hvørt er eg þad?
20 Eñ hn̄ ſvarade / og ſagde til þra:
eirn af þeim toolf / ſa ſem drepur med
mier i fated.
21 Son Man̄ſens fer ad ſøn̄u hiedan̄/
ſo ſem ſkrifad er um̄ han̄ / en̄ vei þeim
man̄e / af hvørin̄ Son Man̄ſens mun
verda forraaden̄ / Betra være ſama
man̄e/ ad han̄ være ecke fæddur.
22 Og er þr neyttu/ * tok Jeſus braud
ed/ og bleſſade/ ⁊ braut þad/ og gaf þm̄/
og ſagde: taked/ eted / þetta er min̄ lȳ
kame. * Luc. 22/ 19. etc.
23 Og hn̄ took kaleiken̄ / giørde þack
er/ ⁊ gaf þm̄/ ⁊ þr drucku þar af aller.
24 Og hn̄ ſagde til þra: þetta er mitt
blood/ ſem er hins nȳa teſtamentes/ ſem
fyrer marga uthelleſt.
25 San̄lega ſeige eg ydur / ad eg mun
ecke drecka framar af þvi / ſem vex a
vȳntre / allt til þeſſ dags / ad eg mun
drecka þad nȳtt i rȳke Guds.
26 Og er þr høfdu (lofſaungen̄) ſung
ed/ * geingu þeir ut til oliu-fiallſens.
* Matth. 26/30. Luc. 22/39 Joh. 18/1.
27 Og Jeſus ſeiger til þeirra: aller
munud þier hneixlaſt a mier a þeſſare
nootty/ þvi þar er * ſkrifad: eg mun ſlaa
hyrderen̄/ ⁊ ſundurtvȳſtraſt munu ſaud
erner. * Zach. 13/ 7. Matth. 26/3..
Joh. 16/ 32.
28 Eñ * epter þad eg er uppriſen̄/ vil
eg ganga fyrer ydur i Galilæam.
* C. 16/ 7. Matth. 26/ 32. C. 28. 10/ 16.
29 Eñ Petur * ſagde til hn̄s: og þo
aller hneixleſt / vil eg þo ecke (hneix
laſt.) * Joh. 13/ 37.
30 Og Jeſus * ſeiger til hn̄s: ſan̄lega
ſeige eg þier/ ad i dag a noottu þeſſare/
adur en̄ hanen̄ galar tviſvar / muntu
þriſvar afneita mier. * Matth. 26/34
Luc. 22/34. Joh. 13/ 38.
31 Eñ han̄ talade en̄ framar: þo eg
ætte ad deya med þier / vil eg ecke þier
afneita. Eñ eins ſøgdu þr og aller.
32 Og þeir * koma til eins gierdes /
hvørs nafn var Gethſemane / og hn̄
ſeiger til ſin̄a læreſveina: ſitied hier /
þar til eg hefe bedeſt fyrer.
* Matth. 26/ 36. etc.
33 Og hn̄ took Petrum og Jakobum
og Johan̄em til ſȳn/ ⁊ took til ad ſkial
fa og titra.
34 Og ſeiger til þeirra: * allhrigg er
ſaala mȳn allt til daudans / blȳfed hier
⁊ vaked. * Matth. 26/38. Joh. 12/27.
35 Og hn̄ gieck litlu fram̄ leingra / *
fiell (nidur) a jørdena/ og bad/ ef møgu
legt være / ad lȳda mætte hiaa hønu̅ ſu
ſtund. * Luc. 22/ 41.
36 Og ſagde: Abba Fader/ * allt er
þier mögulegt / tak burt þen̄an̄ kaleik
fra mier/ þo ** ecke hvad eg vil/ helld
ur hvad þu. * Luc. 1/ 37.
** Matth. 26/ 39. Joh. 6/ 38.
37 Og hn̄ kiemur ⁊ finnur þa ſofande/
og ſeiger til Peturs: Simon/ ſefur þu?
kun̄er þu ecke ad vaka eina ſtund?
38 Vaked * og bidied / ad þier ecke in̄
komed i freiſtne/ anden̄ er ad ſøn̄u reidu
buen̄/ en̄ holldeð veikt.
* Matth. 26/ 41.
39 Og hn̄ gieck aptur burt/ og bad/ og
ſagde þeim ſømu ordum.
40 Og han̄ kom aptur / ⁊ fan̄ þa en̄
ſofande / þvi ad þeirra augu voru of
þȳngd/ ⁊ þr viſſu ecke/ hvørju þeir ſkil

du

on svara honum.
41 Og hñ kiemur i þridia siñ / z seiger
til þra: * sofed þier nu z hvijled ydur?
Þ er nærre þvi/ stundeñ er komeñ/ sia/
Son Mañseñs verdur forrædeñ i hend
ur syndugra. * Matth. 26/ 45.
42 Standed * upp/ lætum oss fara/ sia/
sa mig forrædur/ hñ er i nænd.
* Joh. 14/ 31.
43 Og strax/ er hñ eñ nu talade/ * kom
Judas eirn af þeim tolf/ z med honū
eirn stoor skare/ med sverdū z staungū/
fra þeim yppurstu prestum / z skrift-
lærdum/ og ølldungunum.
* Matth. 26/ 47. Luc. 22/ 47 Joh. 18/ 3.
44 Eñ sa/ sem hafdt forrædeð hñ/
hafde giefed þeim eitt sameigeñlegt
teikn/ z sagt: hvørn hellst eg kyße/ sa er
þad/ grijped hñ/ z leided varlega.
45 Og þa hañ kom/ gieck hñ strax til
hñs/ z seiger: Rabbi/ Rabbi/ z kyste hñ.
46 Eñ þr løgdu sijnar hendur a hñ/
og gripu hañ.
47 Eñ eirn af þeim/ sem stoodu hia/
* droo ut sverd/ z sloo til þienara þess
ypparsta prests / z af hioo hans eyra.
* Matth. 26/ 51. Luc. 22/ 50.
48 Og Jesus svarade / og sagde til
þra: so sem til eins ræningia erud þier
utgeinger/ med sverdum og staungū til
ad grijpa mig.
49 daglega hefe eg vered hia ydur i
musterenu / z kient/ og þier gripud mig
ecke / helldur uppa þad * uppfilldust
ritningarnar. * Ps. 69/ 10.
50 Og þr * forlietu hñ / z flijdu aller.
* Job. 19/ 13. Ps. 88/ 9.
51 Og þar var eitt ungmeñe/ sm filg-
de honum epter / hañ var klæddur
med (goodu) lijn-klæde yfer berañ (lijk-
ama/) z hñ gripu ungmeñe.
52 Eñ hañ slepte lijnklædenu/ og flijde
nakeñ fra þeim.
53 Og þr * burtleiddu Jesum til þess
ypparsta prests/ z þar komu til samans
aller þr yppurstu prestar z ølldungar z
skriftlærder. * Matth. 26/ 57. etc.
54 Og Petur filgde honū ꝍleingdar
epter/ iñ i sal þess ypparsta prests/
z var (þar/) og sat hia þienurunū/ og
vermde sig vid elldeñ.
55 Eñ þeir * yppurstu prestar z giør-
vallt rædeð leitudu i giegn Jesu vitnes
burdar / ad þeir giætu honū i hel kom-
ed / z fundu ecke. * Matth. 26/ 59.
56 Þvi marger baru liugvitne i giegn
honum / eñ vitnesburderner urdu ecke
samhliooda.
57 Og nockrer stoodu upp / og baru
liugvitne i moote honū/ og søgdu:
58 Vier høfum heyrt/ ad hñ sagde: *
eg vil nidurbriota þetta mustere / sem
er med hondū giort/ og a þremur døg-
um/ eitt añad / sem ecke er med hondū
giort/ uppbyggia. * Joh. 2/ 19.
59 Og þar vard ecke samhliooda þra
vitnesburdur.
60 Og sa * ypparste prestur stood upp
midt a medal þeirra/ og spurde Jesum
ad/ z sagde: svarar þu aungvu/ hvad er
þad/ sem þesser vitna i moote þier?
* Matth. 26/ 62.
61 Eñ * hñ þagde/ og svarade aung-
vu. Þa spurde sa ypparste prestur hañ
eñ aptur ad / z seiger til hñs: ertu sa
Christus/ Sonur hins blessada?
* Es. 53/ 7.
62 Eñ Jesus sagde: eg er/ og * þier
munud sia Son Mañsens sitianda til
hægre handar kraptarens/ z komanda
i skyum himens. * Matth. 24/ 30.
C. 26/ 64. Luc. 22/ 69. Joh. 6/ 62
63 Þa * sundurreif sa ypparste prest-
ur klæde sijn/ z sagde: hvad høfū vier
framar þorf vitnaña?
* 3. Mos. 10/ 6. 4. Mos. 14/ 6.
64 Þier hafed heyrt (Gud) lastanena/
Hvad virdest ydur? eñ þeir fordæmdu
hañ aller ad vera dauda sekañ.
* Matth. 26/ 66.
65 Og nockrer * tooku ad hrækia a
hñ/ z byrgia hñs andlit/ og sla hñ med
hnefum/ og seigia til hñs: spa þu oss.
Og þienararner sloou hñ med loofum.
* Matth. 26/ 67
66 Og Petur var nedar i salnum / *
þa kiemur ein af ambattum þess ypp-
arsta prests. * Matth. 26/ 69. etc.
67 Og

67 Og er hun sa Petrum verma sig /
horfde hun a hn̄ / og seiger : Þu hefur
ꝛ vered med Jesu þm̄ Nazaræo.
68 En̄ hn̄ neitade / ꝛ sagde : ecke þecke
eg (hn̄ /) veit og ecke / hvad þu seiger / ꝛ
han̄ gieck ut i fordyred / ꝛ hanen̄ gool.
69 Og * ambættē̄ leit hn̄ aptur / og
took ad seigia til þra / sem stoodu hiaa :
Þesse er eirn af þm̄. * Matth. 26/71.
70 En̄ hn̄ neitade en̄ aptur. Og litlu
sijdar / sogdu þr aptur til Peturs / sem
stoodu hiaa : sannlega ertu af þm̄ / þvi
þu ert eirn Galilæare / og þitt maal-
fære er eins.
71. En̄ han̄ took ad formæla sier og
sverta : eg þecke ecke þan̄ man̄ / er þier
taled um̄.
72 Og hanen̄ gool an̄ad sin̄. Og Pe-
tur minnest þess ords / * sem Jesus sag-
de til hn̄s : Ædur en̄ hanen̄ galar tvi-
svar / muntu afneita mier þrisvar / og
hn̄ gieck burt og griet. * Matth. 26/34
Marc. 14/30. Luc. 22/34. Joh. 13/38.

XV. Capitule.

Christur verdur Hudstrijktur / Kross-
festur / Deyddur og Grafen̄.

Og strax um̄ morgunen̄ / þegar
þeir ypparstu prestar hofdu
hallded raadstefnu med olld-
ungunū og skriftlærdum / og
þvi giorvalla raade / bundu þr Jesum / ꝛ
leiddu (han̄) burt / og framseldu Pilato
(han̄.) * Matth. 27/1. Luc. 22/66.
Joh. 18/28.
2 Og Pilatus spurde han̄ : * ertu sa
konungur Judanna? en̄ han̄ svarade / og
sagde til hn̄s : þu seiger þad.
* Joh. 18/33.
3 Og þr ypparstu prestar klogudu hn̄
um̄ margt.
4 En̄ Pilatus spurde hn̄ aptur ad og
sagde : * svarar þu aungvu? sia hvad
margt þeir vitna i giegn þier.
* Matth. 27/13.
5 En̄ Jesus svarade aungvu framar /
so ad Pilatum forundrade.
6 En̄ um̄ * hatijdena var hn̄ vanur
ad giefa þeim eirn fanga lausan̄ / um̄
hvorn helldst þr bædu. * Matth. 27/15.
7 En̄ þar var eirn / sem hiet Bar-
rabas / med synum upphlaupsmn̄u
med-brædrum fangen̄ / sem i upphlaup
enu hofdu man̄draap framed.
8 Og foolked hroopade / ꝛ took ad bidia
um̄ þad sem hn̄ allttijd giorde þeim.
9 En̄ Pilatus svarade þeim / og sag-
de : vilied þier / ad eg * skule giefa ydur
lausan̄ þan̄ Konung Judanna?
* Joh. 18/39.
10 Þvi hn̄ visse / ad þeir ypparstu prest-
ar hofdu af hatre ofurselt han̄.
11 En̄ þeir * ypparstu prestar eggiudu
foolked aa / ad han̄ skillde helldur giefa
þeim Barrabam lausan̄.
* Matth. 27/20. etc.
12 En̄ Pilatus * svarade / ꝛ sagde apt-
ur til þeirra : hvad vilied þier þa / ad
eg skule giora honum / sem þier seiged
ad vera Konung Judanna? * Joh 18/38.
13 En̄ þeir hroopudu aptur : kross-
festu han̄.
14 Þa sagde Pilatus til þeirra : hvad
illt hefur han̄ giort? en̄ þeir hroopudu
miklu meir : krossfestu han̄.
15 En̄ Pilatus villde giora foolkenu
fullnægu / og gaf þeim Barrabam laus-
an̄ / og framselldi Jesum hudstrijktan̄ /
ad han̄ skyllde krossfestast.
* Matth. 27/26.
16 En̄ * strijds-mennerner leiddu han̄
burt in̄ i salen̄ / sem er doomhused / og
saman̄kolludu allan̄ mugen̄.
* Matth. 27/27. Joh. 19/1.
17 Og færdu han̄ i eirn purpura / og
flietktudu eina þyrne koronu / og settu
hana uppa han̄.
18 Og tooku til ad heilsa honū : heill
siertu Konungur Judanna.
19 Og þeir sloou hans hofud med ein-
um reir / ꝛ spottudu hn̄ / ꝛ fiellu a knie /
og tilbædu han̄.
20 Og * þa þr hofdu spottad han̄ /
færdu þeir hn̄ ur purpuranū / ꝛ færdu
hn̄ i (syn̄) eigen̄ klæde / ꝛ leiddu han̄ ut /
ad þeir skyllde krossfesta han̄.
* Matth. 27/31.
21 Og þr * þreingdu einum fram̄ hia
gangā

gangande til/ Simone Cireneo/ s̄ kom
af morkenū/ fodur Alexandri z Ruffi/
ad hañ bære hans kross.
* Matth. 27/ 32. Luc. 23/ 26.
22 Og þeir hofdu hañ til þess stadar
Golgatha/ þad er utlagt/ hofudskielia
stadur. * Matth. 27/ 33. etc.
23 Og gaafu honum ad drecka myrrhu
blandad vijn/ eñ hañ medtook þad ecke.
24 Og er þeir hofdu krossfest hañ/ *
skiptu þeir hn̄s klædum/ og logdu hlut
fall a þau/ hvad hvor skyllde taka.
* Ps. 22/ 19. Matth. 27/ 35. Luc. 23/ 34.
Joh. 19/ 24.
25 Eñ þad var su þridia stund/ og þr
krossfestu hañ.
26 Og þar * var skrifud eitt yferskrift/
hvada sok þr gaafu honū: sa konungur
Judaña. * Matth. 27/ 37.
27 Og med honum krossfestu þeir tvo
ræningia/ eirn til hn̄s hægre/ z eirn til
hn̄s vinstre (sijdu.)
28 Og ritningeñ vard uppfilld/ * sem
seiger: medur vbootamonum er hñ reik-
nadur. * Es. 53/ 12. Luc. 22/ 37.
29 Og er þr geingu fram hia/ spott-
udu þeir hñ/ og hristu sijn hofud/ og
sogdu: svei/ þu * sem nidurbrytur must
ered/ og a þremur dogum bygger þad
upp. * Joh. 2/ 19.
30 Hialpa þier sialfum/ og stijg nidur
af krossenum.
31 Eñ lijka eirneñ spottudu z þeir ypp
urstu prestar hñ sijn a mille/ med skrift-
lærdū/ og sogdu: adra hefur hñ frelsad/
sig sialfañ kañ hñ ecke ad frelsa.
32 Sa Christus/ sa Konungureñ i J-
srael/ stijge hañ nu nidur af krossenum/
ad vier kuñū ad sia z trua. Og þr/ sem
med honū voru krossfester/ hæddu hañ.
33 Eñ * þegar þad var komeñ siotta
stund/ vard myrkur yfer allt landed/ allt
til hiñar nijundu stundar.
* Matth. 27/ 45/ etc.
34 Og um̄ nijundu stund hroopade Je-
sus med stoorre raust/ z sagde: * Eloi/
Eloi/ lamma sabachthani: þ er utlagt:
Gud miñ/ Gud miñ/ hvar fyrer hefur
þu mig yfer giefed? * Ps. 22/ 2.
35 Og nockrer af þm̄/ sem stoodu hia/
þa þeir (þad) heyrdu/ sogdu þr: sia/
hañ kallar a Eliam.
36 Eñ eirn hlioop/ og fillte eirn niard
ar vott med * edik/ z selte hañ ofañ a
eirn reirlegg/ og gaf honū ad drecka/ z
sagde: lated vera/ latum oss sia/ hvort
Elias kiemur/ ad taka hñ ofañ.
* Ps. 69/ 22.
37 Eñ Jesus hroopade med stoorre
raust/ og uppgaf (siñ) anda.
* Joh. 19/ 30.
38 Og * fortiallded i musterenu rifnade
i tvent/ fra þvi effsta allt til þess ned-
sta. * Matth. 27/ 51.
39 Eñ * er hofudsmadureñ sa þad/
s̄ stood hia/ þvert yfer fra honū/ ad hñ
med soddañ hroope uppgaf andañ/ sag-
de hñ: sañlega var þesse madur Sonur
Guds. * Matth. 27/ 54.
40 Eñ þar voru ogso kviñur/ sem a-
leingdar horfdu a/ a medal hvorra var
Maria Magdalena/ z Maria Jakobi
hins litla/ og Jose mooder/ og Salo-
me. * Matth. 27/ 55.
41 Þær sem og hofdu/ þa hañ var i
Galilæa/ filgt honū/ z þioonad honū/
og margar adrar/ sem voru med honū
geingnar upp til Jerusalem.
* Luc. 8/ 2.
42 Og þa nu kvolld var komed/ med
þvi þad var adfangadagureñ/ hvor
ad er eirn fyrer-sabbat.
43 (Þa) kom * Joseph af Arima-
thæa/ eirn heidarlegur raadherra/ hvor
ed z vænte epter rijke Guds/ hañ dirfd-
est til/ og gieck iñ til Pilatum/ og bad
um̄ lijkamañ Jesu. * Matth. 27/ 57. etc.
Luc. 23/ 50. etc. Joh. 19/ 38. etc.
44 Eñ Pilatus undradest/ ef hñ være
þegar laten.
45 Og kallade a hofudsmañeñ/ og
spurde hñ/ hvort hñ være fyrer laungu
laten/ z þa hañ fornam (þad) af hof-
udsmañenū/ gaf hañ lijkamañ Joseph.
46 Og hañ * keypte (smaa) lijn/
og took hañ ofañ/ og sveipade hañ i
lijnduk/ og lagde hañ i eina grof/ sem
var uthoggveñ af einu berge/ Og velte
einum

rinum steine fyrer dyrnar a grøfeñe.
* Matth. 27. 59/ 60.

47 Eñ * Maria Magdalena og Maria Jose horfdu a/ hvar hañ var lagdur. * Matth. 27/ 61.

XVI. Capitule.

Christur upprijs fra Daudum/ Openberast og Uppstijgur til Himens.

(Evangelium a Paska Dageñ.)

Og þegar sabbatiñ var umlideñ/ keyptu þær Maria Magdalena og Maria Jakobi og Salome dijrmat smyrsl / ad þær kiæme og smyrde hañ.

2 Og sneñia morguns eins sabbataña komu þær til grafareñar/ þegar sooleñ rañ upp.

3 Og søgdu sijn a mille : hvør mun vellta fyrer oss steinenum fra dyrum grafareñar ?

4 Og er þær litu þangad / merktu þær/ ad steineñ var afvelltur/ þvi hañ var næsta mikell.

5 Og þær geingu iñ i grøfena/ og sau eitt * ungmeñe sitia til hægre handar / skrijddañ sijdu klæde hvijtu/ og þær urdu ottaslegnar. * Matth. 28. 5/ 6. Luc. 24/ 4. Joh. 20/ 12.

6 Eñ hñ seiger til þra : ottest ecke / þier leited epter Jesu þm̄ Nazareno/ sem var krossfestur/ hañ er upprisen / ecke er hañ hier / sia stadeñ/ hvar þeir løgdu hañ.

7 Helldur gange burt / seiged hañs læresveinū og Petre/ ad hñ gange fyrer ydur i Galilæam / þar munud þier sia hañ / so sem hañ sagde ydur.)
* Matth. 25/ 32. Marc. 14/ 28. P. G. 1/ 3.

8 Og þær geingu skyndelega ut/ og flijdu fra grøfeñe / þvi komeñ var yfer þær skielfing og hrædsla/ og aungvum søgdu þær neitt/ þvi þær voru hræddar :

9 Eñ (Jesus) þa hañ var upprisen arla/ þañ fyrsta (dag) i vikuñe/ openberadest hñ * fyrst Mariu Magdalenu/ ut af hvørre hñ hafde reked sio diøfla.
* Joh. 20. 14/ 16/ 18.

10 Hun gieck burt / og kuñgiorde þeim þad/ sm̄ høfdu vered med hønum / sem hørmudu og grietu.

11 Og þeir sømu/ þa þeir heyrdu/ ad hañ lifde / og være hefne openberadur/ trudu ecke.

12 Eñ þar epter/ * þa tveir af þeim ferdudust / openberadest hañ i eitnre aññare lijking / þegar þeir geingu ut a mørkena. * Luc. 24/ 13.

13 Og þeir sømu geingu burt/ og kuñgiørdu hinum ødrum þad/ þeim trudu þeir og ecke.

(Evang. a Christi Uppstign: D.)

14 Seinast * er þeir ellefu sætu til bords/ openberadest hañ þm̄/ og bra þm̄ um̄ þeirra vantru og hiartans hardud/ ad þr hefde ecke truad þm̄/ og høfdu sied hñ upprisen. * Luc. 24/ 36/ etc.

15 * Og sagde til þeirra : fared ut um̄ allañ heimeñ og prediked evangeliū ** allre skiepnu. * Matth. 28/ 19. Joh. 15/ 16. ** Col. 1/ 23.

16 Hvør sem truer og verdur skijrdur/ skal hoolpeñ verda/ * eñ hvør sem ecke truer/ skal fordæmdur verda.
* Joh. 3. 18/ 36.

17 Eñ þau teikn/ sm̄ skulu filgia þm̄/ er trua / eru þesse: * i mijnu nafne munu þeir diøfla utreka/ þr munu tala ** nijum tungum. * P. G. 16/ 18. ** P. G. 2. 4/ 11. C. 10/ 46.

18 * Høggorma munu þr burttaka/ og ef þeir drecka nockud banvænlegt/ mun þad ecke granda þeim / yfer siuka munu þeir hendur leggia / og þa mun þm̄ batna. * P. G. 28. 5/ 8.

19 Hvar fyrer Drottiñ / epter þad hñ hafde talad vid þa / * vard hañ uppnumeñ til himens/ og sette sig til hægre handar Guds. * Luc. 24/ 51. etc.

20 Eñ þeir geingu ut og predikudu allstadar/ Drottne * samverkanda/ og orded styrkianda med epterfilgiande teiknum. Amen.

* P. G. 3/ 16. C. 14/ 3. Ebr. 2/ 4.

St. Lucæ Evangelium.

I. Capitule.

Johañes Fædeſt/Chriſtur verdur
Gietеñ.

Af þvi marger hafa ſier
fyrer hendur teked/ordu
lega ad ſamañſetia ei-
na hiſtoriu um̄ þa hlu-
te/ſem eru oſſ fullkom
lega vitanleger giørder.
2 So ſem þr hafa þad afhendt oſſ /
ſem af upphafe * ſiælfer hafa ſied/og
þioonad ordenu. * 1. Joh. 1/ 1.
3 Þa hefur * mier ꝛ ſijnſt velfalled/med
þvi eg hefe numed alla hlute fra fyrſta/
med koſtgiæfne þad eina epter þad añ-
ad/ad ſkrifa þier til/goode Theophile.
* P. G. 1/1.
4 Uppa þad þu kuñer ad hafa viſſañ
grundvøll þeſſ lærdooms / i hvøriu þu
ert(muñlega) uppfrædдur.
5 Þar var a døgum * Herodis Juda
konungs eirn preſtur / ad nafne Zacha-
rias af ſkipte ** Abia/ ꝛ hũs huſtru
af dætrum Aarons/og heñar nafn var
Eliſabeth. * Matth. 2/ 1.
** 1. Kron. 24/ 10.
6 Eñ þau voru bæde riettlaat fyrer
Gude/og geingu i øllum bodordũ ꝛ ſet-
ningũ Drottens oſtraffanleg.
7 Og attu ecke barn / þvi Eliſabeth
var obyria/ꝛ þau voru bæde hmøllдrud.
8 Eñ þad ſkiede/ þa hñ ſtutte preſts-
embætted i ſkipte ſiñar ordu fyrer
Gude/
9 Epter ſidveniu kieñemañſkaparens/
og þad hlotnadeſt hønũ * ad giøra reik
elſe / giec̃k hñ iñ i muſtere Drottens.
* 2. Moſ. 30/ 7.
10 Og allur foolks fiøldeñ var * ute
fyrer / ꝛ badſt fyrer um̄ reykelſes tijm
añ. * 3. Moſ. 16/ 17. 1. Kong. 7/12.
11 Eñ hønũ openberadeſt eingell Drott
ens/ ꝛ ſtood hægrameigeñ hiaa * reykel-
ſes altarenu. * 2. Moſ. 30/ 1.
12 Og Zacharias vard hræddur er hñ
ſaa hñ/ og otta ſtoo yfer hañ.
13 Eñ eingelleñ ſagde til hñs : ottaſt
þu ecke/ Zacharia / þviad * bænheyrd
er bæn þijn/ꝛ eigeñkona þijn Eliſabeth
mun fæda þier ſon / og þu ſkallt kalla
hñs nafn Johañes. * P. G. 10/ 31.
14 Og þu munt hafa glede ꝛ føgnud
af hønũ/og * marger munu i hñs fæd-
ingu glediaſt. * v. 58.
15 Þvi hñ mun verda * mikell fyrer
Drottne /og vijn og æfeingañ (dryck/)
mun hñ ecke drecka/ꝛ af Heiløgũ Anda
mun hñ uppfillaſt þegar fra ſiñar mod
ur lijfe. * Matth. 11. 9/ 11.
16 Og mørgũ af ſonũ Iſraels mun
hñ ſnua til Drottens Guds þeirra.
17 Og ganga * fyrer honum i anda
og krapte Eliæ / til ad ſnua hiort-
um fedrañа til barnaña / og ohlijdugum
til ſkynſeme riettlaatra/ad tilbua Drott
ne eitt reidubued foolk. * Mal. 4/ 5.
Matth. 11/ 14. C. 17/ 12.
18 Og Zacharias ſagde til eingelſens:
af hvøriu ſkal eg þetta vita ? þvi eg er
gamall/ ꝛ husfru mijn er hmølldrud.
19 Og eingelleñ ſvarade / og ſagde til
hñs: eg er * Gabriel/ſem ſtend ** frame
fyrer Gude / ꝛ er utſendur ad tala vid
þig/og boda þier þetta. * Dan. 8/16.
C. 9/ 21. ** Pſ. 103/ 20.
20 Og ſiaa / þu munt verda mællaus/
ꝛ ecke gieta talad/ allt til þeſſ dags/ad
þetta ſkiedur/af þvi þu truder ecke ord
um mijnũ/ hvør ed fullkomnaſt ſkulu a
ſijnum tijma.
21 Og foolked beid epter Zacharia/ og
undradeſt/ ad hañ var ſo leinge i muſt-
erenu.
22 Og er hñ giec̃k ut/gat hñ ecke talad
til þra/og þeir merktu/ad hñ hefde ſied
eina ſyn i muſterenu / Og hañ bendte
þm̃/og var mællaus.
23 Og þad ſkiede / þa lidner voru dag-
ar hañs þioonuſtu / giec̃k hañ heim i
ſitt hus.

24 Eñ epter þa daga vard hañs hus-
fru Elisabeth þungud/ z leynde sier fim̃
manude/og sagde:
25 So * hefur Drottenñ giort vid mig
a þeim døgum/ þa hañ æleit mig/ ad
taka mÿna mÿnkun fra (mier) a medal
mañaña. * 1. Mos. 30/ 23.
(Evang. a Bodunar Dag Mariæ.)
26 Eñ a þeim siøtta mánade / var
eingelleñ Gabriel sendur af Gude
i eina borg i Galilæa / sem heiter Na-
zareth/
27 Til eirnrar jomfrur / sem var *
trulofud einum mañe / ad nafne Jo-
seph/af huse Davide/ z heite jomfruar
eñar var Maria. * Matth. 1/ 18.
Luc. 2/ 5.
28 Og eingelleñ kom iñ til heñar / og
sagde: heil siertu/þu nádada/ Drottenñ
er med þier/þu bleßada a medal kveña.
29 Eñ þa hun sa hñ/vard hun hrædd
af hñs rædu / z hugleidde/ hvilÿk være
þeße heilsan.
30 Og eingelleñ sagde til heñar: * ott-
astu ecke Maria / þvi þu hefur funded
nad hia Gude. * Matth. 1/ 20.
31 Og sia/ * þu munt barn giета i lÿf-
enu/og munt fæda eirn son/ z þu skallt
kalla hañs nafn * * Jesus.
* Es. 7/ 14. etc. ** Matth. 1/ 21.
32 Hañ mun verda mikell / og Sonur
hins Hædsta kallast/og * Drottenñ Gud
mun * * giefa honũ thron Davids sÿns
fødurs. * Es. 9/ 7. ** 2. Sam. 7/ 12.
33 Og hñ mun vera eirn konungur yf-
er huse Jakobs ad eilÿfu / og * hañs
rÿkes mun ei ender verda. * Dan. 4/ 31.
C. 7/ 14. Mich. 4/ 7.
34 Eñ Maria sagde til eingelsens:
hvorneñ skal þad ske/med þvi eg kieñe
ecke mañ?
35 Og eingelleñ svarade / z sagde til
heñar: * Heilagur Ande mun koma yf-
er þig / og kraptur hins Hædsta yfer-
skyggia þig/ Af þvi z ad þad heilaga/
sem mun fædast af þier / skal nefnast
Sonur Guds. * Matth. 1. 18/ 20.
36 Og sia/ Elisabeth frændkona þÿn/
hun hefur z gieted eirn son i elle siñe /
og þeße mánadur er heñe sa siötte /
sem * kollud er obyria. * Es. 54/ 6.
37 Þvi * hia Gude er eingeñ hlut-
ur omøgulegur. * 1. Mos. 18 / 14.
Job. 42/2. Ps. 135/ 5.6. Jer. 32. 17/27.
Zach. 8/ 6.
38 Eñ Maria sagde: sia / eg em am-
batt Drottens / verde mier epter orde
þÿnu/ z eingelleñ veik fra heñe.)
(Evang. a Mariæ Vitiunar Dag.)
39 Eñ Maria stood upp a þeim døgũ/
og foer * a fiöll upp med flÿte/ i
borgena Juda. * Jos. 21/ 11.
40 Og gieck iñ i hus Zachariæ/ z heil-
sade Elisabeth.
41 Og þad skiede / þegar Elisabeth
heyrde heilsan Mariu/ spratt foostred
upp i heñar kvide / og Elisabeth upp-
fylltest med Heilagañ Anda.
42 Og hroopade med stoorre raust / og
sagde: blessud ertu a medal kveña / og
bleßadur er ávøxtur kvidar þÿns.
43 Og hvadañ kiemur mier þetta / ad
mooder Drottens mÿns kiemur til mÿn?
44 Þvi sia/ þegar rødd þiñar heils-
anar kom mier til eyrna / spratt upp
med glede fostred i kvide mÿnum.
45 Og sæl er hun/ sem trude/ þvi þad
mun fullkomnast/ sem heñe er sagt af
Drotne.
46 Og Maria sagde: mÿn sál mik-
lar Drotteñ.
47 Og miñ ande gledur sig i Gude Frel-
sara mÿnum.
48 Þvi hñ leit a læging ambáttar siñ-
ar/ þvi sia/ * hiedan af munu mig sæ-
la kalla allar ætter. * 1. Mos. 30/ 13.
49 Þvi hñ hefur giort * vid mig mik-
la hlute/ sa sem máttugur er/ og hans
nafn er heilagt. * Ps. 126. 2/ 3.
50 Og * hans mÿskun varer til all-
ra kynslooda / fra eirnre til añarar/
hia þm̃/ sm̃ hñ ottast. * Ps. 103/13/17.
51 Hañ * hefur framed magt med ar-
me sÿnum/ hañ hefur ** sundurdreift
dramblátũ i þeirra hiartans hugan.
* Es. 51, 9. C. 52/ 10. ** 2. Sam. 22/ 28.
1. Pet. 5/ 5.

 52 Hañ

52 Hañ *hefur dreiged þa volldugu af
stoolum/ og **upphafed þa lijtelmoot
legu. * Ps. 147.6. **1.Sam.2/7.
Job. 5/ 11.
53 *Hungrada hefur hñ uppfyllt med
giædū/ z rijkum hefur hñ slept ørbirg-
um. * Ps. 34/ 11. Ps. 107/9.
54 Hañ hefur medteked *Israel þioon
siñ/til ad ** miñast myskunsemeñar.
* Es. 41/ 8 ** Es. 30/ 18.
55 Sem hañ sagde til * fedra vorra/
Abrahams og ** hans sædes ad ei-
lijfu. *1. Mos. 17. 7/ 19. c. 18/ 18.
**1. Mos. 26/ 4.
56 Eñ Maria var hiaa heñe hier um
þria mænude / og foor aptur til sijns
huss.)

(Evang. a Jons Messu.)

57 Eñ Elisabethar tijme kom/ad hun
skyllde fæda/ og hun fædde eirn
son.
58 Og heñar granar z frændur heyr-
du / ad Drotteñ hafde giort stoora
myskunseme vid hana/ z þeir samglodd
ust heñe. * Luc. 1/ 9.
59 Og þad skiede a þeim * attunda
deige/ komu þeir ad umskiera barned/og
kolludu þad epter nafne fodur þess/
Zacharias. * 1. Mos. 17/ 12.
3. Mos. 12/3.
60 Og hans mooder svarade z sagde:
aungvañ veigeñ/helldur skal hañ heita
Johañes.
61 Og þeir sogdu til heñar: þar er
þo eingeñ i þiñe ætt/ sem heiter þessu
nafne.
62 Eñ þeir bendtu fodur hans /hvad
hañ villde ad hñ skyllde heita.
63 Og hñ beiddest knefa spialldz/skrif
ade og sagde: Johañes er hañs heite.
Og þeir undrudust aller.
64 Eñ * strax upplaukst hñs muñur
z hñs tunga / og hañ talade/ prijsande
Gud. * Marc. 7/ 35.
65 Og þar kom eirn otte yfer alla
kra nabua / Og um oll fioll i Judæa
barst ut þetta allt samañ sm skied var.
66 Og aller sem þad heyrdu / logdu
þad sier a hiarta/ og sogdu: hvilijkur
mun þesse sveiñ verda? z hond Drott-
ens var med honum.
67 Og Zacharias fader hañs fylltest
med Heilagañ Anda / spa de z sagde:
68 * Lofadur sie Drotteñ Gud Isra-
els/ad hñ hefur ** vitiad og frelsad *
sitt foolk. * Ps. 41/ 14. Ps. 72/ 18.
** Luc. 7/ 16. + Matth. 1/ 21.
69 Og hefur * uppreist oss hialpræd-
es horn i huse Davids þioons sijns.
* Ps. 132/ 17.
70 So sem hñ * talade fyrer muñ siña
heilogu spamaña / sem (hafa vered)
fra alldødle. * Es. 35/ 4.
Jer. 23/ 6. Os. 1/ 7.
71 Ad * frelsa oss fra vorum oviñū/og
af hende allra þeirra sem oss hata.
* Ps. 106/ 10.
72 Ad giora myskunsemd vid fedur
vora/ og miñast a siñ heilaga sattmaa-
la. * 1. Mos. 17/ 7.
73 A þad * sære/ sem hñ soor Abra-
ham fodur vorū/ ad giefa oss þad,
* 1. Mos. 22/ 16. etc.
74 Ad vier aan otta/ * af hende ovina
vorra leyster / ** þioonudum honum/
* Gal. 1/4. Tit. 2. 13/14. ** Ebr. 9/14.
75 I * heilagleika og riettlæte fyrer
honū alla vora lijfdaga. * Col. 1/22.
76 Og þu sveiñ munt kallast spaa
madur hins Hædsta / þvi þu munt fa-
ra fyrer auglite Drottens / ad * til-
bua hñs vegu. * Matth. 3/ 3. etc.
77 Ad giefa hans foolke skilning sælu
hialpareñar * i fyrergiefningu synda
þeirra. * Jer. 31/ 34.
78 Fyrer myskunar ydur Guds vors /
fyrer hvør hañ vitiade vor * upprune
af hæden. * 4. Mos. 24/ 17.
79 Ad lijsa þeim / * sem i myrkre og
daudans skugga sitia/til ad greida fet-
ur vorar fram a veg fridarens.)
* Es. 9/ 2. etc.
80 Eñ * barned voox/og styrktest i an-
da/ og var a eydemorkū / allt til þeirra
daga er hañ skyllde auglijsa sig fyrer
Israel. * c. 2. 40/52.

II. Capitule.

Christur Fædest/ verdur umskoren/ er Fardur i Mustered.

(Evang. a Joela Noottena.)

Og þad bar til a þeim dögum/ad eitt bod gieck ut fra keysaranum Augusto/ ad allur heimur en skyllde skattskrifast.
2 Þesse * skattskrift var su fyrsta/sem skiede þegar Cyrenius var landsherra i Syria. * P. G. 5/ 37.
3 Og aller fooru ad lata skattskrifa sig/hver til sinnar borgar.
4 En Joseph foor ei neñ upp af Galilæa / ur borgeñe Nazareth til Judæam / til borgar Davids / sem nefnest * Bethlehem / af þvi hañ var af huse og kyne Davids. * Matth. 2. 5/ 6. etc.
5 Ad lata skattskrifa sig med Mariu siñe * trulofadre hustru / sem var olieett. * Matth. 1/ 18. Luc. 1/ 27.
6 En þad skiede/ sem þau voru þar/ fullkomnudust þeir dagar/ad hun skyllde fæda.
7 Og hun * fædde siñ son þañ frumgietna/ og reifade hañ/ z lagde hañ i jötuna / þvi þau hofdu ecke rum i giestaherbergenu. * Matth. 1/ 25.
8 Og þar voru hyrdarar i þvi sama bygdarlage/sem hielldu sig a morkeñe / og hielldu nætur-vakt yfer hiörd siñe.
9 Og sia/ eingell Drottens stood hia þeim/ z byrte Drottens lioomade i kring um þa/ og þeir urdu miög ottaslegner.
10 Og eingelleñ sagde til þeirra : ottest ecke/þvi sia/eg boda ydur mikeñ fögnud/sem skie skal öllu foolke.
11 Þvi i dag er ydur Frelsareñ fæddur/ sem ad er Christur Drotteñ/i borgeñe Davids.
12 Og hafed þad til merkes: ad þier munud fiña barned reifad / liggiande i jötuñe.
13 Og strax var hia einglenum marg fiölde * himneskra hersveita sem lofudu Gud/og sögdu: * Dan. 7/ 10.
14 Dyrd sie Gude i hædstum hædum/og * fridur a jördu/ a medal mañaña ein velþocknan.) * Es. 57/ 19.
15 Og þad skiede / þegar einglarner fooru fra þeim til himens/ og (þa) sögdu þeir meñ/hyrdararner/hver vid añan : gaungum nu allt til Bethlehem/ og siaum þañ hlut / sem skied er/ hvern Drotteñ hefur opeñberad oss.
16 Og þeir komu skyndelega / og fundu bæde Mariam z Joseph / og barned liggiande i jötuñe.
17 En þegar þeir höfdu sied þad / vijdfrægdu þeir þad ord / sem var sagt til þeirra af þessu barne.
18 Og aller/sem þad heyrdu/undrudust yfer þvi/sem hyrdararner sögdu þeim.
19 En Maria vardveitte öll þesse ord/ og yferoegade þau i siñu hiarta.
20 Og hyrdararner sneru aptur/prijsudu z lofudu Gud/ fyrer allt þad/ sem þeir höfdu heyrt og sied/ epter þvi sem þad var sagt til þeirra.

(Evangelium a Nijars Dag.)

21 Og þegar * atta dagar voru lidner/ ad barned skyllde umskierast/ var og hañs nafn kallad Jesus/sem þad var kalladaf einglenum/ádur en hañ var giteñ i (moodur) kvide. * 1. Mos. 17/12.

(Evang. a Kyndel Messu.)

22 Og þegar heñar hreinsunar dagar fullkomnudust / epter * Mosis lögmaale/ höfdu þau hañ upp til Jerusalem / ad þau liete hañ koma fyrer Drotteñ. * 3. Mos. 12/ 2. etc.
23 So sem skrifad er i lögmaale Drottens/ Ad * allt kallkyn/sem opnade moodur lijf / skyllde kallast Drottne heilagt. * 2. Mos. 13/ 2. C. 22/ 29. C. 34/ 19. 4. Mos. 3/ 13.
24 Og ad giefa offred/sem sagt er * i lögmaale Drottens / eitt par turtel dufna/ edur tvo dufu unga. * 3. Mos. 12. 2/ 6/ 8.
25 Og sia/þar var eirn madur i Jerusalem / sem hiet Simeon / og sa same madur var riettlatur z gudhræddur / sem vænte epter huggun Israels/z Heilagur

lagur Ande var yfer honum.
26 Og hañ hafde feinged andsvar af
Helögum Anda/ad hñ skyllde ecke dauð-
añ sia / fyrr eñ hañ sæe þañ Christ
Drottens.
27 Og hñ kom i musstered af Andans
hræringu/ z þegar foreldrarner höfdu
þangad barned Jesum / ad þau giörde
fyrer honũ/epter sidvenju lögmalsens.
28 Þa tok hñ hñ uppa sijna armlegge/
og lofade Gud og sagde:
29 Nu lætur þu Drottẽ þiñ þioon
epter þijnu orde i fride fara.
30 Þvi mijn augu hafa seed * þitt
hialpræd/ * c. 3/ 6.
31 Sem þu tilreidder fyrer * auglite
allra þiooda. * Es. 11/10. c. 49/6.
32 Eitt * lioos til uppbyrtingar heid-
num þioodũ / z til dyrdar þijns foolks
Jsrael.) * Es. 42/ 6. c. 49/ 6.

(Evang. a Suñudagẽ epter Jool.)

33 Og Joseph og hñs mooder undrud-
ust yfer þeim hlutũ/sem sögdust
af honum.
34 Og Simeon blessade þau / z sagde
til Mariu moodur hañs: sia/ þesse er
settur til * falls og uppriisu margra i
Jsrael / og til eins teikns/ hvoriu mo-
te mun mælast. * Es. 8/ 14.
Matth. 21/ 42. Rom. 9/ 33. 1. Cor. 1/ 23
2. Cor. 2. 15.
35 Og sialfrar þiñar önd mun eitt
sverd i giegnũ smiuga/ ad augliosar ver
de margra hiartna hugreñingar.
36 Og þar var ein spakona Anna /
dotter Phanuels af kyne Asser/hun var
miög gomul/sm̃ hafde lifad sio ar med
sijnũ mañe/fra meydoome sijnum.
37 Og hun var ein * eckia/hier um̃ fiög
ra og attatigu ara / sem ecke gieck ur
musterenu/ þioonande Gude med föstum
z bæna hallde nott z dag. * 1. Tim 5/5
38 Og hun gieck(af hendingu)þangad
a þeirre sömu stundu/ z prijsade eirneñ
Drotteñ/og sagde af honũ til allra/sm̃
væntu endurlausnarenar i Jerusalem.
39 Og þegar þau höfdu fullkomnad
alla hlute epter lögmale Drottens /
fooru þau apktur i Galileam/til borg-
ar siñar Nazareth.
40 Eñ sveinneñ * vox/ og styrktest i
anda/fullur med visdoom/ z Guds naad
var yfer honum.) * c. 1/ 80.
41 Og hñs foreldrar geingu hvort ar
til Jerusalem a * paaska hatijdene.
* 2. Mos. 34/ 23. 5. Mos. 16/ 16.

(Evang. 1. Suñudag epter Þrett.)

42 Og þegar hñ var tolf ara gam-
all/geingu þau upp til Jerusa-
lem/ epter sidvenju hatijdareñar.
43 Og þegar þau höfdu endad þa
daga / er þau fooru heim apktur / vard
barned Jesus epter i Jerusalem/ z Jo-
seph og hañs mooder vissu þad ecke.
44 Eñ þau meintu / ad hñ være i hia
selskapnũ/og fooru eina dagferd/ z leit-
udu epter honum a medal frænda og
kuñingia.
45 Og er þau fundu hañ ecke / sneru
þau apktur til Jerusalem / z leitudu ad
honum.
46 Og þad skiede epter þriu daga /
fundu þau hñ i musterenu sitiande midt
a mille læremeistaraña/heyrande þeim
og adspyriande þa.
47 Eñ * aller sem hñ heyrdu/ undrud-
ust miög yfer hñs skilninge og andsvör-
um. * Matth. 7/ 28. Marc. 1/ 22.
48 Og þegar þau sau hñ/ hnickte þm̃
vid/ z hñs mooder sagde til hñs: son-
ur / þvi breitter þu so vid ockur ? sia/
fader þiñ og eg leitudum harmþrung-
eñ ad þier.
49 Og hañ sagde til þeirra: hvad er
þad ad þid leitudud ad mier? vissu þid
ecke/ ad mier byriar ad vera i þvi (hlut
um) sem mijns födurs eru?
50 Og þau * underftoodu ecke þ ord/
sem hañ talade til þeirra. * c. 9/ 45.
51 Og hñ foor ofañ med þeim/ z kom
til Nazareth / og var þeim undergief-
eñ. Og hans mooder vardveitte öll þesse
ord i sijnu hiarta.
52 Og Jesus joxst ad vitsku/ z alldre/
og naad hia Gude og möñum.

III. Capitule.

Johañes skijrer og vitnar um̃ Christum/ Christi Ættar-registur.

En a þvi fimtanda are rijkes-
stiornar Tiberii keisara/ þegar
Pontius Pilatus var lands-
herra i Judæa / og Herodes
fioordungs-høfdinge i Galilæa / en̄
Philippus brooder hans fioordungs-
høfdinge i Ituræa / og Trachonitidis
lande/ z Lysanias fioordungs-høfdinge
i Abilene.
2 Þegar Annas og * Caiphas voru
yppurstu prestar / skiede Guds ord til
Johañem Zachariæ sonar i eydemørku.
* Joh. 11. 49/ 51.
3 Og hañ * kom i allt það bygdarlag
liggiande kringum Jordan/ z predikade
ydranar skijrn til fyrergiefningar synd-
aña. * Matth 3/ 12. etc.
4 So sem skrifad er i maalabook E-
saiæ spamañs/ sm̃ * seiger: Þad er hn̄s
rødd/ sem hroopar i eydemørku/ tilreid-
ed veg Drottens / giøred hans stigu
riettа. * Es. 40/3. Matth. 3/3. etc.
Marc. 1/3.
5 Hvør dalur mun uppfillast/ z hvørt
fiall og hæd mun nidurlægiast/ z þeir
hluter/ sm̃ bogner eru/ munu riettast/ z
þr osliettu veiger munu verda slietter.
6 Og * allt holld mun sia hialpræd
Guds. * Ps. 98/ 2. Es. 52/ 10.
7 Þar fyrer sagde hañ til foolksens/
sem gieck ut ad skijrast af hønum: *
þier nødru kyn/ hvør aviijsade ydur/ ad
flija fyrer tilkomande reide ?
* Matth. 3/ 7.
8 So giøred avøxtu/ sem ydranen̄ ut-
krefur z * taked ecke til ad seigia med
ydur sialfum / vier høfu Abraham þ
fødur/ þvi eg seige ydur ad Gud getur
uppvaked Abraham sonu af steinum
þessum. * Matth. 3/9. Joh. 8/ 39.
9 En̄ øxen̄ liggur z vid root triaña/
hvar fyrer/ hvørt trie/ sm̃ * * ecke ber
goodañ avøxt/ verdur upphøggved/ og
i elld kastad. * Math. 3/ 10.
C. 7/19. ** Joh. 15/ 2/ 6.
10 Og foolked spurde hn̄ ad/ z sagde:
hvad * skulum vier þa giøra?
* P. G. 2/ 37.
11 En̄ hañ svarade og seiger til þra:
hvør sem hefur * tvo kirtla / meddeile
þeim/ sm̃ ecke hefur/ og hvør sem vister
hefur/ giøre eins lijka. * 1. Joh. 3/17.
12 En̄ tollheimtumen̄ komu og til ad
skijrast / z søgdu til hans: Meistare/
hvad skulum vier giøra?
13 En̄ hn̄ sagde til þeirra: krefied ecke
meira en̄ ydur er fyrersett.
14 En̄ stryds-meñerner spurdu hañ z
ad/ z søgdu: og vier / hvad skulum vier
giøra? og hañ sagde til þeirra: kuged
aungvañ med ofrijke / og giøred ecke *
oriett med sløgd / z læted ydur nægia
med ydar kaupgialld. * 3. Mos. 19/ 13.
15 En̄ sm̃ foolked vænte/ z aller þeink-
tu i sijnum hiørtū um̃ Johañem/ hvørt
hañ munde vera sa Christus.
16 Þa svarade Johañes / og sagde til
allra: * eg skijre ydur ad sønu med
vatne/ en̄ sa kiemur sem sterkvare er en̄
eg/ hvørs sko-þveinge eg em ecke verd-
ugur upp ad leisa / hañ mun skijra
ydur med Heilogum Anda og ellde.
* Matth. 3/ 11. etc.
17 Hvørs * varpskupla er i hans hen-
de/ og hn̄ mun hreinsa sin̄ laafa/ z safna
hveitenu i sijna kornhlødu/ en̄ agnernar
mun hañ uppbreña med osløckvanlegū
ellde. * Matth. 3/ 12.
18 Og margt añad aminte hn̄ og kun̄-
giørde foolkenu.
19 En̄ þegar * Herodes fiordungs-
høfdinge var straffadur af hønū/ fyrer
skulld Herodiadis husfrur brodur hn̄s
Philippi/ og fyrer allt þad illt/ er hañ
giørde. * Marc. 6/ 17. etc.
20 Þa jook hañ þvi og ofañ a allt/ og
iñeluckte * Johañem i fangelse.
* Matth. 11/ 2.
21 En̄ þad skiede / þegar allt foolked
skijrdest/ og Jesus var z skijrdur/ z bad sig
fyrer/ * ad himeneñ opnadest.
* Matth. 3/ 16. Marc. 1/ 10. Joh. 1/ 32.
22 Og ad sa Heilage Ande for ofañ
i lijkamlegre mynd yfer hn̄/ sm̃ ein dufa/
og ad ein rødd kom af himne / sm̃ sag-

de: * Þu ert minn Son / a elskulege / i
þier hefe eg vel þocknan. * Matth. 3/17
23 Og Jesus byriade sitt þrijtugasta
aar/ sm̃ var/ epter þvi sem hallded var/
sonur Josephs/ sem var Eli (son.)
24 Sem var Matthats (son/) sem
var Levi (son/) sem var Melchi (son/)
sm̃ var Janna (son/) sem var Josephs
(son.)
25 Sem var Mattathiæ (son/) sem
var Amos (son/) sm̃ var Naums (son/)
sem var Esli (son/) sem var Naggai
(son.)
26 Sem var Maathas (son/) sem
var Mattathiæ (son/) sm̃ var Semei
(son/) sem var Josephs (son/) sem var
Juda (son.)
27 Sem var Johanna (son/) sem var
Resa (son/) sem var Zerobabels (son/)
sem var Salathiels (son/) sem var
Neri (son.)
28 Sem var Melchi (son/) sem var Ad-
di (son/) sem var Kosams (son/) sm̃ var
Elmodams (son/) sem var Ers (son.)
29 Sem var Jose (son/) sm̃ var Elie-
zers (son/) sem var Jorims (son/) sem
var Matthas (son/) sm̃ var Levi (son.)
30 Sem var Simeons (son/) sem var
Juda (son/) sem var Josephs (son/) sm̃
var Jonans (son/) sem var Eliakims
(son.)
31 Sem var Melea (son/) sm̃ var Mai-
nans (son/) sem var Mattathas (son/)
sem var * Nathans (son/) sem var Da-
vids (son.) * 2. Sam. 5/14.
32 Sem var * Jessai (son/) sem var
Obeds (son/) sem var Boos (son/) sem
var Salmons (son/) sem var Naassons
(son.) * Ruth. 4/22.
33 Sem var Aminadabs (son/) sem
var Arams (son/) sem var Esroms
(son/) sem var Phares (son/) sem var
Juda (son.)
34 Sem var Jakobs (son/) sem var
Isaaks (son/) sm̃ var * Abraams (son/)
sem var Thara (son/) sm̃ var Nachors
(son.) * 1. Mos. 21. 2/3.
35 Sem var Saruchs (son/) sm̃ var
Ragaus (son/) sm̃ var Phalecks (son/)
sem var Ebers (son/) sem var Sala
(son.)
36 Sem var Cainans (son/) sem var
Arphachsads (son/) sem var * Sems
(son/) sem var Noe (son/) sem var * *
Lamechs (son.) * 1. Mos. 11/10.
** 1. Mos. 5/25.
37 Sem var Mathusala (son/) sem
var Enochs (son/) sem var Jareds
(son/) sm̃ var Malaleels (son/) sem var
Cainans (son.)
38 Sem var Enos (son/) sem var *
Seths (son/) sm̃ var Adams (son/) sem
var Guds (son.) * 1. Mos. 5/3.

IV. Capitule.

Christus Freistast/ Utrekur eirn Diøf-
ul / og Læknar.

En̄ Jesus * fullur af Heilogum
Anda kom aptur fra Jordan /
og var færdur ** af Anda a
eydemørk. * Matth. 4/1. etc.
** P. G. 8/39.
2 Og var i fiørutigu daga freistadur
af diøflenum/ og neytte ollounges einkis
a þeim somu døgum/ og þegar þr dagar
voru ute/ hungrade hann sijdan.
3 Og diøfullenn sagde til hans : ef þu
ert Sonur Guds/ þa * seig steine þess-
um / ad hann verde ad braude.
* Matth. 7/9.
4 Og Jesus svarade / og sagde til
hans : þar * er skrifad : madurenn lifer
ecke af braude einusaman / helldur af
sierhvøriu orde Guds. * 5. Mos. 8/3.
Matth. 4/4.
5 Og diøfullenn færde hann uppa eitt
hatt fiall / z sijnde honum øll rijke ver-
alldarennar a einu augabragde.
6 Og diøfullenn sagde til hans : Jeg vil
giefa þier allt þetta vallde / og þeirra
dyrd / þvi hun er mier i hendur feing-
enn/ og hvørium eg vil/ gief eg hana.
7 Ef þu villt nu tilbidia fyrer mier /
skal þad þitt vera alltsaman.
8 Og Jesus svarade hm̃/ z sagde : vijk
burt mier til baka satan/ þar * er skrif
ad : þu skallt tilbidia Drottenn Gud

þik / og honū alleina þiona.
* 5. Mos. 6/13. C. 10. 12/20. Matth. 4/10.
9 Og hañ færde hñ til Jerusalem/ og
setke hñ uppa bust musteresens / z sag=
de til hñs : ef þu ert Guds Sonur/ þa
fleig þier sialfum hiedañ ofañ.
10 Þvi þar er skrifad: * hañ mun be=
fala sinū einglum um þig/ ad vardvei=
ta þig. * Ps. 91/ 11. etc.
11 Og ad þeir skule bera þig a hondū/
uppa þad þu steiter ecke foot þiñ a
steine.
12 Og Jesus svarade z sagde til hñs:
Þad * er sagt : þu skallt ecke freista
Drottens Guds þijns.
* 5. Mos. 6/ 16. etc.
13 Og þegar dioful hafde endad
alla freisting / veik hñ fra hönum um
nockurn tijma.
14 Og Jesus * kom aptur i krapte
Andans til Galilæam/og rikted um hñ
utbarst um allt kringumliggiande hier=
ad. * Matth. 4/ 23. Marc. 1/ 14.
15 Og hñ kieñde i þra samkundu hus=
um/z var prijsadur af ollum.
16 Og * kom til Nazareth/ þar ed hñ
var uppfæddur / og gieck epter sijnum
sidvana a sabbats deige iñ i samkundu
hused/og stood upp ad lesa.
* Matth. 13. 53/54. Marc. 6/ 1.
17 Þa var honū feingen book Esaiæ
spamañs / z er hñ flette upp bookeñe/
fañ hñ þañ stad: þar sem * er skrifad.
* Es. 61/ 1.
18 Ande Drottens er yfer mier / þar
fyrer smurde hñ mig / hñ sende mig ad
boda evangeliū þeim voludu / ad græda
þau sundurknosudu hiortu/ ad predika
þm̄ herteknu lausnena / og þeim blindu
ad þeir skule fa aptur sioon / ad lata
þa fiotrudu lausa.
19 Ad * predika Drottens þacknæme=
legt aar. * 3. Mos. 25/ 10.
20 Og þegar hñ liet samañ bookena /
fieck hñ hana þienaranū/og sette sig/z
allra augu i samkunduñe horfdu a hñ.
21 En hñ hoof ad seigia til þeirra: i
dag er þesse ritning uppfilld fyrer yd=
ar eyrum.
22 Og þeir gafu hōnū aller vitnes=
burd / z undrudust þau naadarsamlegu
ord/sm̄ utgeingu af hñs muñe/z sogdu:
* er ecke þesse sa Josephs son?
* Matth. 13/ 55. Marc. 6/ 3. Joh. 6/ 42.
23 Og hñ sagde til þeirra: Þier mun=
ud fullkomlega seigia til mijn þeñañ
malshatt: lækner/biarga sialfū þier/
hvad mikla hlute hofum vier heyrt skie
i * Capernaum: gior z eins hier i þij=
nu * * fodurlande. * Matth. 4 / 13.
* * Matth. 13/ 54.
24 En hñ sagde: sañlega seige eg yd=
ur/ ad * eingeñ spamadur er þacknam=
ur i sijnu fodurlande. * Joh. 4/ 44. etc
25 J sañleika seige eg ydur/ þar voru
margar eckiur a dogū * Eliæ i Jsra=
el/ þegar himeneñ var luktur hier um
þriu aar og sex manude / þa þar var
eitt stoort hungur i ollu þvi lande.
* 1. Kong. 17. 1/ 9. C. 18/ 42. Jak. 5/ 17.
26 Og til ongrar þra var Elias send
ur/ nema til Sareptam Sidonis / til
einnrar eckiu.
27 Og þar voru marger lijkþraer i
tijd Elisæi spamañs i Jsrael/z eingeñ
var hreinsadur af þm̄/utañ * Naaman
sa Syrlendske. * 2. Kong. 5/ 14.
28 Og aller urdu fuller af reide / sem
voru i samkundu husenu / þegar þeir
heyrdu þad.
29 Og stoodu upp/ og ræku hañ ut af
stadnum / z færdu hañ uppa fiallsens
gnypu/ a hvoriu þeirra borg var bygd/
ad þr hrinde honū ofañ.
30 En hañ * gieck burt midt i millum
þeirra. * Joh. 8/ 59.
31 Og hañ foor ofañ til Capernaum /
borgar Galilææ/ z kiende þm̄ a sabba=
tunum. * Matth. 4/ 13. Marc. 1/ 21.
32 Og þeir * undrudust a hans kieñ=
ingu/þvi hñs ræda var af vallde.
* Matth. 7. 28/29. Marc. 1/ 22. Joh. 7/ 46.
33 Og þar var * eirn madur i samkun=
du husenu / sem hafde anda eins o=
hreins diofuls/og hroopade med stoorre
raust/ * Marc. 1/ 23/
34 Og sagde: lattu vera/ hvad hofū
vier med þig ad giora/Jesu Nazarenes

ert þu komen̄ ad forkÿna oss? eg veit / Hvør þu ert/ sa * Heilage Guds.

* Marc. 1/ 24. Luc. 1/ 35.

35 Og Jesus straffade hn̄ / og sagde : Þeige þu/ og far ut af honū. Og diøfullen̄ kastade hønum midt a medal þra/ og foor ut af hønum/og giørde hønum øngvan̄ skada.

36 Og hrædsla kom yfer alla/ og þeir toluduſt vid sijn a mille/ z søgdu: Hvada hlutur er þetta? ad han̄ bijdur þeim ohreinu ondum med magt og vallde/ad þeir fare ut?

37 Og hans rikte utbarst allstadar i þad kryngumliggiande land.

38 En̄ han̄ stood upp af samkunduñe/ og kom * i hus Simonis / z mooder konu Simonis / var hallden̄ af eirnre þungre kollduſott/ og þeir badu han̄ fyrer heñe. * Matth. 8/ 14. etc.

39 Og hn̄ gieck til heñar/ z baud kollduñe/og hun forliet hana. Og hun stood strax upp/ z þioonade þeim.

40 En̄ sem soolen̄ var undergeingen̄/ færdu aller þr/ sm̄ høfdu veika af adskilianlegū siukdomū þa sømu til hn̄s/ z * hn̄ lagde hendr yfer sierhvørn þra/ og læknade þa. * Matth. 8/16 etc.

41 Og diøflarner foru utaf morgū / hropudu z søgdu: þu ert Christus/ sa Son Guds. Og hn̄ straffade þa/ z liet þa ecke tala/þvi þeir vissu/ ad hn̄ var Christus.

42 En̄ þa dagur var/gieck han̄ ut/ z foor til eins eyde stadar/og foolked leitade epter hønum/ z þeir komu þangad til hans og hielldu hønum/ad han̄ fære ecke fra þeim.

43 Þa sagde hn̄ til þeirra : * mier byriar og i ødrum stødū ad priedika evangelium um̄ Guds rijke / þvi til þess er eg utsendur. * Marc. 1/ 38.

44 Og han̄ predikade i samkundu husum Galilaa.

V. Capitule

Christur Læknar/og Kienner utaf Foſtuñe.

(Evang. V. Suñudag. ept. Trinit.)

EN̄ þad skiede/þa foolked þreingdest ad hønum ad heyra Guds ord/ og han̄ stood * vid siooen̄ Genezareth. * Matth. 4/ 18.

2 Og * sa tvo skip standa hia sioonū / en̄ fiskararner voru stigner af þeim og þvoodu neten̄. * Matth. 4/ 18.

3 Þa stie hn̄ a eitt af skipunū/sem var Simonar/ z bad hn̄ ad leggia lijted fra lande/og han̄ sette sig z kiende foolkenu af skipenu.

4 En̄ þegar hn̄ hætte ad tala/ sagde hn̄ til Simonar: drag þu ut a diuped/ z * varped ut ydar netin̄ til eins dragtar. * Joh. 21/ 6.

5 Og Simon svarade/ z sagde til hn̄s: Meistare/i alla noott høfum vier erfidad/ og * feinged eckert/en̄ uppa þitt ord vil eg utkasta netenu. * Joh. 21/ 3.

6 Og er þeir giordu þad / iñeluktu þeir mikla mergd fiska/en̄ þra netrifnade i sundur.

7 Og þeir bendtu þra fielogū/ sm̄ voru a þvi ødru skipenu/ ad þeir kiæme/ z hialpudu þeim ad draga/ og þeir komu/ og hloodu bæde skipen̄ / so ad þau sucku ad mestu.

8 En̄ þegar Simon Petrus sa(þad/) fiell han̄ til kniaña Jesu / og sagde : gack ut fra mier Herra/ þvi eg er madur syndugur.

9 Af þvi ad felmtur var yfer hn̄ komen̄/ og alla þa/ sem med hønū voru/ af þessū fiske-drætte/ er þeir høfdu feinged til samans.

10 Likasa og eirnen̄ yfer Jakobum og Johañem/ sonu Zebedæi/ sem voru fielagar Simonar. Og Jesus sagde til Simonar : ottastu ecke/ nu hiedan̄ i fra skalltu men̄ veida.

11 Og þeir droogu skipen̄ ad lande/og * yfergaafu alltsaman̄ / og filgdu hønū epter.) * Matth. 19/ 27.

12 Og þad skiede / þa han̄ var i eirnre borg/ sia/ * þar var eirn madur fullur af spitelsku/ z er han̄ sa Jesum/ fiell hn̄ fram a sijna asioonu/ z bad hn̄/ og sagde : Herra/ef þu villt/ gietur þu mig

hreinsad.

hrein ad. * Matth. 8/ 2. etc.
13 Og han̄ utriette hondena/og snerte
han̄/ og sagde: eg vil/ vertu hreirn/ og
strax hvarf spitelskan̄ burt af honum.
14 Og hn̄ baud hon̄/ad hn̄ segde þad
aungvum / helldur far burt / ⁊ sýn þig
prestenū / og offra fyrer þijna hrein-
sun/sem * Moses hefur tilskeit til vitn
esburdar þeim. * 3. Mos. 14. 2. etc.
15 En̄ um̄rædan̄ um̄ han̄ barst þvi
leingra ut / og margt foolk kom saman̄
til ad heyra/⁊ læknast af honū af sýn-
um siukdoomum.
16 En̄ hn̄ veik burt * i eydemørkena/
og badst fyrer. * Marc. 1/ 35.
17 Og þad skiede a einum deige/ ad hn̄
kiende. Og (þar) sætu pharisæi ⁊ skrift
lærder / sem voru komner ur øllū þorp-
um i Galilæa og Judæa ⁊ Jerusalem /
og þar var Drottens kraptur ad hiæl-
pa þeim.
18 Og siaa/ * ad nockrer men̄ bæru eirn
man̄ a sæng/ sem var limafalls siukur/
⁊ leitudust vid ad koma honum in̄ / og
leggia fram̄ fyrer han̄. * Matth. 9/2.
Marc. 2/ 3.
19 Og er þeir gætu ecke funded i hvør
in̄ stad þeir kyn̄u ad koma honū in̄/ fyr
er foolkenu / stigu ꝥr uppa þaked / og
lietu hn̄ nidur i giegnū ræfred med sæng
en̄e / midt a millum þeirra fram̄ fyrer
Jesum.
20 Og er hn̄ sa ꝥra tru/ sagde hn̄ til
hn̄s : madur / * fyrergiefnar eru þier
synder þijnar. * c. 7/ 48.
21 Og þeir skriftlærdu og pharisæi
tooku ad huxa med sier/og sogdu: hvør
* er þesse/ sem mæler (Guds) lastaner ?
hvør kan̄ ad fyrergiefa syndernar/ ne-
ma Gud alleina? * Matth. 9/ 3.
22 En̄ er Jesus fornam ꝥra huxan-
er/ svarade hn̄ / og sagde til ꝥra: hvad
huxed þier i ydrum hiørtum ?
23 Hvørt er audvelldara ad seigia : *
fyrergiefnar eru þier synder þijnar/ed-
ur ad seigia: statt u upp og gack ?
* Matth. 9. 2/ 5.
24 En̄ so þier skuled vita / ad Son
Man̄sens hefur magt a jørdu ad fyr-
ergiefa syndernar / sagde han̄ til hins
limafallssiuka : eg seige þier / stattu
upp / tak sæng þijna upp / og gack i
þitt hus.
25 Og jafnsnart stood han̄ upp fyrer
ꝥra augū/ og took upp þad/ sem hn̄ laa
a/ ⁊ gieck i sitt hus / og prijsade Gud.
26 Og ein stoor forundran in̄took þa
alla/og ꝥr prijsudu Gud/ ⁊ urdu fuller
af otta/og sogdu: vier høfum sied otru-
anlega hlute i dag.
27 Og þar epter gieck hn̄ ut/og sa *
eirn tollheimtuman̄/ sm̄ hiet Levi/ sit-
iande hiaa tollbuden̄e / ⁊ sagde til hn̄s:
filg þu mier epter. * Matth. 9/ 9.
Marc. 2/ 14.
28 Og hn̄ yfergaf alla hlute / og stood
upp/⁊ filgde honum epter.
29 Og Levi tilbioo honum eitt miked
giestabod i sijnu huse / og þar var eirn
stoor søfnudur af tollheimtumøn̄um ⁊
ødrū/sem sætu med þeim til bords.
30 Og þeir skriftlærdu / og pharisæi
mogludu i moote hans læresveinum/ ⁊
søgdu: hvar fyrer eted þier og drecked
med tollheimtumøn̄um og syndurum?
31 Og Jesus svarade/⁊ sagde til ꝥra:
þeir heilbrigdu hafa ecke þørf læknar-
ans/ helldur þeir siuku.
32 Eg * er ecke komen̄ ad kalla riett-
læta/ helldur syndarana til ydranar.
* Matth. 9/ 13. etc.
33 En̄ þeir søgdu til hans: * hvar
ꝥ fasta læresveinar Johan̄is so opt/og
bidiast fyrer / ⁊ pharisæan̄a eirnen̄/ en̄
þijner eta ⁊ drecka? * Matth. 9/ 14. etc
34 En̄ han̄ sagde til þeirra: þier kun̄
ed ecke ad læta brullaups folked fasta/
so leinge brudgumen̄ er hiaa þeim.
35 En̄ þeir dagar munu koma/ad brud
gumen̄ mun takast fraa þeim/þa munu
þeir fasta a þeim sømu døgum.
36 En̄ han̄ sagde og eina epterlijking
til ꝥra: eingen̄ * leggur eina boot af
niju klæde a gamallt klæde/ an̄ars rijf-
ur þad nija hid gamla i sundur/ ⁊ boot
en̄ af þvi nija a ecke vid þad gamla.
* Matth. 6/ 16. Marc. 2/ 21.

37 Og eingeñ lætur nÿtt vÿn i gam-
lar ledurflöskur / añars spreinger þad
nÿa vÿned flöskurnar/ z þad spillest/z
flöskurnar fordiarfast.
38 Helldur skal nÿtt vÿn latast i nÿar
flöskur /so blÿfur hvörttveggia for-
varad.
39 Og þar er eingeñ / sem dreckur af
þvi gamla/ ad hñ vilie strax þad nÿa/
þvi hañ seiger: hid gamla er betra.

VI. Capitule.

Christur Læknar/ Kallar tolf Post-
ula / Kieñer um Ordsens Heyrn.

Eñ * þad bar vid a einum ödrũ
fyrsta-sabbat/ad hañ gieck um
korn akra/ z hans læresveinar
** plocku du ax / og atu/ og
neru þau mz höndunũ. *Matth.12/1.
Marc. 2/ 23. ** 5 Mos. 23/ 25.
2 Eñ nockrer af pharisæis sögdu til
þeirra: hvad giöred þier/sm ecke leifest
ad giöra a sabbatunum?
3 Og Jesus svarade z sagde til þra:
hafed þier ecke helldur * lesed þad/sem
David giörde/þa hñ hungrade/ z þa /
sm voru med hönũ? *1.Sam 21/6.etc
4 Hvörneñ hañ gieck iñ i Guds hus /
z took skodunarbrauden/og at/ og gaf
eirneñ þeim/sem med hönũ voru/ hvör
þo * eingeñ ma eta/ nema alleinasta
prestarner. * 2. Mos. 29/ 33.
3. Mos. 24/ 9.
5 Og hñ sagde til þra : *Son Mañ-
sens er Herra/ eirneñ yfer sabbatenum.
* Matth. 12/ 9.
6 Eñ þad * skiede a einum ödrũ sab-
bat/ad hñ gieck iñ i samkundu hused/z
kiende/ Og þar var eirn madur/ z hñs
hægre hönd var viseñ* Marc. 3/1.etc.
7 Eñ þeir skrifftlærdu og pharisæi *
tooku vara a hönũ/ hvört hañ læknade
hñ um sabbateñ / uppa þad þeir kyñu
ad fiña akiæru i giegn hönũ. *c.14.1
8 Þa merkte hñ þra huganer/og sagde
til mañsens / þess sem hafde höndena
visna: rijs þu upp/og stattu midt a med
al(vor.)Eñ hñ reis upp/z stood(þar.)
9 Hvörs vegna Jesus sagde til þra:
eg vil spyria ydur/ma madur a sabba-
tunum giöra gott/edur giöra illt? frel-
sa lijfed/edur tortÿna?
10 Og hñ leit um kring uppa þa alla/
z sagde til þess mañs: riett þÿna hönd
ut / Eñ hañ giörde svo / þa vard ha-
ns hönd heil aptur z heilbrigd sem hin
önur.
11 Eñ þeir urdu fuller af galenskap/
z töludu hvör vid añañ/hvad þeir vill-
de giöra Jesu.
12 Eñ þad skiede a þeim dögũ / ad hñ
gieck uppa fialled ad bidiast fyrer/z hñ
var alla nootkena a bæn til Guds.
13 Og þa dagur var / * kallade hñ a
sÿna læresveina/og utvalde tolf af þm/
hvöria hñ og kallade postula.
* Marc. 3. 13/14. L. 6/ 7. Luc. 9/ 1.
14 Simon / * hvörn hñ og kallade
Petrum/og Andream broodur hñs/Ja-
kobum og Johañem / Philippum og
Bartholomæum. * Joh. 1/ 42.
15 Matthæum og Thomam / Jako-
bum Alphæi(son/)z Simonem hvör ed
kallast Zelotes.
16 Judam Jakobi/og Judam Ischari-
othen/ þañ sem z vard eirn forrædare.
17 Og hñ gieck ofañ med þeim/z stood
a einum flöt a mörkeñe / og flockur
hñs læresveina/ og eirn * mikell fiölde
foolks af allre Judæa og Jerusalem/ z
Tyro og Sidon / liggiande hia haf-
enu. * Matth. 4/ 25.
18 Sem voru komner ad heyra hönũ/
z ad læknast af sÿnum sootttum/og þeir
sem voru þiader af öhreinũ öndum/ og
þeir urdu læknader.
19 Og allt* foolked girntest ad snerta
hñ/þvi kraptur gieck ut af hönum/ og
hañ læknade (þa) alla.
* Matth. 14/36/
20 Og hñ hoof upp sÿn augu yfer lære
sveina sÿna/og sagde: *sæler erud þier
volader/þvi ydar er rÿke Guds.
* Matth. 5/3. etc.
21 Sæler erud þier / * sem nu erud
hungrader / þviad þier skulud mettast.
** Sæler erud þier/ sem nu grated!
þvi

þvi þier munud hlæja. * Openb. 7/16
** Ps. 126. 5/6. Es. 61/3.
22 Sæler erud * þier/ef meñ hata yd-
ur/ ꝛ fraskilia ydur/og illyrda ydur/og
utskufa ydar nafne/ sem vondu/ vegna
Mañsens Sonar. * Matth. 5/11.
1. Pet. 2/19.
23 Gledied * ydur a þeim sama deige/
og dantsed/ þvi sia / ydar verdkaup er
miked a himne. Þvi þad hid sama giør
du þeirra fedur vid spámeñena.
* Matth. 5/12.
24 Eñ * vei ydur/ rÿkum/ þvi þier haf
ed ydar huggun uttekeð. * Amos 6/1.
25 * Vei ydur / þier sem erud sadder /
þvi ydur skal hungra. Vei ydur / þier
sem nu hlæed/ þvi þier skulud syrgia og
græta * Es. 10/16. c. 65. 13/14.
26 Vei ydur / nær aller meñ tala vel
um̄ ydur / Þvi þad hid sama giørdu
þeirra fedur vid hina følsku spámeñ.
27 Eñ eg seige ydur / sm̄ heyred (til:)
* elsked ovine ydra/ giøred þeim gott/
sm̄ ydur hata. * Matth. 5/44. etc.
28 Blessed * þa/ sem ydur bølva / og
bidied fyrer þeim / sem eru ydur illvil-
iader. * Rom. 12/14.
29 Hvør sm̄ * slær þig a þañ eina kiñ
vanga/ biood hønum ꝛ þañ añañ/ Og
hvør sem tekur kápuna fra þier / ver
høñu og ecke kirteleñ. * Matth. 5/39.
30 Eñ * hvørium sem þig bidur/ þa
gief / ꝛ hvør sem tekur þitt fra þier/
þa kref þess ecke aptur.
* 5. Mos. 15/7. Matth. 5/42.
31 Og * eins sem þier vilied/ ad meñ
skule giøra vid ydur / giøred so og lÿka
vid þa. * Matth. 7/12.
32 Og * ef þier elsked þa/er elska yd-
ur / hvada þøck hafe þier (þar fyrer?)
þvi syndarar elska og þa / sem þa el-
ska. * Matth. 5/46.
33 Og ef þier giøred vel vid þa / sem
giøra vel vid ydur / hvada þøck hafed
þier (þar fyrer?) þvi syndarar/ þr giø-
ra ꝛ þad sama.
34 Og * ef þier láned (þeim/) af hvør
ium þier vænted ad fá aptur/ hvada
þøck hafed þier (þar fyrer?) þvi synd
arar lána ogso syndurum / uppa þad
þeir skule fá lÿkt aptur.
* 3. Mos. 25/35. 5. Mos. 15. 7/8.
Matth. 5/42.
35 Eñ þo sm̄ ydur elsked ovine ydar/
og giøred vel/ og * láned/ einkes (þar)
fyrer væntande / ꝛ ydar verdkaup skal
verda miked / og þier munud verda
børn hiñs Hædsta / þvi hañ er good
giarn vid þa oþacklátu og vondu.
* Ps. 37/26.

(Evang. IV. S. D. ept. Trinit.)

36 Þar fyrer vered myskunsamer/ lÿka
so sem ydar Fader er myskun-
samur.
37 * Dæmed ecke/ so skulud þier ecke
verda dæmder / fordæmed ecke/ so skulud
þier ecke verda fordæmder/ fyrergiefed/
so skal ydur verda fyrergiefed.
* Rom. 2/1.
38 Giefed / so skal ydur giefast / eina
gooda samþrickta/ og vel skiekna ꝛ yf-
erfliootanlega mæling munu þier giefa
i ydar skaut/ þvi * riett med þeirre mæl
ingu/ sm̄ þier mæled med/ mun ydur apt
ur mællt verda. * Marc. 4/24. etc.
39 Eñ hñ sagde þm̄ eina epterlÿking:
* hvørt kañ eirn blindur ad vÿsa ein
um blindū veigeñ? munu þeir ecke bád-
er falla i grøfena? * Matth. 15/14. etc.
40 * Ecke er læresveirneñ yfer synū
meistara / eñ hvør/ sem er fullkomeñ /
mun vera sem hñs meistare.
* Joh. 15/20. etc.
41 Eñ * hvad sier þu øgnena/ sem er i
þÿns broodurs auga/ og ad bialkañ /
sem er i þÿnu eigeñ auga / giæter þu
ecke? * Matth. 7/3.
42 Edur/ hvørneñ kañtu ad seigia til
broodur þÿns: brooder/ láttu vera/ eg
vil draga øgnena ut/ sem er i þÿnu au-
ga/ þu sm̄ ecke sier siálfur bialkañ i þÿ
nu auga? þu * hræsnare/ drag fyrst ut
bialkañ ur þÿnu auga / og þa skalltu
sia til/ ad utdraga øgnena/ s̄ er i þÿns
broodurs auga.) * Matth. 7/5.
43 Þvi þar * er eckert gott trie/ sem
ber fueñ ávøxt/ og eckert fued trie/ sm̄
ber goodañ ávøxt. * Matth. 12/33. etc.

 44 Þvi

44 Þvi hvort trie þeckest af sijnum
eigeñ ávexte / þvi ecke lesa meñ samañ
fijkiur af þyrnū / nie plocka vinber af
þyrnebuske.
45 Eirn * goodur madur / af goodum
siood hiarta sijns / ber fram gott / z eirn
illur madur / af illū siood hiarta sijns /
ber fram illt / þvi af nægd hiartans
mæler hñs muñur. * Matth. 12/35.
46 Eñ hvi * kallid þier mig Herra /
Herra / og giored ecke hvad eg seige?
* Matth. 7/21.
47 Hvør sem kiemur til mijn / og heyr-
er mijn ord / og * giører þau / þañ vil eg
sijna ydur / hvøriū hñ er lijkur.
* Rom. 2/13. Jak. 1/22. etc.
48 Lijkur er hñ þm̄ mañe / sem bygde
upp eitt hus / z groof diupt / og setle
grundvølleñ a hellubiarg. Og þa vatns
flooded kom / dunde straumureñ a hus-
ed / z gat ecke rootad þvi / þvi þad var
grundvallad a hellubiarge.
49 Eñ hvør sem heyrer og ecke giør-
er / er lijkur þeim mañe / er bygde upp eitt
hus a jørdu an grundvallar / z straum-
ureñ dunde þar a / og þad fiell jafn-
snart / og hrapan þess huss vard mikel.

VII. Capitule.

Christur Læknar / Uppvekur eirn Dauðañ / Fyrergiefur Syndernar.

Eñ þa hañ hafde fullendad øll
sijn ord i foolksens áheyrn /
gieck hñ iñ i Capernaum.
2 Eñ * eins hundradshøfd
ingia þioon lá daudsiukur / af hvørium
hñ hiellt miked. * Matth. 8/5.
3 Eñ er hañ heyrde um̄ Jesum / sende
hañ øldunga Judaña til hñs / og bad
hñ / ad hañ villde koma og frelsa þioon
hans.
4 Og er þeir komu til Jesum / bædu
þr hñ iñelega / og søgdu: verdur er hñ
þess / ad þu veiter hønū þad.
5 Þvi hñ elskar vora þiood / og hefur
uppbygt samkundu hused fyrer oss.
6 Þa gieck Jesus burt med þm̄. Og þa
hñ var nu ecke langt fra husenu / sende
hundradshøfdingeñ vine til hañs / og
liet seigia hm̄: Herra / omaka þig ecke /
þvi * eg er ecke verdugur / ad þu gañ
ger iñ under mitt þak. * Matth. 8/8.
7 Þar fyrer hiellt eg mig og ecke siálfañ
verdugañ / til þijn ad koma / helldur mæl
(ad eins) eitt ord / þa verdur miñ þioon
heilbrigdur.
8 Þvi eg er og eirn madur valldenu
undergiefeñ / hafande under mier striids-
meñ / og eg seige þessum: far / og hñ
fer / og hinū ødrum: kom / og hñ kiem-
ur / og þioon mijnū: giør þetta / og hañ
giører þad.
9 Eñ þegar Jesus heyrde þad / und-
rade hañ sig a hønum / og snerest vid /
og sagde til foolksens / sem hønū filg-
de: eg seige ydur / ad eg hefe jafnvel i
Israel eige so stoora tru funded.
10 Og er þeir / sm̄ voru utsender / komu
aptur til hussens / fundu þeir þañ siu-
ka þioon heilbrigdañ.
(Evang. XVI. S. D. ept. Trinit)
11 Og þad skiede þar epter / ad hañ
gieck til eirnrar borgar / sem hiet
Nain / og þar geingu med hønum marg
er af hans lærisveinū / z fiølde foolks.
12 Og er hañ nálægdest port borgar-
eñar / sia / eirn framlideñ var boreñ ut /
sem var einka sonur siñar moodur / og
hun var ein eckia / og margt foolk ur
borgeñe gieck med heñe.
13 Og þa Drotteñ leit hana / * aumkad
est hañ iñelega yfer heñe / og sagde til
heñar: græt þu eige. * Matth. 9/36.
14 Og hañ gieck þar ad / og áhrærde
børurnar / z þeir / sm̄ bæru / stoodu vid.
Og hñ sagde: þu ung(meñe /) * eg
seige þier / rijs þu upp. * Matth. 5/41
15 Og sa setlest upp / sem framlideñ
var / og took ad mæla / z hañ gaf hañ
siñe moodur.
16 Eñ otte iñtook þa alla / z þr prijs-
udu Gud / og søgdu: spámadur mik-
ell er upprriseñ a medal vor / og Gud
hefur vitiad sijns foolks.
17 Og þesse * ræda um̄ hñ gieck ut um̄
alla Judæam / z um̄ allt kringumligg-
iande

iande hierad.) * Matth. 9/ 26.
18 Og Johañi * kuñgiørdu hñs lære=
sveinar allt þetta. Og Johañes kallade
tvo af sÿnum læresveinū til sín/
* Matth. 11/ 2. etc.
19 Og sende þa til Jesum/ ꝛ liet seiga
honū: ertu sa/ sem kiemur/ edur bÿdum
vier epter einum ødrum?
20. Eñ þa þeir meñ komu til hans/
søgdu þr: Johañes skÿrare sende ockur
til þÿn / og lætur seigia þier: ertu sa/
sem kiemur / eda bÿdum vier epter ein=
um ødrum?
21 Eñ a þeirre somu stundu giørde hñ
marga heilbrigda af sootttū/og plagū/
ꝛ illum øndum / og mørgum blindum
gaf hañ sioonena.
22 Og Jesus svarade ꝛ sagde til þra:
gaanged burt / og kuñgiøred Johañi/
hvad þier hafed sied ꝛ heyrt/ad * blind=
er sia/haltter gaanga/ lÿkþraaer hrein=
sast / dauver heyra / dauder upprÿsa /
fatækū predikast evangelium.
* Es. 35/ 5. Matth. 11/ 5.
23 Og * sæll er sa/sm̄ ecke hneixlast a
mier. * Matth. 11/ 6.
24 Eñ er * burtgeingner voru sende=
bodar Johañis / hoof hañ ad tala til
foolksens af Johañe: hvad foorud þier
ut i eydemørk ad sia? eirn reir / sm̄ af
vinde er skiekeñ? * Matth. 11/ 7.
25 Edur hvad foorud þier ut ad sia?
eirn mañ/miukū klædum klæddañ? sia/
þeir sem i veglegū klædnad og vellyst=
ing lifa/eru i konunglegū(gørdum.)
26 Edur hvad foorud þier ut ad sia?
eirn spamañ? ia/eg seige ydur/þañ sm̄
meire er eñ eirn spamadur.
27 Hañ er sa/ um̄ hvørn skrifad er: *
sia/eg sende miñ eingel fyrer þÿnu aug
lite/ sem skal tilreida þiñ veg fyrer
þier. * Mal. 3/ 1. etc.
28 Þvi eg seige ydur / ad a medal þra/
sm̄ eru fædder af kvinnum / er eingeñ
meire spamadur eñ Johañes skÿrare/
eñ sa/sm̄ miñe er i rÿke Guds/er stærre
eñ hañ.
29 Og allt foolked / sem tilheyrde/ og
tollheimtumeñ riettlættu Gud/ þr sem
voru skÿrder med skÿrn Johañe.
30 Eñ pharisæaaner og skriftlærder *
forsmaadu Guds raad i giegn sialfum
sier / sem ecke voru skÿrder af honum.
* V. G. 13/ 46.
31 Eñ Drottiñ sagde: * vid hvørn
skal eg þess vegna lÿkia mønū þessarar
kynsloodar / og hvørium eru þeir lÿker?
* Matth. 11/ 16.
32 Lÿker eru þr þeim smaa børnū/ sem
sitia a torge / og hroopa hvørt i moote
ødru ꝛ seigia: vier bliesū i pÿpur fyrer
ydur/ og þier dønsudud ecke/ vier krein=
udum aumkunarlega fyrer ydur / ꝛ þier
grietud ecke.
33 Þvi * Johañes skÿrare kom/ ꝛ hvør=
ke aat braud nie drack vÿn/ꝛ þier seiged:
hñ hefur djøfuleñ. * Matth. 3/ 4.
34 Son Mañsens er komeñ / etur og
dreckur/og þier seiged: sia/eirn mañ/sm̄
er ofneytsumadur og vÿnsvelgur/vinur
tollheimtumaña ꝛ syndugra.
35 Og * spekeñ er riettlætt af øllum
sÿnū børnum. * Matth. 11/ 19.
36 Eñ eirn af pharisæunū bad hñ/ ad
hñ villde neyta med honū/og hñ gieck iñ
i pharisæarans hus/ꝛ settest til bords.
37 Og sia/(þar var)ein kvinna i borg=
eñe/sm̄ var bersyndug/ þegar hun for=
nam ad hñ sat til bords i huse phari=
sæarans/kom hun med eitt alabastrum
med salve.
38 Og stood a bak vid hñs fætur / og
griet / ꝛ took ad væta hñs fætur med
taarū/ og þerra med lockū sÿns høfuds/
og kyste hñs fætur / og smurde þa med
salve.
39 Eñ er þad sa pharisæareñ / sem
hafde boded honū iñ / mællte hañ med
sialfū sier / ꝛ sagde: þesse ef hñ være
eirn spamadur/ visse hñ/ hvør og hvi=
lÿk þesse kvinna er / sm̄ snerter hñ / þvi
hun er * bersyndug. * c. 15/ 2.
40 Og Jesus svarade/ꝛ sagde til hñs:
Simon/ eg hefe nockud þier ad seigia/
eñ hñ sagde: Meistare / seig þu.
41 Þar aatte eirn/ sm̄ hafde lanad sk=
nia

na peninga/ tvo skulldamēn/ sa eine var
um fimm hundrud peninga skylldugur /
sa añar fimtyger.
42 Eñ er þeir høfdu ecke ad betala
med/ gaf hñ þeim þad bædū upp. Seig
nu/ hvør af þm̄ mun elska hñ meir?
43 Eñ Simon svarade / z sagde : eg
hellð sa/ sm̄ hñ gaf meira upp. Þa sag-
de hñ til hñs: þu dæmder riett.
44 Og hñ snere sier til kvinuñar / og
sagde til Simonar : sier þu þessa kvi-
nu? eg kom i þitt hus/ og þu gafst mier
ecke vatn a mynar fætur/ eñ þesse vætte
mynar fætur med tarū/ og þerrade med
lockum sijns høfuds.
45 * Koss gafstu mier ecke / eñ þesse /
sydañ hun gieck hier iñ/ hefur hun ecke
aflated ad kyssa mynar fætur.
* Rom. 16/ 16.
46 Med oleo hefur þu ecke mitt høf-
ud smurt / eñ hun smurde mynar fætur
med salve.
47 Fyrer þad seige eg þier : ad fyrer
giefnar eru heñar mørgu synder/ (fyrst
so er) ad hun elskade miked / eñ hvørium
lyted er fyrergiefed/ elskar lyted.
48 Og hñ sagde til heñar : þ fyrergief
nar eru þynar synder. * Matth. 9/2.
49 Þa toku þr/ sm̄ sætu til bords med
hønū/ ad seigia med sialfū sier : hvør er
þesse / sem z syndernar fyrergiefur?
50 Eñ hñ sagde til kvinuñar : * þyn
trua hefur frelsad þig / far i fride.
* Marc. 5/ 34.

VIII. Capitule.

Christur tekur þa foolk til sijn/ Pre-dikar i Epterlykingum og giører Krapta-Verk.

Og þad skiede þar epter/ og hñ
reiste i giegnū borger z þorp/
og predikade og bodade Guds
* rijkes evangelium/ og þeir
toolf med hønum/ * c. 4/ 44.
2 Og nockrar kvinur/ sm̄ voru læknad-
ar af illum ondum og siukdoomū/ (sem
voru) Maria/ er kallast Magdalena/ af
hvørre sió dioflar voru utfarner /
3 Og Johanna husfru Chuzæ / for-
stionarmañs Herodis/ z Susaña z marg
ar adrar/ s veittu hønū af eignū sijnu.

(Evang. II. Suñudag i Nijuvikna Føstu Sexagesima.)

4 Eñ sem margt foolk var samañkom
ed/ og þeir af stødunū voru reister
til hñs/ sagde hñ * i epterlijkingu:
* Matth. 13/ 3. Marc. 4/ 2.
5 Þar gieck eirn sædmadur ut / ad sa
sæde sijnu/ og i þvi hñ sæde/ fiell sumt
utañ hia veigenū/ z var foottroded/ og
fuglar himens atu þad.
6 Og sumt fiell a helluna / z þa þad
spratt upp / visnade þad / af þvi þad
hafde ecke vokvañ.
7 Og sumt fiell medal þyrna/ z þyrn-
erner spruttu upp med/ og kiæfdu þad.
8 Og sumt fiell i þa goodu jørd / og
þad spratt upp/ og bar * hundradfalld-
añ avøxt. Þa hñ þetta sagde/ hroop-
ade hañ / hvør sm̄ hefur eyru ad heyra
med/ hñ heyre. * 1. Mos. 26/ 12.
9 Eñ hñs læresveinar spurdu hñ ad /
og søgdu : hvada epterlijking a þetta
ad vera?
10 Eñ hñ sagde: ydur er þad giefed ad
vita leyndardooma Guds rijkes/ eñ þm̄
ødrum i epterlijkingū/ * ad siaande siæe
þeir ecke / z heyrande skilie þeir ecke.
* Es. 6. 9/10. Matth. 13/14. Marc. 4/12.
Joh. 12. 40. P. G. 28/26. Rom. 11/8.
11 Eñ þesse er epterlijkingeñ: sæded er
Guds ord.
12 Eñ þeir utañ hia veigenū eru þr/
sm̄ þad heyra / þar epter kiemur diof-
ulleñ / z tekur orded ur þra hiarta / ad
þeir skule ecke trua/ og verda hoolpner.
13 Eñ þr a helluñe eru þeir / hvørier
þa þeir heyra/ medtaka þeir orded med
føgnude/ z þeir hafa ecke root/ sem um
stundarsaker trua / og a tijma freist-
ingareñar falla fra.
14 Eñ þad / sm̄ a medal þyrna fiell /
eru þr/ sem þad heyra/ og af umsorg-
unū og * audæfum z vellistingū þessa
lijfs / burtgeingner/ nidurkiefiast / og
bera ecke avøxt. * Matth. 19/ 23.
Marc. 10/ 23.

15 Eñ þad sem i gooda iord/ eru þeir/
hvorier/nær þeir heyra orded/ behallda
þvi i einu sidsomu ꝛ goodu hiarta/ og
bera * ávøxt i þolenmæde.)
* Ebr. 10/ 36.
16 Eingeñ * kveiker lioos/ ꝛ byrger þad
med kiere/edur setur ꝥ under bord/helldꝛ
setur hñ ꝥ a eirn lioosastiaka/ ad hvør
sem geingur iñ/ skule sia liooseð.
* Marc. 4/ 21. etc.
17 Þvi * þar er eckert hulled / sem ei
skule openberast/ og eckert heimuglegt/
sem ei skule skiliast/og koma i lioos.
* Matth. 10/ 26. etc.
18 So siaeð nu / hvorneñ þier heyred/
* Þvi hvør sem hefur/ honū mun gief-
ast/ og hvør sem eckert hefur/fra hon-
um mun ꝛ takast/ ꝥ hñ syneft ad hafa.
* Matth. 13/ 12. etc.
19 Eñ hans * mooder og brædur komu
til hans/ og gatu ecke koniest a tal vid
hñ fyrer foolkenu. * Matth. 12/46.
20 Og honū var þad kuñgiort (af
nockrū/) sm̃ sogdu: mooder þyn ꝛ bræd
ur þyner standa ute/ sm̃ vilia sia þig.
21 Eñ hañ svarade/ og sagde til þra:
* mooder myn ꝛ brædur myner eru þess
er/ sem heyra Guds ord/ ꝛ giora þad.
* Joh. 15/ 14. 2. Cor. 5/ 16.
22 Og þad skiede a einum af þm̃ dog-
um/ ad hañ stie * a skip/ og hans lære-
sveinar/ ꝛ hañ sagde til þeirra: lætū
oss fara yfer um̃ siooeñ/ og þeir fooru a
stad. * Matth. 8/ 23. etc.
23 Eñ er þeir fooru yfer um̃/ sofnade
hñ/ ꝛ þar kom * eirn hvirfelvindur of-
añ a siooeñ/ og þa fillte/ ꝛ voru i hæska
stadder. * P. G. 27/ 14. 41.
24 Þa geingu þeir til hans/ og vøktu
hñ upp / og søgdu: Meistare / Meist-
are/ vier forgaungū. Eñ * hañ stood
upp ꝛ hastade a vindeñ ꝛ vatns bylg-
iurnar/ og þær sefuduft/ og þad giørde
logn. * Matth. 8/ 26.
25 Þa sagde hañ til þra. hvar er ydar
trueñ þeir urdu hrædder ꝛ undruduft/
og søgdu hvør til añars: hvør er þo
þesse? þvi hñ byduꝛ bæde vindū og vat-
ne/ ꝛ þau * hlyda honū. * Matth. 8/26
26 Og þr sigldu til * landsbygdar Gada
renorum / hvør ad er giegnt yfer fra
Galilæa. * Marc. 5/ 1. etc.
27 Eñ þa hñ stie a land/ mætte honū
eirn madur ur borgeñe / sm̃ haft hafde
diofla i lánga tyma / og klæddest ecke
fotū/ ꝛ var ecke i huse/ helldur i (daud-
ra) grøfum
28 Eñ er hñ sa Jesum/ hroopade hñ/
ꝛ fiell nidur fyrer honū / og sagde med
stoorre rødd: * hvad hefe eg med þig ad
giora / þu Jesu / Sonur Guds hins
hæsta? eg bid þig / ad þu kvelier mig
ecke. * Matth. 8/ 29.
29 Þvi hñ baud þeim ohreina anda/ ad
fara ut af mañenum/ þvi hañ hafde i
lánga tyma sliteð hñ/ og hñ hafde ver-
ed bundeñ med hleckiū/ og geimdur med
vidium/ ꝛ hafde sliteð fiotureñ/ og var
rekeñ af dioflenū a eydemerkur.
30 Eñ Jesus spurde hñ ad/ og sagde:
hvad heiter þu? eñ hñ sagde: legion/
þvi marger dioflar voru farner i hañ.
31 Og þr bædu hñ/ ad hñ skipade þeim
ecke ad fara i underdiupeð.
32 Eñ þar var ein * stoor hiørd svy-
na/ er var a beit um̃ fialled/ ꝛ þr bædu
hañ / ad hñ villde leifa þeim ad fara i
þau / og hñ leifde þeim þad.
* Matth. 8/ 30.
33 Eñ þeir dioflar / sem voru utfar-
ner af mañenū/ fooru i svyneñ/ ꝛ hiord-
eñ fleigde sier hastarlega fram̃ af back-
anum i siooeñ/ og dreckteft.
34 Eñ er hyrdararner sau þad / sem
skiede/ flydu þr/ og geingu burt/ ꝛ kuñ-
giordu þad i borgena ꝛ i lands-þorpeñ.
35 Þa geingu þeir ut ad sia þad/ sem
skied var/ ꝛ komu til Jesum/ og fundu
þañ mañ/ af hvøriū dioflarner voru ut
farner/ sitiande klæddañ / og heilvita /
hia footum Jesu/ og þr urdu hrædder.
36 Eñ þeir/ sem høfdu sied/ hvørneñ
sa diøfuloode var frelstur / kuñgiordu
þeim þad eirneñ.
37 Og allur almugeñ i Gadarenorum
kryngumliggiande lande * bad hañ/ ad
hñ fære fra þeim/ þvi þr voru af mikl-

um okka halldner. Enn hann stie a skip/og
snere aptur. * Matth. 8/ 24.
Marc. 5/ 17.
38 Enn * madurenn/sem dioflarner voru ut
farner af/bad hann/ad hann mætte vera hiaa
honum / enn Jesus liet hann burt fra sier /
og sagde: * Marc. 5/ 18.
39 Gack aptur i hus þitt/og kunngiør/
hvad * stoora hlute Gud hefur giort
þier. Og hann gieck burt/ z predikade umm
þa giørvøllu borg / hvad stoora hlute
Jesus hafde giort honum.
* Ps. 126. 2/ 3.
40 Enn þad skiede/er Jesus kom aptur/
took foolked vid honum/ þvi þeir vænku
hans aller.
41 Og sia/þar * kom eirn madur/sem
hiet Jairus / og hann var samkundu for-
inge / z hann fiell nidur fyrer fætur Je-
su/og bad hann/ ad hann villde koma i hans
hus. * Matth. 9/ 18. etc.
42 Þviad hann aatte eina einka dottur
hier umm toolf aara/og hun var i andar-
slitrunum/ Enn þeg" hann gieck burt/þreing
de foolked ad honum.
43 Og * ein kvinna/sem haft hafde blood
laat i toolf aar / og hafde kostad uppa
læknara allre sinne aleigu / z vard þo ei
af nockrum læknud/ * Matth. 9/20. etc.
44 Hun gieck a bak til/og snerte falld-
enn a hanns klædnade/ og strax stemdest
hennar bloodlaat.
45 Og Jesus sagde: hvør er sa / sem
mig snerte? enn þegar þeir aller neitudu/
sagde Petur/z þeir sem med honum voru:
Meistare/foolked þreinger ad og þiak-
ar þier/ og þu seiger: hvør er sa/ sem
mig snerte?
46 Enn Jesus sagde : þar snerte mig
einhvør/ þvi eg finn/ad þar gieck krapt
ur ut af mier.
47 Enn er kvinnann sa/ ad þad var ecke
duled/ kom hun skialfande/z fiell framm
fyrer honum/ og kunngiørde honum fyrer
øllu foolke/ fyrer hvøria ordsøk hun
hefde snert hann/ og hvørnenn hun vard
strax heilbrigd.
48 Enn hann sagde til hennar: vertu hug
hraust / dootter/ * þijn tru hefur þig
frelsad/ far i fride. * c. 7/ 50.
49 Enn er hann * enn nu talade/ kom eirn
af samkundu foringians (þienurum) og
sagde til hans: þijn dootter er latenn/ o-
maka ecke meistarann. * Matth. 9/18.
50 Enn er Jesus heyrde þad / svarade
hann honum/og sagde: ottastu ecke/ * tru
þu ad eins / og hun mun verda frelsud.
* Marc. 5/ 36.
51 Og er hann kom i hused/liet hann aung-
vann gaanga inn (med sier/) nema Petrum/
z Jakobum z Johannem/z fødur z mood
ur stulkunnar.
52 Enn þeir grietu aller / og hørmudu
hana/ Enn hann sagde: * grated ecke /
hun er ecke daud/helldur sefur hun.
* C. 7/ 13.
53 Og þeir dárudu hann / þvi þeir
vissu ad hun var daud.
54 Enn hann rak þa alla ut/ og took umm
hond hennar/z hroopade/og sagde: stul-
ka, statu upp.
55 Og hennar ande kom aptur / * og
hun stood strax upp. Og hann skipade ad
giefa henne ad eta. * Joh. 11/ 44.
56 Og hennar forelldrum felmtrade stoor
lega. Enn * hann baud þeim/ ad þeir segde
aungvum þad/ sem skied var.
* Marc. 7/ 35. Luc. 5/ 14.

IX. Capitule.

Christur utsender þa Toolf/ Mettar
Foolked / Ummyndast/ og Kienner Lære-
sveinunum.

En hann * kallade sijna toolf lære
sveina til samans/ og gaf þeim
valld og magt yfer øllum diøfl-
um/og ad lækna sootter.
* Matth 10/ 1. etc.
2 Og sende þa ut ad predika rijke Guds/
og ad lækna þa siuku.
3 Og sagde til þeira: * þier skulud eck-
ert taka med ydur uppa veigenn/hvørke
staf/ ei helldur tosku/ ei helldur braud/
ei helldur peninga / ei helldur ad hvør
hafe tvo kyrtla. * Matth. 10/ 9. etc.
4 Og * i hvørt þad hus sem þier inn
ganged, blijed þar / og ganged ut þad
ann. * c. 10. 5/ 6/ 7.

5 Og hvørier ed ecke vilia medtaka yd
ur/ nær þier ganged ut af þeirre borg/
þa * hriſted og dupted af footum ydar
til eins vitnesburdar yfer þm̃.
* Matth. 10/ 14. etc.
6 Eñ þeir geingu ut/ z ferduduſt um̃
þorpeñ/ predikudu evangelium/ z lækn-
udu allſtadar.
7 Eñ * Herodes ſa fioordungs hoſd-
inge heyrde alla hlute/ ſem giorder vo-
ru af hm̃/ z var i efa/ af þvi þar ſagd-
eſt af nockrum/ ad Johañes være upp-
riſeñ fra daudñ. * Matth. 14/ 1. etc.
8 Og af ſumu / ad Elias være opeñ-
beradur/ eñ af ødrū/ ad eirn ſpamadur
af þeim gømlu være uppriſeñ.
9 Og Herodes ſagde: * Johañem liet
eg hálshøggva/ eñ hvør er þeſſe/ um̃
hvørn eg þvilijkt heyre? og hñ leitadeſt
vid ad ſia hañ. * Matth. 14/ 10.
10 Og poſtularner komu aptur/ og for
tøldu hönū/ hvad ſtoora hlute þr høf-
du giort/ og hañ took þa til ſijn/ og *
veik burt afſijdes i eitt eyde plats/ hia
þeirre borg / ſem kallaſt Bethſaida.
* Matth. 14/ 13. Marc. 6/ 32.
11 Eñ er foolked fornam þad / fooru
þeir epter hønum/ z hañ took vid þm̃/
og talade vid þa um̃ rijke Guds/ z þa
ſem þurftu hialpar vid/ læknade hañ.
12 Eñ deigenum took ad halla. Þa *
geingu þeir tolf til hañs / og ſøgdu til
hñs: lát foolked ganga hiedañ/ ad þeir
kuñe ad fara i kryngumliggiande þorp
z lands bye/ og fa herberge/ z fiña fæ-
du/ þvi vier erum hier i eiu eyde plat-
ſe. * Matth. 14 15.
13 Eñ hñ ſagde til þeirra: giefed þm̃
ad eta/ eñ þeir ſøgdu: vier høfum ecke
meir eñ * fim̃ braud og tvo fiſka/ nema
ſo ſie/ ad vier ſkulū ganga burt/ og kau
pa fædſlur handa øllu þeſſu foolke.
* Joh. 6/ 9.
14 Þvi þar voru hierum̃ fim̃ þuſund
mañs. Eñ hañ ſagde til ſiña læreſvei-
na: látied þa ſetia ſig nidur / ſo ſem til
bords/ i hvørn hoop fimtijger.
15 Og þeir giørdu ſo/ og ſettuſt aller.
16 Þa took hañ þau fim̃ braud og tvo
fiſka/ z leit upp til himens / og bleſſade
þau / og braut þau/ z fieck læreſvein-
unum þau ad leggia fyrer foolked.
17 Og þr * neittu/ og urdu aller mett-
er/ og þar var uppteked þad/ ſem þeim
vard afgangs af leifunū/ toolf karfer.
* 2. Kong. 4/ 44. etc.
18 Og þad ſkiede/ þa hañ var einſam-
all/ z badſt fyrer/ ad hia hønum voru
hans læreſveinar/ z hñ ſpurde þa ad/
og ſagde: * hvørn ſeiger foolked mig
ad vera? * Matth. 16/13/ etc.
19 Eñ þeir ſvorudu og ſøgdu: * Jo-
hañem ſkijrara/ Eñ adrer: Eliam/ Eñ
ſumer/ ad eirn ſpamadur af þeim gøm
lu ſie uppriſeñ. * Matth. 14/ 2.
Marc. 6/ 14.
20 Þa ſagde hañ til þeirra: eñ þier/
hvørn ſeiged þier mig ad vera? þa ſvar
ade Petur/ z ſagde: þañ * Chriſtum
Guds. * Matth. 16/ 16. etc.
21 Eñ hañ haſtade a þa/ og baud/ ad
þeir ſkylldu aungvum ſegia þad.
22 Og ſagde/ ad þad byriade * Syne
Mañſens margt ad lijda / og utſkufaſt
af ølldungunū z þm̃ yppurſtu preſtū z
ſkriftlærdū/ z ad lijflátaſt/ z a þridia
deige upp ad riſa. * Matth. 17/ 22. etc
23 Þa ſagde hañ til allra þra: * hvør
ſm̃ vill filgia mier epter/ ſkal afneita
ſialfum ſier/ og taka ſiñ kroſſ uppa ſig
daglega/ og filgia mier.
* Matth. 16/ 24. etc.
24 Þvi hvør ſem vill frelſa ſitt lijf/
mun miſſa þad/ z hvør ſm̃ miſſer ſitt
lijf fyrer mijnar ſaker/ mun frelſa þad.
* C. 17/ 33. Joh. 12/ 25.
25 Þvi hvad gagnar þad mañenū / þo
hañ eigñe alla verolld / eñ glatade ſier
ſialfum/ edur giørde ſier ſialfū ſkada?
26 Þvi * hvør ſm̃ ſkamaſt ſijn fyrer
mig z mijn ord / fyrer hñ mun og Son
Mañſens ſkamaſt ſijn / nær hñ kiemur
i dijrd ſiñe/ og Fødurſens/ og þeirra hei
løgu eingla. * Matth. 10/ 33. Marc.
8/ 38. Luc. 12 9. 2. Tim. 2/ 12. Opinb. 3/ 5.
27 Eñ sañlega ſeige eg ydur/ ad nock-
rer eru af þeim/ ſ hier ſtanda/ er aung

vañveigeñ munu smacka daudañ / fyrr
eñ þeir siai Guds rÿke.
28 Eñ * þad skiede hier um̃ ætta døg-
um epter þessa rædu/og hñ took til sÿn
Petrum/ og Johañem og Jakobum/og
gieck uppa fialled ad bidiast fyrer.
* Matth. 17/ 1. Marc. 9/ 2.
29 Og er hñ badst fyrer/vard hñs and
lits mÿnd ødruvÿs / og hñs klædnadur
vard hvÿtur og skÿnande.
30 Og siaí/ tveir meñ tøludu vid hañ/
sem voru Moses og Elias.
31 Sem voru sieder i dÿrd/ꝛ tøludu um̃
hñs utfør / sem hñ munde fullkomna i
Jerusalem.
32 Eñ Petur ꝛ þr/sm̃ med hønũ voru/
voru svefnþunga/ og er þeir vøknudu/
sau þr hñs dÿrd / og þa tvo meñ/ sem
stoodu hia hønum.
33 Og þad skiede / þa þeir skilldu vid
hñ/ sagde Petur til Jesu : Meistare /
gott er oss hier ad vera / og vilium vier
giøra þriar tialldbuder / þier eina / og
Mosi eina / ꝛ Eliæ eina / þo ad hañ
visse ecki/hvad hñ segde.
34 Eñ þa hñ þetta talade / kom eitt
skÿ og yfirskygde þa/eñ þa felmtrade/
þegar þr komu iñ i skÿed.
35 Og ein rødd kom ur skÿenu/sm̃ sag-
de: * þesse er miñ Sonur sa elskulege /
heyred hønum. * Matth. 3/ 17. etc.
36 Og i þvi røddeñ skiede/ vard Jesus
fundeñ einsamañ / og þeir þøgdu / og
kuñgiørdu aungvum neitt a þm̃ døgũ/
af þvi/ er þeir høfdu sied.
37 Eñ þad skiede deigenũ epter/þegar
þr komu ofañ af fiallenu/ * kom margt
foolk i moote hønum. * Matth. 17/14.
Marc. 9/ 14. etc.
38 Og sia/ eirn madur a medal foolk-
sens hroopade/ og sagde: Meistare/ eg
bid þig/ sia til sonar mÿns/ þvi hñ er
* miñ einka son. * c. 7/ 12.
39 Og sia/eirn ande grÿpur hñ/og hñ
hroopar jafnsnart upp /og hañ slÿtur
hñ/so ad hñ frodufeller/ ꝛ varla vÿkur
hñ fra hønũ/nær hñ hefur slited hañ.
40 Og eg bad þÿna læresveina/ad þeir
utræke hñ/ og þeir gætu ecke.
41 Þa svarade Jesus / ꝛ sagde : o þu
vantruada og fraahverfa kynslood/hvad
leinge skal eg vera hia ydur / ꝛ lÿda yd-
ur? fær hÿngad son þiñ.
42 Eñ er hñ kom til hñs/reif diøfull-
eñ hñ eñ nu/ og sleit. Eñ Jesus hast-
ade a þañ ohreina anda/og giørde pillt-
eñ heilbrigdañ/ og gaf hañ aptur fød-
ur sÿnum.
43 Eñ þeim ognade øllum af Guds
majestat / Eñ er þeir forundrudust all-
er yfer øllum þessũ hlutum/ sm̃ Jesus
giørde / sagde hañ til siña læresveina:
44 Læted ydur i eyrum loda þesse ord/
þvi * Son Mañsens mun ofurseliast i
hendur mañaña. * Matth. 17/22. etc.
45 Eñ þeir underskoodu ecke þad ord /
og þad var hulled fyrer þeim/so ad þeir
gripu þad ecke/og þeir ottudust ad spyr
ia hñ ad þvi sama orde.
46 Þar kom og upp * eitt samtal a
mille þeirra þar um̃ / hvør þra munde
mestur vera. * Marc. 9/ 34. etc.
47 Eñ er Jesus sa þeirra hiartans
huganer / took hañ eitt barn/ og setti
þad hia sier.
48 Og sagde til þeirra: hvør sem med
tekur þetta ungbarn i mÿnu nafne/sa
medtekur mig/og * hvør mig medtekur/
medtekur þañ / sem mig utsende / þvi
hvør sm̃ er sa minste a medal ydar all
ra/sa mun verda stoor. * Joh. 13/20. etc
49 Eñ * Johañes svarade/og sagde:
Meistare/vier saaum eirn / sem i þÿnu
nafne utrak diøfla/ ꝛ vier bøñudũ hon
um þad/ þvi hñ filger ecke epter medur
oss. * Marc. 9/38/ 4. Mos. 11/27. etc.
50 Og Jesus sagde til hans: bañed
þad ecke / þvi * hvør sem ecke er a
moote oss/er med oss. * c. 11/23.
Matth. 12/ 30.
51 Eñ þad skiede/ þa þeir dagar full-
komnudust/ad hñ skyllde verda uppnum
eñ (hiedañ/)og hñ snere siñe aasiaan stad
fastlega til ad ferdast til Jerusalem.
52 Og sende sende-boda fyrer siñe aug
sÿn. Og þeir geingu burt/ og * komu i
eitt

eitt þorp Samverſkra/ ad tilreida høn-
um (herberge.) * Joh. 4. 4/ 9.
53 Og þeir medtooku hañ ecke/ af þvi
hñs aaſiaan var (ſnueñ til) ad ferdaſt
til Jeruſalem.
54 Eñ þegar þad ſaau hñs læreſvein-
ar Jakobus og Johañes / ſøgdu þeir:
Herra/ villtu/ad vier ſkulum ſeigia/ ad
elldur ſkule falla af himne/og fortæra
þeim/eins z * Elias gierde?
* 2. Kong. 1. 10/ 12.
55 Eñ hañ ſnere ſier vid og ſtraffade
þa/og ſagde: þier vitedecke hvørs anda
þier erud.
56 Þvi * Son Mañſens er ecke kom-
eñ/ mañaña ſaalū ad fyrerfara/ helldur
ad frelſa. Og þr geingu til eins añars
þorps. * Joh. 3/17 c. 12/ 47.
57 Eñ þad ſkiede/er þeir geingu a veg
enū / ſagde eirn til hñs: Herra / eg vil
filgia þier epter/ hvørt ſem þu fer.
* Matth. 8/ 19.
58. Og Jeſus ſagde til hñs: refar hafa
grene / z fuglar himenſens hreidur/ eñ
Son Mañſens hefur ecke / hvar hañ
faae ſijnu høfde adhallad.
59 Eñ hañ ſagde til eins añars: filg
þu mier epter. Eñ hñ ſagde: * Herra/
leif mier/ ad eg gaange fyrſt i burt / ad
greftra fødur miñ. * Matth. 8/ 21.
60 Eñ * Jeſus ſagde til hñs: laat þa
daudu greftra ſijna enu daudu / eñ þu
gack burt/ og boda rijke Guds.
* Matth. 8/ 22.
61 Eñ eirn añar ſagde og: Herra / eg
vil filgia þier epter / eñ leif mier fyrſt
ad kvedia þa/ ſm̄ heyra til mijnu huſe.
62 Eñ Jeſus ſagde til hñs: eingeñ /
ſem leggur ſijna hønd a ploogeñ/ z lijt-
ur til þeirra hluta/ſem eru til baka/ er
hæfur til Guds rijkes.

X. Capitule.

Chriſtur utſender þa Siøtiju/ z ſeig er ſijna Læreſveina ſæla.

Eñ þar epter tilſkickade z Drott
eñ adra ſiøtiju/og ſende þa ut/
tvo til ſamans fyrer ſiñe aug-
ſijn/til hvørrar borgar og ſtad-
ar/ ſem hñ villde ſiaalfur koma til.
2 Hvar fyrer hñ ſagde til þra: * korn-
ſkierañ er ad ſøñu mikel / eñ verkameñ-
erner faaer/ ** Bidied þar fyrer Herr-
añ kornſkieruñar/ ad hñ utſende verka-
meñ i ſijna kornſkieru. * Joh. 4/ 35.
** Matth. 9. 37/ 38.
3 Gaanged burt/ ſiaa / * eg ſende ydur/
ſem lømb / midt a medal ulfa.
* Matth. 10/ 16.
4 * Bered aungvañ pung/ei teſku/og
ei ſkoo/ z heilſed aungvum a veigenum.
* Matth. 10/ 9. etc.
5 J hvørt þad hus ſem þier iñkomed/
þa ſeiged fyrſt: fridur ſie med þeſſu
huſe.
6 Og ef þar er eirn ſonur fridarens /
þa ſkal ydar fridur hvijla yfer honum /
Eñ ſie þad ecke / ſkal hñ hverfa til yd-
ar aptur.
7 Eñ bijded i þvi ſama huſe / eted og
drecked / hvad af þeim (verdur fram-
bored/) þvi * verdur er verkamadureñ
ſijns verdkaups/ Þier ſkulud ecke gaanga
hus af huſe. * 5. Moſ. 24/ 14.
Matth. 10/ 10. 1. Cor. 9. 14. 1. Tim 5/18.
8 Og * iñ i hvøria borg er þier komed/
z þeir medtaka ydur / eted hvad fyrer
ydur verdur framſett. * Matth. 10/11.
9 Og lækned þa ſiuku / ſem þar eru /
og ſeiged þeim: rijke Guds er komed
naalægt ydur.
10 Eñ iñ i hvøria borg er þier kom-
ed/ og þeir medtaka ydur ecke / gaanged
ut a heñar gøtur/og ſeiged:
11 Eirneñ þad * dupt/ ſm̄ lodde a oſſ/
ur ydvarre borg/ burtþurkū vier ſaker
ydar/ þo ſkulud þier vita/ad rijke Guds
var ydur naalægt. * Matth. 10/ 14.
12 Eñ eg ſeige ydur: þad * Sodomitum
mun a þeim deige gaanga bærelegar eñ
þeirre borg. * Matth. 11/ 24.
13 Vei þier * Chorazin/vei þier Beth
ſaida / þvi ef i Tyro og Sidon være
ſoddañ kraptaverk ſkied / ſem eru ſkied
hiaa ydur mundu þær hafa fyrer laun-
gu i ſeck og øſku ſeted/ og giørt ydran.
* Matth. 11/ 21.
14 Þo mun þad Tyro og Sidon bære-

legar

legar gønga a doomenum/ eñ ydur.
15 Og þu Capernaum/ sem ert til him
ens upphafeñ / þier nær verda nidur·
hrunded allt til helvijtes.
16 * Hvør sem ydur heyrer / heyrer
mig/ og hvør sm̄ ydur forsmaaer / hañ
forsmaaer mig / eñ hvør sem mig for·
smaaer/ hñ forsmaaer þañ/ sem mig ut·
sende. * Matth. 10/40. Joh. 13/20.
27 Eñ þeir sietiju komu aptur med
glede/ og søgdu: Herra/ dioflarner eru
oss og undergiefner i þijnu nafne.
18 Eñ hañ sagde til þeirra: eg sa
* satanam so sem ellding af himne
falla. * Openb. 12. 8/ 9.
19 Sia/ eg gief ydur magt ad * foot·
troda høggorma z scorpiona / og yfer
øllum krapte ovinarens/ og eckert skal
ydur granda. * Ps. 91/ 13.
20 Þo skulud þier ecke glediast þar af/
ad andarner eru ydur undergiefner/ helld
ur gledied ydur framar/ ad * ydar nøfn
eru skrifud a himnū. * Phil. 4/3. etc.
21 A þre somu stundu * gladdest Je·
sus i anda/ z sagde: eg prijsa þig Fad·
er/ Drottiñ himens og jardar/ ad þu
hefr huled þssa hlute þ spekingū z vit·
ringū / z openberad þa smælingiū / ja
Fader/ þvi þ var so poknanlegt þ þi·
*. * Matth. 11/ 25
22 * Aller hluter eru mier i hendur
feingner af Fødur mijnū / og * eingeñ
veit hvør Sonureñ er/ nema Fadereñ/
og hvør Fadereñ er/ nema Sonureñ/ og
hvørtū Sonureñ vill þad opeñbera.
* Matth. 11/ 27. Joh. 1/ 18. C. 6/ 46.

(Evang. XIII. S. D. ept. Trinit.)

23 Og hañ snere sier til sina læresvei·
na/ z sagde sier i lage: * sæl eru
þau augu / sem sia / þad þier siaed.
* Matth. 13/ 16.
24 Þvi eg seige ydur/ ad marger spa·
meñ z kongar villdu sia / þad þier sia·
ed/ z hafa þad ecke sied / og heyra þad
þier heyred/ og hafa þad ecke heyrt.
25 Og sia / eirn * løgvitringur stood
upp/ og freistade hans/ z sagde: Meist·
are/ hvad skal eg giøra / ad eg kuñe ad
erfa eilijft lijf? * Matth. 22/ 35.
26 Eñ hñ sagde til hñs: hvad er skrif
ad i løgmaalenu/ hvørneñ les þu?
27 Eñ hañ svarade/ og sagde: elska *
skalltu Drottiñ Gud þiñ/ af øllu hiar
ta þijnu/ z af allre saalu þiñe/ og af øll
um mætte þijnum/ og af øllu hugskote
þijnu/ og * * þiñ naunga sm̄ þig sialf·
añ. * 5. Mos. 6/ 5. ** 3. Mos. 19/ 18.
Marc. 12. 30/ 31.
28 Þa sagde hañ til hñs: þu svarader
riett/ * giør þad/ og muntu lifa.
* 3. Mos. 18/ 5. Ezech. 20/ 11.
29 Eñ hñ villde rietklæta sialfañ sig/
og sagde til Jesu: og hvør er þa miñ
* naunge? * 2. Mos. 11/ 2.
30 Eñ Jesus svarade/ z sagde: madur
nockur foor ofañ fra Jerusalem til Je
richo/ og fiell a medal ræningia/ hvør·
ier ed klædflettu hñ/ og lemstrudu hañ
saarum/ geingu burt/ og lietu hañ epter
liggia haalfdaudañ.
31 Eñ þad skiede af hendingu/ ad prest
ur nockur foor ofañ þañ sama veg / z
þegar hñ sa hañ/ gieck hñ fram hia.
32 Somuleides z Leviteñ / þa hñ var
nærre þeim stad/ kom hñ og sa (hañ/)
og gieck fram hia.
33 Eñ eirn Samaritan ferdadest um̄/
z kom til hñs / og sem hñ sa hañ / *
hrærdest hañ af medaumkan.
* Ezech. 16/ 6.
34 Og gieck ad hønū/ og batt um̄ saar
hañs / og hellte þar i oleo og vijne/ og
liet hañ uppa siñ eigeñ eyk / z flutte til
herberges/ og gaf giætur ad honum.
35 Og añars dags/ þa hñ reiste burt/
took hñ upp tvo peninga / z fieck hus·
boondanum / og sagde til hñs: haf þu
gaat a hønū/ z ef þu kostar meiru til /
vil eg/ nær eg kiem aptur / betala þier.
36 Hvør þessara þriggia sijnest þier
ad hafa vered hñs naunge sem falleñ
var a medal ræningia?
37 Eñ hñ sagde: sa sem giørde myskun
semena vid hñ. Hvar fyrer Jesus sag·
de til hñs: far/ z giør þu somuleides.)
38 Eñ þad skiede/ þa þeir ferdudust /
gieck

gieck hn̄ inn i eitt þorp/ enn þar var ein
* kuinna/ sem hiet Martha/ hun medtook
hn̄ i sitt hus. * Joh. 11/ 1. c. 12. 2/ 3.
39 Og atte eina systur / er hiet Ma-
ria/ hun * sette sig ogso vid fætur Je-
su/ og heyrde hn̄s rædu. * P. G. 22/ 3.
40 Enn Martha giørde sier hyngad ꝛ
þangad omak med mikelle þionkan /
Þa gieck hun ad/ ꝛ sagde: Herra/ hyrd-
er þu eckert um̄ / ad syster myn læt-
ur mig einsamla þiena ꝛ seig henne þo/ ad
hun take til hende med mier.
41 Enn Jesus svarade/ og sagde til henn
ar: Martha/ Martha/ þu ert æhyggiu
full/ ꝛ mæder þig med morgu/ enn * eitt
er naudsynlegt / So hefur Maria þann
gooda partenn utvaled/ ſ ecke skal takast
fra henne. * Ps. 27/ 4. Matth. 6/ 33.

XI. Capitule.

Christur kienner sijnum Læresveinum ad
bidia/ ꝛ hroopar vei yfer Phariseunum.

Og þad skiede/ þa hn̄ var i nock
rum stad/ ꝛ badst fyrer/ ad þa
hn̄ liet af / sagde eirn af hn̄s
læresveinum til hans : Herra /
kienn þu oss ad bidia / eins og Johannes
kiende sijnum læresveinum.
2 Þa sagde hann til þeirra : nær þier
bidied/ þa * seiged: Fader vor/ þu sem
ert a himnum/ helgest þitt nafn / Kome
þitt ryke/ Verde þinn vilie/ sem a him-
ne / so og a jørdu: * Matth. 6/ 9.
3 Vort daglegt braud gief oss hvorn
dag.
4 Og fyrergief oss synder vorar / þvi
vier ꝛ fyrergiefum sierhvørium sem oss er
skylldugur/ Og innleid oss ecke i freistne/
helldur frelsa oss fra þvi vonda.
5 Og hann sagde til þra: hvør af ydur/
sem hefde eirn vin / og villde gannga til
hn̄s um̄ midnætte / ꝛ seigia til hans :
kiære/ laana mier þriu braud.
6 Med þvi minn vinur er komenn til
myn af veige / og eg hefe eckert ad setia
fyrer hann
7 Og hann sem innefyrer er/ svarade og
segde: giør mier ecke omak / dyr eru nu
luktar/ ꝛ myn (smaa) born eru hia mier
i (sængur-) herbergenu/ eg giet ecke upp
staded ad giefa þier.
8 Eg seige ydur : ꝛ ef hn̄ ecke stendur
upp/ og giefur hønum/ af þvi hn̄ er hn̄s
vinur/ so stendur hn̄ þo upp fyrer sak-
er hn̄s * oskammfeilne/ og ann hønum so
margra/ sem hn̄ hefur þørf. * c. 18/ 5.
9 Og eg seige ydur: * bidied / og mun
ydur giefast/ leited/ og þier munud finna/
klapped uppa / og ydur mun upplæked
verda. * Marc. 11/ 24. etc.
10 Þvi hvør sem bidur/ hn̄ medtekur /
ꝛ hvør sem leitar/ hn̄ finnur/ ꝛ fyrer þm̄/
sem klappar uppa/ mun upploked verda.
11 Enn * bæde nockur sonur sinn fødur
a medal ydar um̄ eitt braud/ munde hn̄
giefa hønum eirn stein? og ef (hann bæde)
um̄ eirn fisk/ munde hn̄ fyrer fiskenn gie-
fa hønum eirn hoggorm? * Matth. 7/ 9.
12 Edur ꝛ/ ef hn̄ bæde hn̄ um̄ eitt egg/
munde hn̄ giefa hønum eirn scorpion.
13 Med þvi þier þa / sem erud vonder/
vited ad giefa goodar gæfur bornum ydo-
ar / hvad miklu framar mun Faderenn/
sem er af himne/ giefa þeim Heilagann
Anda/ sem hn̄ bidia.
(Evang. III. S. D. i Føstu/ Oculi.)
14 Og * hn̄ rak eirn diøful ut/ og hn̄
var dumbe/ enn þad skiede/ þegar
diøfullenn var utfarenn/ talade hinn mals-
lause/ og foolked undradest.
* Matth. 12/ 22.
15 Enn nockrer af þm̄ søgdu : * fyrer
beelzebub høfdingia diøflanna utrekur
hann diøflana. * Matth. 12/ 24. etc.
16 Enn hiner adrer freistudu (hans/) og
* leitudu af hønum teikns af himne.
* Matth. 16/ 4. etc.
17 Enn er hn̄ fornam þeirra hugarer/
sagde hn̄ til þeirra: * hvort ryke sem i
sialfu sier verdur sundurþyckt / verdur
eydelagt / og eitt hus fellur yfer ann-
ad. * Matth. 12/ 25. Marc. 3/ 24.
18 Sie þa satan og i sialfu sier sund-
urþyckur / hvørnenn man hans ryke þa
standast ? af þvi þier seiged mig fyrer
beelzebub ad utreka diøflana.
9 Og ef eg fyrer beelzebub utrek diøfl
ana/

ana / fyrer hvorn utreka þa ydar syn-
er þa? þar fyrer skulu þeir verda ydrer
doomendur.
20 Eñ ef eg * fyrer fingur Guds ut-
rek dioflana/ saññlega er þa Guds ryke
komed til ydar. * 2. Mos. 8/ 19.
21 Nær eirn sterkur hervopnadur vard
veiter syna hóll/ er allt i fride/ s hñ a.
22 Eñ * nær eirn hoñu sterkare kiem-
ur uppa/ og yfervinnur hñ/ tekur hañ øll
hñs herlÿge a hvør hñ treyste/ z skipter
hñs herfange. * Col. 2/ 15.
23 Hvør sem * ecke er med mier / er i
moote mier / Og hvør sm ecke saman-
safnar med mier/ sundurdreifer.
* Matth. 12/ 30.
24 Nær * sa ohreine ande fer ut af
mañenum / reikar hñ um þurra stade /
leitar ad hvyld og fiñur ecke Þa seiger
hñ : eg vil hverfa aptur i mitt hus /
hvadañ eg foor ut. * Matth. 12/ 43.
25 Og nær hñ kiemur / fiñur hñ þad
soopad og prydt.
26 Þa fer hañ burt/ og tekur siø adra
anda til syn/ sier sialfum verre/ og nær
þeir eru iñkomner/ bua þr þar/ z verd
ut þad sÿdasta * þess sama mañs verra
hinu fyrra. * Joh. 5/ 14.
27 Eñ þad skiede/ þa hñ talade þetta/
upphoof kona nockur utaf foolkenu sÿ-
na raust/ og sagde til hans: sæll er sa
kvidur / sem bar þig/ z þau brioost/ sem
þu saugst.
28 Eñ hñ sagde: Ja/ sæler eru þeir/ sm
heyra ord Guds / z vardveita þad.)
29 Eñ er foolked flyktest ad/ took hañ
ad seigia: þesse kynslood er vond/ hun
* leitar teikns/ z heñe skal eckert teikn
giefast / nema teikn Jonæ spamañs.
* Matth. 16. 4. etc.
30 Þvi eins sem Jonas var eitt teikn
þm Ninivitum / so mun z Son Mañ-
sens verda kynslood þessare.
31 * Drottningeñ af sudre mun upp-
rysa fyrer doomenum med moñu þessar
ar kynsloodar/ z mun fordæma þa/ af
þvi hun kom fra endemerkum jardar-
eñar/ til ad heyra speke Salomons/
Og sia/ hier er meir eñ Salomon.
*1 Kong. 10/1. 2. Kron. 9/1. Matth 12/42.
32 * Þeir meñ af Ninive munu upp
rysa fyrer doomenu med þessare kyn-
slood/ z fordæma hana/ þvi þeir sneru
sier vid predikun Jonæ/ og sia / hier er
meir eñ Jonas. * Jon. 3/ 5.
Matth. 12/41. etc.
33 Eingeñ * kveiker liioosed/ z setur þ
i leine/ ei helldr undr eirn mæleask/ helld
ur a lioosastiakañ/ so ad þeir/ sem gan
ga iñ/ siae byrtuna. * Marc. 4/21. etc.
34 * Lioos lÿkamans er augad/ Þar
fyrer nær þitt auga er einfallt/ er allur
þiñ lÿkame biartur / eñ sie þad vondt/
er z þiñ lÿkame dymur. * Matth. 6/22
35 Sio sia til/ ad þad lioos/ sem i þier
er/ sie ecke myrkur.
36 Hvar fyrer/ ef þiñ lÿkame er allur
biartur / so ad eingeñ partur þar af er
dymur/ þa blyfur hañ allur biartur/ so
sem nær lioosed med leiptraneñe upp-
lyser þig.
37 Eñ þa hñ var ad tala/ bad nockur
pharisæare hañ / ad hañ æte middags
verd hia sier/ z hñ gieck iñ/ og sette sig
til bords.
38 Eñ er pharisæareñ sa þad / und-
radest hañ/ * ad hñ hefde ecke þveiged
sier fyrer maaltÿdena. * Matth. 15/2.
39 Þa sagde Drotteñ til hñs : * Þier
pharisæarar hallded nu hid ytra bikur-
um z fotum hreinu/ eñ þad/ sem er hid
iñra i ydur / er fullt af rane og illsku.
* C. 18. 11/12. Matth. 15/3. C. 23/ 25.
40 Þier darar/ er eige so/ ad sa ed giør
de hid ytra/ hñ giørde eirneñ hid iñra?
41 * Giefed þo ølmusu af þvi / sem
er iñvortes/ og sia/ aller hluter eru yd-
ur hreiner. * Es. 58/ 7.
42 Eñ vei ydur pharisæis/ ad * þier
tÿunded myntu og rutu/ og allslags mat
ar-jurter/ og * * sneided hia doomenum
og kiærleika Guds. Þetta byriade ad
giøra/ og hitt ecke ad forsooma.
* Matth. 23/ 23. ** 1. Sam. 15/ 22.
43 Vei ydr pharisæis/ * ad þier elsked
hid ypparsta sæte i samkundu husum/
og

og kvediur a torgum. * Matth. 23/6.
Marc. 12/30. Luc. 20/46.
44 Vei ydur skriftlærdū og phariseis/
þier hræsnarar/þviad * þier erud sem
þra (daudu) oþeckiañlegar grafer / og
meñ sem ganga þar yfer/ þeckia þad
ecke. * Matth. 23/27.
45 Eñ þa svarade eirn af logspeking
unū/ ꝛ sagde til hās: Meistare/med þvi
þu seiger slijkt/ smanar þu ogso oss.
46 Enn hañ sagde: vei yd: ꝛ so logspeking
um/ þvi * þier þijnged meñ mz byrdū/s
þr torveldlega geta bored/ ꝛ sialfer þier
mz eirnū af ydar fijngrū snerted þær byrd
er ecke. * Matth. 23/4. P.G. 15/10.
47 Vei ydur / þvi þier * uppbygged
grafer spamañaña/eñ fedur ydar lijf-
letu þa. * Matth. 23/29.
48 So vitned þier / ꝛ samþicked verk
ydra fedra / þvi þeir aflijfudu þa ad
søñu/eñ þier uppbygged þra grafer.
49 Þar fyrer sagde og spekeñ Guds: * eg
vil senda til þra spamueñ ꝛ postula/ og
þeir munu lijflata (nockra) af þeim/og
offækia. * Matth. 10/16.
50 Uppa þad ad krefiest blood allra
spamaña sem er uthellt/fra grundvall
an veralldareñar / af þessare kynslood/
51 Fra * bloode Abels/allt til * * bloods
Zachariæ/ sem var yferfalleñ i millum
altaresens ꝛ hussens/Ja eg seige ydur:
þad skal krefiast af þessare kynslood.
* 1. Mos. 4/ 8/etc. * * Matth. 23/ 35/ etc.
52 Vei ydur logspekingum/þviad þier
hafed teked likel vitskuñar/* Þier kom-
ud ecke þar iñ / og hømludud þeim/sem
vilia koma þar iñ. * Matth. 23/13.
53 Eñ þegar hañ sagde þesse ord til
þra / tooku þeir skriftlærdu ꝛ pharisæi
ad giefa sig akaflega epter honū / og
ad veida ordeñ ut af hans muñe um
marga hlute.
54 Og þeir * tooku vara a honum/ og
leitudust vid/ef þr kyñu ad veida nock-
ud af hās muñe/ so ad þeir kyñu ad a-
klaga hañ. * Spek. 2/12.

XII. Capitule.

Christur Raadleggur ad vara sig fyrer
Phariseaña Lærdoome.

I þvi folked hafde safnast hoop
um saman i mørgū þusundū /
so ad þeir traadu hvorier ad-
ra under/hoof hañ ad segia til
siña læresveina: fyrst og fremst * taked
ydur vara fyrer surdeige phariseaña /
sem er hræsne * Matth. 16/6. etc.
2 Þvi * eckert er huled/ sem ecke skule
openberast/ꝛ heimuglegt/sem madur sku
le ecke faa ad vita. * Matth. 10/26. etc
3 Fyrer þvi þr hluter/hvoria þier seig
ed i myrkre/munu i lioosenu heyrast/og
hvad þier hvijsled i eyra i herbergiunū /
mun predikast a þekiunum.
4 Eñ eg seige ydur/ vinum mijnū: *
ottest ecke fyrer þeim/sem aflijfa lijkam
añ/ ꝛ epter þad faa þeir ecke meira adgiort.
* Matth. 10/28.
5 Eñ eg vil sijna ydur / fyrer hverium
þier skulud hrædast/Hrædest fyrer hon
um/sem epter þad hañ hefur lijflated/
þa hefur hañ magt ad kasta i helvijte /
Ja eg seige ydur: ottest fyrer honum.
6 Seliast ecke fim titlingar fyrer tvo
penninga? og ecke er einum af þeim gleimt
fyrer Gude.
7 So eru og ydar høfud haar øll tal-
eñ / þar fyrer ottest ecke / þier erud
morgum titlingum dijrmætare.
8 Eñ eg seige ydur: * hver sa/sem med
kieñer mig fyrer møñunū/ þañ mun og
Son Mañsens medkieña fyrer einglum
Guds. * Matth. 10/32.
9 Og * hver mier afneytar fyrer møñ-
unum / honū mun afneytad verda fyrer
einglum Guds. * 2. Tim. 2/12.
10 Og hver sa / * sem talar eitt ord i
moote Mañsens Syne/ honū mun þad
fyrergiefast/eñ hver sem talar hædug-
lega i moote þeim Heilaga Anda/honum
mun þad ecke fyrergiefast.
* Matth. 12/31. etc.
11 Eñ nær * þr leida ydur fyrer samkund
ur ꝛ yfervalld/og þa megtugu/þa verid
ecke hugsiuker um/ hverneñ/ eda hveriu
þier skulud svara fyrer ydur / eda hvad
þier skulud seigia. * Marc. 13/11. etc.

12 Þvi sa Heilage Ande mun kienna ydur a þeirre sømu stundu/ þad hlute/ sem ydur byriar ad tala.
13 Þa sagde eirn af foolkenu til hans: Meistare/ seig broodur mijnum/ ad hann skipte vid mig arfe.
14 Enn hann sagde til hans: Þu madur/ hver hefur sett mig til doomara eda skiptamanns yfer yckur?
15 Og hann sagde til þra: siaed til / og vared ydur * vid ágyrne/ þvi ** einkes lijf er innefaled i hans velgeingne / i þvi hann hefur noog. * 1. Tim. 5/ 10.
** Matth. 4/ 4.
16 Enn hann talade eina epterlijking til þra/ og sagde: Þar var eirn rijkur madur/ hvørs land hafde vered frioofsamt.
17 Og hann hugsade med siálfum sier / og sagde: hvad skal eg tilgiøra? eg hefe ecke þad / hvar eg kunne i safna ávøxtum mijnum.
18 Og hann sagde: þetta vil eg giøra / eg vil niđurrijfa mijnar kornhløđur/ og uppbyggia stærre/ og eg vil safna þangad øllu þvi/ sem mier hefur vaxed / og audæfum mijnum.
19 Og eg vil seigia til sálar minnar: * sála/ þu hefur mikel giæde til forda i mørg aar / hvijl þig / et / dreck/ vertu glød. * Syr. 11/ 23.
20 Enn Gud sagde til hans: þu dááre/ a þessare nottu krefia þeir þinnar sálar af þier / enn þad sem þu hefur tilreidt / hvørs verdur þad þa?
21 So er sá/ sem safnar sier fiársioodum/ og er ecke i Gude rijkur.
22 Enn hann sagde til sinna læresveina: Þar fyrer seige eg ydur / * syrged ecke þ ydru lijfe/ hvad þier skulud eta/ ecke helldur fyrer ydar lijkama /hvørtu þier skuled klædast. * Matth. 6/ 25. etc.
23 Lijfed er meir enn fædann/ og lijkamenn helldur enn klædnadurenn.
24 Hygged ad * hrøfnunum / þeir sá ecke / og uppskiera ecke/ þeir hafa ecke kiallara/ og ei kornhløđu/ og Gud fæder þá (samt/) Hvad miklu erud þier ædre fuglunum. * Ps. 147/ 9.
25 Enn hvør * er a medal ydar / sem med sinne hugsyke kunne ad auka vid sijna stærd eirnrar alnar (leingd?)
* Matth. 6/ 27.
26 Ef þier orked þa ecke hinu minsta / hvi syrged þier fyrer hinu ødru?
27 Hygged ad liliunum / hvørnenn þær vaxa/ þær vinna ecke nie spinna / enn eg seige ydur / ad ecke jafnvel Salomon i allre sinne dijrd/ var skrijddur / so sem ein af þeim.
28 Enn ef Gud skrijder þa so grased/ sem i dag stendur a akre/ og a morgun verdur i ofn kastad/ hvad miklu framar ydur/ þier lijteltruader?
29 Þar fyrer hirded ecke og um hvad þier skuled eta / eda hvad þier skuled drecka/ og vered ecke hvarflande.
30 Þvi * epter øllu þessu stunda heidnar þiooder i verølldunne / enn ydar fader veit/ ad þier hafed þess þørf.
* Matth/ 6/ 32
31 Leited helldur Guds rijkes/ og þetta allt mun ydur tilleggiast.
32 Ottastu ecke / þu lijtel hiørd / þvi þad er þocknanlegt * Fødur ydar ad giefa ydur rijked. * Matth. 11/ 26.
33 Selied hvad þier eiged / og giefed ølmusu. Giøred ydur punga/ sem ecke elldast / * fiár-siood / sem alldrei mijn kar a himnum / ad hvørium eingenn þioofur kiemst/ og eingenn mølur fordiarfar.
* Matth. 6/ 20.
34 Þvi hvar ydar fiársioodur er/ þar mun og ydar hiarta vera.
35 Ydar * lendar sieu umgirdtar/ og ** ydar lioos logande. * 1. Pet. 1/ 13.
** Matth. 25/ 1. etc.
36 Og vered lijker þeim mønnum/ er bijda epter herra sijnum/ nær hann mune koma fra brullaupenu/ uppa þad/ nær hann kiæme/ og klappade uppa/ ad þeir þa strax skylldu luka upp fyrer honum.
37 Sæler eru þeir þioonar / sem herrann finnur vakande/ nær hann kiemur. Sannlega seige eg ydur/ ad hann * mun uppstitta sig/ og setia þa til bords/ og gánga fyrer og þioona þeim. * Joh. 13/ 4.
38 Og ef hann kiemur a annare vakt/ og

kiemur a þeirre þridiu vakt / og finur
(þad) eins/ sæler eru þeir þioonar.
39 Enn þetta skulu þier vita/ ad * ef
hussboondenn vissi / a hvørre stundu ad
þioofurenn kiæmi/vekte hann/og liete ecke
briootast i sitt hus. * 1. Thess. 5/2.etc.
40 Þar fyrer * vered og reidubuner/þvi
a þeirre stund sem þier ecke ætled / mun
SonMannsens koma. * Matth. 24/44
41 Enn Petur sagde til hans : Herra /
seiger þu til vor þessa epterlijking/edur
og til allra?
42 Enn Drottenn sagde : * hvør er þa
sa true og forsiale forsioonar mann/sem
Herrann kann ad setia yfer sitt heimile /
ad giefa þeim i tijma ækvedenn verd?
* Matth. 24/ 45.
43 Sæll er sa þioon / hvørn hans
herra finnur/þa hann kiemur/so giorande.
44 Sannlega seige eg ydur / ad hann mun
setia hann yfer allt sitt gots.
45 Enn ef sa same þioon seiger i hiar
ta sijnu: minn herra dvelur ad koma/Og
tekur til ad sla þionustu pillta og stulk-
ur/og ad eta og drecka/og verda druckenn/
46 Þa mun þess sama þioons herra
koma a þeim deige / sem hann ecke vænter /
og a þeirre stundu/ sem hann ecke veit/og
hoggva hann i sundur / og giefa hønum
hans part med þeim otruu.
47 Enn * sa þioon/sem veit vilia herra
sijns/og tilbioo sig ecke/og giørde ecke ept
er hans vilia/ mun faa mørg høgg.
* Jak. 4/ 17.
48 Enn sa/sem þad ecke veit/enn hefur
þo giort þad/ ad hann er høgga verdug-
ur/mun fa fa høgg. Enn hvørium mik-
ed er veitt/af hønum mun madur mik-
ed heimta/og hvørium sem fyrer miked er
truad/af hønum mun madur meir krefia.
49 Eg er komenn/ad * kasta ellde a jørd-
ena / og hvad villda eg helldur / enn hann
brinne nu þegar! * Matth. 10/ 34.
50 Enn eg hlijt * ad skijrast med eirne
skijrn/ og hvørsu þreingest eg / þar til
þad verdur fullkomnad!
* Matth. 20/ 22. Marc. 10/38.
51 Meine þier/ad eg sie komenn ad giø-
ra frid a jørdu? ney/seige eg ydur/helld
ur tvijdrægne.
52 Þvi hier epter munu fimm verda i
einu huse sundurþycker / þrijr i moote
tveimur/ og tveir i moote þremur.
53 Eirn * fader mun verda sundurþyck
ur i giegn synenum/og sonurenn i giegn fød
urnum/ Ein mooder i giegn doottirenne/
og ein doottir i giegn moodurenne/ Eins
hussboonda mooder i giegn hennar sonar
konu / og sonarkonann i giegn moodur
boonda sijns. * Mich. 7/ 6.
54 Enn hann sagde og til foolksens : nær
* þier siaed skij uppgangna i vestre /
seiged þier strax : þar kiemur regn/ og
þad skiedur so. * Matth. 16/ 2.
55 Og nær þier siaed sunnann vind blaa-
sa / seiged þier : þad verdur heitt / og
þad skiedur.
56 Þier hræsnarar/ ásijnd himensens
og jardarennar kunned þier ad proofa / enn
þvi proofed þier ecke þennann tijma ?
57 Enn hvar fyrer dæme þier og ecke af
ydur sialfum/ hvad riettvijst er?
58 Þvi * ef þu geingur med þijnum moot
stodumanne fyrer yfervallded / þa kost-
giæfdu a veigenum/ ad þu verder kvittur
vid hann/uppa þad hann drage þig ecke fyr
er doomarann/og doomarenn afhende þig
bødlenum/ og bødullenn kaste þier i fang
else. * Ordsk. 25/8. Matth. 5/ 25.
59 Eg seige þier/ þu munt ecke kom-
ast ut þadann / fyrr enn þu betalar hid
sijdasta skarf.

XIII. Capitule.

Christur áminner til Ydrunar og Abneitunar sialfs sijns.

Enn a þeim sama tijma / voru
nockrer nærstadder / sem kunn-
giørdu hønum fra þeim Galilæ-
isku / hvørra bloode Pilatus
hafde blandad vid þra foorner.
2 Og Jesus svarade og sagde til þra :
meined þier/ad þeir er Galilæisker være
framar øllum Galilæis synduger / af
þvi þr lidu þvilijkt?
3 Nei/seige eg ydur/ enn ef * þier ecke
giøred

giøred ydran/skulu þier aller eins fyr-
erfarast. * Ps. 7/ 13.
4 Eda þeir atian/ a hvøria turninn i
Silo fiell / z drap þa/meine þier ad þr
hafe sakader vered framar øllum moñ-
um/ sm̃ bua i Jerusalem ?
5 Ney/ seige eg ydur/eñ ef þier giøred
ecke ydran / skulu þier aller eins fyrer-
farast.
6 Eñ hañ sagde þessa epterlijking:
nockur hafde eitt*fijkiutrie i sijnu vijn
garde plantad/ og hañ kom/ og leitade
avaxtar a þvi/og fañ ecke.
* Luc. 21/ 29.
7 Þa sagde hañ til vijngardsmañsens:
sia/ nu i þriu aar er eg komeñ/z leitade
avaxtar a þessu fijkiutrie/ z fiñ ecke /
høgg þad af / hvar fyrer hindrar þad
jordena?
8 Eñ hañ svarade/og seiger til hans:
Herra/lofa þvi ad standa eñ þetta aar/
þar til eg gref um̃ þad / og læt ad þvi
myke/
9 Ef þad villde þa avøxt bera / Eñ
ef ecke/ høgg þad sijdañ af.
10 Eñ hañ kiende i einu af samkundu
husunum a sabbatunum
11 Og sia/þar var ein kviña/ sm̃ hafft
hafde eirn krankleiks anda i atian aar/
og hun var biug/z kuñe øngvañveigeñ
ad lijta upp.
12 Eñ þegar Jesus sa hana/ kallade
hañ (a hana) z sagde til heñar: kviña/
þu ert frij af þijnu veikleika.
13 Og*hñ lagde hendur yfer hana/og
strax riette hun sig upp / og prijsade
Gud. * Marc. 7/ 32.
14 Þa svarade yfermadur samkundu-
hussens/z þicktest vid (þad/)ad Jesus
læknade a sabbatenũ/z sagde til fool-
sens: þar eru sex dagar/a hvørium byr
iat ad vinna / komed þar fyrer a þeim
sømu / og lated ydur lækna / og ecke a
sabbats deige.
15 Þar fyrer svarade Drottiñ hønum/
og sagde: þu hræsnare / * leyser eige
hvør ydar a sabbatenum siñ uxa edur
asna fra stallenũ/ z leider til vatns ?
* 2. Mos. 23/ 5.
16 Eñ byrlade ecke þessare/ sem er A-
brahams dotter / hvørra satan hafde
bunded / sia i atian aar / ad leisast af
þessu bande a sabbats deige?
17 Og sem hñ þetta sagde/ skømmudust
sijn aller/sm̃ stoodu hønum i moote/ og
allt foolked gladdest yfer øllum þeim
dijrdarlegu verkũ/sm̃ giørdust af høñu.
18 Eñ hañ sagde: hverium er Guds
rijke lijkt/z vid hvørn skal eg lijkia þvi?
19 Þad er lijkt * einu mustardskorne/
hvørt eirn madur took / og varpade i
grasgard siñ/ z þad spratt upp/z vard
stoort tre / og fuglar himens biuggu i
þess greinum. * Math. 13/ 31. etc.
20 Og aptur sagde hñ: vid hvørn skal
eg lijkia Guds rijke?
21 Þad er lijkt einu surdeige/hvørt eiñ
kviña took/ og ælde þad i millũ þriggia
mælera miøls/þar til þad vard surt
allt samañ.
22 Og hañ gieck i giegnum borger og
þorp / og kiende / z ferdadest til Jeru-
salem.
23 Eñ þar sagde nockur til hans:
Herra/munu þeir vera fæer/ sm̃ verda
holpner? þa sagde hñ til þeirra:
24 * Kieppest epter / ad inganga um̃
þad þraungva ported/þvi marger mu
nu/seige eg ydur/leitast vid iñ ad koma/
og munu ecke geta. * Matth. 7/ 13.
Phil. 3/ 12.
25 Eñ epter þad husbondeñ er upp-
stadeñ/og hefur dyrnar apturluckt/mu
nu þier taka til ad standa ute/z klappa
uppa dyrnar/ og seigia: Herra/ Herra/
lat upp fyrer oss/og hñ mun svara/og
seigia til ydar : * eg þecke ydur ecke
hvadañ þier erud. * Matth. 7/ 23.
26 Þa munu þier hefia upp ad seigia:
vier atum * hia þier og druckũ/ og a
vorũ strætũ kiender þu. * Math. 7/ 22
27 Og hñ mun seigia : eg seige ydur/
eg þecke ydur ecke hvadañ þier erud/*
fared fra mier aller/þier illgiørdameñ.
* Matth. 25/ 41. etc.
28 Þar * mun vera oop z tañagnijst-
ran/nær þier sæed ad sia Abraham/og
Isaak/

Isaak / og Jakob / og alla spämeñ i
Guds rÿke/ eñ ydur ad vera utrekna.
* Matth. 8/ 12. C. 13/ 42.
29 Og * þeir munu koma fra austre og
vestre / og nordre og sudre / og sitia til
bords i Guds rÿke. * Matth. 8/ 11.
30 Og sia/ * þar eru þr sÿdaster/ sem
verda munu fyrster/ z þar eru þeir fyrst
er/ sem verda munu þeir sÿdustu.
* Matth. 19/ 30. etc.
31 A þeim sama deige / komu nockrer
pharisæi / og søgdu til hans: gack ut/
og far hiedañ / þvi Herodes vill af-
lÿfa þig.
32 Og hñ sagde til þra: gänged burt/
og seiged þm̃ ref: sia/ eg utrek diøfla /
og lækna i dag z a morgun / og a þeim
þridia (deige) fæ eg enda.
33 Þo ber mier ad gänga i dag og a
morgun/ z dageñ þar epter/ þvi þad kañ
ecke ad skie/ ad nockur spämadur fyrer
farest utañ i Jerusalem.
34 * Jerusalem/ Jerusalem/ þu sem
aflÿfar spämeñena / z grÿter þa/ sem
til þyn eru sender / hvørsu opt hef eg
viliad samañsafna børnũ þÿnum/ sem
hænañ sÿnũ ungum under vængena/ og
þier hafed ecke viliad. * Matth. 23/ 37.
35 Sia/ * ydar hus skal ydur eydelæt-
ed verda/ eñ sañlega seige eg ydur: þier
skulud ecke sia mig / þar til þad kiem-
ur/ er þier munud seigia: * * blessadur
sie sa sem kiemur i nafne Drottens.
* Matth. 23/38. Ps. 69/26. * * Ps. 118/26.

XIV. Capitule.

Christur Læknar/ Kieñer/ Huggar.
(Evang XVII. S. D. ept. Trinit.)

Og þad skiede/ þegar hañ kom i
hus nockurs af høfdingium
pharisæara a sabbate brauds
ad neyta / og þeir * høfdu
vardhalld a hønum. * Marc. 3/ 2.
2 Og sia / þar var eirn vatnssiukur
madur frame fyrer hønum.
3 Og Jesus svarade/ z talade til þra
skriftlærdu og pharisæaña / og sagde:
* leifest nockud ad lækna a sabbaten-
um? * c. 6/ 9.
4 Eñ þeir þøgdu. Og hñ took a høn-
um/ og læknade hñ/ z liet hñ fara.
5 Og svarade / og sagde til þra: hver
er a medal ydar/ hvers uxe edur asne er
fellur i pitt / ad hñ ei jafnsnart drege
hñ upp a sabbats deige?
6 Og þr * gätu hønũ eingvu þar til
svarad. * Matth. 22/ 46.
7 Eñ hñ sagde til þra sm̃ bodner voru
eina epterlÿking / þa hañ formerkte /
hvørneñ þr utvøldu hin fremstu sæte /
og sagde til þeirra:
8 Nær þu * verdur bodeñ af nockrum
til brullaups/ þa sest þig ecke efst/ so ad
ecke/ ef nockur heidarlegre eñ þu verdur
bodeñ af hønum/ * Ordsk. 25. 6/ 7.
9 Og hñ kiemur/ er þier baud z høn-
um/ og seige til þÿn: gief þessũ rum/
hliooter þu þa med kiñroda ad byria ad
halda þañ ysta sess.
10 Eñ nær þu ert bodeñ / far / og sest
þig i hid ysta sæte/ ad nær hñ kiemur/
sem þier baud/ seige hñ til þÿn: vinur/
þoka þier upp betur/ þa mun þier vird-
ing veitast fyrer þeim / sem sitia til
bords med þier.
11 Þvi * hvør sig sialfañ upphefur /
skal nidurlægiast / z hvør sig sialfañ
nidurlæger/ hñ skal upphefiast.)
* Ordsk. 29/ 23. Matth. 23/ 12. etc.
12 Eñ hñ sagde z til þess/ er hønũ haf
de boded: * nær þu giører middags verd
edur kvølldmaltÿd/ biood ecke þÿnũ vin-
um/ ei helldur þÿnum bræd rũ/ ei helldur
þÿnũ frændum/ ei helldur þÿnũ nägrañ
um / sm̃ eru rÿker / uppa þad þeir eige
biode þier aptur einhvørn tÿma / og
þier verde þad endurgiallð.
* C. 6/ 33.
13 Eñ nær þu giører eitt heimbod/
biood fatækũ/ vanudũ/ høltũ/ blindum.
14 Og muntu sæll verda/ þvi þr hafa
ecke til ad giefa þier aptur / þvi þad
skal þier * endurgellded verda/ i upprisu
riettlätra. * Joh 11/ 24. etc.
15 Eñ nær eirn af þeim/ sm̃ satu til
bords / med hønum/ heyrde þad/ sagde
hñ til hans: sæll er sa/ sm̃ etur braud i

Guds ryke.
(Evang. II. S. D. ept. Trinit.)
16 Eñ hñ sagde til hñs: Nockur mad
ur giørde eina * mikla kvølld
mælltijd/ z baud mørgū. * Ordsk. 9/1.
17 Og sende ut siñ þioon um̄ kvølld-
mælltijdar tijmañ/ ad seigia þm̄ bodnu-
* komed/ þvi nu eru aller hluter reidu-
buner. * Ordsk. 9/1.
18 Og þeir tooku aller i señ til ad af
saka sig. Sa fyrste sagde til hñs: akur
keipta eg/ og hefe nandsyn/ ad fara ut
og skoda hañ/ eg bid þig haf mig affsak-
adañ.
19 Og añar sagde: fim̄ pør akneita
keipta eg / og fer burt ad reina þau/ eg
bid þig haf mig affsakadañ.
20 Og eirn añar sagde: konu hefe eg
mier festa / og fyrer þvi ma eg ecke
koma.
21 Og sa þion kom/ og kunngiørde þad
sijnum herra / þa vard husboond-
eñ reidur / og sagde til sijns þions: far
snarlega ut a stræte og gøtur borgareñ
ar/ og leid volada z vanada hallta og
blinda hingad iñ.
22 Og þiooneñ sagde: herra / þad er
giørt/ sem þu skipader/ og þar er eñ nu
rum.
23 Og herrañ sagde til þionsens: gack
ut a þioodbrauter og tungarda / z naud
ga þeim iñ ad ganga / so ad mitt hus
verde fullt.
24 Þvi eg seige ydur/ ad eingeñ þeirra
mañа/ sem bodner voru/ munu smacka
mijna kvølldomælltijd.)
25 Eñ margt foolk gieck med hønum/
z hñ snere sier vid/ og sagde til þeirra:
26 Ef nock: kiemur til mijn/ z * ecke ha
tar fødur siñ og moodur / z kuiñu / og
børn / z brædur / og systur / og þar til
sitt eiged lijf/ hñ fær ecke vered miñ lære
sveirn. * 5. Mos. 33/9.
Matth. 10/37. etc.
27 Og * hvør sm̄ ecke ber siñ kross/ og
filger mier epter/ kañ ecke ad vera miñ
læresveirn. * Matth. 10/38. i 16/24.
28 Þvi hver a medal ydar/ s vill biggia
eirn turn/ sitур hñ ecke adur/ og samañ
reiknar kostnadeñ / hvort hañ hafe ad
fullkomna (þad) med?
29 So ad ef hañ leggur grundvølleñ/
z giekur ecke fullkomnad/ skule ecke all-
er/ sem þad sia/ taka til ad spotta hñ/
30 Og seigia: þesse madur took ad bygg
ia/ z gat ecke fullkomnad.
31 Edur / hvør kongur / sm̄ dregur i
strijd/ ad strijda i moote einum ødrum
konunge / situr hñ ecke adur / og hugar
um̄ med sier/ hvort hañ sie fær/ med tiju
þusunder/ ad mæta þm̄ / sem kiemur i
moote hønū med tuttugu þusunder?
32 Eñ ef eige/ sender hañ bodskap ut/
medañ hiñ er eñ nu fiarlægur/ og bid-
ur um̄ þa hlute/ sm̄ fridnum tilheyra.
33 So og lijka sierhvør af ydur / sem
ecke hafnar øllu þvi hñ a/ kañ ecke ad
vera miñ læresveirn.
34 * Sallted er gott/ eñ ef sallted miss
er siñ krapt/ med hvørtu verdur þat
salltad? * Matth. 5/13 / Marc. 9/50.
35 Hvorke er þad til jardar ne mykiu
þarfliegt/ þr kasta þvi ut. Hvør sm̄ *
hefur eyru ad heyra med/ hñ heyre.
* C. 8/8. Matth. 11/15.

XV. Capitule.

Christur kieñer i Epterlijkingum/ ad
Madur skule leitast vid ad um̄venda
Syndurunum.

(Evang. III. S. D. ept. Trinit.)

EN * aller tollheimtumeñ og ber-
syndugar nalægdust hñ/ ad hey
ra hønum. * Matth. 9/10.
2 Og pharisæar z skriftlærder
mogludu / og søgdu: * þesse medtekur
syndara/ og * * etur med þeim.
* C. 7/39. ** Matth. 11/19.
3 Eñ hañ sagde þessa epterlijking til
þeirra/ og sagde:
4 Hvør madur er sa af ydur/ sm̄ hefur
hundrad sauде/ og * ef hñ misser eirn
af þm̄ / yfergiefur hñ ecke þa niju og
nijutiju a eydemørku / og fer * * epter
þm̄/ sem glatadest / þar til hañ fiñur
hañ? * Ezech. 34. 11/16.
** Matth. 18/12. Luc. 19/10.

5 Og nær hn̄ hefur funded hn̄/ leggur
hn̄ hn̄ sier a herdar med glede.
6 Og nær hn̄ kiemur heim/sama*kall-
ar hn̄(sijna)vine og nabua/z seiger til
þra: samglediest med mier/þvi eg* hefe
funded min̄ saud/sm̄ glatadur var.
*1 Pet. 2/ 25.
7 Eg seige ydur: ad so mun fognudur
vera a himnum/yfer* einum syndara/sm̄
ydran giører/meir en̄ yfer niju z niutiju
rettlatum / sm̄ ecke þurfa yferbootar
vid. * C. 5/ 32.
8 Edur hvør kvin̄a/sm̄ hefur tiju pen
inga / ef hun tijner einum peningnum/
kveiker hun ecke ljoos / z soopar hused/
og leitar vandlega/þangad til ad hun
finnur(han̄?)
9 Og nær hun hefur funded hn̄ / sam-
ankallar hun (sijnar) * vinkonur og
gran̄konur / z seiger: samglediest med
mier / þvi eg hefe funded þan̄ pening /
hvørium eg tijnda. * C. 1/ 58.
10 So seige eg ydur/ad fognudur mun
vera fyrer einglū Guds yfer einum synd
ara / sm̄ ydran giører.)
11 En̄ han̄ sagde: madur nockur haf-
de tvo sonu.
12 Og sa yngre af þm̄ sagde til fedur
sens: fader/ gief mier þa deild af gots-
enu / sem mier ber / og han̄ skipte med
þeim gotsenu.
13 Og epter faa daga/safnade sa yng-
re son ollu til samans / og reiste langt
burt af landenu / z eydde þar sijnu got-
se i eydslulegum lifnade.
14 En̄ þa han̄ hafde sooad ollu þvi
hn̄ hafde / giordest megnt hungur i þvi
sama lande/ z hn̄ took til ad skorta.
15 Og han̄ gieck burt/og hiellt sig hia
einū borgara þar i landenu/z hn̄ sende
hn̄ ut a sin̄ akur ad fæda svijn.
16 Og han̄ girntest ad sedia sin̄ maga
af drafe/ þvi er svijnen̄ atu/og eingen̄
gaf honum(nockud.)
17 En̄ þa hn̄ kom til sialfs sijns/sag-
de hn̄: hvad marga daglaunara hefur
min̄ fader / sm̄ hafa yferfliootanlega
braud: en̄ eg ferst af hungre.
18 Eg vil standa upp/ z fara til mijns
fodurs/og seigia til hn̄s: fader/eg hefe
syndgad i himenen̄ z fyrer þier.
19 Og er ecke framar verdugur/ad kall
ast þin̄ son/ gior mig sm̄ eirn af þijnū
(dag-)launurum.
20 Og hn̄ stood upp / z kom til fodur
sijns. En̄ sem hn̄ var en̄ langt i burt/
sa hn̄s fader hn̄ / og aumkadest (yfer
honum/) og hlioop / og fiell um̄ hans
hals/ z kyste han̄.
21 En̄ sonuren̄ sagde til hn̄s: fader /
eg hefe syndgad i himenen̄ og fyrer
þier/og er ecke framar verdugur ad kall
ast þin̄ sonur.
22 En̄ faderen̄ sagde til þioona sin̄a:
bered fram̄ þan̄ besta kladnad/ og fær-
ed hn̄ i/ z giefed hring a hn̄s hond/og
skoo a hn̄s fætur.
23 Og sæked þan̄ alda kalf/og slatred
honū/z neytum og verum kaater.
24 Þvi þesse min̄ sonur var daudur /
z er orden̄ lifande aptur/ z var tijndur/
og er funden̄ / z þeir tooku ad glediast.
25 En̄ hin̄ elldre sonur hn̄s var a ak-
re/ z er hn̄ kom nalægt husenu/heyrde
hn̄ samhlioodande saung z dants.
26 Og kallade eirn af þienurun̄ til
sijn/ z spurde/hvad þetta være?
27 En̄ hn̄ sagde til hn̄s: þin̄ brooder
er komen̄ / z þin̄ fader slatrade þeim
alda kalfe / þad han̄ fieck han̄ heilan̄
aptur.
28 Þa vard han̄ reidur / og villde ecke
in̄ganga / Þar fyrer gieck fader hans
ut / z baud honum.
29 En̄ hn̄ svarade/ og sagde til fodur-
sens: sia / so morg ar þioona eg þier/
og hefe alldrei en̄ yfertroded þitt bod-
ord/z mier hefur þu alldrei giefed kid/
ad eg med mijnum vinum mætte glad-
ur vera.
30 En̄ nu þesse þin̄ sonur er komen̄ /
hver ed hefur uppsvelgt þitt gots med
hoorū / slatrader þu honum þeim al-
da kalfe.
31 Þa sagde hn̄ til hn̄s: min̄ son / þu
ert alltijd hia mier / og allt þad / sem
mitt

þætt er / þad er þitt.
32 Enn byriade ad þera lystugur og
glediast / þviad þesse þiñ brooder var
daudur/ꝛ er ordeñ lifande aptur/og var
tyndur/ og er fundeñ.

XVI. Capitule.

Christur kieñer um̃ Rijkdoomsens rietta Brukan og Vanbrukan,

(Evang. IX. S. D. epter Trinit.)

EN hañ sagde og til siña lære-
sveina: madur nockur audugur
var sa / sem hafde eirn raads-
mañ/ ꝛ sa var rægdur vid hñ/
ad hñ eydde hñs gotse.
2 Og hñ kallade hñ / ꝛ sagde til hñs:
hvad heyre eg þetta af þier/ giør reik-
ningsskap þiñar raadsmeñsku/ þvi þu
maatt ecke leingur raadsmeñsku hafa.
3 Eñ raadsmadureñ sagde m: sialfum
sier, hvad sk eg giøra/m þvi miñ herra
svipter af mier raadsmeñskuñe? jeg duge
ecke ad grafa/ eg skamast myn ad bidia.
4 Jeg veit hvad eg skal giøra/ nær eg
verd settur af raadsmeñskuñe / ad þeir
medtake mig i syn hus.
5 Og hañ samañkallade eirn og sier-
hvørn skulldamaña syns herra/ ꝛ sagde
til þess fyrsta: hvørsu miked ertu skylld
ugur mynum herra?
6 Eñ hñ sagde: hundrad kuñur vid-
smiørs. Og hñ sagde til hñs: tak þitt
bref / ꝛ setst nidur snarlega/ og skrifa
fim̃tyger.
7 Þar epter sagde hñ til eins añars:
eñ þu / hvørsu miked ertu skylldugur?
eñ hñ sagde: hundrad mælekierølld hvei
tes. Og hañ seiger til hñs: tak þitt
bref/ og skrifa attatyger.
8 Og herrañ lofade þañ ranglaata
raadsmañ / ad hñ hafde giort forsiaal-
lega/ þvi * þessa heims børn eru kiæn-
are sonum liooßens i þeirra kyn-
slood. * Eph. 5/ 8. 1. Theß. 5/ 5.
9 Og eg seige ydur: * giøred ydur vine
af þm̃ ranglætes mam̃on/ ad/ nær yd-
ur þrytur/ þeir medtake ydur i eilyfar
tialldbuder.) * Matth. 6/ 20.
C. 19/ 21. 1. Tim. 6/ 19.

10 Hvør sem er trur * i miñstu/ er og
trur i miklu / ꝛ hvør sem er ranglaatur
i litlu/er og ranglaatur i miklu.
* C. 19/ 17.
11 Ef þier hafed ecke vered truer i
hiñu ranglaata mam̃on/ hvør vill trua
ydur fyrer þañ rietta?
12 Og ef þier hafed ecke vered truer
i þvi añarlega/ hvør mun giefa ydur/
hvad ydvart er?
13 * Eingeñ þioon giefur tveimur
herrum þioonad / þviad añadhvørt
mun hañ hata þañ eina / og elska hitt
añañ / edur adhillast þañ eina/ og for-
smaa hiñ añañ. Þier giefed ecke Gude
þioonad ꝛ mam̃on. * Matth. 6/ 24.
14 Eñ allt þtta heyrdu ꝛ phariseear-
ner/ sem * agiarner voru / og daarudu
hañ. * Matth. 23/ 14.
15 Og hañ sagde til þeirra: Þier erud
þeir/ sm̃ riettlæted ydur * sialfer fyrer
møñum/ eñ Gud * * þecker ydar hiørt-
tu/ þvi hvad haatt er medal maña/
þad er ein svyvirding fyrer Gude.
* C. 18/ 9. * * Ps. 7/ 10. etc.
16 * Løgmaaled og spaameñerner voru
allt til Johañem / Upp fra þvi bod-
ast Guds ryke/ og sierhvør þreinger
sier þar iñ med magt. * Matth. 11/ 13.
17 Eñ liettfelldara er/ ad * himen og
jørd forgange/ eñ ad eirn titell af løg-
maalenu falle. * C. 21/ 33.
Matth. 5/ 18.
18 Hvør * sem syna eigeñkonu forlæt-
ur og giftest añare/ dryger hoor / og
hvør sa sm̃ giftest þeirre/ sem fra
mañe er skileñ/dryger hoor.
* Matth. 5/ 31. etc.

(Evang. I. S. D. ept. Trinit.)

19 EN nockur madur rykur var þar/
og hñ klæddest purpura ꝛ kostuleg
um lyn klædum / og lifde hvørn dag i
vellistingũ kræselega.
20 Eñ þar var eirn faatækur madur/
Lazarus ad nafne/ hvørium kastad var
fyrer hñs dyr/ fullum kauna/
21 Og gyrntest ad mettast af moluñ þm̃/
sm̃ fiellu af borde hins ryka / eñ hundar
komu ꝛ sleiktu hans saar.

22 Eñ þad skiede/ ad hiñ fatæke and-
adest/ og var boreñ af einglunum i fadm
Abrahams/ eñ hiñ rÿke andadest lÿka/
& var greftradur.
23 Og sem hañ upplipte sÿnū augum i
helvÿte/ þegar hñ var i kvølunū/ leit hñ
Abraham ꜳleingdar/ og Lazarum i fad
me hans.
24 Og hñ hroopade/ og sagde: fader
Abraham! myskuna þu mier/ og send
Lazarum/ ad hñ drepe hinu fremsta sÿns
fÿngurs i vatn/ & kiæle tungu mÿna/
þvi * eg kvelst i þessum loga.
* Es. 66/ 24.
25 Eñ Abraham sagde: sonur/ hug-
leid þu/ ad þu medtookst hid gooda i
lÿfe þÿnu/ & Lazarus lÿka hid vonda/
eñ nu huggast hñ/ og þu kvelst.
26 Og yfer allt þetta/ er i millum vor
& ydar * eitt miked gap stadfest/ ad þr
sm̄ vilia hiedañ fara til ydar/ gieta þad
ecke/ og ecke helldur þadañ fra ydur
upp til vor fared. * Es. 30/ 33.
27 Þa sagde hañ: so bid eg þig fader/
ad þu sender hañ i mÿns fødurs hus.
28 Þvi eg hefe fim̄ brædur/ ad hñ skÿre
þeim fra/ so ad þr eige kome i þeñañ
kvalarstad.
29 Abraham seiger til hñs: þeir hafa
* Mose og spameñena/ heyre þeir
þeim. * Es. 8/ 20. c. 34/ 16.
30 Eñ hañ sagde: ney/ fader Abra-
ham/ helldur ef nockur framlideña fæ-
re til þra/ mundu þeir ydran giora.
31 Eñ hañ sagde til hñs: ef þr heyra
ecke Mose og spamøñunū/ munu þeir
ecke helldur trua/ þo nockur upprise af
daudum.)

XVII. Capitule.

Christur kieñer og Læknar.

En hañ sagde til læresveinaña:
* omøgulegt er/ ad þar kome ei
hneixlaner/ eñ vei þeim fyrer
hvørn þær koma.
* Matth. 18/ 7.
2 Þad * er hønū þarfara/ ad eirn mil-
nusteirn heingdest um̄ hñs hals/ & høn-
um være kastad i sioveñ/ eñ ad hñ skyllde
hneixla eirn af þessum smæu.
* Matth. 18/ 6. etc.
3. Vakted ydur sialfa. Eñ ef þiñ
brooder syndgar i moote þier/ * straffa
hñ/ & ef hñ snyr sier/ þa fyrergief hm̄.
* 3. Mos. 19/ 17. Matth. 18/ 15.
4 Og þo hñ syndgade siøsiñum a deige
i moote þier/ og snere siøsiñum aptur
til þÿn a deige/ og segde: þad ꜳngrar
mig/ þa skalltu fyrergiefa hønum.
5 Og postularner søgdu til Drott-
ens: * auk þu oss truna. * Marc. 9/ 24
6 Eñ Drotteñ sagde. * ef þier haf-
ed tru/ sem eitt mustards korn/ mættud
þier seigia til þessa morber-tres: rick
þier upp med rootum/ & rootset þig i
sioonum/ og þad munde hlÿda ydur.
* Matth. 17/ 20.
7 Eñ hvør er a medal ydar/ sem hefur
eirn þioon/ er plæger/ edur vaktar fie-
nad/ ad hñ seige til hñs/ nær hñ kiem-
ur heim af akre: far strax/ og set þig
(til bords:)
8 Mun hñ ecke seigia til hñs: bu til
þad er eg skal neyta i kvølld/ & stitt þig
upp/ og þioona mier/ a medañ eg et og
dreck/ & þar epter mættu eta og drecka.
9 Mun hañ þacka þeim sama þioon/
ad hñ giørde þad/ sem hønum var bod-
ed? eg meina ney.
10 Lÿka so og þier/ nær þier hafed
giørt alla hlute/ sm̄ ydur eru bodner/
þa seiged: * vier erum onÿter þioon-
ar/ þvi þad/ sem vier vorū skyllduger ad
giøra/ giørdū vier. * Matth. 25/ 30.

(Evang. XIV. S. D. ept. Trinit.)

11 Og þad skiede/ þa hñ foor til Jeru
salem/ og foor midt i giegnū Sa-
mariam og Galilæam.
12 Og sem hañ kom til eins landsþor-
ps/ mættu hønum tÿu lÿkþraær meñ/
sem stoodu ꜳngt fra/
13 Og upphoofu røddena/ og søgdu:
Jesu/ Meistare/ myskuna þu oss.
14 Og er hañ sa þa/ sagde hañ til
þeirra: * gꜳnged burt/ og sÿned ydur
sialfa prestunum/ og þad skiede/ þa
þeir geingu burt/ urdu þeir hrein-
sader.

sader. * 3. Mos. 13/ 2. c. 14/ 2.
15 Enn eirn af þeim/ þa hann sa/ ad hann
var heill giordur / snere hann apkur/ og
prysade Gud med stoorre raust.
16 Og fiell framm a syna asioonu fyr-
er fætur hans/ og þackade honum/og þesse
var Samverskur.
17 Þa svarade Jesus/ og sagde: eru þier
ecke tyu/ sem voru hreinsader / enn hvar
eru hiner nyu?
18 Fundust (annars) aungver/sem apkur
snere ad giefa Gude dyrdena/nema þesse
utlendingur?
19 Og hann sagde til hans: stattu upp /
gack burt / * tru þijn hefur frelsad
þig.) * c. 7/ 50.
20 Enn sem hann var adspurdur af Phari-
sæis: hvenær kiemur ryke Guds? svar-
ade hann þeim/og sagde: *ecke kiemur ryke
Guds/ (so) ad mann kunne (utvortes) ad
þreifa a þvi. * 1 Cor. 4/ 20.
21 Þeir skulu ecke helldur seigia: *
sia hier / edur sia þar /. þvi sia / ryke
Guds er innvortes i ydur.
* Matth. 24/ 23.
22 Enn hann sagde til læresveinanna: þeir
dagar munu koma/nær þier muned gyrn
ast ad sia eirn af dogum Mannsens
Sonar/og þier munud ecke sia.
23 Og * þeir munu seigia til ydar:
sia hier / edur sia þar / Ganged ecke i
burt/ og epterfylged ecke helldur.
* Matth. 24/ 23. etc.
24 Þvi lijka sem elldingen / sem leipt-
rar fra þeim (eina enda) under himn-
enum/lijser til hins (annars enda) under
himmenum / so mun Son Mannsens vera
a synum deige.
25 Enn *honum ber fyrst margt ad lijda
og utskufast af þessare kynslood.
* Matth 16/ 21.
26 Og sem þad skiede *a dogum Noa/
so mun þad og skie a dogum Mannsens
Sonar. * Matth. 24/ 37. etc.
27 *þeir atu/ drucku/ þeir gyptust/
þær voru gyptar / allt til þess dags er
Noe gieck inn i orkena / og flooded kom
og tortynde ollum. * 1. Mos. 7 /7.
28 Lijka eirnenn sem þad skiede a dogum
Loths/þeir atu/drucku/ keiptu / seldu/
plontudu/bygdu:
29 Enn * a þeim deige er Loth gieck ut
af Sodoma/rignde ellde og brennesteine
af himne/og tortynde ollum.
* 1. Mos. 19. 15/ 16/ 24/ 25. etc.
30 Epter sama hætte mun þad ganga
til a þeim deige/ er Son Mannsens mun
openberast a.
31 A þeim sama deige/* hvor sem er
a þake / og bushluter hans i husenu/
stijge hann ecke nidur/ad taka þa/og hvor
sem er a akre/ snue hann somuleides ecke
apkur til þess/sem til baka er.
* Matth. 24/ 17.
32 Minnest þier * kvinnu Loths.
* 1. Mos. 19/ 26 etc.
33 * Hvor sem leitast vid ad vardveit-
ta syna sal/ mun missa hana/ og hvor
hana misser / mun halda henne vid lijf-
ed. * Matth. 10/ 39. c. 16/ 25.
Marc. 8/ 35. Luc. 9/ 24. Joh. 12/25.
34 Eg seige ydur: * a þeirre somu
noott/ munu tveir vera i eirnre sæng /
sa eine mun verda medtekenn/og sa annar
epterskilenn. * Matth. 24. 40/ 41.
35 Tvær munu mala til samans / su
eina mun verda medtekenn / og su onnur
epterskilenn.
36 Tveir * munu vera a akre/sa eine
mun verda medtekenn / og sa annar epter-
skilenn. * Matth. 24/ 40.
37 Og þeir svorudu/og seigia til hans:
Herra/hvar(þa?)enn hann sagde til þeirra:
* hvar helldst lijkamenn er/ þangad saman
safnast ernerner. * Matth. 24/28. etc.

XVIII. Capitule.

Christur talar umm Bænena/ og Rijk-
doom/ og seiger fyrer sinn Dauda
og Upprisu.

Enn hann sagde og þar ad auke til
þeirra eina epterlijking / ad *
mann byriade allt yd ad bidia /
og eige þreytast.
* 1. Thess. 5/ 17/ etc.
2 Og sagde: þar var eirn doomare i
nockre borg / sem ottadest ecke Gud / og
skeitte ecke umm nockurn mann.
3 Enn þar var ein eckia i þeirre somu

borg/

borg/ og kom til hans / og sagde : frelsa
mig (med løgum) fra mijnum moot-
stødumanne.
4 Og hann villde leinge ecke/ enn þar epter
þeinkte hann med siálfum sier/ þo eg ottist
ecke Gud / og skeite umm aungvann mann:
5 Þo med þvi þesse eckia giører mier
* mikid onade/ vil eg frelsa hana (med
løgunum/) so hun skule ecke koma ad sijd-
ustu/ og hallmæla mier. * c. 11/ 7.
6 Þa sagde Drottenn: heyred þo/ hvad
sa rangláte doomare seiger.
7 Enn skyllde Gud ecke frelsa sijna ut-
volldu/ sem hroopa til hans dag og noott/
þo hann hafe þolenmæde yfer þeim ?
8 Eg seige ydur: hann mun snarlega frel
sa þa. Þo nær Son Mannsens kiemur/
hvørt mun hann finna tru a jørdu ?

(Evang. XI. S. D. epter Trinit.)

9 Enn hann sagde til nockra/ sem treystu
uppa siálfa sig/ ad þeir være riett
láter / og forsmádu adra / þessa ept-
erlijking:
10 Tveir menn geingu upp til musterē-
sens ad bidiast fyrer/ eirn var Pharisæ-
us/ og sa annar tollheimtumadur.
11 * Pharisæarenn stood ut af fyrer
sig/ og badst so fyrer: eg þacka þier Gud/
** ad eg er ecke sem adrer menn/ ræning
iar/ orietlvijser/ hoordoms menn/ edur og
sem þesse tollheimtumadur.
* Matth 5/ 20. ** Es. 58/ 22.
12 Eg fasta tvisvar i viku / eg tijunda
allt þad eg á.
13 Og tollheimtumadurenn stood langt
fra/ og villde ecke ad sønu upplypta aug-
unum til himens / helldur barde sier a
brioost/ og sagde : * Gud vertu mier synd
ugum nádugur. * Ps. 51/ 3.
14 Eg seige ydur : þesse foor riettlætt-
ur ofann i sitt hus/ framar hinum/ þvi *
hvør sig siálfann upphefur / skal nidur-
lægiast/ enn hvør sig siálfann nidurlæger/
skal upphefiast.) * Matth. 23/ 12. etc.
15 Enn þeir * báru og ungbørn til
hans/ ad hann snerte þau / enn er þad sáu
læresveinarner / ávijtudu þeir þa.
* Matth. 19. 13/ 14. Marc. 10/ 13.
16 Enn Jesus kallade þa til sijn / og
sagde: leifed þier * smábørnunum ad
koma til mijn / og bannid þeim þad ecke /
þvi þvilijkra er rijke Guds.
* Matth. 18/ 3.
17 Sannlega * seige eg ydur : hvør sem
ecke medtekur rijke Guds/ sem eitt ung-
barn/ hann mun ecke innkoma i þad.
* Marc. 10/ 15.
18 Og * eirn af þeim yppurstu spurde
hann ad/ og sagde: goode meistare/ hvad
skal eg giøra / ad eg kunne eilijft lijf ad
erfa? * Matth. 19/ 16. Marc. 10/ 17.
19 Þa sagde Jesus til hans: hvi kallar
þu mig goodann? eingenn er goodur/ nema
eirn/ (sem er) Gud.
20 Bodordenn veitst þu: * Þu skallt ecke
hoordoom drijgia/ Þu skallt ecke slá i hel/
Þu skallt ecke stela / Þu skallt ecke bera
falskann vitnesburd/ Heidra fødur þinn
og moodur þijna. * 2. Mos. 20/ 12. etc.
21 Þa sagde hann: þesse hefe eg øll hallld-
ed fra barnæsku minne.
22 Enn er Jesus þad heyrde / sagde hann
til hans : enn nu brestur þig eitt/ sel allt
þad þu átt/ og gief fátækum/ og þu mu-
nt hafa * fiársiood a himne / og kom /
fylg mier epter. * Matth. 6/ 20.
23 Enn er hann þad heyrde / vard hann
miøg hriggur/ þvi hann var miøg rijkur.
24 Enn er Jesus sá / ad hann var miøg
hriggur/ sagde hann : * hvad torvelldlega
munu þeir / sem hafa audæfe/ komast i
rijke Guds. * Marc. 19/ 23. etc.
25 Þvi þad er audvelldara/ ad eirn ul-
fallde gange i giegnum nálar-augad /
helldur enn ad eirn rijkur komest inn i rijke
Guds.
26 Enn þeir søgdu / sem (þad) heyr-
du : og hvør kann (þa) ad verda hoolp-
enn ?
27 Enn hann sagde: hvad sem er * omøgu
legt hiá mønnum / þad er møgulegt hiá
Gude. * Job. 42/ 2. Jer. 32/ 17.
28 Þa sagde Petur : * siá/ vier høfum
yfergiefed allt / og fylgt þier epter.
* Matth. 19/ 27. etc.
29 Enn hann sagde til þra: sannlega seige

eg ydur : þar er * eingen̄ / sem hefur
yfergiefed hus / edur forelldra / edur
brædur / edur kvinnu / edur børn vegna
rijkes Guds/ * 5. Mos. 33/ 9.
30 Sem ei skule medtaka þad * marg-
falldt aptur a þessum tijma/og i tilkom
ande verølldu eilijft lijf. * Job. 42/ 2.
31 En̄ hañ took til sijn þa tolf / og
sagde til þra: sia/ vier gaungum upp til
Jerusalem / og aller þeir hluter skulu
fullkomnast / sm̄ eru skrifader af spa-
mønnunum um̄ Son Mañsens.
* Matth. 17/ 22. etc.
32 Þvi hañ mun * ofurseliast heiding-
ium/og spottast og hædast og spijtast.
* Matth. 27/ 2.
33 Og þeir munu hudstrijkia z lijfla-
ta hn̄/og * a þridia deige mun hn̄ upp
rijsa. * Joh. 2/ 19.
34 En̄ þr underst oodu eckert þar af/
og su ræda var hulen̄ fyrer þeim / og
þr underst oodu ecke þad/sem var sagt.
35 En̄ þad skiede / þa hañ nalgadest
Jericho/ * sat eirn blindur hia veigen-
um/og bad ølmusu.
* Matth/ 20. 29/ 30. Marc. 10/ 46.
36 En̄ er hn̄ heyrde til foolksens / sm̄
gieck fram̄ hia / spurde hañ/hvad þad
være?
37 Þa kun̄giørdu þeir hønū/ ad Jesus
Nazarenus geinge þar fram̄ um̄.
38 Og hn̄ hroopade/z sagde: Jesu/ *
Sonur Davids/ miskuna þu mier.
* Matth. 15/ 22.
39 Og þeir/ sm̄ geingu undañ høstudu
a hn̄/ad hn̄ skyllde þeigia/en̄ hn̄ hroop-
ade miklu meir: Sonur Davids/ misk-
una þu mier.
40 Þa stood Jesus vid/z baud ad leida
hañ til sijn / en̄ er hañ var komen̄ hart
nærre hønum/ spurde hañ hañ ad/
41 Og sagde: hvad villtu/ ad eg skule
giøra þier: en̄ hañ sagde: Herra / ad
eg meige sia.
42 Og Jesus sagde til hn̄s: verktu sia-
ande/ * þijn tru hefur frelsad þig.
* Matth. 9/ 22.
43 Og strax vard hn̄ siaande/ z filgde
hønū epter / og dijrkade Gud / z allt
foolked/sm̄ þad sa/prijsade Gud.

XIX. Capitule.

Christur snijr Zacchæo / og hreinsar Mustered.

Og hañ foor ofañ / og gieck i
gegnum Jericho.
2 Og sia / eirn madur / sem
hiet Zacchæus/og hn̄ var for
inge tollheimtumañaña/ z var rijkur.
3 Og hañ * gyrntest ad sia Jesum/
hvør hn̄ være/ og gat eige fyrer foolk-
enu/þvi hañ var lijtell vexte.
* Joh. 12/ 21.
4 Og hañ hlioop fram̄ undañ/ og stie
upp i eitt morberia trie/ ad hn̄ kiñe ad
sia hañ / þvi hañ atte ad fara þar
fram̄ um̄.
5 Og er Jesus kom til þess stadar/ leit
hn̄ upp/og vard var vid hañ/ og sagde
til hans: * Zacchæe / flijt þier z stijg
ofañ / þviad þad byriar mier i dag ad
vera i þijnu huse. * Joh. 10/ 3.
6 Og hn̄ flijtte sier/z stie ofañ/z took
vid hønum med glede.
7 Og þeir/ sm̄ þad sau/møgludu all-
er/ z søgdu/ad hn̄ være in̄ til herberg-
es til eins bersyndugs mañs.
8 En̄ Zacchæus stood / og sagde til
Drottens: sia/ Herra/helftena af mij-
nu gotse gief eg fatækum/z ef eg heft
nockurn prettad um̄ nockud/ * þad gief
eg ferfallt aptur. * 2. Mos. 22/ 1.
Es. 58. 6.
9 Þa sagde Jesus til hans: i dag hef-
ur veitst hialpræded þessu huse/ med
þvi hañ er og eirn Abrahams sonur.
10 Þvi * Son Mañsens er komen̄ ad
leita epter og hoolped ad giøra þad
fortapada. * Matth. 9/ 13.
C. 18/ 11. 1. Tim. 1/ 15.
11 En̄ er þr høfdu heyrt þetta/ hiellt
hn̄ afram̄/ og sagde eina epterlijking /
af þvi ad hañ var nærre Jerusalem/og
þr meintu/ ad rijke Guds munde snar-
lega openberast.
12 Hvar fyrer hn̄ sagde: * madur nock-
ur edalboren̄ ferdadest i eitt fiarlægt
land/ad afla sier rijkes/og ad koma apt
ur.

ur. * Matth. 25/ 14. Marc. 13/ 34.
13 Eñ hñ kallade a tÿu ſÿna þioona/
og feck þm̃ tÿu pund/ z ſagde til þra:
verſled/ þar til eg kiem.
14 Eñ hñs borgar meñ høtudu hañ /
og ſendu bod epter hønū / z letu ſeigia
hønū : vier vilium ecke/ad þeſſe ſkule
rÿkia yfer oſſ.
15 Og þad ſkiede / þegar hñ kom apt-
ur / epter þad hñ hafde under ſig teked
rÿked/ baud hñ/ad ſømu þioonar ſkÿll-
du kallaſt til ſÿn/ hvøriū hñ hafde feing
ed giallded/ad hañ kyñe ad vita / hvad
hvør hefde verſlad:
16 Þa gieck ſa fyrſte fram̃ / z ſagde:
Herra/ þitt pund hefur auked tÿu pund
17 Og hañ ſagde til hñs: * vel þu
goode þion/ med þvi þu varſt trur i þvi
hinu minſta / ſkalltu hafa valld yfer
tÿu borgum. * Matth. 25/ 21.
18 Og ſa añar kom/ z ſagde: Herra /
þitt pund hefur giort fim̃ pund.
19 Eñ til hñs ſagde hñ eirneñ: og þu
ſkallt vera yfer fim̃ borgum.
20 Og eirn añar kom/ z ſagde: Herra/
ſiaa þitt pund / hvørt eg hefe lagt i
eirn klut.
21 Þvi eg ottadeſt fyrer þier / þvi þu
ert eirn ſtrangur madur/ þu tekur þad
upp/ ſm̃ þu ecke nidurlagder / og upp-
ſker þad/ ſm̃ þu ecke ſaader.
22 Eñ hñ ſeiger til hñs: * af þÿnum
muñe dæme eg þig/ þu vonde þioon/ þu
viſſer/ad eg er eirn ſtrangur madur/ ſm̃
tek þad upp/ er eg ecke nidurlagde/ z upp
ſker/ þad eg ecke ſaade. * 2. Sam. 1/ 16.
23 Og hvi lietſtu ecke miñ pening a
(verdſlunar-)borded/ z nær eg hefde kom
ed/ hefde eg krafed hñs med abata?
24 Og hñ ſagde til þeirra ſem ſtoodu
hia: taked þad pund fra hønū/ z giefed
þad hønū/ ſem tÿu pund hefur.
25 Og þr ſøgdu til hñs: Herra/ hñ hef
ur tÿu pund.
26 Eñ eg ſeige ydur/ad * hvøriū þm̃/
ſem hefur/ honum mun giefaſt/ eñ fra
þeim/ ſem eckert hefur/ mun teked ver-
da ogſo þad ſem hañ hefur.
* Matth. 13/ 12. etc.

27 Þo þa mÿna ovine / ſem ecke villdu
laata mig rÿkia yfer ſier/ leided hingad
og deyded frame fyrer mier.
28 Og ſm̃ hñ þetta ſagde/ foor hñ a-
fram̃/ z reiſte upp til Jeruſalem.
29 Og * þad ſkiede/ þo hñ nalægdeſt
Bethphage z Bethanien til þeſſ fialls/
ſm̃ kallaſt oliufiall / ſende hañ tvo af
ſÿnū læreſveinum. * Matth. 21/ 1. etc.
30 Og ſagde: gaanged burt til þeſſ þor-
ps / ſm̃ gagnvart ydur er / og nær þid
komed þar iñ/ munud þid fiña eirn fola
bundeñ/ a hvøriū alldrei hefur eñ nockur
mañа ſeted / leyſed hañ / og leided hañ
hingad.
31 Og ef nockur ſpyr ydur ad/ þvi leyſ-
ed þid hñ: þa ſeiged ſo til hñs/ þviad
Herrañ hefur hñs þørf.
32 Og þr fooru burt/ ſm̃ utſender vo-
ru/ z fundu eins ſm̃ hñ hafde ſagt þm̃.
33 Eñ er þeir leyſtu folañ/ ſøgdu hñs
drottnar til þra: hvi leyſed þid folañ?
34 Eñ þeir ſøgdu: Herrañ hefur
hans þørf.
35 Og þr * leiddu hñ til Jeſu/ z løg-
du ſÿn klæde a folañ / og ſettu Jeſum
þar uppa. * Joh. 12/ 14.
36 Eñ er hñ ferdadeſt afram̃/ breiddu
þr ſÿn klæde a veigeñ.
37 Eñ er hñ nalgadeſt þar / ſm̃ mad-
ur ferofañ af oliu-fiallenu/ took giør-
vallur hoopur hñs læreſveina gladvær
ad lofa Gud med ſtoorre rauſt / vegna
allra þra kraptaverka/ er þr høfdu ſied.
38 Og ſøgdu: * bleſſadur ſie ſa ſem
kiemur eirn kongur i nafne Drottens /
** fridur a himne / og dÿrd i hæſtum
hædum. * Joh. 12/13 etc. ** Luc. 2/14.
39 Og nockrer af phariſæis af ſkar-
anum ſøgdu til hans: Meiſtare/ ſtraffa
þÿna læreſveina.
40 Og hañ ſvarade og ſagde til þra:
eg ſeige ydur / ad ef þeſſer þegdu/ mun
du ſteinarner hroopa.

(Evang. X. S. D. epter Trinit.)

41 Og þa hañ kom nær / og ſaa borg-
ena/ griet hñ yfer heñe/
42 Og ſagde: * ef ad þu z viſſer/ z ad

sœmi nu a þessum þinum deige þad hlu-
te/ sem til þijns fridar heyra / z eñ nu er
þad huled fyrer þijnum augum.
* 5. Mos. 32/ 29. Os. 14/ 10.
43 Þvi þeir dagar munu koma yfer
þig/ad þijner oviner munu byggia * her
virke i kringū þig/ z umkringia þig/og
þreingia ad þier a allar sijdur.
* Ezech. 21/ 22. C. 23/ 14.
44 Og þr munu þier i gruñ kollkasta/
og þijnum bornū i þier/ * og ecke epter-
læta i þier stein yfer steine/ af þvi þu
þeckter ecke þiñ vitiunar tijma.
* 1. Kong. 9/7. Mich. 3/12. Matth. 24/2.
Marc. 13/ 2. Luc. 21/ 5.
45 Og hñ gieck iñ i musteréd/og * took
til ad utreka þa / sem þar iñe seldu og
keyptu. * Marc. 11/ 15. etc.
46 Og sagde til þra : þar * er skrifad:
mitt hus er bæna hus/ eñ ** þier haf-
ed giort þad ad ræningiabæle.
* Es. 56/ 7. ** Jer. 7/ 11. etc.
47 Og hñ kiende daglega i musterenu.
Eñ * þeir yppurstu prestar og skrift-
lærder/og þeir hellstu a medal foolksens
leitudust epter ad fyrerkoma honum.
* Marc. 11/ 18.
48 Og * fundu ecke hvad þeir skilldu
giora/ þvi allt foolked hnie ad honum
og heyrde honum.) * P. G. 4/ 21.

XX. Capitule.

Christur bevijsar Upprisuna fra daud
um/ z sijnar tvær Naatkurur.

Og * þad skiede a einū af þm
dogum/ þa hañ kiende foolk-
enu i musterenu / z priedikade
evangelium / komu þeir ypp-
urstu prestar z skriftlærder med olldung
unū uppa(hañ/) * Marc. 11/ 27. etc.
2 Og toludu til hans / og sogdu: seig
oss/ * af hvoriu vallde giorer þu soddañ
hlute? edur hvor er sa/ sm hefur gief
ed þier þetta valld? * P. G. 4/ 7.
3 Eñ hñ svarade og sagde til þeirra:
eg vil z spyria ydur ad einum hlut / og
seiged mier hañ:
4 Skijrn Johañis/var hun af himne/
edur af moñum?
5 Eñ þeir hugudu um med sialfū sier/
og sogdu: seigum vier/ af himne / þa
seiger hñ: hvar fyrer truductu þier hon-
um þa ecke?
6 Eñ seigū vier/af moñum/ þa grijt-
er allt foolked oss/ þvi * þeir eru i þre
meiningu / ad Johañes hafe vered eirn
spamadur. * Matth. 14/ 5. C. 21/ 26.
7 Og þeir svorudu / ad þeir visse ecke
hvadañ.
8 Og Jesus sagde til þeirra: so seige
eg ydur z ecke/af hvoriu vallde eg giore
þessa hlute.
9 Eñ hañ took ad seigia til foolksens
þessa epterlijking: * madur nockur plan
tade eirn vijngard / og leigde vijngards
moñum hañ / og var utañ laungañ tij-
ma. * Marc. 12/ 1/ etc.
10 Og er tijme kom/sende hñ eirn þion
til vijngardsmañana/ad þr giæfe hon-
um af avexte vijngardsens. Eñ vijn-
gardsmeñerner bordu hañ / z lietu hañ
toomhentañ fra sier.
11 Og þar ad auk sende hañ eirn añañ
þioon / eñ þeir bordu z þañ sama/ og
spottudu hñ/ og lietu hañ toomhentañ
fra sier.
12 Og umfram þad / sende hañ þañ
þridia/ eñ þr særdu og þañ/ z ræku
hañ ut.
13 Þa sagde Herrañ vijngardsens: hv
ad skal eg giora? eg vil senda miñ son
þañ elskulega/maske/nær þeir sia hñ/
mune þeir bligdast.
14 Eñ þa vijngardsmeñerner sau hñ/
toludu þr sijn a mille/ z sogdu: * þesse
er erfingeñ/komed/ lætū oss aflijfa hñ/
ad arfureñ verde vor. * Ps. 2/ 8.
Ebr. 1/ 8.
15 Og þr ræku hñ ut af vijngardenū/
og aflijfudu hñ. Hvad mun þa herrañ
vijngardsens giora til vid þa?
16 Hañ mun koma/ z fortijna þessum
vijngardsmoñū / og leigia odrum vijn-
gardeñ. Eñ þa þr þad heyrdu/sogdu
þeir: þar sie langt fra.
17 Eñ hñ horfde a þa/og sagde: hvad
er þa þetta/ sm * skrifad er: sa steirn/
sm biggingarmeñerner burtkostudu/ hñ
er

er ordeñ ad hofde hyrningar.
* Ps. 118/ 22. Matth. 21/ 42. etc.
18 Hvør sm̄ * fellur a þeñañ stein/ verd
ur sundurmoladur/ eñ a hvørn hn̄ fell-
ur/ þañ mun hn̄ sundurmeria.
* Es. 8/ 15.
19 Og þr yppurstu prestar z skriftlærd
er leituduſt vid ad leggia hendur a hn̄ a
þeirre sømu stundu/ og * ottuduſt foolk-
ed/ þvi þr underſtoodu / ad hañ hafde
sagt i giegn þeim þessa epterlijking.
* C. 19/ 48.
20 Og þr tooku vara (a hønū/) og *
utsendu heimuglega kaalsmeñ/ sm̄ hiell-
du sig sialfa ad vera rietlaata / ad þeir
kyñe ad veida (hn̄) i hn̄s rædu/ uppa þad
þr kyñe ad ofurselia hn̄ yfervalldenu og
magt landsstioornarans.
* Matth. 22. 15. etc.
21 Og þeir spurdu hañ ad/ og søgdu:
Meistare / vier vitum/ ad þu talar og
kieñer riett/ z skeiter einkes persoonu/
helldur kieñer Guds veg i sañleika.
22 Meigum vier giefa Keysaranum
skatt edur ei?
23 Eñ sem hn̄ merkte þra flaarskap /
sagde hn̄ til þra: hvad freistie þier mijn?
24 Synied mier peningeñ: hvørs mynd
og yferskrift hefur hn̄? eñ þeir svør-
udu/ og søgdu: Keysarans.
25 Eñ hañ sagde til þra: giefed þar
fyrer hvad keysarans er/ Keysaranum /
z þad Guds er/ Gude. * Rom. 13/ 7.
26 Og þeir kuñu ecke ad straffa hans
ord fyrer foolkenu / z forundrudu sig a
hn̄s andsvare/ og þøgnudu.
27 Þa * geingu nockrer af Saducæis
til hn̄s / hvørier mootþroolanlega seig-
ia / ad þar sie ecke upprisa / og spurdu
hn̄ ad/ * Matth. 22/ 23. etc.
28 Og søgdu: Meistare/ * Moses hef
ur skrifad oss / ad ef nockurs brooder
dæe/ sm̄ hefur eina eigenkonu / og þesse
dæe barnlaus/ ad hn̄s brooder skule taka
eigenkonuna/ z uppvekia sijnum brood-
ur sæde. * 5. Mos. 25/ 5.
Matth. 22/ 24. Marc. 12/ 19.
29 Nu voru þar sio brædur/ z sa fyrste
took eina eigenkonu/ og deyde barnlaus.
30 Og sa añar took eigenkonuna / og
deyde ogso barnlaus.
31 Og sa þridie took hana / eñ lijka
og eirneñ þeir sio lietu ecke epter børn/
og deydu.
32 Eñ sijdast epter þa alla deyde og
konañ.
33 Hvørs þeirra eigenkviña mun hun
þvi verda i upprisuñe? þvi þr sio høf
du hana aller til eigenkvinu.
34 Og Jesus svarade/ z sagde til þra:
børn þessarar veralldar gyplast z laata
gypta sig.
35 Eñ hvørier sem verduger verda ad
ødlast hina adra verølld z upprisuna
fra daudum / giptast hvørke nie laata
sig gipta.
36 Þvi þeir gieta ecke framar dæed /
þvi þeir eru * lijker einglunū / og eru
børn Guds/ med þvi þeir eru upprisuñ
ar børn. * Matth. 22/ 30.
37 Eñ ad þr daudu upprijse/ hefur og
* Moses giefed til vitundar hia þyrne
ruñenum / þa hn̄ kallar Drottiñ þañ
Gud Abrahams/ og þañ Gud Isaaks/
z þañ Gud Jakobs. * 2. Mos. 3/ 6. etc.
38 Eñ Gud er ecke daudra/ helldur lif-
endra (Gud/) þvi þr lifa hønū aller.
39 Eñ þar svørudu nockrer af þeim
skriftlærdu/ og søgdu: * Meistare/ þu
sagder riett. * Marc. 12/ 32.
40 Eñ þeir þordu ecke framar meir
hn̄ ad nockru ad spyria.
41 Eñ hn̄ sagde til þra: * hvørneñ
seigia þeir Christum Son Davids ad
vera. * Matth. 22/ 41. Marc. 12/ 35.
42 Og David sialfur seiger i * psalma
bookeñe: Drottiñ sagde Drottne myn
um/ sit til hægre handar mier.
* Ps. 110/ 1. Matth. 22/ 44. etc
43 Þar til eg legg þijna ovine skør
fooka þiña.
44 So kallar David hañ eirn Drott-
eñ/ z hvørneñ er hn̄ þa son hans?
45 Eñ ad øllu foolkenu aaheyrande /
sagde hn̄ til siña læresveina:
46 * Vakted ydur fyrer þeim skrift-
lærdu/ sm̄ vilia gaanga hier um̄ i sijdum
klædum/

klædū / og læka sier giarnañ heilsa a
torgum/ z sitia giarnañ efst i samkun-
du husū / og sitia efst ad kvølldverdū.
* Marc. 12/ 38. etc.
47 Þeir sē * uppeta hus ecknaña/og
under yferskyne bidiast leinge fyrer/
þesser munu hliota yferfliootanlegre
doom. * Matth. 23/ 14. etc.

XXI. Capitule.

Christur seiger fyrer Jerusalems og
Veralldarenar Eydelegging.

En hañ leit upp/og * athugade
þa rijku/sem lietu sijnar gaf
ur i musteres kistuna.
* Marc. 12/ 41.
2 Þa sa hñ og eina eckiu fatæka/ sē
liet þangad tvo skarfa.
3 Og hñ sagde: sañlega seige eg ydur/
ad þesse fatæka eckia/ * hefur iñlagt
meir eñ aller. * 2. Cor. 8/ 12.
4 Þvi aller þesser hafa iñlagt af þvi
sē þr høfdu yferfliootañlegt/til Guds
offrana/ eñ hun hefur af sine fatækt
iñlagt alla sijna næring/ s hun hafde.
5 Og er * nockrer søgdu uñ mustered/
ad þad være prijdt med fogrum stein-
um og clenodium/sagde hañ:
* Matth. 24/ 1. Marc. 13/ 1.
6 Hvad þessum hlutum/er þier siaed/
(er vidvijklande/) þa munu þeir dagar
koma/a hvørium * ei mun læten steirn yf
er steine/sē ei skule nidurbriootast.
* Matth. 3/ 12.
7 Þa spurdu þr hñ ad/z søgdu: Meist-
are/nær mun þa þetta verda? z hvørt
er þad teikn nær þetta skal skie?
8 Eñ hñ sagde: siaed til/ad þier verd
ed ecke villter/þvi * marger munu ko-
ma under mijnu nafne/ z seigia/ad þad
er eg / og tijmeñ er nalægur/so ganged
ecke epter þm. * Marc. 13. 6/ 22. etc.
9 Eñ nær þier fæed heyrt uñ strijd
og upphlaup/þa otteft ecke / þvi þessu
byrjar adur ad skie / eñ endereñ er ei
þa strax.
10 Þa sagde hañ til þeirra: ein þiood
mun reisa sig upp i moote eirnre (añ-
are) þiood / og eitt rijke i moote einu
(ødru) rijke.
11 Og þar munu skie storer jardskialf-
tar allstadar/ og hungur z drepsott/z
hrædeleger hluter/z stoor teikn af him-
ne munu skie.
12 Eñ fyrr eñ allt þetta/* munu þr
leggia sijnar hendur a ydur/ z offsækia
(ydur/) z ofurselia (ydur) i samkundu
hus z fangelse / og færa (ydur) fyrer
koninga z høfdingia fyrer mijns naf-
ns saker. * Joh. 16/ 2. etc.
13 Eñ þad mun henda ydur til eins
vitnesburdar.
14 So setied * ydur i hiørtu/ ad þier
ecke adur þeinked ydur uñ/ad forsvara
ydur. * Matth. 10/ 19.
15 Þvi eg vil giefa ydur * muñ z vis-
sku/ hvørre ei skulu gieta i mootemællt
z ei mootstaded aller ydar mootstødu-
meñ. * 2. Mos. 4/ 12.
16 Eñ þier munud z ofurseliast af for-
elldrum og * brædrum/og frændum og
vinum/ og þeir munu (nockra) af ydur
aflijfa. * Mich. 7/ 6.
17 Og þier munud hatader verda af
øllum fyrer mijns nafns (saker.)
18 Og * eitt haar af ydar høfde skal
ecke farast. * c. 12/ 7.
19 * Bijhallded med ydar þoleñmæde yd
rum salum. * 2. Kron. 15/ 7.
20 Eñ nær * þier siaed Jerusalem
uñkringda af einū strijdsher / þa merk-
ed/ad heñar eydelegging er nalæg.
* Matth. 24/ 15. etc.
21 Þeir / sē þa eru i Judæa / flije a
fiøll/ og þeir/ (sem eru) midt i heñe/
vijke ut þadañ/og þeir/sem eru i lands
bygdunū/ kome ecke iñ i hana.
22 Þviad þesser eru hefndar dagar/ad
aller þeir hluter skule fullkomnast sem
skrifader eru.
23 Eñ vei olieklū / og þm/sem giefa
ad siuga a þeim døgum / þvi þar mun
vera stoor neyd a jørdu / og reide yfer
þessu foolke.
24 Og þeir munu falla fyrer bytru
sverde/z færast herlekner til allra heid
ingia/ og Jerusalem mun nidurtrodast
af heidingium/ þar til * fullkomnader
verda

verda kqmar heidingianna. * Rom. 11/25

(Evang. II. S. D. i Adventu.)

25 Og þar munu skie teikn * a soolu
og tungle ⁊ stiornu͂ / og a jordu
þreinging þiooda af ørvinglan / nær
sioor og vatns bilgiur brusa.
* Es. 13/ 10. etc.
26 Ja/ men vanmegnast af hrædslu og
af epterbid þeirra hluta/ sem koma mu-
nu yfer jardrijke/ þvi kraptar himnanna
munu hræraſt.
27 Og * þa munu þr siaa Son Mann-
sens komanda i skyenu med krapte og
mikelle dyrd. * Dan. 7/ 13.
28 En nær þetta tekur ad skie/ þa lijt
ed upp/ ⁊ upphefied ydar høfud/ þviad
* ydar endurlausn tekur ad nalgast.
* Rom. 8. 21/ 23.
29 Og hann sagde þeim eina epterlijk-
ing: * siaed fijkiutried og oll trie.
* Matth. 24/ 32. etc.
30 Nær þau nu bloomgast med bare / ⁊
þier siaed þad/ þa þecked af siaalfu͂ yd
ur/ ad sumared er i nænd.
31 So ⁊ lijka þier/ nær þier siaed þetta
skie / þa vited ad i nænd er rijke Guds.
32 Sannlega seige eg ydur/ ad þesse kyn
slood mun ecke forganga / fyrr en allt
þetta skiedur.
33 * Himen og jørd munu forganga /
en mijn ord skulu ecke forganga.)
* C. 16/ 17. Matth. 5/ 18.
34 En * vakted ydur siaalfa/ ad ecke
nockurn tijma ofþijngest ydar hiorta af
ofaate ⁊ ofdryckiu/ ⁊ med umsorgunum
fyrer næringunne/ ⁊ ad þesse dagur skule
koma hastarlega yfer ydur.
* Rom. 13/ 13. Eph. 5/ 18.
35 Þvi * sem ein snara mun hann koma
yfer alla þa / sem bua a allre jardar
krijnglunne. * 1. Thess. 5/ 6.
36 So vered alltijd vakande/ og bidied/
so þier kunned ad vera verduger til ad
umflija alla þessa hlute sem skie mu-
nu / og standa skøduger framme fyrer
Syne Mannsens.
37 En um daga kiende hann i muster-
enu / en um nætur gieck hann ut / og var
alla nootten a þvi fialle / sem kallast
* oliu-fiall. * Joh. 8. 1/ 2.
38 Og allt foolked took sig ærla upp
til hans i musterid/ ad heyra honum.

XXII. Capitule.

Christur helldur Paaska / Innsetur
Kvølldmaaltijdena/ Lijdur/ verdur
Spottadur og Fordæmdur.

En * þa var nalæg hatijd þra
osyrdu (brauda/) sem kallast
paaskar. * Matth. 26/ 2.
Marc. 14/ 1. Joh. 13/ 1.
2. Og þeir yppurstu prestar og skrift-
lærder leitudust vid/ hverninn þr giætu *
teked hann af dogum / þvi þeir ottudust
foolked. * Ps. 2/ 2. Joh. 11/ 47.
P. G. 4/ 27.
3. En * satan var farenn i Judam/
sem kalladest Ischarioth/ og var einn
af tølu þra toolf. * Matth. 26/ 14.
Marc. 14/ 10.
4 Og hann gieck burt/ ⁊ talade vid þa
yppurstu presta og høfudsmennena/ hver
nenn hann villde i hendur selia þm hann.
5 Og þeir urdu glader / og lofudu ad
giefa honum peninga.
6 Og hann lofade þm þvi/ ⁊ leitade lags/
ad hann feinge i hendur sellt þeim hann an
upphlaups.
7 En * þa kom dagur hinna osyrdu
(brauda/) a hverium byriade ad slaatra
paaskunum. * Matth. 26/ 17. etc.
8 Og hann sende Petrum og Johannem/
⁊ sagde: ganged burt/ tilbued oss paaska/
ad vier kunnum eta.
9 En þr søgdu til hans: hvar villtu /
ad vier tilreidum þad?
10 En hann sagde til þra: siaa/ nær þier
komed inn i staden/ mun einn madur mæ-
ta ydur/ sem ber eina vatns-krus/ Filged
honum epter i hused/ hvar hann geingur inn/
11 Og seiged til hussboonda hussens:
Meistarenn lætur seigia þier / hvar er
þad herberge / er eg meige paaska eta
med mijnum lærisveinum?
12 Og hann mun vijsa ydur eitt stoorann
tilbuenn sal/ þar tilreided þad.
13 En þeir geingu burt / og * fundu

eins sem han sagde þeim / og tilreiddu
paaska. * c. 19/ 32.
(Evangelium a Skijrdag.)
14 Og þa stunden kom / sette han sig
nidur/ * og þr toolf postular med
hønu. * Matth. 26/20. Marc. 14/18.
15 Og han sagde til þeirra : mig hefur
hiartanlega epterlangad/ ad eta þessa
paaska med ydur / ædur en eg lijd.
16 Þvi eg seige ydur / ad hier epter
mun eg ecke meir af þvi neyta / þar til
þad verdur fullkomnad i rijke Guds.
17 Og hn took kaleiken/giørde packer/
og sagde: medtaked han / og skipted i
mille ydar siælfra.
18 Þvi * eg seige ydur/ad eg mun ecke
drecka af þvi/ sm vex a vijntrie/fyrr en
Guds rijke kiemur. * Matth. 26/ 29.
19 Og han * took brauded/ giørde pack
er/og braut þad/z gaf þeim/og sagde:
þetta er min lijkame / sa sm fyrer ydur
giefst/ Giøred þetta i mijna minning.
* Matth 26/26. Mar 14/ 22. 1. Cor/ 11/23.
20 Sømuleides og kaleiken / epter þad
hn hafde hallded kvølldmaaltijdena / og
sagde: þesse kaleikur er þad nija testa-
mentum i mijnu bloode / sm fyrer ydur
uthellest.)
21 En þo siæd/ * ad hønd þess er mig
svijkur/ er a borde med mier.
* Matth. 26/ 21.
22 Og ad sønu fer Mansens Sonur
epter þvi sm * ællted er/ þo vei þeim
sama mane / fyrer hvørn han verdur
forrædeu. * P. G. 1/ 16.
23 Og þeir toku ad spyria sijn a mille
þar um / hvør af þeim være sa / er
þetta munde giøra?
24 En þar hoofst z ein præta a med
al þeirra þar um / * hvor þra munde
mestur hallden verda. * Matth. 18/1.
Marc. 9/34. Luc. 9/ 45.
25 En han sagde til þra: * konungar
þioodana drottna yfer þeim/z þeir/ sm
hafa magt yfer þeim / kallast naaduger
(herrar.) * Matth. 20/ 25.
Marc. 10/ 42.
26 En þier * eige so / helldur sa meste
a medal ydar/ skal vera sm sa yngste /
og sa sm er eirn yfermadur/z sa er þien
ar. * 1. Pet. 5. 3/ 5/ 6.
27 Þvi hvør er meire ? sa sm situr til
bords/edur sa/sm þioonar? er ecke sa/
sm til bordsens situr? en * eg er a medal
ydar/ sm sa er þienar. * Matth. 20/28
28 En þier erud þeir / hvørier hiaa
mier voru i mijnum freistingum.
29 Og * eg skicka ydur rijked/ lijka sm
min Fader skickade mier. * c. 12/ 32.
30 Ad þier skuled eta og drecka yfer
mijnu borde i mijnu rijke/og sitia a stool
um / og dæma þær toolf Israels kyn-
kvijsler.
31 En Drotten sagde: Simon / Si-
mon/ siaa/ * satan hefur beidst ydar/ad
sigta/ sm hveite. * 1. Pet. 5/ 8.
32 En * eg bad fyrer þier / ad þijn tru
protnade ei / og * * nær þu einusine
snijst//þa styrk bræddur þijna.
* Joh. 17/ 20. ** Ps. 51/ 15.
33 En hn sagde til hns : Herra/eg er
reidubuen med þier i fangelse z dauda
ad ganga.
34 En han sagde: * Petur/eg seige
þier / hanen mun ecke gala i dag/fyrr
en þu hefur þrisvar neitad/ad þu þeck
er mig. * Marc. 14. 30/ 72. etc.
35 Og han sagde til þeirra : * þegar
eg utsenda ydur fyrer utan pung og tø-
sku og skoo/vantade ydur þa nockud? en
þeir søgdu : eckert. * Matth. 10/ 9.
36 Þa sagde han til þra: en nu / hver
sm hefur eirn pung / take sa hn / lijka
z eirnen tøsku/og hver sem ecke hefur/
selie hn kyrtel sin / og kaupe eitt sverd.
37 Þvi eg seige ydur : þad hlijtur en nu
ad fullkomnast a mier/sm * skrifad er :
han er z a medal oboota mana reiknad-
ur/þvi þeir hluter (sem eru skrifader)
um mig/hafa enda. * Es. 53/ 12.
38 En þeir søgdu: Herra / siaa / hier
eru tvø sverd. En han sagde til þra:
þad er noog.
39 Og * hn gieck ut epter vana sijnu
til fiallsens oliveti/en hns læresveinar
filgdu hønum eirnen epter.
* Marc. 14/ 26/ etc.
40 En

40 Eñ þegar hañ kom til þess stadar/
sagde hañ til þra: bidied/ ad þier falled
ecke i freistne.
41 Og hañ sleit sig fra þeim nær einu
steinsnare / og fiell a knie / bad/
42 Og sagde: Fader / ef þu villt tak
þeñañ kaleik fra mier / þo verde * ecke
miñ vilie/ helldur þiñ. * Matth. 26/39.
43 Eñ hoñu birtest engell af himne /
sem stirkte hañ.
44 Og þegar hañ strydde hart (vid
daudañ/) bad hñ ækafslegar / eñ hans
sveite vard sem blooddropar / er fiellu
a jørdena.
45 Og þegar hañ var uppstadeñ af
bæneñe/ kom hñ til siña læresveina/ og
fañ þa sofande af hrigd/
46 Og sagde til þra: hvi sofe þier?
standed upp z bidied/ ad þier falled ecke
i freistne.
47 Eñ þa hñ vareñ nu ad tala/ sia/ *
skareñ og eirn af þeim tolf sem kallad-
est Judas/ gieck fyrer þm/ og nalægdest
Jesum/ ad kyssa hñ. * Matth. 26/47.
Marc. 14/43. Joh. 18/3.
48 Eñ Jesus sagde til hans: Judas/
svyker þu Mañsens Son med kosse?
49 Eñ er þeir sau / sem hia hønum
voru / hvad þar vilde skie / søgdu þeir
til hans: Herra / skulum vier sla med
sverde?
50 Og eirn * af þm sloo þioon presta
høfdingians / og hioo af hans hægra
eyra. * Matth. 26/51.
51 Eñ Jesus svarade / z sagde: læted
(þa þo giora) allt hid frekasta. Og hñ
ahrærde hñs eyra/ og læknade hañ.
52 Eñ Jesus sagde til þra yppurstu
presta/ z høfudsmaña musterесens/ og
olldungaña/ sm voru komner til hñs: *
þier erud utgeingner / sem til eins ill-
virkia med sverdū og staungum.
* Matth. 26/55. Marc. 14/48.
53 Þa eg var daglega hia ydur i must
erenu / * løgdud þier ecke hendur a
mig / eñ þesse er ydar stund / og magt
myrkraña. * Joh. 7/30.
54 Eñ þa þeir høfdu griped hañ/ *
burtfærdu þr hñ z leiddu iñ i hus þess
ypparsta prests/eñ Petur filgde lángt
a epter. * Matth. 26. 57/58. etc.
55 Eñ sem þr høfdu uppkveikt elld
midt i salnū/ og sett sig til samans/sat
* Petur midt a medal þeirra.
* Matth. 26/69. etc.
56 Þa sa ambatt nockur hñ sitia vid
elldeñ/ og starde a hñ / og sagde: þesse
var z med hønum.
57 Eñ hñ afneitade hønū/ og sagde:
kona / eg þecke hñ ecke.
58 Og litlu einu þar epter/sa eirn añ
ar hñ/z sagde: þu ert og af þeim/ Eñ
Petur sagde: madur/ ecke em eg.
59 Og nockru sydar / nær eirnre stun-
du / stirkte eirn añar þad / og sagde:
sañlega var z þesse med hønum / og hñ
er eirn Galileare.
60 Eñ Petur sagde: madur / eg veit
ecke hvad þu seiger. Og strax/ þegar
hañ eñ nu talade/ * gool haneñ.
* Matth. 26/75.
61 Og Drotteñ snere sier vid / z leit
til Peturs/og Petur minntest ords Dro
ttens/ so sm hñ hafde * sagt til hñs:
fyrr eñ haneñ galar / muntu afneita
mier þrisvar. * Marc. 14.30/72. etc.
62 Og Petur gieck ut/z griet beisklega.
63 Og * þeir meñ/ sem hielldu Jesu/
spottudu hñ og sloeu hñ. * Es. 50/6.
64 Og birgdu hñ / z sloou i hñs and-
lit/ og spurdu hñ ad/og søgdu: spadu/
hver er (sa/) sem þig sloo?
65 Og margt añad hadulegt søgdu
þeir vid hañ.
66 Og * er dagur var/ søfnudust sam-
añ olldungar lydsens / og þeir yppurstu
prestar z skriftlærder/og leiddu hñ upp
fyrer sitt rad/ * Matth. 27/1.
Marc. 15/1. Joh. 18/28.
67 Og søgdu: ert þu Christus?
seig oss (þad.) Eñ hñ sagde til þra: ef
eg seige ydur þad / true þier þvi ecke.
68 Eñ spyrie eg og / svare þier mier
ecke/ edur læted mig (lausañ.)
69 Nu * hiedañ i fra mun Son Mañ
sens sitia til hægre handar Guds krapt-
ar.

ar. * Marc. 14/ 64. etc.
70 Eñ aller søgdu: ertu þa sa Guds
Sonur? eñ hañ sagde til þeirra: þier
seiged/ þviad eg em.
71 Eñ þeir søgdu: hvad þurfum vier
framar vitnesburdar vid? þvi vier høf
um siaalfer heyrt þad af hñs muñe.

XXIII. Capitule.

Christur verdur Deyddur og Greptradur.

Og * þeirra giørvallur hoop-
ur stood upp/ z leidde hñ fyr-
er Pilatum. * Matth. 27/2.
2 Eñ þeir tooku til ad aakla-
ga hañ/ og søgdu: þeñañ fiñum vier/
ad hñ fraasnyr foolkenu/ og fyrerbyydur
ad giefa keysaranum skatt/ z seiger sig
siaalfañ ad vera konungeñ Christum.
3 Eñ Pilatus * spurde hñ ad/ z sagde:
ertu sa Juda konungur? eñ hñ svarade
hønũ/og sagde: þu seiger þad.
* Matth. 27/11. Marc. 15/2. Joh. 18/33.
4 Eñ Pilatus sagde til þeirra yppur-
stu presta og til foolksens: eg fiñ øng-
va søk med þessum mañe.
5 Eñ þr voru þvi aakafare/ z søgdu:
hñ uppæser foolked/ i þvi hañ kieñer
um alla Judæam/ uppbyriande i Gali-
læa allt hingad.
6 Eñ þegar Pilatus heyrde Galilæ-
am nefnda/ spurde hñ/ hvørt hañ være
eirn Galilæiskur madur.
7 Og þegar hañ fornam/ ad hñ var *
under Herodis vellde/ sende hñ hñ burt
til Herodem/ sm̃ var z siaalfur i Jerusa
lem a þeim sømu døgum. * c. 3/1.
8 Eñ þegar Herodes saa Jesum/ vard
hñ miøg gladur/ þvi hñ * hafde gyrnst
fyrer laungu ad sia hañ/ af þvi hañ
hafde heyrt margt af hønum/ og væn-
te/ ad hñ munde sia nockurt teikn giør
ast af hønum. * c. 9/ 9.
9 Eñ hañ spurde hañ med mørgũ ord-
um/ eñ hñ svarade hønũ aungvu.
10 Og þeir yppurstu prestar og skrift-
lærder stoodu/ z aaklogudu hñ hardlega.
11 Eñ þa Herodes med synu stryds-
folke hafde forsmaad z spottad hñ/ fær
de hañ hañ i eitt hvytt fat/ z sende hñ
aptur Pilato.
12 A þeim deige urdu þeir Pilatus og
Herodes viner syn a mille/ þvi þeir vo-
ru adur hvør añars ovinur.
13 Eñ Pilatus samañkallade þa ypp
urstu presta/ og þa hellstu/ z foolked/
14 Og sagde til þra: þier hafed fært
þeñañ mañ til myn/ sm̃ þañ/ er fraa
snyr foolkenu/ og sia/ eg hefe yferheyrt
hañ fyrer ydur/ og * fiñ øngva af þm̃
søkum hia þessum mañe/ sm̃ þier klag-
ed hañ um. * Joh. 18/ 38. etc.
15 Eñ ecke helldur Herodes/ þvi eg sen
de ydur til hans/ og sia/ þar er eckert
dauda verdugt giørt af hønum.
16 Þar fyrer vil eg refsa hønũ/ og
laata hañ lausañ.
17 Eñ hñ hlaut ad giefa þm̃ eirn laus
añ a hætydeñe.
18 Eñ * giørvallur hoopureñ hroopade
upp/ seigiande: tak burt þeñañ/ eñ gief
oss Barrabam lausañ.
* Matth. 27. 22/ 23.
19 Hvør ed vegna nockurskonar upp-
hlaups/ sm̃ skiede i borgeñe/ og mañ-
draaps/ var settur i fangelse.
20 Hvar fyrer Pilatus hroopade eñ
aptur til þeirra/ og villde laata Jesum
lausañ.
21 Eñ þr hroopudu a moote/ z søgdu:
krossfestu/ krossfestu hañ.
22 Eñ hñ sagde i þridia siñ til þra:
hvad illt hefur þa þesse giørt? eg fiñ
aungva dauda søk med hønũ/ þar fyrer
vil eg refsa hønũ/ og laata hñ lausañ.
23 Eñ þeir stoodu þar fastlega a med
miklum hlioodũ/og beiddust/ ad hañ yrde
krossfestur/ og þra * hliood og høfud
prestaña tooku yfer. * Joh. 19/ 12.
24 Eñ Pilatus dæmde/ ad skie skyllde
þeirra beidne.
25 Eñ gaf þm̃ þañ * lausañ/ sm̃ veg-
na upphlaups z mañdraaps var settur
i fangelse/ um hvørn þr bædu/ eñ Je-
sum framselde hñ/ epter þra vilia.
* Matth. 27/ 26.
26 Og þa þeir leiddu hañ burt/ gripu
þeir

þeir * Simonem nockurn af Cyrene/ sm
kom af mørkene / og þeir løgdu krossen
uppa hn/ ad bera (hn)epter Jesu.
* Matth. 27/32. Marc. 15/ 21.
27 En hønu fylgde a epter mikell fiøl
de foolks og kvenna / sm bæde syrgdu og
grietu hann.
28 En Jesus snere sier vid til þra/og
sagde: þier dætur Jerusalems/ grææted
ecke yfer mier/helldur grææted yfer ydur
siaalfu/og yfer børnu ydar.
29 Þvi siaa/þeir dagar koma/a hvøriu
menn munu segia: sælar eru obyriur/og
þeir kvider / er ei hafa fædt / og þau
briooſt/sm ecke voru milkt.
30 Þa munu þeir taka ad segia til
fiallanna: * falled yfer oſſ/z til hæls°
anna: hilied oſſ. * Eſ. 2/ 19.
Oſ. 10/ 8. Openber. 6/ 16. C. 9/ 6. etc.
31 Þvi * giøre þeir þetta vid þad græ°
na tried / hvad mun þa skie vid þad
þurra. * 1. Pet. 4/ 17.
32 En þar voru og leidder adrer tveir
* oboolamenn med hønum / til ad af°
lyfast. * Eſ. 53/ 12.
33 Og er þeir voru komner til þeſs
stadar/sm kallast * høfudskielia stadur/
þar kroſſfestu þeir hn / og obookamen°
ena/þann eina til hægre/enn hinn annan til
vinstre sydu. * Matth. 27/ 33. etc.
34 En Jesus sagde: Fader/ fyrergief
þeim / þvi þeir vita ecke hvad þr giø°
ra/En þeir * skiptu hns klædum / og
køstudu hlutkeſte (um þau.)
* Pſ. 22/ 19. etc.
35 Og foolked stood/ og horfde a/ en *
þeir yppurstu spottudu hn og med þm/
og søgdu : adra hefur hn frelsad / hn
frelſe sig siaalfann/ ef þeſſe er sa Chri°
stus sa Guds utvalde. * Matth. 27/39
36 En þar spottudu hn og strydsmenn
erner/ sm geingu ad/z bææru hønu edik/
37 Og søgdu : ef þu ert sa konungur
Judanna / þa frelsa þig siaalfann.
38 En þar * var og ein yferskrift rit°
ud yfer hønu med griskum og latinsku/
og ebraiskum bookstøfu: þeſſe er sa kon
ungur Judanna. * Matth. 27/ 37.
39 En eirn af obookamønnunum/ sem
voru heingder/ spottade hn / og sagde:
ef þu ert sa Christus / þa frelsa þig
siaalfann og ockur.
40 En sa annar svarade / og straffade
hn/z sagde: hrædest þu ecke helldr Gud/
þar þu ert i hinne sømu fordæmingu?
41 Og vid ad sønnu med riettu/þvi vid
medtøkum/ þad ockar verk til unnu / en
þeſſe hefur eckert oskickanlegt framed.
42 Og hann sagde til Jesum : minstu
myn Drottenn / * þa þu kiemur i ryke
þitt. * Matth. 16/ 28.
43 Og Jesus sagde til hns : sannlega
segie eg þier / i dag skalltu vera med
mier i paradys.
44 En þad var um þa siøttu stundu/
og * þar vard eitt myrkur yfer allt land
ed allt til þeirrar niundu stundar.
* Matth. 27/ 45. etc.
45 Og soolenn formirkvadest / og for°
fialladed i musterenu rifnade i sundur i
midiu.
46 Og Jesus hroopade med stoorre
raust/og sagde: Fader / * i þynar hend
ur fel eg minn anda / og sem hann þetta
sagde/ uppgaf hn(sinn)anda.
* Pſ. 31/ 6. P. G. 7/ 58.
47 En er * høfudsmadurenn saa þad/
sm skiede / pryſade hn Gud / og sagde:
sannlega hefur þeſſe madur riettlaatur
vered. * Matth. 27/ 54.
48 Og allt þad foolk/sem var saman°
komed til þeſſarar sioonar/þegar þ saa
þa hlute / er til bææru / børdu þr sier a
briooſt/og sneru til baka.
49 En aller hans kunningiar stoodu
læængt fraa/z þær kvinnur/sm hønu høl
du epterfilgt af Galilæa/z saau þetta.
50 Og siaa * eirn madur ad nafne Jo°
seph/sm var eirn raadherra/eirn goodur
og riettvyſs madur: * Marc. 15/43. etc.
51 hann hafde ecke samþickt vrded i
þra raade og giørninge / (hann var) af
Arimathia / þm stad Judanna / hvør
ed og siaalfur vænte epter Guds ryke.
52 Hann gieck til Pilatum/ og bad um
lykamann Jesu.

53 Og took hñ ofañ/ og sveipade hañ
i einu (smaa) lijne / og lagde hñ i eina
grof/ sm̄ var uthoggveñ i einu berge/
i hvøria ecke eñ nu nockur var lagdur.
54 Og þad var* affaangadagureñ/og
sabbateñ hoofst. * Matth. 27/ 62.
55 Eñ * kvinurnar filgdu & a epter/
sm̄ voru komnar med honum af Gali-
læa/og saau grøfena/ & hvørneñ hans
lijkame var lagdur. * c. 8/ 2.
56 Eñ þær sneru aptur/ og tilbiuggu
dijrmætar jurter og salve / og um̄
sabbateñ hvijldust þær * epter løgmaal-
enu. * 2. Mos. 20/10.

XXIV. Capitule.

Christur Upprijs fra Daudum/ Op-
eñberast og Fer til Himens.

Eñ * a þeim fyrsta deige i vik-
uñe miøg aarla/ komu þær til
grafareñar/ & bæru dijrmætar
jurter/sem þær høfdu tilreidt/
og nockrar med þm̄. * Marc. 16/1. etc.
2 Eñ þær fundu steineñ afvelltañ af
grøfeñe.
3 Og geingu iñ/ og fundu ecke lijkam-
añ Drottens Jesu.
4 Og þad skiede / þegar þær efudust
þar um̄/sia/tveir meñ stoodu hia þm̄
i * skijnande klædum. * Joh. 20/ 12.
5 Eñ er þær urdu hræddar / og slogu
siñe aasioonu til jardar / søgdu þeir til
þeirra: þvi leited þier epter þeim lif-
anda hia þm̄ daudu?
6 Hañ er ecke hier/ helldur er hñ upp-
riseñ/ Miñest þess/ hvørneñ hñ talade
til ydr / þegar hñ eñ nu var i Galilæa/
7 Og sagde/ ad þad byriade * Mañ-
sens Syne ad ofurseliast i hendur synd-
ugra maña/ og krossfestast/ & a þridia
deige upp ad rijsa. * Matth. 17/22. etc
8 Og þær mintust hans orda.
9 Og þær * geingu aptur fra grøf-
eñe / og kuñgiørdu alla þessa hlute
þeim ellefu/og øllum þeim ødrum.
* Marc. 16. 9/ 10.
10 Eñ þar voru * Magdalena Ma-
ria/ og Johañа og Maria Jakobi/ og
adrar (kvinur) med þeim / sem søgdu
postulum̄ þessa hlute. * c. 8. 2/ 3.
11 Og þeirra ord virdtust þm̄ sem gal-
eñskapur/og þeir trudu þeim eige.
12 Eñ * Petur stood upp/ & hlioop til
grafareñar/ og er hñ horfde (þar iñ/)
sier hañ lijnklædeñ liggia einsømul/ og
gieck burt og undradest med sialfū sier/
hvørneñ þad være skied. * Joh. 20. 3/6

(Evangelium Añañ Dag Paaska.)

13 Og sia * tveir af þeim geingu a
þeim sama deige til eins þorps /
sm̄ var sextiju akra leingder fra Jeru-
salem / hvørs nafn var Emaus.
* Marc. 16/ 12
14 Og þeir toludu sijn a mille um̄ alla
þa hlute/sm̄ vid høfdu bored.
15 Og * þad skiede/þegar þeir toludu
& spurdust a til samans/ ad sialfur Je-
sus nalægdest/ og gieck med þeim.
* Matth. 18/ 20.
16 Eñ þra augu voru so halldeñ / ad
þeir þecktu hñ ecke.
17 Eñ hñ sagde til þra : hvad er þad
fyrer rædu / sem þid høndled um̄ yckar
a mille a veigenū / & erud hriggver af ?
18 Þa svarade eirn af þeim / er Cleo-
phas var ad nafne / og sagde til hñs :
ertu alleina framande i Jerusalem/ og
veitst ecke þa hlute/sem eru i heñe skied
er a þessum døgum ?
19 Og hñ sagde til þra : hvøria ? eñ
þeir søgdu til hñs : þa hlute um̄ Jesum
Nazaræum/sm̄ var eirn madur/ * eirn
spaamadur/ maattugur i verkū & ordum
fyrer Gude og øllu foolke.
* Matth. 21/ 11.
20 Og hvørneñ þr yppurstu prestar &
vorer høfdingiar hafa ofursellt hañ i
fordæmingu daudans/og krossfest hañ.
21 Eñ vier vonudū/ ad hñ være sa/sm̄
munde * endurleysa Israel/ eñ um̄fram̄
allt þetta er þad sa þridie dagur i dag/
sijdañ þesser hluter skiedu. * P. G. 1/6.
22 So * hafa & nockrar kviñur af oss/
skielft oss / sem voru aarla hia grøf-
eñe. * Matth. 28/ 8.
23 Og þegar þær fundu ecke hñs lij-
kama / komu þær/ og seigia sig eirneñ
einglaña

einglana sioon sied hafa/ hvørier ed seig
ia/ ad hn̄ life.
24 Og nockrer af þeim / sem voru med
oss/ geingu burt til grafarennar/ z fundu
eins og kvinnurnar hafa og sagt/ en hn̄
sau þeir ecke.
25 Og hn̄ sagde til þra: O * þier heim
sker/ z treger i hiarta til ad trua øllu
þvi/ sem spamennerner hafa talad.
* Gal. 3/ 1.
26 * Byriade ecke Christo þetta ad
lijda/ og inganga i sijna dyrd?
* Es. 50/ 6.
27 Og hn̄ took til * fra Mose og fra
øllum spamønnunum / og utlagde þeim
i øllum ritningum/ þad sem var(skrifad)
um hann. * 1. Mos. 3/ 15. Ps. 8/ 6.
Ps. 16. 9/ 10. Ps. 22/ 1. Job. 19/ 25.
Es. 53/ 1. etc. Os. 6. 1/ 2.
28 Og þeir nalægdust þorped/ sem þeir
geingu til/ og hn̄ liet/ sem vilde hn̄ leing
ra ganga.
29 Og þeir neyddu hann / og søgdu: *
verttu hia ockur / þviad þad er komed
ad kvøllde/ og dergenn hallar/ Og hann
gieck inn/ til ad vera hia þeim.
* 1. Mos. 19/ 3.
30 Og þad skiede/ þa hn̄ sat med þeim
til bords / took hn̄ braudid / blessade og
braut þad/ z riette ad þeim.
31 Þa opnudust þeirra augu / og þeir
þecktu hn̄/ og hann vard osynelegur fyr
er þeim.
32 Og þr søgdu sijn a mille: var ecke
ockar hiarta brennande i ockur / þegar
hn̄ talade vid ockur a veigenum/ og þegar
hn̄ opnade ockur ritningarnar?
33 Og þeir stoodu upp a þeirre somu
stundu/ z sneru aptur til Jerusalem/ og
fundu samansafnada þa ellefu/ z þa/
sem med þeim voru/
34 Sem søgdu: * Drottenn er sannar
lega upprisenn / og er siedur af Simo
ne. * 1. Cor. 15. 4/ 5.
35 Og þeir kunngiordu þa hlute / sem
skied høfdu a veigenum/ og hvørnenn hann
vard þecktur af þeim / i þvi hann bra
ut braudid.)

(Evangelium Pridia Dag Paaska.)

36 En er þeir toludu þetta / * stood
sialfur Jesus midt a mille þra /
og seiger til þra: fridur sie med ydur.
* Marc. 16/ 14. Joh. 20/ 19. 1. Cor. 15/ 5.
37 Þa skielfdust þr/ og urdu hrædder/
z meintu/ ad þeir sæe eirn anda / og hn̄
sagde til þeirra:
38 Hvi * erud þier so hrædder/ og þvi
uppstijga slijker þankar i ydar hiørt
tu? * Marc. 4/ 40.
39 Siaed * mijnar hendur og mijnar
fætur / ad eg er þad sialfur/ þreifed a
mier/ z siaed / þvi ande hefur ei holld
nie bein/ so sem þier siaed mig hafa.
* Joh. 20. 20/ 27.
40 Og sem hn̄ þad sagde/ sijnde hn̄ þeim
hendurnar og fæturnar.
41 En er þeir enn nu ecke trudu fyrer
glede/ og undrudust þad / sagde hann til
þra: hafed þier hier nockud matarlegt?
42 Og þeir gafu hønum stycke af steikt
um fiske/ og af hunangs-seim.
* Joh. 21/ 10.
43 Og hn̄ took þad/ z at fyrer þeim.
44 En hn̄ sagde til þra: * þetta eru
þau ord/ er eg talade til ydar/ þegar eg
enn nu var hia ydur / þvi þeim hlutum
byriar øllum saman ad fullkomnast/ sem
eru skrifader i Moses løgmale/ z spa
mønnunum og psalmunum um mig.
* Matth. 16/ 21.
45 Þa opnade hann þeirra skilning/ so
þr skylldu ritningarnar.
46 Og hn̄ sagde til þra: so * er skrif
ad/ og so byriade Christo ad lijda/ z upp
rijsa fra daudum a þridia deige:
* v. 27/ etc.
47 Og ad predikast i hans nafne * yd
ran z fyrergiefning syndanna/ fyrer øll
um þioodum/ upphefiande i Jerusalem.
P. G. 5/ 31. C. 13/ 38.
48 En þier erud vottar þessara hluta.)
49 Og sia/ * eg sende fyrerheit mijns
Fodurs yfer ydr. En þier skulud blijfa
i borgenne Jerusalem/ þar til þier verd
ed yfklædder krafte af hædenne.
* Joh. 15/ 26. etc.
50 En hann * hafde þa ut allt til Be
thania/

thania / og upphoof sijnar hendur/ og
blessade þa. * P. G. 1/ 12.
51 Og þad skiede/ þegar hann blessade
þa/ skyldest hann vid þa/ og * foor upp i
himenenn. * Marc. 16/19. P. G. 1/9.

52 Og þeir tilbaadu hann/ og sneru aptur til Jerusalem med miklum fagnade.
53 Og voru jafnann i musterenu / vegsamande og lofande Gud.

AMEN.

St. Johannis Evangelium.

I. Capitule.

Johannes Skijrare vitnar um Guds Son / Christur kallar Fioora Læresveinana.

(Evangelium a Joola Dagenn.)

I * upphafe var * * Orded/ z þad Ord var hia Gude/ z Gud + var þad Ord.
* 1. Mos. 1/ 1. * * 1. Joh. 1. 1/ 2. + 1. Joh. 5/ 20.
2 Þad * sama var i upphafe hia Gude.
* Ordsk. 8/22.
3 Aller * hluter eru fyrer þad giørder/ z an þess er ecke jafnvel eirn (hlutur) giordur/ sem giordur er. * Ps. 33/ 6.
4 J þvi * var lijfed/ z lijfed var lioos mannanna. * c. 5/ 26.
5 Og * lioosed skijn i myrkrunum/ z myrkurenn hondludu þad ecke. * c. 8/ 12. C. 9/ 5. C. 12. 46.
6 * Þar var eirn madur utsendur af Gude / hann hiet Johannes.
* Matth. 3/ 1. etc.
7 Þesse kom til vitnesburdar/ ad hann bære vitnesburd um lioosed/ ad * aller skylldu trua fyrer hann. * Col. 1/ 28.
8 * Ecke var hann þad lioos/ helldur ad hann bære vitnesburd um lioosed.
* C. 5/35.
9 Þad var þad sanna * lioos/ sem upplijser hvørn mann komande i heimenn.
* C. 12.46.
10 Hann var i heimenum/ og * heimurenn er fyrer hann giordur / og heimurenn þeckte hann ecke. * 1. Mos. 1/1. etc. Ebr. 1/2. C. 11/3.
11 Hann kom til sinna eigna / z hans eigenn medtooku hann ecke.
12 Enn so marger sem hann medtooku / þeim hefur hann giefed magt * Guds børn ad verda/ þeim/ sem trua a hans nafn.
* Rom. 8/ 15. Gal. 3/ 26.
13 Hvørier ecke af bloode/ ei helldur af villo holldsens/ ei helldur af vilia mannsens/ helldur * af Gude /eru fæddir.
* C. 3/ 5. 1. Joh. 5/ 4.
14 Og * Orded vard holld/ z hann bygde med oss/ og * * vier saaum hans + dijrd/ (sem) eina dijrd/ sem eins eingetens af Fødurnum / fullur naadar og sannleika.)
* Es. 7/14. Matth. 1/16. Luc. 1/31. C. 2/7. * * Es. 40/ 5. Matth. 17/ 2. 2. Pet. 1. 16/ 17. + Es. 60/ 1.
15 Johannes ber vitne * um hann/ og kallade/ z sagde: þesse var sa/ um hvørn eg sagde/ sa sem kiemur epter mig/ var (til) fyrer mig/ þvi hann var fyrr enn eg.
* Matth. 3. 11. Marc. 1/ 7.
16 Og af hans * fillingu høfum vier aller ødlast / og naad fyrer naad. * C. 3/34.
Col. 1. 19. C. 2/ 9.
17 Þvi * logmaaled var fyrer Mosen giefed/ naaden z sannleikurenn er fyrer Jesum Christum orden * 2. Mos. 20/1. etc.
18 * Gud hefur eingenn sied nockurn tijma/ sa eingietne * * Sonurenn/ sem er i skaute Fødursens/ hann hefur openberad (þad.) * 2. Mos. 33/20. 1. Joh. 4/12. 1. Tim. 6/16. * * Joh. 6/46. Luc. 10/22.

(Evangelium IV. S. D. i Adventu.)

19 Og * þesse er vitnesburdur Johannis/ þegar Judarner sendu af Jerusalem presta og Levita/ ad þeir skylldu spyria hann: hvør ert þu? * c. 5/ 33.
20 Og hann medkiende z neitade ecke / Og medkiende: * eg er ecke sa Christus. * c. 3/ 28.
21 Og þeir spurdu hann ad: hvad þa? erktu Elias? og hann seiger: ecke em eg/ Ert þu * sa spaamadur? og hann svarade.

ade: Nei. * 5. Mos. 18/15.
22 Þa sǫgdu þr til hñs: hvør ert þu/
so ad vier kuñũ andsvar ad giefa þeim
sem utsendu oss? hvad seiger þu um̃
þig sialfañ?
23 Hañ sagde: * eg er eins hroopanda
rødd i eydemørku: greided þier veg
Drottens/ so sem sagde Esajas spaa-
madur. * Es. 40/3. Matth. 3/3. etc.
24 Og þr sem voru utsender/ voru af
Pharisæis.
25 Og þr spurdu hñ/ og sǫgdu til ha-
ns: hvi skijrer þu þa/ ef þu ert ecke sa
Christus/ ei helldur Elias/ ei helldur
sa spaamadur?
26 Johañes svarade þm̃/ og sagde: *
eg skijre med vatne/ eñ sa stood midt a
medal ydar/ hvørn þier ecke þecktud.
* Matth. 3/11. etc.
27 Hañ er * sa/ sem epter mig kiemur/
hvør ed var (til) fyrer mig/ hvørs skoo
þvenge eg em ei verdugur upp ad ley-
sa. * c. 3/26.
28 Þetta skiede i Bethabara hinumeig
eñ Jordanar/ hvar Johañes skijrde.)
29 Þañ añañ dag epter/ sier Johañes
Jesum koma til sijn/ og seiger: * siaa/
þad lambed Guds/ sem ber synd heims-
ens. * v. 36.
30 Hañ er sa/ um̃ hvørn eg sagde: ept
er mig kiemur eirn madur/ hvør ed *
var (til) fyrer mig/ þvi hañ var fyrr eñ
eg. * v 15.
31 Og eg þeckte hñ ecke/ eñ uppa þad
hñ skyllde openberast fyrer Jsrael/ þess
vegna er eg komeñ/ sm̃ med vatne skijre.
32 Og Johañes vitnade/ og sagde: eg
* saa/ ad Andeñ stie ofañ/ sm̃ ein dufa/
af himne/ og stadnæmdest yfer hønum.
* Luc. 3. 21/22. etc.
33 Og eg þeckte hñ ecke/ eñ sa/ sm̃ sen-
de mig ad skijra med vatne/ hñ sagde til
mijn: yfer hvørn þu sier Andañ nidur-
stijga z stadnæmast yfer hønũ/ hñ er sa/
sem skijrer * med Heilǫgum Anda.
* P. G. 1/5.
34 Og eg hefe sied (þad/) og vitnad
ad þesse er sa Sonur Guds.
35 Þañ añañ dag epter/ stood Johañ-
nes aptur/ z tveir af hñs læresveinum.
36 Og sem hñ leit Jesum (þar) gang-
anda/ sagde hañ: * siaa/ þad lambed
Guds. * v. 29.
37 Og þeir tveir læresveinar heyrdu hñ
tala/ og epterfilgdu Jesu.
38 Eñ Jesus snere sier vid/ og saa þa
filgiande a epter/ og seiger til þeirra:
39 Ad hveriu leite þier? eñ þr sǫgdu
til hñs: Rabbi/ hvad ed kallast/ nær
þad utleggst/ meistare/ hvar er þitt
adsetur?
40 Hañ seiger til þra: komed og siaa-
ed. Þeir komu/ og saau/ hvar hñ hafde
(sitt) adsetur/ z voru hiaa hønũ þañ sa-
ma dag/ eñ þad var um̃ tijundu stund.
41 * Andreas brooder Simonar Petri/
var eirn af þm̃ tveimur/ sem heyrdu af
Johañe/ og filgdu hønũ epter.
* Matth. 4/18.
42 Þesse fiñur fyrst siñ eigeñ broodur
Simonem/ z seiger til hñs: vier høf-
um funded Messiam/ hvad ed utlagt
er/ Christus.
43 Og leidde hñ til Jesum/ eñ er Jesus
horfde a hñ/ sagde hañ: þu ert Simon
Jona son/ þu skallt heita * Kephas/
þad er utlagt/ steirn. * Matth. 16/18.
44 Þañ añast dag epter villde Jesus
ganga ut til Galilæam/ og fiñur Phi-
lippum/ z seiger til hans: filg þu mier
epter.
45 Eñ Philippus var af Bethsaida/
ur borg Andreæ z Petri.
46 Philippus fiñur Nathanael/ z seig
er til hans: vier høfum funded þañ/ um̃
hvørn * Moses hefur skrifad i lǫgmaal
enu/ og spaameñerner/ Jesum þañ son
Josephs/ þañ af Nazareth.
* 1. Mos. 49/10. 5 Mos. 18/18. Es. 7/14.
C. 40/11. C. 53/2. Jer. 23/5. Ezech. 34/23.
Dan. 9/24. Matth. 2/23.
47 Og Nathanael sagde til hñs: * kañ
nockud gott vera af Nazareth? Phi-
lippus seiger til hañs: kom z siaa.
* C. 7/41
48 Jesus saa Nathanael koma til sijn/
z seiger um̃ hñ: siaa (þ) er sañlega eirn

Israelite/ * i hverium svik er ecke.
* Ps. 32. 2.
40 Nathanael seiger til hans: hvar
af þecker þu mig? Jesus svarade & sag
de til hans: ádur eñ Philippus kallade
a þig/ þegar þu varst under fykiutrie-
nu/ sa eg þig.
50 Nathanael svarade / og seiger til
hn̄s: Rabbi/ * þu ert sa Sonur Guds/
þu ert sa Koningur Israels. * C. 6/ 69.
Matth. 16/ 16. Marc. 8/ 29.
51 Jesus svarade / og sagde til hans:
truer þu/ af þvi eg sagde þier: eg sa
þig under fykiutrienu? stærre hlute eñ
þessa muntu sia.
52 Og hn̄ seiger til hn̄s: sañlega/ sañ
lega seige eg ydur: nu hier epter munu
þier sia himeneñ opnadañ/ og * eingla
Guds stiga upp og stiga ofañ yfer
Son Mañsens. * 1. Mos. 28/ 12. etc.

II. Capitule.

Christur giorer Kraptaverk/ Hreinsar Mustered/ Seiger fyrer sin̄ Dauda og Uppriisu.

(Evang. II. S. D. ept. Þrettanda.)

Og a þeim þridia deige giordest
eitt brudkaup i Cana i Gali-
lœa/ og mooder Jesu var þar.
2 Eñ Jesus og hans lære-
sveinar var bodeñ til brullaupsens.
3 Og er þa þraut vijn / seiger mooder
Jesu til hn̄s: þeir hafa ecke vijn.
4 Jesus seiger til heñar: kviña/ hvad
hefe eg med þig / mijn stund er ecke eñ
nu komeñ.
5 Mooder hañs seiger til þienarañа:
hvad hellst hn̄ seiger ydur/ þad giored.
6 Eñ þar voru sex vatns-kier af stei-
ne sett epter * hreinsunar veniu Jud-
aña / sem tooku hvort tvo edur þria
mæler. * Marc. 7/ 3.
7 Jesus seiger til þra: filled vatns-
kiereñ med vatn / og þeir fylltu þau
allt a barma.
8 Og hn̄ seiger til þeirra: aused nu/
og bered til kiæmeistarans / og þeir
bαru fram.
9 Eñ er kiæmeistareñ smackade vatn-
ed/ sem vijn var ordeд/ og visse ecke hvad
añ þad kom/ eñ þienararner vissu þad/
sem iusu vatned/ kallar kiæmeistareñ a
brudgumañ/
10 Og seiger til hn̄s: hvor madur set-
ur i fyrstu fram̄ þad gooda vijned / og
nær þr * eru druckner ordner / þa þad
lakara/ þu hefur geimt hid gooda vijn-
ed allt til þessa. * 1. Mos. 43/ 33.
Hagg. 1/ 6.
11 Þetta upphaf a(syniлin) jardteiknū
giorde Jesus i Cana i Galilœa/ og op-
enberade sijna dyrd/ og hn̄s lærisveinar
trudu a hañ.)
12 Þar epter foor hn̄ ofañ til Caper-
naum/ hañ/ og mooder hn̄s/ og brædur
hn̄s/ og lærisveinar hn̄s / og voru þar
ecke marga daga.
13 Og Judaña paaskar voru nálæger /
og Jesus foor upp til Jerusalem/
14 Og * fañ þa i musterenu/ sem selldu
naut/ og saude/ og dufur / og peninga
verdslunar-meñ sitiande.
* Matth. 21/ 12. Marc. 11/ 15.
15 Og giørde eina svipu af streingiū /
og rak allt ut af musterenu / bæde sau-
de & naut / og rooтade verdslunar mañ-
aña peningū/ og hratt bordunū um̄ koll.
16 Og sagde til þra / sem dufurnar
selldu: taked þessa hlute i burtu hied-
añ / Giøred ecke hus mijns Fødurs ad
einu sølu-huse.
17 Eñ hn̄s lærisveinar minntust þess /
ad þar er skrifad: * vandlæting vegna
þijns huss hefur eted mig. * Ps. 69/ 10.
18 Þa svørudu Judarner/ og søgdu til
hn̄s: * hvad fyrer eitt teikn syner þu
oss/ ad þu meiger giøra þvilijkt?
* Matth. 12/ 38. C. 16/ 1.
19 Jesus svarade/ & sagde til þra: *
nidurbriooted þetta mustere/ og a þrem
ur døgum vil eg uppreisa þad.
* Matth. 26/ 61. C. 27/ 40. Marc. 14/ 58.
C. 15/ 29.
20 Þa søgdu Judarner: þetta mustere
er bygt i fiørutiju og sex aar/ & þu villt
uppreisa þad a þremur døgum?
21 Eñ hañ talade um̄ mustere sijns
lijkama.

22 Þa hñ var uppriſeñ fra daudum / * minntuſt hñs læreſveinar/ ad hñ hefde ſagt þetta til Þra / og trudu ritninguñe / z þeirre rædu / ſem Jeſus hafde ſagt. * Luc. 24/ 8.
23 Eñ þa hañ var i Jeruſalem uñ paſkana a hatijdeñe / trudu marger a hñs nafn/ þegar þeir ſau hñs teikn / er hñ giørde.
24 Eñ ſialfur Jeſus trude þim ecke uñ ſig/ þvi * hñ þeckte (þa) alla.
* C. 6/ 64.
25 Og af þvi hañ hafde ecke þørf/ ad nockur bære vitne af mañenum / þvi * hañ viſſe ſialfur/ hvad var i mañenum. * Pſ. 7/ 10. etc.

III. Capitule.

Chriſtur undervijſar Nicodemo uñ Endurfædinguna. Johañes ſkÿrer.

(Evangeliũ a Trinitatis Suñudag.)

Eñ þar var eirn madur af phariſæunum/ Nicodemus ad nafne / eirn høfdinge a medal Judaña.
2 Hañ kom til Jeſu uñ noott / og ſagde til hñs: Meiſtare/ vier vitũ/ ad þu ert af Gude komeñ eirn lærefader/ þvi eingeñ giekur giort þau teikn er þu giører/ utañ Gud ſie med honum.
3 Jeſus ſvarade/ og ſagde til hñs: ſañlega/ ſañlega ſeige eg þier/ * nema nockur verde fæddur ad nÿu/ * * kañ hñ ecke ad ſia Guds rÿke. * Tit. 3/ 5.
** Matth. 18/ 3.
4 Nicodemus ſeiger til hñs: hvørneñ kañ eirn madur ad fædaſt/ ſem er gamall? kañ hñ ad hverfa añad ſiñ i ſiñar moodur kvid/ og fædaſt?
5 Jeſus ſvarade: ſañlega / ſañlega ſeige eg þier/ nema nockur verde fæddur af * vatne og Anda/ kañ hñ ecke ad iñganga i rÿke Guds. * Ezech. 36. 25/ 27.
6 Hvad ſem fædt er * af holldenu/ er holld/ Og hvad ſm̃ fædt er af Andanũ/ er ande. * 1. Moſ. 5/ 3. Rom. 3/ 23.
7 Lat þig ecke undra / ad eg ſagde til þÿn: þad byriar ydur ad fædaſt ad nÿu.
8 Vinduren blæs hvar hñ vill / og þu heyrer hans þyt / eñ þu veiſt ecke * hvadañ hñ kiemur / og hvort hañ fer/ So er hvør ſa / ſm̃ er fæddur af Andanum. * Pred. 11/ 5. etc.
9 Nicodemus ſvarade z ſagde til hñs: hvørneñ kañ þvilÿkt ad ſkie?
10 Jeſus ſvarade/ og ſagde til hñs: ertu ſa Meiſtare Jſraels / og veitſt ecke þetta?
11 Sañlega/ ſañlega ſeige eg þier / ad * vier tølum þad vier vitũ/ og vitnum þad vier ſied høfũ/ Og vorn vitnesburd medtaked þier ecke. * C. 7/ 16.
12 Hafe eg ſagt ydur þa iardneſku hlute/ z þier trued ecke/ hvørneñ mund ud þier trua/ ef eg ſegda ydur þa himneſku?
13 Og eingeñ * uppſtÿgur til himens/ nema ſa / ſm̃ ſtie nidur af himne / Son Mañſens/ ſem er a himne. * C. 6/ 62.
Eph. 4/ 9.
14 Og eins ſm̃ * Moſes upphoof høgg ormeñ a eydemørkeñe / ſo byriar Syne Mañſens upp ad hefiaſt.
* 4. Moſ. 21. 8/ 9.
15 So ad hvør/ ſem * truer a hñ/ fortapeſt ecke/ helldur hafe eilÿft lÿf.)
* Marc. 16/ 16.

(Evang. Añañ Dag Hvÿtaſuñu.)

16 Þvi ſo * elſkade Gud heimeñ/ ad hñ utgaf ſiñ Son hañ eingietna/ ſo ad hvør ſa/ ſem truer a hñ / ſkule ecke fyrerfaraſt/ helldur hafa eilÿft lÿf.
* C. 15/ 13. 1. Joh. 3/ 16. C. 4/ 9. Rom. 5/ 8.
C. 8/ 32.
17 Þvi Gud hefur * ecke ſendt ſiñ Son i heimeñ/ ad hañ ſkyllde dæma heimeñ/ helldur ad heimureñ ſkyllde verda ſalu hoolpeñ fyrer hñ. * C. 9/ 39. C. 12/ 47.
18 Hvør ſm̃ * truer a hñ/ dæmeſt eige/ eñ hvør ſm̃ ecke truer/ er nu þegar dæmdur/ þvi hañ trude ecke a nafn eingietens Sonar Guds. * C. 5/ 24.
C. 6. 40/ 47.
19 Eñ þeſſe er doomureñ/ ad * liooſed kom i heimeñ/ og meñerner elſkudu meir myrkred eñ liooſed/ þviad þeirra verk voru vond. * C. 1. 5/ 9.
20 Þvi hvør ſm̃ illa giører/ hatar liooſed/

ed/z kiemur ecke til liossens/ad * ecke
straffest hans verk. * Eph. 5/ 13.
21 Enn hvør sem sannleikann giører/kiem
ur til liossens / ad hans * verk verde
openber/þvi þau eru i Gude giord.)
* Eph. 5. 8/ 9.
22 Þar epter kom Jesus og hans lære
sveinar i Judæa land / z var þar med
þeim og * skyrde. * c. 4. 1/ 2.
23 Enn Johannes skyrde og i Enon nær
re * Salim/þvi þar voru votn mørg/
og þeir komu z voru skyrder.
* 1. Sam. 9/ 4.
24 Þvi * Johannes var ecke enn þa sett
ur i fangelse. * Matth. 14/ 3.
Luc. 3. 19/ 20.
25 Þa giørdest þar ein spurning af
læresveinum Johannis vid Judana um
hreinsunena.
26 Og þeir komu til Johannem/z søg
du til hans: meistare/ sa sem var hia þier
hinumegenn * Jordanar/hverium þu * *
gafst vitnesburd/sia/ hann skyrer/ z aller
koma til hans. * Matth. 3/ 13.
** Matth. 3/ 11.
27 Og Johannes svarade / og sagde:
madur kann * eckert medtaka/utann þad
verde giefed hønum af himne. * c. 19/ 11.
28 Þier erud sialfer mijner vottar/ ad
eg sagde: * eg em ecke sa Christus/ helld
ur er eg utsendur fyrer hønum.
* C. 1. 20/ 30.
29 Hann sem hefur brudena/er brudgum
enn/enn vinur brudgumans/ sem stendur z
heyrer hønum / gledur sig vissulega miøg
yfer raust brudgumans. Þar fyrer er
þesse mijn glede fullkomenn.
30 Hønum ber ad vaxa / enn mier ad
mijnka.
31 Hann sa sem * ad ofann kiemur/er yf
er øllum/hvør sem er af jørdu/ hann er
af jørdu / og talar af jørdu / sa sem
kiemur af himne/er yfer øllum. * c. 8/ 23.
32 Og * þad/ sem hann sa og heyrde/vit
nar hann/ z eingenn medtekur hans vitnes
burd. * c. 5/ 20. c. 8. 26/ 28.
33 Sa sem medtekur hans vitnesburd /
hefur innsiglad þad / ad Gud * er sann
ordur. * 1. Joh. 5/ 10.

34 Þvi sa / hvørn Gud sende / talar
Guds ord/þvi Gud giefur * eige Andann
epter mælingu. * Ps. 45. 1/ 8.
35 Faderenn elskar Sonenn/og hefur gief
ed * alla hlute i hans hønd.
* Matth. 11/ 27. etc.
36 Hvør sem truer a Sonenn / hefur
eilijft lijf/ * hvør sem ecke truer Synen
um/ mun eige sia lijfed / helldur blijfur
reide Guds yfer hønum. * c. 3/ 18.
Marc. 16/ 16. 1. Joh. 5/ 10.

IV. Capitule.

Christur helldur Samtal vid eina
Samverska Kvinnu.

Þegar Drottenn þa fornam / ad
pharisæi høfdu heyrt / ad Je
sus giørde fleire læresveina /
og * skyrde (fleire) enn Johan
nes/ * c. 3. 22/ 26.
2 Enn þott Jesus sialfur skyrde ecke /
helldur hans læresveinar.
3 Þa forliet hann Judæam/ og foor apt
ur til Galilæa.
4 Enn hønum bar ad ferdast i giegnum
Samariam.
5 Þa kom hann til eirnrar borgar Sa
mariæ/ sem kallast Sichar/ nærre þeim
lands parte/ sem * Jakob gaf Joseph
syne sijnum. * 1. Mos. 48/ 22. Jos. 24/ 32
6 Enn þar var brunnur Jakobs. Þegar
Jesus var nu þreittur af reisunne/sette
hann sig a brunnenn/ þad var um siøttu stund
7 Þa kom ein kvinna af Samaria / til
ad ausa vatn: Jesus seiger til hennar:
gief mier ad drecka.
8 Þvi hans læresveinar voru geingner
inn i borgena/ad kaupa fædslur.
9 Þess vegna seiger su Samverska
kvinna til hans: hvørnenn beidest þu / sem
ert eirn Jude/ af mier dryckiar/ sem er
ein Samversk kvinna? þvi Judar hafa
eckert samlag med Samverskum.
10 Jesus svarade / z sagde til hennar:
ef þu þeckter þa Guds gafu / z hvør
sa er / sem seiger til þijn: gief mier ad
drecka/ þa hefder þu beded hann/ og hann
hefde giefed þier * lifande vatn.
* C. 7. 38/ 39.

11 Kvinnann

11 Kvinnañ seiger til hñs: Herra / þu
hefur og eige ad ausa upp med/ z bruñ-
uren er djupur / hvadañ hefur þu þa
þad lifanda vatn ?
12 Munku vera meire fødur vorū Ja-
kob/ sm̃ hefur giefed oss bruñeñ ? og hñ
sialfur hefur drucked af hønū/ og hñs
børn/ og hñs kvikfienadur.
13 Jesus svarade/ og sagde til heñar:
* hvør sa/ sm̃ dreckur af þessu vatne/
hñ þyrster aptur. * c. 6/ 58.
14. Eñ hvør sm̃ dreckur af þvi vatne/
sm̃ * eg mun giefa hønū/ þañ skal ecke
þyrsta ad eilyfu/ helldur þad vatn/ sm̃
eg mun giefa hønū/ skal verda i hønum
eirn bruñur uppspreckande vatns til
eilyfs lyfs. * c. 6/ 27. c. 7. 38/ 39.
15 Kvinnañ seiger til hñs: Herra/ gief
mier þad vatn/ ad mig þyrste ecke/ ad eg
ecke helldur kome hyngad til ad ausa.
16 Jesus seiger til heñar: gack burt/
kalla a þiñ mañ/ z kom hyngad.
17 Kvinnañ svarade/ og sagde: ei hefe
eg mañ. Jesus seiger til heñar: þu sag
der rett: eg hefe ecke mañ.
18 Þvi þu hefur haft fim̃ meñ/ z sa/
sm̃ þu nu hefur/ er ecke þiñ madur/ þad
sager þu satt.
19 Kvinnañ seiger til hans: Herra/ eg
sie þad/ ad þu ert * eirn spamadur.
* C. 6/ 14.
20 Fedur vorer hafa a þessu fialle til
beded/ og þier seiged/ ad i * Jerusalem
sie sa stadur/ hvar mañe byrie ad tilbid-
ia. * 4. Mos. 12. 5/ 6/ 11.
1. Kong. 8/ 29 etc. C. 9/ 3.
21 Jesus seiger til heñar: kvinna / tru
mier/ ad su stund kiemur/ nær þier hvør
ke a þessu fialle/ nie i Jerusalem mun-
ud tilbidia Fødureñ.
22 Þier tilbidied þad/ sm̃ * þier viked
eige/ vier tilbidium þad/ sem vier vitū/
þvi sæluhialpeñ er af Judum.
* 2. Kong. 17/ 29. etc. Matth. 20/ 22.
23 Eñ su stund kiemur/ og er nu/ nær
þeir soñu tilbidiendur munu tilbidia
Fødureñ i anda og sañleika/ þviad Fad-
ereñ leitar og epter þvilykum/ sem til-
bidia hañ.
24 * Gud er eirn ande / og þeim hañ
tilbidia / ber þad / ad tilbidia i anda og
sañleika/ * 2. Cor. 3/ 17.
25 Kvinnañ seiger til hñs: eg veit / ad
* Messias kiemur / sm̃ kallast Chri-
stus/ nær hñ kiemur/ mun hñ undervysa
oss alla hlute. * c. 1/ 41.
26 Jesus seiger til heñar: eg er sa/ *
sm̃ tala vid þig. * c. 8/ 25. c. 9/ 37.
27 Og i þvi bile komu hñs lærisvein-
ar/ og undrudust/ ad hñ talade vid eina
kvinnu: þo sagde einginn/ ad hvøriu spyr
þu? edur/ hvad talar þu vid hana?
28 Þa skilde konañ sijna vatns-krus
epter/ og gieck burt iñ i stadeñ/ z seiger
til foolksens:
29 Komed/ siaed eirn mañ / sem sagde
mier allt þad / er eg hefe giørt / mun
hñ ecke vera sa Christus?
30 Þa geingu þeir ut af stadnum / og
komu til hans.
31 Eñ þess a mille badu lærisveinar-
ner hñ/ og sogdu: Meistare/ neyt.
32 Eñ hañ sagde til þeirra: eg hefe
fædu ad neyta/ þa þier ecke af viked.
33 Þa sogdu lærisveinarner sijn a
mille: mun nockur hafa fært hønum
ad eta?
34 Jesus seiger til þra: myn fæda er/
ad eg * giøre vilia hñs/ sm̃ sende mig/
z fullkomne hñs verk. * c. 5/ 30.
35 Seiged þier ecke / ad þad sie eñ nu
fiogra manada (tyme/) og kornskierañ
kome? sia/ eg seige ydur/ upplyfted yd-
ar augū/ og siaed akurlendeñ/ ad þau
eru nu * hvijt til kornskurdarens.
* Matth. 9/ 37. Luc. 10/ 2.
36 Og hvør sm̃ uppskier/ fær laun/ og
safnar avexte til eilyfs lyfs / uppa
þad þeir skule gledia sig til samans /
bæde sa sm̃ sær/ og sa sm̃ uppskier.
37 Þvi þetta er þad sañа ordtak / ad
þar er añar/ sem sær / og añar/ sem
uppskier.
38 Eg hefe sendt ydur ad uppskiera þad
sm̃ þier ecke erfidudud/ adrer hafa erf-
idad/ z þier erud iñgeingner i þra erfide.

39 Eñ marger ur sømu borg trudu a
hñ af Samverskum / fyrer ord konuñ-
ar / sm̃ vitnade : hañ hefur sagt mier
allt þad / er eg hefe giort.
40 Þegar þeir Samversku komu nu
til hñs/ bædu þr hñ/ ad hñ villde vera
hia þm̃/og hñ var þar tvo daga.
41 Og miklu fleire trudu fyrer hñs ord/
42 Og søgdu til konuñar: vier truum
nu ei framar fyrer þyna rædu / þvi *
sialfer høfum vier heyrt/og vitum/ ad
þesse er sañarlega sa Frelsare heim-
sens/sa Christus. * c. 17/ 8.
43 Eñ epter * tvo daga/gieck hañ ut
þadañ/og foor burt til Galilæam.
* Matth. 4/ 12.
44 Þvi Jesus vitnade sialfur / * ad
eirn spamadur hafe ecke heidur i synu
eigeñ fødurlande. * Matth. 12/ 57.
Marc. 6/ 4. Luc. 4/ 24.
45 Nær hñ kom þa til Galilæam/med
tooku hñ þeir Galversku / sem høfdu
sied allt þad/ er hñ giørde i Jerusalem
a hatydeñe / þvi þeir voru og komner
til hatydareñar.
46 Þa kom Jesus aptur til Cana i
Galilæa/hvar * hañ hafde giort vatn
ad vyne. * c. 2. 1/ 9.
(Evang. XXI. S. D. ept. Trinit.)
Og þar var eirn konunglegur madur/
hvørs sonur ad var siukur i Ca-
pernaum.
47 Þa þesse heyrde/ ad Jesus kom af
Judæa til Galilæam/foor hñ til hñs /
og bad hñ/ ad hñ fære ofañ og læknade
hñs son/þvi hañ være komeñ adfram̃.
48 Þa sagde Jesus til hñs : * nema
þier sied teikn og stoormerke/ þa tru-
ed þier ecke. * c. 2/ 18. 1. Cor. 1/ 22.
49 Sa konunglege madur seiger til
hans : Herra/ far ofañ/ adur eñ mitt
barn andast.
50 Jesus seiger til hñs : far burt/son
þiñ lifer. Og madureñ trude þvi orde/
sem Jesus sagde til hñs : z foor burt.
51 Eñ i þvi hñ foor ofañepter/mættu
hñs þioonar hønu / og kuñgiørdu / og
søgdu: þitt barn lifer.
52 Þa spurde hañ epter þeirre stundu
af þm̃/ a hvørre hønu hefde batnad /
og þeir søgdu til hñs : i giær um̃ sio-
undu stundu forliet hañ kalldañ.
53 Þa merkte fadereñ / ad þad var a
þeirre sømu stundu / a hvørre Jesus
hafde sagt til hñs: sonur þiñ lifer / og
hñ trude sialfur/og allt hñs hus.)
54. Þetta añad teikn giørde Jesus apt-
ur / þegar hañ kom af Judæa til Ga-
lilæam.

V. Capitule.

Christur læknar þañ/ sem i priatiju
og atta Ar hafde siukur vered.

Þar epter var * hatyd Judaña/
og Jesus gieck upp til Jeru-
salem. * 3. Mos. 23/ 2.
2 Eñ þar er i Jerusalem hia
fiarportenu eitt dyke / þad kallast a
ebraisku/Bethesda/sem hefur fim̃ for-
byrge.
3 J þeim la eirn mikell fiølde af siuk-
um / blindu / hølltum/ visnu/sem bidu
epter vatnsens hræringu.
4 Þvi eirn eingell stie ofañ a(vissum)
tyma i dyked / og hrærde vatned upp.
Hvør sem þa stie fyrstur ofañ i/ epter
hræringu vatnsens/ vard heill/af hva-
da hellst sott hñ var halldeñ.
5 Eñ þar var eirn madur / sm̃ hafde
leiged þriatyu z atta ar i siukdoome.
6 Þa Jesus leit þeñañ liggia/z visse/
ad hañ hafde nu leiged i langañ tyma/
seiger hñ til hans: villt þu verda heill?
7 Sa siuke svarade hønu: Herra / eg
hefe aungvañ mañ / þa vatned hræretst
upp/sem (kuñe) kasta mier i dyked/ eñ
nær eg kiem/ nidurstygur eirn añar fyr-
re eñ eg.
8 Jesus seiger til hans : * stattu upp/
tak sæng þyna/z gack. * Matth 9/ 6.
9 Og strax vard sa madur heilbrigdur/
og took sæng syna/ z gieck/ eñ þad var
sabbat a þeim sama deige.
10 Þa søgdu Judar til hans / sm̃ var
ordeñ heilbrigdur: * þad er sabbat/þu
matt ecke bera sængena.
* Job. 17/ 21. Luc. 6/ 2. 11 Eñ

11 Hañ svarade þeim: sa sem giørde mig heilbrigdañ / sagde til myn: tak sæng þyna/ og gack.
12 Þa spurdu þeir hñ: hvør er sa mad ur / sm̃ sagde til þyn: tak sæng þyna/ og gack?
13 Eñ sa/ sem var ordeñ heilbrigdur/ visse ecke/ hvør hñ var/ þvi Jesus haf de viked sier fra foolkenu/ sm̃(þar)var a platzenu.
14 Þar epter fañ Jesus hañ i muster enu / z sagde til hans: sia/ þu ert heill ordeñ/ * syndga ecke framar/ so ad þig ecke nockud * * verra hende. * c. 8/ 11. * * Matth. 12/ 45. Luc. 11/ 26.
15 Madureñ gieck burt / og kuñgiørde Judunum/ ad þad var Jesus/ sm̃ giørde hñ heilbrigdañ.
16 Og þar fyrer offsooktu Judarner Jesum/ og leitudu epter ad deyda hañ/ ad hñ hefde giort þetta a einum sab bat.
17 Eñ Jesus svarade þeim: * Fader mıñ erfidar allt hyngad til / og eg * * erfida. * c. 14/ 10. * * c. 9/ 4.
18 Þar fyrer * leitudust Judarner fra mar vid ad deyda hñ/ af þvi hñ ecke all einasta braut sabbateñ / helldur sagde ogso/ ad Gud være hñs eigeñ Fader/ og giørde sig sialfañ jafnañ Gude. * C. 7. 29/ 30.
19 Þa svarade Jesus/ z sagde til þra: sañlega/ sañlega seige eg ydur/ Sonur eñ kañ eckert giora af sier sialfu / ne ma hvad * hñ sier Fødureñ giora / þvi hvad sem hñ giører/ giører og Sonur eñ eirneigeñ. * c. 3. 11/ 32.
20 Þvi Fadereñ elskar Soneñ/ og syn er hønũ * allt þad hñ sialfur giører / og mun ad søñu syna hønũ stærre verk eñ þesse/ so ad þier munud undrast. * C. 1/ 3.
21 Þvi eins sem Fadereñ uppvekur dauda / og giører lifande / so giører og Sonureñ/ hvøria hñ vill/ lifande.
22 Þvi Fadereñ dæmer augvañ/ helldur hefur * giefed Synenum allañ doom. * P. G. 17/ 31.
23 Ad aller dyrke Soneñ/ eins sm̃ þeir dyrka Fødureñ. * Hvør sm̃ ecke dyrkar Soneñ / dyrkar ecke Fødureñ/ sem hañ sende. * 1. Joh. 2/ 23.
24 Sañlega/ sañlega seige eg ydur/ ad hvør sm̃ heyrer mitt ord / z truer hon um/ sem mig sende/ * hefur eilyft lyf/ og kiemur ecke i doom / helldur er geing eñ i giegnũ / fra daudanũ til lyffsens. * C. 3/ 18. C. 8/ 51.
25 Sañlega / sañlega seige eg ydur / ad su stund kiemur/ og er nu/ nær * þeir daudu skulu heyra raust Sonar Guds/ z þr/ sm̃ heyra/ munu lifa. * c. 11. 43/ 44.
26 Þvi eins sm̃ Fadereñ hefur lyfed i sier sialfũ/ so hefur hñ og giefed Syn enum/ ad hafa lyfed i sier sialfum.
27 Og hefur giefed hønũ valld/ og so * ad hallda doom / af þvi hñ er Son Mañsens. * v. 22.
28 Undrest ecke hier a / þvi su stund kiemur / a hvørre aller þeir i grøfunũ munu heyra hñs raust.
29 Og * þeir munu gaanga ut/ sm̃ gott hafa giort/ til lyffsens upprisu/ eñ þr/ sem illt hafa giort / til doomsens upp risu. * C. 11/ 24. etc.
30 Eg * kañ ecke af sialfum mier ad giora nockud / eins sm̃ eg heyre / dæme eg/ og sa miñ doomur er riettvys / * * þvi eg leita eige myns vilia/ helldur vil ia Fødursens/ er sende mig. * C. 5/ 19. * * C. 6/ 38.
31 Ef eg * vitna um̃ mig sialfañ/ er miñ vitnesburdur ecke sañur. * c. 8/ 14.
32 Þar er * eitn añar/ sem vitnar um̃ mig/ og eg veit/ sa vitnesburdur er sañ ur / sem hñ vitnar um̃ mig. * Matth. 3/ 17.
33 Þier hafed * sendt til Johañem/ og hñ hefur vitnad um̃ sañleikañ. * C. 1/ 19.
34 Eñ eg tek ecke vitnesburd af einũ mañe/ helldur seige eg þetta/ uppa þad þier skuled verda sæluhoolpner.
35 Hañ var þad breñanda og skynanda liooß/ eñ þier villdud skaña stund gled ast af hñs lioose.
36 Eñ eg hefe eitn stærre vitnesburd eñ * Johañis/ þvi þau verk/ sm̃ Fader eñ

eñ hefur giefed mier / ad eg skule þau
Fullkomna/ * * þau sømu verk/ sem eg
giøre/ vitna um̄ mig/ ad Faderen̄ hefur
sendt mig. * c. 1/ 33. * * c. 3/ 2. c. 7/ 31.
37 Og Faderen̄/ sem hefur sendt mig/
* hefur vitnad um̄ mig/ þier hafed alld
rei hvørke heyrt hans raust / nie sied
hn̄s mynd. * Matth. 3/ 17. etc.
38 Og þier hafed ecke hans ord i ydur
blyfande/ þvi þm̄/ sm̄ hn̄ sende/ hønum
trued þier ecke.
39 Þier * ransaked ritningarnar/ þvi
þier meined ad þier hafed i þm̄ eilyft
lyf/ z þær eru þær/ sm̄ vitna um̄ mig:
* 1. Tim. 4/ 13.
40 Og þier vilied ecke koma til myn/
* so ad þier hafed lyfed. * c. 6/ 36.
41 Eg * þigg ecke heidur af møñum-
um. * Ebr. 5. 5/ 6.
42 Eñ eg þecke ydur / ad þier hafed
ecke elsku Guds i ydur sialfum.
43 Eg er komeñ i myns Fødurs naf-
ne/ og þier medtaked mig ecke/ Ef eirn
añar kiæme i synu eigeñ nafne / þañ
mundud þier medtaka.
44 Hvørneñ kuñed þier ad trua / þier
sm̄ * þigged heidur hvør af ødrum/ og
þess * * heidurs/ sm̄ er af Gude alleina/
leited þier ecke? * c. 12. 42/ 43.
* * Rom. 2/ 29.
45 Þier skulud ecke meina / ad eg vilie
klaga ydur fyrer Fødurnū/ þar er sa /
sm̄ klagar ydur / Mose / a hvørn þier
voned.
46 Ef þier trydud Mose / þa trydud
þier vyst mier/ þvi * hn̄ hefur skrifad
um̄ mig. * 1. Mos. 3/ 15. c. 22/ 18.
c. 49/ 10. 5. Mos. 18/ 15.
47 Eñ ef þier trued ecke hn̄s ritningū/
hvørneñ munud þier trua mynū ordum?

VI. Capitule.

Christur mettar Foolked / og under-
vysar um̄ þa andlegu Fædu.

(Evang. IV. S. D. i Føstu, Lætare.)

Har epter foor Jesus þadañ yf-
er stoveñ Galilææ / (þad er)
Tiberiadis.
2 Og margt foolk filgde høn-
um/ af þvi þr sau hn̄s teikn/ sem hañ
giørde a þeim siuku.
3 Eñ Jesus gieck uppa fialled/ z sette
sig þar med synū læresveinum.
4 Eñ þad var nærre * paskum /
hatyd Judaña. * 3. Mos. 23/ 5.
5. Mos. 16/ 16.
5 * Þa upplipte Jesus augunum/ og
leit/ ad margt foolk kiemur til hn̄s / og
seiger til Philippum: hvadañ kaupum
vier braud/ so ad þesser neyte?
* Matth. 14/ 15. Marc. 6/ 34. etc.
Luc. 9/ 10. etc.
6 Eñ hn̄ sagde þad til ad reyna hañ /
þvi hn̄ visse sialfur / hvad hañ ætlade
ad giora.
7 Philippus * svarade hønū: braud fyr
er tvo hundrud peninga næger þm̄ ecke/
so ad hvør af þeim fæe nockud lyted.
* Marc. 6/ 37.
8 Eirn af hn̄s læresveinum seiger til
hn̄s/ Andreas/ broder Simonar Petri:
9 Hier er * eitt ungmeñe / sm̄ hefur
fim̄ biggbraud / og tvo smaafiska / eñ
hvad er þetta a medal svo margra?
* Matth. 14/ 17.
10 Eñ Jesus sagde: laated foolked set
iast. Eñ þar var gras miked i þeim
stad. Þa * settu sig kallmeñ nidur/ ad
tølu hier um̄ fim̄ þusunder.
* Matth. 14/ 19.
11 Eñ Jesus took brauden̄/ og giørde
þacker / z fieck læresveinunū þau / eñ
læresveinarner þeim / sm̄ nidur høfdu
setst/ sømuleides * z af smaafiskunū/ so
miked sem þr villdu. * c. 21/ 13.
12 Eñ * er þeir voru metter/ seiger hn̄
til siña læresveina : safned samañ af-
gangs leifunum/ so ad eckert spillest.
* Marc. 8/ 8.
13 Þa søfnudu þeir samañ / og fylltu
tolf karfer med leifar/ af þm̄ fim̄ bigg-
braudum/ sm̄ geingu af fyrer þeim/ sm̄
høfdu neitt.
14 Þegar meñerner sau þad teikn/ sm̄
Jesus hafde giort / søgdu þeir: þesse
er vissulega * sa spamadur/ sm̄ kiemur
i heimeñ. * c. 1/ 21. c. 4/ 19.
15 Þegar Jesus visse/ ad þr munde ko-
ma z taka hn̄ med vallde/ so ad þr giøre

de hñ ad Konge/ * veik hañ apkur uppa
fialled / sialfur alleirn.) * c. 18/ 36.
16 Eñ er þad var komed kvølld/ gein-
gu hñs læresveinar ofañ til siafar/
17 Og * stigu a skip/og fooru yfer um
siooeñ til Capernaum. Og þad var
allareidu myrkt orded/ z Jesus var eige
komeñ til þeirra. * Matth. 14/ 22.
Marc. 6/ 45.
18 Og siooreñ æsteft upp/þvi þar blies
eirn mikell vindur.
19 Þegar þr høfdu nu rooed hier um
fim z tuttugu edur þriatiju akra leing
der/litu þeir ad * Jesus gieck a siooñu/
og kom nælægt skipenu/ og þeir otta-
ust. * Matth. 14/ 25. etc.
20 Eñ hñ seiger til þeirra: Þad er eg/
ottest ecke.
21 Þa villdu þeir hafa teked hañ iñ i
skiped / z skiped var jafnsnart hia þvi
lande/sem þeir fooru til.
22 Hañ aañañ dag sa foolked/sm stood
hinumeigeñ siafarens/ ad eckert añad
skip var þar / utañ þad eina/ er hans
læresveinar høfdu a stiged/ z ad Jesus
stie ecke med þeim læresveinum a skip-
ed/helldur høfdu hans læresveinar far
ed einsamler yfer um.
23 Eñ þar komu onnur skip fra Tibe-
riade/nærre þvi plakze/ sem þeir høf-
du neytt brauds / efter þad Drotteñ
hafde * giørt þacker. * v. 11.
24 Þegar foolked nu sa/ad Jesus var
þar ecke/ og eii hans læresveinar/ stigu
þeir z a skipeñ/ z komu til Capernaū/
og leitudu epter Jesu.
25 Og er þeir fundu hañ hinumeigeñ
siafarens/ søgdu þr til hans: Rabbi/
nær komstu hingad?
26 Jesus svarade þm/og sagde: Sañ-
lega/sañlega seige eg ydur: Þier leited
ad mier/ecke af þvi ad þier saud teikn/
helldur af þvi/ad þier neyttud af braud
unum/ og urdud metter.
27 Verked ei þeirrar fædu/sem er for-
geingeleg/ helldur þrar fædu/ sm varer
til eilyfs lyfs / * hvoria Son Mañ-
sens mun giefa ydur/ þvi Fadereñ/ sem
er Gud/hefur iñsiglad hñ (þar til.)
* C. 3/ 16. C. 4/ 14.
28 Þa søgdu þr til hans: Hvad skulū
vier giora / so ad vier kuñum ad giøra
Guds verk?
29 Jesus svarade/og sagde til þra: *
Þetta er Guds verk / ad þier trued a
hañ / sm hñ sende. * 1. Joh. 3/ 23.
30 Þa søgdu þeir til hans: Hvad fyr-
er eitt teikn giører þu / ad vier kuñum
ad sia og trua þier? hvad giører þu?
31 Fedur vorer * atu manna i eyde-
mørkeñe / eins sm skrifad er: Hañ gaf
þeim braud af himne ad eta.
* 2. Mos. 16/ 13/14. etc.
32 Þa sagde Jesus til þeirra: Sañlega/
sañlega seige eg ydur: Moses hefur
ecke giefed ydur þad braud af himne/
helldur miñ Fader / hañ giefur ydur
braud af himne/ (sem er) þad sana.
33 Þvi þad er braud Guds/ sm kiemur
af himne/og giefur lyf heimenum.
34 Þa søgdu þr til hñs: Herra/ gief
oss alltyd þetta braud.
35 Eñ Jesus sagde til þeirra: * eg er
þad braud lyffsens/ hvør sem kiemur til
myn/þañ skal ei hungra/ og hvør sem
truer a mig/ * * þañ skal alldrei þyr-
sta. * v. 48. * * Es. 55/ 1.
Joh. 4/ 41. C. 7/ 37.
36 Eñ eg hefe sagt ydur þad/ad þier
hafed bæde sied mig/og trued ecke.
37 Allt * hvad miñ Fader giefur mier/
mun koma til myn / og þm/ sem kiemur
til myn/ vil eg aungvañveigeñ i burtu
utkasta. * C. 17/ 9.
38 Þvi eg er komeñ ofañ af himne /
ecke * ad eg giøre miñ vilia/helldur vil-
ia hñs/sem sende mig. * C. 4/ 34.
39 Eñ þad er vilie hñs/sm sende mig/
Fødursens/ad eg * misse eckert af øllu
þvi sm hñ gaf mier/ helldur ad eg upp-
vekie þad a þeim sydasta deige.
* C. 10. 28. 29. C. 17/ 12.
40 Eñ þad er vilie hñs/sm sende mig/
ad hvør sa / sem sier Soneñ/ og truer
a hñ/hafe eilyft lyf/ og eg mun * upp-
vekia hñ a sydasta deige. * C. 11/24. etc
41 Þa mogludu Judarner um þad / ad

hn̄ sagde : eg er þad braud / sem kom
ofan̄ af himne.
42 Og þr søgdu : * er ecke þesse Je-
sus sa sonur Josephs/ hvørs fødur og
moodur vier þeckium ? hvørnen̄ seiger
þa þesse : eg er komen̄ ofan̄ af him-
ne? * Luc. 4/ 22. etc.
43 Hvørs vegna Jesus svarade / og
sagde til þeirra: møgled ecke in̄byrdes.
44 * Eingen̄ kan̄ koma til myn / ne-
ma Faderen̄ / sem sende mig * * drage
hn̄ / og eg mun uppvekia hn̄ a þm̄ sijd-
asta deige. * v. 65. * * Lofk. 1/ 4.
Jer. 31/ 3. Joh. 12/ 32.
45 Þar er skrifad i * spamøn̄un̄ : og
þeir munu aller verda lærder af Gude.
Hvør sm̄ þvi heyrer af Fodurnū/ z lær
er/ kiemur til myn. * Es. 54/ 13.
Jer. 31/ 33.
46 Eige þad / ad * nockur hafe sied
Føduren̄/ nema sa/ sem er af Gude/ han̄
hefur sied Fødurenn. * C. 1/ 18.
47 San̄lega/ san̄lega seige eg ydur: *
hvør sem truer a mig/ hefur eilyft lyf.
* C. 3. 16/ 18/ 36. C. 6. 35/ 40.
48 Eg em þad braud lyfsens.
49 * Fedur ydar atu manna i eyde-
mørkeñe/ og * * eru dauder.
* 2. Mos. 16/ 15. 4. Mos. 11/ 7. Ps. 78/ 24.
** 1. Cor. 10/ 5.
50 Þetta er þad braud / sem kiemur
ofan̄ af himne/ ad hvør sem etur þar
af/ skule ecke deya.
51 Eg er þad braud/ sm̄ lifer/ sm̄ * af
himne ofan̄kom/ ef nockur etur af þessu
braude/ hn̄ mun lifa ad eilijfu/ en̄ z þad
braud / sm̄ eg vil giefa/ er mitt holld/
hvørt eg vil giefa * * fyrer heimsens
lyf. * C. 3/ 13. ** Ebr. 10. 5/ 10.
52 Þa þrættudu Judarner syn a mille/
og søgdu : hvørnen̄ kan̄ þesse ad giefa
oss þad (sitt) hollld ad eta?
53 Hvørs vegna Jesus sagde til þra :
san̄lega/ san̄lega seige eg ydur: ef þier
ecke eted hollld Man̄sens Sonar / og
drecked hn̄s blood/ hafed þier ecke lyfed
i ydur sialfum.
54 Hvør sm̄ etur mitt hollld/ og dreck-
ur mitt blood/ * hefur eilyft lyf/ og eg
skal uppveckia hn̄ a sijdasta deige.
* C. 4/ 14.
55 Þvi mitt hollld er san̄arleg fæda/ og
mitt blood er san̄arlegur dryckur.
56 Hvør sem etur mitt hollld/ og dreck-
ur mitt blood/ * blijfur i mier / og eg i
hønum. * C. 15/ 4.
57 Eins sem sa lifande Faderen̄ sende
mig / og eg life fyrer Fødurenn / so og
hvør sa/ sm̄ mig etur/ hn̄ hin̄ same skal
og lifa fyrer mig.
58 Þetta er þad braud/ sm̄ er af * him-
ne ofan̄komed / ecke so sem fedur ydar
atu manna / og eru dauder / Hvør sem
etur þetta braud/ skal lifa eilijflega.
* C. 3/ 13.
59 Þetta sagde han̄ i einu samkundu
huse/ þegar hn̄ kiende i Capernaum.
60 Hvar fyrer marger af hans lære-
sveinum/ nær þeir (þad) heyrdu/ søgdu :
hørd er þesse ræda / hvør kan̄ hana
ad heyra?
61 En̄ er Jesus visse med sialfū sier/
ad hn̄s læresveinar møgludu af þessu /
sagde hn̄ til þra: hneyxlar þad ydur?
62 Ef þier þa saud/ ad Son Man̄sens
* fære upp / þangad sm̄ hn̄ var fyrr?
* C. 3/ 13. Epp. 4/ 8.
63 Þad er * Anden̄/ sm̄ lijfgar/ holldid
gagnar til einkes/ þau ord/ s̄ eg tala til
ydar/ eru ande/ z eru lyf. * 2 Cor. 3/ 6.
64 En̄ þar eru nockrer af ydur / sem
ecke trua/ þvi * Jesus visse af upphafe/
hvørier þeir voru / sm̄ ecke trudu / og
hvør sa var/ sem han̄ munde forrada.
* C. 2/ 25.
65 Og hn̄ sagde : þar fyrer sagde eg
ydur/ ad * eingen̄ kan̄ koma til myn/ ne-
ma þad verde hønū giefed af mynum
Fødur. * v. 44.
66 Fra þeim tijma fooru marger af
hn̄s læresveinum burt / og geingu ecke
framar um̄ krijng med hønum.
67 Þa sagde Jesus til þeirra tolf :
vilied þier og fara burt ?
68 Þa svarade hønū Simon Petrus :
Herra/ til hvørs skulū vier fara? þu hef-
ur * ord eilyfs lyfs. * v. 63.
69 Og vier høfum truad og skiled /
ad

ad * þu ert sa Christus / sa Sonur
Guds lifanda. * c. 1/ 49. etc.
70 Jesus svarade þm̃: hefe eg ecke ut-
valed ydur * toolf / & eirn af ydur er **
eirn dioful? * Luc. 6/ 13.
** Joh. 8/ 44.
71 Eñ hñ talade um̃ Judam Simonis
(son) Jscharioth / þvi hañ munde for-
raada hñ / og var eirn af þeim toolf.

VII. Capitule.

Christur geingur heimuglega upp til Hætijdareñar / og kieñer i Musterenu.

Og þar epter gieck Jesus um̃
kring i Galilæa / þvi hñ vill-
de ecke gaanga um̃ kring i Ju
dæa / þvi Judar sooktu epter
ad lÿflæta hañ.
2 Eñ * hætijd Judaña var nælæg /
sem var laufskæla hætijdeñ.
* 3. Mos. 23/ 34.
3 Þa søgdu hñs * brædur til hñs: far
burt hiedañ / & gack til Judæa / ad þÿner
læresveinar siæe & þÿn verk / er þu giør
er. * Matth. 12/ 46.
4 Þvi eingeñ giører nockud i leyne / og
leitast (þo) vid sialfur openber ad ver-
da / ef þu giører slijkt / (þa) openbera
þig sialfañ fyrer heimenum.
5 Þvi hans brædur trudu et helldur a
hañ.
6 Þa seiger Jesus til þra: * miñ tij-
me er ecke eñ nu komeñ / eñ ydar tÿme er
jafnañ til reidu. * c. 2/ 4.
7 Heimureñ fær ecke hatad ydur / eñ
mig hatar hñ / þvi eg vitna um̃ hñ / ad
hans verk eru vond.
8 Fared þier upp til þessarar hætijd-
ar / eg vil ecke eñ nu fara upp til þess-
arar hætijdar / þvi * miñ tÿme er ecke eñ
nu fullkomnadur. * c. 8/ 20.
9 Þegar hñ hafde sagt þetta til þra /
bleif hñ i Galilæa.
10 Eñ er hans brædur voru farner
upp / foor hñ og sialfur upp til hætijd-
areñar / ecke openberlega / helldur so
sem a laun.
11 Þa leitudu Judarner epter hønum
a hætijdeñe / og søgdu: hvar er hañ?
12 Og þar var eirn stoor * krytur a
medal foolksens um̃ hñ. Nockrer søg-
du: goodur er hñ / eñ adrer søgdu: ney /
helldur leider hñ foolked afvega.
* C. 9/ 16. C. 10/ 19.
13 Þo talade eingeñ openberlega um̃
hñ * af otta vid Judana. * c. 9/ 22.
14 Eñ ad hælfnadre hætijdeñe / gieck
Jesus upp i mustered / og kende.
15 Og Judarner undrudust / & søgdu:
hvorneñ kañ þesse ritningarnar / med
þvi hñ er ecke lærdur?
16 Jesus svarade þeim / og sagde: *
miñ lærdoomur er ecke miñ / helldur hñs /
sem sende mig. * c. 8/ 28.
17 Ef * nockur vill giøra hñs vilia /
hñ þecker af lærdoomenñ / hvort hñ sie
af Gude / edur eg tale af mier sialf-
um. * Ps. 50/ 23. Joh. 8/ 32.
18 Hvør sem talar af sier sialfum / *
leitar siñar eigeñ dÿrdar / eñ hvør sem
leitar hñs dÿrdar / sem sende hñ / sa er
sañsøgull / og ranglæted er ecke i hønum.
* c. 5/ 41.
19 Hefur ecke * Moses giefed ydur løg
maaled / og eingeñ af ydur giører løgmaal
ed / hvi leitest þier vid ad lÿflæta mig?
* 2. Mos. 24. 3/ 4.
20 Folked svarade / og sagde: * þu hef-
ur dioffuleñ / hvør leitar epter ad lÿf-
læta þig? * c. 8. 48/ 52. c. 10/ 20.
21 Jesus svarade / og sagde til þra:
eitt verk giørda eg / og þier undrudust
aller.
22 Þar fyrer gaf Mose ydur um̃skurn
ena / ecke ad hun sie af Mose / helldur *
af fedrunum. Og a sabbatenum um̃-
skiered þier mañeñ. * 1. Mos. 17/ 10. etc
23 Ef nu madureñ medtekur um̃skurn
ena a sabbatenũ / uppa þad Mose løg-
maal ecke skule raskast / Eru þier (þa)
reider vid mig / ad eg hefe giørt * allañ
mañeñ heilbrigdañ a sabbatenum?
* C. 5. 8/ 9.
24 * Dæmed ecke epter asÿnd / helldur
dæmed eirn rietvÿsañ doom.
* 5. Mos. 1. 16/ 17.
25 Þa søgdu nockrer af þm̃ ur Jeru-
salem: er þad ecke sa / sm̃ þeir sooktu

epter ad lijflata?
26 Og sia/ hn̄ talar openberlega / og
þr seigia eckert til hn̄s/ Munu þeir ypp
urstu vijst vita / ad þesse er vissulega
sa Christus?
27 Samt * vitum vier/ hvadan̄ þesse
er/ en̄ sa Christus/ nær hn̄ kiemur/ veit
eingen̄/ hvadan̄ hn̄ er. * Matth. 13/ 55.
Marc. 6/ 3.
28 Þa hroopade Jesus i musterenu/ kien
de/ og sagde: bæde þecked þier mig/ og
vited hvadan̄ eg er / og af mier sialf-
um er eg ecke komen̄/ en̄ sa er * san̄ord-
ur/ sm̄ sende mig/ hvørn þier ecke þeck-
ed. * C. 8. 26/ 42.
29 En̄ * eg þecke hn̄/ þvi eg er af hon
um/ og hn̄ sende mig. * C. 8/ 55.
30 Þa sooktu þr epter ad grijpa hn̄ /
og eingen̄ lagde hønd a hn̄ / * þvi hn̄s
stund var ecke en̄ komen̄. * C. 8/ 20.
Luc. 22/ 53.
31 En̄ * marger af foolkenu trudu a
hn̄/ og søgdu: nær sa Christus kiemur/
hvørt mun han̄ giøra fleire teikn / en̄
þaug/ er þesse hefur giørt? * C. 8/ 30.
32 Phariseararner heyrdu lijden̄ krytia
þvilijkt um̄ hn̄/ og phariseararner ⁊ þeir
yppurstu prestar sendu þienara ut / ad
þeir skylldu grijpa han̄.
33 Þa sagde Jesus til þra: * eg er
en̄ nu eirn lijten̄ tijma hia ydur/ og * *
eg fer burt til hans/ sm̄ sende mig.
* C. 13/ 33. * * C. 16/ 5.
34 Þier * munud leita epter mier og
ecke fin̄a. Og þar sm̄ eg er / kun̄e þier
ecke ad koma. * C. 8/ 21. C. 13/ 33. 36.
35 Þa søgdu Judarner sijn a mille:
hvørt vill þesse fara / ad vier skulum
ecke fin̄a han̄? mun han̄ vilia fara til
Grickia/ sm̄ eru sundurdreifder/ ⁊ kien̄a
Grickium?
36 Hvad * er þad fyrer eina rædu/ ad
hn̄ seiger: þier munud leita epter mier/
og ecke fin̄a/ ⁊ þar sm̄ eg er/ kun̄ed þier
ecke ad koma? * C. 16/ 18.
37 En̄ a þm̄ * sijdasta hætijdes deige/
þeim stoora/ stood Jesus upp ⁊ hroop-
ade/ og sagde: ef nockurn þyrster / han̄
kome til mijn ⁊ drecke. * 3. Mos. 23/ 36
38 Hver sem truer a mig/ * sm̄ ritn-
ingen̄ seiger / af hans kvide skulu * *
fliota straumar lifanda vatns.
* Es. 44/ 3. Joel. 3/ 1. P. G. 2/ 17.
* * Joh. 4/ 14. Es. 12/ 3.
39 En̄ þetta sagde hn̄ um̄ þan̄ * An-
da/ sm̄ þeir skylldu medtaka/ er trudu a
hn̄/ þvi sa heilage Ande var ecke en̄ nu/
þvi Jesus var ecke en̄ nu forklaradur.
* Joel. 3. 1.
40 Hvar fyrer marger af foolkenu/
sm̄ heyrdu þessa rædu/ søgdu: * þesse er
vissulega sa spamadur.
* 5. Mos. 18/ 15.
41 Adrer søgdu: han̄ er sa Christus.
En̄ adrer søgdu: * mun Christus ko-
ma af Galilea? * C. 1/ 46.
42 Seiger ecke ritningen̄ / ad Christus
kome af sæde Davids/ og af * Bethle-
hem/ einum by/ hvar David var?
* Matth. 2. 5/ 6.
43 So vard ein * tvijdrægne a medal
foolksens um̄ hn̄. * C. 9/ 16. C. 10/ 19.
44 En̄ nockrer af þm̄ villdu grijpa hn̄/
* en̄ eingen̄ lagde hendur a hn̄. * v. 30.
45 Þa komu þienararner til þra ypp-
urstu presta og phariseana / og þeir
søgdu til þeirra: þvi leiddud þier han̄
ecke hijngad?
46 Þienararner svørudu: þar hefur
* alldrei nockur madur so talad/ sem
þesse madur. * Matth. 7/ 28. etc.
47 Þa svørudu pharisei þm̄: hvørt
erud þier og villter?
48 Hvørt mun nockur af þeim yppur-
stu hafa truad a han̄ / edur af phari-
seunum?
49 Helldur þetta foolk/ sm̄ ecke þecker
løgmaled/ þeir eru bølvader.
50 * Nicodemus seiger til þeirra/ sem
hafde komed til hans um̄ nott/ sm̄ var
eirn af þeim: * C. 3. 1/ 2. C. 19/ 39.
51 Mun * vort løgmal dæma eirn
man̄ / nema madur hafe heyrt af hon-
um fyrre/ ⁊ fær ad vita hvad hn̄ giør-
er? * 5. Mos. 17/ 8. C. 19/ 15.
52 Þeir svørudu og søgdu til hans:
hvørt ertu * og af Galilea? ran̄saka/
og

og sia / ad þar er ecke spamadur ** af Galilæa upprisen. * Luc. 22/ 59.
** Es. 9/ 1.
53 Og sierhvor gieck til sijns huss.

VIII. Capitule.

Christur bevijsar fyrer Judunum sina Persónu Ypparlegleika.

En Jesus gieck til oliufiallsens.
2 Enn arla um morgunen kom hann aptur til musteresens / og allt foolked kom til hans / og hann sette sig/ og kiende þeim.
3 Enn þeir skriftlærdu og phariseai leiddu eina kvinnu til hans / i hoordom gripna/ z settu hana midt (a platzed/)
4 Og seigia til hans: Meistare/ þesse kona er gripen ad ferskum giorninge i hoordome.
5 Enn Mose baud oss i løgmalenu/ad þessháttar grijtkest/ enn hvad seiger þu?
*5. Mos. 20/ 10. etc.
6 Enn þeir søgdu þad til ad freista hans/ad þeir kynnu ad akiæra hann. Enn Jesus laut nidur / og ritade med fingrenum a jordena.
7 Þegar þeir hielldu afram ad spyria hann/ riette hann sig upp / og sagde til þeira: * sa sem er an syndar a medal ydar/ kaste fyrstur steine a hana.
* Rom. 2/ 1.
8 Og hann laut nidur aptur / og ritade a jordena.
9 Enn er þeir heyrdu (þad) og voru af samvitskunne yfervunner/ geingu þeir ut/ einn epter annan / z tooku til fra þeim ellstu allt til þra yngstu/og Jesus var einsamall epter / og kvinnan standande midt (a platzenu.)
10 Þa riette Jesus sig upp/og er hann sa aungvan utan kvinnuna / sagde hann til hennar: kvinna/ hvar eru þijner aklagendur? hefur eingen fordæmt þig?
11 Enn hun sagde: eingen / Herra. Enn Jesus sagde til hennar: ecke helldur fordæme eg þig! far burt/ z * syndga ecke framar hiedan af. * c. 5/ 14.
12 Þa talade Jesus aptur til þeirra/ og sagde: eg er þad * lioos heimsens. Hvor sem filger mier epter / skal ecke ganga i myrkrunum/ helldur hafa lioos lijfsens. * Es. 42/ 6/ 7. Joh. 1. 5/ 9. etc
13 Þa søgdu pharisear til hans: þu vitnar um þig sialfann/ þitt vitnesburdur er ecke sannur.
14 Jesus svarade og sagde til þra. þo eg vitne um mig sialfann/ þa er mitt vitnesburdur sannur/ þvi eg veit/ hvadann eg kom/ og hvort eg fer/ enn þier vited ecke/ hvadann eg kiem/ z hvort eg fer.
15 Þier dæmed epter holldenu / eg dæme aungvann.
16 Enn þo eg dæme/ þa er sa minn doom ur sannur / þvi eg er * ecke einsamall / helldur eg/ z sa sem mig sende/ Faderenn. * v. 29. c. 16/ 32.
17 Enn þar er og skrifad i ydar løgmale/ ad * tveggia manna vitnesburdur er sannur. * 5. Mos. 17/ 6. c. 19/ 15. Matth. 18/ 16. 2. Cor. 13/ 1. Ebr. 10/ 28.
18 Eg er sa / sem vitna um mig sialfann/og hann vitnar um mig/ sem mig sende / Faderenn.
19 Þa søgdu þeir til hans: hvar er þinn Fader? Jesus svarade: * hvorke þeckie þier mig/ ei helldur minn Fødur. Ef þier þeckktud mig / þa þeckktud þier og minn Fødur. * c. 16/ 3.
20 Þesse ord talade Jesus hia musteres kistunne / þegar hann kiende i musterenu/ og * eingenn took hann/ þvi hans stund var ecke enn þa komenn. * c. 7/ 30. etc.
21 Þa sagde Jesus aptur til þeirra: eg fer burt / og þier munud leita epter mier/ z deya i ydar syndum/ * þangad sem eg fer / þangad kunne þier ecke ad koma. * c. 7/ 34. c. 13/ 33.
22 Þa * søgdu Judarner: mun hann vilia drepa sig sialfann/ad hann seiger: þangad sem eg fer / þangad kunne þier ecke koma? * c. 7/ 35.
23 Og hann sagde til þra: þier erud nedann ad/ * eg er ofann ad/ þier erud af þessum heime/ eg er ecke af þessum heime.
* c. 3/ 31.
24 Þar fyrer sagda eg ydur / ad þier mundud deya i ydar syndum / þvi ef þier

* fáed ecke truad/ ad þad er eg / mun-
ud þier deya i ydar syndum.
* Marc. 15/ 15.
25 Þa søgdu þeir til hans : hvør ert
þu? og Jesus sagde til þra : þad sama
er eg og eg sagda ydur af upphafe.
26 Margt hefe eg ad tala z dæma um̃
ydur/ eñ sa/ sem mig sende/ er sañordur/
og þa hlute/ sm̃ eg hefe heyrt af hon-
um/ þa tala eg fyrer heimenum.
27 Eñ þeir underſtoodu ecke/ ad hañ
sagde þeim um̃ Fødureñ.
28 Þa sagde Jesus til þeirra: nær *
þier fáed upphafed Son Mañsens/
þa munud þier þeckia/ ad þad er eg/ og
ad eg giøre eckert af mier siálfū/ helld
ur eins sm̃ miñ Fader kiende mier. Þetta
tala eg. * c. 3/ 14. c. 12/ 32.
29 Og sa / sem sende mig / * er med
mier. Faderen̄ hefur ecke yfergiefed
mig einsamlañ/ þvi eg giøre alltyd þa
hlute/ sem hønum þocknaſt. * v. 16.
30 Þegar hañ talade þetta / * trudu
marger a hañ. * c. 7/ 31.
31 Þa sagde Jesus til Judaña / sem
høfdu truad a hñ: ef * þier blyfed vid
myna rædu / erud þier sañlega myner
læresveinar. * c. 7/ 17. c. 15. 10/ 14.
32 Og þier munud þeckia sañleikañ/ og
sañleikureñ * mun giøra ydur friálsa.
* v. 36. etc.
33 Þeir svørudu hønū: vier erum sæde
Abrahams/ z høfū alldrei þionad nock
rum / hvørneñ seiger þu: þier skulud
verda friálser ?
34 Jesus svarade þeim: sañlega/ sañ
lega seige eg ydur/ ad * hvør sa / sem
giører synd / hñ er þræll syndareñar.
* Rom. 6. 16/ 20. 2. Pet. 2/ 19 1. Joh. 3/ 8.
35 Eñ þræelleñ blyfur ecke i husenu
æfenlega / sonureñ blyfur æfenlega.
36 Ef Sonureñ fær * ydur nu frelsad/
munud þier verda riettelega friálser.
* v. 32. Rom. 6. 18/ 22. Gal. 5/ 1.
37 Eg veit / ad þier erud sæde Abra-
hams/ eñ þier leited epter ad deyda mig/
þvi su myn ræda hefur ecke rum i ydur.
38 Eg tala þad / sm̃ eg hefe sied hiá
mynū Fødur / og þier giøred þad/ sem
þier hafed sied hiá ydar fødur.
39 Þeir svørudu z søgdu til hñs : *
Abraham er vor fader. Jesus seiger til
þra : ef þier værud børn Abrahams /
þa giørdud þier Abrahams verk.
* Matth. 3/ 9. Luc. 3/ 7.
40 Eñ nu leited þier epter ad deyda
mig/ eirn mañ/ er hefe sagt ydur sañ-
leikañ/ sm̃ eg hefe heyrt af Gude/ þetta
hefur Abraham ecke giørt.
41 Þier giøred verk fødurs ydar. Þa
søgdu þr til hñs: vier erum eige i hoor-
doome borner/ vier høfum eirn Fødur /
sem er Gud.
42 Þa sagde Jesus til þra : ef Gud
være Fader ydar / þa * elskudud þier
mig / þvi eg er af Gude utgeingeñ / og
kiem/ þvi eg er ei helldur komeñ af mier
siálfū/ helldur sende hñ mig. * c. 16/ 27
43 Hvi þecked þier ecke myna rædu? þvi
þier kuñed ecke ad heyra þad mitt ord.
44 Þier * erud af fødurnū/ dioflenū/
og vilied giøra gyrnder fødurs ydvars.
Hañ var eirn * * mordinge af upphafe/
og bleif + ecke i sañleikanum/ þvi sañ-
leikureñ er ecke i hønum Nær hñ talar
lyge/ þa talar hñ af synu eigeñ/ þvi hñ
er eirn ++ ligare/ og fader heñar.
* 1. Joh 3/ 8. * * 1 Mos 3/ 4. + 2. Pet. 2/ 4.
Jud. v. 6. ++ 1. Kong. 22/ 22.
45 Eñ af þvi eg seige sañleikañ/ tru
ed þier mier eige.
(Evang. V. S. D. i Føstu. Judica.)
46 Hvør * af ydur kañ ad straffa mig
um̃ synd? eñ seige eg ydur sañ-
leikañ/ hvar fyrer trued þier mier ecke?
* 1. Pet. 2/ 22. etc.
47 Hvør sem er * af Gude / heyrer
Guds ord / þar fyrer heyred þier ecke /
þvi þier erud ecke af Gude.
* 1. Joh. 4/ 6.
48 Þa svørudu Judarner/ z søgdu til
hñs : seigium vier ecke vel / ad þu ert
Samverskur/ og + hefur dioful eñ ?
* C. 7/ 20. C. 10/ 20.
49 Jesus svarade: eg hefe ecke dioful/
helldur * heidra eg Fødur miñ/ og þier
vañ-

vanheidred mig. * c. 7/ 18.
50 Eñ eg leita ecke miñar dyrdar/ þar
er sa/sem leitar(heñar/)og dæmer.
51 Sañlega/ sañlega seige eg ydur: ef
nockur geimer mitt ord/ hañ mun ei *
sia daudañ ad eilyfu. * c. 5/ 24.
C. 11 25. 26.
52 Þa søgdu Judarner til hans: nu
þeckium vier/ ad þu hefur diøful/Abra
ham er daudur/ og spameñerner/ z þu
seiger: ef nockur geimer mitt ord/hañ
mun ecke smacka daudañ ad eilyfu.
53 Hvort ertu meire fodur vorū Abra
ham? hvør daudr er/z spameñerner eru
dauder/ hvørn giører þu sialfañ þig?
54 Jesus svarade: * ef eg heidra mig
sialfur/þa er miñ heidur eckert/ eñ þad
er miñ Fader/ sm̄ mig heidrar/ hvørn
þier seiged/ad hñ ydar Gud sie.
* C. 5. 31/ 41.
55 Og * þier hafed ecke þeckt hñ/eñ eg
þecke hñ/z ef eg segda/ ad eg þeckte hñ
ecke/være eg eirn lygare/lyku ydur/eñ eg
þecke hñ/z geime hans ord. * c. 7/28.
56 Abraham fodur ydar langade miøg
til ad hañ mætte * sia þañ miñ dag/
og hañ sa (hañ/) og vard gladur.
* 1. Mos. 17/ 17.
57 Þa søgdu Judarner til hans: þu
ert eñ ecke fimtyu ara/og þo hefur þu
sied Abraham?
58 Jesus sagde til þeirra: sañlega/sañ
lega seige eg ydur/ adur eñ Abraham
var/em eg.
59 Þar fyrer * toku þeir upp steina/
ad kasta (þeim) a hañ/ eñ Jesus hulde
sig/ og gieck ut af musterenu/) og * *
gieck i giegnū midt a medal þeirra/ og
komst ut þañen. * c. 10/ 31.
** Luc. 4/30.

IX. Capitule.

Christur giører eirn/ sem blindur var
fæddur/ Siaande.

Og sm̄ hañ gieck fram um̄/ sa
hañ eirn mañ/ blindañ fra
fædingu.
2 Og hans læresveinar spur
du hñ/z søgdu: Meistare/ * hvør hefur
syndgad? þesse/ edur hñs forelldrar/ ad
hañ blindur fæddest? * Luc. 13/ 2.
3 Jesus svarade: hvørke syndgede þesse
nie hans forelldrar/ helldur * so ad
Guds verk skylldu verda opeñber a høn
um. * c. 11/ 4.
4 Mier byriar ad verka hans giørn-
inga sm̄ sende mig/so leinge þad er dag-
ur/ þar kiemur noott/ nær eingeñ fær
erfidad.
5 Medañ eg er i heimenū/ er * eg lioos
heimsens. * c. 1/ 9. c. 8/ 12.
6 Þa hñ sagde þetta/ * spytte hñ a
jørdena/z giørde saur af hrakanum/og
reid saurnū a augu hins blinda/
* Marc. 8/ 23.
7 Og sagde til hans: gack burt/ þvo
þier i * Siloams dyke/hvad ed utleggst/
sendur. Þa gieck hñ burt/og þvode sier/
z kom siaande. * Neh. 3/ 15.
8 Hvar fyrer nagrañarner/ z þeir/sm̄
høfdu sied hñ fyrre/ ad hñ var blindur/
søgdu: er þesse ecke sa sm̄ sat/ * og bad
ølmusu? adrer søgdu: þad er þesse.
* P. G. 3. 2
9 Eñ adrer: hañ er lykur hønū. Hañ
sagde: þad em eg.
10 Þa søgdu þr til hñs: hvørneñ eru
þyn augu opnud?
11 Hañ svarade/ og sagde: eirn mad-
ur/ sm̄ kallast Jesus/ giørde saur/ og
reid a myn augu/ og sagde til myn:
gack burt til Siloams dykes/ og þvo
þier. Eñ eg gieck burt/og sem eg var
þveigeñ/ sa eg.
12 Þa søgdu þeir til hñs: hvør er sa?
hañ seiger: eg veit ecke.
13 Þa leiddu þeir þñ til pharisæaña/
sem fyrr var blindur.
14 Eñ þad var eirn sabbat/þa Jesus
giørde saureñ/ z opnade hans augu.
15 Þa spurdu z pharisæi hañ aptur/
hvørneñ hñ være ordeñ siaande: eñ hñ
sagde til þeirra: saur liet hañ a myn
augu/ og eg þvode mier/ og eg sie.
16 Þa søgdu nockrer af pharisæunū:
þesse madur er ecke af Gude/ med þvi
hñ helldur ecke sabbateñ/Adrer søgdu:
* hvørneñ

* Hvørneñ kañ eirn syndugur madur
giøra slijk teikn? & þar var sundurþyck
ia a medal þeirra. * v. 31/33.
17 Þeir seigia eñ til þess blinda:
Hvad seiger þu um̄ hañ / ad hñ opnade
þijn augu? eñ hñ sagde: * hañ er eirn
spaamadur. * c. 4/19. c. 6/14.
18 Nu var fyrer Judarner trudu ecke um̄
hñ/ ad hñ hefde vered blindur/ og værе
orden̄ siaande/ fyrr eñ þr kølludu a for
elldra þess/ sem var orden̄ siaande/
19 Og spurdu þa ad/ & søgdu: er þesse
yckar son/ um̄ hvørn þier seiged: hñ var
blindur boren̄? hvørneñ sier hñ þa nu?
20 Hañs forelldrar svørudu þeim/ og
søgdu: vid vitū / ad þesse er son ockar/
og hañ var blindur boren̄.
21 Eñ hvørneñ hñ nu sier/ vitum vid
ecke/ edur hvør hefur opnad hñs augu/
vitū vid ecke: hñ hefur sialfur alldur/
spyried hañ sialfañ/ hañ maa seigia af
sier sialfum.
22 Slijkt søgdu forelldrar hñs/ þvi þr
* ottudust þa Judunū/ þvi Judarner høf
du allareidu samteked/ ad ef nockur med
kiende hñ (ad vera) Christum/ sa same
skyllde verda uteluckтur af samkundeñe.
* C. 7/13.
23 Þar fyrer søgdu hñs forelldrar:
hañ hefur alldur/ spyried hañ sialfañ.
24 Þa kølludu þeir i añad siñ a þañ
mañ/ sm̄ hafde vered blindur / & søgdu
til hans: * gief Gude dyrdena / vier
vitum/ ad þesse madur er eirn syndare.
* Jos. 7/19. 1. Sam. 6/5.
25 Þa svarade hñ / & sagde: hvørt hñ
er syndare/ veit eg ecke / eitt veit eg/ ad
eg / sem var blindur / sie nu.
26 Eñ þr søgdu eñ aptur til hñs: hvad
giørde hañ vid þig? hvørneñ opnade
hañ þijn augu?
27 Hañ svarade þeim: eg sagda ydur
þad nu/ og þier heyrdud (þad) ecke /
hvad vilied þier aptur heyra? vilied
þier & verda hans læresveinar?
28 Þa skamyrdtu þeir hñ / og søgdu:
þu ert hans læresveirn / eñ vier erum
Mose læresveinar.
29 Vier vitū/ ad Gud hefur talad vid
Mose/ eñ þesse/ * hvadañ hñ er/ vitum
vier ecke. * c. 8/14.
30 Sa madur svarade / og sagde til
þra: þad er undarlegt / ad þier vited
ecke hvadañ hñ er / og hañ hefur opn
ad mijn augu.
31 Eñ vier vitum / ad * Gud heyrer
ei syndarana/ helldur ef nockur er guds
hræddur/ og giører hñs vilia/ þañ heyr
er hañ. * Job. 27/9. c. 35/13. Ps. 66.
18. Ordsk. 15/29. C. 28/9. Ps. 1/15.
32 Fra veralldareñar upphafe er þad
ecke heyrt/ ad nockur hafe opnad augu
a þm̄ / sem blindur er boren̄.
33 Være * þesse ecke af Gude / kyñe
hñ eckert ad giøra. * v. 16.
34 Þeir svørudu / og søgdu til hans:
allur ertu aleñ i syndunū/ og þu kieñer
oss? og þr ráku hañ ut.
35 Jesus heyrde / ad þr høfdu reked
hñ ut/ og sm̄ hñ fañ hañ/ sagde hañ til
hñs: truer þu a Son Guds?
36 Hañ svarade/ og sagde: hvør er hñ/
Herra/ ad eg kuñe ad trua a hañ?
37 Eñ Jesus sagde til hñs: bæde hef
ur þu sied hañ / og * sa/ sm̄ talar vid
þig/ hñ er þad. * c. 4/26.
38 Eñ hñ sagde: eg true/ Herra/ & hñ
tilbad hañ.
39 Og Jesus sagde: eg er komeñ til
dooms i þeñañ heim/ ad þr/ sm̄ ecke sia/
skule verda siaande/ & * þeir/ sm̄ sia/
skule verda blinder. * Matth. 13/13.
40 Og þetta heyrdu þr af Phariseis/
sm̄ voru hia hønū / og søgdu til hñs:
muñu vier & vera blinder?
41 Jesus sagde til þra: værud þier
blinder/ * þa hefdud þier ecke synd/ eñ
nu seiged þier: vier siaum / þar fyrer
blijfur ydar synd. * c. 15/22.

X. Capitule.

Christur bevijsar sig ad vera þañ
sañа Messiam.

(Evang. Þridia Dag Hvijtasuñu.)

Sañlega / sañlega seige eg ydur:
hvør sm̄ ecke geingur iñ um̄ dyr
nar i sauda-hused / helldur stijgur

yfer an̄arstadar / han̄ er þioofur og
ræninge.
2 En̄ * sa / sem̄ geingur inn um̄ dyrnar /
hn̄ er hyrder saudan̄a. * c. 14 / 6.
3 Fyrer þessū lykur dyravørduren̄ upp /
og sauderner heyra hn̄s raust / & hn̄ kall-
ar (syna) eigen̄ saude * med nafne / og
leider þa ut. * Es. 43 / 1.
4 Og nær hn̄ hefur (syna) eigen̄ saude
utreked / geingur hn̄ fram̄ fyrer þeim /
& sauderner filgia hønū / þvi þr þeckia
hn̄s raust.
5 En̄ einum framande munu þr ecke
filgia / helldur flya fra hønū / þvi þeir
þeckia ecke rødd þra framande.
6 Þessa epterlyking sagde Jesus til
þra / en̄ þeir * understoodu ecke / hvad
þad var / sem̄ hn̄ talade til þeirra.
* Marc. 9 / 32.
7 Þa sagde Jesus aptur til þra: san̄-
lega / san̄lega seige eg ydur / ad eg em dyr
saudan̄a.
8 Aller þr / sem̄ eru komner fyrer mier /
* eru þioofar og ræningiar / en̄ sauder-
ner heyrdu þm̄ ecke. * Jer. 23 / 2.
9 Eg em dyrnar / ef nockur geingur inn
um̄ mig / han̄ mun verda hoolpen̄ / & hn̄
mun gang̃a inn / og hn̄ mun gang̃a ut /
hn̄ mun og finn̄a foodur.
10 Þioofuren̄ kiemur ecke / utan̄ hn̄ ste-
le / og myrde & fordiarfe / Eg er komen̄ /
ad þeir skule hafa lyf / og * hafa fulla
nægd.) * Ps. 23 / 1.

(Evang. II. S. D. epter Pæska.)

11 Eg er * sa goode hyrderen̄ / sa goode
hyrderen̄ * * setur sitt lyf ut fyr-
er saudena. * Ps. 23 / 1. Ps. 80 / 2.
Es. 40 / 11. Ezech. 34. 11 / 23. C. 37 / 24.
1. Pet. 2 / 25. * * Joh. 15 / 13.
12 En̄ leigulide / og han̄ / sem̄ ecke er
hyrder / hvors ad sauderner ecke eru eig-
enleger / sier ulfen̄ koma / og yfergiefur
saudena / og flyr / & ulfuren̄ grypur þa /
og sundurdreyfar saudunum.
13 En̄ leigulide flyr / af þvi han̄ er
leigulide / og hefur ecke um̄sorgun fyrer
saudunum.
14 Eg er sa goode hyrder / og * þecke
myna (saude) og eg þeckest af mynum.
* 2. Tim. 2 / 19.
15 Eins sem̄ Faderen̄ þecker mig / (so)
* þecke eg og Føduren̄ / og set mitt lyf
ut fyrer saudena. * c. 6 / 46.
16 Og eg hefe * en̄ adra saude / sem ecke
eru af þessu sauda huse / og þa byriar
mier (þangad) ad leida / og þr munu
heyra myna rødd / og þar mun verda ein
hiørd / einn hyrder.) * Matth. 2 / 12.
17 Þar fyrer elskar mig Faderen̄ / ad eg
set mitt lyf ut / ad eg skule taka þad
aptur.
18 Eingen̄ tekur þad fra mier / helld-
ur set eg þad ut af sialfum mier til /
eg hefe valld ad setia þad ut / og hefe
valld ad taka þad aptur. Þetta bodord
medtook eg af mynū Fødur. * c. 14 / 31.
19 Þa vard þar ein sundurþyckia a
medal Judan̄a saker þessara orda.
* C. 7 / 43.
20 En̄ marger af þeim søgdu: * diøf-
ulen̄ hefur hn̄ / & er afsin̄a / þvi heyred
þier hønum? * c. 7 / 20. c. 8. 48 / 52.
21 Adrer søgdu: Þesse ord eru ecke eins
diøfuloods / mun diøfullen̄ fa blind-
ra augum upplo̊ked?
22 En̄ þar var hallden̄ musteres vyg-
slu (hatyd) i Jerusalem / og þad var
vetur.
23 Og Jesus gieck i musterenu i * for-
byrge Salomonis. * 1. Kong. 6 / 3.
24 Þa um̄kryngdu Judarner han̄ / og
søgdu til hans: hvad leinge helldur þu
vorre sálu i efa? sertu sa Christus /
seig oss (þad) berlega.
25 Jesus svarade þm̄: eg hefe sagt yd-
ur (þad) & þier trued ecke / þaug verk /
sem̄ eg giøre i nafne myns Fødurs / þau
somu * vitna um̄ mig. * c. 5 / 36.
26 En̄ þier * trued ecke / þvi þier erud
ecke af mynum saudū / so sem̄ eg sagde
ydur: * c. 8 / 45.
27 * Myner sauder heyra myna rødd /
og eg þecke þa / og þr filgia mier.
* C. 8 / 47.
28 Og eg gief þm̄ eilyft lyf / & þr skulu
ecke fyrerfarast eilyflega / og eingen̄

skal slijta þa ur miñe Hende.
29 Fader miñ / sem gaf mier þa / er *
meire øllum/og eingeñ fær slited þa ur
mijns Fødurs Hende. * c. 14/ 28.
30 Eg og Faderen erum eitt.
31 Þa tooku Judar eñ steina upp / ad
þeir grijtte hañ.
32 Jesus svarade þeim : mørg good
verk audsijnde eg ydur af Fødur mijn-
um/fyrer hvørt af þeim verkum grijt-
ed þier mig?
33 Judarner svørudu hønū / og søg-
du : fyrer gott verk grijtum vier þig
ecke/ helldur fyrer(Guds)lastan / og ad
þu/sem ert eirn madur/ giører þig sialf
añ(ad)Gude.
34 Jesus svarade þeim : er þar ecke
skrifad * i ydar løgmaale: eg sagde/ þier
erud guder? * Ps. 82/ 6.
35 Ef hañ kallar þa gude/ til hvørra
Guds ord skiede / og skriften kañ ecke
ad bregdast:
36 Hvørt seiged þier (þa til hans)
hvørn Faderen hefur helgad/ z sendt i
heimeñ: þu (Gud)lastar / af þvi eg
sagde:*eg er Sonur Guds? * c. 5/10.
37 Ef eg giøre ecke verk mijns Fød-
urs/ trued mier þa ecke.
38 Eñ ef eg giøre þau / þo þier trued
mier ecke/ (so) * trued verkunum/so ad
þier þecked og trued ad Faderen er i
mier/ og eg i hønum . * c. 14/ 11.
39 Þa leitudust þeir eñ vid ad grijpa
hañ/* og hañ komst ut ur þeirra hønd-
um/ * c. 8/ 59. Luc. 4/ 30.
40 Og foor burt aptur yfer um Jor-
dan/til þess stadar/ hvar Johañes var
fyrst ad skijra/ og var þar.
41 Og marger komu til hañs/ z søgdu:
Johañes giorde ad sønu eckert teikn/eñ
aller þeir hluter / sem Johañes sagde
um þeñañ / voru sañer.
42 Og * marger trudu þar a hañ.
* C. 8/ 30.

XI. Capitule.

Christur uppvekur Lazarum af Dauda.

Eñ(þar)var eirn siukur / Laza-
rus af Bethania /ur þorpe *
Mariu og Marthæ systur heñ-
ar. * Luc. 10. 38/ 39.
2 Eñ Maria var su / * sem smurde
Herrañ med salve/ z þurkade hañs fæt-
ur med sijnum haarlockū/ hvørrar brood
er Lazarus var siukur. * c. 12/ 3. etc.
3 Þa sendu þær systur til hans / og
lietu seigia hønum : Herra/ sia/ sa þu
elskar/ er siukur.
4 Eñ er Jesus (þad) heyrde / sagde
hañ: su sott er ecke til dauda / helldur
til*Guds dijrdar/ad Sonur Guds verde
dijrkadur fyrer hana. * c. 9/ 3.
5 Eñ Jesus elskade Martham/z syst-
ur heñar/ og Lazarum.
6 Þegar hañ nu heyrde/ad hañ var siuk-
ur/ þa dvalde hañ tvo daga i þeim stad /
sem hañ var.
7 Sijdañ þar epter seiger hañ til lære-
sveinaña: laatum oss fara til Judæam
aptur.
8 Læresveinarner seigia til hañs : Meist-
are / næsta siñ þa leitudu Judar epter
*ad grijta þig/og þu fer aptur þangad-
ad? * c. 8/ 59.
9 Jesus svarade : eru þar ecke toolf
stunder i deige? ef nockur geingur um
dageñ/ hañ steiter sig eige/ þvi hañ sier
lioos þessa heims.
10 Eñ ef nockur geingur um nott/ hañ
steiter sig/ þviad lioosed er ecke i hønū.
11 Þetta sagde hañ/ og þar epter seiger
hañ til þeirra : Lazarus vinur vor *
sefur/eñ eg fer burt/ ad eg uppvekie hañ
af svefne. * Matth. 9/ 24.
12 Þa søgdu hañs læresveinar: Herra/
ef hañ sefur/þa batnar hønum.
13 Eñ Jesus talade um hans dauda /
eñ þr meintu/ ad hañ talade um hañs lijk-
amlegañ svefn.
14 Þa sagde Jesus þeim openberlega /
Lazarus er laaten:
15 Og eg er gladur fyrer ydar saker /
ad eg var ecke þar / so ad þier skylldud
trua. Eñ laatum oss gaanga til hans.
16 Þa sagde Thomas/sem kallast tvij-
bure/

bure/ til (sinna) med-læresveina: lätū oss
gänga med / ad vier deyū med honum.
17 Þa kom Jesus/ og fañ hñ/ ad hañ
hafde allareidu fioora daga i grøfeñe
leiged.
18 Eñ Bethania var nærre Jerusal-
em/ hier um̄ fimtan akraleingder fra.
19 Og marger Judar voru komner til
þra (kveña/ sm̄ voru) hiä Martha/ z
Maria / so ad þr hugguðu þær epter
broodur þeirra.
20 Sem Martha nu heyrer/ ad Jesus
kiemur/ reñur hun i moote honum / eñ
Maria sat i husenu.
21 Þa sagde Martha til Jesū: Herra/
hefder þu vered hier/ þa hefde broder
miñ ecke däed.
22 En eg veit eñ nu/ ad hvørs hellst þu
beidest af Gude / vill Gud veita þier.
23 Jesus seiger til heñar: broodur þiñ
skal upprijsa.
24 Martha seiger til hans: eg veit ad
hñ mun * upprijsa i upprisuñe/ a þeim
sijdasta deige. * c. 5/ 29.
C. 6/ 40. Luc. 14/ 14. Dan. 12/ 2.
25 Jesus sagde til heñar: eg er upp-
risañ og lijfed / hvør sm̄ truer a mig/
þo hñ deye/ * skal hñ lifa. * c. 14/ 6.
26 Og hvør sa/ sem lifer/ og * truer
a mig / skal ecke deyia eilijflega / truer
þu þessu? * c. 6. 35/ 40/ 50.
27 Hun seiger til hans: ja Herra/ * eg
hefe truad/ ad þu ert sa Christus/ sa
Son Guds/ sm̄ i heimeñ kiemur.
* C. 6/ 69.
28 Og er hun hafde þad sagt / gieck
hun burt/ z kallade a Mariu syst: sijna
heimuglega / og sagde: Meistareñ er
hier/ og kallar a þig.
29 Þegar hun heyrde (þad/) rijs hun
strax upp z kiemur til hans.
30 Eñ Jesus var ecke eñ þa komeñ i
þorped/ helldur var hñ i þm̄ stad/ * sm̄
Martha mætte honum. * v. 20.
31 Hvar fyrer Judarner/ sm̄ voru med
heñe i husenu / og hugguðu hana / þa
þr sau Mariu/ ad hun stood fliootlega
upp/ z gieck ut/ filgdu þr heñe epter/ og
søgdu: hun geingur burt til grafareñ-
ar/ ad hun græte þar.
32 Þa Maria kom þangad sm̄ Jesus
var/ og leit hñ/ fiell hun til foota hñs/
og sagde til hans: Herra/ hefder þu ver
ed hier/ þa hefde broder miñ ecke däed.
33 Þegar Jesus sa hana þa græta /
og Judana græta/ sm̄ komu med heñe /
bistest hañ i anda / og komst miøg vid
med sialfum sier/
34 Og sagde: hvar hafed þier lagt
hñ? þeir seigia til hñs: Herra / kom
og sia.
35 * Þa griet Jesus. * Luc. 19/ 41.
36 Þa søgdu Judarner: sia / hvørsu
hañ hefur elskad hañ.
37 Eñ nockrer af þeim søgdu: kuñe
ecke sa/ * sm̄ opnade augu þess blinda/
ad giøra þad / ad þesse hefde ecke dä-
ed? * c. 9. 6/ 7.
38 Hvørs vegna Jesus bistest aptur
med sialfum sier/ og kiemur til grafar-
eñar. Eñ þad var eirn jardmuñe / og
eirn * steirn var lagdur þar yfer.
* Matth. 27/ 60.
39 Jesus seiger: taked steineñ burt.
Martha / syster þess dauda / seiger til
hñs: Herra/ hñ lyktar allareidu illa /
þvi hñ hefur i fioora daga leiged.
40 Jesus seiger til heñar: sagde eg þier
ecke / ad ef þu trijder / munder þu sia
dijrd Guds.
41 Þa burt tooku þr steineñ / þar sem
hiñ daude var lagdur. Eñ Jesus * upp
lypte sijnum augū/ og sagde: Fader/ eg
þacka þier/ ad þu hefur heyrt mig.
* Matth. 7/ 34.
42 Eñ eg visse/ ad þu heyrer mig all-
tijd / þo * fyrer foolksens skulld / sem
standa i kring/ sagda eg (þad/) ad þeir
skyllde trua/ ad þu hefur sendt mig.
* C. 12/ 30.
43 Og er hñ hafde sagt þad/ hroopade
hañ med stoorre raust: Lazare/ (kom)
hijngad ut.
44 Og sa daude kom ut / vafeñ med
lijk-blæiu um̄ fætur og hendur/ og hñs
andlit var sveipad med einum sveita-
duk.

duk. Jesus seiger til þra: leyſed hñ/og
lꜳted (hañ) gꜳnga burt.
45 Hvar fyrer marger af Judum/ sem
voru komner til Mariu / og høfdu sied
þa hlute / sem Jesus hafde giort / *
trudu a hañ. * c. 10/ 42.
46 Eñ nockrer af þm̃ geingu burt til
pharisæaña/og søgdu þm̃/hvad Jesus
hafde giørt.
47 Þa* samkooku þr yppurstu prestar
og pharisæi eitt rꜳd / og søgdu: hvad
giørū vier til ? þvi þesse madur giører
mørg teikn. * Matth. 26/ 3.
Marc. 14/ 1. Luc. 22/ 2. P. G. 4/ 27.
48 Ef vier lꜳtū hñ so (sleppa/) mu-
nu aller trua a hñ/Og þeir Romversku
munu koma / og taka fra oss bæde vort
land og lyd.
49 Eñ eirn af þeim / Caiphas / sem
var þess ꜳrs ypparste prestur / sagde
til þeirra.
50 Þier vited alls eckert / ei helldur
hugleided/ad* þad er gagnlegt/ad eirn
madur deye fyrer foolked/ z allur lydur-
eñ ecke fordiarfest. * c. 18/ 14.
51 Eñ þad sagde hañ ecke af sier siælf-
um / helldur af þvi hñ var þess sama
ꜳrs ypparste prestur/ spꜳde hñ/ad Je-
sus skyllde deya fyrer lyden̄.
52 Og ecke alleinasta fyrer þañ lyd /
helldur z ad hñ þeim Guds børnū/ sem
voru sundurdreifd / skyllde * samañ-
safna i eitt. * Eph. 2/ 16.
53 Þar fyrer* uppfra þm̃ deige rꜳd-
slogudu þr / ad þr kyñu ad lyflꜳta hñ.
* Matth. 12/ 14.
54 Þa gieck Jesus ecke þadañaf op-
enberlega a medal Judaña/helldur gieck
þadañ i eitt bygdarlag nærre eydemørk-
eñe/i eina borg/sm̃ kallast Ephraim, z
dvaldest þar med sijnū læresveinum.
55 Eñ þad voru nꜳlæger pꜳskar Jud
aña/ og marger geingu upp til Jerusa-
lem ur þvi bygdarlage fyrer pꜳskana /
ad þeir hreinsudu sig.
56 Þa spurdu þeir epter Jesu/og tøl-
udu hvør vid añañ/er þeir stoodu i must
erenu: hvad virdest ydur/ ad hñ kiemur
ecke til hꜳtijdareñar?
57 Eñ bæde þeir yppurstu prestar og
pharisæi høfdu giefed ut eitt bodord /
ad ef nockur visse hvar hñ være/skylldu
þeir giefa (þad) til vitundar/so ad þeir
kyñu ad grijpa hañ.

XII. Capitule.

Christur rijdur iñ i Jerusalem/ og seig
er fyrer siñ Dauda og Upprisu.

Þa* kom Jesus sex døgum fyr-
er pꜳska til Bethania / þar
sem Lazarus hafde vered daud
ur/ hvørn hañ hafde uppreist
fra daudum. * Matth. 26/ 6.
2 Þa giørdu þr hønū eina kvølldmꜳl-
tijd/og Martha þioonade/eñ* Lazarus
var eirn af þeim / sm̃ sꜳtu (til bords)
med hønum. * c. 11. 14/ 43.
3 Þa took * Maria eitt pund af omein
gudu og miøg dijrmætu nardus-salve/
og smurde fætur Jesu/ og þurkade
hans fætur med sijnum hꜳr lockum/ eñ
hused vard fullt af ylm smyrslaña.
* Marc. 14/ 3. etc.
4 Þa sagde * eirn af hñs læresveinū/
Judas Simons (son) Ischariotes /
sem ætlade sier ad forrꜳda hañ:
* Matth. 26/ 8.
5 Hvar fyrer var þetta salve ecke selt
fyrer þriu hundrud peninga/ og giefed
fꜳtækum?
6 Eñ þad sagde hañ ecke/af þvi/ ad
hñ hefde umsorgun fyrer þm̃ fꜳtæku /
helldur af þvi hañ var eirn þioofur/ z
* hafde fie pungeñ / og bar/hvad þar
var kastad i. * c. 13/ 29.
7 Þa sagde Jesus: lꜳted hana (kyrra)
þetta hefur hun geimt til dags miñar
greftrunar.
8 Þvi fꜳtæka hafed þier jafnañ * hiꜳ
ydur siꜳlfum / eñ mig hafed þier ecke
alltijd. * 5. Mos. 15/ 11. Matth. 26/ 11.
9 Þa fornam eirn stoor flockur af Jud
unum/ad hañ var þar/ og þr komu ecke
einasta fyrer saker Jesu/ helldur og ad
þr sæe Lazarū / * hvørn hñ hafde upp
reist fra daudum. * c. 11. 43/ 44
10 Eñ þr yppurstu prestar høfdu rꜳd
slagad/

ſlagad / ad þr kyſte z ad drepa Lazarū.
11 Þvi fyrer hans ſaker geingu marg-
er af Judunū i burt/ z trudu a Jeſum.
12 Þañ añañ dag/ þegar margt foolk/
ſem var komed *til hątydareñar/heyr-
de/ad Jeſus kiemur til Jeruſalem:
* Matth. 21/ 8.
13 Tooku þr*palmagreiner/og gein-
gu ut i mooti hønū/ og hroopudu: **
hoſanna/bleſſadur vere ſa/ ſm̄ kiemur i
nafne Drottens/ſa konungur Iſraels.
*Matth. 21. 8/9. Pſ. 118. 25/26. **Matth.
23/ 39. Marc. 11. 8/9. Luc. 9. 37/38.
14 En Jeſus fañ * eirn lityñ aſna/og
ſat a hønum/ſem þar er ſkrifad:
* Matth. 21/ 7.
15 Ottaſtu ecke dootturen Zion/ſiaa/*
þiñ konungur kiemur ridande a einum
øſnufola. * Zach. 9/ 9. etc.
16 En þetta ſkildu ecke læreſveinar-
ner i fyrſtu/ eñ er Jeſus var forklaarad-
ur / þa kom þeim i hug / ad þetta var
ſkrifad um̄ hñ / og ad þeir høfdu giort
hønum þetta.
17 En foolked/ bar hønum vitne (þar
um̄) þad ſm̄ med hønū var/ad hañ kall-
ade Lazarum ur grøfeñe / og uppreiſte
hañ fra daudum.
18 Þar fyrer gieck og foolked i mooti
hønū/ þvi þeir høfdu heyrt/ad hñ hef
de giort þad teikn.
19 Þa ſøgdu phariſæi ſin a mille: þier
ſiaed/ad þier utrietted alls eckert/ſiaa/
hvør madur er geingeñ epter hønum.
20 En þar voru og nockrer Grickar
af þm̄/ ſem voru komner upp/ ad þeir
bæduſt fyrer a hątydeñe.
21 Þeir geingu þa til * Philippum/ſm̄
var af Bethſaida i Galilæa / og bædu
hñ/ z ſøgdu: Herra/ ** vier viltum ſiaa
Jeſum. * c. 1/ 44. ** Luc. 19/ 3.
22 Philippus kiemur/ z ſeiger Andreæ
(þad/) og Andreas z Philippus ſeigia
(þad) aptur Jeſu.
23 En Jeſus ſvarade þm̄ / og ſagde:
Su ſtund er komeñ/ *ad Son Mañſens
forklareſt. c. 13/ 31. c. 17/ 1.
24 Sañlega/ſañlega ſeige eg ydur: ne-
ma * hveitekorned falle a jørdena og
deye / bliffur þ einſamallt/ eñ ef þ deyr/
ber þad mikeñ avøxt. * 1. Cor. 15/ 37.
25 * Hvør ſm̄ elſkar ſitt lijf /mun miſſa
þad / og hvør ſm̄ hatar ſitt lijf i þeſſu
heime / mun vardveita þad til eilijfs
lijfs. * Luc. 17/ 33. etc.
26 Ef nockur þioonar mier / hñ filge
mier epter/ z * hvar ſm̄ eg er/ þar ſkal z
miñ þienare vera. Og ef nockur þion-
ar mier/ þañ mun Fadereñ heidra.
* C. 14/ 3.
27 Nu er * ſaala miin hrigg/ z hvad ſkal
eg ſeigia? Fader/ frelſa mig fraa þeſſara
ſtundu / En þar fyrer er eg komeñ til
þeſſarar ſtundar. * Matth. 26/ 38.
28 Fader/ forklaara þu nafn þitt. Þa
kom rødd af himne : eg hefe bæde for-
klarad / og vil aptur forklaara.
29 Þa ſagde foolked/ſem (þar) ſtood og
heyrde þad: þad hefde þrumad / Adrer
ſøgdu: eirn eingell talade til hans.
30 Jeſus ſvarade/ og ſagde: þeſſe rødd
ſkiede ecke miña vegna / helldur * ydar
vegna. * c. 11/ 42.
31 Nu er doomur þeſſa heims / nu *
mun og þeſſa heims høfdinge utſnar-
aſt. * c. 16/ 11.
32 Og nær eg * verd upphafeñ fra jør-
du / vil eg ** alla draga til miin ſial-
fs. * c. 3/ 14. ** c. 6/ 44.
33 En hañ ſagde þad / ad teikna med
hvada dauda hñ munde deya.
34 Foolked ſvarade hønū: vier høfum
heyrt af løgmaalenu/ ad þeſſe Chriſtus
* bliffur eilijflega / og hvørneñ ſeiger
þu / ad þad byrie Syne Mañſens upp
ad hefiaſt? hvør er ſa Son Mañſens?
* Pſ. 110/ 4.
35 Þa ſagde Jeſus til þeirra: * eñ nu
eirn lijteñ tijma er lioosed hiaa ydur /
ganged/ þa ſtund þier hafed liooſed/ſo
ad myrkureñ høndle ydur ecke. Hvør ſm̄
geingur i myrkrunū/veit ecke/ hvørt hñ
geingur. * c. 1/ 9. c. 8/ 12.
36 Medañ þier hafed liooſed / trued a
liooſed/ſo ad þier ſieud * børn liooſſens.
Þetta talade Jeſus/ og gieck burt / og
hulde ſig fyrer þeim. * Eph. 5/ 9.

37 Enn þott hn̄ hefde giørt so mørg
teikn fyrer þm̄ / (þa) trudu þeir ecke
a hann.
38 So ad ræda Esaiæ spamannsins skyllde
fullkomnast / er hn̄ seiger: * Drottenn /
hvør hefur truad vorre heyrn / og hvør-
ium er armleggur Drottens openberad-
ur? * Es. 53/1. Rom. 10/16.
39 Þar fyrer kunnu þeir ecke ad trua /
þviad Esaias * seiger aptur:
* Es. 6/9. Luc. 8/10. etc.
40 Hann hefur forblindad augu þra / og
forherdt hiørtu þeirra / ad þeir skylldu
ecke sia med augunum / z skynia med hiar-
tanu / og snua sier / og eg lækne þa.
41 Þad sagde Esaias / þa hn̄ sa hns
dyrd / og talade um̄ hann.
42 Þo samt trudu marger af þm̄ ypp-
urstu a hn̄ / en̄ fyrer Phariseis med-
kiendu þeir (þad) ecke / so ad * þr skyllde
ecke verda utelukter af samkundunne.
* C. 9/22.
43 Þvi þeir * elskudu dyrd mannanna /
meir en̄ dyrd Guds. * C. 5/44.
44 Enn Jesus hroopade / z sagde: hvør
sm̄ truer a mig / truer ecke a mig / helld-
ur * a hn̄ / sem sende mig. * 1. Pet. 1/21.
45 Og hvør sem sier mig / sier hn̄ / sem
sende mig.
46 Eg er * lioos komenn i heimenn / so
ad hvør sa / sem truer a mig / blyfe ecke i
myrkrunum. * C. 1/9. etc.
47 Og ef nockur heyrer myn ord / og
* truer ecke / þann dæme * * eg ecke / þvi
eg er ecke komenn / ad eg dæme heimenn /
helldur ad eg frelse heimenn.
* Marc. 16/16. ** Joh. 3/17.
48 Hvør hn̄ foraktar mig / og medtek-
ur ecke myn ord / * hefur þann / er hann
dæmer / þad ord / sm̄ eg talade / þad mun
dæma hn̄ a þeim efsta deige. * C. 3/18.
C. 8/24.
49 Þvi eg hefe ecke talad af mier sialf-
um / helldur / sa ed mig sende / Faderenn /
hann hefur giefed mier bodord / hvad eg
skule seigia / og hvad eg skule tala.
50 Og eg veit / ad hans bodord er ei-
lyft lyf. Þar fyrer / þad eg tala / tala
eg og so / sm̄ Faderenn hefur sagt mier.

XIII. Capitule.

Christur þvær Fætur Læresveinanna / z
aminner þa til innbyrdes Kiærleika.

Enn fyrer þ paska hatydena / þeg-
ar Jesus visse / ad hns stund var
komenn / ad hann skyllde fara fra
þessum heime til Fodursens / þeg-
ar hn̄ hafde elskad syna eigen / sm̄ voru
i heimenum / elskade hn̄ þa til enda.
* Marc. 14/1. etc.
2 Og ad halldenne kvølldmaaltydenne /
þegar * diøfullenn hafde skoted i hiarta
Judæ Simonis (sonar) Ischariotæ / ad
hn̄ skyllde forraada hann. * Luc. 22/3.
3 Sem Jesus visse / ad * Faderenn hafde
giefed hønum alla hlute i hendur / og ad
hn̄ utkom fra Gude / og fære til Guds.
* Matth. 11/27. C. 28/18.
4 Þa stendur hn̄ upp fra kvølldmaal-
tydenne / og leggur af sier klædenn / og took
eitt lynklæde / og girdte um̄ sig.
5 Þar epter hellte hann vatne i munn-
laug / og took ad þvo fætur læresvein-
anna / og þerra þa med lynklædenu sem
hn̄ var med girdtur.
6 Þa kiemur hann til Simonar Pe-
tri / z hn̄ seiger til hans: Herra / þvær
þu mynar fætur?
7 Jesus svarade z sagde til hns: Hvad
eg giore / veitst þu ecke nu / en̄ þu skallt
skynia þad hier epter.
8 Petur seiger til hns: Þu skallt aung
vannveigenn þvo mynar fætur ad eilyfu.
Jesus svarade hønum: ef eg ecke þvæ
þig / þa hefur þu ecke hlutdeild med
mier.
9 Simon Petur seiger til hns: Herra /
ecke fætur mynar einasta / helldur og so
hendurnar og høfuded.
10 Jesus seiger til hns: Hvør sm̄ þveig-
enn er / hefur ecke þørf / nema ad þvo
fæturnar / helldur er hn̄ allur hreinn / og
* þier erud hreiner / en̄ ecke aller.
* C. 15/3.
11 Þvi hn̄ * þeckte þann / sem hann munde
svykia / þar fyrer sagde hann: Þier erud
ecke aller hreiner. * C. 6/64.
12 Þegar hn̄ hafde nu þveiged fætur
þeirra /

fra/og teked sijn klæde/settest hñ aptur
nidur / og sagde til þeirra : vited þier
hvad eg hefe giørt ydur ?
13 Þier kalled mig * Meistara ꝛ Her-
ra/ og þier seiged riett/þvi eg er þad.
* Matth. 23. 8/ 10.
14 Hafe eg þa þveiged ydar fætur /
sm̄ er Herrañ og Meistareñ / þa erud
þier og * skyllduger ad þvo hvørier añ-
ara fætur. * Luc. 22/ 27.
15 Þvi eg hefe * giefed ydr epterdæme/
ad eins sm̄ eg giørde ydur/ skulud þier
og giøra. * 1. Pet. 2/ 21. 1. Joh. 2/ 6.
16 Sañlega/ sañlega seige eg ydur : *
þienareñ er ecke meire sijnū herra / og
ecke eirn postule meire hønum er sende
hañ * c. 15/ 20. Matth. 10/ 24.
17 Ef þier vited þetta/ erud þier sæl-
er/ ef * þier giøred þad. * Matth. 7/ 24
18 Eg seige ecke um̄ ydur alla/ eg veit/
hvøria eg hefe utvaled/ helldur so ad *
ritningeñ uppfillest : sa sm̄ etur braud
med mier/ hefur upplipt sijnum hæl
moote mier. * Ps. 41/ 10. etc.
19 Fra þvi nu seige eg ydur þad/ ædur
eñ þad skiedur / so ad nær þad er skied /
ad þier skuled trua / ad þad er eg.
20 Sañlega / sañlega seige eg ydur : *
hvør sem medtekur / ef eg sende nock-
urn / medtekur mig / eñ hvør sem mig
medtekur/ medtekur þañ/ er sende mig.
* Matth. 10/ 40. Luc. 9/ 48. C. 10/ 16.
1. Thess. 4/ 8.
21 Þa Jesus hafde þetta sagt : komst
hñ miøg vid i anda/ og vitnade/ og sag-
de: * sañlega/ sañlega seige eg ydur/ ad
eirn af ydur mun forrꝫda mig.
* Matth. 26. 20/ 21. etc.
22 Þa litu læresveinarner hvør til añ-
ars/ og * efudust/ um̄ hvørn hellst hañ
talade. * Luc. 12/ 50.
23 Eñ þar * var eirn a medal hans
læresveina / sem lꝫ (til bords) i Jesu
fadme/ hvørn Jesus elskade. * c. 21/ 20.
24 Þessum bente þa Simon Petur/ ad
(hañ skyllde) lertait epter / hvør þad
munde vera/ er hñ talade um̄.
25 Eñ sa same/ med þvi hañ lꝫ upp
vid Jesu briost / seiger hañ til hans :
Herra/ hvør er sa?
26 Jesus svarade/ þad er sa/ hvørium
eg gief þañ bita/ er eg drep ofañ i. Og
hñ drap bitanū ofañ i/ og gaf hñ Ju-
dæ Simonis (syne) Ischariotæ.
27 Og epter þañ bita þa foor satan
i hañ. Þa seiger Jesus til hñs: hvad
þu giører/ þad giør þu snarlega.
28 Eñ þad visse eingeñ af þm̄/ sm̄ sꝫtu
til bordsens / hvar til hañ sagde hon-
um þad.
29 Þvi nockrer meintu / med þvi Ju-
das * hafde fiepungeñ/ ad Jesus segde
til hñs : kaup þad hvørs vier høfum
þørf til hꝫtijdareñar/ edur ad hñ skyll-
de giefa fꝫtækum nockud. * c. 12/ 6.
30 Þa hñ hafde bitañ teked/ gieck hañ
strax ut/ eñ þad var noott.
31 Þegar hañ var nu utgeingeñ/ seiger
Jesus: nu er Son Mañsens forklꝫrad
ur / og Gud er forklꝫradur i hønum.
32 Sie Gud forklꝫradur i hønū/ * þa
mun Gud og forklꝫra hñ i sier sialfū/
og snarlega mun hñ forklꝫra hañ.
* C. 12/ 23.
33 Sona korn / eg er eñ nu lijteñ tijma
hiꝫ ydur. Þier munud leita epter mier/
og so sm̄ eg * sagde til Judaña/ ad hvørt
eg fer / kuñed þier ecke ad koma. Og
eg seige ydur nu : * c. 7/ 34. c. 8/ 21.
34 Nijtt bodord gief eg ydur/ ad * þier
elsked hvørier adra/ so sm̄ eg elskade yd-
ur/ ad þier ꝛ elsked hvørier adra.
* Marc. 12/ 31. etc.
35 * Þar af munu aller þeckia/ ad þier
erud mijner læresveinar / ef þier hafed
kiærleikañ iñbyrdes. * 1. Joh. 2/ 5.
36 Simon Petrus seiger til hans :
Herra / hvørt fer þu ? Jesus svarade
hønū : * hvørt eg fer / kantu nu ecke
filgia mier/ eñ * * sijdar muntu filgia
mier. * c. 7/ 34. * * c. 21. 18/ 19.
37 Petur seiger til hñs: Herra/ hvar
fyrer kañ eg ecke filgia þier nu / eg vil
setia mitt lijf ut fyrer þig?
38 Jesus svarade hønum: setur þu
þitt lijf ut fyrer mig? sañlega/ sañlega
seige

seige eg þier: * Haneñ mun ecke gala/
aadur eñ þu munt afneita mier þris-
var. * Marc. 14. 30/ 72. etc.

XIV. Capitule.

Christur helldur eina Huggunar Pre-
dikun fyrer sijnum Læresveinum.

Dar * hiarta skielfest ecke. * *
Trued þier a Gud/ þa trued
þier og a mig. * v. 27.
* * c. 12/ 44.
2 J mijns Fodurs huse eru * margar
vistarverur. Ef (þad) ecke (være so)
þa hefde eg sagt ydur (þad). Eg fer
burt ad tilbua ydur stad. * 2. Cor. 5/ 1.
3 Og nær eg er burtfareñ / og er bueñ
ad tilbua ydur stad/ kiem eg aptur/ og
vil * taka ydur til mijn sialfs / so ad
hvar eg er/ skuled þier og vera.
* C. 12/ 26. C. 17/ 24.
4 Og hvørt eg fer/ viked þier/ og veig
eñ viked þier.
5 Thomas seiger til hans: Herra/ vier
vitum ecke hvørt þu fer / og hvørneñ
kuñum vier veigeñ ad vita?
6 Jesus seiger til hans: * eg er veg-
ureñ / z sañleikureñ z lijfed / Eingeñ
kiemst til Fodursens/ nema * * fyrer
mig. * Ebr. 9/ 8. * * Eph. 2/ 18.
C. 3/ 12. Ebr. 7/ 25. C. 10/ 19. 2. Cor. 3/ 4.
1. Pet. 1/ 21.
7 Ef þier þeckud mig / þeckud þier
og Fodur miñ / z nu hier epter þecked
þier hñ/ og hafed sied hañ.
8 Philippus seiger til hans: Herra/
sijn oss Fodureñ/ og þad er oss noog.
9 Jesus seiger til hans: so leinge er eg
hia ydur / og hefur þu ecke þeckt mig?
Philippe/ * hvør mig hefur sied/ hefur
sied Fodureñ/ og hvørneñ seiger þu: sijn
oss Fodureñ? * c. 12/ 45.
10 Truer þu ecke/ ad eg * er i Fodur-
num/ og Fadereñ er i mier? þau ord/ sm̃
eg tala til ydar / tala eg ecke af mier
sialfum/ helldur Fadereñ / sm̃ blijfur i
mier/ hañ sialfur giører verkeñ.
* C. 10/ 38. C. 17/ 21.
11 Trued mier/ ad eg er i Fodurnum/ z
Fadereñ i mier/ eñ vilied þier ecke/ (so)
* trued mier (þo) fyrer saker sialfra
verkaña. * c. 10/ 25.
12 Sañlega/ sañlega seige eg ydur:
hvør sm̃ truer a mig/ þau verk/ sem eg
giøre/ mun hañ og giøra/ og hañ mun
giøra stærre eñ þesse / þvi eg fer til
mijns Fodurs.
13 Og hvørs þier * bidied i mijnu naf-
ne/ þad vil eg giøra/ so ad Fadereñ for
klarest i Synenum. * Marc. 11/ 24. etc.
14 Ef þier bidied nockurs i mijnu naf-
ne/ vil eg giøra þad.
15 Ef * þier elsked mig/ (þa) hallded
mijn bodord. * c. 15/ 10. 1. Joh. 5/ 3.
16 Og eg vil bidia Fodureñ / og eiñ
añañ Talsmañ mun hñ giefa ydur/ ad
hñ skule vera hia ydur eilijflega.
17 Hañ sañleikans Anda/ hvørn * heim
ureñ fær eige medteked / þvi hñ sier hñ
ecke/ ei helldur þecker hañ/ eñ * * þier
þecked hñ/ þvi hñ blijfur hia ydur/ og
skal vera i ydur. * Spek. 1. 4/ 5.
* * Joh. 7/ 39.
18 Eg vil * ecke skilia ydur epter fod-
urlausa/ eg kiem til ydar. * Jer. 51/ 5.
19 Þad er eñ nu lijtell tijme/ og heimur
eñ mun ecke sia mig meir/ eñ þier skul-
ud sia mig / þvi eg life / og þier skul-
ud lifa.
20 A þm̃ deige munud þier skilia/ ad *
eg er i mijnu Fodur/ og þier i mier/ og eg
i ydur. * c. 17. 21/ 22.
21 Hvør sm̃ hefur mijn bodord/ og helld
ur þau/ hñ er sa/ sm̃ elskar mig/ eñ hvør
mig elskar / mun elskast af mijnu Fod-
ur/ og eg skal elska hñ/ og openbera hønũ
um mig sialfañ.
22 Judas seiger til hñs/ ecke sa Ischa-
riotes: Herra/ hvad er þad/ ad þu villt
openbera oss þig sialfañ / og ecke heim-
enum?

(Evangelium a Hvijtasuñu.)

23 Jesus svarade / og sagde til hans:
Ef * nockur elskar mig/ hañ mun
hallda mitt ord/ z miñ Fader mun elska
hñ/ og vid munum til hñs koma/ og hia
hønũ vistarveru giøra. * Ords. 8/ 17.
24 Hvør sm̃ ecke elskar mig/ hñ helld-
ur ecke mijn ord / og þad ord / sem þier
heyred/

heyred/er ecke mitt/helldur Fodursens/
sem sende mig.
25 Þetta hefe eg talad til ydar / hiaa
ydur verande.
26 Enn Talsmadurenn/sa Heilage An-
de/ hvorn Faderenn * mun senda i mijnu
nafne/ hann mun kienna ydur alla hlute /
og minna ydur a alla hlute / sem eg sag-
da ydur. * c. 15/26. etc.
27 Frid * læt eg epter hiaa ydur/ minn
frid gief eg ydur / ecke so sem heimurenn
giefur/ þa gief eg ydur(hann.) Ydar hiar-
ta hrædest ecke nie skielfest. * Phil. 4/7
28 Þier hafed heyrt/ad eg sagda ydur:
eg fer burt/ og kiem til ydar / Ef þier
elskudud mig / þa gleddust þier / ad eg
sagde, eg fer til Fodursens/þvi * Fad-
ir minn er mier meire. * c. 10/ 29.
29 Og nu hefe eg sagt ydur(þad/)fyrr
enn þad skier / ad nær þad er skied / ad
þier (þa) skylldud trua.
30 Hiedann af mun eg ecke margt tala
vid ydur / þviad þessa heims hofdinge
kiemur/ og med mig hefur hann alls eckert.
31 Helldur ad heimurenn skule þeckia /
ad eg elska Fodurenn/og * eins sem Fader-
enn hefur mier boded/ so giore eg/)
Standed upp / latum oss ganga hied-
ann. * c. 10/ 18.

XV. Capitule.

Christur helldur aframm somu Predikun.

Eg em þad sanna vijntrie/og minn
Fader er vijngards-madurenn.
2 Hvoria grein a mier/ * sem
ecke ber avoxt/ hana burttek-
ur hann/ og hvoria þa / sem ber avoxt /
hreinsar hann / ad hun skule bera meire
avoxt. * Matth. 15/ 13.
3 Nu erud þier hreiner fyrer þad ord/
sem eg hefe talad til ydar.
4 Blijfed * i mier/ og eg i ydur. Eins
sem greinenn kann ecke bera avoxt af
sier sialfre/nema hun blijfe a vijntrenu/
so og ecke helldur þier/nema þier blijfed
i mier. * c. 6/ 56.
5 Eg em vijntried / þier erud greiner-
nar/ hvor sem blijfur i mier/og eg i hon-
um/ hann ber mikenn avoxt/ þvi * an mijn
faaed þier alls eckert giort. * 2 Cor 3/5
6 Ef nockur ecke blijfur i mier / hann
verdur ut kastadur sem ein grein/og visn
ar/og þeir safna þeim/og * kasta a elld/
og þar brenna. * Matth. 3/ 10.
7 Ef þier blijfed i mier / og mijn ord
blijfa i ydur/(þa) * hvad sem þier vilied/
(þess)beidest/ og þad skal veitast ydur.
* Marc. 11/ 24. etc.
8 Þar i er minn * Fader vegsamadur /
ad þier bered mikenn avoxt / og verded
mijner læresveinar. * Matth. 5/ 16.
9 Eins sem Faderenn elskade mig / so
hefe eg og elskad ydur/ blijfed i astsem-
denne/i þeirre/ sem er mijn.
10 Ef þier * halldid mijn bodord/ mun
ud þier blijfa i minne astsemd/ eins sem
eg hefe hallded mijns Fodurs bodord/ og
blijf i hans astsemd. * c. 14/15.
1. Joh. 5/3.
11 Þetta hefe eg talad til ydar / ad sa
minn fognudur blijfe i ydur / og * ydar
fognudur verde fullkomenn. * c. 16/24.
12 Þetta * er þad mitt bodord/ ad þier
skuled elska hvorier adra / eins sem eg
hefe elskad ydur. * Marc. 12/ 31. etc.
13 Enginn hefur meire * astsemd/ enn
þessa/ad ef nockur setur sitt lijf ut fyr-
er sijna vine. * c. 3/ 16. etc.
14 Þier erud * mijner viner/ef þier giør
ed hvad helst eg bijfala ydur. * c. 8/31.
15 Eg kalla ydur ecke leingur þienara/
þvi þioonenn veit ecke/hvad hans Herra
giører/enn ydur hefe eg kallad vine/ þvi
allt þad/sem eg heyrde af mijnum Fod-
ur/hefe eg kunngiort ydur.
16 * Eige utvolldud þier mig / enn eg
hefe utvaled ydur/ og tilsett ydur / ad
þier skilldud * * ganga burt/ og bera a-
voxt/ og ydar avoxtur skule vara/ so ad
hvors þier biduied Fodurenn i mijnu naf-
ne/ þad skule hann giefa ydur. * Es. 43/2.
** Matth. 28/19.
17 Þad * bijfalade eg ydur/ad þier elsk-
ed hvorier adra. * c. 13/ 34.
18 Ef heimurenn hatar ydur/ (þa)vit-
ed/

ed/ad hñ hefur hatad mig fyrr eñ ydur.
19 Værud * þier af heimenū/ þa elsk-
ade heimureñ þad (hans) eiged (er/) eñ
* * med þvi þier erud ecke af heimenū/
helldur hefe eg utvaled ydur af heimen-
um/ þar fyrer hatar ydur heimureñ.
* 1. Joh. 4/ 5. ** Joh. 17/ 14.
20 Miñest þess ords/ sm̄ eg sagda yd-
ur: * eirn þienare er ecke meire sijnum
Herra: hafe þr offsookt mig / munu þr
og ydur offsækia. Hafe þr halldeð mitt
ord/ munu þr og hallda ydar.
* Matth. 10/24. Luc. 6/ 40. Joh. 13/16.
21 Eñ allt þetta munu þr giøra ydur
vegna mijns nafns/ þvi * þr þeckia ecke
hñ/ sm̄ sende mig. * c. 16/ 3.
22 Ef eg være ecke komeñ / og hefde
talad til þra/ hefdu þr ecke synd/ eñ nu
hafa þr ecke (jafnvel) eitt yferskyn/ ad
afsaka sijna synd med.
23 Hvør mig hatar / hatar og miñ
Fødur.
24 Hefde * eg ecke giørt þau verk a
medal þra/ sm̄ eingeñ añar hefur giørt/
hefdu þeir ecke synd / eñ nu hafa þeir
bæde sied þad/ og hata bæde mig ꝛ miñ
Fødur. * c. 10/ 37.
25 Helldur ad uppfilldest su ræda sem
er skrifud i þra løgmaale: þr høtudu
mig * oforskulldad. * Ps. 35/ 19.
Ps. 59/ 5.

(Evang. VI. S. D. epter Paaska.)

26 Eñ nær * sa Talsmadureñ kiemur/
hvørn eg mun senda ydur fra Fød
urnū/ sa Ande sañleikans/ sm̄ utgeing-
ur af Fødurnum / hañ mun vitna um̄
mig. * Luc. 24/ 49. Joh. 14/ 26.
P. G. 1/ 4.
27 Eñ þier * munud og vitna / þvi
þier erud med mier fra upphafe.
* P. G. 1/ 8. C. 5/ 32.

XVI. Capitule.

Christur helldur eñ aþram̄ sømu
Predikun.

Þetta hefe eg talad til ydar / so
ad þier hneixlest ecke.
2 * Af samkundu husunum
munu þr utelykia ydur / þm su
stund mun koma/ad hvør sa sm̄ lijflæt-
ur ydur/ mun meina/ ad hñ giøre Gude
dijrkan. * Matth. 24/ 9. Marc. 13/ 9.
Luc. 21/ 12.
3 Og þetta munu þeir giøra ydur / af
þvi þeir * þeckia hvørke Fødureñ nie
mig. * C. 15/ 21. 1. Cor. 2/ 8.
4 Þetta hefe eg talad til ydar/ad þeg-
ar su stund kiemur / * ad þier miñest
þess/ ad eg sagda ydur (þad.) Eñ þetta
sagda eg ydur ecke af upphafe / þvi eg
var hia ydur.) * c. 13/ 19. c. 14/ 29.

(Evang. IV. S. D. epter Paaska.)

5 Eñ nu * fer eg til hñs/ sm̄ sende mig/
og eingeñ af ydur spyr mig: hvørt
fer þu? * c. 7/ 33.
6 Helldur af þvi eg talade þetta til
ydar / þa uppfilltest af hrigd ydvart
hiarta.
7 Eñ eg * seige ydur sañleikañ: þad er
ydur gagnlegt/ ad eg fare burt/ þvi fare
eg ecke burt/ mun * * Talsmadureñ ecke
koma til ydar / eñ fare eg burt/ mun eg
senda hñ til ydar. * c. 8/ 46.
** C. 14. 16/ 26.
8 Og nær hañ kiemur/ mun hañ straffa
heimeñ fyrer syndena/ og fyrer riettlæt-
ed/ og fyrer doomeñ.
9 Fyrer syndena ad søñu / af þvi þeir
trua ecke a mig.
10 Eñ fyrer riettlæted / af þvi eg fer
til mijns Fødurs / og þier siaeð mig
ecke leingur.
11 Eñ fyrer doomeñ / af þvi * høfd-
inge þessa heims er dæmdur. * c. 12/ 31.
C. 14/ 30.
12 Eg hefe eñ nu margt ad seigia yd-
ur/ eñ þier kuñed ecke ad bera (þad) nu.
13 Eñ nær hañ / sa Ande sañleikssens
kiemur/ mun * hñ leida ydur i allañ sañ
leika/ þvi hñ mun ecke tala af sier siaalf
um/ helldur hvad hellst hñ heyrer/ mun
hñ tala / og þa (epter-) komande hlute
mun hañ kuñgiora ydur. * c. 14/ 26.
14 Hañ mun giøra mig dijrdlegañ/ þvi
hñ mun af mijnu taka ꝛ kuñgiøra ydur.
15 * Aller hluter/ sm̄ Fadereñ hefur/
eru mijner/ þar fyrer sagda eg/ ad hañ
mun

mun af mÿnu taka/og kuñgiøra ydur.)
* C. 17/10.

(Evang. III. S. D. epter Paaska.)

16 (Þad er)* eirn lÿtell tÿme/ og þier
munud ecke sia mig / og aptur
eirn lÿtell tÿme/og þier skulud sia mig/
þvi eg fer til Fødursens. * C. 7/ 33.
C. 13/ 33.
17 Þa søgdu (nockrer) af hans lære-
sveinũ hvør til añara: hvad er þad/
sem hañ seiger oss: (þad er) eirn lÿtell tÿ-
me/og þier munud ecke sia mig/og apt-
ur eirn lÿtell tÿme / og þier skulud sia
mig? og/þvi eg fer til Fødursens?
18 Þa søgdu þr: hvad er þad/sem hañ
seiger/ sa litle tÿme? vier vitũ ecke hvad
hañ seiger.
19 Þa visse Jesus/ad þeir villdu spyr-
ia hañ / og hañ sagde til þra: þar ad
spyried þier ydar a mille / ad eg sagde:
(þad er) eirn lÿtell tÿme / og þier mun-
ud ecke sia mig / og aptur eirn lÿtell tÿ-
me/og þier skulud sia mig.
20 Sañlega / sañlega seige eg ydur:
þier munud grata z skÿta/eñ heimureñ
mun fagna/ z þier munud hriggver ve-
ra/ eñ ydar hrigd skal snuast i føgnud.
21 * Kviñañ/ nær hun fæder / hefur
hrigd/ þvi ad heñar stund er komeñ/ eñ
nær hun hefur fædt barned/miñest hun
ecke þeirrar þreingingar / fyrer føgn-
ude/ þvi madur er boreñ i heimeñ.
* Es.26/ 17.
22 Og þier hafed þar fyrer nu ad søfnu
hrigd/eñ eg skal sia ydur aptur/og ydar
hiarta skal fagna/ z * ydvarn føgnud
tekur eingeñ fra ydur. * Es. 35/10.
23 Og * a þm sama deige munud þier
ecke spyria mig ad nockru.) * C. 14/20.

(Evang. V. S. D. epter Paaska.)

Sañlega/sañlega seige eg ydur/ad um
hvad hellst þier * bidied Fødureñ i
mÿnu nafne/mun hñ giefa ydur.
* Marc 11/ 24. etc.
24 Hingad til hafed þier ecke beded
nockurs i mÿnu nafne/bidied/z þier skul
ud medtaka / ad ydar føgnudur full-
komnest.
25 Þetta hefe eg i ordskvidum til ydar
talad/ eñ þar kiemur su stund / nær eg
mun ecke tala framar vid ydr i ordskvid
um/helldur opeñberlega kuñgiøra ydur
um miñ Fødur.
26 A * þm sama deige munud þier bid
ia i mÿnu nafne / og eg seige ydur ecke/
ad eg mune bidia Fødureñ fyrer ydur.
* C. 14/ 20.
27 Þvi * Fadereñ sialfur elskar ydur/af
þvi þier elskudud mig/ z ** trudud ad
eg er af Gude utgeingeñ. * C. 14/ 21.
** C. 17. 8/ 25.
28 Eg utgieck fra Fødurnum/og kom
i heimeñ/eg * fyrerlæt aptur heimeñ/z
fer til Fødursens. * C. 13/ 3.
29 Hañs læresveinar seigia til hñs: z
sia/ nu talar þu berlega / og aungvañ
ordskvid mæler þu.
30 Nu vitum vier / ad * þu veist alla
hlute/og hefur ecke þørf/ad nockur spy
rie þig. Af þessu truum vier/ad þu ut
giekst fra Gude.) * C. 21/ 17.
31 Jesus svarade þm: nu trued þier:
32 Sia/su stund mun koma/ z er alla-
reidu komeñ / ad * þier munud sundur
tvÿstrast hvør til sÿns / z mig einsam-
añ epterskilia/ z eg er ** ecke einsam-
añ/ þvi Fadereñ er med mier.
* Marc. 14. 27. etc. ** Joh. 8/ 16.
33 Þetta hefe eg talad til ydar / so ad
þier * skilldud hafa frid i mier/i heim-
enum hafed þier þreinging / eñ ver
ed hughrauster/ eg hefe yferuñed heim-
eñ. * C. 14/ 27. Rom. 5/ 1.
Eph. 2/ 13. Col. 1/ 20.

XVII. Capitule.

Christur giører eina langa Bæn til sÿns Fødurs.

Þetta talade Jesus / og * upp-
lypte sÿnũ augũ til himens/og
sagde: Fader/ stundeñ er kom-
eñ/ vegdfrægdu Son þiñ/ so ad
þiñ Sonur og vegdfræge þig.
* C. 11/ 41.
2 * So sm þu hefur giefed hønũ vald
yfer øllu hollde, ad øllu þvi/sm þu hef
ur giefed hønũ / þeim giefe hañ eilÿft
lÿf. * Matth. 11/ 27. etc.

3 Eñ * þetta er það eilyfa lijf / að þeir þecke þig þañ einasta sañа Gud / og þañ þu utsender / Jesum Christum.
* Spek. 15 / 3.

4 Eg hefe vyðfrægt þig a jørdeñe / eg hefe * það verk fullkomnað / sem þu fieckst mier / að eg skylldе giøra.
* C. 4 / 34.

5 Og giør mig nu vegsamlegañ / þu Fader / hia þier sialfū / med þeirre vegseind / sem eg hafde / fyrr eñ heimureñ var / hia þier.

6 Eg openberade nafn þitt fyrer møññū / hvøria þu hefur giefeð mier af heimenū / þeir voru þyñer / * og þu gafst mier þa / og þeir hafa vardveitt þitt ord. * C. 6 / 37.

7 Nu vita þeir / að allt það / sem þu hefur giefeð mier / er af þier.

8 Þvi þau ord / sem þu hefur giefeð mier / hefe eg giefeð þm̃ / og þr medtooku þau / og þecktu sañarlega / að * eg utgieck af þier / og þr trudu / að þu hefur sendt mig. * C. 16. 27 / 30.

9 Eg bid fyrer þm̃ / eg bid ecke fyrer heimenū / helldur fyrer þm̃ / sm̃ þu hefur * giefeð mier / þvi þr eru þyner.
* C. 6 / 37.

10 Og allt það / sm̃ mitt er / það er þitt / og * það / sm̃ þitt er / það er mitt / og eg er vegsamlegur giørdur i þeim.
* C. 16 / 15.

11 Og eg er ecke meir i heimenū / og þr eru i heimenum / og eg kiem til þyn. Heilage Fader / vardveit þa i þynu nafne / hvøria þu hefur giefeð mier / að þeir sieu eitt / * eins og vid. * C. 10 / 30.

12 A medañ eg var hia þm̃ i heimenū / vardveitte eg þa i þynu nafne: þa ſ þu hefur giefeð mier / þa vardveitte eg / og eingeñ af þm̃ tapadest / nema sa tøpunar sonur / * so að ritningeñ uppfilldest.
* Ps. 109 / 8.

13 Eñ nu kiem eg til þyn / og tala þetta i heimenū / að þr hafe miñ føgnuð uppfilltañ i sier sialfum.

14 Eg hefe giefeð þm̃ þitt ord / og * heimureñ hefur hatað þa / þvi þeir eru ecke af heimenum / eins sm̃ eg er ecke af heimenum. * C. 15. 18 / 19.

15 Eg bid ecke / að þu taker þa ur heimenū / helldur að þu * vardveiter þa fra þvi vonda. * 2. Thess. 3 / 3.

16 Þeir eru ecke af heimenū / eins sem eg er ecke af heimenum.

17 Helga þa i þyñū sañleika / * þitt ord er sañleikur. * C. 8 / 40.

18 Lijka so sm̃ þu sender mig i heimeñ / so hefe eg og sendt þa i heimeñ.

19 Og eg * helga mig sialfañ fyrer þa / so að þeir sieu og so helgader i sañleikanum. * 1. Cor. 1. 2 / 30. Ebr. 2 / 11.

20 Eñ eg bid ecke alleinasta fyrer þm̃ / helldur ogso fyrer þm̃ / sem fyrer þra ord * munu trua a mig. * C. 20 / 31.

21 Að þeir skule aller vera * eitt / eins sm̃ þu Fader / * * i mier / og eg i þier / að þr og skule vera eitt i ockur / so að heimureñ kuñe trua / að þu hefur sendt mig. * Gal. 3 / 28. * * Joh. 10 / 38.

22 Og þa dyrd / sm̃ þu gafst mier / hefe eg giefeð þm̃ / að þeir skule vera eitt / so sm̃ vid erum eitt.

23 Eg * i þeim / og þu i mier / að þeir skule vera fullkomner i eitt / og að heimureñ kuñe að þeckia / að þu hefur sendt mig / og elskad þa / eins sm̃ þu hefur elskað mig. * 1. Cor. 6 / 17.

24 Fader / hvøria þu gafst mier / vil eg / að hvar sm̃ * eg er / skule þeir og vera hia mier / so þr siae þa myna dyrd / er þu hefur giefeð mier / þvi þu elskader mig / fyrr eñ veralldareñar grundvøllur var lagdur. * C. 12 / 26.

25 Riettlaate Fader / * heimureñ þeckte þig og ecke / eñ eg þeckte þig / og þesser þecktu að þu hefur sendt mig.
* C. 15 / 21

26 Og eg kuñgiørde þm̃ þitt nafn / og vil kuñgiøra (þm̃ það /) að su astuemd / sm̃ þu elskar mig med / * skule vera i þm̃ / og eg i þeim. * C. 15 / 9.

XVIII. Capitule.

Christur geingur til siñar Pijnu.

Þa Jesus hafde þetta sagt / * gieck hañ ut med synum læresveinum / yfer um lækeñ * * Kidron / hvar ed var eirn jurtagardur /

Gardur/ i hvørn hañ iñ gieck sialfur/
og læresveinar hans.
* Matth. 26/36. etc. ** 2. Sam. 15/23.
2 Eñ Judas/ sa ed hañ sveik/ visse og
þeñañ stad / þvi Jesus safnadest opt
þangad med sijnum læresveinum.
3 Þa * Judas hafde nu til sijn teked skar
añ/ og þra ypparstu presta/ z phariseæ
aña þienara/ kom hñ þangad med blysū
z lømpū/ z vopnū. * Matth. 26/47.
4 Þegar Jesus visse allt þad sm̄ yfer
hñ skyllde koma/ gieck hñ fram/ z sagde
til þra: ad hvørium leite þier?
5 Þeir svørudu hønū: ad Jesu Naza-
reo. Jesus seiger til þra: eg em hañ.
Eñ Judas/ sm̄ hañ sveik/ stood og hiꝗ
þeim.
6 Þegar hañ nu sagde til þra: * eg
em hñ/ hørfudu þr til baka/ og fiellu til
jardar. * c. 6/ 20.
7 Þa spurde hañ þa eñ ad: ad hvør-
ium leited þier? eñ þeir søgdu: ad Jesu
Nazareo.
8 Jesus svarade/ eg sagde ydur: eg er
hñ/ ef þier leited ad mier/ so læted þessa
fara.
9 So ad su ræda skyllde fullkomnast/
hvøria hñ hafde talad: * af þeim sm̄
þu gafst mier / glatade eg ecke nock-
rum. * c. 17/ 12.
10 Þa hafde Simon Petrus eitt sverd/
og * droo þad ut / og sloo til þess ypp-
arsta prests þienara / og hioo af hans
hid hægra eyra. Og sa þienare hiet
Malchus. * Matth. 26/ 51. etc.
11 Þa sagde Jesus til Peturs: sticktu
þijnu sverde i slijdur/ þañ kaleik/ sm̄ Fad
eren gaf mier / skal eg ecke drecka hañ?
12 Hvørs vegna skareñ / og hershøfd-
ingeñ / og þienarar Judaña tooku Je-
sum/ og bundu hañ/
13 Og * færdu hñ fyrst til Annam /
þvi hañ var magur Caiphæ/ sem var
þess ars ypparste prestur.
* Matth. 26/ 57. etc.
14 Eñ Caiphas var sa/ * sem haf-
de giefed Judunum raad / ad þad væ-
re gagnlegt/ ad eirn madur færest fyrer
lijdeñ. * c. 11/ 50.
15 Eñ Simon Petrus/ z sa añar lære
sveirn epter filgde Jesu/ eñ sa same lære
sveirn var kuñugr þm̄ ypparsta preste/
z gieck iñ med Jesu i sal þess yppar-
sta prests.
16 Eñ * Petrus stood ute fyrer dyr-
unū. Þa gieck ut sa añar læresveirn/
sem var kuñugur þm̄ ypparsta preste /
og talade vid dyravørdslu konuna / og
leidde Petrum iñ. * Matth. 26/69. etc.
17 Þa seiger ambatteñ / sem dyrnar
geimde/ til Petrum: ertu og ecke eirn af
þessa mañs læresveinū? hañ seiger:
ecke em eg.
18 Eñ þienararner og undermeñerner
stoodu / z høfdu giørt kola-elld / þvi
þad var kallt / og vermdu sig. Og Pe-
tur stood hiꝗ þm̄/ og vermde sig.
19 Þa spurde sa ypparste prestur Je-
sum ad hans læresveinū / og ad hans
kieñingu.
20 Jesus svarade hønū: * eg hefe tal-
ad openberlega fyrer heimenum/ eg hefe
alltijd kient i samkundu husenu z must-
erenu/ þar sm̄ Judarner af øllum stød-
um koma til samans/ og i leyne hefe eg
eckert talad. * c. 7/ 26.
21 Þvi spyr þu mig? spyr þa/ sm̄ hafa
heyrt/ hvad eg talade til þra/ siaa/ þeir
vita/ hvad eg hefe sagt.
22 Eñ sm̄ hñ þetta talade/ gaf * eirn
af þienurunū/ sm̄ stoodu hiꝗ/ Jesu pust
ur / og sagde: skalltu so svara þeim
ypparsta preste? * 1. Kong. 22/ 24.
23 Jesus svarade hønū: hafe eg illa
talad/ þa bevijsa þad sie illt / eñ hafe eg
talad riett/ þvi slær þu mig?
24 Þvi Annas hafde sendt hañ bund
eñ til þess ypparsta prests Caipham.
25 Eñ * Simon Petrus stood, og verm
de sig/ Þa søgdu þr til hñs: ertu og
ecke af hñs læresveinum? hañ neitade
(þvi/) og sagde: eige er eg.
* Matth. 26. 58/ 70. etc.
26 Eirn af þess ypparsta prests þien-
urū / sm̄ var frænde hñs / hvørs eyra
Petur hafde afhøggved/ seiger: sa eg

þig ecke i jurtagardenū med hōnum?
27 Þa neitade Petur aptur / og jafn-
snart gool haneñ.
28 Þa leiddu þr Jesum fra Caipha
til * doom-hussens/ eñ þad var ærla: z
þr geingu ecke iñ i doom-hused/ ad þeir
saurgudust ecke/ helldur ad þeir mættu
neyta paskaña. * Matth. 27/ 2.
Marc. 15/ 1. Luc. 23/ 1.
29 Þa gieck Pilatus ut til þeirra/og
sagde: hvada ákiæru færed þier a mov
te þessum manne?
30 Þeir svørudu / og søgdu til hans:
være þesse ecke ospootamadur / þa hefdū
vier ecke ofurselldt þier hañ.
31 Þa sagde Pilatus til þra: * taked
þier hñ/ og dæmed hñ epter ydar løgmaa
le. Þa søgdu Judarner til hñs: oss leif-
est ecke ad lyflata nockurn: * c. 19/ 6.
32 So ad Jesu ræda skyllde fullkom-
nast/ hvøria hañ talade/ * tilteiknan-
de/ hvørium dauda hañ munde deya.
* Matth. 20/ 19. Marc. 10/ 33.
* Luc. 18/ 31.
33 Þa * gieck Pilatus iñ aptur i doom
hused/ og kallade a Jesum/ og sagde til
hñs: ertu sa konungur Judaña?
* Matth. 27/ 11, etc.
34 Jesus svarade hønū: talar þu þad
af þier sialfum / eda hafa adrer sagt
þier þad um̄ mig?
35 Pilatus svarade: hvørt er eg eirn
Jude? þijn þiood og þr yppurstu prest-
ar ofurselldu þig mier / hvad hefur þu
giørt?
36 Jesus svarade: * mitt ryke er ecke
af þessū heime/ være mitt ryke af þess-
um heime/ (þa) mundu myner þienar-
ar stryda þar fyrer/ ad eg skillde ecke of-
urseliast Judum / eñ nu er mitt ryke
ecke ad hiedañ. * c. 6/ 15.
37 Þa sagde Pilatus til hñs: þu ertu
samt konungur? Jesus svarade/ þu seig
er þad / þvi eg er eirn konungur / eg er
þar til fæddur/ og þar til komeñ i heim
iñ/ ad eg skule vitne bera sañleikanum /
Hvør sa/ sem er af sañleikanum/ heyr-
er mijna raust.
38 Pilatus seiger til hñs: hvad er sañ
leikureñ? og þa hñ hafde þetta sagt/
gieck hñ aptur ut til Judaña / z seiger
til þeirra: * eg fiñ aungva søk i hōn-
um. * Matth. 27/ 23. Marc. 15/ 14.
Luc. 23/ 14.
39 Eñ * þier hafed eirn siodvana/ ad
eg giefe ydur eirn lausañ a paskunū/
Vilied þier þa/ ad eg giefe ydur lausañ
þañ konung Judaña? * Matth. 27/ 15.
40 Þa hroopudu þeir aller aptur / og
søgdu: ecke þeñañ / helldur * Barra-
bam/ eñ Barrabas var eirn spillvirke.
* Matth. 27/ 20 etc.

XIX. Capitule.

Christur verdur Krossfestur/ Deiddur og Grafeñ.

Þa took Pilatus þar þ Jesum/
og liet * hudstrykia hañ.
* Matth. 27. 26/ 27, etc.
2 Og stryds menñerner * flieett-
udu eina koronu af þyrnum / og settu
(hana) a hñs høfud/og løgdu eitt pur-
pura klæde yfer hñ/ * Matth. 27/ 29.
3 Og søgdu: heill sierttu konungur Jud
aña/og gaafu hōnum pustra.
4 Þa gieck * Pilatus ut aptur / og
seiger til þeirra: sie/eg leide hñ hyngad
ut til ydar / so ad þier vited / ad eg fiñ
aungva søk i hønum. * c. 18/ 29.
5 Þa gieck Jesus ut / berande þyrne
koronuna og purpura klæded. Og hañ
seiger til þra: sied þañ mañ.
6 Þegar þr yppurstu prestar og þien-
ararner nu saau hañ/hroopudu þeir/og
søgdu: krossfestu/ krossfestu. Pilatus
seiger til þeirra: taked þier hñ og kross
fested/ þvi eg fiñ aungva søk i hønum.
7 Judar svørudu hønum: vier * høfū
løgmæled/ z epter þvi voru løgmæle er
hñ dauda sekur/ þvi hñ hefur giort sig
sialfañ ad Syne Guds.
* 3. Mos. 24. 15/ 16. 5. Mos. 18/ 20.
8 Þegar Pilatus hafde nu heyrt þessa
rædu/ ottadest hañ meir/
9 Og gieck iñ * aptur i doomhused/og
seiger til Jesum. hvadañ ert þu? eñ
Jesus gaf hønū eckert svar. * c. 18/ 33.

10 Þa ſeiger Pilatus til hañs: talar
þu ecke vid mig? veitſtu ecke/ad eg hefe
valld til ad kroſſfeſta þig / og eg hefe
valld til ad giefa þig lauſañ?
11 Jeſus ſvarade: þu hefder eckert valld
i mooti mier/ ef þad være ecke * giefed
þier ad ofañ / þar fyrer/ ſa ſm̄ ofur-
ſelde mig þier / hañ hefur ſtærre ſynd.
* Spek. 6/3. etc.
12 Þar epter leitadeſt Pilatus vid/ ad
láta hn̄ lauſañ/eñ Judarner hroopudu
og ſøgdu: ef þu lætur þeñañ lauſañ/
þa ertu ecke vinur keyſarans/ Hvør ſm̄
giører ſig ad konunge / hañ motſeiger
keyſaranum.
13 Þegar Pilatus hafde nu heyrt þa
rædu/leidde hn̄ Jeſum ut/og ſette ſig a
doomſtooleñ / a þm̄ ſtad / ſem kallaſt
ſteinlagdur/eñ a ebreſku Gabbatha.
14 Eñ þad var adfángadagur páſka
um̄ þa ſiottu ſtund / Og hañ ſeiger til
Judaña: ſiá þañ ydar konung.
15 Eñ þr hroopudu : tak burt / tak
burt/ kroſſfeſtu hn̄. Pilatus ſeiger til
þra: ſkal eg kroſſfeſta ydvarn konung?
þeir yppurſtu preſtar ſvørudu: vier høf
um ecke konung/nema keyſarañ.
16 Þa ofurſelde hn̄ þm̄ hañ þar fyrer
til ad kroſſfeſtaſt. Eñ þr tooku Jeſum/
og leiddu (hañ) burt.
17 Og hn̄ bar ſiñ kroſſ / og gieck ut til
* þeſſ ſtadar / ſm̄ kallaſt høfudſkielia
ſtadur / hvør ed kallaſt a ebreſku Gol-
gatha. * Matth. 27/ 25.
18 Hvar þr kroſſfeſtu hn̄/ z med høn-
um adra tvo/ſiñ til hvørrar handar/eñ
Jeſum i mided.
19 Eñ Pilatus hafde og ſkrifad eirn
titel/ og ſett hn̄ upp yfer kroſſeñ. Eñ
þar var ſkrifad: Jeſus Nazaræus/ ſa
konungur Judaña.
20 Þeñañ titel láſu þa marger af
Judunum/ þviad nærre borgeñe var ſa
ſtadur/ hvar Jeſus var kroſſfeſtur / og
þad var ſkrifad a ebreſku / griſku/ lat
inu.
21 Þa ſøgdu þr yppurſtu preſtar Jud-
aña til Pilatum: ſkrifa ecke ſa konung
ur Judaña / helldur ad hn̄ ſagde: eg er
konungur Judaña.
22 Pilatus ſvarade : þad ſm̄ eg hefe
ſkrifad / hefe eg ſkrifad.
23 Þa * ſtrijdsmeñerner høfdu nu kroſſ-
feſt Jeſum/tooku þr hn̄s klæde/z ſkip-
tu i fioora parta / hvøriu̅ ſtrijdsmañe
eirn part/og kyrteleñ/ Eñ kyrtelleñ var
ecke ſaumadur / prioonadur fra ofañ-
verdu allt nidur i giegnum.
* Matth. 27/ 35. Marc. 15/ 24.
24 Þa ſøgdu þr hvørier til añara :
látu̅ oſſ ecke ſkiera hn̄ i ſundur/ helld-
ur hlutunſt um̄ hn̄/hvørs hn̄ ſkal vera/
uppa þad ritningeñ ſkyllde uppfillaſt /
ſm̄ ſeiger : * þeir ſkiptu mijnu̅ klædum
a mille ſijn/og a miñ kyrtel køſtudu þr
hlutkieſte. Þetta giørdu nu ſtrijdsmeñ
erner. * Pſ. 22/ 19.
25 Eñ þar ſtoodu hiá kroſſe Jeſu /
moodur hn̄s/ og moodur ſyſter hans/ *
Maria Cleophæ / og Maria Magda-
lena. * Matth. 27/ 61.
26 Þa Jeſus ſá nu ſijna moodur / og
þañ læreſvein ſtanda hiá / hvørn hañ
elſkade / ſeiger hañ til ſiñar moodur :
kviña/ſiá/ þad er þiñ Sonur.
27 Þar epter ſeiger hañ til læreſveins
ſens: ſiá / þad er þijn mooder/ og upp
fra þeirre ſtundu took ſa læreſveirn
hana til ſijn.
28 Epter þad/ſm̄ Jeſus * viſſe/ad allt
var nu fullkomnad/ ſo ad ** ritning-
eñ ſkyllde fullkomnaſt/ ſeiger hañ: mig
þyrſter. * c. 18/ 4. ** Pſ. 69/ 22.
29 Þar var þa ſett eitt ker fullt af
edike. Eñ þeir fylltu eirn niardarvøtt
med edik / og ſettu hn̄ uppa eirn iſop /
og báru þad høñu̅ ad muñe.
30 Þa Jeſus hafde nu ediked medtek-
ed/ ſagde hañ: þad er fullkomnad / og
hneigde høfuded/ og gaf upp andañ.
31 Hvar fyrer Judarner / ſo ad lijkam-
arner være ecke a kroſſenu̅ um̄ ſabbat-
eñ / med þvi þad var adfángadagur /
þviad ſa ſame ſabbats dagur var mik-
ell/ bádu Pilatum/ad þeirra bein mætti
briootaſt/og þeir ofañtakaſt.

32 Þa

32 Þa komu strijdsmeñerner/ og brutu
þess fyrsta bein/ og þess aññars/ sm̄ kross
festur var med hönum.
33 Eñ sm̄ þr komu til Jesum / þegar
þeir sau ad hañ var allareidu latenñ /
brutu þeir ecke hans bein.
34 Eñ eirn af strijdsmøñunū opnade
hn̄s sijdu med spioote / og strax utrañ
blood og vatn.
35 Og sa þad hefur sied / hefur vitn-
ad / og sa hn̄s vitnesburdur er sañur /
og sa same veit/ ad hañ seiger satt/ so
ad þier skuled trua.
36 Þvi þetta skiede / so ad ritningeñ
skyllde fullkomnast. hn̄s * bein skulu ecke
sundurbriootast. * 2. Mos. 12/ 46.
37 Og aptur seiger øñur ritning : *
þeir munu siaa/ i hvørn þr hafa stung-
ed. * Zach. 12/ 10.
38 Eñ þar epter * bad Joseph af
Arimathia/ sm̄ var eirn Jesu læresvei-
rn/ þo heimuglegur / vegna otta Jud-
añna/ Pilatum/ ad hn̄ mætte ofañtaka
lijkamañ Jesu/ og Pilatus leifde þad/
þa kom hn̄/ og took ofañ lijkamañ Je-
su. * Marc. 15/ 43. etc.
39 Eñ Nicodemus kom eirneñ / sa sm̄
fyrr hafde komed til Jesu um̄ noott * / z
bar ** samblandada myrrhu og aloe /
hier um̄ hundrad pund. * c. 3/ 2.
** Matth. 2/ 11.
40 Þa toku þr lijkamañ Jesu/ z sveip
udu hn̄ i lijndukum med dijrmætu salve /
so sm̄ sidur er Judaña / til ad greptra.
41 Eñ þar var i þm̄ stad / hvar hañ
var krossfestur/ eirn jurtagardur / og i
jurtagardenū ein nij grøf / i hvøria eñ
nu hafde eingeñ lagdur vered.
42 Þar løgdu þr þa Jesum/ fyrer sak
er adfangadags Judaña/ med þvi grøf
eñ var nærre.

XX. Capitule.

Christur Uppriis fra daudum og Opeñberast.

A * þeim fyrsta deige i vikuñe/
kiemur Maria Magdalena
ardeiges / þegar þad var eñ
nu myrkt / til grafareñar / z
sier/ ad steirneñ var burtteken af grøf
eñe. * Marc. 16/ 1. etc.
2 Þa hleipur hun/ z kiemur til Simon
ar Peturs/ z til þess aññars læresveins/
hvørn Jesus elskade / z seiger til þra :
þeir hafa burtteked Herrañ ur grøf-
eñe / og vier vitum ecke/ hvar þr hafa
lagt hañ.
3 Þa * gieck Petur og sa aññar lære-
sveirn ut/ og komu til grafareñar.
* Luc. 24/ 12.
4 Eñ þr tveir hlupu asamt/ z sa añ-
ar læresveirn hlioop hradara eñ Pet-
ur z kom fyrre til grafareñar.
5 Og sm̄ hn̄ skigneft iñ / sier hañ lijn-
klædeñ løgd/ eñ gieck þo ecke iñ.
6 Þa kiemur Simon Petrus/ sm̄ filg-
de hønum/ z gieck iñ i grøfena/ og sier
lijnklædeñ liggia/
7 Og sveita dukeñ / sm̄ var um̄ hans
høfud / ecke lagdañ hia lijnklædunum/
helldr sierdeiles samañvafeñ/ i einū stad.
8 Þa gieck þar þ z sa aññar læresveirn
iñ/ sm̄ hafde fyrre komed til grafareñ-
ar/ og saa/ z trude.
9 Þvi þr vissu ecke eñ þa ritninguna/
ad þad byriade hønum fra daudum
upp ad rijsa.
10 Þa geingu læresveinarner heim
aptur.
11 Eñ Maria stood hia grøfeñe / og
gret ute fyrer. Er hun nu gret/ skign-
est hun iñ i grøfena/
12 Og sier tvo * eingla sitia i hvijtū
klædū/ eirn til høfda z aññañ til foota/
þar sem lijkameñ Jesu hafde vered lagd
ur. * Marc. 16/ 5. etc.
13 Og þr seigia til heñar : kviña/ þvi
grætur þu? hun seiger til þra : af þvi
þr hafa teked i burtu Herrañ miñ/ z eg
veit ecke/ hvar þeir hafa lagt hañ.
14 Og sm̄ hun þad hafde sagt / snere
hun sier vid / og * sier Jesum standa
(þar/) og visse ecke/ ad þad var Jesus.
* Matth. 28/ 9.
15 Jesus seiger til heñar : kviña / þvi
grætur þu ? ad hvøriū leitar þu? hun
meinte þad være jurtagards madureñ /
og

og seiger til hans: Herra / ef þu hefur
bored hn̄ i burtu/ (þa) seig mier/ hvar
þu hefur lagt hn̄ / og eg vil taka han̄.
16 Jesus seiger til hen̄ar: Maria. Þa
snere hun sier vid / og seiger til hans:
Rabbuni/ sem kallast Meistare.
17 Jesus seiger til hen̄ar: snert mig
ecke / þvi eg er ecke en̄ nu uppstigen̄ til
mijns Fødurs/ Helldur far til * brædra
min̄a/ og seig þm̄: eg fer upp til mijns
Fødurs / og ydvars Fødurs / og mijns
Guds/og ydar Guds. * Ps. 22/23. etc.
18 * Maria Magdalena kiemur og
kun̄giører læresveinun̄ / ad hun hafe
sied Herran̄/ og ad han̄ hefde sagt hen̄e
þetta. * Marc. 16/ 10.

(Evang. 1. S. D. epter Paaska.)

19 Þegar * var komed kvølld þess sa-
ma dags/(sem var) sa fyrste i vik
un̄e/og dyrnar voru luktar/ þar sm̄ lære
sveinarner høfdu saman̄safnast af
hrædslu vid Judana/kom Jesus/ z stood
i myded/ z seiger til þra: fridur(sie)med
ydur. * Luc. 24/ 36. etc.
20 Og sm̄ hn̄ þad sagde: sijnde hn̄ þm̄
hendurnar/og sijna sijdu. Þa urdu lære-
sveinarner glader / ad þr sau Herran̄.
21 Þa sagde Jesus aptur til þra: frid
ur(sie)med ydur. Lijka sm̄ Faderen̄ * sen-
de mig / so sende eg og ydur.
* Es. 61/ 1. Joh. 17/ 18.
22 Og er hn̄ þad sagde/blies hn̄ a þa/
og seiger til þeirra: medtaked Heilag-
an̄ Anda.
23 Hvørra hellst synder sm̄ þier fyrer-
giefed / eru þær þeim fyrergiefnar/ og
hvørra hellst þier apturhallded / eru
þær apturhalldnar.
24 En̄ Thomas eirn af þm̄ toolf /
sm̄ kallast tvijbure/ var ecke med þeim /
þegar Jesus kom.
25 Þa søgdu þr adrer læresveinarner
til hn̄s: vier høfū sied Herran̄. En̄ hn̄
sagde til þra: nema eg sæe sied nagla-
fared i hn̄s høndū/og stijnge mijnū fijng
re i naglafared/ og stijnge min̄e hende i
hn̄s sijdu / vil eg aungvan̄veigen̄ trua.
26 Og epter ætta daga / voru aptur
hn̄s læresveinar in̄e / og Thomas med
þm̄. Jesus kiemr/ þa dyrnar voru luckt
ar / og og stood i myded og sagde: frid-
ur (sie) med ydur.
27 Þar epter seiger hn̄ til Thomam:
riett þin̄ fijngur hijngad/ og sia mijnar
hendur/ og riett þijna hond hijngad/ og
stijng (hen̄e) i mijna sijdu / z vert ecke
vantruadur/ helldur truadur.
28 Og Thomas svarade / og sagde til
hn̄s: * Drotten̄ min̄ og Gud min̄.
* 1. Kong. 18/39.
29 Jesus seiger til hans: af þvi þu
sæst mig/Thoma/truder þu/ sæler eru
þeir/ * sem ecke hafa sied/ og hafa þo
truad. * 1. Pet. 1/ 8.
30 Og * mørg øn̄ur teikn giørde þa
Jesus i augsijn sin̄a læresveina/ sm̄ ecke
eru skrifud i þessare book. * c. 21/ 25.
31 En̄ þesse eru skrifud / so ad þier
trued / ad Jesus er sa Christus / sa
Sonur Guds/ og ad þier/ * sm̄ trued/
skuled hafa lijfed i hn̄s nafne.)
* 1. Joh. 5/ 13.

XXI. Capitule.

Christur openberast og bijþalar Petre
ad Fæda sijna Saude.

Þar epter openberade Jesus sig
sialfan̄ aptur læresveinunū /
vid siooen̄ Tyberiadis/ en̄ han̄
openberade sig so:
2 Þar voru til samans Simon Petrus/
og Thomas/ * sm̄ kallast tvijbure/og
** Nathanael/ sa ur Cana i Galilæa/
og þr Zebedæi(syner/)og tveir adrer af
hn̄s læresveinum. * c. 20/ 24.
** C. 1/ 45.
3 * Simon Petrus seiger til þra: eg
fer burt ad fiska. Þeir seigia til hn̄s:
vier førum og med þier. Og þeir fooru
ut/og stigu strax a skip/og a þeirre sø-
mu nootttu fengu þeir eckert.
* Luc. 5/ 5.
4 En̄ ad morgne komnū/ stood Jesus i
siafar-fiørun̄e / en̄ læresveinarner *
vissu ecke/ad þad var Jesus. * c. 20/ 14
5 Jesus seiger þa til þeirra: børn /
hafe þier eckert ad eta: þeir svørudu

honum: ney.
6 Enn hñ sagde til þra: varped netenu
ut til hægre hlidar skipsens/og þier skul
ud fiña/ Þa vørpudu þr ut / og kuñu
ecke draga þad framar/ f rer fiølda sak
er fiskaña. * Luc. 5 / 4.
7 Þa seiger sa læresveirn/* hvørn Je
sus elskade/til Petturs: Herrañ er þad.
Þegar Simon Petrus heyrde/ad Herr
añ var þad/ vafde hñ um̃ sig skyrtuñe/
þvi hañ var (aňars) nakeñ/z varpade
sier sialfum a sióeñ. * C. 13/ 23.
8 Enn þr adrer læresveinarner komu a
skipenu / þvi þeir voru ecke læangt fra
lande/helldur hier u ñ tvø hundrud aln
er/og þr droou neted med fiskunum.
9 Sem þr stigu nu uppa landed / sau
þr glædur liggia/ og fisk yfer lagdañ/z
braud.
10 Jesus seiger til þeirra: færed hing
ad af fiskunũ/ sm̃ þier feingud nu.
11 Simon Petrus stie iñ/ z droo neted
a land/fullt af stoorum fiskũ/ hundrad
fimtiju z þremr/z þo þr væru so marg
er/ *rifnade neted ecke. * Luc. 5/ 6.
12 Jesus seiger til þra: komed/snæded/
eñ eingeñ af læresveinunum þorde ad
spyria hañ: hvør ert þu: þvi þr vissu/
ad þad var Herrañ.
13 Þa kiemur Jesus/ og tekur brauded
z giefur þm̃ / og * sømuleides fiskeñ.
* C. 6/ 11.
14 Þetta er nu hid þridia siñ/ad Jesus
er opeñberadur sijnum læresveinũ/ epter
þad hañ var uppriseñ fra daudum.
15 Þa þeir høfdu nu snædt/seiger Je
sus til Simonar Peturs: Simon Jona
(son) elskar þu mig meir eñ þesser? hñ
seiger til hans: ia Herra/þu veitst ad
eg elska þig. Hañ seiger til hans: fæd
þu lømb mijn.
16 Hañ seiger aptur til hñs añad siñ:
Simon Jona (son/)elskar þu mig: hñ
seiger til hans : ia Herra / þu veitst/
ad eg elska þig. Hañ seiger til hans:
*fæd þu saude mijna. *P. G. 20/28.
17 Hañ seiger til hñs i þridia siñ: Si
mon Jona (son) elskar þu mig: Petur
hrigdest vid / ad hañ sagde til hans i
þridia siñ: elskar þu mig? og hañ sagde
til hans: Herra / þu veitst alla hlute/
þu veitst ad eg elska þig. Jesus seiger
til hñs: fæd þu saude mijna.
18 Sañlega/sañlega seige eg þier: þeg
ar þu varst yngre/gyrdter þu þig sialf
añ/z gieckst hvørt þu villder/ Eñ nær
þu verdur gamall/muntu utrietta þijn
ar hendur/z eirn añar mun gyrda þig/z
færa þig þangad/ sm̃ þu ecke villt.
19 Eñ þad sagde hañ * til ad teikna/
med hvada dauda hñ skyllde prijsa Gud.

(Evang. þridia Dag Joola.)

Og er hañ þad sagde: seiger hañ til
hans: filg þu mier epter.
* 2. Pet. 1/ 14.

20 Þa snere Petur sier vid/z leit þañ
læresveirn/ *hvørn Jesus elskade/ epter
filgianda/hvør og la u ñ kvølldmaliñ sijd
ena upp vid hñs brioost/z hafde sagt:
Herra / hvør er sa / sem mun forráda
þig? * v. 7. c. 13/ 25.
21 Þegar Petur leit nu þeñañ / seiger
hñ til Jesu: Herra/ eñ hvad skal þesse?
22 Jesus seiger til hañs : ef eg vil/
ad hañ blijfe þar til eg kiem / hvad
(kiemur þad) vid þig ? filg þu mier
epter.
23 Þa gieck su ræda ut a medal bræd
raña/sa læresveirn deyr ecke/Og Jesus
sagde ecke til hñs: hñ deyr ecke/helldur/
ef eg vil/ ad hañ blijfe þar til eg kiem/
hvad (kiemur þad) vid þig?
24 Þesse er sa læresveirn/sm̃ *vitnar
um̃ þessa hlute/og hefur skrifad þetta/
og vier vitum / ad hñs vitnesburdur er
sañur.) * C. 15/ 27.
25 Eñ* þar eru og marger adrer hlut
er / sem Jesus giørde / hvørier ef þeir
skilldu skrifast hvør fyrer sig/meina eg/
ad heimureñ sialfur kijñe og ecke
taka þær bækur/ sem skrif
ast mættu / amen.
* C. 20/ 30.

Postulaña

Postulaña Giørningar.

I. Capitule.

Christi Himnafør/ og Matthiæ Ut-
valning til þess Postullega Embættes.
(Lectian a Christi Uppstigningar Dag)

Þa fyrre book giørda eg /
o * Theophile/um̄ alla
þa hlute/er Jesus hoof
ad giøra og kieña.
* Luc. 1/3.
§. 2 Allt til þess dags *
er hañ var uppnumeñ / epter þad hañ
hafde giefed postulunū bodord/ hvøria
hañ hafde utvaled / fyrer þañ Heilaga
Anda. * Luc. 24. 50/ 51.
3 Hvøriū hñ og hafde sÿndt sig siælf-
añ lifande / epter þad hañ hafde lided
(sÿna þÿnu/) med mørgū tæknum/ þa
hañ um̄ fioruttÿge daga var siedur af
þm̄/ og talade þa hlute/ (sm̄ heyra) til
rÿke Guds. * Luc. 17. 20/ 21.
Rom. 14. 17.
4 Og er hñ hafde samañsafnast med
þm̄/ baud hñ þeim/ad þr færu ecke ut
af Jerusalem / helldur ad þr bidu epter
fyrerheite Fødursens/hvørt * þier haf
ed heyrt (sagde hñ) af mier.
* Joh. 15/ 26. etc.
5 Þvi * Johañes skÿrde ad søñu med
vatne / eñ þier munud skÿrast med Hei-
løgum Anda / ecke længt epter þessa
daga. * Matth. 3/ 11. etc.
6 Eñ þeir/er þa voru komner til sam
ans/spurdu hñ/og søgdu: Herra/ vill-
tu a þessum tÿma * upprietta Israel
rÿked? * Luc. 24/ 21.
7 Eñ hñ sagde til þra: * þad er ecke
ydvart / ad vita tÿma edur stunder/ sem
Faderen hefur sett i (sÿnu) eigeñ vall-
de. * Marc. 13/ 32.
8 Eñ * þier skulud medtaka krapt þess
Heilaga Anda / sm̄ mun koma yfer yd-
ur/og þier skulud vera * * vitner vott-
ar i Jerusalem / og i allre Judæa og
Samaria / og allt til enda jardarennar.
* C. 2/ 2. ** Joh. 15/ 27.
9 Og er hañ hafde þetta sagt/ * vard
hñ þm̄ asiaændum uppnumeñ / og eitt
skÿ took hñ burt fra þra augum.
* Luc. 24/ 51. etc.
10 Og er þeir stordu upp i himeneñ /
þa hñ foor (i burtu/) og sia/ tveir meñ
stoodu hia þm̄ i hvÿtū klædum.
11 Hvorier og søgdu: þier Galileiskir
meñ / hvi standed þier / horfande upp i
himeneñ? þesse Jesus/ sm̄ er uppnumeñ
fra ydur i himeneñ/ hñ same mun koma
* med sama hætte/ sm̄ þier sæud hañ
faranda til himens.) * Luc. 21/ 27.
12 Þa sneru þr aptur til Jerusalem/
af * þvi fialle / sm̄ kallast oliufiall /
hvørt ad er nærre Jerusalem / ein sab-
bats gaunga. * Luc. 24. 50/ 51/ 52.
13 Og er þr komu iñ / stigu þeir uppa
saleñ/ hvar þr dvølldu / bæde * Petrus
og Jakobus / Johañes og Andreas /
Philippus og Thomas/ Bartholomæ-
us og Matthæus / Jakobus Alphæi
(son/) z Simon Zelotes/og Judas Ja-
kobi. * Matth. 10/ 2.
14 Þesser aller voru * samhuga stad-
faster i bæn og akalle med kviñunū/ og
Mariu moodur Jesu / og med brædrum
hans. * C. 2/ 1.
15 Og a þessū døgum stood Petur upp
midt a medal lærisveinaña/og sagde/ eñ
maña flockureñ var þar til samans /
hier um̄ hundrad og tuttugu:
16 Þier meñ/brædur/ þad byrjade þeir-
re * ritning ad uppfillast/er sa Heilage
Ande fyrersagde / fyrer muñ Davids /
um̄ Judam / hvør ed giørdest ** leid-
toge þeirra/er gripu Jesum.
* Ps. 41/ 10. etc. ** Joh. 18/ 3.
17 Þvi hñ var * talen med oss/ og høñū
hafde hlotnast hlutfall þessa embætt-
es. * Luc. 6/ 16.
18 Þesse utvegade nu so eirn akur fyr-
er verd ranglætesens/Og þegar * hañ

hafde heingt sig/brast hā i sundur i mid
ru/ og øll hāns iñyble uthelltust.
* Matth. 27/ 5.
19 Og þad er kuñugt orded øllū / sm̄
bua i Jerusalem / so ad * sa same akur
kallast a þra eigeñ tungu/ Hakeldama/
þad er/ bloods akur.
* Matth. 27. 7/ 8/ 9. etc.
20 Þvi þar er skrifad i * psalma-bok
eñe: hañs sekur verde i eyde / og þar sie
eingeñ sm̄ þar bygge/ z hās * * byskups
doom medtake eirn añar.
* Ps. 69/ 26. * * Ps. 109/ 8.
21 Þar fyrer byriar þad/ad eirn af þm̄
møñū/sm̄ med oss hafa vered/uṁ allañ
þañ tijma / a hvørium Drottenn Jesus
gieck iñ og ut a medal vor/
22 Þa hañ hafde uppbyriad fra skijrn
Johañis/ allt til þess dags/ er hñ var
uppnumeñ fra oss/ad eirn(seige eg)ver
de vottur hās upprisu med oss/af þm̄.
23 Og þr tilsettu tvo/Joseph/sm̄ kall
adest Barsabas/hvøred auknefnest Ju
stus/og Matthiam.
24 Og beiddust fyrer / og søgdu: Þu
Drotteñ/sm̄* þecker hiørtu allra/aug
lijs þu hvørn þu hefur utvaled af þess
um tveimur/ * Ps. 7/ 10. etc.
25 Til ad medtaka hlutskipte þessarar
þioonustu/ z postuladooms/sem Judas
veik fra/ ad hañ fære i siñ eigeñ stad.
26 Og þeir * hlutudust uṁ þa/z hlut
ureñ fiell yfer Matthiam/Og þad var
samþyckt/ad hañ være med þeim ellefu
postulum. * Ordsk. 16/ 33.

II. Capitule.

Heilags Anda sijneleg Utsending yfer Postulana/ og Peturs Predikun uṁ Christum.

(Lectiañ a Hvijtasuñu.)

Og þa er fullkomnadest hvijta-
suñudagureñ/ voru þeir * all-
er med einum huga til sam-
ans. * c. 1/ 14.
2 Og þar skiede * skyndelega eitt hliood
af himne / sm̄ eins geysande stormvind
ar/ z fyllte upp allt hused/þar sem þr
satu. * Joel. 3/ 1. etc. Zach. 12/ 10.

3 Og þm̄ syndust adgreindar tungur so
sem af ellde / z hañ sette sig yfer sier
hvørn þeirra.
4 Og þeir * uppfylltust aller af Hei-
løgum Anda / og * * tooku til ad tala
ødrum tungū/ so sm̄ Andeñ gaf þm̄ ut
ad tala. * c. 1/ 5. c. 10/ 44.
c. 11/ 15. c. 19/ 6. * * Marc. 16/ 17.
5 Eñ þar voru Judar buande i Jeru-
salem/ * gudhrædder meñ/ af allra han
da þiood/þra/sm̄ eru under himnenum.
* c. 13/ 26.
6 Eñ er þetta hliood var skied/ kom
mugureñ samañ/og vard añars hugar/
þvi hvør eirn heyrde þa sijna eigeñ
tungu talande.
7 Eñ þeir urdu aller hrædder/og for-
undrudust/z søgdu sijn a mille:eru ecke/
sia/aller þesser/sm̄ tala/ Galilæisker ?
8 Og hvørneñ heyrū vier þa/ sierhvør
vort eiged maal/þar vier erū iñefædder?
9 Parther og Medi / og Elamitæ/ og
vier/sm̄ buum i Mesopotamia/item Ju
dæa og Cappadocia/ Ponto og Asia.
10 Item Phrygia og Pamphilia / i
Egypto og lands alfū Lybiæ / sem eru
hia Cyrenia/ og utlender af Rom:
11 Judar / og þeir sem (Judar) hafa
giørst/Critar meñ og Arabisker/ Vier
heyrū þa tala vorum tungum Guds
stoormerke.)
12 Eñ þeir ottudust aller/ z efudu/ og
søgdu eirn til añars : hvad vill þetta
verda ?
13 Eñ adrer hæddu ad þvi/ og søgdu:
þr eru fuller af sætu vijne.
14 Þa stood Petrus upp med þm̄ ell-
efu/og upphoof sijna rødd/og talade til
þra: þier meñ/Judar/og aller þier/sem
bued i Jerusalem / þad sie ydur vitan-
legt/ og laated ydur ord mijn i eyrū loda.
15 Þvi þesser eru ecke druckner / so sem
þier meined/ þvi þad er su þridia stund
dags.
16 Eñ þetta er þad/ sm̄ sagt er fyrer
spamañeñ * Joel: * c. 3/ 1. etc.
17 Og þad mun skie a þm̄ sijdustu dog
um/seiger Gud/mun eg uthella af mijn
um

um Anda yfer allt holld: og ydar syner
og ydar * dætur skulu spaa/ og ydar yng
es meñ skulu siooner siaa / og ydar ollд-
unga skal drauma dreyma. * c. 21/ 9.
18 Og eirneñ yfer Þioona mÿna/og yf
er ambætter mÿnar/skal eg a þm̃ dog-
um uthella af mÿnum Anda / og þau
skulu spaa.
19 Og eg skal giefa jardteikner a him-
num uppe/og teikn a iordu nidre/blood
og elld og reikiar-gufu.
20 * Sooleñ skal um̃hverfast i myrk-
ur/ og tungled i blood / aadur eñ kiemur
dagur Drottens/ hiñ mikle og vegsam-
lege. * Joel. 3/ 4. Matth. 24/ 29.
21 Og þad skal skie/ ad hvor sa/* sem
akallar nafn Drottens / skal hoolpeñ
verda. * Rom. 10/13.
22 Þier meñ/ Israelitar/ heyred þesse
ord; Jesum Nazaræum/eirn mañ ydur
af Gude berlega auglÿstañ med krapta-
verkum/ og stoormerkiũ og tæknum/ er
Gud giorde fyrer hñ/midt a medal yd-
ar/ sm̃ þier og sialfer vited:
23 Þañ hiñ sama / * epter aasettu
raade og forvitru Guds/ ofurseldud þier
og gripud / og fyrer hendur ranglaatra
krossfestud og lÿflietud. * Luc. 22/ 22.
24 Hvorn * Gud hefur uppvaked/ þa
hñ hafde leyst daudans harmkvæle/med
þvi þad var omogulegt/ad hañ (kyñe)
halldeñ ad verda af honũ. * c. 3/15. etc
25 Þvi * David seiger um̃ hñ: eg hefe
alltÿd sied Drotteñ fyrer mÿnu auglite/
þvi hñ er mier til hægre handar/ so ad
eg skule ecke skeika. * Ps. 16/ 8.
26 Fyrer þvi gledst hiarta mitt / og
mÿn tunga fagnar / Þar ad auke mun
holld mitt hvÿlast i voneñe.
27 Þvi þu munt ecke epterskilia saal
mÿna i helvÿte/ og ecke helldur leifa/ad
þiñ Heilage siae rotnan.
28 Þu hefur kuña giort mier vegu
lÿfsens/ þu munt uppfilla mig af glad
værd med þÿnu auglite.
29 Þier meñ/ brædur/eg maa tala diarf
lega til ydar um̃ patriarchañ David/
ad bæde *, deyde hañ, og er greftradur/
og hañs grof er hiaa oss allt til þessa
dags. * 1. Kong. 2/ 10. P. G. 13/36.
30 Med þvi hñ var nu eirn spaamad-
ur/og visse/ad Gud * hafde svared hon
um med einum eyde / ad hñ villde af aa-
vexte hñs lenda/ epter holldenu/ Chri-
stũ uppvekia / til ad sitia a hñs stoole.
* Ps/ 89. 4/ 5. etc.
31 Þa saa hñ fyrer/og talade um̃ upp-
risu Christi/ad * hñs saal sie ecke epter-
skileñ i helvÿte / eige helldur hafe hañs
holld sied rotnan. * Ps. 16/ 10.
P. G. 13/ 35.
32 Þeñañ Jesũ * hefur Gud uppreist/
Hvors aller vier votter erum.
C. 3/ 15. etc.
33 Fyrer þvi / epter þad hañ er * af
Guds hægre hond upphafeñ / z hafde
fyrerheit þess Heilaga Anda medtek
ed af Fodurnum / uthellte hañ þessu/
sm̃ þier nu siaed og heyred. * c. 5/31.
Phil. 2/ 9.
34 Þvi ecke foor David upp i himna-
na/Eñ hñ seiger sialfur: Drotteñ sag
de Drottne mÿnũ / sittu mier til hægre
handar/ * Matth. 22/ 44. etc.
35 * Þar til eg mun leggia ovine þÿna
skor foota þiña. * Ps. 110/ 1.
36 So skal allt Israels hus fyrer vÿst
vita/ad Gud hefur giort hñ ad Drott
ne og Christe/ þañ sama Jesum (seige
eg/) hvorn þier krossfestud.
37 Eñ er þeir heyrdu þetta / skaarust
þeir i hiarta/ og þr sogdu til Peturs/
og hiña postulaña: * hvad skulum vier
giora/ þier meñ/ brædur? * c. 9/ 6.
38 Eñ Petur sagde til þra: * gio̊red yd
ran/z sierhvor eirn laate skÿrast/i nafne
Jesu Christi/ til fyrergiefningar synd-
aña/ z þier munud odlast giof þess Hei
laga Anda. * Matth. 3/ 2.
39 Þvi ydur er fyrerheited tilsagt / og
bornũ ydar/ z ollum þm̃/ sm̃ eru laangt
ad / hvoria hellst Drotteñ vor Gud *
mun kalla(þar)til. * Joh. 10/ 16.
40 Og med morgũ odrum ordum vitn
ade hñ/og aaminte/z sagde: laated ydur
frelsa fra þessare rangsnueñe kynslood.
41 Þeir sm̃ nu fuslega medtooku hñs

rædu/voru skirder/Og þar bætkust þañ
dag vid/sæler/hi⁹ um̃ þriar þusunder.
42 Eñ þeir voru støduger i lærdoome
postulaña/ og i samneytenu / og i brot-
ningu braudsens/og i bænunum.
43 Eñ otta stoo yfer allar sæler/Og
þar skiedu mørg stoortmerke og tækn
fyrer postulana.
44 Eñ þeir aller sm̃ trudu / voru til
samans/ og * høfdu alla hlute sameig-
enlegar: * c. 4/ 32. 5. Mos. 15/ 4.
45 Og seldu sijnar eigner z gots/z ut-
skiptu þui med øllum / epter þui sem
hvør hafde þørf fyrer.
46 Og þr voru daglega * stadfast⁹ sam
huga i musterenu/og brutu brauded hier
og þar i husunũ / og tooku fædslu med
gladværd og einfelldne hiartans.
* C. 20/ 7.
47 Lofande Gud / og høfdu nææd hiaa
øllu foolke. * Eñ Drottenñ jook dag-
lega vid søfnudeñ / þm̃ sem urdu sælu-
hoolpner. * c.4/4. c. 5/14. c. 11/21.

III. Capitule.

Petur og Johañes lækna / Petur æ-
miñer til Umvendunar.

Eñ Petrus og Johañes geingu
til samans upp i musterid und-
er bæna tijmañ/(sem er)* hin
niunda stund. * c. 10/ 3.
2 Og þar var eirn madur / sem var *
halltur fra sijnar moodur lijfe/ hañ var
boreñ/hvørn þr settu daglega hiaa dyr-
um musteresens / sem kolludust hinar
føgru/ ad hñ bæde ølmusu af þm̃/ sem
iñgeingu i musterid. * c. 14/ 8.
3 Þegar hañ sa Petrum z Johañem/
ad þeir villdu gaanga iñ i musterid/ bad
hñ/ ad hñ mætte faa ølmusu.
4 Eñ Petrus starde a hñ med Johañe /
og sagde: Horf þu a ockur.
5 Eñ hañ giætte ad þm̃ / vonande ad
hñ munde faa nockud af þeim.
6 Eñ Petrus sagde: Sylfur z gull hefe
eg ecke/ eñ þad/sm̃ eg hefe/ þad gief eg
þier/ i nafne Jesu Christi Nazaræi/*
statt þu upp / og gack. * c. 14. 9/ 10.
7 Og hñ * took i hñs hægre hønd / og
reiste(hñ upp.)* Matth. 8/15. c. 9/25.
8 Eñ jafnsnart urdu styrkver hñs foot
legger og øklar / Og hñ spratt upp/ og
stood og gieck / og foor iñ med þeim i
musterid/gieck og støck og lofade Gud.
9 Og allt foolked sa hañ gaanga / og
lofa Gud.
10 Og þr þecktu hñ/ad hñ var sa/sem
hafde seted epter ølmusu fyrer mustere
sens føgru dyrũ / og þr urdu fuller af
otta og hrædslu / af þui / sem vid hañ
hafde skied.
11 Eñ sm̃ þesse hiñ hallte/er var lækn
adur/hiellt um̃ Petrum og Johañem /
hlioop allt foolked til samans til þra i
* forbyrged/sm̃ kallast Salomonis/ (z
voru) ottaslegner. * c. 5/ 12.
12 Eñ er Petrus sa (þad) svarade hñ
foolkenu: þier meñ Israelitar/ þui for-
undred þier ydur yfer þessu? edur þui
stared þier a ockur/so sm̃ vid hefdum þ
giort af eigeñ mætte edur gudhrædslu/
ad þesse geingur?
13 * Gud Abrahams / og Isaaks og
Jakobs/sa Gud fedra vorra/hefur veg
samlegt giort barn sitt Jesum / hvørn
þier ofurseldud z afneitudud hm̃ þ Pi-
late/þegar hñ dæmde ad hñ skillde laus
lætast. * 2. Mos. 3. 6/ 15/ 16.
14 Eñ þier * afneitudud hinu Heilaga
og riettlæta / og beiddud/ ad mordingeñ
mætte giefast ydur. * Matth. 27.20/21
15 Eñ Høfdingia lijffsens aflijfudud
þier/hvørn * Gud uppreiste fra daud-
um/ hvørs vottar vier erum.
* C. 2.24/32. C. 4/10. C. 10/40. C. 13.30/34.
C. 17/31. Rom. 4/24 C. 8/11. 1. Cor. 6/14.
C. 15/ 5. 2 Cor. 4/ 14.
16 Og fyrer truna a hñs nafn / hefur
hñs nafn þeñañ stirkvañ giort / sem
þier sied z þeckid/z su tru/sm̃ er fyrer
hñ / hefur giefed hønũ þessa fullomna
heilbrygde fyrer allra ydar (augsijn.)
17 Og nu/brædur/eg veit/ad þier haf-
ed giort þad * af vanvisku/ so sem og
ydrer foringiar. * c. 13/ 27.
2. Cor. 2/ 8.
18 Eñ sa Gud / sm̃ adur kungiorde
fyrer

fyrer muñ allra ſiña ſpamaña / ad
hñ Chriſtur ſkillde lijda/ hñ fullkomn
ade þad ſo. * Luc. 24/44.
19 Fyrer þvi * giored ydran/ og um̃
vendeſt/ ſo ad afmæeſt ſynder ydar/ nær
** endurnæringareñar tijmar koma
fra auglite Drottens. * c. 2/ 38.
** Dan. 7. 22/27. Rom. 8/21. Opb. 20/6.
20 Og hñ mun ſenda þañ/ ſm̃ ædur hef
ur predikadur vered fyrer ydur / Jeſum
Chriſtum.
21 Hvørium þad byriar himeneñ ad
ſøñu ad iñtaka/ allt til tijma vidriett
ingar allra hluta/ um̃ hvøria Gud hef
ur talad fyrer muñ allra ſiña heiløgu
ſpamaña/ fra alldødle.
22 Þvi ad ſøñu ſagde Moſes til fed
raña: * ſpamañ mun Drottenn Gud yd
ar uppvekia ydur af brædrum ydar/
eins og mig / hønum ſkulud þier heyra
i øllu þvi / er hñ mun ſeigia ydur.
* 5. Moſ. 18. 15/ 18.
23 Enn þad ſkal ſkie/ hvør ſu ſæl / er
ecke heyrer þeſſum ſpamañe / ſkal af
mæd verda fra foolkenu.
24 Eirneñ ⁊ aller ſpameñ / fra Sa
muel/ og þar epter / ſo marger ſm̃ talad
hafa/ þeir fyrerſøgdu og þeſſa daga.
25 Þier erud børn ſpamañaña/ ⁊ ſattt
malans / hvørn Gud giørde vid fedur
vora / þegar hañ ſagde til Abrahams:
og * i þijnu ſæde ſkulu bleſſaſt allar ætt
er jardareñar. * 1. Moſ. 12/ 3. etc.
26 Gud/ epter þad hñ hafde uppvak
ed Son ſiñ Jeſum / hefur fyrſt * ſendt hñ
ydur/ ad bleſſa ydur/ i þvi ad hvar eirn
af ydur ſnue ſier fra ſiñe vondſku.
* C. 13/ 45.

IV. Capitule.

Petur og Johañes ſetiaſt i Fængelſe/
og lauſer lætner hallda æfram ad
predika.

Enn er þeir voru ad tala til foolk
ſens / komu preſtarner / og *
yferbodarar muſtereſens / og
ſaducæi. * Luc. 22. 4/ 52.
2 Hvørium miſlijkade/ ad þeir kiendu
foolkenu / og bodudu i Jeſu uppriſuna
fra daudum.
3 Og * løgdu hendur a þa/ og ſettu þa
i vardhalld til morguns/ þvi þa var
kvølld allareidu. * c. 5/ 18.
4 Enn marger af þm̃/ ſem heyrdu ord
ed/ * trudu / og tala kallmaña vard
hier um̃ fim̃ þuſunder. * c. 2/47. etc.
5 Enn þad ſkiede ad morgne/ ad þar ko
mu ſamañ høfdingiar þra/ og ølldung
ar og ſkriftlærder i Jeruſalem/
6 Og * Annas ſa ypparſte preſtur/ og
Caiphas/ og Johañes og Alexander/ og
ſo marger / ſm̃ voru af kyne þra ypp
urſtu preſta/ * c. 5/ 17. Luc. 3/ 2.
7 Og ſkickudu þa midt fram̃ fyrer ſig/
og ſpurdu: * af hvada vallde edur
i hvørs nafne giørdud þier þetta?
* Matth. 21/ 23.
8 Þa ſagde Petur/ uppfilltur af Hei
løgum Anda til þeirra: þier høfding
iar foolkſens / ⁊ ølldungar af Jſrael/
9 Ef * vier nu i dag eigũ ad rañſakaſt
um̃ þañ velgiørning vid þañ vanfæra
mañ/ fyrer hvørn hñ er heill ordeñ:
* Joh. 10/ 32.
10 Þa ſie ydur øllum kuñugt / og øllu
Jſraels foolke / ad i nafne Jeſu Chri
ſti Nazaræi / hvørn þier kroſſfeſtud/
* hvørn Gud uppreiſte fra daudũ / i
þvi (ſeige eg) ſtendur þeſſe hier fyrer
ydar augſijn heilbrigdur.
* C. 3/ 15. etc.
11 Hañ * er ſa ſteirn/ ſm̃ ad aungvu er
hafdur af ydur / uppbyggendũ/ hvør ed
ordeñ er ad høfde hyrningar.
* Matth. 21/ 42. etc.
12 Og þar er ecke sæluhiælp i nockrũ
ødrum/ þvi ei er helldur añad nafn und
er himneñi/ giefed a medal mañaña / i
hvøriu * oſſ byrie sæluhoolpnum ad
verda. * Matth. 1/21.
13 Enn er þr ſau diørfung Peturs og
Johañis/ og voru viſſer um̃/ ad þr voru
olærder og leikmeñ / undrode þa / og
þecktu þa/ ad þr høfdu med Jeſu vered.
14 Enn er þeir ſau þañ mañ/ hiaa þm̃
ſtandanda / ſem læknadur var / høfdu
þr eckert i moote ad mæla.
15 Enn þr budu þm̃ ad ganga ut fra
Rad-

rædenu/og rædslogudu sijn a mille.
16 Seigiande: hvad * skulum vier giö-
ra vid þessa menn? þvi þad teikn/ sem er
skied af þeim / er kunnugt orded øllum
þeim/ sem bua i Jerusalem/ og vier kunnu
þvi ecke ad neita. * Joh. 11/ 47.
17 Enn so þad berest ecke vijdar ut a
medal foolksens/ þa ognu þeim/ ad þeir
ecke framvegis tale i þessu nafne til
nockurs manns.
18 Og þr kolludu a þa/ og budu þeim/
ad þeir aldeiles ecke skilldu tala nie kienna
i nafne Jesu
19 Enn Petrus og Johannes svorudu /
og søgdu til þeirra: dæmed/ hvort þad
er riettvijst fyrer Gude/ * ad hlyda ydur
framar enn Gude. * c. 5/ 29.
20 Þvi vier kunnu ei annars enn tala þad/
sem vier høfu sied z heyrt. * Matth. 11/ 4
21 Enn þr hootudu þeim / og lietu þa
fara/ er þeir fundu ecke / hvørnenn þeir
skilldu straffa þa/ vegna foolksens/ þvi
aller vegsømudu Gud fyrer þad/ sem
var skied.
22 Þvi sa madur var meir enn fiørutyu ara gamall/ a hvørium þetta heilbrygdennar teikn var skied.
23 Enn er þeir voru lauser lætner/ komu þeir til sinna/ og kunngiørdu þeim /
hvad þeir yppurstu prestar og eldungarner hefdu til þeirra sagt.
24 Enn er þr høfdu heyrt þad/ hoofu
þeir upp sameigenlega sijna rødd til
Guds/ og søgdu: Drottenn/ þu ert Gud/
sem giørder * himen og jørd/ z sioonn/
og alla þa hlute/ sem i þeim eru.

* 1. Mos. 1/ 1. Es. 37/ 17.

25 Sem sagder fyrer munn * Davids
þioons þijns: hvar fyrer æddu heidingiarner/ og foolked æsette sier fanngta
hlute. * Ps. 2/ 1. etc.
26 Konungar jardarennar stoodu hvør
med ødrum / og høfdingiarner søfnudust i eitt i giegn Drottne / og i giegn
hanns Christe.
27 Þvi þeir hafa i sannleika * safnast
i giegn þijnu heilaga barne Jesu/ hvørn þu hefur smurt/ bæde * * Herodes og
Ponkius Pilatus/ med heidingiunn og Israels foolke/ * Joh. 11/ 47. etc.

** Luc. 23/ 12.

28 Ad giøra þad/ sem þijn hønd z þitt
ræd * æsett hafde/ ad skie skillde.

* C. 2/ 23.

29 Og nu Drottenn/ lijt til þeirra hootana / og gief þioonum þijnum med allre
diørfung ad tala þitt ord.
30 J þvi ad utrietta þijna hønd / ad
lækningar og jardteikner og furduverk
kunne ad skie fyrer nafn þijns heilaga
barns Jesu.
31 Og er þeir høfdu bedest fyrer / *
skalf sa stadur / hvar þr voru samansafnader / og þeir uppfylltust aller af
Heiløgu Anda / og tøludu Guds ord
med diørfung. * c. 16/ 26.
32 Enn fiøldur hinna truudu / hafde *
eitt hiarta og eina sæl/ Og einginn sagde
ad nockud af sijnu gotse være sitt eiged/
helldur voru aller hluter þeim sameiglenleger. * c. 1/ 14.
33 Og med miklu krapte utgæfu postularner * vitnesburdenn upprisunnar
Drottens Jesu / og þar var stoor nææd
yfer þeim øllum. * c. 1/ 22. c. 2/ 23.
34 Þvi þar var og einginn þurfande a
medal þeirra/ Þvi so marger sem voru
eigendur akra edur husa/ þeir seldu/ og
bæru andvirded framm fyrer þad sem
selldt var.
35 Og løgdu fyrer fætur postulanna /
enn þar var * utbyttt sierhvørium / epter
þvi sem hvør hafde þørf.

* 5. Mos. 15/ 11. Es. 58/ 7.

36 Enn Joses/ sa ed auknefndest Barnabas af postulunum/ þad utleggst/ son
huggunarennar / eirn Levite/ Cypriskur
ad ætt / þar hn ætte eirn akur / sellde
hann hn/ og bar gialldeð framm/ og * lagde þad fyrer fætur postulanna.

* C. 5/ 2.

V. Capitule.

Ananias z Zaphira liuga i giegn Heiløgum Anda/ Postularner verda fanngner/ Frelsast og Hudstrykiast.

Enn

EN maadur nockur/ ad nafne Ana
nias / med Saphira siñe hus
freiu/ selde eign (sijna.)
2 Og dulde (nockud) af verd
enu / med vitund kviñu siñar / og bar
nockurn hluta fram / og * lagde fyrer
fætur postulaña. * c. 4/ 37.
3 Eñ Petur sagde: Anania/ hvar fyr
er hefur * satan uppfyllt hiarta þitt/
ad þu lijgur i giegn þeim Heilaga Anda/
og dulder (nockud) af verde akursens?
* Joh. 13/ 2.
4 Var hñ ecke þiñ/ nær þu ætter hñ?
og þad hañ var selldur fyrer/ var þad
ecke (eñ) þa i þijnu vallde? hvar fyrer
setter þu (þier) i hiarta þeñañ hlut?
þu hefur ecke loged ad moñum / helld
ur ad Gude.
5 Eñ er Ananias heyrde þesse ord /
fiell hñ nidur/ og gaf upp øndena/ Og
þar * kom eitn stoor otte yfer alla/ sm̃
þad heyrdu. * Luc. 1/ 65. c. 7/ 16.
6 Eñ ungmeñeñ stoodu upp/ og tooku
hñ i burt/ & bæru hñ ut/ & groofu hñ.
7 Eñ þad skiede þar epter / hier um̃
þremur stundũ/ kom hañs kona iñ / og
visse ecke hvad skied hafde.
8 Eñ Petur svarade heñe: seig mier/
hvørt þid selldud akureñ so dyrt? eñ
hun sagde: jaa / so dyrt.
9 Eñ Petur sagde til heñar: hvad er
þad/ ad þid erud ordeñ samrꝏda/ ad frei
sta Anda Drottens? sia/ ad fæt þra/
sem groofu mañ þiñ / eru fyrer dyruni
ute/ og þeir munu utbera þig.
10 Eñ hun datt jafnsnart nidur fyr
er fætur hønũ/ & gaf upp øndena/ Eñ
ungmeñeñ komu iñ / og fundu hana
dauda/ & bæru hana ut/ & groofu hia
mañe sijnum.
11 Og * miklum otta stod yfer allañ
søfnudeñ/ og yfer alla þa er þetta heyr
du. * Luc. 7/ 16.
12 Eñ fyrer hendur postulaña skiedu
mørg teikn & stoormerke a medal foolk
sens/ og þr voru aller med einum huga/
i * forbyrge Salomonis. * c. 3/ 11.
13 Eñ af hinum ødrũ þorde einges ad
samlaga sig þeim / helldur miklade þa
lijdureñ.
14 Eñ þar jukust * eñ fleire vid (søfn
udeñ /) sem trudu a Drottens / fiølde
bæde karla og kveña. * c. 2. 47/ etc.
15 So ad * þeir bæru ut a stræteñ van
færa / & løgdu þa a sængur og børur/
uppa þad/ þegar Petur kiæme/ ad hñs
skugge skygde alleina yfer einhvørn
þeirra. * c. 19. 11/ 12.
16 Eñ þar komu og samañ fiølde
af nalægũ borgum til Jerusalem/ fær
ande siuka/ & plagada af oh̃reinũ ønd
uni/ hvøriar aller læknader urdu.
17 Þa uppstood sa ypparste prestur/ og
aller þeir/ sm̃ voru med hønũ/ sem er *
villuflockur Saducæaña / og uppfyllt
ust af vandlætingu. * c. 4/ 1.
18 Og løgdu hendur sijnar a postulana/
og settu þa i almeñelegt fængelse.
19 Eñ * eingell Drottens lauk upp
dyrum myrkvastofuñar um̃ nottena/ og
leidde þa ut/ og sagde: * c. 12/ 7.
20 Fared / & taled standande i muster
enu til foolksens/ øll ord þessa lijfs.
21 Eñ er þeir heyrdu (þad/) geingu þr
arla iñ i mustered/ & kiendu. Eñ er sa *
ypparste prestur kom/ og þr ed med høn
um voru/ samañkølludu þeir raded/ og
alla ølldunga Israels sona/ & sendu til
myrkvastofuñar/ ad sækia þa. * c. 4/ 5.
22 Eñ er þienararner komu/ fundu þr
þa ecke i myrkvastofuñe/ eñ sneru apt
ur og kuñgiørdu þad/
23 Seigiande: myrkvastofuna fundum
vier ad søñu luckta med allre athygle/ &
vardmeñena standande ute fyr dyrunũ/
eñ er vier lukum upp / fundũ vier aung
vañ iñe.
24 Eñ er þeir heyrdu þesse ord / bæde
sa (ypparste) prestur & høfudsmadur
mustersens/ og þeir (adrer) yppurstu
prestar / urdu þr efablandner um̃ þa/
hvad af þessu villde verda.
25 Þa kom þar nockur ad / kuñgiørde
þeim / og sagde: sia/ þr meñ/ sem þier
settud i fængelse/ eru i musterenu/ stan
da og kieña foolkenu.

26 Þa gieck høfudsmadureñ burt med
þienurunū/ z sookte þa ofbelldeslaust/
þvi ad þeir ottudust foolked / ad þeir
yrdu ecke grytter.
27 Og þeir leiddu þa iñ / og settu þa
fram̄ fyrer raded/og sa ypparste prest-
ur spurde þa ad/
28 Seigiande: * budum vier ydur ecke
alvarlega / ad þier skilldud ei kieña i
þessu nafne ? og sia / þier hafed upp-
fillt Jerusalem med ydar lærdoom / og
þier vilied leida yfer oss blood þessa
mañs. * c. 4/ 18.
29 Eñ Petur/ sm̄ svarade/og postular-
ner/søgdu: * framar ber ad hlyda Gude
eñ møñum. * c. 4/19. Dan. 6. 10/ 11.
30 Gud * fedra vorra / uppreiste Je-
sum/hvørn þier aflyfudud / og heingd-
ud uppa tried. * c. 3/15. etc.
31 Þeñañ hefur Gud * upphafed til
eins høfdingia og frelsara / med siñe
hægre hende / ad giefa Jsrael ** um̄-
vendan og fyrergiefning syndaña.
* C. 3/ 33. ** Luc. 24/ 47.
32 Og * vier erū hñs vottar ad þessū
hlutū/eirneñ og sa Heilage Ande/hvø-
rn Gud hefur giefed þeim/sem hønum
hlyda. * Luc. 24/ 48.
33 Eñ er þr heyrdu(þad/)skarust þeir
iñañ / og radsløgudu ad lyflata þa.
34 Eñ þar stood upp i radenu Phari-
seare nockur/ ad nafne * Gamaliel/løg
vitringur / vyrdtur af øllu foolke / og
baud / ad þeir lieke postulana vykia ut
um̄ stund/ * c. 22/ 3.
35 Og sagde til þeirra: þier meñ/Jsra
eliter/giæted ad sialfū ydur fyrer þess-
um møñum / hvad þier skuled giøra.
36 Þvi fyrer þessa daga reis upp
Theudas/ seigiande sig sialfañ ad vera
nockurn/hvørium ad samløgudu sig ad
tølu hier um̄ fiøgur hundrud mañs /
hvør ad er i hel sleigeñ / og aller þeir
sm̄ hønū hlyddu / eru sundurdreifder og
ad aungvu ordner.
37 Þar epter reis upp Judas sa Gali
læus a skattskriftareñar døgū/ og fra-
snere mørgu foolke epter sier/ hañ er og
forkyndur/ og aller/ so marger sem hly-
ddu hønū / voru sundurtvystrader.
38 Og nu seige eg ydur / hallded ydur
fra þessū møñū / og lated þa (vera/)
Þvi * ef þetta rad er af møñū / edur
þetta verk/ þa mun þad onytast.
* Matth. 15/ 13
39 Eñ sie þad af Gude / kuñed þier
ecke ad onyta þad/uppa þad þier skul-
ed ei fiñast/sm̄ þr/ * er og vilia stryda i
moote Gude. * c. 9/ 5.
40 Þa hlyddu þeir hønū/ og kølludu a
postulana/og * sloou þa/ z budu þeim/
ad þeir tøludu ei i nafne Jesu/Og þeir
lietu þa(fara.) * c. 22/ 19.
41 So geingu þeir þa * glader fra aug
syn radsens / ad þeir urdu þess vyrdt-
er / ad þola ovyrding fyrer hñs nafns
saker. * Matth. 5/ 10.
42 Og þr lietu ecke af ad kieña hvørn
dag/ i musterenu og hus fra huse/og ad
boda Jesum Christum.

VI. Capitule.

Stephanus verdur utvaleñ.

Eñ a þeim døgum/ er læresvein-
arner fiolgudu/ giørdest møgl-
an af Grickium moote þm̄ E-
bræsku/af þvi þra eckiur voru
fyrerlitnar i daglegre þioonustu.
2 Eñ þeir toolf kølludu a fiølda lære-
sveinaña/og søgdu: þad er oss ecke þock
nanlegt/ ad vier forlatū Guds ord/ og
þioonū fyrer bordum.
3 Skygnest þar fyrer/ brædur/ * epter
sio møñum af ydur/sem (gott) mañord
hafa / og eru fuller af Heiløgū Anda
og speke/ hvøria vier kuñū ad setia til
þessarar brukunar. * 1. Tim. 3. 7/ 8.
4 Eñ vier skulū blyfa stadfaster i bæn
eñe og ordsens þioonustu.
5 Og þesse ræda þocknadest øllū mug-
anū/ z þeir utvøldu Stephanum/ eirn
mañ fullañ truar og Heilags Anda/
og * Philippum / og Prochorum / og
Nicanorem/ og Timonem/ og Parme-
nam/ z Nicolaum/er Jude hafde giørst/
ur Antiochia. * c. 8/ 5.
6 Hvøria þeir skickudu fram̄ fyrer
postul-

postulana / og baduſt fyrer / og løgdu
hendur yfer þa.
7 Og * Guds ord vöx / og tala læri-
ſveinana vard miøg ſtoor i Jeruſa-
lem/ Þar vard og eirn mikell hoopur af
preſtunū trune hlydugur. * C. 19/ 20.
(Leckian Añan Dag Joola.)
8 EN Stephanus fullur truar z krapt
ar/giørde ſtoormerke og tæakn mik
el a medal foolkſens.
9 En nockrer ſtoddu upp af þm/ (ſem
voru) af þeirre ſamkundu / ſm kallaſt
Libertinorū/ z Cyrenæorum/ z Alexan-
drinorū / og fra (ſem voru) ur Cilicia
z Aſia/þreitande ſpurningar vid Ste-
phanum.
10 Og gaatu * ecke mooſtaded þeirre
ſpeke og þm Anda/af hvøriū han tal-
ade. * 2. Moſ. 4/12. Luc. 21/ 15.
11 Þa feingu þeir til men a laun/ þa er
ſøgdu: vier heyrdū han tala hædungar
ord i giegn Moſe/og Gude.
12 Og þeir uppæſtu lydeñ/og ølldung-
ana z ſkriftlærda / og fiellu yfer han/
gripu hn og leiddu fyrer raaded.
13 Og tilſettu liugvotta / ſm ſøgdu:
Þeſſe madur lætur ecke af ad tala hæd-
ungar ord i giegn þeſſū heilaga ſtad/ og
løgmaalenu.
14 Þvi vier heyrdū hn ſeigia/ ad þeſſe
Jeſus Nazaræus/ hn mun nidurbriota
þenan ſtad / og umbreita þm ſidum/ er
Moſes hefur oſſ giefed.
15 Og er þeir ſtørdu a hn aller/ ſaaū
i raadenu/ſaau þr ad hns aſiaana var *
ſ aaſiaana eins eingels. * 2. Sam. 14/17.

VII. Capitule.

Stephani Forſvar og Daude.

EN ſa ypparſte preſtur ſagde:
mun þa þeſſu ſo vared?
2 En hn ſagde: þier men/bræd
ur og fedur/heyred (til:) Gud
dyrdarenar byrteſt fødur vorum Abra-
ham/þa hn var i Meſopotamia/adur
en hn bio i * Charan/ * 1. Moſ. 11/31.
3 Og ſagde til hns: * gack ut af þynu
lande og fra ætt þine / og kom til þeſſ

lands/ſm eg mun ſyna þier.
* 1. Moſ. 12/ 1. etc.
4 Þa gieck hn ut af lande Caldæana/
og bio i Charan/ z epter þad * fader
hns var laaten / flutte han han yfer i
þetta land/ſm þier nu bued i.
* 1. Moſ. 12/ 5.
5 Og gaf hønū ecke arf i þvi / og ecke
jafnvel eitt fet/ z hafde(þo)lofad høn
um/ * ad giefa(hønum)þad til eignar/
og hans ſæde epter hn/ þegar hn aatte
(þo)aungvan ſon. * 1. Moſ. 12/ 7.
6 En Gud hafde ſo ſagt/ad * hns ſæde
ſkyllde bua hia(ødrum) i framande lan
de / og þeir munde þiaa þad i prældoo-
me/og fara illa(med þad i)fiøgur hund
rud aar. * 1. Moſ. 15/ 13. etc.
7 Og þa þiood/ſm þeir munu þiena/
mun eg dæma/ſagde Gud/ Og þar ept-
er munu þeir fara ut / og dyrka mig i
þeſſum ſtad.
8 Og * han gaf hønū ſaktmaala um-
ſkurnareñar/ Og ſo * * gat hn Iſaak/
og umſkar hn a aattunda deige/ Og +
Iſaak Jakob / og + + Jakob þa toolf
patriartha. * 1. Moſ. 17/ 10. etc.
** 1. Moſ. 21. 2. + 1. Moſ. 25/ 26. ++
1. Moſ. 29/ 31. etc. C. 30. 5. etc.
9 Og patriarcharner høfudu Joſeph/z
* ſeldu han til Ægyptalands / og Gud
var med hønum/ * 1. Moſ. 37/ 28. etc.
10 Og frelſade hn af øllū hns hørm-
ungū / og gaf hønum naad z vitſku fyr
er Pharaone/ konunge Ægyptalands/z
hn * ſette hn til eins høfdingia yfer
Ægyptaland/ og allt ſitt hus.
* 1. Moſ. 41/ 40.
11 En þar kom * hungur yfer allt
Ægyptaland z Canaan/og mikel hørm
ung/ Og fedur vorer fundu ecke fædſlr.
* 1. Moſ. 41/ 54.
12 En * er Jakob heyrde/ad þar var
korn i Ægyptalande/utſende han fedur
vora i fyrſta (ſiñ.) * 1. Moſ. 42/ 1.
13 Og i añad(ſiñ)vard * Joſeph þeckt
ut af brædrū ſynū / og Pharaoni var
augljſt ætt Joſephs * 1. Moſ. 45/ 4.
14 En Joſeph ſende ut/ og liet ſækia
fødur ſin Jakob/ og alla ætt ſyna/ ſio-

tÿge og fim̃ sæler.
15 Eñ * Jakob foor ofañ til Egypta-
lands/ Og ** er andadur/ hñ og fedur
vorer. * 1. Mos. 46/ 1. etc.
** 1. Mos. 49/ 33.
16 Og þeir eru flutter yferum̃ til Si
chem/ z lagder i þa grøf/ * sm̃ Abraham
keypte med silfur andvirde af sonū Em
mor/ (fødur) Sichems.
* 1. Mos. 23. 16/ 17. Jos. 24/ 32.
17 Eñ er nalægdest tijme fyrerheite-
sens/ er Gud hafde svared Abraham/ *
vox foolked/ og fiølgade i Egyptalan-
de. * 2. Mos 1/ 7. etc.
18 Allt til þess/ ad uppreis añar kon-
ungur/ sm̃ ecke þeckte Joseph.
19 Hañ underþrickte kyn vort med
slægdū/ og þvingade fedur vora/ ad (þr
skilldu) bera sijn børn ut / so ad (þau)
ecke (skilldu) kÿngast. * 2. Mos. 1/ 22.
20 A þeim tÿma * var Mose fæddur/
og var dægelegur fyrer Gude / sm̃ var
uppfoostradur i þria mánude i sijns
fødurs huse. * 2. Mos. 2/ 2. etc.
21 Eñ er hñ var utboreñ/ * took dott-
er Pharaonis hñ upp/ og ool hañ upp/
sier sialfre fyrer eirn son.
* 2. Mos. 2/ 10.
22 Og Mose var mentur i allre speke
Egyptskra man̄a / og var mattugur i
ordum og verkum.
23 Eñ er hñ var fullra fiorutÿu ara/
* kom hønū i hug/ ad vitia brædra siña
Israels sona. * 2. Mos. 2/ 11.
24 Og er hñ sa eirn oriett lÿda/ stood
hñ med (hønū/) og hefnde hñs oriett-
ar / sem var yferfalleñ / Og vo þañ
Egypska.
25 Eñ hañ meinte / ad brædur sijner
skylldu skynia / ad Gud munde fyrer sij-
na hønd giefa þm̃ hialpræde / eñ þeir
skyniudu (þad) ecke.
26 Eñ * dageñ epter vard hñ siedur af
þeim/ sm̃ þrættudu/ og took til ad sem
ia frid med þm̃ / seigiande: þier meñ /
þid erud brædur / þvi giøred þid hvør
ødrū oriett? * 2. Mos. 2/ 13.
27 Eñ sa/ sm̃ giørde (sijnū) naunga
oriett/ stiakade hønū fra sier/ seigiande:
* hvør hefur sett þig til eins høfd-
ingia og doomara yfer oss?
* 2. Mos. 2/ 14.
28 Hvørt villt þu drepa mig / eins og
þu drapst i giær hiñ Egyptska?
29 Þa * flude Moses vid þetta ord/
og giørdest utlendur i lande Madian /
hvar hñ gat tvo sonu. * 2. Mos. 2/ 15.
Ebr. 11/ 27.
30 Og er fiørutÿu ar * voru lideñ /
byrtest hønū i eydemørku fiallsens Si
na/ eingell Drottens/ i einum (þyrne)
runs gloandi loga. * 2. Mos. 3/ 2. etc.
31 Eñ er Mose sa (þad/) undradest
hañ þessa sijn/ eñ er hañ gieck nær/ ad
hyggia (þar) ad/ skiede rødd Drottens
til hans;
32 * Eg er Gud fedra þiña / Gud A-
brahams/ og Gud Isaaks/ og Gud Ja-
kobs. Eñ Mose skielfdest/ og þorde ecke
ad hyggia (þar) ad. * 2. Mos. 3./ 6/
15/ 16. Matth. 22/ 32.
33 Eñ Drotteñ sagde til hñs: leys af
skooklæde foota þiña/ þvi sa stadur/ a
hvøriū þu stendur/ er heiløg jørd.
34 Eg hefe giørla sied þa þiªning/ er
mitt foolk (lÿdur/) sm̃ er i Egyptalan-
de/ og heyrt þra andvarpan/ og er ofañ
komeñ ad frelsa þa/ og (kom) nu hijng-
ad/ eg * vil senda þig til Egyptalan-
ds. * 2. Mos. 3/ 10.
35 Þeñañ Mosen/ hvøriū þeir afneit-
udu / og søgdu: * hvør hefur sett þig
til eins høfdingia og doomara / þeñañ
sende Gud til høfdingia og frelsara /
fyrer hønd eingelsens/ er byrtest hønū i
(þyrne) ruñenum. * 2. Mos. 2/ 14.
36 Þesse leidde þa ut/ * giørande stoor
merke og tákn i Egyptalande/ og i **
hafenu rauda/ og i eydemørkeñe i fioru
tÿu ar. * 2. Mos. 7/ 10. etc.
** 2. Mos. 14/ 21.
37 Þesse er sa Mose/ sm̃ sagde til * so
na Israels: spaamañ mun Drotteñ
Gud uppvekia ydur af brædrū ydrum /
eins og mig / hønū skulud þier heyra.
* 5. Mos. 18/ 15. etc.
38 Þesse er sa/ sm̃ var i søfnudenum a
eydemørk-

eydemørkeñe med einglenū/sm̄ talade *
vid hn̄ a Sinai fialle/z (vid) fedur vo-
ra / hvør ed medtook þau lifande ord /
til ad giefa oss. *2. Mos. 19/3.
39. Hvøriū ecke villdu hlyduger vera
fedur vorer/helldur skufudu(hønū)fra
sier / og hourfu aptur i sijnum hiørtū
til Ægyptalands/
40 Segiande til Aaron: * giør oss
gude/ sm̄ gange fyrer oss/ þvi vier vitū
eige/ hvad vid þeñañ Mosen/ sm̄ ut-
leidde oss af Ægyptalande/er skied.
*2. Mos. 32/1.
41 Og þeir giørdu eirn kalf / a þeim
døgum / og færdu skurgodenu forn/ og
voru glader i verkū handa siña.
42 Eñ Gud snere sier/ z ofurselde þa/
til ad þioona * her himensens/ so sem
skrifad er i bok * * spamañaña: hvørt
hafed þier offrad mier slatur-offrum
og (ødrum)fornū/ i fiørutiju ar i eyde
mørkeñe/(sem erud)Israels hus?
* Jer. 19/13. ** Amos. 5/25.
43 Og þier tokud vid tialldbud Molochs/
z stiørnu Guds ydvars Remphan/ þm̄
myndū/ s̄ þier hafed giørt/ ad tilbidia
þær / og eg vil burtflitia ydur allt ut
yfer Babylon.
44 Vitnesburdar tialldbúdeñ var a
medal fedra vorra i eydemørkeñe / so
sm̄ hn̄ hafde bodad/er talade til Mose/
ad (hañ) skyllde giøra hana * epter
þeirre mynd/sm̄ hañ hafde sied.
*2. Mos. 25/40. etc
45 Hvøria fedur vorer medtooku og *
fluttu hana med Jesu iñ i landed / sem
heydingiarner hielldu / hvøria Gud ut-
rak fra auglite fedra vorra/allt til daga
Davids. *Jos. 3/14.
46 Hvør ed fañ nad fyrer Gude / og
bad ad hn̄ mætte fiña * eina tialldbud
handa Gude Jakobs. *2. Sam. 7/2.
Ps. 132/5.
47 Eñ * Salomon bygde hønum eitt
hus. *1. Kong. 6/1.
48 Eñ sa * Hædste byr ecke i musterū/
giørdū med høndū / so sm̄ spamadureñ
seiger: *1. Kong. 8/27. Es. 66/1. etc.
49 Himeneñ er mier eirn stooll/eñ jørd
eñ skør fooka miña/ * hvada hus vilie
þier byggia mier / seiger Drottiñ/ ed-
ur hvar er stadur miñar hvijlldar?
* Es. 66. 1/2.
50 Hefur ecke mijn hønd giørt alla
þessa hlute?
51 Þier * hardsvijrader z oumskorner a
hiarta og eyrum/ þier mootstanded jafn
añ Heiløgum Anda / so sem fedur yd-
ar/ (so) og þier. * 2. Mos. 32/9.
52 Hvørn * spamañaña hafa ecke fed
ur ydar ofsookt? og þeir lijflietu þa/sm̄
fyrersøgdu tilkomu hins riettlata /
hvørs forrædarar og mordingiar þier
erud nu ordner. * Matth. 23/34.
53 Þier sm̄ * medtekid hafed løgmaaled
fyrer radstafaner einglaña / og hafed
ecke hallded (þad.) *2. Mos. 20/1. etc.
Gal. 3/19.
54 Eñ er þeir * heyrdu þetta/skaruzt
þeir i hiørtū sijnum / og gnistu tøñum
yfer hønum. * c. 5/33.
55 Eñ med þvi hañ var fullur af Hei-
løgū Anda/horfde hn̄ beint til himens/
og sa Guds dyrd /og Jesum standande
til hægre handar Gude.
56 Og sagde: * sia/eg sie himnana op
nada/og þañ Son Mañsens standande
til hægre handar Gude. * Job. 16/19.
57 Eñ þeir hroopudu med stoorre
raust/og hielldu fyrer sijn eyru/og þustu
samhuga ad hønum/
58 Og hneptu hañ ut af borgeñe / og
grijttu(hañ/) Og * vottarner løgdu af
sier sijn klæde til foota eins ungmeñes/
er hiet Saulus. *c. 22/20.
59 Og þeir * grijttu Stephanum / er
hn̄ badst þ/ og sagde: ** Herra Jesu/
medtak þu miñ anda. *Ebr. 11/37. etc.
** Ps. 31/6.
60 Eñ hañ fiell a knie / og hroopade
med stoorre raust: * Drottiñ/tilreikna
þeim ecke þessa synd/ og sem hañ hafde
þad sagt/sofnade hañ.) *Luc. 23/34.

VIII. Capitule.

Saulus ofsæker þa Christnu/ Philip
pus predikar / Simon verdur skijrdur /
Hofþienareñ af Morlande umvendast.

EÑ * Saulus var samsiñande med
(hinū ødrum) i hañs lijflate.
Eñ þar giørdest a þeim deige
ein mikel ofsookn i moote søfn
udenū / sem var i Jerusalem / og aller
tuogstrudust um̃ landsalfur Judææ og
Samariæ/nema postularner. * c. 7/57.
2 Eñ * gudhrædder meñ grefrudu Ste-
phanū/sameigeñlega/og hørmudu hañ
miøg. * Matth. 14/ 12.
3 Eñ Saulus * eydelagde søfnudeñ/
gangande iñ i hvørt hus / og droo ut
bæde meñ og kvinur/ og ofurselde (þa)
i fangelse. * c. 22/ 4.
4 Þeir sem * voru nu tuogstrader/gein-
gu um̃ kring/ predikande orded.
* c. 11/19.
5 Eñ * Philippus foor ofañ til eirn-
rar borgar i Samaria / og predikade
þeim Christum. * c. 6/ 5.
6 Eñ foolked gaf giætur ad þvi er
Philippus sagde / med einum huga/ i
þvi þr heyrdu og sau þaug teikn er
hañ giørde.
7 Þvi * ohreiner andar margra er þa
høfdu/ fooru greniande med oope miklu/
ut af þeim / og marger limafalls siuker
og hallter urdu læknader.
* Marc. 16/17.
8 Og þar * vard fognudur mikell i
þeirre sømu borg. * Joh. 4/40. etc.
9 Eñ madur nockur ad nafne Simon/
var fyrer i þeirre borg / sem brukade
fiølkynge / og villte þa Samversku
þiood / seigiande sig ad vera nockurn
mikelshattar.
10 Hvørium ad aller hlijddu / bæde
smaar z stoor/seigiande, þesse er krapt-
ur Guds/sa hiñ mikle.
11 Eñ þeir hlijddu hønū/ þess vegna /
ad hañ hafde langañ tijma villt þa
med tøfrum.
12 Eñ er þeir trudu Philippo/þar hñ
bodade (þa hlute/ sm̃ heyra til) Guds
rijke / z nafned Jesu Christi / þa voru
skijrder/ bæde meñ og kvinur.
13 Eñ Simon trude og sialfur / og er
hañ var skijrdur/ hiellt hñ sig til Phi-
lippum/Og sem hñ sa þau stoormerke
og tækn / er giørdust / undradest hañ
miøg.

(Lectiañ þridia Dag Hvijtasunu)

14 Eñ er postularner/ sm̃ voru i Jeru
salem/heyrdu/adSamaria hafde
medtekid Guds ord / utsendu þeir til
þra Petrum og Johañem.
15 Hvørier / er þeir ofañkomu/ badu
fyrer þeim/ ad þeir medtæke Heilagañ
Anda.
16 Þvi hñ * var ecke eñ þa falleñ yfer
nockurn þra/ eñ einasta voru þeir skijrd
er i nafne Drottens Jesu. * c. 19/ 2.
17 Þa * løgdu þeir hendur yfer þa/ og
þeir medtooku Heilagañ Anda.)
* c. 6/ 6.
18 Eñ er Simon sa/ ad fyrer uppalegg
ingu handa postulaña vard Heilagur
Ande giefeñ/baud hñ þm̃ peninga/
19 Seigiande : giefed mier og þetta
valld/ad yfer hvørn eg legg hendur/sa
medtake Heilagañ Anda.
20 Eñ Petur sagde til hñs: peningur
þiñ sie med þier til glotunar/ * ad þu
meinter giøf Guds fyrer peninga ad
eignast. * Matth. 10/ 8.
21 Þu hefur hvørke hlutskipte edur
hlutfall i þessu orde / þvi hiarta þitt
er ecke riett fyrer Gude.
22 Snu þier þar fyrer fra þessare þi-
ñe illsku/og bid Gud/ ef skie mætte/ ad
þier fyrergiæfest þesse hugreñing hiar
ta þijns.
23 Þviad * i galle beiskiuñar og i fiøt-
rum ranglætesens sie eg þig fangeñ
vera. * 5. Mos. 29/ 18.
24 Eñ Simon svarade/og sagde: bid-
ied þier fyrer mier til Drottens / ad
eckert kome yfer mig af þvi sem þier
søgdud.
25 Eñ er þeir høfdu vitnad og talad
ord Drottens/ sneru þeir aptur til Je-
rusalem / og i morgū þorpum þeirra
Samversku bodudu þeir evangelium.
26 Eñ eingell Drottens talade til
Philippum/ seigiande: statt upp/ og
far moot sudre a þañ veg/ er liggur mo

ur

ur fra Jerusalem til Gaza / hun er
i eyde.
27 Og hñ stood upp/ og foor burt/ og
sia/ eirn morlendskur madur/ eirn hof-
þienare/ villdarmeste Candaces drottn-
ingar fra morlendsku/sa ed var yfer oll
um hennar aud/ ſ hafde komed til ad til-
bidia i Jerusalem.
28 Og hañ foor heim/ og sat a synum
vagne/ z las spamañen Esaiam.
29 Eñ Andeñ sagde til Philippum:
gack nær/ z hallt þier ad þñ vagne.
30 Eñ Philippus skundade þangad/
og heyrde / ad hñ var ad lesa þañ spa-
mañ Esajam/ og hañ sagde: skilur þu
þad/ sem þu les?
31 Eñ hañ sagde : hvørneñ skillda eg
kuña / nema nockur undervysade mier?
og hañ bad Philippum stiga upp / ad
sitia hia sier.
32 Eñ iñehalld ritningareñar/sm hañ
las/var þetta: * so sem saudur er hañ
til slatrunar leiddur/ ogso sm eitt lamb
er þeigiande/ fyrer þeim er þad klipp-
er/ so lauk hñ ecke synu muñe upp.
* Es. 53/ 7. etc.
33 J hñs nidurlægingu er hñs doomur
upphafeñ/eñ hvør fær utsagt hñs ætt?
þvi hñs lijf er af jørduñe burtteked.
34 Eñ hofþienareñ svarade Philip-
po/ og sagde : kiære / um hvørn talar
spamadureñ þetta ? um sig sialfañ /
edur um nockurn añañ?
35 Eñ Philippus upplauk synu muñe/
og er hñ hafde teked til fra þessare rit-
ning/bodade hñ hønu Jesum.
36 Eñ sem þeir fooru veigeñ / komu
þeir ad nockru vatne / og hofþienareñ
sagde: sia/(þar er)vatned/* hvad hind
rar mig ad skyrast? * c. 10/ 47.
37 Eñ Philippus sagde: ef þu truer
af ollu hiarta / þa leifest þad / eñ hañ
svarade/ z sagde: eg true/ad sa * Jesus
Christus sie sa Guds Sonur.
* Matth. 16/ 16.
38 Og hañ baud ad stilla vagneñ / og
þeir stigu bader ofañ i vatned / bæde
Philippus og hofþienareñ / og hañ
skyrde hañ.
39 Eñ er þr voru uppstigner ur vatn-
enu/greip Ande Drottens Philippum/
og hofþienareñ sa hñ ei meir/ þvi hañ
reiste siñ veg fagnande.
40 Eñ Philippus fanst i Asoto / og
hñ ferdadest (þar) i giegnu/og predik-
ade evangeliu i ollum borgu/þar til hñ
kom til Cæsaream.

IX. Capitule.

Saulus Umvendast/ Skijrest/ Predik-
ar. Petur læknar og uppvekur
eirn daudañ.

Eñ Saulus * blies eñ nu ognan
og morde i giegn læresveinum
Drottens/og gieck til þess ypp
arsta prests/ * c. 26/ 9. etc.
2 Og oskade * af hønu brefa til Da-
mascum/ til samkundaña/uppa þad/ef
hñ finde nockra/sm væru a þessu veige/
bæde meñ og kvinnur / ad hañ færde þa
bundna til Jerusalem. * c. 26/ 12.
3 Eñ er hñ var a leideñe/ skiede þad/
ad hñ nalægdest Damascum/ z * þar
leiptrade skyndelega i kryngu hañ lioos
af himne. * c. 22/ 6. 1. Cor. 15/ 8.
4 Og hñ fiell til jardar/og heyrde eina
rodd/ sem sagde til hñs: Saul / Saul/
þvi ofsæker þu mig ?
5 Eñ hañ sagde: hvør ertu / Herra? z
eñ Drotteñ sagde: eg em Jesus/ hvørn
þu ofsæker/ * hart er þier ad spyrna i
moote broddunum. * c. 5/ 39.
6 Hañ sagde skialfande og hræddur:
Herra/hvad villt þu eg skule giøra? og
Drotteñ(sagde)til hñs: statu upp/ og
gack iñ i borgena / og * þar skal þier
sagt verda / hvad þier byrie ad giøra.
* C. 10/ 6.
7 Eñ þeir meñ / sem voru i ferd med
hønu / stoodu felmtsfuller / heyrdu ad
sonu raustena/eñ sau aungvañ.
8 Eñ Saulus reis upp af jørduñe/ og
er hñ lauk synu augu upp/ sa hñ eing
añ/eñ þeir tooku hñ vid hønd/og leiddu
hñ iñ i Damascum.
9 Og i þria daga sa hñ ecke / og ecke
at hñ nie drack.

10 Eñ þar var eirn læresveirn i Da-
masco/ad nafne Ananias/ og Drottenn
sagde til hñs i syn : Anania / eñ hañ
sagde : sia/eg(em hier/)Herra.
11 Eñ Drottenn (sagde) til hñs : statt
upp/ og gack i þad stræte / sem kallast
hid riettka / og spyr i huse Judæ/ ept-
er einum/ ad nafne Saul/ ur Tarsen /
þvi sia/ hñ bidst fyrer.
12 Og hñ sa i syn eirn mañ/ad nafne
Ananiam/ koma iñ/ og leggia yfer sig
hond / ad hañ feinge syn aptur.
13 Eñ Ananias svarade: Drottenn/eg
hefe heyrt af morgum uñ mañ þeñañ/
hvad miked illt hñ hefur giort þynum
heilogum i Jerusalem.
14 Og hier hefur hañ vallo af presta
hofdingunum/ ad binda alla þa / sem
akalla þitt nafn.
15 Eñ Drottenn sagde til hñs. far þu/
þvi * þesse er mier eitt utvaled verkfæ-
re/ til ad bera mitt nafn fyrer heiding-
iana og konungana/ꝛ sonu Israels.
* C. 22/ 21.
16 Þvi * eg vil syna honum/hvad mik-
ed honū byrie ad lyda fyrer myns nafns
saker. * 2. Cor. 11/ 23. etc.
17 Eñ Ananias gieck burt/ og kom iñ
i hused / og lagde hendur yfer hñ/ og
sagde : Saul / broder/ Drottenn sende
mig/ Jesus / sa er var siedur af þier a
veigenū a hvorium þu komst / so ad þu
skyllder sia / og uppfillast af Heilog-
um Anda.
18 Og jafnsnart fiell af augū hñs so
sem hreistur/ og hñ fieck strax sioonena
aptur/stood upp og var skyrdur.
19 Og er hñ hafde fædslu teked/stirkt-
est hañ : og Saulus var med læresvein-
unum i Damasco nockra daga.
20 Og strax predikade hañ Christū i
samkunduhusum / ad hñ være sa Son
Guds.
21 Eñ alla furdade/sē (þad)heyrdu/
ꝛ sogdu: er ecke þesse sa/sē eydde i Jeru
salem/ þeim sē akolludu þetta nafn/
ꝛ er þar fyrer hyngad komeñ/ad hñ fær
de þa bundna til prestahofdingiana?

22 Eñ Saulus stirktest æ meir/ ꝛ hræk
te Judunū/sem biuggu i Damasco / og
* bevysade/ad þesse være Christus.
* Tit. 1/ 9.
23 Eñ er marger dagar voru fullkom-
nader/ * hielldu Judar ræd/ad aflysa
hañ. * 2. Cor. 11/32.
24 Eñ Saul var til vitundar giefed
fra vielræde/ꝛ þeir tooku vara a port-
unum dag og nott/ so þeir feinge hañ
lyflæted.
25 Eñ læresveinarner tooku hañ uñ
nott/ꝛ lietu hñ ofañfyrer mureñ/ ꝛ lie-
tu (hñ) syga nidur i eirnre korfu.
26 Eñ er Saul kom til * Jerusalem/
leitadest hañ vid/ ad samlaga sig lære-
sveinunū/og aller ottudust hñ/ꝛ trudu
ecke/ ad hañ være eirn læresveirn.
* Gal. 1/ 18.
27 Eñ Barnabas took hañ (til syn/)
og leidde (hañ) til postulaña / og sagde
þm fra/hvorneñ hñ hefde sied Drottenn
a veigenū/ꝛ hñ hefde talad vid hañ / og
hvorneñ hañ hefde i Damasco med
diorfung talad i nafne Jesu
28 Og hañ var hia þeim / og gieck iñ
og ut i Jerusalem.
29 Og talade med diorfung i nafne
Drottens Jesu / og þreitte spurningar
vid þa Gricka/eñ þeir leitudust vid ad
lyflæta hañ.
30 Eñ þa brædurner merktu (þad/)
filgdu þeir honū til Cæsaream/og sen-
du hñ til * Tarsen. * C. 11/ 25.
31 So hofdu þa þeir sofnuder uñ
alla Judæam/ ꝛ Galilæam/og Sama-
riam/ frid/ og uppbygdust/og geingu i
otta Drottens / og filltust af huggun
Heilags Anda.
32 Eñ þad skiede / þegar Petur reiste
allstadar uñ/ ad hñ kom ogso til þeirra
heilogu/ er biuggu i Lydda.
33 Eñ hñ fañ þar eirn mañ/ ad naf-
ne Eneas/ sem i atta ar hafde leiged i
reckiu / hvor ed var limafalls siukur.
34 Og Petur sagde til hñs: Enea/læk
ne þig Jesus Christus: * stattu upp/
bu uñ þig sialfur/ Og strax stood hañ
upp.

upp. * Matth. 9/ 6.
35 Og hñ sau aller/ sm̃ biuggu i Lydda
og Sarone / og sneruszt til Drottens.
36 Eñ i Joppe var ein kvina af lære-
sveinunum/ ad nafne Thabita/ hvad ed
utløgt kallast Ræ/ þesse var full goodra
verka/ og af ølmusū/ sem hun giørde.
37 Eñ þad skiede so a þm̃ sømu døg-
um/ took hun sootť/ z deyde/ Og er þeir
høfdu þveiged hana/ løgdu þeir (hana)
uppa salen.
38 Eñ med þvi Lydda er nælægt Jop-
pe / og þa læresveinarner heyrdu / ad
Petur var þar/ sendu þeir tvo meñ til
hñs/ og bædu/ ad hñ tefde ecke ad koma
til þeirra.
39 Eñ Petrus stood upp/ og foor med
þm̃/ og er hñ kom þangad/ leiddu þeir
hñ uppa salen/ og allar eckiurnar stoodu
i kriñgū hñ grætande/ og sijndu hønum
þa kyrtla og klædnade/ sem Ræ hafde
giørt medañ hun var hia þeim.
40 Og er Petrus hafde utreked alla /
fiell hñ a knie/ og badst fyrer/ og snere
sier ad lijkamanū/ og sagde: Thabita/ *
statt u upp. Eñ hun upplauk sijnum
augū/ og er hun sa Petrum/ settest hun
upp. * Marc. 5/ 41. Luc. 7/ 14.
41 Eñ hañ gaf heñe hønd / og reiste
hana upp/ þa kallade hñ a þa heiløgu
og eckiurnar/ og fieck þm̃ hana lifande.
42 Og þetta kuñgiørdest um̃ alla
Joppen / og * marger truđu a Drott-
eñ. * Joh. 8/ 30. c. 10/ 42.
43 Og þad skiede/ ad hñ dvalde i mar-
ga daga i Joppe/ hia * Simone nock-
rum sutara. * c. 10/ 6.

X. Capitule.

Cornelius snijst vid Petri Predikun.

Eñ þar var madur nockur i Cæ-
sarea/ ad nafne Cornelius/ *
hundrads høfdinge þess flocks/
sem kallast hiñ Italianiske/
* Matth. 8/ 5.
2 (Sem var) gudrækeñ og gudhræddur
med øllu sijnu huse/ * giørande miklar
ølmusur foolkenu / z var sijfellt a bæn
til Guds. * Dan. 4/ 24.
3 Hañ sa i eirnre sijn openberlega/ um̃
nijundu stundu dags/ eingel Guds/ koma
iñ til sijn / er sagde til hans: Corneli.
4 Eñ hñ starde a hañ/ og vard hrædd-
ur/ og sagde: hvad er þad/ Herra: hañ
sagde til hñs: Bæner þijnar og ølmusur
þijnar eru uppstignar til miñes fyrer
Gude.
5 Og send nu meñ til Joppe / og læt
sækia Simonem nockurn/ sem auknefn-
est Petrus.
6 Hañ herbergiar hia * Simone nock-
rum sutara/ hvør ed a heima vid sioo-
eñ/ Þesse skal seigia þier/ hvad þier byr
ie ad giera. * c. 9/ 43.
7 Eñ er eingelleñ var burtvikeñ/ sa er
talade vid Cornelium/ kallade hñ a tvo
af husskorlū sijnum / og eirn gudhrædd-
añ stridsmañ/ af þm̃/ sm̃ hñs giættu.
8 Og er hañ hafde sagt þeim fra øllu
þessu/ sende hñ þa til Joppe.
9 Eñ (dageñ) epter/ þa þesser voru a
leideñe/ og nælægdust borgena/ stie Pe-
tur uppa hused til ad bidiast fyrer / um̃
siøttu stund.
10 Eñ hañ hungrade miøg / og villde
smacka nockud/ eñ er þeir voru ad mat-
reida/ vard hñ fra sier numeñ/
11 Og sa himeneñ opnadañ/ og ad þar
kom ofañ til hans kier nockurt / so sem
lijndukur mikell/ i * fioorum hornū upp
bunded/ og nidur læted a jørdena.
* Luc. 13/ 29.
12 J hvøriu voru allra handa ferfætt
(dijr) jardarenar/ z villudijr/ og ormar/
z fuglar himensens.
13 Og þar skiede ein rødd til hans:
statt u upp/ Petur/ slatra z et.
14 Eñ Petrus sagde: aungvañ veigeñ/
Herra/ þvi eg hefe alldrei eted nockud
almeñelegt edur ohreint.
* Ezech. 4/ 14.
15 Og røddeñ sagde aptur i añad siñ
til hans: * þa hlute/ sm̃ Gud hefur
hreinsad/ giør þa ei almeñelega.
* Matth. 15/ 11.
16 Eñ þetta skiede þrisvarsiñu / og
kiered vard uppteked aptur til himens.

17 Eñ er Petrus var efablandeñ med
sier sialfum/ hvør ed være þesse sjn/ er
hñ hafde sied/ sia/ þeir meñ/ sm̄ voru ut
sender af Cornelio/ z høfdu spurt epter
huse Simonar/ stoodu ute fyrer dyrunū/
18 Og hroopudu/ og spurdu hvørt ad
Simon/ er auknefnest Petrus/ herberg-
iade (þar?)
19 Eñ i þvi Petrus var ad hugleida
sjnena/ sagde Andeñ til hañs: sia/ þrjr
meñ leita ad þier.
20 Eñ statt upp/ og stig ofañ/ z far
med þm̄/ oefadur/ þvi eg hefe sendt þa.
21 Eñ Petrus stie ofañ til mañaña /
er voru sender til hñs fra Cornelio / og
sagde: sia/ eg em sa/ er þier leited ad /
Hvør er ordsøkeñ / hvar fyrer þier
erud hier?
22 Eñ þeir søgdu: Cornelius eirn
hundrads høfdinge/ eirn riettlætur mad
ur og gudhræddur / sem hefur goodañ
ordstijr af øllu foolke Judaña / var af
Guds hálfu amintur af einum heiløg
um eingle / ad læta sækia þig til sjns
huss / og heyra ordeñ af þier.
23 Þa kallade hañ þa iñ/ og liede þeim
herberge/ z (dageñ) epter foor Petur ut
med þeim / og nockrer af brædrunū af
Joppe fooru med hønum.
24 Og (dageñ) epter komu þeir iñ i Cæ-
saream. Eñ Cornelius beid epter þm̄/
og kallade samañ frændur sjna og nán
ustu vine.
25 Eñ er þad skiede / ad Petrus kom
iñ/ mætte Cornelius hønum / og fiell
frañ fyrer (hans) fætur/ og tilbad.
26 Eñ Petrus reiste hñ upp/ og sag-
de: * statt upp/ eg er og sialfur eirn
madur. * Openb. 19/ 10. c. 22/ 9.
27 Og er hñ hafde talad vid hñ/ gieck
hañ iñ / og fañ marga samañ komna.
28 Og hñ sagde til þra: * þier vited/
ad þad er osæmelegt fyrer eirn Juda /
ad samteingiast edur koma til eins añ-
arlegs / Eñ Gud hefur sjnt mier / ad
aungvañ mañ skillda eg ohreinañ edur
almeñañ kalla. * Joh. 4/ 9.
29 Þar þ kom eg og mootmælislaust /
er eg var sookkur/ Fyrer þvi spyr eg ad:
hvar fyrer hafed þier læted sækia mig?
30 Og Cornelius sagde: fra þeim
fioorda deige og allt til þessarar stund-
ar/ hefe eg fastad/ og er eg um̄ njundu
stund badst fyrer i huse mjnu/ og sia /
ad madur stood frame fyrer mier i skjn-
ande klæde/
31 Og sagde: Corneli / * alheyrd er
þjn bæn/ og þjnar ølmusur eru i miñe
fyrer Gude. * Luc. 1/ 13.
32 Send (nu) þar þ til Joppen/ z lát
kalla yfer (hingad) Simon/ sm̄ auknefn
est Petrus/ hñ herbergiar i huse Simo-
nar sutara vid siooeñ/ nær hañ kiemur/
skal hñ tala vid þig.
33 Þa sende eg strax til þjn / og þu
giørder vel/ ad þu ert komeñ. Nu erum
vier aller fyrer Gude nálæger / til ad
heyra allt þad / sem þier er befalad
af Gude.

(Lectiañ Añañ Dag Pásska.)

34 Eñ Petrus upplauk muñenū / og
sagde: i sañleika fiñ eg / ad *
Gud fer ecke i mañgreiningar.

* 5. Mos. 10/17. 1. Sam. 16/7. 2. Kron. 19/7. Job. 34/19 Rom. 2. 11. Gal. 2/6. Eph. 6/ 9. 1. Pet. 1/ 17.

35 Helldur * hvør a medal alls foolks/
sem hañ ottast/ og giører riettvjsena/
hñ er hønū þeckur. * Es. 56/ 6.
36 Epter þvi orde / sem hañ hefur
sendt sonū Israels/ i þvi hañ liet boda
frid fyrer Jesum Christum/ * hvør ad
er allra Drotteñ. * Matth. 28/ 18.
37 Þier vited þa hlute/ sem skieder eru
um̄ alla Judæam/ sem byriudust fra *
Galilæa/ epter þa skjrn/ sem Johañes
predikade. * Matth. 4/ 12. etc.
38 (Ahrærande) Jesum af Nazareth/
hvørneñ Gud * smurde hñ med Heiløgū
Anda og krapte/ hvør ed gieck um̄ krj-
ng/ og giørde gott/ og læknade alla/ sem
med magt voru underþrickter af diøf-
leñū/ þvi ad Gud var med hønum.
* Ps. 45/ 8.
39 Og vier erum vottar allra þeirra
hluta/ er hñ giørde/ bæde a Juda lande

og i Jerusalem/ hvorn þeir lijflietu/og
heingdu uppa tried.
40 Þañ * hefur Gud uppreist a þeim
þridia deige / og liet hañ opinberañ
verda/ * c. 3/ 15. etc.
41 Ecke ollu foolke / helldur * þeim
vottū/sem voru adur skickader af Gude/
(sem er)oss/ vier sem ætum og druckum
med honū/epter þad hañ var upprisen
fra daudum.) * Joh. 15/ 27.
C. 20. 19/ 26.

(Lectian Añan Dag Hvijtasuñu.)

42 Og hñ hefur boded oss ad predika
fyrer foolkenu/og vitna/ ad hañ
er af Gude/sa tilskickade *doomare lif-
endra og daudra. * 2. Tim. 4/1. etc.
43 Þessū bera * aller spamen vitne/ad
þeir skule faa fyrergiefningu syndaña
fyrer hñs nafn / aller sem trua a hañ.
* Es. 53. 5/ 6. Jer. 31/34. Ezech. 34/16.
Dan. 9/24. Os. 1/7. C. 13/14. Mich. 7/18.
44 Þegar Petrus talade eñ nu þessum
ordum/ fiell * sa Heilage Ande yfer þa
alla/ sem orded heyrdu. * c. 4/ 31.
C. 8/ 17.
45 Og þeir truudu af umskurnene/ so
marger sem komed hofdu med Petro /
undrudust miog / ad giof Heilags An-
da var og yfer heidingiana uthellt.
46 Þvi þeir heyrdu þa talande tung-
um/ og vegsamande Gud/ Þa svarade
Petrus:
47 Hvort mun nockur kuña ad baña
vatned /ad þesser skule ecke skijrast/ sem
* Heilagañ Anda hafa medteked/ lijka
so sem vier? * c. 15/ 8.
48 Og hañ bijfalade ad þeir skylldu
skijrast i nafne Drottens.) Þa * bædu
þeir hñ/ ad hñ dvelde nockra daga.
* Joh. 4/ 40.

XI. Capitule.

Petur seiger fraa siñe Sijn / Barna
bas verdur utsendur/ Agabus spaer.

Og postularner og brædurner /
sem voru i Judæa/heyrdu/ ad
* heidingiarner hofdu og med
teked ord Guds. * Eph. 3/1.
2 Og þegar Petrus kom upp til Jeru
salem/ þrætkudu þr vid hañ/sem voru
* af umskurneñe/ * c. 10/ 45.
3 Seigiande: * til þra maña/ sem hafa
yfirhud / hefur þu iñgeinged / og eted
med þeim. * c. 10/ 28.
4 Eñ Petrus took til/ og skijrde þeim
fra einu epter añad/seigiande:
5 Eg var i * borgeñe Joppe/og badst
fyrer/ og eg saa/ þegar eg var fra mier
numeñ/ eina sijn/ sem var eitt nidurstig-
ande kier / so sem eirn stooran lijnduk/
uppbundeñ i fioorum hornū / og nidur
læteñ af himnenum/ & þad kom allt til
mijn. * c. 9/ 42.
6 Þegar eg starde a þad/ hugda eg ad/
og saa ferfætt (dijr) jardareñar / og
villudijr / og orma/ & fugla himensens.
7 Eñ eg heyrde eina rodd/seigiande til
mijn: statt þu upp/Petur/ slatra og et.
8 Eñ eg sagde: aungvañveigeñ/Herra/
þvi * nockud almeñelegt edur ohreint
kom alldrei i miñ muñ. * 3. Mos. 11/2.
9 Eñ roddeñ svarade mier añad siñ
af himne: hvad Gud hefur giort hreint/
gior þu ei almeñelegt.
10 Eñ þetta skiede þrisvar siñum/ og
þad var allt samañ dreiged aptur upp
til himens.
11 Og sia / * i sama bile stoodu þrijr
meñ ute fyrer husenu / þar eg var iñe/
sem voru sender ur Cæsarea til mijn.
* C. 10/ 17.
12 Eñ Andeñ sagde til mijn/ ad eg skyll
de fara med þm/ & um eckert efast/ Eñ
þar komu og med mier þesser sex bræd-
ur/ og vier geingum iñ i hus mañsens.
13 Og hañ sagde oss fra/ hvorneñ hñ
hefde sied eingeleñ standa i sijnu huse
og seigia vid sig: send meñ til Joppe/og
lat sækia Simon/ þañ er auknefnest
Petrus.
14 Hvor ed * skal tala þaug ord til þijn/
fyrer hvor þu munt veida hoolpeñ/og
allt þitt hus. * c. 19/ 6.
15 Eñ i þvi eg took til ad tala/ * fiell
sa Heilage Ande yfer þa/so sem yfer oss
i upphafe. * c. 2/4. c. 10/44.
16 Eñ eg miñtest ords Drottens/er hñ

*ſagde: Johañes ſkijrde ad ſøñu med
vatne / eñ þier ſkulud verda ſkijrder med
Heiløgum Anda. *c. 1/ 5.
Matth. 3/ 11. etc.
17 Hafe þar fyrer Gud þeim jafna
giøf giefed/ ſo ſē oſſ/ er truad høfum a
þañ Drottenn Jeſum Chriſtū / hvør
var eg/ ſem kyñe ad hindra Gud?
18 Eñ er þeir heyrdu þad / þøgnudu
þeir/ og lofudu Gud/ ſeigiande: ſo hef-
ur og Gud heidingiunum giefed ydran
til lijfſens?
19 Eñ þeir ſem þa voru ſundurtviſt
rader af þeirre þreinging/ ſem *ſkiede
vegna Stephani / fooru um̄ krijng allt
til Phænicen og Cyprum / og Anthi-
ochiam/ talande orded fyrer aungvum /
utañ Judunum alleina. *c. 8/ 1.
20 Eñ þar voru nockrer meñ af þeim
fra Cypro og Cyrenia/ hvørier þa þeir
komu iñ i Antiochiam / tøludu þeir til
Grickia/ bodande Drottenn Jeſum.
21 Og hønd Drottens var med þeim /
og * ein mikel tala/ ſem trude/ ſnereſt
til Drottens. *c. 2/ 47. etc.
22 Þa kom þeſſe ræda um̄ þa fyrer ey-
ru ſafnadarens i Jeruſalem / Og þeir
utſendu Barnabam / ad fara burt allt
til Antiochiam.
23 Hvør/ nær hn̄ kom þangad/ og ſa
nad Guds/ gladdeſt hn̄/ og aminte alla/
*ad þeir med hiartans aſetninge ſtøll
du hallda faſtlega vid Drottenn.
*C. 11/ 23. C. 13 45. etc.
24 Þvi hañ var eirn goodur madur/ og
* fullur af Heiløgum Anda og tru-
ñe. Og** þar lagdeſt Drottne til mar
gt foolk. *c. 6/ 5. **c. 5/ 14.
25 Eñ Barnabas foor burt til Thar-
ſen/ ad frietta upp Saulum/ Og er hn̄
fañ hañ/ færde hn̄ hañ* til Anthiochi-
am. *Gal. 2/ 11.
26 Eñ þ ſkiede/ ad þeir komu (þar) til
ſamans i heillt aar i ſøfnudenum / og
kiendu mørgu foolke / og ad læreſvein-
arner urdu fyrſt kallader i Anthio-
chia chriſtner.
27 Eñ a þeim ſømu døgum komu of-
an fra Jeruſalem ſpameñ til Anthi-
ochiam.
28 Eñ þar uppſtood eirn af þeim / ad
nafne * Agabus / og tilteiknade fyrer
Andañ eitt ſtoort hungur/ ſem ſkie mun
de um̄ alla heims bygdena/ ſē og ſkiede
under Claudio keyſara. *c. 21/ 10.
29 Eñ ſierhvør af læreſveinunū/ epter
þvi ſem hvør megnade/ *aflyktade/ ad
ſenda (nockud) til biargar þeim brædrū/
er biuggu i Judæa. * Rom. 15/ 25.
30 Hvad þeir og giørdu/ z ſendu (þad)
til ølldungañá/* fyrer hønd Barnabæ
og Sauli. *c. 12/ 25.

XII. Capitule.

Jakob verdur lijflaten̄/ Petur fang
adur/ Herodes fyrerferſt.

EN um̄ ſama tijma *lagde Hero
des konungur hendur a nockra
af ſøfnudenū / ad giøra þeim
illt. *c. 4/ 3.
2 Eñ hn̄ lijfliet Jakob/ broodur Johañ
is/ med ſverde.
3 Og þar hañ ſa / ad þad þocknadeſt
Judunum/ hiellt hn̄ afram/ ad høndla
ogſo Petrum. Eñ þa voru dagar hiña
oſijrdu (brauda.)
4 Og er hn̄ hafde (hn̄) fangad/ *ſette
hn̄ (hn̄) i myrkvaſtofu/ z fieck (hn̄) fioor
um ſiñum fioorū ſtrijdsmøñū ad vakta
hañ/ og villde færa hn̄ fram̄ fyrer foolk
ed epter paaſkana. *c. 16/ 24.
5 So var Petrus ad ſøñu geimdur i
myrkvaſtofuñe / Eñ þar ſkiede iñeleg
bæn af ſøfnudenū til Guds fyrer hønū.
6 Eñ er Herodes villde leida hn̄ fram̄/
þa ſvaf Petur a þeirre ſømu noott a
millū tveggia ſtrijdsmañá / bundeñ med
tveiñū hleckiū/ z vardhalldsmeñerner ute
fyrer dyrunū vøktudu myrkvaſtofuna.
7 Og ſia/ * ad eingell Drottens ſtood
þar/ og eitt lioos ſkein i huſenu/ eñ hn̄
drap a ſijdu Peturs/ og vakte hañ upp/
og ſagde: ſtattu upp med flijter/ og hn̄s
hlecker fiellu af høndunum. * c. 5/ 19.
8 Eñ eingelleñ ſagde til hañs: gyrd
upp um̄ (þig/) og bind *ſkoofot þijn/ eñ
hañ

hañ giørde ſvo. Og hñ ſagde til hñs:
tak a (þig) þÿna kapu / og filg mier.
* Marc. 6/ 9.
9 Og hañ gieck ut/ og filgde hønum/
og viſſe ecke/ad þad var fyrer ſatt/ſm̃
ſkiede fyrer eingeleñ/ helldur meinte/ad
hñ ſæe eina ſÿn.
10 Eñ þeir geingu i giegnũ þa fyrſtu
ꝛ adra vakt/og komu til iarn-hlidſens/
er laa til borgariñar/ *ſm̃ af ſialfu ſier
til laukſt upp fyrer þm̃/ Og þr geingu
ut/og geingu eina ſtrætes leingd/Og
jafnſnart ſkildeſt eingelleñ vid hañ.
* C. 16/ 26.
11 Og er Petrus kom til ſialfs ſÿns/ſag
de hañ: nu veit eg ſañlega/ ad Drottleñ
hefur ſendt eingel ſiñ / og frelſ ad mig
af hende Herodis/ ꝛ af allre epter vænt
an Judaña foolks.
12 Og ſm̃ hañ ihugade(þad/) kom hñ
til huſſ Mariu / * moodur Johañis /
þeſſ er auknefneſt Marcus / hvar ed
marger voru ſamañſafnader/og bæduſt
fyrer. * c. 15/37.
13 Eñ er Petur drap a forſtofu dyrn
ar/ gieck ein þerna fram ad hluſta til/
ad nafne Rhode.
14 Og er hun þeckte maalroom Pet-
urs/ lauk hun ecke fyrer fagnadar ſak-
er forſtofuñe upp/helldur hlioop iñ/og
kuñgiørde/ ad Petur ſtæde ute fyrer for
ſtofuñe.
15 Eñ þeir ſøgdu til heñar : þu ert
ær/ eñ hun ſtood faſt (a þvi/) ad þad
være ſo/eñ þr ſøgdu: þ er hans eingell.
16 Eñ Petur barde alla ſafna/Eñ þa
þeir luku upp / ſau þeir hañ/ og urdu
miøg felmsfuller.
17 Eñ hañ bendte þeim med hendeñe /
ad (þeir ſkilldu) þeigia / og hañ ſagde
þm̃ fra / hvørneñ Drottleñ hafde leidt
hñ ut af myrkvaſtofuñe / Eñ hñ ſag-
de: kuñgiøred þetta Jakob ꝛ brædruñ/
Og hañ gieck ut / og foor til eins añ-
ars ſtadar.
18 Eñ * er dagur var komeñ/ var ecke
ein lÿtel oroofeme a millum ſtrÿdsmañ-
aña/ hvad orded hefde um̃ Petur.
* C. 5/ 22.

19 Eñ Herodes leitade epter hønũ/ og
fañ(hañ) ecke/og er hñ hafde læted ran
ſaka vardhalldsmeñena / liet hañ leida
(þa) i burt/ꝛ hñ foor ofañ fra Judæa
til Cæſaream/ og dvalde (þar.)
20 Eñ Herodes hafde vÿghug a þeim
i Tyro og Sidone / eñ þeir komu ſam-
huga til hñs/ og yferteludu Blaſtum/
ſm̃ var herberges ſveirn kongs/og bædu
um̃ frid/af þvi * þeirra land nærdeſt af
koningſens(lande.) * 1. Kong. 5.9/11.
21 Eñ a einum tilſettũ deige/ klæddeſt
Herodes konunglegũ ſkruda / og ſetteſt
a (doom-)ſtooleñ/ og hiellt eina rædu
fyrer þeim.
22 Eñ foolked hroopade: (þad er) *
rauſt Guds/ og ecke mañs.
* Ezech. 28/ 2. etc.
23 Eñ ſtrax ſloo eingell Drottens hñ/
* af þvi ad hñ gaf ecke Gude dyrdena/
og hañ var eteñ af modkũ / og uppgaf
(ſiñ) anda. * Dan. 5/ 20.
24 Eñ * ord Guds ox/ og margfalld-
adeſt. * Eſ. 55/ 11.
25 Eñ Barnabas og Saulus voru
komner aptur fra Jeruſalem/ og * høf-
du framkvæmt þioonuſtuna/ og høfdu
ogſo teked med (ſier) Johañem/ ſem auk
nefndeſt * * Marcus. * c. 11/ 29.
** C. 15/ 37.

XIII. Capitule.

Ordenu verdur utſkuþad i Anthiochia
og predikaſt fyrer Heidingium.

Eñ þar voru nockrer i ſøfnuden-
um/ſem var i Anthiochia / *
ſpameñ og lærefedur / (ſem
voru) bæde Barnabas ꝛ Sime
on/ ſem kalladeſt Niger / og Lucius ſa
af Cyrenia/item Manahen/(ſem var)
Herodis fioordungs høfdingia ſam-
fooſtre/ og Saulus. * c. 1 / 27.
2 Eñ er þeir þioonudu Drottne / og
føſtudu/ſagde ſa Heilage Ande. * fra-
ſkilied mier bæde Barnabam og Sau-
lum til þeſſ verks/ er eg hefe kallad þa
til. * c. 9/ 15.
3 Þa * føſtudu þeir og bæduſt fyrer/
og * * løgdu hendur yfer þa/og lietu þa

turku fara. * c. 14/ 23 ** c. 6/ 6.
4 Þesser / þar þeir nu voru utsender
af þeim Heilaga Anda/ komu ofañ til
Seleuciam / z sigldu þadañ til Cyprũ.
5 Og er þeir voru i Salamine / kuñ-
giørdu þeir ord Guds i samkundũ Jud-
aña / eñ þeir høfdu ogso * Johañem
fyrer þienara. * c. 12. 12/ 25.
6 Og er þeir fooru yfer eyuna allt til
Paphum/ fundu þeir eirn galdramañ/
eirn falsspæmañ/ eirn Juda/ad nafne
Bar-Jesus.
7 Hvør ed var hiæ landstioornaranũ
Sergio Paulo / einum hyggnũ mañe /
Þesse kallade a Barnabam og Saulum
(til sijn/) z hañ læængade til ad heyra
Guds ord.
8 Eñ þa stood þeim i moote Elimas
Tøframadur/ þvi so utleggst hñs nafn/
og leitadest vid ad snua landstioornar-
anum fra trúñe.
9 Eñ Saulus/ sm̃ og kalladest Pau-
lus/ fullur af Heiløgum Anda / star-
de a hañ/
10 Og sagde: * o þu fullur alls svik-
ræдes og prettvijsse / þu drøfuls sonur /
ovinur alls riettlætes/ villtu ecke lææta
af ad um̃hverfa Drottens riettũ veg-
um? * 5. Mos. 13/13. Matth. 13/38.
11 Og siæ nu / hønd Drottens er yfer
þier / þu skallt verda blindur / og ecke
siæ sool um̃ (nockurn) tijma/ Og jafn-
snart fiell yfer hañ dym̃a og myrkur ;
Og hñ ræfade um̃ kring/ leitande ept-
er þm̃ sem leidde hñ vid hønd.
12 Nær nu landstioornareñ sæ þad /
sem var skied/trude hañ/ epter þad hañ
hafde forundrad sig (miøg) a kieñingu
Drottens.
13 Eñ sem Paall / og þeir/ sem voru
med hønũ/ sigldu fra Papho/ komu þr
til Pergen i Pamphylia. Þa * skilde
Johañes vid þa/og snere aptur til Jeru
salem. * c. 15/ 38.
14 Eñ þeir fooru i giegnum fra Per-
gen/og komu i Anthiochiam i Pisidien/
og er þeir geingu iñ i samkunduna a
sabbats deige/settust þeir nidur.
15 Eñ epter * lestur løgmaalsens og
spæmañaña/sendu samkundu høfding-
jarner til þra/og lietu seigia : þier meñ/
brædur/ef þier hafed nockra æmiñing-
ar rædu til folksens/(þa)seiged(fram)
* C. 15/ 21.
16 Eñ Paall stood upp / og * bendte
til hlioods med hendeñe/ og sagde: þier
meñ/Jsraelitar/z þier/sm̃ ottest Gud/
heyred (til.) * c. 12/ 17.
17 Gud þessa foolks Jsraels utvalde
fedur vora/og upphafde foolked/þegar
þeir biuggu hiæ ødrũ i Ægyptalande/
og med * hæaum armlegg/ utleidde hañ
þa þadañ. * 2. Mos. 12. 37/ 41.
18 Og * um̃ fiørutiju æra tijma um̃leid
hañ sidu þeirra i eydemørkeñe.
* 4. Mos. 14/34.
19 Og afmæde * sio þiooder i Cana-
ans lande/z ** skipte þeim/ med hlut-
falle/ lande þeirra. * 5. Mos. 7/1.
** Jos. 14/ 3.
20 Og þar epter um̃ fiøgurhundrud
og fimtiju ær * gaf hñ (þeim) doom-
endur allt til Samuel spæmañs.
* Dom. 2/ 16/ C. 3/ 9.
21 Og þar epter * bædu þeir um̃ eirn
konung/z Gud gaf þm̃ ** Saul/ son
Kis/eirn mañ af ætt BenJamins um̃
fiørutiju ær. * 1. Sam. 8. 5/ 6.
** 1. Sam. 10/ 21.
22 Og er hañ hafde teked hñ burt/upp
reiste hñ þeim David til konungs/ um̃
hvørn hñ z vitnade z sagde: *eg hefe
funded David/son Jessai/eirn mañ ept
er mijnu hiarta / sem giøra mun allar
mijnar velþocknaner. * 1. Sam. 16. 12/13
23 Af * þessa mañs sæde uppvakte
Gud Jsrael epter fyrerheitenu Frelsar-
añ Jesum/. * 2. Sam. 7/12. Es. 11/1.
Matth. 1/ 6. Luc. 1/ 27.
24 Þegar Johañes ædur * hafde pre-
dikad/ fyrr eñ hñ iñ gieck (sitt embætte/)
skijrn ydranarñar/ øllu Jsraels folke.
* Matth. 3/ 1. etc.
25 Eñ er Johañes hafde fullkomnad
(sitt) skeid/sagde hñ: hvørn meine þier
mig ad vera? * eg em ecke hañ/helldur
siæ / ** sa kiemur epter mig / hvørs
foota

foota skoo eg em ecke verdur af ad ley-
sa. * Joh. 1/ 20. ** Marc. 1/ 7.
Luc. 3/ 16.

(Leckiañ a Pridia Dag Paska.)

26 Pier meñ / brædur / syner Abraha-
ms kyns/og þeir/sem a medal yd-
ar ottast Gud/ ydur * er sendt ord þessa
hiælpræðes. * Rom. 1/16.
27 Þvi þeir/sm̃ bua i Jerusalem / og
hofdingiar þra/ * med þvi þeir þecktu
ecke þeñañ /z radder spamañaña/s̃ ver
da lesnar hvorn sabbat/hafa þeir/ þa
þeir dæmdu (hñ/) þær uppfillt.
* Joh. 16/ 3.
28 Og þo þeir finde aungva dauda sok
med honũ/bædu * þeir (þo) Pilatum/
ad hñ yrde lijflætken. * Matth. 27. 22/
23. Marc. 15. 12/14. Luc. 23. 21. Joh. 19/6.
29 Eñ er þeir hofdu fullkomnad allt
þad sem um̃ hañ var skrifad / * tooku
þeir (hañ) ofañ af trienu / og lögdu i
grofena. * Matth. 27/ 59.
30 Eñ * Gud uppvakte hañ fra daud-
um. * Marc. 16/ 6. Luc. 24/ 6.
31 Hvor ed * var siedur marga daga
af þeim/sm̃ voru farner med honũ upp
fra Galilæo til Jerusalem/hvorier ad
eru hñs vottar til foolksens.
* Joh. 20. 19/ 25.
32 Og vier bodũ ydur og þad * fyrer-
heit/(sem var)skied til fedraña/ad Gud
hefur uppfillt þad vid oss syne þeirra/
i þvi hañ uppvakte Jesum.)
* 1. Mos. 3/ 15. C. 22/ 18.
33 Hvad og skrifad er i þeim * ödrũ
psalme: þu ert miñ Sonur/i dag ool eg
þig. * Ps. 2/ 7. etc.
34 Eñ ad hñ hefur reist hañ upp fra
daudũ / og hañ mune ei aptur hverfa i
forrotnunena / þad seiger hñ so: * eg
vil giefa ydur helgedooma Davids/ sm̃
eru trufaster. * Es. 55/ 3.
35 Þar fyrer seiger hñ og i einũ ödrum
(psalme:) * þu munt ecke lijda ad þiñ
Heilage siae rotnan. * Ps. 16/ 10.
P. G. 2/ 27.
36 Þvi * David/þegar hañ hafde um̃
sijna eigeñ lijfs tijd þioonad Guds rade/
sofnade hañ / og var lagdur til fedra
siña/ og hefur sied rotnan. * c. 2/ 29. etc
37 Eñ sa/hvorn Gud uppvakte/hef-
ur ei sied rotnan.
38 So sie þad ydur vitanlegt / þier
meñ/ brædur/ * ad fyrer þeñañ bodast
ydur fyrergiefning syndaña.
* Luc. 24/ 47.
39 Og af öllum þm̃ hlutũ / af hvör-
ium þier kuñed ecke i lögmaale Mosis
ad riettlætast/i þessũ * riettlætest hvör
sa sem truer. * Es. 53. 6/ 11.
40 Siaed nu (til/) ad þad kome ecke
yfer ydur / sm̃ sagt er i spamönunum:
41 * Siaed þier forsmaanarar/og und-
rest/og verded ad aungvu/ þvi eg giöre
eitt verk a ydar dögum/eitt verk/hvör-
iu (seige eg) þier munud ecke trua / ef
nockur seiger ydur(þad.) * Hab. 1/ 5.
42 Eñ er þeir geingu ur samkundu
Judaña/ bædu heidingiarner / ad þeir
þess a mille i vikuñe töludu fyrer þeim
þesse somu ord.
43 Eñ er samkunduñe sleit / filgdu
marger af Judum/ og gudhrædder / er
Judar hofdu giörst / Paale og Barna-
bæ epter/ hvörier töludu fyrer þeim og
æsktu þa/ ad þeir * skilldu hallda fast
vid naad Guds. * C. 11/ 23. C. 14/ 22.
44 Eñ a epterkomande sabbat/ safn-
adest nær þvi öll borgeñ samañ / til ad
heyra Guds ord.
45 Eñ er Judar saau foolked/ urdu þr
* fuller af hatre/og töludu i giegn þvi
sem Paall talade / sa þeir mootmælltu
og lastyrdtu. * C. 5/ 17.
46 Eñ Paall og Barnabas sögdu
skoruglega: þad var naudsynlegt / ad
fyrer * ydur skillde fyrst talast Guds
ord/ eñ med þvi ad þier burtskufed þvi/
og ** dæmed ydur sialfa ecke verduga
eilijfs lijfs/sia/(so)snuũ vier oss til heid
eña þiooda. * Matth. 10/ 6.
** Luc. 7/ 30.
47 Þvi so hefur Drottenn boded oss: *
eg hefe sett þig til lioos heideña þioo-
da/ ad þu skuler verda til hiælpræðes /
allt til enda jardareñar. * Es. 49/ 6.
48 Eñ er heidingiarner heyrdu (þad /)
urdu

urdu þeir glader/og prysudu ord Drott-
ens/og trudu * so marger/sm voru skick-
ader til eilyfs lyfs. * Rom. 8. 29/30.
49 Eñ ord Drottens barst ut um allt
þad land.
50 Eñ Judar eggiudu gudræknar kon-
ur og hæverskar/og hellstu meñ borgar-
eñar/og uppvoktu offsookn mooti Paale
& Barnabæ / og ræku þa ut af synum
landamerkium.
51 Eñ þeir * hristu dupt foota siña a
þa/og komu til Iconium.
* Matth. 10/14. etc.
52 Og læresveinarner * fylltust af
glede og Heilogũ Anda. * Eph. 5/18.

XIV. Capitule.

Paulus predikar/ Læknar/ Grijtest /
Reiser i ymsa Stade.

EÑ þad skiede i Iconio / ad þeir
geingu med sama hætte iñ i
samkundu Judaña / og toludu
so/ ad eirn * mikell fiollde bæde
af Judum og Grickium trude.
* C. 11/ 21.
2 Eñ þeir vantruudu Judar uppæstu
og eggiudu til ills siñe heidingiaña a
moote brædrunum.
3 So dvoldu þeir þar eirn langañ ty-
ma/talande med allre diorfung i Drott-
ne/hvor ed vitnade med orde nadar siñ-
ar/& liet teikn & stoormerke verda * fyr-
er hendur þeirra. * C. 9/ 11.
4 Eñ borgar mugureñ vard sundur
þickur/ og voru sumer med Judum/ eñ
sumer med postulunum.
5 Eñ er eitt upphlaup giordest af heid-
ingiũ & Judum med þra hofdingum/ ad
yferfalla & grijta þa /
6 Merktu þeir(þad) * & flydu i borger
Lycaoniæ / Lystran og Derben/og i þa
landsaalfu (þar) um kryng.
* C. 8/ 1. Matth. 10/ 23.
7 Og * predikudu þar evangelium.
* C. 11/ 20.
8 Og þar var eirn madur i Lystris/ hñ
var mattlaus i footuñ / og hlaut ad
sitia/og var * halltur fra lyfe moodur
siñar / sem eñ nu hafde allrei geing-
ed. * C. 3/ 2.
9 Þesse heyrde Paal tala/ Hvor / þa
hñ starde a hañ / og saa/ ad hañ hafde
tru til ad verda frelstur/ sagde hañ med
hærre roddu:
10 * Statt tu riettur upp a þynar fæt-
ur/Og hañ spratt upp og gieck.
* C. 3/ 6.
11 Eñ er foolked saa þad / sm Paall
hafde giort/ upphoof þ syna raust/ &
sagde a Lycaonisku : * guderner eru ord-
ner moñum lyker/ og komner ofañ til
vor. * C. 28/ 6.
12 Og þr kolludu Barnabam Jovem/
og Paal Mercurium / þvi hañ var
framberare ordsens.
13 Eñ prestur Jovis / sm var fyrer
borg þeirra/flutte uxa og kransa fyrer
porteñ/og villde offra med foolkenu.
14 Eñ er(þ) heyrdu postularner/ Bar-
nabas og Paall / sundurrifu þeir klæde
syn/og stucku iñ i mañ flockeñ/
15 Hroopudu og sogdu: þier meñ/ þvi
giored þi' þetta? * vid erũ & meñ/ so-
mu kiorũ underorpner sm þier/ bodande
(ydr/)ad þier snued fra þessũ hiegoom-
legum hlutũ/til þss lifanda Guds/ **
hvor ed giort hefur himeneñ og iord-
ena/ og siooeñ / og alla hlute/ sem eru i
þeim. * C. 10/ 26. ** Ps. 146/6.
Openb. 14/ 7.
16 Hver ed a umlidnũ * olldum/ hefur
lided ollũ heydingiũ ad ganga ** a þra
(eigeñ)vegũ. * C. 17/30. ** Ps. 8. /13
17 Eñ þo hefur hañ ecke læted sig
sialfañ aan vitnesburdar / þegar hañ
giorde oss gott/ og * gaf oss af himnũ
ofañ regn/ og * avaxtarsama tyma/
uppfillande med fædslu & fognude hiort-
tu vor. * Jer. 5/ 24.
18 Og er þeir þetta sogdu: feingu þeir
valla stillt foolked/ ad þad færde þeim
ecke foorner.
19 Eñ þar komu Judar af Anthiocchia
og Iconio uppa þa/& yfirtoludu foolk-
ed/og * grytttu Paal/ og droou (hañ) ut
af borgeñe/meinande hañ daudañ vera.
* 2. Cor. 11/ 25. 2. Tim. 3/ 11.

20 Enn er læresveinarner flickkust i
kryngum hann/ stood hann upp/ og gieck
inn i borgena. Og (dagenn) epter/ gieck
hann ut med Barnaba til Derben.
21 Og er þeir høfdu predikad evangeli
um i þeirre sømu borg/ og undervijsad
mørgum / sneru þeir aptur til Lystra / og
Iconium og Anthiochia.
22 Styrkiande saler læresveinanna/ og
aminntu þa ad blijfa i trunne / og * ad
oss byriade fyrer margar þreingingar
inn ad ganga i Guds rijke.
* Matth. 10/ 38.
23 Enn er þeir høfdu * sett þeim ølld-
unga i hvørn søfnud/ badust þeir fyrer
med føstum / og bijfoolu þa Drottne / a
hvørn þeir høfdu truad. * c. 6/ 6.
24 Og fooru i giegnum Pisidiam/ og ko-
mu til Pamphilia.
25 Og toludu ordid i Perge / og fooru
ofann til Attalia.
26 Og silgdu þadann til Anthiochia/ *
hvadann þeir voru afhendter naad Guds
til þess verks / er þeir høfdu fullkom-
nad. * c. 13. 1/ 2.
27 Enn er þeir komu þangad/ og høf-
du safnad samann søfnudenum/ søgdu þeir
fra / * hvad stoora hlute Gud hefde
giørt med þeim/ og hvørnenn hann * * haf-
de upploked heidingiunum dyrum truar-
innar. * c. 15/ 4. * * 1. Cor. 16/ 9.
28 Enn dvøldu þar ecke skamma stund
hia læresveinunum.

XV. Capitule.

Sampundur i Jerusalem umm Umskurn
ena/ og Svar þar uppa til Anthiochiam.

Og nockrer/ sem komu ofann fra
Judæa / kiendu brædrunum : *
ef þier ecke verded umskorner
epter sidvenju Mosis/ þa kunn
ed þier ecke hoolpner ad verda.
* Gal. 5/ 2.
2 Sem þar þa giørdest eitt upphlaup
og agreiningur ecke alllijtell vid Pal
og Barnabam/ þa skickudu þeir þvi so/
ad * Pall og Barnabas og nockrer ad-
rer af þeim fære upp til postulanna og
ølldunganna i Jerusalem umm þessa spur
ningu. * c. 11/ 30.
3 Enn er þeir voru a veg leidder af søfn
udenum/ fooru þeir i giegnum Phoenicen
og Samariam/ og søgdu fra umvend-
an heidingianna / og giørdu stoora glede
øllum brædrunum.
4 Enn er þeir komu til Jerusalem/ vo-
ru þeir medtekner af søfnudenum og post-
ulunum og ølldungunum / og kunngiørdu *
hvad stoora hlute Gud hafde verkad
med þeim. * c. 14/ 27.
5 Enn nockrer stoodu upp af þeim / sem
eru af villuflock phariseanna/ sem trudu/
og søgdu / ad þad byriade ad umskiera
þa / og bijfala þeim ad hallda løgmal
Mosis.
6 Enn þar komu til samans postular-
ner og ølldungarner / til ad grunda
þetta efne.
7 Enn er þar hafde giørst þræta mik-
el / stood Petur upp / og sagde til þeirra :
þier menn/ brædur/ þier vited/ ad fyrer
laungu hefur Gud a medal vor utvaled
(mig/) ad fyrer * minn munn skylldu heid-
ingiarner heyra ord evangelii/ og trua.
* C. 11/ 18.
8 Og sa Gud/ * sem þecker hiørtun /
hefur vitnad fyrer þeim / i þvi hann gaf
þeim þann Heilaga Anda / eins og oss.
* Ps. 7/ 10.
9 Og giørde aungvann greinarmun a
millum vor og þeirra/ i þvi * ad hann fyrer
truna hreinsade hiørtu þeirra. * c. 10/ 43
10 Þvi freisted þier þa nu Guds/ * ad
leggia þad ok uppa hals læresveinanna/
hvørt hvørke fedur vorer/ nie vier kunn-
um bera? * Matth 23/ 4.
11 Enn * fyrer naad Drottens Jesu
Christi truum vier (oss) ad verda salu-
hoolpna med sama hætte og þeir.
* Eph. 2. 4/ 8.
12 Enn allur mugurenn * þagde / og
hlijddu Barnabæ og Pale / sem søgdu
fra/ hvad mikel teikn og stoormerke Gud
hefde giørt medal heidingianna fyrer
þa. * c. 11/ 18.
13 Enn epter þad þeir þøgnudu/ svar-
ade Jakobus/ og sagde : þier menn/ bræd-

ur/heyred mig.
14 Simeon sagde fra / hvørneñ Gud
fyrst * vitiade / til ad taka af heyding=
iunum eitt foolk handa sijnu nafne.
* C. 10/ 44.
15 Og þessu samhlioода ord spamañ=
aña/so sm̃ skrifad er:
16 * Epter þetta mun eg koma apt
ur / og uppbiggia tialldbud Davids ad
nyu/þa er falleñ var/z þad nidurbrotna
af heñe/ skal eg endurbyggia og upprei
sa hana aptur/ * Amos. 9/ 11. 12.
17 Uppa þad þeir/sm̃ epter eru ordner
af mønnum̃/skule leita Drottens/z all=
er heydingiar / yfer hvørium akallad
verdur nafn mitt/ seiger Drotteñ/ sem
giører alla þessa hlute.
18 Gud þecker øll sijn verk fra eilijfd.
19 Þar fyrer dæme eg / ad madur skule
ecke trubla þa / sm̃ af heydingiunum
snua sier til Guds.
20 Helldur ad meñ skrife þeim til / ad
hallda sig fra ohreinendū skurgodaña/
og fra frillulifnade / og þvi kafnada z
* bloode. * 3. Mos. 3/ 17.
21 Þvi Moses hefur fyrer længre æfe/
þa/i hvørre borg/ sm̃ predika hañ/ z er
hvørn sabbat i samkundunum leseñ.
22 Þa syndest postulum̃ og olldungun=
um med øllum søfnudenū (gott) ad ut=
velia meñ af þeim/ z senda til Anthi=
ochia/med Pæle og Barnaba/(sem er)
Judam/auknefndañ Barsabam/ z Si=
lam/ sm̃ voru hiner hellstu meñ a med=
al brædraña.
23 Og þeir skrifudu þetta med þeim.
Postularner z olldungarner/og brædur=
ner/heilsa brædrunū af heidingiunū/sm̃
eru i Anthiochia/og Syria/ z Cilicia.
24 Med þvi vier høfū heyrt/ad * nock
rer/ sem fra oss eru utgeingner / hafe
trublad ydur med ordum/ sturlande ydar
sæler/sem seigia/ ad mañe byrie ad um̃=
skierast/ og hallda løgmaaled/hvørium
vier ecke (so) budum. * C. 20/ 30.
Gal. 2/ 4.
25 Þa hefur oss litest (gott ad vera/)
med eindrægne samañkomnū/ ad utvel=
ia meñ/ og senda til ydar / med vorum
elskulegū / Barnaba og Pæle.
26 Þeim mønnum/ er hafa vogad sijnu
lijfe fyrer nafn Drottens vors Jesu
Christi.
27 Fyrer þvi høfū vier sendt Judam
og Silam/ sem kuñgiøre ydur þad sa=
ma med orde.
28 Þvi þad leitst þeim Heilaga Anda
og oss/ad leggia uppa ydur eingañ mei=
re þunga / nema þessa naudsynlega
(hlute.)
29 Ad þier skuled * hallda ydur fra
þeim hlutum / sem eru offrader skur=
godū / og bloode / og þvi kafnada / og
frillulijfe/ vid hvøriu ef þier vared yd=
ur sialfa / þa giøred þier vel. Fared
vel. * C. 16/ 4.
30 Þa komu þesser / sem voru farner
burt til Anthiochiam / og samañsøfn=
udu almuganū/ og feingu þm̃ brefed.
31 Eñ er þeir læsu (þad/) * urdu þeir
glader af þeirre huggun. * C. 13/ 48.
32 Eñ Judas og Silas/þar þeir voru
og sialfer * spameñ/huggudu brædur=
nar med mørgū ordum/og styrktu þa.
* C. 11/ 27.
33 Eñ er þeir høfdu tafed þar (nock=
ra) stund/ lietu brædurner þa fara med
fride til postulaña.
34 Eñ Silæ leitst ad dvelia þar.
35 Eñ Pæll og Barnabas dvøldu i
Anthiochia/kiendu og bodudu med mørg
um ødrum ord Drottens.
36 Eñ epter nockra daga sagde Pæll
til Barnabam : lætū ockur nu aptur=
hverfa og vitia brædra vorra i sier=
hvørre borg / i hvørium vier høfū bodad
ord Drottens/ hvørneñ þeim lijde.
37 Eñ Barnabas gaf ut rad/ad þeir
skilldu taka * Johañem med/sem kall=
adest Marcus. * C. 12. 12/ 25.
38 Eñ Pæll hiellt (þad) tilheyrelegt/
ad hañ sem viked hafde fra þeim i *
Pamphilia / og foor ecke med þeim til
verksens/ skilldu þeir ecke taka med.
* C. 13/ 13.
39 So vard þar þa eitt stigglinde / so
ad

ad þeir skilldu hvorier vid adra / og ad Barnabas took Marcum til (sijn/) og sigldi til Cyprum.

40 Enn Paull utvalde Silam/og foor burt / og hann var befaladur nád Guds af brædrunum.

41 Enn hann foor i giegnum Syriam og Ciliciam / styrkiande söfnudena.

XVI. Capitule.

Timotheus verdur umskorenn / Lydia snijst/Paull fangast/hudstrykest/ frelsast/ Myrkvastofuvordurenn umvendast.

Enn hann kom til Derben og Lystra/ z sia/ þar var lærisveinn nockur ad nafne * Timotheus/ sonur kvinnu nockrar Juda kyns/þeirrar ed trude/enn fader hans var Griskur. * c. 19/ 22.

2 Hann hafde gott * mannord af þeim brædrum sem voru i Lystris og Iconio.
* C. 6/ 3. C. 10/ 22.

3 Þennan villde Paull med sier fara láta/og hann took hann og umskar vegna Judanna/sem voru i þeim plátzum/þvi aller þecktu födur hans/ad hann var Griskur.

4 Enn sem þeir reistu um borgernar / budu þeir þeim ad vardveita þa * setninga/sem ályktader voru af postulunum og öldungunum/ sem voru i Jerusalem. * c. 15. 20/ 29.

5 Þa styrktust söfnuderner i trúnne/ og fiölgudu ad tölu daglega.

6 Enn er þeir fooru i giegnum Phrygiam/og þad land * Galatiam/var þeim bannad af þeim Heilaga Anda/ ad tala orded i Asia. * c. 18/ 23.

7 Þegar þeir komu til Mysiam / leitudust þeir vid ad ferdast i giegnum Bithyniam / og Andenn leifde þeim (þad) ecke.

8 Enn er þeir fooru fram hia Mysia/ komu þeir ofann til * Troada. * c. 20/ 6.
2. Cor. 2/ 12. 2. Tim. 4/ 13.

9 Og ein sijn vard sien um nootena af Paule: madur nockur Macedoniskur stood/ bad hann/ og sagde: kom ofann til Macedoniam/ og hialpa oss.

10 Enn er hann hafde sied þa sioon/ leitudumst vier strax vid/ad reisa þadann til Macedonia / med þvi vier gáfum rád ad (þar af/) ad Drottenn hefde kallad oss þangad/til ad predika þeim evangelium.

11 Þa foorum vier ut fra Troade / og hielldum beinleides til Samothracen/ og (dagenn) epter til Neapolim/

12 Og þadann til Philippos / hvör ad er su fyrsta borg i þeim parte Macedoniæ/ sem er selenn af Romverium / * enn vier töfdum i þessare borg nockra daga. * c. 15/ 35.

13 Enn a sabbatanna deige geingum vier fyrer utann borgena/ hia einu fliote / hvar menn voru vaner ad bidiast fyrer/og settumst nidur / og töludum vid kvinnurnar/ sem (þar) komu til samans.

14 Og kvinna nockur ad nafne Lydia/ er purpura sellde/ ur borg Thyatirorum/ su er dyrkade Gud / heyrde til/ hvörrar * hiarta Drottenn upplauk/so hun gaf gaum ad þvi/ sem talad var af Paule.
* Luc. 24/ 45.

15 Enn er hun var skijrd og hus hennar/ bad hun (oss/) z sagde: ef þier hallded mig trua a Drottenn / (þa) komed inn i mitt hus/og blijfed (þar.) Og hun neidde oss.

16 Enn þad skiede / þegar vier geingum til bænar/ ad stulka nockur/su er hafde spásagnar anda / mætte oss / hvör ed mikenn ábata giörde lánardrottnum sijnum / i þvi hun spáde.

17 Su sama filgde Paale og oss epter/ hroopade * og sagde: þesser menn eru þioonar Guds ens hæðsta / sem boda ydur veg sáluhiálparennar.
* Marc. 1. 24.

18 Enn þetta giörde hun marga daga. Enn þad gramdest Paale / og hann snere sier vid/ og sagde til andans: * eg byd þier i nafne Jesu Christi / ad þu farer ut af henne/og hann foor ut a þeirre somu stundu. * Marc. 16/ 17.

19 Enn er lánardrottnar hennar sáu / ad þra ábata von var ute / tooku þeir Paal og Silam / droogu þa a torged fyrer höfdingiana/

20 Og leiddu þa til yferbodarana/ z

søgdu: þesser men uppæsa ølldunges
vora borg/ sm eru Judar.
21 Og boda sidu / vid hvørium oss leif
est ecke ad taka nie ad bruka / med þvi
vier erum Romveriar.
22 Og foolked reis upp til samans / i
moote þm/ Og yferbodararner rifu af
þeim klæden / z *skipudu ad hudstrykia
(þa.) * 2. Cor. 11/ 25. Phil. 1/ 13.
1. Theß. 2/2.
23 Og er þeir høfdu lagt a þa mørg
høgg / køstudu þeir (þeim) i mirkva
stofu / og budu mirkvastofuverdenum
ad geima þa vandlega.
24 Hvør/þa er hn hafde feinged þessa
skickan / kastade han þeim i þad ynsta
fængelse/ og sette þra fætur vandlega
i stock.
25 En um midnætte * bædust þeir
Pall og Silas fyrer / og sungu Gude
(loffsaungva/) og fangarner heirdu til
þeirra. * c. 4/ 31.
26 En þar vard hastarlega jardskialf-
te mikell / so ad hristust grundveller
mirkvastofunar. Og *jafnsnart lukust
upp allar dyr / og fioturen losnudu af
øllum. * c. 5/ 19. c. 12/ 7.
27 En i þvi mirkvastofuvørduren
vaknade af svefne / og sa opnar dyr
myrkvastofunar / droo hn ut sverd/ og
villde hafa fyrerfared sier sialfu / þvi
hn meinte/ad fangarn' væru sloppner.
28 En Pall kallade hærre røddu/seig
iande: giør þier sialfu ecKert mein/þvi
vier erum hier aller.
29 En hn bad um lioos/ og hlioop in/
og skielfdest / og fiell fram fyrer Pal
og Silam.
30 Og leidde þa ut / og sagde : þier
herrar/*hvad byriar mier ad giøra/ so
ad eg verde hoolpen? * Luc. 3/ 10.
C. 10/ 25.
31 En þeir søgdu : * tru þu a þan
Drotten Jesum Christum / og muntu
verda hoolpen/þu og hus þitt.
* Joh. 3. 16/36.
32 Og þeir tøludu fyrer hønum ord
Drottens/og øllum þeim/(sem voru) i
hans huse.
33 Og han took þa til (sijn) a þeirre
sømu stundu.nætureñar / og þvode sær
þrra/ Og han var strax skijrdur/og all-
er hans.
34 Og hn *leidde þa in i sitt hus / og
reiste fyrer þeim upp bord/og hn gladd-
est med øllu sijnu huse/ ad hn vard tru-
adur a Gud. * Luc. 5/ 29.
35 Og er dagur var komen/sendu yfer
meñerner stadar-þienarana/ og søgdu:
læt þa men lausa.
36 En myrkvastofuvørduren kungiør
de Pale þesse ord: yfermeñerner hafa
sendt hingad/ ad þier skylldud lauser
læast/ So gænged nu ut/ og fared med
fride.
37 En Pall sagde til þra: þeir hafa
hudstrykt oss opinberlega/ odæmda/þar
vid erum * (þo) Romverster men / og
kastad (oss) i fængelse / og skylldu þeir
nu utreka oss heimuglega? ecke so /
helldur kome þeir sialfer / og leide oss
ut. * c. 22/ 25.
38 En stadar-þienararner søgdu yfer-
bodurunu þesse ord/og þeir ottudust/er
þeir heyrdu / ad þr voru Romverster/
39 Og komu/ z bædu þa/og leiddu(þa)
ut / og beiddu / ad þeir fære ut af
borgene.
40 Þa geingu þeir ut af fængelsenu/
og fooru til Lydiam/ og er þeir sau
brædurnar/hughreistu þeir þa/og gein-
gu burt.

XVII. Capitule.

Orded verdur predikad i Thessaloni-
ca / Beroea/ Athenen.

En er þeir reistu i giegnum Am-
phipolim og Apolloniam / ko-
mu þeir til * Thessalonica /
hvar ed var ein samkunda Jud
ana. * 1. Theß. 2/ 2.
2 Þa gieck Pall in til þra / epter þvi
sm hn var vanur/og a þremur sabbatu
talade hn fyrer þm af ritningunum.
3 Og opnade(þeim þad)og sette(þm)
fyrer sioner / ad þad hefde Christo *
byriad

byriad ad lijda/ og upprijsa fra daudū/
og/ad þesse er sa Jesus Christus/(sag-
de hañ/) sem eg boda ydur.

* Luc. 24. 27/ 45.

4 Og * nockrer a medal þra lieku sier
þad seigiast / og samløgudu sig Paale
og Sila/og gudhræddra Grickia mikell
fiølde/ og ecke allfaar af þeim gøfg-
ustu kvinum. * c. 17/ 17.
5 Eñ þeir vantruudu Judar tilltust
vandlætingar / og tooku nockra vonda
meñ til(sijn)af umhleipingū/ og giørdu
eitt upphlaup / og uppæstu borgena /
þustu ad huse Jasonis/og leituduft vid
ad fæta þa fyrer foolked.
6 Eñ er þeir fundu þa ecke / droou þr
Jasonem / og nockra brædur til yferbod
ara borgareñar/og hroopudu: þesser/sm
hafa * uppæst heims bigdena/þeir eru
og hijngad komner. * c. 16/ 20.
7 Hvøria Jason hefur teked til (sijn/)
og aller þesser giøra i mooti bodū key-
sarans/ og seigia * eirn añañ ad vera
konung/ Jesum. * Luc. 23/ 2.
8 So uppæstu þeir lijdeñ/ og þa ypp-
urstu fyrer borgeñe/er þeir heyrdu þad.
9 Og er þeir høfdu feinged fullnægiu
af Jasone/og þeim ødrum / lietu þeir
þa lausa.
10 Eñ brædurner burt sendu strax um
* noottena Paal z Silam/til Beroen/
hvørier þa þeir voru komner þaang
ad/geingu þeir iñ i samkundu Judaña/

* C. 9/ 25.

11 Þvi þeir voru gøfugre / eñ þeir i
Thessalonica/ hvørier ad medtooku ord
ed med allre goodfijse / * daglega ran-
sakande ritningarnar / hvørt þad være
so. * Es. 34/16. Joh. 5/39. Luc. 16/29
12 So trudu þa marger af þeim / og
af Griskum hæverskū kvinum og kall-
møñum/ ecke allfæer.
13 Eñ er Judarner af Thessalonica
fornumu / ad eirneñ i Beroea var kuñ-
giørt af Paale ord Guds/þa komu þeir
og þaangad/ og * uppæstu lijdeñ.

* 1. Thess. 2/ 14.

14 Eñ þa strax sendu brædurner Paal/
ad hñ fære til siafarens / eñ bæde Si-
las og * Timotheus urdu þar ept-
er. * c. 16/ 1.
15 Eñ þr / sm filgdu Paale/ færdu hñ
til Athenas/ Og er þeir høfdu feinged
bijfalning til Silam z Timotheum/ad
þeir med þad firsta skylldu koma til
hñs/fooru þeir a burt.
16 Eñ a medañ Paall beid þeirra i *
Athenis / gramdest hans ande miøg i
honum/ þegar hñ sa borgena so hneig
da til afgudadijrkunar/

* 1. Thess. 3/ 1.

17 Og talade þa i samkunduñe vid Jud
ana / og þa gudhræddu / og a torgenu
hvørn dag vid þa/ sm komu fyrer hañ.
18 Eñ nockrer spekingar af Epicure-
is og Stoicis/kieptu vid hñ /og nockrer
søgdu: hvad vill þesse * ordsnapur
seigia? eñ nockrer: þad sijnest/ ad hñ vil-
ie nijrra guda bodare vera / af þvi hañ
bodade þeim Jesum og upprisuna.

* 1. Cor. 4/ 12.

19 Og þeir tooku hñ / og færdu hañ a
doomsløteñ / seigiande: kuñum vier ad
fa ad vita/ hvør ad sie þesse nije lær-
doomur/ sm af þier er taladur?
20 Þvi þu færer nockra framande hlu-
te ꝥ eyru vor. So vilium vier giarnañ
vita / hvad þetta vill vera.
21 Eñ aller Athenu meñ / og þeir ut-
lendu framande (giester) stundudu ecke
epter ødru/eñ ad seigia/edur heyra nock
ud nijtt.
22 Þa stood Paall midt a doomsløtnū /
og sagde: þier Athenu meñ/ eg sie ydur
i øllum hlutum ad vera iñtekna af
rangre tru.
23 Þvi þegar eg gieck um kring/og yf-
erskodade helgedooma ydar/fañ eg z eitt
altare / a hvøriu skrifad var: þeim
okienda Gude. Fyrer þvi / þañ sem
þier nu ovitande dyrked / þañ boda eg
ydur.
24 Gud / sem hefur giørt heimeñ og
alla hlute i honum/ hañ/sm er himens
og jardar Drotteñ / * bijr ecke i þeim
musterū/sm eru med høndum giørd/

* C. 7/ 48.

25 Honum verdur og ecke þioonad af
hondū mañaña/og * hñ þarf ecke nock-
urs vid / þar hañ giefur øllum lyf og
anda/z alla hlute. * Ps. 50/ 8. etc.
26 Og hefur giort þad / ad af einu
bloode skule allt mañkyn bua ofañ a
iardarkrijngluñe/ s hefur ækvardad til
stickada tijma / og * takmørk bustada
þeirra. * 5. Mos. 32/ 8.
27 Ad (þeir skylldu) * leita Drottens/
ef kañ skie þeir kynni ad þreifa a hon-
um/og fiña hñ/ jafnvel þo hñ sañlega
sie ecke langt fra sierhvøriū af oss.
* Es. 55/6.
28 Þvi i honū lifum vier/og hrærumst
og erum/so sem nockrer af ydar skalld-
um hafa sagt : vier erum og hñs kyn.
29 Med þvi vier erum nu kyn Guds /
skuluṁ vier ecke meina/ad þad * guddoom
lega sie lijkt gulle edur silfre edur steine/
einu bijlæte med hagleik/og epter uppa
finding mañsens. * Es. 46/ 5. etc.
30 Þar fyrer/ sa Gud / sem hefur *
hlidrad hiā tijmum fawitskuñar/ * *
bijdur nu øllum møñū allstadar/ad gior-
ra ydran. * c.14/16. * * Luc.24/47.
31 Fyrer þvi hñ hefur tilsett eirn dag/
a hvøriū hañ vill dæma heimsbygdena
med riettvijsie/ * fyrer eirn Mañ/hvørn
hñ hefur tilsett/ bioodande øllū truna/
epter * * þad hañ hafde uppreist hañ
fra daudum. * Rom. 14/ 10. etc.
** P. G. 3/ 15. etc.
32 Eñ er þeir heyrdu upprisu daud-
ra/ giordu nockrer * gis ad þvi/eñ nock-
rer sogdu : vier viliū heyra þig aptur
uṁ þetta. * 1. Cor. 1/ 23.
33 Og so gieck Pall ut fra þeim.
34 Eñ nockrer voru honū fastlega a-
hangande/ og trudu / a medal hvørra
var og Dionysius / sa af rædenu / og
ein kvoña/ ad nafne Damaris/ og adrer
med þeim.

XVIII. Capitule.

Pall kieñer i Corintho / Apollos /
Aqvila og Priscilla i Epheso.

Eñ þar epter veik Pall ur A-
thenis/z kom til Corinthum.
2 Og er hñ fañ þar eirn Ju-
da/ad nafne * Aqvilam/ Pont-
verskañ ad ætt/hvør ed nylega var kom
eñ fra Italia/og Priscillam konu hñs/
þviad (keysare) Claudius hafde boded
øllum Judum ad fara af Rom / þa
gieck hñ til þeirra. * Rom. 16/ 3.
3 Og med þvi hañ kuñe sama hand-
verk/var hñ hiā þeim/ og * erfidade /
þvi þau voru tialldvefarar i sijnu hand
verke. * 1. Cor. 4/ 12.
4 Eñ hñ kiende i samkunduñe a hvør-
ium sabbat / og yfertalade bæde Juda
og Grickie.
5 Eñ er bæde * Silas og * * Timo-
theus komu fra Macedonia/ þreingdest
Pall af Andanū til ad + vitna fyrer
Judum/ad Jesus være sa Christus.
* C.17.14/15 * * 1. Thess. 3/6. + P. G. 9/22.
6 Eñ er þr stoodu þar i moote/z Gud-
lostudu/ * hriste hañ klæde sijn/z sagde
til þeirra : ydar blood sie yfer ydar høf-
de/hreirn em eg/ hier epter vil eg fara
til heydingiaña. * Matth. 10/14. etc.
7 Og er hñ foor þadañ/ kom hñ i hus
til nockurs / ad nafne Justus/ hvør ed
ottadest Gud / hvørs hus ad var hid
næsta samkunduhusenu.
8 Eñ * Crispus samkunduñar høfdin
ge trude a Drottneñ med øllu sijnu huse/
og marger af Corinthu møñū/sm (til)
heyrdu/ trudu / og skijrdust.
* 1. Cor. 1. 14.
9 Þa sagde Drottneñ i eirne * sijn uñ
nottena vid Pal : ottastu ecke/ helldur
tala/og þeig ecke. * c. 16/ 9/
10 Þvi * eg er med þier/ og eingeñ skal
rædast a þig/til ad viña þier mein/þvi
eg hefe margt foolk i þessare borg.
* Es. 41/ 10.
11 Og hñ sat þar eitt ar z sex mañ-
ude/kieñande a medal þeirra ord Guds.
12 Eñ er Gallion var landstioornare i
Achaja/settu Judar sig med einū huga
upp i moot Pale / og droou hañ fyrer
doomstoolen.

13 Og

13 Og søgdu: þesse rædur fookenu ad dyrka Gud i moote løgmalenu.
14 Eñ er Pall villde uppliuka muñenum/ sagde Gallion til Judaña: ef þar være nockur *oriettkur edur glæpur/ þier Judar/ þa skyllda eg/ so sem tilhlydelegt være/ heyra ydur. * C. 25/ 11.
15 Eñ ef þad er ein spurning um ord og nøfn/ og um þad løgmal / sem er a medal ydar / (þa) * siaed sialfer þar fyrer/ þvi eg vil ecke vera doomare þar yfer. * Matth. 27/ 5.
16 Og hañ rak þa i burt fra doomstoolnum.
17 Eñ aller Grieker tooku * Sosthenem samkundu høfdingiañ/ og sloou hñ frame fyrer doomstoolnum/ og Gallion skeitte þvi ecke. * 1. Cor. 1/ 1.
18 Eñ er Pall hafde dvaled (þar) eñ nu marga daga/ kvadde hañ brædurnar/ z siglde til Syriam / og med hønu Priscilla z Aqvilas/ þegar hñ hafde * rakad sitt høfud i Cenchreis/ þvi hañ hafde heit a hende. * 4. Mos. 6. 9/ 18. P. G. 21/ 24.
19 Eñ hñ kom til Ephesum/ og skilde þau þar epter/ eñ hñ gieck sialfur iñ i samkunduna / og talade vid Judana.
20 Eñ er þeir bædu hañ/ ad hñ dvelde þar leingre tyma hia þeim/
21 Samsinte hañ þvi ecke / helldur kvadde þa / seigiande : þad byriar mier aldeiles / ad hallda þessa komande hatyd i Jerusalem / eñ sydañ vil eg koma til ydar/ *ef Gud vill. Og hñ foor burt fra Epheso. * 1. Cor. 4/ 19. Ebr. 6/ 3. Jak. 4/ 15.
22 Og epter þad hañ var ofañkomeñ til Cæsarea/ z var uppgeingeñ/ og hafde heilsad søfnudeñu / foor hñ ofañ til Anthiochia.
23 Og er hañ hafde dvaled þar nockra stund/ reiste hañ burt / og foor hvad af ødru yfer þad Galatiska land/ og Phrygiam/ styrkiande alla læresveinana.
24 Eñ Jude nockur ad nafne * Apollos/ ur Alexandria ættadur/ eirn mælskumadur/ kom til Ephesum/ sem var matt-ugur i rikningunum. * 1. Cor. 3/ 6.
25 Þesse hafde lært veg Drottens/ og þar ed hñ var gloandr i andanu / talade hñ/ og kiende kostgiæfelega þa hlute/ sem eru um Drotteñ/ þo hañ alleinasta visse * af skyrn Johañis. * C. 19/ 3.
26 Og þesse took til ad tala med diørfung i samkunduñe. Eñ er * Aqvilas og Priscilla heyrdu hñ/ tooku þau hañ til (syn)/ og søgdu hønu eñ kostgiæfelegar ut veg Guds. * v. 2.
27 Eñ er hñ villde reisa til Achajam/ hvøttu brædurner (hañ) þess/ og skrifudu læresveinunu til / ad þeir take vid hønu/ hver ed/ þegar hñ var þangad komeñ/ * hialpade hñ þeim miøg/ sem høfdu truad fyrer nadena. * 1. Cor. 3/ 6.
28 Þvi hñ * yfervañ Judana med skørugleik berlega/ synande med rikningunum/ Jesum ad vera þañ Christum. * C. 9/ 22.

XIX. Capitule.

Pall kieñer i Epheso / Demetrius giører Upphlaup i sama Stad.

EN þad skiede / þa Apollos var i Corintho/ ad Pall reiste um upplondeñ/ og kom til Ephesum/ og er hñ fañ nockra læresveina/
2 Sagde hañ til þeirra: hafed þier * medteked Heilagañ Anda / þa þier urdud truader? eñ þeir søgdu til hñs: vier høfu ecke helldur heyrt/ * * hvørt þar er til Heilagur Ande. * C. 10/ 44. ** Joh. 7/ 39.
3 Og hañ sagde til þeirra: uppa hvad erud þier þa skyrder? eñ þeir søgdu: uppa * skyrn Johañis. * C. 18/ 25.
4 Eñ Pall sagde: * Johañes skyrde ad søñu skyrn ydranar/ seigiande foolkenu/ ad þeir skylldu trua a þañ/ sem epter hñ kom/ þad er/ a Christum Jesum. * Matth. 3/ 11. etc.
5 Eñ þeir/ sem (þad) heyrdu/ voru skyrder i nafne Drottens Jesu.
6 Og er Pall hafde lagt hendur yfer þa/ * kom sa Heilage Ande yfer þa/ og

þeir toludu tungum/og spædu.
* C. 1/5. C. 2/4. C. 10/44. C. 11/15.
7 En þr meñ voru alls hier um tolf.
8 En hañ gieck i þa samkunduna / og
predikade med diorfung i þria mañ-
ude/kiende og kallde fra um Guds rijke.
9 En er nockrer voru * forherdter og
ohlyduger/talande illa um þañ veg/fyr
er almugañ/veik hñ fra þeim/ og skil-
de lærisveinana fra/ og talade daglega i
eins(mañs) Schola/ (sem hiet) Thyran-
nus. * 2. Tim. 1/ 15.
10 En þetta skiede i tvo ar / so ad þr
aller / sem biuggu i Asia / heyrdu ord
Drottens Jesu/bæde Judar z Grikker.
11 Og Gud * giørde ecke almeñeleg
kraptaverk fyrer hendur Pals.
* C. 14/ 3.
12 So ad * jafnvel voru yfer þa siuku
sookter sveita-dukar edur klæde af hñs
lijkama/ z siukdoomarner viku fra þm/
og þeir vondu andar fooru ut af þeim.
* C. 5/ 15.
13 En nockrer freistudu þess/af þeim
umhleipings Judum/ s voru særingar-
meñ/ad nefna nafn Drottens Jesu yf-
er þeim / sm høfdu þa vondu anda/ og
søgdu : vier særum ydur vid Jesum /
hvørn Pall predikar.
14 En þad voru nockrer/sio syner Ske-
væ / eins Juda / ypparsta prests/ sem
þetta fromdu.
15 En sa vonde ande svarade og sagde:
Jesum þecke eg / og Pal veit eg / eñ
hvørier erud þier?
16 Og madureñ stoock upp a þa/i hvør
ium var sa vonde ande/og vard þeim oh-
lugre/so þeir flijdu nakter og sarder ur
þvi sama huse.
17 En þetta vard kuñugt øllu Jud-
um og Grickium er biuggu i Epheso /
og * þar fiell otte yfer þa alla / og
nafn Drottens Jesu vard hæleitlega
prijsad. * C. 5. 5/ 11.
18 En þar komu marger af þeim tru-
udu/ jatudu og auglijstu sijn verk.
19 En marger sm høfdu brukad for-
vitnes kukl / baru bækurnar fram
til samans/og brendu þær i augsyn all-
ra/og þeir samanreiknudu þeirra verd/
og fundu ad þad var fimtiju þusund
silfur-(peningar.)
20 So * kroptuglega voox ord Drott-
ens/og eflldest. * C. 6/ 7. C. 12/ 24.
21 En er þetta var skied / asetle sier
Pall i anda / ad reisa i giegnu Mace-
doniam og Achajam / og ad ferdast til
* Jerusalem / og sagde : epter þad eg
hefe vered þar / byriar mier og ad sia
Rom. * C. 18/ 21.
22 En hañ sende til Macedoniam/tvo
af þm/er þioonudu hønu/ Timotheum/
og * Erastum/sialfur beid hñ(nockra)
stund i Asia. * Rom. 16/ 23.
23 En a þeim sama tijma skiede ecke *
allijted upphlaup um þeñañ lærdoom.
* 2. Cor. 1/ 8.
24 Þvi sylfursmidur nockur ad nafne
Demetrius / sem giørde silfur-mustere
Dianæ/giørde smidunu * ecke allijtiñ
abata. * C. 16/ 16.
25 Hvøriu hñ samañsafnade/ og þm/
sem ad þvilijku verke voru / og sagde :
þier meñ/ þier vited/ ad af þessu verke
høfum vier abata.
26 Og þier siaed og heyred / ad ecke
einasta i Epheso / helldur nær þvi um
alla Asiam / fraasnijr Pall þesse og
yfertalar mikeñ fiolda/seigiande: þeir
* eru ecke guder/sem gioorast med hønd-
um. * Ps. 115/ 4. Jer. 10/ 3.
27 En þar er ecke alleinasta hætt vid/ad
sa hlute/sem oss vidkiemur/verde oss til
minnkunar/helldur ogso ad hiñar stooru
gydiu Dianæ mustere verde einkes virdt/
og ad heñar tign mune afmaad verda /
hvøria øll Asia og heimureñ dijrkar.
28 En er þeir þetta heyrdu / og fillt
ust af bræde/hroopudu þeir/seigiande:
stoor er Diana þra i Epheso.
29 Og øll borgeñ vard uppæst/og þeir
* þustu samhuga a stoonarplatsed / og
gripu med sier Gajum og Aristarchum
Macedoniska meñ/ førunauta Pals.
* 2. Cor. 1/ 8. etc.
30 En er Pall villde ganga fram til
foolks-

foolksens / lofudu lærefveinarner hon-
um þad ecke.
31 Eñ nockrer af þeim yppurstu i A-
sia / sem voru hans viner / sendu til hans /
z bádu (hañ /) ad hañ skyllde ecke giefa
sig uppa sioonarplatsed.
32 Þa hroopade sa eine þad / sa añar
hitt / þvi sofnudureñ var uppvægdur /
og þeir flestu vissu ecke / hvøns vegna
þeir være samañkomner.
33 Eñ þeir droou Alexandrum ut ur
fiøldañu / þar ed Judar ytku hm fram.
Eñ Alexander * bendte til hlioods med
hendeñe / z villde forsvara sig fyrer foolk
enu. * c. 12 / 17. c. 13 / 16. c. 21 / 40.
34 Eñ er þeir merktu / ad hñ var eirn
Jude / þa hoofst eitt hlrood af øllum /
sm hroopudu hier um i tvær stunder:
stoor er Diana þeirra i Epheso.
35 Eñ sm Cantzeleren hafde støvvad
foolked / sagde hñ: þier meñ i Epheso /
hvør er þa sa madur / sm ecke veit / ad
Ephesi mañ borg er mustersvaktare
þeirrar stooru gydu Dianæ / og þess
ofañ af himne fallna (bylætes?)
36 Med þvi (þa) þsser hluter eru omoot
mælañleger / þa byriar ydur spakfeid-
ugum ad vera / z eckert af rasande rade
ad giøra.
37 Þvi þier hafed leidt þessa meñ hing
ad / sm hvørke eru kyrkiu þioofar / og ei
hafa lastad gydiu ydar.
38 Eñ ef Demetrius / og þeir smider
med honu / hafa kiærumaal til nockurs /
(þa) safnest þyngmeñ / z þar eru lands
stioornarar / klagest þeir a syn i mille.
39 Eñ ef þier þrætest a um adra hlu-
te / þa kañ þad a eirnre løglegre sam-
kundu ad giørast.
40 Þvi vier støndum og i hættu / ad
vier mættu verda klagader fyrer þad
upphlaup / sm skiedur i dag / og (hier)
er (þo) eingeñ ordsøk / med hvørre vier
kuñum ad giøra grein a þessu upphlau
pe / Og þegar hañ hafde þetta sagt /
liet hañ sofnudeñ fara.

XX. Capitule.

Paall kieñer i Troade / uppvekur eirn
daudañ og reiser leingra afram.

Eñ epter þad þessu hareiste lint
(e / kallade Paall lærefveinana
til (syn /) og heilsade (þeim /) z
foor ut / * ad hñ reiste til Ma-
cedoniam. * 1. Tim. 1 / 3.
2 Og er hñ foor um þær landsalfur /
og hafde aminnt þa med langre rædu /
kom hñ til Grecklands.
3 Og dvalde (þar) þria manude. Og er
honu voru bruggud svik af Judunum /
þa hañ villde fara til Syria / vard hñ
þess sinnes / ad hverfa aptur i giegnum
Macedoniam.
4 Þa foor med honu allt til Asiam /
Sopater af * Beroea / eñ af þeim
Thessaloniku * * Aristarchus og Se-
cundus / og Gajus af Derben / og Timo
theus / eñ af Asia Tychicus og Trophi
mus. * c. 17 / 10. * * c. 19 / 29.
5 Þesser fooru undañ / og bidu vor i *
Troade. * c. 16 / 8.
6 Eñ vier sigldu ut epter hina osyrdu
(brauda) daga fra Philippis / og komu
til þeirra i Troade iñañ fim daga /
hvar vier dvøldum i sio daga.
7 Eñ a þeim fyrsta (deige) i vikuñe / er
lærefveinarner voru samañkomner til
ad * briooka brauded / predikade Paall
fyrer þeim / þar hñ villde reisa ut (dag-
eñ) epter / og hañ teigde ræduna allt til
midnættes. * c. 2. 42 / 46.
8 Og þar voru marger lampar uppa
salnu / er þeir voru samañkomner.
9 Eñ þar sat eitt ungmeñe / ad nafne
Eutichus / i einu vindauga / sm var fall
eñ i eirn diupañ svefn / er Paall talade
leinge / sem hñ var yferkomeñ af svef-
ne / fiell hañ ofañ ur þvi pridia lopte /
og var upptekeñ daudur.
10 Eñ Paall gieck ofañ / og * fiell yfer
hñ / og fadmade hañ / og sagde: giøred
eckert hark / þvi hans sal er i honum.
* 1. Kong. 17 / 21. 2 Kong. 4 / 34.
11 So gieck hñ upp / og braut brauded /
og bergde (þar a /) og sem hñ hafde tal-
ad leinge vid þa / allt i døgun / gieck
hañ ut.

12 Eñ þeir høfdu sookt sveineñ lif-
ande/ og þr urdu huggader ecke alllijted.
13 Eñ vier/sem vorum geingner undañ
til skips/foorũ til Asson/ og villdũ þar
taka Pall/ þvi so hafde hñ boded/ z all-
ade sialfur ad fara footgangande.
14 Eñ er hañ kom til vor i Asson/
tookum vier vid hønum / og komum til
Mitylenen.
15 Og þadañ sigldum vier burt/og kom
um (dageñ) epter giegnt Chio. Eñ añ-
ars (dags) þar epter løgdũ vier til Sa-
mon/og er vier høfdũ leiged i Trogilio/
komũ vier (dageñ) epter til Miletum.
16 Þvi Pall hafde æ ett ad sigla fram̃
hia Epheso / ad þad skillde ei skie/ ad
hñ tefde leinge i Asia. Þvi hañ flytte
sier / ef hønũ være møgulegt ad vera a
* Hvytasuñudag i Jerusalem.
* C. 21. 4/ 12.
17 Eñ fra Mileto sende hañ til E-
phesum/ og liet kalla (yfer til sijn) ølld
unga safnadarens.
18 Eñ er þeir komu til hñs/sagde hañ
til þra: * Þier vited/ fra þeim fyrsta
deige / er eg kom i Asiam / hvørneñ eg
hefe um̃ allañ þañ tijma hia ydur ver
ed/ * c. 19/ 10.
19 Þioonande Drottne med allre aud-
mijkt/ og miklũ tarum og freistingum/
sem mier hafa tilfalled af um̃satrum
Judaña.
20 Hvørneñ eg hefe aungvu undañ-
skoted af þarflegũ hlutum / ad eg ecke
hafe bodad ydur (þad/) og kiendt ydur
bæde openberlega og hus ur huse.
21 Og vitnad bæde fyrer Judum og
Grickum um̃ * apurhvarf til Guds/og
truna a Drotteñ vorn Jesum Chri-
stum. * Marc. 1/ 15. Luc. 24/ 27.
22 Og nu / sia / eg (sem er) bundeñ i
anda/fer til Jerusalem/ z veit ecke/ hvad
mier mune þar ad høndum koma.
23 Nema þad/ ad Heilagur Ande vitn
ar i øllum borgũ/ z seiger/ ad fiøtur og
þreingingar bijde mijn.
24 Eñ eg * skeite þar eckert um̃/ helld
og ecke sialfur mitt lijf dijrmætt/ uppa
þad (eg kuñe) ad fullkomna mitt hlaup
med føgnude/ og þa þioonustu/ sem eg
hefe medteked af Drottne Jesu / ad
vitna um̃ evangelium Guds nadar.
* c. 21/ 13.
25 Og nu/ sia/ eg veit/ad þier munud
ecke framar sia mitt andlit aller/ a med
al hvørra eg hefe geinged / og predikad
Guds rijke.
26 Þvi vitna eg fyrer ydur a þessum
deige/ad (eg er) hreirn af bloode allra.
27 Þvi eg hefe ecke undañdreiged ad
boda ydur allt * Guds raad.
* Luc. 7/ 30.
28 So giefed giætur ad ydur sialfum/
og allre hiørdeñe / medal hvørrar Hei-
lagur Ande hefur sett ydur til byskupa/
til ad foodra søfnud Guds/ hvørn hañ
utvegade med sijnu eigeñ bloode.
29 Þvi eg veit þetta / ad þar munu
iñkoma epter mijna burtfør * grim̃er
ulfar a medal ydar/ sm̃ ecke munu þyr-
ma hiørduñe: * Matth. 7/ 15.
30 Og af ydur sialfum munu uppri-
sa meñ / og tala frafleita hlute/ til ad
burtdraga lærisveinana epter sier.
31 Fyrer þvi vaked/ z miñest/ad i þriu
aar noott z dag hefe eg ecke aflaated med
tarum ad amiña hvørn eirn (af ydur.)
32 Og nu fel eg ydur/ brædur/ Gude/og
* orde hñs nadar / hvør ed mattugur
er/ ad uppbyggia (ydur/) og giefa ydur
arf a medal allra helgadra. * c. 14/ 3.
33 Einkes silfur edur gull/ edur klæde
* hefe eg girnst. * 1. Sam. 12/ 3.
34 Eñ þier vited sialfer / ad fyrer
naudþurft miñe / og fyrer þeim / sem
med mier eru/ hafa * þessar mijnar hend
ur unned. * 1. Cor. 4/ 12. etc.
35 Eg sijnde ydur alla hlute / ad þad
byriade (oss) so ad erfida / og ad taka i
moote þm̃ veiku/og miñast orda Drott
ens Jesu/ad hañ hefur sagt: sællra er
ad giefa/ eñ ad þiggia.
36 Og er hñ hafde þetta sagt/ kraup
hñ a sijn knie/og * badst fyrer med þm̃
øllum. * c. 21/ 5.
37 Eñ þar giørdest stoor harmur af
øllum/

øllum / og þeir fiellu um̄ hꝏls Pꝏle /
og kyſtu hañ:
38 Syrgiande meſt vegna þeſſ ords / er
hn̄ ſagde / ad þeir munde ei framar ſiꝏ
hn̄s auglit. Eñ þeir filgdu hønum til
ſkips.

XXI. Capitule.

Philippi Dætur ſpꝏ / Agabus fyrer-ſeiger Pꝏls Fiøtra / Pꝏll kiemur til Jeruſalem.

Eñ er þad var ſkied / ad vier høfd
um ſlited oſſ fra þeim / og vorū
farner ut / foorum vier (vora)
riett a leid til Coum / z (dageñ)
epter til Rhodum / z þadañ til Patara.
2 Og þegar vier fundū eitt ſkip / ſem
foor yfer til Phænicen / ſtigū vier þar
a / og hielldum burt.
3 Eñ er vier ſꝏum Cyprum / og liet-
um hana til vinſtre handar / ſigldū vier
til Syria / og komū til Tyrum / þvi ſkip
ed ꝏtte ad leggia þar af farmeñ.
4 Og er vier fundū læreſveinana / vor-
um vier þar i ſiø daga / hvørier ed ſøg-
du Pꝏle fyrer * Andañ / ad hañ ſkillde
ecke fara upp til Jeruſalem.
* C. 20/36.
5 Eñ er þad ſkiede / ad vier høfdū full-
endad þa daga / foorū vier ut og reiſt-
um / og þeir filgdu oſſ ut aller med konū
og kørnum allt ut fyrer borgena / Og
vier fiellum a knie i fiørunē / og beidd-
umſt fyrer.
6 Og þa vier høfdū kvadt hvør añ-
añ / ſtigū vier a ſkip / eñ þeir ſneru apt-
ur heim til ſijn.
7 Eñ þa vier høfdū fullendad ſigling-
una / komū vier fra Tyro til Ptolemai-
da / og heilſudū brædrunū / og vorum eirn
dag hiꝏ þeim.
8 Eñ dageñ epter foorū vier ut / vier
ſem vorum hiꝏ Pꝏle / og komū til Cæ-
ſaream / og geingū iñ i hus * Philippi
evangeliſta / ſem var af þeim ſiø / og
vorū hiꝏ hønū. * C. 6/5. C. 8. 5/26/40.
9 Eñ þeſſe ꝏtte fiøorar dætur / (ſem
voru) * meyar / og ſpꝏdu. * Joel. 3/1.
10 Eñ þa vier høfdū vered (þar) flei-
re daga / kom eirn ſpꝏmadur ofañ fra
Judæa / ad nafne * Agabus. * C. 11/28.
11 Og er hañ kom til vor / took hañ
bellte Pꝏls / og batt a ſier hendur og
fætur / og ſagde: þetta ſeiger ſa * Hei-
lage Ande: þañ mañ / hvørium þetta
bellte heyrer til / munu Judar ſo binda i
Jeruſalem / og ofurſelia (hn̄) i hendur
heidingia. * C. 20/23.
12 Eñ er vier heyrdū þetta / bꝏdū vier
(hn̄ /) og þeir / (ſm̄ voru) i þeim ſtad / ad
hañ ſkillde ecke fara upp til Jeruſalem.
13 Eñ Pꝏll ſvarade: hvad giøred
þier / ad þier harmed / og plꝏged mitt
hiarta? þvi * eg er reidubueñ / ecke allein
aſta ad bindaſt / helldur og ad deya i Je-
ruſalem / fyrer nafn Drottens Jeſu.
* C. 20/24.
14 Eñ er hn̄ (villde) ecke lꝏta ſig yfer
tala / þøgnudū vier / og ſøgdū: * verde
vilie Drottens. * Matth. 6/10.
15 Og epter þa daga / er vier vorū til-
buner / foorū vier upp til Jeruſalem.
16 Eñ þar fooru og med oſſ af lære-
ſveinunū ur Cæſarea / þeir ſem høfdu
med ſier eirn / hiꝏ hvørium vier ſkilldum
herbergia / Mnaſonem nockurn fra Cy-
pro / gamlañ læreſvein.
17 Eñ er vier komū til Jeruſalem /
medtooku brædurner oſſ feigenſamlega.
18 Eñ (dageñ) epter gieck Pꝏll iñ med
oſſ til * Jakobum / og aller ølldungarner
komu þangad. * C. 15/13.
19 Og þegar hañ hafde heilſad þeim /
ſkyrde hn̄ þeim fra hvad epter añad / *
hvad Gud hefde giørt a medal heiding-
ana fyrer hn̄s þioonuſtu. * Luc. 10/17
20 Eñ er þeir heyrdu (þad /) pryſudu
þeir Drotteñ / ſeigiande til hans: þu
ſier / brooder / hvad margar þuſunder Ju-
da þar eru / ſem hafa teked vid truñe / og
eru aller vandlætingaſamer vegna løg-
mꝏlſens.
21 Eñ þeim er undervyſad um̄ þig /
ad þu kieñer øllum Judum / ſm̄ eru a
medal heydingiana / ad * falla fra Mo-
ſe / z ſeiger / ad ecke eige þeir ad umſkie-
ra børneñ / nie ganga epter þeim ſid-
um.

um. * c. 19/ 26.
22 Hvad er þad þa? þad byriarølldung
es/ ad allur almugeñ kome samañ/ þvi
þr munu fa ad heyra ad þu sert komeñ.
23 So giør þetta/ sm̃ vier seigū þier.
Vier høfū fioora meñ / þr hafa * fest
heit yfer sier. * c. 18/ 18. etc.
24 Tak þa med (þier/) z hreinsa þig
med þeim/ og kosta uppa þa/ ad þr rake
høfuded / og aller skule vita/ ad þad er
eckert / sm̃ þeir hafa heyrt um̃ þig/
helldur ad þu ganger (so) siaalfur / og
vardveiter løgmaaled.
25 En um̃ heydingiana/ sem tru hafa
teked / høfum vier skrifad og aalyktad/
ad þeir eckert þvilijkt skylldu hallda/ *
nema ad vakta sig þ skurgoda foornū/
og bloode/ og køfnudu/ og frillulifnade.
* C. 15. 20/ 29.
26 Þa took Paall meñena til * (sijn)
og liet hreinsa sig dageñ epter med þm̃/
og gieck iñ i mustered/og gaf til vitund
ar uppfilling hreinsunardagaña / þar
til offrud yrde foorn fyrer sierhvørn
þeirra.
27 Eñ er þr sio dagar skylldu endast/
saau þeir Judar af Asia hañ i muster-
enu / z æstu upp allañ lijdeñ / og løgdu
hendur a hañ. * c. 24 / 18.
28 Og hroopudu: þier meñ/ Israeli-
tar/hiaalped til/ þesse er sa madur/ sem
i giegn foolkenu/ z løgmaalenu/ z þess
um stad/øllū allstadar kieñer / Og þar
med hefur hañ iñleidt Griska i must-
ered/z giørt almeñelegañ þeñañ * hei-
laga stad. * 5. Mos. 23/ 3.
29 Þvi þeir høfdu aadur sied * Tro-
phimū af Epheso i borgeñe med hon-
um hvørn þeir meintu ad Paall hefde
iñleidt i mustered. * c. 20 / 4.
30 Og øll borgeñ vard uppvægd/z þar
giørdest eitt athlaup af foolkenu / Og
þeir * gripu Paal/og droou hañ ut af
musterenu / og strax var lokad dyrun-
um. * c. 26/ 21.
31 Eñ er þeir leitudust vid ad lijflaata
hañ / kom su fregn fyrer þañ ypparsta
høfudsmañ fyrer skarañū/ hvørneñ øll
Jerusalem var uppvægd.
32 Hañ took strax strijds foolked med
(sier) z hundradshøfdingiana/z hlioop
a mille þeirra. Eñ er þr saau høfuds-
mañeñ og strijdsfoolked / hættu þeir ad
beria Paal.
33 Eñ þa høfudsmadureñ kom ad/
took hañ hañ/ og skipade ad binda hañ
med tveñū vidium/z hñ spurde ad hvør
hañ være/og hvad hñ hefde giørt?
34 Eñ sitt hroopade hvør i mañfiøld-
anum / Eñ er hañ fieck eckert vijst ad
vita fyrer haareistenu/byfalade hñ / ad
hañ skyllde færast i kastalañ.
35 Eñ er hañ kom ad trøppunū / bar
þad til/ad hñ hlaut ad berast af strijds
foolkenu/fyrer ofrijke foolksens.
36 Þvi þar filgde margt foolk a epter/
og hroopade: * burt med hañ.
c. 22/ 22. Joh. 19/ 15.
37 Og þa Paall aatte ad iñfærast i
kastalañ/seiger hñ til høfudsmañsens:
leifest mier ad tala nockud vid þig? eñ
hñ sagde: kantu grisku?
38 Ertu ecke sa Egyptske / sem fyrer
þessa daga uppæste/og færde ut i eyde-
mørku fiogur þusund mañs/ sem voru
mordingiar?
39 Eñ Paall sagde: eg em madur/ eirn
Jude/ * af Tarsen / borgare þeirrar
nafnfrægu borgar i Cilicia. Eñ eg bid
þig/ leif mier ad tala til foolksens.
* C. 9/ 11. C. 22/ 3/
40 Eñ þa hñ hafde leift hønū þad/
stood Paall a trøppunum / * og bendte
foolkenu(til hlioods) med hendeñe. Eñ
er þar vard þøgn mikel/ talade hañ til
(þeirra) a ebraska tungu/og sagde:
* C. 12/ 17. C. 13/ 16.

XXII. Capitule.

Paall seiger Æfesøgu sijna.

Hier * meñ/brædur og fedur/heyr-
ed nu mijna afsøkun til ydar.
* C. 7/ 2. C. 13/ 26.
2 Eñ þa þeir heyrdu/ ad hañ
talade til þeirra * a ebræska tungu/ þa
gaafu þeir þvi helldur hliood. Og hñ
sagde: * c. 21/ 40.

3 Eg

3 Eg em eirn Judaiskur madur/fæddur i Tarsen i Cilicia / eñ uppaleñ i
þessare borg til foota * Gamalielis /
uppfræddur epter ákvardan vors fød-
urlands lögmaals / og var vandlætare
vegna Guds / eins sem þier erud aller i
dag. * c. 5/ 34.
4 Og eg * offsookte þeñañ lærdoom allt
til daudans / batt og ofurselde i fang-
elsi/bæde meñ og kvinnur. * c. 8/ 3.
c. 9/ 2. c. 26/ 9. etc.
5 So sm̄ og sa * ypparste prestur(kañ)
ad vitna med mier / og allt olldungaña
raad / af hvørium eg og medtook bref
til brædraña/ og reiste til Damascum /
ad eg færde og þa/er þar voru/ bundna
til Jerusalem/so þeir skilldu verda straff
ader. * c. 9/ 2. c. 26/ 12.
6 Eñ þad skiede mig/sem * eg reiste/
og nalægdest Damascum/um̄ middeige/
ad skyndelega leypirade af himneñ eitt
stoort lioos i kringū mig. * c. 9/ 3.
7 Og eg fiell til jardar/ og heyrde eina
raust / er sagde til myn: Saul/ Saul/
hvi offsæker þu mig?
8 Eñ eg svarade: hvør ert þu/ Herra?
en hañ sagde til myn : eg er Jesus sa
Nazaræus/ hvørn þu offsæker.
9 Eñ þeir/sem voru med mier/saau ad
sönnu lioosed/og urdu hræddir/eñ heyr-
du ecke hñs raust / sm̄ talade vid mig.
10 Eñ eg sagde : hvad skal eg giøra/
Herra? eñ Drottieñ sagde til myn :
statt þu upp / og far til Damascum/ og
þar skal þier verda sagt um̄ alla þa
hlute/ er þier er ætlt ad giøra.
11 Eñ þegar eg saa ecke fyrer dyrd þessa
lioos/ var eg handleiddur af þeim/ sem
med mier voru/og kom til Damascum.
12 Eñ (þar var) * Ananias nockur /
madur gudhræddur/ epter lögmaalenu /
sem hafde goodañ ordsstyr af øllū Jud
um/ sem(þar)biuggu. * c. 9. 10/ 17.
13 Hañ kom til myn/z stood hiaa(mier)
og sagde til myn : Saul/ brooder/vertu
siaande aptur/og a sömu stundu saa eg
uppa hañ.
14 Eñ hañ sagde: Gud fedra vorra hef
ur * ætlad tilbued þig / ad (þu) skuler
þeckia hans vilia/ og sia þañ riettlaata/og heyra eina raust af hñs muñe.
* c. 9/15. c. 26/16.
15 Þvi þu skallt vera hønū eirn vott-
ur til allra maña/ ad þeim hlutum/sm̄
þu hefur sied og heyrt.
16 Og nu/epter hvøriu bijdur þu? statt
þu upp/og * vertu skirdur / og af þvo
synder þijnar / nær þu hefur ákallad
nafn Drottiens. * c. 2/38. Matth. 3/11
17 Eñ þad skiede mig/ er eg var aptur
komeñ * til Jerusalem/ og badst fyrer i
musterenu / ad eg vard fra mier num-
eñ/ * c. 9/ 26.
18 Og saa hañ / er sagde til myn: flijt
þier / og far skyndelega ut af Jerusa-
lem/ þvi þr munu ecke medtaka þiñ vitn
esburd um̄ mig.
19 Og eg sagde: Drottieñ / þeir vita
sialfer/ad eg * setta i fangelse/z barde
i ymsum samkundū/þa er trudu a þig.
* c. 8/3. c. 9/ 2.
20 Og þa er utheltt var bloode Ste-
phani vottar þijns/ þa stood eg sialf-
ur þar uppyfer/z hafde þocknan i hñs
dauda/z * vaktade klæde þeirra er lijf-
letu hañ. * c. 7/ 57. c. 8/ 1.
21 Og hañ sagde til myn: * far þu
(burt/)þvi eg vil senda þig langt burt
til heydingiaña. * c. 9/ 15. c. 13/2.
22 Eñ þeir hlijddu hønum allt til þess
ords/og upphoofu sijna raust/og søgdu: * tak eirn þvilijkañ burt af jørd-
uñe/ þvi þad er ecke sæmelegt / ad hañ
skule lifa. * c. 21/ 36.
23 Eñ er þeir hroopudu / og køstudu
(sijnū)klædum(fra sier/) z fleigdu moll
du i lopt upp/
24 þa bijfalade høfudsmadureñ / ad
færa hñ iñ i kastalañ/og sagde/ ad meñ
skilldu med hudstrijkingu kuga hñ til sag
na/ so hañ feinge ad vita / fyrer hvøria
ordsøk ad þr hroopudu so yfer hønum.
25 Eñ er hañ hafde reirt hñ streing-
ium/ sagde Paall til hundradshøfding-
ans/sem(þar)stood: meiged þier hud-
strijkia eirn Romverskañ mañ / og þad
oodæmd-

ddæmdan? * c. 16/ 37.
26 En er hundradshøfdingen heyrde
(þad/) gieck han inn til þess ypparsta
høfudsmans/ og kunngiørde hønum/ og
sagde: sia (til/) hvad þu giører / þvi
þesse madur er Romverskur.
27 En sa ypparste høfudsmadur gieck
fram/og sagde til hns: seig mier hvørt
þu ert Romverskur? en hn sagde: ja.
28 Og sa ypparste høfudsmadur svar-
ade: eg hefe fyrer ærna peninga kerpt
þennan borgarrett. En Paull sagde:
eg er ogso fæddur (Romverskur.)
29 Þa geingu þeir strax fra hønum /
sem ætlu ad kuga hn til sagna. Og sa
ypparste høfudsmadur ottadest/ þa hn
fornam/ ad hn var Romverskur / og ad
hann hafde bunded hann.
30 En (deigenn) epter villde hann fyr-
er vyst vita / hvar fyrer hann var klag-
adur af Judunum/ og leyste hn ur fiøt-
tunn / og skipade þeim ypparstu prestum
ad koma/og øllu þeirra rade/Og leidde
Paal fram/ og sette (hann) framme fyr-
er þeim.

XXIII. Capitule.

Ananias bijdur ad slaa Paal / Judar-
ner vilia drepa Paal.

En Paall starde a raded/ og sag-
de: Þier menn/ brædur/* eg hefe
med allre goodre samvitsku þio
nad Gude allt til þessa dags.
* C. 24/ 16.
2 En sa ypparste prestur Ananias baud
þeim/ sm stoodu hia hønu/ad* slaa hn
a munnenn. *Jer. 20/ 2.
3 Þa sagde Paull til hns: Gud mun
slaa þig/(þu)fægade veggur/bæde*sit-
ur þu/og dæmer mig epter løgmalenu/
og skipar/ ad slaa mig moote løgmal-
enu. * 3. Mos. 19/ 15. 5. Mos. 17/ 4.
4 En þeir / sem hia stoodu / søgdu:
lastyrder þu þann ypparsta prest Guds?
5 Og Paull sagde: eg visse ecke/ bræd-
ur/ ad hn er ypparste prestur/ þvi þar
er*skrifad: høfdingia þijns lyds skallt
þu ecke bølva. * 2. Mos. 22/ 28.
6 En sem Paall visse / ad sumer voru
af saduceis / en sumer af phariseis /
hroopade hn i radenu: Þier menn/ bræd-
ur/ *eg em eirn phariseus/ sonur eins
pharisei / eg dæmest fyrer vonena og
upprisu framlidenna. * c. 26/ 5.
Phil. 3/ 5.
7 En þegar hann hafde þetta sagt /
vard eitt upphlaup i millum phariseanna
og saduceanna / og flockurenn skildest ad.
8 Þvi saducei *seigia/ ad þar sie ecke
til upprisa/ og hvørke eingell/nie ande/
en pharisei vidurkienna hvørttveggia.
* Matth. 22/ 23. Marc. 12/ 18.
9 En þar vard hæreade mikell/og þar
risu upp þeir skriftlærdu af ælfu
phariseanna/ og kieptu i moote/seigian
de: * eckert illt finnum vier i þessum manne/
en ef eirn ande hefur talad vid hn/edur
eirn eingell/ þa lætum oss** ecke strijda
i moote Gude. * c. 25/ 25. ** c. 5/ 39.
10 En er upphlaupet var stoort ord-
ed/ ottadest sa ypparste høfudsmadur/
ad Paall munde verda af þeim sundur-
sliten / og baud strijdsfoolkenu ad fara
ofann / og grypa hann midt i burtu fra
þm/og færa (hann) i kastalann.
11 En umm * nottena epter/stood Drott
enn hia hønu/ z sagde: verku hughraust
ur Paall/ þvi eins sm þu hefur vitnad
umm mig i Jerusalem/ so byriar þier og i
Rom ad vitna. * c. 18/ 9.
12 En er dagur var komenn/samann tooku
sig nockrer af Judum/ z streingdu heit/
og søgdu/ad þr (skylldu) hvørke eta nie
drecka þar til þr hefde lijflated Paal.
13 En þeir voru fleire enn fiorutiju/sm
þetta sære høfdu giørt til samans.
14 Hvorier ed geingu til hinna ypparstu
presta og ølldunganna / og søgdu: vier
høfum med banne formallt oss sialfum/
eckert ad smacka/ þar til vier høfum lijf
lated Paal.
15 So giefed nu til vitundar/þeim ypp
arsta høfudsmanne/ med radenu/ad hn
a morgun føre hann ut til ydar/ so sm
þier villdud grandgiæfelegar ransa-
ka hans efne / en vier erum/ædur enn
hn nalgast/reidubuner ad slaa hn i hel.

16 Enn er Systurson Pals heyrde svik
rædenn/kom hann/ og gieck inn i kastalann/
og kunngiørde (þad) Pale.
17 Enn Pall kallade til (sijn) eirn af
Hundradshøfdingiunum/og sagde: leid
þetta ungmenne til þess ypparsta Høf-
udsmanns/ þvi hann hefur nockud ad kunn
giøra honum.
18 Þa took hann vid honum / og leidde
(hann) til þess ypparsta høfudsmanns/
og sagde: sa bundne Pall kallade mig
til(sijn/) og bad mig leida þetta ungmenne
til þijn/sem hefur nockud ad seigia þier.
19 Þa took sa ypparste høfudsmadur
i hønd hans/og gieck burt afsijdes/ og
spurde hann: hvad er þad/ sem þu hefur
ad kunngiøra mier?
20 Enn hann sagde: Judarner hafa sam-
eigenlega æsett i sier/ad bidia þig/ad þu
a morgun / læter færa Paal fyrer rad-
ed/so sem vilde þeir nockud grandgiæfe-
legar spyria umm hann.
21 Þar fyrer laat þig ei yferkala af
þeim/þvi þar sitia a svikrædum vid hann
af þeim/ meir enn fiooruttijumenn/ hvør-
ier ed hafa formællt sier sialfum/ad þeir
skilldu hvørke eta nie drecka/þar til þeir
hefdu lijflaated hann/og(eru nu)reidubun-
er/og bijda epter leife fra þier.
22 Þa liet sa ypparste høfudsmadur
þad ungmenne fra sier/og baud(seigian-
de:)þu skallt aungvum seigia(þad/)ad
þu hafer openberad þetta fyrer mier.
23 Og hann kallade til(sijn) tvo hund
radshøfdingia/ og sagde: bued til tvø
hundrud strijdsmenn/ ad þeir fare allt til
Cæsaream/ og siotiju riddara / og tvø
hundrud skotmenn / epter þridiu stund
nætur.
24 Og þeir skule reidskioota tilbua /
ad setia Paal þar a/og færa hann heilann
til Felicem landsdoomara.
25 Og hann skrifade bref / sem hafde
þetta innehallds:
26 Claudius Lysias / þeim megtuga
landsdoomara Felici/ heilsan.
27 Þennann mann / (sem var) gripenn af
Judum/og var nær i heilsleigenn af þeim /
þa eg * kom ad med strijdsfoolked/ took
eg hann/ þegar eg ** fieck ad vita/ad
hann var Romverskur. * c. 21/ 23.
** C. 22/ 25.
28 Enn þar eg villde vita ordsøkena /
fyrer hvøria þeir kløgudu hann/færde eg
hann fyrer rad þeirra.
29 Þa fann eg/ad hann var klagadur fyr-
er spurningar ur þeirra løgmaale / enn
hafde * aungva søk/ sem var dauda verd
edur fiotra. * c. 25/ 25. c. 26/ 31.
30 Enn er mier var til vitundar giefed/
ad svik mundu mannenum ætlud vera af
Judum/þa strax senda eg hann til þijn /
bioodande og sakaræberunum/ ad seigia /
hvad þeir hefdu i moote honum/ fyrer
þier. Far vel.
31 Enn strijdsmennerner / epter þvi sem
þeim var boded / tooku Paal / og færdu
hann umm nootkena til Antipatrida.
32 Enn daginn epter lietu þeir riddara
lided fara med honum/og sneru aptur til
kastalans.
33 Hvørier / er þeir komu i Cæsare-
am/ og høfdu afhendt brefed landsdoom-
aranum / settu þeir og Paal fram fyrer hann.
34 Enn er landsdomarenn hafde lesed(bref
ed/) og spurt ad / ur hvøriu lande hann
være? og þa hann fieck ad vita/ad hann var
* ur Cilicia: * c. 22/ 3.
35 Sagde hann: eg vil yferheyra þig/nær
þijner sakaræberar koma og hijngad.
Og hann baud ad vardveita hann i rad-
huse Herodis.

XXIV. Capitule.

Sa akiærde Paall forsvarar sig.

Enn epter fimm daga/foor sa ypp-
arste prestur Ananias ofann /
med ølldungunum og mælsku-
manne nockrum Tertullo / hvør-
ier ed mætti fyrer landsdoomaranum i
giegn Pale.
2 Enn þegar hann var fyrerkalladur/hoof
Tertullus ad klaga/seigiande:
3 Ad vier høfum mikels fridar noted
vegna þijn/og ad þar vidgangast marg
er skickanleger hluter a medal þessarar
þioodar fyrer þijna forsioon/ þad med-
tookum

tookum vier ølldunges og allsstadar * megtugaste Felix / med øllu þacklæte.
* C. 23/ 26.
4 En so eg ecke ofleinge hindre þig / þa bid eg þig / ad þu heyrer oss stuttlega af þinne goodsemd.
5 Þvi vier høfum funded þennann mann / ad vera eina drepsoott / og * giøra upphlaup a medal allra Juda / sem eru umm alla heims bigdena / sa er og eirn foringe villuflocks þeirra Nazaræorum.
* 1. Kong. 18/ 17.
6 Sem og hefur vidleitast / ad * vanhelga mustered. Hvørn vier og gripum / og villdum dæma epter voru løgmaale.
* C. 21/ 28.
7 En sa ypparste høfudsmadur * Lysias kom yfer oss / og burtfærde (hann) med stooru ofbellde ut vorum høndum /
* C. 21. 31/ 32.
8 Biodande / ad hans sakaraaberar kiæme og til þyn / af hvørium þu kant sialfur / er þu ransakar maaled / ad fa þeckeing a øllum þeim hlutum / fyrer hvøria vier kløgum hann.
9 En Judarner samsinnktu (þvi /) seigiande / ad øllu þessu være so vared.
10 En Paall svarade / er landsdomarenn bendte honum / ad (hann skyllde) tala: med þvi eg veit / ad þu hefur i mørg aar vered doomare þessarar þioodar / þa vil eg med þess betra giede forsvara mitt maalefne.
11 Med þvi þu kant ad vita / ad þad eru mier ecke fleire enn toolf dagar / sidann eg foor upp ad biddiast fyrer i Jerusalem:
12 Þeir hafa og hvørke funded mig i * musterenu / ad eg talade i moote nockrum / edur giørde upphlaup a medal foolksens / ei helldur i samkundu husunum / ei helldur i borgenne. * C. 25/ 8.
13 Þeir kunna ei helldur bevysa þad / sem þeir nu klaga mig fyrer.
14 En eg medkienne þetta fyrer þier / ad eg / epter þeim lærdoome / hvørn þeir kalla eirn villulærdoom / þioona so (minna) fedra Gude / ad eg true øllum þeim hlutum / sem eru i løgmaalenu og i spaamønnunum skrifader.
15 Hafande von til Guds / hvørrar þeir og sialfer vænta / (sem er) ad * upprisa framlidenna mune a epterkoma / bæde riettlaatra og ranglaatra.
* Dan. 12/ 2. Joh. 5. 28/ 29.
16 J þvi sama æfe eg mig sialfann / ad hafa jafnann * hindrunarlausa samvitsku hia Gude og mønnum. * C. 23/ 1.
1. Pet. 3/ 16.
17 En (nu) epter mørg aar / kom eg * ad giøra mynu foolke ølmusur og offur.
* C. 21/ 26.
18 Þar ad auk / * fundu mig hreinsadann i musterenu / eige med upphlaupe / ed helldur med haareiste / nockrer Judar ur Asia. * C. 21/ 27.
19 Hvørium byriad hefde hia þier nalægum ad vera / og klaga / ef þeir hefdu nockud i moote mier.
20 Edur laat þessa sialfa seigia / ef þeir hafa funded nockud rangt i mier / er eg stood fyrer raadenu.
21 Nema fyrer þetta * eina ord / er eg stood a medal þeirra / og kallade: vegna upprisu framlidenna / færest eg fyrer doom i dag af ydur. * C. 23/ 6.
22 En er Felix heyrde þetta / feigde hann tymann fyrer þeim / þvi hann visse giørla umm þennann lærdoom / og sagde: nær * Lysias høfudsmadurenn kiemur hingad ofann / vil eg ransaka ydar maalefne.
* C. 23/ 26.
23 Og hann baud * hundradshøfdingianum ad vardveita Paal / og læta (hann) hafa hvyld / og banna aungvum af hans eigenn / ad þioona honum / edur ad koma til hans. * C. 27/ 3. C. 28/ 16.
24 En epter nockra daga / kom Felix med husfreyu sinne Drusilla / sem var Juda kyns / og kallade Paal framm / og heyrde af honum umm truna a Christum.
25 En er hann talade umm riettlæted / og bindinde / og epterkomande doom / vard Felix otlasleigenn / og sagde: far burt i þetta sinn / En nær eg fæ hentugleika / skal eg laata kalla a þig:
26 En hann vænte og jafnframt / ad honum mundu giefast peningar af Paale / ad

hann

hn̄ liete han̄ lauſan̄/ Þar fyrer liet hn̄
þeſſ opt ar kalla a han̄/ z talade vid hn̄.
27 En̄ ad tveim aarum lidnum/ fieck
Felix * Porcium Feſtum til epter koma-
ra/og ſm̄ Felix ** villde vin̄a til þack
lætes hia Judunū/ſkyllde hn̄ Paal ept-
er bunden̄. * c. 25/ 14. ** c. 25/ 9.

XXV. Capitule.

Paall verdur aaklagadur i Jeruſalem og Cæſarea.

Þegar Feſtus var nu komen̄ i
landed foor hn̄ epter þrim da-
ga upp til Jeruſalem fra Cæ-
ſarea.
2 Þa mæltu fyrer honum/ſa ypparſte
preſtur/ z þr hellſtu af Judum/ i moote
Paale/og bædu han̄/
3 Oſkande velvilldar i giegn honū/ ad
han̄ villde ſenda han̄ yfer til Jeruſa-
lem/ z þeir ſaatu um̄ hn̄/ * ad ſlaa han̄
i hel a veigenum. * c. 23/ 15.
4 Þa ſvarade Feſtus/ad Paall ſkyllde i
vardhallde vera i Cæſarea/en̄ hn̄ ſialf
ur munde brædlega reiſa þangad.
5 Hvøria hellſt a medal ydar/ ſem þad
kun̄a/ſagde hn̄/ þa læted þa fara of-
an̄ med / ef þar er nockud oſæmelegt i
þm̄ man̄e/ þa klage þeir han̄.
6 En̄ er han̄ hafde dvaled hia þeim/
ecke meir en̄ tiju daga/ foor hn̄ ofan̄ til
Cæſarea/Dagen̄ epter * ſette hn̄ ſig a
doomſtoolen̄ / og ſkipade Paal ad fram̄-
leida. * Joh. 19/ 13.
7 En̄ er hn̄ kom / ſtoodu i kringū(hn̄)
þeir Judar/ ſm̄ voru komner ofan̄ fra
Jeruſalem / berande fram̄ margar og
þungar ſakargypter i giegn Paale/hvør
iar þeir gaatu ei bevijſad.
8 Med þvi hn̄ forſvarade ſig: eg hefe
hvørke i moote logmaale Judan̄a / edur
* muſterenu / edur keyſaranum neitt
ſyndgad. * c. 24/ 12.
9 En̄ Feſtus/ ſm̄ * villde vin̄a til þack
lætes hia Judunum/ſvarade Paale/ og
ſagde: villtu fara upp til Jeruſalem/ z
dæmaſt þar um̄ þeſſa hlute af mier?
* c. 24/ 27.
10 En̄ Paall ſagde: eg ſtend fyrer doom
ſtool keyſarans/ hvar mier byriar ad
dæmaſt. Eg hefe Judum aungvan̄ o-
riett giørt/ſm̄ þu og betur veiſt.
11 Þvi hafe eg giørt oriett/edur giørt
nockud dauda verdugt / veigra eg mier
ecke vid ad deyia / en̄ ef þad er eckert/
fyrer hvad þeſſer aaklaga mig/ þa maa
eingen̄ fyrer vinaattu ſaker fram̄ſelia
mig þm̄. Eg ſkijt mier fyrer keyſaran̄.
12 Þa talade Feſtus vid raaded/ z ſvar
ade: þu hefur ſkoted þier fyrer keyſar-
an̄/til keyſarans ſkalltu fara.
13 En̄ er nockrer dagar voru lidner /
kom Agrippas konungur z Bernice of
an̄ til Cæſaream/ad heilſa Feſto.
14 Og er þaug høfdu vered þar mar-
ga daga / ſkyrde Feſtus konungenū fra
um̄ efne Paals / ſeigiande : * hier er
einn madur/ epterſkilen̄ af Felix/ bund-
en̄. * c. 24/ 27.
15 Um̄ hvørn/ þegar eg var i Jeruſa-
lem/ad komu til ſamans þeir yppurſtu
preſtar og øllduugar Judan̄a/ oſkande
riettar i moote honum:
16 Hvørium eg ſvarade/ad þad være ei
ſidvane Romveria / ad fram̄ſelia nock-
urn man̄/ſaker velvilldar/til ad fortijna-
aſt/ * fyrr en̄ ſa/ ſ̄ klagaſt/hefur ſakar-
aaberana i augſijn perſonulega nalæga /
og hn̄ fær rum til ad forſvara ſig fyrer
aakiærun̄e. * 5. Moſ. 17/ 4.
17 Þar fyrer nær þeir voru hier til
ſamans komner/giørde eg aungva (tij-
ma) tof/ en̄ (dagen̄) epter/ ſetteſt eg a
doomſtoolen̄ / og baud ad fram̄leida
man̄en̄.
18 Um̄ hvørn ſakaraaberarner / þegar
þeir ſtoodu (fyrer riettenū/) fram̄ baaru
aungva ſakargypt/af þeim/ ſm̄ eg haf-
de hugad.
19 En̄ þeir høfdu ſpurningar nockrar
um̄ þeirra eigen̄ hiaatru i moote honū/
z um̄ Jeſum nockurn framliden̄/hvørn
Paall * ſagde lifa. * Luc. 24/ 23.
20 En̄ þa eg var efablanden̄ um̄ ſpurn
inguna (þar um̄/) ſagde eg / * hvørt
hn̄ villde fara til Jeruſalem/ z dæmaſt
þar um̄ þeſſe (maal.) * v. 9.

21 En̄ er Paall skaut sier undan̄/ so ad
hn̄ yrde vardveittur til keysarans ran-
sooknar/ baud eg ad hn̄ skillde vardveit-
ast/ þar til eg sende han̄ til keysarans.
22 En̄ Agrippas sagde til Festum: eg
villde og siaalfur heyra þan̄ man̄. En̄
hn̄ sagde: a morgun skalltu heyra han̄.
23 Þar fyrer dagen̄ epter / þegar A-
grippas og Bernice komu med stooru
yferlæte / og geingu in̄ i raadhused/ med
høfudsmønnunū / og þeim hellstu mønn-
um borgaren̄ar/ z er Festus baud(þad/)
var Paall sooktur.
24 Og Festus sagde : Agrippa kong-
ur / og aller men̄ / þier sem erud nær-
læger med oß / hier siaed þier þan̄/ um̄
hvørn allur Judan̄a lijdur hefur aa-
varpad mig/ bæde i Jerusalem og hier/
sem hroopa / ad hønū byrie ei ad lifa
leingur.
25 En̄ er eg merkte/ ad * hn̄ hafde ecke
giørt dauda verdugt/ og hn̄ siaalfur haf-
de og skoted sier under keysaran̄/ þa hefe
eg aslyktad/ ad senda hn̄ (þangad.)
* C. 23/ 9. C. 26/ 31
26 Um̄ hvørn eg hefe eckert vijst ad
skrifa herranum til. Þar fyrer liet eg
leida hn̄ fram̄ fyrer ydur/ og allra hellst
fyrer þig/ kong Agrippa/ so ad eg/ nær
hier um̄ er ransookn halldeñ/ hafe þad
er eg skrifa kun̄e.
27 Þvi mier synest þad fraaleitt / ad
senda eirn bandingia/ og ecke giefa sak-
argypternar til vitundar i moote hønū.

XXVI. Capitule.

Paall forsvarar sig fyrer Agrippa.

En̄ * Agrippas sagde til Paals:
Þier leifest ad tala fyrer þig
siaalfan̄. Þa forsvarade Paall
(sig/) og rette ut hondena.
* C. 25/ 13.
2 J øllum þeim hlutū/ fyrer hvøria eg
aaklagast af Judunū / kong Agrippa /
helld eg mig sælan̄ vera / ad eg maa for-
svara mig fyrer þier i dag/
3 Allrahellst/ af þvi eg veit/ ad þu veist
alla sidu og spurningar Judan̄a.
Þvi bid eg þig/ ad þu villder þolenmood-
lega heyra mig.
4 Ad søn̄u vita aller Judar mitt lijf-
erne fra ungdoome / hvørneñ þad fra
upphafe vered hefur a medal min̄ar
þioodar i Jerusalem/
5 Sem ad hafa þeckt mig fyrrum fra
uppvexte / ef þeir þar um̄ vitna villde/
þvi eg hefe / epter hinum strangasta
flocke vorrar (Guds) þioonustu / lifad
* eirn pharisæus. * c. 23/ 6. etc.
6 Og nu/ * fyrer von fyrerheitesens/
sem skied er af Gude til fedra (vorra/)
stend eg fyrer doome. * c. 13/ 32.
C. 28/ 20. 1. Mos. 3/ 15.
7 Til hvørs vorar toolf kynkvijsler
vona ad koma / þioonande (Gude) in̄e-
lega noott og dag / um̄ hvøria von eg er
klagadur/ kong Agrippa/ af Judunum.
8 Þvi hvad? þiker þad otruanlegt hia
ydur/ ad Gud uppvekie hina daudu?
9 * Eg meinte og ad søn̄u med siaalfū
mier / ad a moote nafne Jesu Nazaræi
byriade mier margt moostædelegt ad
giøra. * c. 8/ 3. c. 9/ 1. c. 22/ 4.
1. Cor. 15/ 9. Gal. 1/ 13. 1. Tim. 1/ 13.
10 Hvad eg og giørde i Jerusalem / og
marga af þm̄ heilogu in̄elukte eg i mirk-
vastofu / er eg af þeim yppurstu presto-
um hafde feinged valld (þar til/) z er þr
deydder voru / gaf eg mitt samþicke
þar til.
11 Og i øllum samkundum pijnde eg þa
optlega/ þreingiande þm̄ til ad (Gud-)
lasta / og þar eg var yfermata oodur
vid þa/ ofsookte eg þa z allt i framande
borger.
12 Og þegar eg reiste til * Damascum
med vallde z vilia fra yppurstu presta/
* C. 9 / 2. etc.
13 Um̄ middeige a veigenum/ saa eg/ o
konungur/ af himne eitt lioos/ fegra en̄
sool/ leiptra i krijngum mig/ og þa/ sem
urdu mier samferda.
14 En̄ er vier fiellum aller til jardar/
heyrde eg eina rødd talande til mijn a e-
bræska tungu: Saul/ Saul/ þvi ofsæk-
er þu mig? þad er þier þungt/ ad spyrna
i moote broddunum.

15 En̄

15 Eñ eg sagde: hvør ert þu Herra?
eñ hañ sagde: eg em Jesus hvørn þu
offsæker.
16 Eñ rijs upp/og statt u a þijnar fæt
ur/ þvi til þess hefe eg birtst þier/ ad
eg sette þig eiñ þienara z* vott/bæde
þra hluta er þu hefur sied / z þeirra/ i
hvørium eg mun verda siedur af þier.
* C. 22/ 15.
17 Eg/ sm̃ vil frelsa þig fra foolkenu/
og heydingiunum / til hvørra eg nu ut-
sende þig.
18 Ad luka upp * augum þra/og snua
(þeim) fra myrkrunum til liossens / og
fra vallde satans til Guds/ so ad þeir
fæe fyrergiefning syndañá/z **hlut-
skipte med þeim helgudu fyrer truna a
mig. * Es. 35/ 5. Eph. 1/ 18.
** D. G. 20/32.
19 Hvar fyrer/kong Agrippa/ *eg var
ecke ohlydugur himneskre openberan.
* Gal. 1/ 16.
20 Helldur * kuñgiørde fyrst / þeim i
Damasco/ z i Jerusalem/ bæde um̃ allt
land Judæa/so og fyrer heydingiunum/
ad ydrast/og snua sier til Guds/og giø-
ra verdug verk ydranareñar. * c. 9/20.
21 Fyrer þessara (hluta) saker gripu
Judar mig i musterenu/ og * leitudust
vid ad lijflæta mig. * c. 21/ 30.
22 Eñ fyrer hiælp / er eg ødladest af
Gude/ stend eg allt til þessa dags/vitn-
ande fyrer smæum og stoorũ/ seigiande
eckert añad eñ þad/er * bæde spæmeñer
ner hafa sagt ad munde skie / og Mo-
ses. * Luc. 24/ 44.
23 Ad Christur skillde lijda/ad hñ hef-
de * fyrstur af upprisu framlideña ætt
**eitt lioos ad boda foolkenu og heid-
ingiunum. * 1. Cor. 15/20. Col. 1/ 18.
Openb. 1/ 5. ** Luc. 2/ 32.
24 Eñ þa hñ var so ad forsvara sig/
sagde Festus med hærre raust / þu ert
ær Pæll / þad mikla bookvit giører
þig galeñ.
25 Eñ hñ sagde: ei em eg galeñ/ megt-
ugaste Festus/ helldur tala eg sañleik-
ans og heilvita mañs ordum.
26 Þvi konungureñ veit um̃ þssa hlute/
vid hvørn eg og med diørfung tala/ þvi
* eg hygg / ad eckert sie hønum dult af
þessu / þvi eckert af þessu er i afkima
skied. * Joh. 18/ 20.
27 Truer þu/kong Agrippa/spæmøñ-
unũ? eg veit/ ad þu truer.
28 Eñ Agrippas sagde til Pæls: þar
er lijtels vant / ad þu yfertaler mig/ ad
eg verde christeñ.
29 Eñ Pæll sagde: eg villde oska af
Gude/ hvort þar er helldur lijtels edur
mikels vant / ad ei einasta þu / helldur
og aller þeir / sem heyra mig i dag /
mætti verda slijker/sem eg er/ ad undañ
tekñũ fiøtrum þessum.
30 Og er hañ hafde þetta sagt/ stood
konungureñ upp/ og landsdoomareñ/ og
Bernice/og þeir ed sætu med þeim/
31 Og viku afsijdes / tøludust vid iñ-
byrdes / og søgdu: * eckert dauda edur
fiøtra verdt/ giører madur þesse.
* C. 23/ 9. C. 25/ 25.
32 Eñ Agrippas sagde til Festum:
þesse madur hefde kuñad ad lækast laus/
ef hñ hefde ecke * skoted sier fyrer Key-
saran. * c. 25/ 11.

XXVII. Capitule.

Pæll æsamt ødru fleira lijdur Skipbrot.

Eñ er þad var æltyktad / * ad
vier skilldum sigla þadañ i I-
taliam / afhendtu þeir / bæde
Pæl og nockra adra bandingia/
einum hundradshøfdingia yfer Keysar-
ans skara/ad nafne Julius. * c. 25/12.
2 Eñ er vier stigum a þad Adramyten-
iska skip/og ætludum ad sigla fram med
Asiæ løndũ/ løgdũ vier ut/og * Aristar
chus eirn Macedoniskur/af Thessaloni-
ca/var med oss. * c. 19/ 29.
3 Og (dageñ) epter komum vier til Si-
don. Og Julius * breitte goodmañlega
vid Pæl / og leifde honũ ad ganga til
vinaña / ad læta giøra sier til gooda.
* C. 24/ 23. C. 28/ 16.
4 Og vier foorum þadañ / og sigldum
under Cyprum/ þvi vindureñ var moot
stædur.

5 Og sigldum yfer hafed/ vid Cilicia / og Pamphylia / og komum til Myra i Lycia:

6 Og þar fañ hundradshøfdingeñ eitt skip ur Alexandria/ sem siglde til Italiam / og setti oss a það.

7 Eñ er oss i marga daga sigldest seinlega/ og komustū naumlega giegnt Enido/ þui vindureñ bægde oss / sigldū vier fram̄ med Creta vid Salmonem.

8 Og gaatum naumlega beitt fram̄ hiaa heñe/ og komū i plats nockurt/ sem nefnest hin gooda høfn / þar var nærre su borg Lasæa.

9 Eñ er laangur tijme var lideñ/ z * siglingeñ var ordeñ eñ hættulegre / af þui fastañ var nu og lideñ/ raadlagde Paull/ og sagde til þeirra: * 2. Cor. 11. 25/26.

10 Þier meñ/ eg sie/ ad þesse sigling vill verda med mootgaange og stooru tioone/ ecke alleinasta a farme og skipe/ helldur ogso a lijfe voru.

11 Eñ hundradshøfdingeñ trude framar skipherrañ og stijremañenū/ helldur eñ þui/ sem Paull sagde.

12 Eñ med þui høfneñ var ohentug til vetrarlegu/ riedu flester ad fara þadañ/ ef þeir kynnu a einhvørn haatt ad naa til Phænicia / ad hafa þar vetrarlegu / hvør ad er ein høfn i Creta/ sem horf er giegnt sud-vestre og nord-vestre.

13 Eñ er suñañ-vindur blies/ og þeir meintu ad þeir hefdu naad þui þeir aasettu / leystu þeir upp fra Asson / og fooru naalægt (fram̄ hiaa) Creta.

14 Og ecke laungu þar epter / stood stormvindur uppa hana / sem kallast nord-austañ vindur.

15 Eñ er skiped laa under aafølllū / og gat ecke riett sig vid vedrenu/ lietū vier reka/ og hrocktunst (so.)

16 Eñ vier hleiptū under eina litla ey/ sem kallast Clauda / og gaatum valla naad baatnum.

17 Hvørn er þeir høfdu uppdreiged/ hiaalpudust þr ad/ og streingdu skiped/ z er þeir ottudust ad þa munde reka a syrtin / hleiptu þeir nidur seglenu og lietu so reka.

18 Og er vier lidū stooran storm/ køstudu þeir (dageñ) epter fyrer bord.

19 Og a þridia (deige) køstudū vier ut med vorum høndū reida skipsens.

20 Eñ er hvørke saa sool edur stiørnur i marga daga/ og ecke allijtell stormur gieck yfer (oss/) þa var i burtu øll von ad vier mundum frelsast.

21 Og er meñ høfdu ecke eted i laangañ tijma/ stood Paull midt i millum þeirra/ og sagde: Þad hefde byriad/ o þier meñ/ ad þier hefdud hlijdt mier / og ecke lagt fra Creta / og þier hefdud vered fríer fra þessum mootgaange og tioone.

22 Og nu ræd eg ydur / ad þier sieud hughrauster/ þui eingeñ skal af oss mun tijnast/ helldur einasta skiped.

23 Þui a þessare nottu stood hiaa mier * eingell Guds/ hvørs eg er/ z hvørn eg dijrka. * 1. Mos. 16/ 7.

24 Og sagde: * ottastu ecke/ Paull/ þier byriar ad koma fyrer keysarañ/ og siaa/ Gud hefur giefed þier alla þa / er sigla med þier. * c. 23/ 11.

25 Þar fyrer/ vered hughrauster/ þier meñ/ þui eg true Gude / ad þad munt verda so sē mier er sagt.

26 Eñ * oss mun kasta uppa eyu nockra. * c. 28/ 1.

27 Eñ er su fiortanda nott var komeñ / og oss hrakte hijngad og þaangad i Adria um̄ midnætte/ meintu skipveriarner ad land være nærre þeim.

28 Og þeir vørpudu ut grunsøcku/ og fundu tuttugu fadma diup / eñ er þeir voru komner skamt þar fra / vørpudu þeir søckuñe aptur / og fundu fimtan (fadma.)

29 Og þeir ottudust / ad þr / maaske mundu steita a skierium / z køstudu ur skutnū fioorum akkierum / z oskudu ad dagur kiæme.

30 Eñ er skipveriarner leitudust vid ad flijia ur skipenu/ og lietu baateñ ofañ a siooeñ/ og lietu sē þeir villdu hleipa akkierum ur barkanum.

31 Þa sagde Paull til hundranshøfdingians

ingians

ingians & til ſtrijdsmañaña: nema þeſſ
er blijfe i ſkipenu / þa munud þier ecke
frelſaſt.
32 Þa hiuggu ſtrijdsmeñerner bætfeſt-
arnar/og lietu hañ ofañdetta.
33 Eñ þeſſ a mille/ þar til dagur var/
riede Paall ollum/ad fæ mat/og ſagde:
þad er i dag * ſa fiootſande dagur / ad
þier hafed bidleikad / & einſkes neitt/og
eckert teked til (ydar.) * v. 27.
34 Þar fyrer ræd eg ydur ad fæ mat/
þvi þad er ydur til hreiſingar/ þvi þar
mun ecke falla * eitt hær af nockurs
ydar høfde. * Matth. 10/ 30.
Luc. 21/ 18.
35 Eñ er hañ hafde þad ſagt / og *
teked brauded/ giørde hañ Gude þacker
fyrer allra augum / og braut (þad) og
took til ad eta. * Joh 6/ 12.
36 Eñ þeir urdu aller hughrauſter &
feingu eirneñ mat.
37 Eñ vier vorum i ſkipenu/ allar ſæl
er/ tvø hundrud ſiøtiju og ſex.
38 Eñ er þeir voru mett er/ lietu þeir
a ſkipenu/og køſtudu hveitenu i ſiooeñ.
39 Eñ er dagur var / þecktu þeir ecke
landed/eñ þeir urdu varer vid eina vijk/
ſm̃ hafde fiøru / a hvøria þeir villdu/
ef þeir hefdu kuñad/hallda ſkipenu.
40 Og er þeir høfdu dreiged upp ak-
kiereñ/ lietu þeir (ſkiped) reka um̃ ſioo-
eñ/og leyſtu ſtioorn-taumana/og droou
upp ræna/ epter vedurſtødu/og hielldu
til fiøruñar.
41 Eñ er oſſ kaſtade uppa eitt rif /
þar ſioor gieck a bædar ſijdur/ * ſteittu
þeir ſkipenu (þar a/) og fram̃ ſtafneñ
ſtood gruñ / og var ohrræranlegur / eñ
ſkutureñ leſteſt ſundur af ofureble bilg-
naña. * Matth. 8/ 24.
42 Eñ þad var ſtrijdsmañaña ræd/ ad
þeir dræpu bandingiana/ ſo eingeñ ſkill-
de undañkomaſt / ef hañ kyñe ad ſynda
(i burt.)
43 Eñ hundradshøfdingeñ/ ſem villde
vardveita Paal / hindrade þa i þeſſu
ræde/og baud/ad þeir ſem ſyndt giætu/
ſkylldu fyrſter kaſta (ſier ut/)ad komaſt
til lands.
44 Eñ þeir adrer ſveimudu / ſumer a
fiølum/ eñ ſumer a nockrũ (flekum) af
ſkipenu. Og ſo ſkiede þad / * ad aller
komuſt hoolpner til lands. * v. 24/25

XXVIII. Capitule.

Paall kiemur til Rom. hvar hñ kieñer

Og er þeir høfdu * affomeſt /
feingu þeir ad vita / ad ſu ey
hiet Melita. * c. 27/ 26.
2 Eñ þeir barbariſku ſijndu
oſſ ecke allitla vinætu/þvi þr kveiktu
upp elld/ og medtooku oſſ alla/ vegna *
þeſſ hreggvidres/ ſem þvingade oſſ/ og
fyrer kullda ſaker. * 2. Cor. 11/ 27.
3 Eñ er Paall ſoopade ſamañ eirne
viſk af hrijſe/og lagde a elldeñ/ kom ein
nadra ut ur hitanum / og hreckteſt a
hans hønd.
4 Eñ er þeir barbariſku ſæu kvikend-
ed hanga a hñs hende/ ſøgdu þr hvør-
ier vid adra: endelega mun þeſſe madur
vera eirn mañdræpare/ hvøriũ/ þo hañ
ſie frelſtur ur ſioonum / hefndeñ leifer
ecke ad lifa.
5 Þa * hriſte hñ kvikended burt i elld-
eñ / og kiende einkes meins.
* Marc. 16/ 18.
6 Eñ þeir væntu epter/ ad hñ munde
uppþrutna/edur nidur detta haſtarlega
daudur. Eñ er þeir bidu leinge/ og ſæu
ad hñ ſkiede eckert oveniulegt/urdu þeir
añars ſiñes/ og ſøgdu * hñ Gud vera.
* C. 14/ 11.
7 Eñ nælægt þeim ſama ſtad hafde
foringe eyareñar ad nafne Publius /
(ſiñ) bugard/ hñ medtook oſſ / og hijſte
(oſſ) vinſamlega i þriar daga.
8 Eñ þad bar til/ad fader Publii læ
* i kølldu og bloodſoott kvaleñ/til hvø-
rs Paall gieck iñ/og badſt fyrer/og lag-
de hendur yfer hñ/ og læknade hañ.
* Matth. 8/ 14.
9 Þa þad var ſkied / komu og adrer a
eyuñe/ſem høfdu ſootter / og urdu læk-
nader.
10 Hvørier høfdu oſſ og ſo i ſtorũ vyrd
ingũ/ og er vier løgdum ut / lietu þeir i

(skiped/)hvad sm̄ vier þurftū ad hafa.
11 Eñ epter þria mánude/foorū vier
á einu skipe fra Alexandria / hvørt ed
hafde haft vetrarlegū a eyuñe/og haf-
de kvssdüra merke.
12 Og er vier komū til Syracusas/vor
um vier (þar) þria daga.
13 Þádañ sigldū vier um̄ kryng/og kom
um til Region/og einum dege sydar/ er
suñañ vindur kom/komum vier hiñ añ-
añ (dag) til Puteolos.
14 Hvar vier fundum brædurnar / og
vorum bedner af þeim ad dvelia þar sió
daga/ Og só komum vier til Rom.
15 Hvadañ/ þegar brædurner høfdu
heyrt um̄ oss/ geingu þr ut i moote oss/
allt til Appii Forum/ og Tretabern/
hvøria / þegar Pááll sa / þackade hañ
Gude/og fieck truarstirkyng.
16 Eñ er vier komum til Rom/ * af-
hendte hundradshøfdingeñ bandingiana
stryds høfdingianum / eñ Páále ** var
leift ad vera utaf fyrer sig hiá einum
strydsmañe/sm̄ vaktade hañ.
* C. 23/33. ** C. 24/ 23. C. 27/ 3.
17 Eñ þad skiede epter þria daga/ ad
Pááll kallade til samans þa yppurstu
a medal Judaña. Eñ er þeir komu til
samans/sagde hñ til þra: * þier meñ/
brædur / eg hefe eckert giørt i moote
foolkenu/edur fedraña sidum / er (þo)
bundeñ/fra Jerusalem afhendtur i hend
ur Romveria. * c. 23/ 1.
18 Hvørier / þa þeir høfdu yferheyrt
mig/ villdu þeir láta mig lausañ / med
þvi þr fundu aungva daudasøk i mier.
19 Eñ er Judarner tøludu i moote /
neyddest eg til ad * skioota mier under
keysarañ / ecke só sem eg hefde nockud
ad klaga mitt foolk fyrer. * c. 25/12.
20 Þess vegna liet eg kalla a ydur
hyngad/ ad siá (ydur/) og tala vid yd-
ur/ þvi fyrer saker * vonar Israels/er
eg med þessum fiøtrum umvafeñ.
* C. 26. 6. 7.
21 Þa søgdu þeir til hñs : vier høfū
hvørke feinged skrif um̄ þig fra Ju-
dæa/ecke helldur er nockur af brædrun-
um komeñ / sem hefur kuñgiort edur
sagt um̄ þig nockud illt.
22 Eñ vier beidumst ad heyra af þier/
hvad þu meinar/þvi oss er * um̄ þeñañ
villuflock vitanlegt/ ad hønū er allstad
ar i moote mælt. * c. 24/ 14.
23 Og er þeir høfdu tilsett hønum
eirn dag/komu til hñs i herberged marg
er/fyrer hvørū hñ utlagde/ * vitnande
um̄ ryke Guds/ og talde tru fyrer þm̄
um̄ þa hlute af Jesu/bæde ur løgmá-
le Mosis/ ꝛ ur spámoñuñ / fra þvi
snemma(um̄ morguneñ/) allt til kvølds
* C. 26/ 22.
24 Og * nockrer trudu þvi/ sem sagd-
est/eñ nockrer trudu eige. * c. 17/ 4.
25 Eñ er þeir voru osamþicker syn á
mille / skildust þeir ad/ þa Páll hafde
sagt eitt ord/ ad sa * Heilage Ande hef
de talad vel fyrer Esaiam spámañ til
fedra vorra/ * 2. Pet. 1/ 21.
26 Og sagt: * gack burt til foolks
þessa/ꝛ seig: med heyrneñe munud þier
heyra/ꝛ aungvañveigeñ skynia/ ꝛ siá-
ande munud þier siá/ ꝛ aungvañveigeñ
þeckia. * Es. 6/ 9. etc. Luc. 8/ 10.
27 Þviad forhert er hiarta foolks
þessa/ ꝛ þeir hafa heyrt þunglega med
eyrunum/ꝛ tilbyrgt sijn augu / ad þeir
skylldu ecke nockru siñe siá med augun-
um/ꝛ heyra med eyrunū/ ꝛ skynia i hiar
tanu/ ꝛ snua sier/og eg kiñe lækna þa.
28 So * sie þad ydur vitanlegt/ad heyd
ingiunum er sendt þetta hiálpræde
Guds/þr munu og heyra. * c. 13. 38/46
29 Og er hñ hafde sagt þetta/ geingu
Judarner burt/ og ættust vid marga
þrætu syn a mille.
30 Eñ Pááll var tvø ǽr heil i sijnu
eigeñ leigu (huse/)og medtook alla/ sm̄
komu iñ til hañs.
31 Predikande ryke Guds / og kieñande
ut af Drottne Jesu/ med allre diørf-
ung ǽn forbods.

St. Pals

St. Pals Pistell til Romveria.

I. Capitule.

Truen openberast i Evangelio.

Pall þion Jesu Christi/
kalladur til postula/ *
fra skilen̄ til evangeli-
um Guds.
* P. G. 9/ 15. C. 13/ 2.
Gal. 1/ 15.
2 Hvøriu han̄ hafde
fordum * fyrerheited ** fyrer spaamen̄
sijna i heiløgum ritningum/ * Tit. 1/ 2.
** P. G. 3/ 21.
3 Um̃ sin̄ son/ fæddan̄ af sæde Davids
epter holldenu/
4 Berlega auglijstan̄ (ad vera) * Son
Guds i mætte epter Anda heilagleik
ans af upprisu hin̄a daudu / Jesum
Christum Drotten̄ vorn. * Joh. 10/ 36.
Ebr. 1/ 5. C. 5/ 5.
5 Fyrer hvørn vier høfũ medteked naad
og * postula embætte til hlijdne truaren̄
ar a medal allra heidingia fyrer hans
nafn. * P. G. 9/ 15.
6 A medal hvørra þier erud og kallad-
er af Jesu Christo.
7 Øllum þeim/ sem eru i Rom/ elsku-
legum Guds/ * kølludũ heiløgũ. Naad
(sie med) ydur/ og fridur/ af Gude Fød-
ur vorum/ og Drottne Jesu Christo.
* 1. Cor. 1/ 2. Eph. 1/ 1.
8 Fyrst ad søñu * þacka eg Gude mijnũ
fyrer Jesum Christum allra ydar veg-
na / ** ad ydar tru verdur kun̄giørd i
øllum heimenum. * 1. Cor. 1. 4/ 5.
** 1. Thess. 1/ 8.
9 Þvi * Gud er min̄ vottur/ hvørium̄ eg
þiona i mijnum anda/ i evangelio Son
ar hn̄s / hvørsu eg * * aan aflaats min̄-
est ydar. * C. 9/ 1. Phil. 1/ 8.
** Eph. 1/ 16.
10 Alltijd i mijnũ bænum audmiuklega
bidiande/ ef mier einhvørn tijma giæfest
gott tækefære epter Guds vilia / ad
koma til ydar.
11 Þvi * mig forleingir epter ad sia yd
ur/ so ad eg utdeile nockre andlegre naad-
argaafu a medal ydar/ ad þier kun̄ed ad
styrkiast. * C. 15. 23/ 29.
12 En̄ þad er þad/ ad huggast under
eins a medal ydar fyrer * in̄byrdes tru /
bæde ydar og mijna. * 2. Pet. 1/ 1.
13 En̄ eg vil ecke dylia fyrer ydur /
brædur/ ad eg * hefe optsin̄es ætlat/ ad
koma til ydar/ og eg hefe vered hindrad-
ur allt til þessa/ ad eg kyn̄e og ad hafa
nockurn ævøxt a medal ydar/ so sem og
a medal an̄ara heidingian̄a.
* 1. Thess. 2/ 18.
14 Eg em bæde Grickium ꝛ barbarisk
um/ bæde spokum ꝛ ospøkũ eirn skulld-
bunden̄ (skulldunautur.)
15 So er eg og / so miked sm̃ mier er
møgulegt/ reidubuen̄/ * ydur/ sem i Rom
(erud/) ad predika evangelium.
* P. G. 28/ 31.
16 Þvi eg skammast mijn ecke fyrer evan
gelium Christi / þvi þad er kraptur
Guds til sæluhiælpar sierhvørium tru
udum/ Judanum einkanlega/ einnen̄ þm̃
Griska.
17 Þvi Guds * riettlæte openberast i
þvi fraa tru til truar / sm̃ skrifad er:
** en̄ hin̄ riettlaate af trun̄e mun lifa.
* C. 3. 21/ 22. ** Hab. 2/ 4. Joh. 3/ 36.
Gal. 3/ 11. Ebr. 10/ 38.
18 Þvi Guds reide openberast af him-
ne yfer allan̄ oguđlegleik og ranglæte
man̄an̄a/ þeirra sm̃ aptra san̄leikanũ i
ranglætenu.
19 Þvi þad/ sm̃ madur kan̄ ad þeckia
um̃ Gud/ er * openberad þm̃/ þvi Gud
hefur openberad þeim (þad.)
* P. G. 14/ 15. etc.
20 Þvi hans * osijnileger hluter fra
skøpun heimsens / af verkunũ skyniad-
er/ þa siaast þeir / (sem eru) bæde hn̄s
eilijf magt og guddoomur / so ad þeir
sieu oafsakanleger. * Job. 12. 7/ 8/ 9.
21 Þvi þo at þeir þeckte Gud / þa
prijsudu þeir hn̄ ecke so sem Gud / nie
þøckudu hønũ/ helldur eru fanijter ord
ner

ner i sijnu hugreñingu/ og * þeirra skyn
laust hiarta er formyrkvad.
* Eph. 4/18.
22 Þegar * þeir hielldu sig hyggna/ eru
þeir heimskir ordner. * 1. Cor. 1/20.
23 Og hafa * umbreitt dyrd oforgeinge
legs Guds/ i bijlækes lijking forgeinge-
legs mañs/ og fugla og ** ferfættra
(dyra) og orma. * 4. Mos. 4/15.
** Spek. 11/16. C. 12/24.
24 Þar fyrer hefur ꝛ Gud ofurselldt þa
i * girnder hiarta þeirra til ohreinlei-
ka / til ad vanvirda þeirra lijkame sijn a
mille. * Ps. 81/13.
25 Hvøriar umbreitt hafa sañleika
Guds i lijge/og gøfgad og dyrkad skiepn
una fram hiaa Skaparanu / sem er *
blessadur um allder/amen. * C. 9/5.
26 Fyrer þad hefur Gud ofurselldt þa
i gyrnder vanærunar/ þvi * konur þra
hafa og umsnued natturlegre brukun i
onatturlega. * 3. Mos. 18/23.
27 Sømuleides hafa og kallmennerner
yfergiefed natturlega brukun konuñar/
og bruñed i gyrnd siñe hvør til añars /
* kallmeñ til kallmaña/fremiande svij-
virding/og þau laun/sem hæfde þeirra
villu a sialfu sier medtakande.
* 1. Cor. 6/9.
28 Og eins sem þeir hielldu ecke gott /
ad hafa Guds þeckingu/(þa)hefr Gud
ofurselldt þa i fraleitt siñe / ad þeir
giørde þad er ei soomde.
29 Uppfyllta med allt ranglæte/ frillu
lifnad/ hreckvijse / ægyrnd/ illsku/ fulla
af øfund / mañdrape / þrætu / svik-
seme/ illgyrne.
30 Kvijsgiarna/ bakmaaluga / hatande
Gud/forsmaanara/ drambsama/ofvijf-
na/underførula/ forelldrunu ohlijduga/
31 Skynlausa / triggrofa / kiærleiks-
lausa/ osattgiarna/ omyskunsama.
32 Hvøriar þoott þeir þeckte rietlæ-
te Guds/ ad þeir/ sem slijkt giøra/ sieu
dauda verder/þa giøra þeir þad ecke ad
eins/helldur hafa ꝛ * þocknan a þeim/
er þad giøra. * Ps. 7. 2/3.

II. Capitule.

Bæde Judar og Heidingiar eru Syndarar fyrer Gude.

Þar fyrer/ertu oafsakanlegur/
o madur / hvør helldst þu ert /
sem dæmer/þvi * i þvi þu dæm
er añañ/fordæmer þu þig sialf
añ/þvi þu giører þa somu hlute/(þu)
sem dæmer(adra.) * Marc. 4/24. etc.
2 Eñ vier vitum/ ad Guds doomur er
riettvijs yfer þeim / sem giøra þvilijka
hlute.
3 Eñ meinar þu þetta/ o madur / þu
sem dæmer þa/ er þvilijka hlute giøra/
og giører þa somu / ad þu muner um-
flijia doom Guds?
4 Edur forsmaaer þu rijkdoom hans
giæsku og * þolenmædes ꝛ langlunder-
gieds/ og veitst ecke/ad goodgyrne Guds
leider þig til ydrunar? * 2. Pet. 3/9/15.
5 Eñ med þiñe hardud og ydrunar-
lausu hiarta/ safnar þu þier sialfum
reide a deige reideñar og openberunar
og riettdomes Guds.
6 Hvør ed * mun endurgiallda sierhvør-
ium epter sijnu verkum. * Es. 40/10.
C. 26/11. Jer. 17/10. Ps. 62/13. Matth.
16/27. 1. Cor. 3/8. 2. Cor. 5/10.
Openb. 2/23. C. 22/12.
7 Þeim ad sønu / sem fyrer þolenmæde
hins gooda verksens/ leita dyrdar ꝛ heid
urs og oforgeingelegleikans/eilijft lijf.
8 Eñ þeim/ sem eru þrætugiarner/og
ecke hlijda sañleikanum / helldur hlijda
ranglætenu/(þeim mun verda) * grimd
og reide. * 2. Thess. 1/8.
9 Þreinging og angist (mun vera) yfer
sierhvørs mañs saal / sem fremur hid
vonda/bæde * Judans sierdeileslega/so
og hins Grijska. * C. 3/9.
10 Eñ dyrd og heidur/ og fridur(mun
hlotnast)øllum þeim sem gott fremur/
bæde Judanum sierdeileslega/ so og hin-
um Grijska.
11 Þvi * þar er ecke mañgreinar alit
hiaa Gude. * P. G. 10/34. etc.
12 Þvi hvøriar helldst sem aan løgmaal-
sens syndgad hafa / munu og aan løg-
maals fyrerfarast/ og hvøriar helldst sem
i løg-

i lögmálenu syndgad hafa/ munu ept-
er lögmálenu dæmast.
13 Þvi ecke (eru) heyrendur lögmál-
sens riettlaater fyrer Gude/ helldur *
giörendur lögmálsens/ þr munu riett-
lætast. * Joh. 3/7. Jak. 1. 22/ 25.
14 Þvi med þvi Heidingarner / sm lög
máled ecke hafa / giöra af nátturunne
(nockur) lögmálsens verk/ þa eru þeir
sömu/ þo þeir hafe ecke lögmáled/ sier
siálfum lögmál.
15 Sem sijna verk lögmálsens skrifad
i sijnum hiörtu / ad samvitnande þra
samvitsku/ og hugreñingum / er sig iñ
byrdes ymist áklaga edur og afsaka/
16 A * einum deige/ þa Gud mun dæma
leynda hlute mañaña epter mijnu evan-
gelio fyrer Jesum Christum.
* Pred. 12/ 14. Matth. 25/ 31.
17 Siá/ þu ert auknefndur Jude/ z reid
er þig (ohullt) uppa lögmáled/ z hroos-
ar þier i Gude.
18 Og veitst (hañs) vilia / og reiner
þa adskilianlegu hlute/ med þvi þu ert
uppfrædur af lögmálenu/
19 Og treyster þier siálfum ad vera *
leidtoge blindra/ liios þeirra/ sem eru i
myrkrenu/ * Matth. 15/ 14.
Luc. 6/ 39.
20 Typtunar madur fáfroodra/ lære-
meistare heimskra / hafande form skyn-
semeñar og sañleikañs i lögmálenu.
21 Fyrer þvi / * þu sm ödrum kieñer/
kiener þu ecke siálfum þier? þu sem
predikar ad ei skule stela/ stelur þu?
* Matth. 23/ 14.
22 Þu sem seiger/ ad eige skule hoorast/
drijer þu hoor? þu sem hefur andstigd a
skurgodum/ ræner þu helgedoomum.
23 Þu * sm stærer þig af lögmálenu/
vanvirder þu Gud med yfertrodslu lög-
málsens? * c. 9/ 4.
24 Þvi * fyrer ydar skulld verdur Guds
nafn lastad a medal Heidingiaña/ so sm
skrifad er. * Es. 52/ 5.
25 Þvi umskurneñ gagnar ad sönnu/ ef
þu helldur lögmáled/ Eñ ef þu ert yfer
trodslu madur lögmálsens / þa er þijn
umskurn forhud ordeñ.
26 Þar fyrer ef forhudeñ vardveiter
riettende lögmálsens/ mun þa ecke hañs
forhud fyrer umskurn reiknud verda?
27 Og su forhud/ sem er af nátturuñe/
og uppfyller lögmáled/ mun dæma þig/
sem fyrer bookstafeñ og umskurnena ert
yfertrodslu madur lögmálsens.
28 Þvi * ecke er sa (eirn) riettur Jude/)
sem er openberlega eirn Jude/ ei helldur
su (eirn riett umskurn) sem er openber-
lega/ (þad er) a holldenu/ ein umskurn.
* Joh. 8/ 39. Rom. 9/ 7.
29 Helldur sa / sem (er) heimuglega /
(er) eirn Jude/ og * umskurn hiartans i
andanum/ ecke i bookstafnum/ hvorrar lof-
stijr eige er af moñum / helldur af
Gude. * 5. Mos. 30/ 6. etc.

III. Capitule.

Riettlæted kiemur fyrer Truna / og
ecke af Verkunum.

Hvad hefur þa Judeñ fram yf-
er? edur hvor er nytseme um-
skurnareñar?
2 Miked (er þad) a allañ
hátt/ fyrst þess vegna/ ad þeim er tru-
ad til Guds orda.
3 Þvi hvad (skadar þad/) * þoott nock-
rer være vantruader/ mun þra * * van-
tru giöra Guds tru ad aungvu?
* 5. Mos. 29/ 19. Ebr. 4/ 2. ** 2. Tim. 2/ 13.
4 Fiarre sie þvi. Helldur hlijtur * Gud
ad vera sañordur / eñ ** hvor madur
ligare/ so sem skrifad er: + ad þu riett-
lætast muner i þijnum ordum / og viña /
nær þu dæmest. * Joh. 3/ 33. Tit. 1/ 2.
** Ps. 62/ 10. Ps. 116/ 11. + Ps. 51/ 6.
5 Eñ ef vort ranglæte prijsar Guds
riettlæte/ hvad vilium vier (þa) seigia?
mun Gud vera ranglátur/ ad hañ fær-
er yfer oss reidena? eg tala so epter mañ
legum plagsid.
6 Þad sie fiarre. Hvorneñ * skyllde
Gud þa dæma heimeñ? * 1. Mos. 18/ 25
7 Þvi ef sañleike Guds hefur yfer-
gnæft fyrer mijna ligd / honum til dyrd-
ar / þvi dæmest eg þa nu so sem eirn
syndare?

8 Og er ecke (halldeñ/) ſo ſem oſſ er laſt
mællt/ z ſo ſ nockrer ſeigia/ ad vier ſeig
ium: vier viliū giøra illt/ ſo hid gooda
kome? hvørra fordæming riettvijs er.
9 Hvad þa? erum vier þa fremre? al-
deiles ecke/ þvi vier høfū adur bevijſad/
ad * bæde Judar z Gricker eru aller und
er ſyndeñe. * c. 11/ 32. Gal. 3/ 22.
10 So ſem ſkrifad er: * þar er eingeñ
riettlætur/ og ecke eirn. * Pſ. 14/ 3.
Pſ. 53. 2/3/ 4.
11 Þar er eingeñ ſkyniande/ þar er eing
eñ/ ſem ſpyr epter Gude.
12 Aller hafa þr afvega geinged/ z eru
til ſamans onijter ordner/ þar er eing-
eñ ſem giører gott/og ecke jafnvel eirn.
13 * Barke þeirra (er) openn grøf/med
tungū ſijnum ſvijkia þeir / høggorma
eytur er under vørum þeirra.
* Pſ. 5/ 10. Pſ. 140/ 4.
14 Hvørra * muñur er fullur af bøl-
van og beiſkleika. * Pſ. 10/ 7.
15 * Fliooter eru fætur þeirra til ad
uthella bloode. * Ordsk. 1/16. Eſ. 59/7
16 Þar er eymd og hrelling a vegum
þeirra.
17 Og veg fridarens hafa þr ecke þeckt
18 Þar * er ecke Guds otte fyrer augū
þeirra. * 1. Moſ. 20/ 11. Pſ. 36/ 2.
19 Eñ * vier vitum/ ad hvad hellſt ſm̃
løgmaaled ſeiger/ þad ſeiger þad þeim/
ſem eru under løgmaalenu/ ad ſierhvør
muñur tilbyrgeſt / og allur heimureñ
verde vid Gud ſakadur. * Gal. 3. 10/22.
20 Fyrer þvi kañ af * verkum løgmaal
ſens eckert holld ad riettlætaſt fyrer
hñs augſijn/ þviad fyrer løgmaaled kiem
ur þecking ſyndareñar. * Gal. 2/16.
21 Eñ * nu er aan løgmaalſens riett-
læte Guds openberad/ um̃ hvørt vitnad
er af løgmaalenu og ſpaamøñunum.
* P. G. 15/ 11.
22 Ja/ rietlæte Guds fyrer truna a
Jeſum Chriſtum/ til allra og yfer øll-
um/ ſem trua/ þvi * þar er ecke greinar-
munur. * c. 10/ 12. Gal. 3/ 28.
23 * Þvi aller hafa þeir ſyndgad / og
hafa ſkort a dijrd Guds.
* 1. Kong. 8/ 46. etc.

24 Sem verda rietttlætter * oforſkulld-
ad af hñs naad / fyrer þa endurlauſn /
ſem (er) i Chriſto Jeſu/ * Eph. 2/ 8.
25 Hvørn Gud hefur ſett til eins *
naadarſtools fyrer truna i hñs bloode /
til ad ſijna ſitt rietttlæte fyrer fyrer-
giefningu drygdra ſynda/ * Ebr. 4/16.
26 Under þolenmæde Guds/ til auglijſ-
ingar ſijns rietttlætes a nærverande tij-
ma/ ſo hañ ſialfur riettlaatur ſie / og
rietttlætande þañ/ (ſem er) af truñe a
Jeſum.
27 Hvar * er nu ſu hrooſan? hun er
utelukt / Fyrer hvørt løgmaal: verk-
añna: ney/ helldur fyrer løgmaal truareñ-
ar. * c. 4/ 2.
28 Fyrer þvi * aalijtum vier med røk-
um / ad af truñe rietttlæteſt madur aan
verka løgmaalſens. * Gal. 2/ 16. etc.
29 Mun Gud vera Judaña alleina? er
hañ ecke og heidingiaña: ad vijſu og ſo
heidingiaña.
30 Med þvi Gud er eirn/ ſm̃ riettlæta
mun umſkurnena * af truñe/ og forhud
ena fyrer truna. * P. G. 15/ 11.
31 Afmaaum vier þa løgmaaled fyrer
truna: fiærre ſie þvi / helldur ſtadfeſt-
um vier løgmaaled.

IV. Capitule.

Abraham vard rietttlættur fyrer
Truna.

Hvad vilium vier þa ſeigia/ ad
fader vor Abraham hafe fund
ed epter holldenu?
2 Þvi ef Abraham er riett-
lættur af verkunum / þa hefur hañ *
hrooſan/ eñ ecke fyrer Gude. * c. 3/ 27.
3 Þvi hvad ſeiger * ritningeñ? eñ
Abraham trude Gude/ z þad vard hon
um reiknad til riettlætes.
* 1. Moſ. 15/ 6. Gal. 3/ 6. Jak. 2/ 23.
4 Eñ þm̃/ ſm̃ erfidar/ hønū tilreiknaſt
ecke hñs laun af naad / helldur (giefaſt)
epter ſkilldu:
5 Eñ * þm̃/ ſm̃ ecke erfidar/ eñ truer a
þañ/ ſm̃ riettlæter hiñ ogudlega/ verd-
ur ſijn tru reiknud til riettlætes.
* C. 3/ 23.

6 So sem og David seiger / ad Sælu-
hiálpen sie þess mañs/ hvørium Gud
tilreiknar riettlæted an verkaña/ (þat
hañ seiger:)
7 * Sæler eru þeir/hvørra yferfrodsl
ur eru fyrergiefnar / og hvørra synder
huldar eru. * Ps. 32/ 1.
8 Sæll (er sa) madur/ hvørium Drott
eñ ecke tilreiknar syndena.
9 Neyrer þa velferdeñ umſkurneñe til
(alleina/) edur og forhudeñe til? þvi
vier seigium / ad Abraham er reiknud
trueñ til riettlætes:
10 Hvørneñ er hun þa tilreiknud? þa
hn̄ var i umſkurneñe/ eda i forhudeñe?
ecke i umſkurneñe / helldur i forhudeñe.
11 Og hn̄ medtook teikn umſkurnareñ-
ar/ * iñsigle riettlætes truareñar/hvør
ed var i forhudeñe/ad hn̄ yrde fader all-
ra/ sem trua i forhudeñe/ so þeim yrde
og tilreiknad riettlæted.
* 1 Mos. 17. 10/ 11. etc.
12 Og fader umſkurnareñar / ecke all-
einasta þeim/sem eru af umſkurneñe/
helldur ogso þeim/ sem ganga i vors fød-
urs Abrahams truar footsporū/hvør-
ia (hn̄ hafde) i forhudeñe.
13 Þvi * ecke (skiede) fyrer løgmæled
fyrerheited til Abrahams edur hns sæd
es/ad hn̄ skillde verda erfinge heimsens/
helldur fyrer riettlæte truareñar.
* 1. Mos. 15/ 6. C. 17/ 2.
14 Þvi (sieu) þeir/sem (eru) af løgmæl-
enu/ * erfingiar/ þa er trueñ onyt/ og ad
aungvu orded fyrerheited. * Gal. 3/18.
15 Þvi * løgmæled verkar reide / þvi
hvar ecke er løgmæl/ þar (er) ei helldur
yferfrodsla. * C. 5/ 13.
16 Þess vegna (seigest þad ad vera) af
truñe/ad þad sie af næd/ so ad * fyrer
heited verde stadfast øllu sædenu / ecke
alleinasta þvi/ sem er af løgmælenu /
helldur og þvi / sem er af tru Abra-
hams/ hvør ed er fader allra vor.
* Gal. 3/ 18.
17 Sem * skrifad er: fødur margra
þiooda hefe eg sett þig/ fyrer hønum/
hvøriū hn̄ trude/(þad er) Gude/ sem lijf-
gar þa daudu / og kallar þa hlute/ sem
ecke eru/ so þeir være. * 1. Mos. 17/4/5.
18 Hvør ed trude a mooke von / i von-
eñe / ad hañ verda munde fader marg-
ra þiooda/epter þvi sem sagt var: * so
skal verda sæde þitt. * 1. Mos. 15/5.
19 Og hn̄ sem ecke veikladest i truñe /
* virdte ei fyrer sier siñ eigeñ lijkama /
sem nu var orvasa/ þar hañ var nærre
hundrad ára gamall/nie utdmed moodr-
lijf Saræ. * 1. Mos. 17/ 17.
20 Eñ hn̄ efadest ecke um̄ Guds fyrer-
heit med vantru / helldur styrktest i
truñe/ * giefande Gude dyrdena.
* Eb. 11/ 7.
21 Og fullkrua um̄ þad / ad þad/sem
hn̄ hafde lofad/var hn̄ og * mætkugur
ad giøra. * Ps. 115/ 3. Luc. 1/ 37.
22 Hvar fyrer * hønū var þad og reikn
ad til riettlætes. * 1. Mos. 15/ 6.
23 Eñ þad er ecke skrifad * fyrer hns
saker alleina / ad þad sie hønum til-
reiknad; * C. 15/ 4.
24 Helldur og vor vegna / hvøriū þad
mun tilreiknast / sem truum a hañ / er
uppvakte Jesum Drotteñ vorn fra
daudum.
25 Hvør ad er * ofurselldur vegna
vorra misgiørda / og uppvakeñ vegna
vorrar riettlætingar. * C. 8/ 32.
1. Cor. 15. 3/ 17.

V. Capitule.

Syndeñ kom fyrer Adam / Nædeñ fyrer Christum.

Vier sem þa erum riettlætter ut
af truñe/høfū * frid vid Gud/
fyrer Drotteñ vorn Jesum
Christum: * Joh. 16/ 33. etc.
2 Fyrer hvørn vier høfum fenged *
tilgøngu i truñe/ til þessarar nædar/ i
hvørre ** vier støndū/og hroosum oss
af von Guds dyrdar. * Eph. 2/ 18.
C. 3/ 12. ** 1. Cor. 15/ 1.
3 Eñ ecke alleinasta (þad/) helldur *
hroosum vier oss einneñ af hørmung-
unum / vitande / ad hørmungeñ verkar
þolenmædena/ * 2. Cor. 11/ 23. Jak. 1/ 2.
4 Eñ þolenmædeñ reynsluna /eñ reyn-

slañ vonena/

5 Eñ * voneñ lætur ei til skamar ver-
da/ þvi ** elska Guds er uthellt i hior
tu vor fyrer Heilagañ Anda / sem er
giefeñ oss. * Ebr. 6. 18/ 19.
** 1. Joh. 4/ 16.

6 Eñ * þa vier vorum eñ þa breisker /
hefur Christus a sijnu tijma ** fyrer
(oss) hina ogudlegu dæed.
* 1. Pet. 3/ 18. ** Eph. 2/ 1.

7 Þvi valla deyr nockur fyrer hiñ riett
læta/ þvi fyrer hiñ gooda kañskie ein-
hvør þyrde ad deya.

8 Eñ Gud prijsar siñ * eigeñ kiærleika
vid oss/ * ad þa vier vorū eñ þa synd-
arar/ er Christur fyrer oss dæeñ.
* Joh. 3/ 16. etc.

9 Þar fyrer munū vier miklu helldur/
nu riettlætter i hañs bloode/ verda frels-
ader fyrer hañ fra reideñe.

10 Þvi * ef vier erum forlijkter vid Gud/
þa vier vorū eñ oviner / fyrer dauda
Sonar hañs/ þa munū vier miklu fram-
ar/ i sætt komner/ hoolpner verda i hañs
lijfe. * 2. Cor. 5/ 18.

11 Eñ ecke (þad) alleinasta/ helldur z
* hroosum vier oss i Gude/ fyrer Drott
eñ vorn Jesum Christum/ fyrer hvørn
vier høfum nu forlijkunena feinged.
* Jer. 9/ 24. 1. Cor. 1/ 31.

12 Þar fyrer / ad lijka sem fyrer eirn
mañ er syndeñ i heimeñ iñkomeñ/ og *
fyrer syndena daudeñ / og so hefur til
allra mañа daudeñ i giegnum þreingt
sier/ i þvi aller syndgudu. * c. 6/ 23.

13 Þvi allt til løgmalsens var syndeñ
i heimenum/ eñ * syndeñ tilreiknast ecke
hvar ecke er løgmaled. * c. 4/ 15.

14 Eñ daudeñ rijkte fra Adam allt til
Mose / einneñ yfer þeim/ sīm ecke synd-
gudu epter lijkingu Adams yferkrodslu/
hvør ad er eiñ fyrermyndan hins epter
komande.

15 Eñ (þvi er) ecke eins vared um fall
ed/ so sīm um giøf nadareñar/ þvi hafe
i * þess eina synd marger dæed/ þa hef
ur miklu framar Guds nad og gæfa
i nad þess eina mañs Jesu Christi til
margra yfergnæft. * 1. Cor. 15/ 22.

16 Og ecke eins og (þad/ er kom) fyrer
þañ eina/ sem syndgade/ þa er nadeñ/
þvi doomureñ er ad søku komeñ af einu
(brote) til fordæmingar / eñ su nadar
gæfa (hiælpar) af mørgum brotum
til riettlætes.

17 Þvi ef daudeñ drottnade i eins falle
fyrer þañ eina/ þa munu þr miklu fram
ar / sīm nægd nadareñar og riettlætes
gæfuñar medteked hafa/ i lijfenu drott
na / fyrer þañ eina Jesum Christum.

18 Fyrer þvi þa/ so s(þ er komed) þ eins
fall yfer alla meñ til fordæmingar/ * so
er og (hitt añad komed) þ eins riettlæte
yfer alla meñ til lijffsens riettlætingar.
* 1. Cor. 15/ 22.

19 Þvi so sīm fyrer ohlijdne eins mañs
eru marger syndarar ordner/ so munu z
* marger fyrer þess eina hlijdne riett-
læter verda. * Es. 53/ 11.

20 Eñ * løgmaled iñkom þar ad auke/
uppa þad falled skyllde framar þeck-
iast. Eñ hvar syndeñ er ordeñ framar
þeckt/ (þar) yfergnæfer nadeñ eñ fram
ar. * c. 4/ 15. c. 7/ 8. Gal. 3/ 19.

21 Uppa þad/ ad so sīm syndeñ drottn-
ade til daudans/ so skule z nadeñ drott
na fyrer riettlæted til * eilijfs lijfs/ fyr
er Jesum Christū Drottieñ vorn.
* C. 6/ 23.

VI. Capitule.

Endalok Syndareñar er Daudeñ.

Hvad vilium þier þa seigia? *
skulum vier blijfa i syndeñe/ so
ad nadeñ yfergnæfe?
* Gal. 2/ 17.

2 Fiærre sie þvi. Vier sīm erum * daud
er fra syndeñe / hvørneñ skylldum vier
eñ þa lifa i heñe? * Gal. 6/ 14.

(Pistelleñ. VI. S. D. ept. Trinit.)

3 Edur viked * þier ecke / ad vier/ so
marger sīm skijrder erum i Christo
Jesu/ erum i hañs dauda skijrder?
* Gal. 3/ 27. Col. 2/ 12.

4 Fyrer þvi erum vier * med hønum
greftrader fyrer skijrnena til daudans/ ad
lijka sīm Christus er uppvakeñ fra daud
um/ fyrer dijrd Fodursens/ ** so skulum
vier

vier og i nÿungu lÿfernesens gaunga.)
* C. 8/10. ** Eph. 4/23. Col. 3/8. etc.
1. Pet. 2/1. C. 4. 1/2. Ebr. 12/1.
5 Þvi ef * vier erū plantader med (hon
um) epter lÿkingu hās dauda/ þa verdū
vier og epter upprisuñar (lÿkingu:)
* C. 8/11. Phil. 3. 10/11. 2. Tim. 2/11. etc.
6 Vitande þad / ad vor gamle madur
er * krossfestur med (honū/) so ad aung-
vu verde lÿkame syndareñar/ad vier skul
um ecke framar þiona syndeñe.
* Gal. 5/24.
7 Þvi hvør/ * sem er dæeñ/er frelsad-
ur fra syndeñe. * 1. Pet. 4/1.
8 Eñ ef vier erum dauder * med Chri-
sto/ þa truū vier/ad vier eirneñ munum
lifa med honum. * 2. Tim. 2/1.
9 Vitande/ ad Christus/ upprisen fra
daudū / * deyr ecke meir / daudeñ mun
ecke framar yfer honū drottna.
* Openb. 1/18.
10 Þvi þad hū doo/ doo hū * syndeñe
eitt siñ/eñ þad hañ lifer/þad lifer hañ
Gude. * Ebr. 9/18.
11 Lÿka so og þier/ælykted/ad þier ad
soñu sieud siælfer dauder syndeñe/ eñ lif
ed Gude i Christo Jesu Drottne vorū.)
12 Fyrer þvi drottne ecke * syndeñ i yd-
ar daudlegū lÿkama / ad hlÿda heñe i
hans gyrndum. * 1. Mos. 4/7.
13 Og liæed ei helldur syndeñe limu yd-
ar til ranglætes hervopna / Helldur *
liæed ydur siælfa Gude/ sem þeir ed
eru lifande fra daudū / og ydar limu
Gude til riettlætesens hervopna.
* Luc. 1/74. Rom. 12/1.
14 Þvi syndeñ mun * ecke yfer ydur
drottna / þvi þier erud ecke under løg-
mælenu/ helldur under nædeñe.
* 1. Mos. 4/7.
15 Hvad þa? skulum vier syndga/med
þvi vier erum ecke under løgmælenu /
helldur under nædeñe? fiærre sie þvi.
16 Vited þier ecke/ ad * hvørium þier
liæed ydur siælfa til þienara / til hlÿd-
nes/ þa erud þier þess þionar/hvøriū
þier hlÿded? hvørt helldur syndareñar
til daudans/ ellegar hlÿdneñar til riett-
lætesens. * Joh. 8/34. etc.
17 Eñ þøck (sie) Gude/ ad þier vorud
þionar syndareñar/eñ þier erud ordner
hlÿduger af hiarta þvi lærdoomis for-
me/ er þier vorud sellder til.
18 Eñ * nu/þar þier erud frelsader fra
syndeñe / þa erud þier ordner þionar
riettlætesens. * Joh. 8/32.
(Pistilleñ VII. S. D. ept Trinit.)
19 Eg tala * epter mañlegum plagsid/
vegna breiskleika ydar hollds. Þvi
so s þier hafed ** lied limu ydar fyrer
þiona ohreinleikanū/ og yfertrodsluñe
til yfertrodslu / so liæed nu ydar limu þ
þiona riettlætenu til helgunar.
* C. 3/5. ** C. 6/13.
20 Þvi þa þier vorud * þionar synd-
areñar / vorud þier frÿ fra riettlæt-
enu. * Joh. 8/34.
21 Þvi hvørn avøxt høfdud þier þa /
fyrer hvøria hlute þier skameſt ydar
nu? þvi * endalok þra er daudeñ.
* C. 8/6.
22 Eñ nu þar þier erud frelsader fra
syndeñe / eñ ordner þienarar Guds/ þa
hafed þier ydar avøxt til helgunar/eñ
endalokeñ/ eilÿft lÿf.
23 Þvi * verdlaun syndareñar er daud-
eñ / eñ Guds nædargiæfa er eilÿft lÿf i
Christo Jesu Drottne vorum.)
* C. 5/12.

VII. Capitule.

Løgmælsens Eigenlegleike.

Edur vited þier ecke / brædur /
þvi eg tala til þra / sem vita
løgmæled/ ad løgmæled drott-
nar yfer mañenum / so leinge
hañ lifer?
2 Þvi * konañ/ sem er mañenū under-
giefeñ/ er bundeñ vid mañeñ / a medañ
hū lifer/epter løgmælenu/eñ ef madur-
eñ deyr/þa er hun laus af løgmælenu/
þad mañeñ ahrærer. * 1. Cor. 7/39.
3 Fyrer þvi verdur hun/ ad mañenum
lifanda/hoorkona kølluð/ * ef hun verd-
ur añars mañs (kona:) Eñ sie heñar
madur daudur / er hun friæls vid løg-
mæled/ so ad hun er ecke ein hoorkona/

þott hun verde eins annars manns.
* Matth. 5/ 32.
4 So erud þier z/ brædur mijner/ deydd
er løgmalenu/ fyrer lijkama Christi/ad
þier skuled verda ødrum (til eign-
ar/z er) þm̄ uppvakta fra daudn̄/uppa
þad vier skilldū avøxt bera Gude.
5 Þvi þa vier vorū i holldenu/þa verk
udu tilhneigingar syndañ / sem voru
fyrer løgmaled/ i vorum limū/til ad be-
ra * avøxt daudanum. * c. 6/ 21.
6 Enn nu erum vier leyster fra løg-
malenu/ sem * erum dauder/ i hvøriu
vier vorum hallduer / so ad vier skulum
þioona i nyungu andans/ og ecke fyrn-
sku bookstafsens. * c. 6/ 2.
7 Hvad vilium vier þa seigia? (er) løg
maled synd? fiærre sie þvi/ helldur þeck
ta eg ecke syndena/nema fyrer løgmal-
ed/ þvi og sialfa girndena visse eg ecke
(ad vera synd/) ef * løgmaled hefde
ecke sagt: þu skallt ecke girnast.
* 2. Mos. 20/ 17. etc.
8 Enn synden / takande ordsøk af bod-
ordenu/ verkade i mier alla girnd/ þvi
an løgmalsens (er) synden dauð.
9 Enn eg lifde an løgmals ford-
um/ enn er bodorded kom/ lifnade synd-
en aptur.
10 Enn eg doo/ og mier fanst * þad bod
ord/sm̄ var til lijfsens/(vera) til daud-
ans. * 3. Mos. 18 5.
11 Enn synden/ sm̄ took ordsøk af bod-
ordenu/ villte mig/ z deydde (mig) fyrer
þad sama.
12 So er ad sønnu * løgmaled heilagt/
og bodorded heilagt og rietltvijst og
gott. * 1. Tim. 1/ 8.
13 Er þa þad hid gooda orded mier
daude? fiærre sie þvi / helldur synd-
en/so ad auglijstest/ ad synden fyrer hid
gooda verkade mier dauda/ so ad synden
skyllde verda yfer mata syndug fyrer
bodorded.
14 Þvi vier vitum/ad løgmaled er and
legt/enn * eg er holldlegur/ selldur under
syndena. * c. 8/ 3.
15 Þvi hvad eg giøre / veit eg ecke/þvi
eg giøre ecke hvad eg vil / helldur
hvad eg hata/þad giøre eg.
16 Enn ef eg giøre þ/sm̄ eg ecke vil/þa
sampyckest eg løgmalenu/ * ad þad sie
gott. * v. 12.
17 Enn nu giøre eg ecke framar þad/
helldur synden/* sm̄ byr i mier. * v. 20.
18 Þvi eg veit/ad i mier/þad er/i mijnu
hollde/byr * ecke gott/þvi þad/ad vilia/
loder vid mig/ enn þad/ ad framkvæma
hid gooda/finn eg ecke/ * 1. Mos. 6/ 5.
19 Þvi þad gooda/sm̄ eg vil/þad giøre
eg ecke/enn þad vonda/ sem eg ecke vil/þ
giøre eg.
20 Enn ef eg giøre þad/sm̄ eg ecke vil/
þa framkvæme nu ecke eg þad sama/
helldur * synden/sem byr i mier. * v. 17.
21 Þar þ finn eg þ løgmal/þa eg vil gio-
ra hid gooda/ ad * þad vonda loder vid
mig. * Job. 14/ 4. Ps. 51/ 7.
22 Þvi eg hefe lyst a løgmale Guds
epter hinum ynra manninum.
23 Enn eg sie eitt annad løgmal i limum
mijnum/ * striidande i moote mijns hug
skots løgmale/ z sm̄ tekur mig fangenn
under løgmal syndarennar / þad sem er
i mijnum limum. * Gal. 5/ 17.
24 Eg vesall madur/hvør mun frelsa
mig af lijkama þessa dauda?
25 Eg * þacka Gude fyrer Jesum
Christum Drottenn vorn/ So þioona eg
sialfur ad sønnu med hugskotenu løg-
male Guds / enn med holldenu løgmale
syndarennar. * 1. Cor. 1/ 4.

VIII. Capitule.

Endurfæddra Kiør.

So er * nu vissulega eingenn for-
dæming yfer þeim / sm̄ (eru) i
Christo Jesu / er ecke ganga
* * epter holldenu helldur ept-
er andanū. * c. 10/ 4. * * Gal. 5/ 16.
2 Þvi * løgmal lijfsens Anda i Chri
sto Jesu hefur frelsad mig fra løg-
male syndarennar og daudans.
* C. 3/ 27.
3 Þvi * þad løgmalenu var omøgu-
legt / i þvi þad veiktest fyrer hollded/
(þad giørde) Gud/ sendande sinn eigenn
Son/

Son / i lÿkingu syndugs holldz/og vegna syndarennar fordæmde syndena i holldenu. * P. G. 15/ 10.
4 So ad riettfinde lögmaalsens uppfilltuſt i oſſ/ ſem ecke gaungum epter holldenu/helldur epter andanum.
5 Þvi þeir / ſem eru * epter holldenu/ ſkynia þa(hlute/)ſem eru holldſens/ eñ þeir/ (ſem eru) epter andanū/ þa (hlute/) ſem eru andans. * 1. Cor. 2/ 14.
6 Þvi siñeslag holldſens * er daude/ eñ siñeslag andans er lÿf og fridur.
* C. 6/ 21.
7 Þvi siñeslag holldſens er fiandſkapur i giegn Gude/ þvi þad giefur ſig ecke under lögmaal Guds / þvi þad giefur þad ei.
8 Eñ þeir / ſem eru i holldenu / giefa ecke Gude þocknaſt.
9 Þvi þier erud ecke i holldenu/ helldur i andanū/ſo framt * Ande Guds bÿr i ydur/eñ ef nockur hefur ei Anda Christi/ hañ er ecke hans. * 1. Cor. 3/ 16.
10 Eñ ef Christur er i ydur / þa er ad ſönnu lÿkameñ daudur vegna ſyndareñar/eñ andeñ(er)lÿf vegna riettlætesens
11 Eñ ef hans Ande/ ſem * uppvakte Jeſum fra daudū/ bÿr i ydur / þa mun hñ/ ſem uppvakte Christum fra daudum / eirneñ lifande giöra ydar daudlega lÿkame/fyrer hans Anda / ſem bÿr i ydur. * C. 6. 4/ 5.
(Piſtilleñ VIII. S.D.ept.Trinit.)
12 Þar fyrer erum vier ecke/ brædur/* ſkillduger holldenu/epter holldenu ad lifa. * C. 6. 7/ 18.
13 Þvi ef þier lifed epter holldenu / munud þier deya/eñ ef þier fyrer andañ deyded lÿkamans verk/ munud þier lifa.
14 Þvi * hvörier ſem hellſt af Anda Guds eru frañknuder / þeir eru börn Guds. * Gal. 5/ 18.
15 Þvi * þier hafed ecke medteked anda þrælkunareñar/aptur til otta/ helldur hafed þier medteked eirn * * ſonarlegañ utvalningar Anda/ i hvörium vier köllum: Abba/ Fader. * 2. Tim. 1/ 7.
** Gal. 3/ 26. C. 4/ 6.

16 Sa ſame * Ande/vitnar med vorum anda/ad vier erum Guds börn.
* 2. Cor. 1/ 22.
17 Eñ ef(vier erum) * börn/ þa(erum vier) og erfingiar/ (ja)erfingiar Guds/ eñ ſamarfar Christi/ſo framt vier lÿdū med(honū/)ſo ad vier verdū og med(honum)vegſamleger giörder.) * Gal. 4/ 7.
(Piſtilleñ IV. S.D. epter Trinit.)
18 Þvi eg helld * þa hlute / ſem vier lÿdum nu a þeſſū tÿma/ecke verda þeirrar dÿrdar / ſem mun verda openber vid oſſ. * Matth. 5/ 12.
19 Þvi æhyggiufull epterbid ſkiepnuñar bÿdar epter openberan Guds barna.
20 Þvi ſkiepnañ er hiegoomanū underorpeñ/ecke viliug/helldur fyrer hñs ſaker / ſm hana hefur giört undergiefna.
21 J voneñe/ ad * ſialf ſkiepnañ mune og frelſaſt fra þrælkan forgeingelegleikans/til dÿrdar frelſes Guds barna.
* Luc. 21/ 28.
22 Þvi vier vitum/ ad öll ſkiepnañ ſtinur med (oſſ) og ſampÿneſt med(oſſ/) allt til þeſſa.
23 Ja ecke (hun) alleinaſta/helldur og ſo vier ſialfer/ ſm höfum frumgrooda Andans/ og vier ſialfer ſtiniū med ſialfum oſſ/ bÿdande epter eirnre ſonarlegre * utvalningu/ * * lauſn vors lÿkama.)
* Gal. 4/ 5. ** Luc. 21/ 28.
24 Þvi vier * erum i voneñe frelſader/ Eñ voneñ/ ſm ſieſt/ er ecke von / þvi hvad eirn ſier/hvörneñ ſkyllde hañ þeſſ vænta? * 2. Cor. 5/ 7.
25 Eñ ef vier væntum þeſſ/ ſm vier * ecke ſiaum / þa bÿdum vier (þeſſ) med þolenmæde. * 2. Cor. 4/ 18.
26 Eñ ſömuleides kiemur og Andeñ til hialpar vorum veikleikum Þvi * hvörs vier ſkulum bidia/ ſm þad ber / vitum vier ecke/ helldur geingur ſialfur Andeñ a mille/ fyrer oſſ/med outſeiganlegū andvörpunum. * Matth. 20/ 22.
27 Eñ ſa / * ſem ranſakar hiörtun/ veit / hvör ad er meining Andans/ þvi epter Guds(vilia)geingur hañ a mille fyrer þa heilögu. * Pſ. 7/ 10. etc.
28 Eñ

28 Eñ vier vitum / ad þeim sem elska
Gud / samverka aller hluter til hins
gooda/ þeim sm̃ eru kallader *epter fyr
erhyggiuñe. * Eph. 1/ 11. c. 3/ 11.
29 Þvi hvøria hañ hefur ædur þeckt/
(þa) hefur hñ ꝛ ædur tilskickad ad ver
da samlijka mynd sijns Sonar/ so ad hñ
sie frumburdur a medal margra brædra
30 Eñ hvøria hñ hefur ædr tilskickad/
þa hefur hñ ꝛ kallad/ ꝛ hvøria hñ hef-
ur kallad/ þa hefur hñ og riettlætt/ eñ
hvøria hañ hefur riettlætt / þa hefur
hñ og giørt dijrdlega.
31 Hvad skulum vier þa seigia til þess
ara hluta? ef * Gud er med oss / hvør
(kañ þa vera) mooti oss?
* 4. Mos. 14/ 9.
32 Hvør ed og ecke þyrmde * sijnum
eigeñ Syne / helldur ** gaf hañ ut
fyrer oss alla / hvørneñ skylldе hañ ecke
ogso nædarsamlega alla hlute oss med
honum giefens veita? * 1. Mos. 22.
16. ** Joh. 3/ 16.
33 Hvør vill nu aklaga utvallda
Guds? Gud er sa/ sm̃ riettlæter.
34 Hvør (er hañ) * sem fordæmer?
Christur (er sa) sem dæeñ er/ ia eñ
framar ꝛ uppvakeñ/ sem og er til Guds
hægre handar / sm̃ og geingur a mille
fyrer oss. * Job. 34/ 29.
35 Hvør vill skilia oss vid þañ kiær-
leika Christi? þreinging edur angist/
edur offsokn/ edur hungur/ edur klædlei-
se/ edur hæske/ edur sverd?
36 So sm̃ * skrifad er: saker þijn verd
um vier deyddеr allañ dageñ / vier erum
reiknader so sm̃ slaktrunar-sauder.
* Ps. 44/ 23. 1. Cor. 4/ 9. 2. Cor. 4/ 11.
37 Eñ i øllum þessum hlutum yfer-
viñu vier fyrer hñ / sm̃ elskade oss.
38 Þvi * eg er fullviss um̃ / ad hvørke
daude/ nie lijf/ hvørke einglar edur høfd
ingia skiecker nie magt/ hvørke þr nær-
verande hluter nie þeir epterkomande/
* Phil. 1/ 6. 2. Tim. 1/ 12.
39 Hvørke hæd/ nie dypt/ edur nockur
oñur skiepna / mune gieta skiled oss vid
þañ kiærleika Guds/ sm̃ (er) i Christo
Jesu Drottne vorum.

IX. Capitule.

Ordsøkeñ til Judaña Utskufunar og
Heidingiaña Medtekningar.

Eg seige sañleikañ i Christo/ eg
lijg ecke / so mijn samvitska *
vitnar med mier i Heiløgum
Anda: * c. 1/ 9.
2 Ad eg hefe eina stoora sorg og væf-
lætanlega kvøl i hiarta mijnu.
3 Þvi eg villde * oska sialfur / ad eg
være eirn bølvadur hlutur fra Christo
fyrer brædur mijna/ (sem eru) ætt-meñ
mijner epter holldenu. * 2. Mos. 32/ 32.
4 Hvørier ad eru Israelitar/ hvørium
su * sonarlega utvalning/ ꝛ vegsemdeñ/
og sattmaalarner/ og lagasetningureñ /
og Guds dijrkan / og fyrerheiteñ (til-
heyra.) * 5. Mos. 7/ 6.
5 Hvørium fedurner heyra til / og af
hvørium̃ Christus (er) epter holldenu/ sem
er yfer øllum hlutum Gud blessadur
um̃ allder / amen.
6 Eñ ecke kañ þad ad ske/ * ad Guds
ord hafe brugdest/ þvi ** ecke aller þr /
sem eru af Israel / eru Israel.
* 4. Mos. 23/ 19. ** Joh. 8/ 39.
7 Og ei helldur af þvi þeir eru sæde
Abrahams / þa eru þeir aller syner /
helldur skal þier i * Isaak sæde kall-
ast. * 1. Mos. 21/ 12. Gal. 4/ 28.
8 Þad er / ad syner holldsens eru ecke
Guds børn/ helldur * syner fyrerheite-
sens / þeir reiknast fyrer sæde.
* Gal. 4/ 28.
9 Þvi þetta er fyrerheitesens ord: *
um̃ þeñañ tijma skal eg koma/ og Sara
skal eiga son. * 1. Mos. 18/ 10.
10 Ja ecke hun alleinasta/ helldur ꝛ *
Rebekka/ er hun vard þungud af einum/
Isaak fødur voru. * 1. Mos. 25/ 21.
11 Þvi þa þeir eñ ecke voru fædder/ og
høfdu hvørke giørt nockud gott edur
illt/ so ad epter utvalninguñe yrde Guds
asetningur stadfastur/ ecke af verkunũ/
helldur af honũ/ sm̃ kallade.
12 Þa vard heñe sagt: * sa elldre skal
þioona þm̃ yngra. * 1. Mos. 25/ 23.
13 So sm̃ * skrifad er: Jakob elskade

eg/eñ Eſau hatade eg. * Mal.1.2/3.
14 Hvad viliū vier þa ſeigia? * hvørt
mun þa ranglæte hia Gude? fiarre
ſie þvi. * 5. Moſ. 32/ 4.
15 Þvi * hñ ſeiger til Moſe: eg ſkal
myſkuna þm̄/ er eg myſkuna/og aumk-
aſt yfer þañ/ ſem eg aumkaſt yfer.
* 2. Moſ. 33/19.
16 Þar fyrer er þad ecke þeſſ er vill/
ei helldur þſſ/ er hleipur/ helldur Guds/
ſm̄ myſkunar.
17 Þvi ritningeñ * ſeiger til Pharao:
til þeſſ ſama uppreiſte eg þig/ ad eg
auglyſte miñ mátt a þier/og uppa þad
bodad yrde nafn mitt a allre jørduñe.
* 2. Moſ. 9/ 16.
18 Þar fyrer yfer hvørn ſem hañ vill/
myſkunar hñ ſig/ eñ hvørn ſem hñ vill/
forherder hañ.
19 So mætter þu þa ſeigia til myn:
yfer hvøriu klagar hañ eñ? þvi hvør
hefur gietad hñs vilia mootſtaded?
20 Jæ/o madur/ * hvør ert þu/ ſem
villt þreita løg vid Gud? ſeiger nock-
ud ſmyded til * * ſmidſens: þvi giørd-
er þu mig ſvo? * Spek. 12/ 12.
** Eſ. 45/ 9. etc.
21 Eda hefur ecke leirſmidureñ valld
yfer leirnum/af þvi ſama efne ad giø-
ra eitt kier til heidurs/ eñ añad til van
heidurs?
22 Eñ ef Gud/er hañ villde auglyſa
reidena/og kuñgiøra magt ſyna/ hefur
lided med * ſtooru lanlundargiede kier
reideñar/bueñ til tøpunareñar: * C. 2/4
23 Og ſo ad * hañ kuñgiørde rykdoom
dyrdar ſiñar yfer kierum myſkunareñar/
hvør hñ hafde ádr tilbued til vegſemd
ar/(hvad villder þu þa ſeigia?)
* Col 1/ 27.
24 Hvøria hñ hefur og kallad/(ſm̄ er)
oſſ/ ecke alleinaſta af Judum/helldur og
ſo af heidingium.
25 So ſm̄ hañ og * ſeiger hia Oſeam.
eg vil kalla þ/ ſ ecke var mitt foolk/
mitt foolk/og hana/ſem ecke var elſku
leg/elſkulega. * Oſ. 2/ 23.
1. Pet. 2/ 10. etc.
26 Og * þad ſkal ſkie/ i þeim ſtad/ ſem
var ſagt til þeirra: þier erud ecke mitt
foolk/ þar ſkulu þr kallaſt børn Guds
lifanda. * Oſ. 1/ 10.
27 Eñ Eſaias hroopar yfer Jſrael:
* þo tala Jſraels barna være ſ ſand-
ur hafſens/(þa) ſkylldu * * leifarnar
holpnar verda. * Eſ. 10. 22/ 23.
** Rom. 11/ 5.
28 Þvi (þar er) ſa/ ſm̄ fullkomnar og
ſtitter orded i riettlæte/ þvi Drotteñ
mun ſtitta eitt ord a jørdu.
29 Og ſo ſm̄ * Eſaias hefur ádur
ſagt: ef ſa Drotteñ Zebaoth hefde
ecke epter ſkiled oſſ ſæde/ hefdū vier ord
ed ſm̄ * * Sodoma/ z orded lyker Go-
morra. * Eſ. 1/9. * * 1. Moſ. 19/24.
30 Hvad vilium vier þa ſeigia? ad heid
ingiarner/ ſm̄ ecke leitudu epter riettlæt
enu/ hafa feinged riettlæted/ Jæ/ þad
riettlæte/ ſem er af truñe.
31 Eñ * Jſrael/ſem leitade epter løg-
maale riettlæteſens/ náde ecke til løg-
maals riettlæteſens. * C. 10/ 2.
32 Hvar fyrer? af þvi þad ecke (ſkiede)
af truñe/helldur ſo ſem af verkum løg
maalſens/ * þvi þeir ſteittu-a ſteine
aſteitingareñar. * 1. Cor 1/ 23.
33 So ſem * ſkrifad er: ſia/ eg ſet i
Zion eirn áſteitingar ſtein/ og eina
hneixlunar hellu/og hvør ſa/ ſm̄ truer
a hañ/mun ecke til ſkamar verda.
* Eſ 8/ 14. C. 28/ 16. Matth. 21/ 42. etc.

X. Capitule.

Chriſtur er Ender Løgmaalſens.

Brædur/ velþocknan myns hiar-
ta/ z ſu(myn) bæn til Guds fyr
er Jſrael/ er til ſaluhialpar.
2 Þvi eg * ber þm̄ vitne/ ad
þeir hafa * * vandlæting Guds/ eñ ecke
af forſtande. * Col. 4/13. * * Gal. 1/14
3 Þvi ſøkum þeſſ * þeir þeckia ecke
riettlæte Guds/ z leitaſt vid ad ſtipta
ſitt eiged riettlæte/ þa eru þeir ecke þvi
Guds riettlæte undergiefner.
* C. 9. 30/ 31.
4 Þvi * ender løgmaalſens er Chri-
ſtus til riettlætes * * ſierhvørium/ ſem
truer. * Matth. 5/17. * * Joh. 3/18.

5 Hvi Moses * ukmalar þad riettlæte/
sim(er) af løgmalenu/ad sa madur/ sm
giorer þa hlute/ skule lifa i þeim.
* 3. Mos. 18/ 5. etc:
6 En þad riettlæte af truñe / seiger
so: * þu skallt ecke seigia i hiarta þy-
nu: hvør vill fara upp i himeneñ? þad
er ad draga Christum hyngad ofañ.
* 5. Mos. 30. 12/ 13.
7 Edur / hvør vill fara ofañ i under-
diuped? þad er/ ad sækia Christum apt
ur fra daudum.
8 En hvad * seiger hañ? nærre þier er
orded i muñe þynum og i hiarta þynu/
Þetta er þad * * ord truareñar/ hvørt
vier predikum. * 5. Mos. 30/ 14.
* * 1. Tim. 4/ 6.
9 Þvi ef þu * medkieñer med muñe þyn
um/ Drottenn Jesum/ og truer i hiarta
þynu / ad Gud hafe uppvaked hañ fra
dauðū/þa verdur þu hoolpeñ.
* Matth. 10/ 32.
10 Þvi med hiartanu truer madur til
riettlætes/ eñ * med muñenū vidurkieñer
madur til sæluhiælpar. * Ps. 116/ 10.
11 Þvi ritningeñ seiger: * hvør sa/ sm
truer a hñ / mun ecke til skañar verda.
* Es. 28/ 16. Ps. 25/ 3.
12 Þvi þar er * ecke greinarmunur hvørt
ke Judane/ edur hins Griska/ þvi sa sa
me(er) Drottenn allra/ rijkur handa øllū
þeim/ sm akalla hñ. * P. G. 10/ 34. etc
13 Þvi * hvør sa / sem akallar nafn
Drottens/ mun verda hoolpeñ.
* Joel. 2/ 32. P. G. 2/ 21.
14 Hvørneñ skilldu þeir þa akalla
(hañ) a hvørn þr ecke trudu? eñ hvørn
eñ skilldu þeir trua hønum / af hvørū
þeir hafa ecke heyrt? eñ hvørneñ skulu
þr heyra/ an predikara?
15 Eñ hvørneñ skulu þeir predika / ef
þr eru ecke sender? so sem * skrifad er:
hvørsu fryder eru fætur þra/sem boda
frideñ i evangelio / þra sem boda þa
goodu hlute i evangelio. * Es. 52/ 7.
16 Eñ þeir voru ecke aller * hlyduger
evangelio/ þvi Esajas * * seiger: Drott
eñ/ hvør trude vorre heyrn? * 2. Thess.
1/ 8. * * Es. 53/ 1. Joh. 12/ 38.

17 Þar fyrer * er trueñ af heyrneñe/ eñ
heyrneñ fyrer ord Guds. * Joh. 17/ 20.
18 Eñ eg seige: hafa þeir ecke heyrt
(þad?) ja sañarlega/ * um alla jørd-
ena er utgeingeñ hlioomur þra / og * *
til endemarka jardar kryngluñar / ord
þeirra. * Ps. 19/ 5. * * Es. 49 / 6.
19 Eñ eg seige: mun Israel ecke hafa
þeckt (þad?) i fyrstu seiger Moses: *
eg vil giøra ydur vandlætingarsama yf
er þeim/ sem ei eru ein þiood / Eg vil
uppæsa ydur yfer eitnre skynlausre
þiood. * 5. Mos. 32/ 21.
20 Eñ Esajas vogar/ og * seiger: eg
er fundeñ af þeim/sm ecke leitudu myn/
Eg er auglyster þeim / sm ecke spurdu
ad mier. * Es. 65/ 1.
21 Eñ * til Israels seiger hañ: allañ
dageñ hefe eg utbreidt hendur mynar /
til eins foolks/(sm er) ohlydugt z mot-
tæmælande. * Es. 65/ 2.

XI. Capitule.

Judarner huggast/ Heidingiarner
verda aminter.

SVo seige eg þa: mun * Gud hafa
burtreked foolk sitt? fiærre sie
þvi/ þvi eg er og eirn Israe-
lite af sæde Abrahams/ (af)
ætt Benjamins. * Jer. 31/ 37.
2 Ecke hefur Gud burtreked foolk sitt/
þad sm hñ adur þeckte/ edur vited þier
ecke/hvad ritningeñ seiger um Eliam z
hvørneñ hñ geingur fram fyrer Gud i
moke Israel/ z * seiger: * 1. Kong. 19/ 10
3 Drotteñ/ spameñ þyna hafa þeir i
hel sleiged/ og grafed under þyn altaru/
og eg er epter ordeñ einsamall / og þeir
sækia epter lyfe mynu.
4 Eñ hvad seiger hønū þad guddoom-
lega andsvar? * eg liet epter verda mier
sialfum sio þusund mañs/sm ecke hafa
beigt kne fyrer Baal. * 1. Kong. 19/ 18.
5 So geingur þad og til a þessū nær-
lægum tyma/ þar eru ordnar * nockrar
leifar/epter utvalningu nadareñar.
* C. 9 27.
6 Eñ * ef þad er af nad (þa er þad)
ecke framar af verkunum/ añars er ecke
nadeñ

nádenn framar nád/enn ef (þad er) af verk
unum/þa er þad ecke framar nád/ ann-
ars er verked ecke framar verk.
* 5. Mos. 9. 4/5.
7 Hvad þa? þad sem Jsrael leitar ept-
er / þad hefur hann ecke feinged/enn * ut-
valningenn hef(ur) feinged (þad/)enn hiner
adrer eru forherdter. * c. 9/ 31.
8 So sem * skrifad er: Gud hefur giefed
þeim anda dofenleikans/augu til ad sia
ecke / og eyru til ad heyra ecke / allt til
þess dags i dag er. * Es. 6/9.
Luc. 8/10. etc.
9 Og David * seiger: bord þeirra verde
ad eirnre snøru / og ad gylldru / og ad
hneixlan / og þeim sialfum ad endur-
giallde. * Ps. 69/ 23/ etc.
10 Formyrkvest augu þra til ad sia ecke/
Og beig alltyd hrigg þeirra.
11 So seige eg þa: munu þeir hafa
steitt sig a/so ad þr skilldu falla? fiærre
sie þvi. * Enn af þra falle er hialpræd
ed (skied) heidingiunum / so hann upp-
vekte þa til vandlætes. * P. G. 13/46.
12 Enn ef fall þra er rijkdoomur heim-
sens/og þeirra skortur rijkdoomur heid-
ingiana/ Hvad þa * miklu framar fill-
ing þeirra? * Os. 1/10. Rom. 9/ 27.
13 Þvi eg tala vid ydur heidingiana/
ad so miklu leite sem eg er * postule
heidingiana/vegsama eg mitt embætte.
* P. G. 9. 15.
14 Ef eg a einhvørn hatt kinne ad egg
ia mitt holld til vandlætingar/ꝛ * frel-
sa nockra af þeim. * 1. Tim. 4/ 16.
15 Þvi ef þra burtkastan (er) forlijk-
un heimsens / hvad mun þa þra med
tekning (annad) enn lijf af daudum?
16 Þvi ef frumvøxturenn (er) heilagur/
(þa er) ꝛ deiged/Og ef rootenn (er) hei
løg/ þa (eru) og greinernar.
17 Enn ef * nockrar af greinunum eru
afbrotnar / enn þu / sem varst einn ville
oliu-vidur/ ert innplantadur i þra stad/
og ert ordenn hluttakande i root og fei-
te oliu-vidarens. * Jer 11/ 16.
18 So stær þig ecke i giegn greinunum/
ef þu stærer þig/ (þa) ber þu ecke roo-
tena/ helldur rootenn þig.
19 So kynner þu þa seigia: * greiner-
nar eru afbrotnar/ so ad eg skyllde ver-
da innplantadur. * P. G. 13/46.
20 Vel / þær eru fyrer vantruna af-
brotnar / enn þu hefur staded (nockra
stund) þ truna/ * upphroka þier ecke/
helldur ottast þu. * 1. Cor. 10/ 11.
21 Þvi ef Gud * hefur ecke þyrmt þm
natturlegu greinunum / verda ma ad
hann ꝛ ecke þier þyrme. * 2. Pet. 2. 4/5.
22 Sia þar fyrer goodgyrne og alvoru
Guds/ ia/ vid þa føllnu/alvoruna/enn
vid þig/goodgyrnena/ * ef þu blijfur i
goodgyrnenne/annars muntu og afhøgg-
vast. * Joh. 15/ 2.
23 Enn þeir munu og/ef þeir ecke blijfa
i vantrunne / innplantader verda/þvi *
mattugur er Gud ad innplanta þa apt-
ur. * 2. Cor. 3/ 16.
24 Þvi ef þu ert afhøggvenn af høn-
um/sem er af natturunne ville oliu-vid-
ur/ꝛ a moote natturunne innplantadur a
eirn * goodann oliu-vid/hvad miklu fram
ar munu þesser / sem eru epter náttur-
unne / innplantast a (sinn) eigenn oliu-vid?
* Jer. 11/ 16.
25 Þvi eg vil ecke dylia fyrer ydur /
brædur/ þennann leyndardoom/ so ad þier
þikest ei med sialfum ydur hyggner/ ad
forherding er ad nockru leite Jsrael ski-
en / * allt til þess filling heidingiana
innkiemur. * Luc. 23/ 24.
26 Og * so mun allur Jsrael hoolpenn
verda / so sem skrifad er : af * * Zion
mun koma/ + sa sem frelsar / og burt-
snua ogudlegu athæfe fra Jakob.
* 2. Cor. 3/16. ** Es. 59/20. + Ps. 14/7.
27 Og * þetta er þeim þad testament
af mier / nær eg burttek synder þeirra.
* Jer. 31/ 33. Ebr. 8/ 8. C. 10/16.
28 So eru þeir þa epter evangelio o-
viner vegna ydar / enn epter utvalning-
unne elskuleger vegna fedranna.
29 Þvi * ecke ydrar Gud sinna nádar-
giafa og kallanar. * 2. Tim. 2/ 13.
30 Þvi so sem þier fordum vorud o-
hlijduger Gude / enn hafed nu feinged
myskunsemd fyrer þeirra ohlijdne.
31 So eru og þesser nu ohlijduger ord-
ner/

ner/ fyrer þa myskunsemd / sm̄ ydur er
skien/ so ad þeir kynnu og myskun ødlast.
32 Þvi * Gud hefur alla innelukt under
ohlydnenne / so ad hann ** øllum mysk-
unade. * Gal. 3/ 22. etc.
** Ps. 145/ 9.

(Pistillenn a Trinitatis Sunnudag.)

33 O * dypt audæfana / bæde speke
og þeckingar Guds/ hvørsu oran
sakanleger eru hn̄s doomar/ og ouppspek-
anleger hn̄s veiger! * Job. 11/ 7.
Ps. 36/ 7.
34 Þvi * hvør hefur þeckt sinne Drott-
ens? edur hvør hefur hn̄s rædgiafe ver-
ed? * Job. 15/ 8. Es. 40/ 13.
Jer. 23/ 18. 1. Cor. 2/ 16.
35 Edur * hvør hefur hønum fyrre gief-
ed/ og þad yrde hønum endurgollded?
* Job. 41/ 2.
36 Þvi * af hønum/ og fyrer hn̄/ og til
hn̄s eru aller hluter / hønū sie dyrd um
alldernar/ amen.) * Ordsk. 16/ 4.

XII. Capitule.

Guds Nadar-Giafa riett Brukan.

(Pistillenn I. S.D. ept. Þrettanda.)

So æmine eg ydur/ brædur/ fyrer
myskunsemder Guds / ad þier
giefed * lykame ydar til ad vera
eitt offur / lifande / heilagt /
þægelegt Gude/ (sm̄ er) ydar skynsam-
leg (Guds) dyrkan. * c. 6/ 13.
2 Og * sammyndest ecke heime þessum/
helldur ummyndest * * i endurnijung yd-
ars hugskots / til þess ad þier reyned +
hvør ad sie sa Guds goode og þæge-
lege og fullkomne vilie. * 1. Pet. 1/ 14.
** Eph. 4/ 23. + Eph. 5/ 17. 1. Thess. 4/ 3.
3 Þvi eg seige fyrer þa nad / sm̄ mier
er giefenn / sierhvørium/ a medal ydar/
ad hn̄ skule ecke hærra skynia/ enn hønū
ber ad skynia/ helldur skynie med hoof-
seme epter þvi sm̄ * Gud hefur utskipt
sierhvørium mælingu truarennar.
* 1. Cor. 12/ 11/ etc.
4 Þvi so sm̄ vier høfū * a einum lyka-
ma marga limu/ enn aller limerner hafa
ei somu athøfn: * 1. Cor. 12/ 12.
5 So erum vier marger * eitt lykame
i Christo / enn sier i lage hvør annars
limur.) * 1. Cor. 12/ 27.

(Pistillenn II. S.D. ept. Þrettanda.)

6 Enn med þvi vier * høfū adskilianleg
ar nadar-gaafur efter þeirre nad/
sem oss er giefenn / hvørt helldur (vier
høfum) spaadoom/ (þa lætum oss spaa)
epter mæta truarennar. * 1. Cor. 12/ 4.
7 Edur * þioonustu / (þa lætum oss
bliifa) i þionustunne / Edur ef nockur
kiennir/ (þa take hann vara) a kiennīg-
unne: * 1. Pet. 4. 10/ 11.
8 Edur hn̄ aminner/ a aminningunne/ Sa
* sem giefur/ (giefe) i einfalldleik/ Sa
sm̄ fyrer rædur/ (take vara a þvi) med
kostgiæfne/ Sa sm̄ giører myskunseme/
(giøre hana) med * * gladværd.
* Matth. 6/ 3. ** 2. Cor. 9/ 7.
9 * Elskann sie hræsneslaus/ Vered þr/
** sm̄ hata þad vonda / sm̄ ahanga
þvi hinu gooda/ * 1. Tim. 1/ 5.
** Ps. 97/ 10. etc.
10 Sem i * brooderlegū kærleika eru
hvørter vid adra astudleger / hafande
hvør annann sier i virdingū ædra.
* Eph. 4/ 3.
11 Vered ecke later / hvar ástundanenn
þad utheimter/ Sem * i andanum gloo-
ande/ sm̄ Drottne þioonande.
* Openb. 3/ 15.
12 * J vonenne glader / i hørmungenne
þolenmooder/ i bænenne stoduger.
* Luc. 10/ 20.
13 Sem * naudþurfter heilagra annast/
sm̄ ** giestrisnena kostgiæfande.
* 1. Cor. 6/ 1. ** 1. Mos. 18/ 3.
C. 19. 2/ 3. Ebr. 13/ 2.
14 * Blessed þa er oss ækia ydur/ blessed/
og bølved ecke. * Matth. 5/ 44.
15 (Þier skulud) fagna med fagnend-
um / og * græta med grætendum.
* Ps. 35/ 13.
16 Vered * eins hugar innbyrdes/ stund-
ande ecke epter hæum hlutū / helldur
hallded ydur til þeirra lægu.)

(Pistillenn III. S.D. ept. Þrettanda.)

Vered ecke sierklooker. * c. 15/ 5.
1. Cor. 1/ 10.
17 * Aungvum illt fyrer illt gialldande/

Hafande forsioon fyrer þvi gooda/ i aug
site allra mañа. * 1. Thess. 5/ 15. etc.
18 Ef pad er mogulegt/ so miked sem
i ydar vallde er / (þa) * hafed frid vid
alla meñ. * Marc. 9/ 50. Ebr. 12/ 14.
19 * Hefned ydar ecke sialfer / þier
elskanleger/ helldur giefed rum reideñe/
þvi þar er * * skrifad: miñ er hefndeñ/
eg vil endurgiallda/ seiger Drottеñ.
*3. Mos. 19/ 18. Matth. 5/ 39. 1. Cor. 5/ 7.
** 5. Mos. 32/ 35. Ps. 94/ 1/ Ebr. 10/ 30.
20 Þar fyrer * ef ovin þiñ hungrar /
þa metta hñ/ ef hañ þyrster/ gief honū
ad drecka/ þvi nær þu pad giorer/ safn
ar þu gloodum ellds yfer hofud hon-
um. * Ordsk. 25. 21/ 22.
21 Lat ei yfervinna þig * hid vonda /
helldur yfervin þu pad vonda med hinu
gooda.) * 1. Sam. 24/ 18.

XIII. Capitule.

Yfervalldenu ber ad sijna Hlijdne.

Hvør madur * vere þeim yfer-
raadande valldstiettum under-
giefeñ/ þvi þar * * er ei valld-
stiett/ nema af Gude/ eñ þær
valldstietter/ sm̄ eru til/ þær eru af Gude
skickadar. * Tit. 3/ 10.
** Spek. 6/ 3. etc.
2 Þar fyrer/ * hvør sem setur sig upp
i moote valldstiettеñе / hñ mootstendur
Guds skipan/ eñ þeir/ sm̄ mootstanda/
munu fa doom yfer sig sialfa.
* Ordsk. 24/ 21.
3 Þvi * stioornendurner eru ei til otta
goodum verkum/ helldur vondū/ Ef þu
villt þa ecke ottast valldstiettena/ þa
gior pad sm̄ gott er / og muntu hafa
lofstyr af heñe. * Luc. 22/ 25.
4 Þvi hun er * Guds þienare þier til
gooda/ eñ ef þu giorer hid illa/ þa ott-
ast þu / þvi hun ber ei sverded forgief-
ens / þviad hun er Guds þienare/ eirn
hegnare til reide yfer þm̄ / sm̄ illt gior-
er. * Ps. 82/ 6.
5 So er pad naudsynlegt/ ad vera und-
ergiefeñ/ ecke alleinast a reideñar vegna/
helldur og so fyrer samvitskuñar saker.
6 Þar fyrer giallded þier og tolla/ þvi
þeir eru Guds þienarar/ sm̄ eru ástund
ande pad sama.
7 * Giallded þar fyrer ollum skylldur-
nar / þm̄ sem þier erud um̄ skatt skilld-
uger / skatteñ/ þeim um̄ toll/ tolleñ /
þeim um̄ otta/ ottañ/ þeim um̄ heidur/
heidureñ. * Matth. 22/ 21.

(Pistilleñ IV. S. D. e. Þrettanda.)

8 Vered aungvum um̄ nockud skilldug-
er / nema ad elska hvorier adra /
þvi * hvør sm̄ elskar añañ/ hefur log-
maaled uppfillt. * Gal. 5/ 14.
9 Þvi þetta: þu skallt ecke hoordoom
drygia/ Þu skallt ecke mañ vega / Þu
skallt ecke stela/ Þu skallt ecke bera falskt
añ vitnesburd / Þu skallt ecke girnast /
Og ef þar er nockud añad bodord / þa
iñebindst pad til samans i þessu maale/
sem er: * elska skalltu naunga þiñ sem
sialfañ þig. * Marc. 12/ 31. etc.
10 Kiærleikureñ * giorer ei (sijnum)
naunga illt. * * So er nu kiærleikureñ
logmaalsens uppfilling.) * 1. Cor. 13/ 4.
** Gal. 5/ 14.

(Pistilleñ I. S. D. i Adventu.)

11 Og pad/ med þvi vier vitū tijmañ/
ad nu er maal / pad vier upprijsū
af * svefnenū/ þviad vort hiaalpræde er
nær/ eñ þa vier trudum. * Eph. 5/ 14.
1. Thess. 5/ 6.
12 * Nottеñ er umliden / eñ dagureñ
naalgast. Þar fyrer latum oss afleggia
verk myrkrañа / og iklædast herklædum
liossens. * 1. Joh. 2/ 8.
13 Latum oss ganga so sm̄ a deige/ sid-
samlega/ ecke i ofneitslum og ofdrickiū/
ecke i legukofum og munadar lijfe/ ecke
** i þrætan og ofundsijke.
Luc. 21/ 34. Eph. 5/ 18. ** Jak. 3/ 14.
14 Helldur * iklædest Drottne Jesu
Christo/ og hafed ecke um̄sorgun þ holld
enu til girndañа.) * Gal. 3/ 27.
Col. 3/ 10.

XIV. Capitule.

Hleipedoomur og hneixle verdur fyrer bodeo.

Eñ medtaked þañ/ sem * er breist-
ur i truñe / so hañ falle ecke i
efasamar húxaner. * C. 15/1.
P. G. 20/35.
2 Þesse truer ad søñu/ ad alls meigë
neyta/ eñ hiñ/ sem er breiskur / * etur
grænar jurter. * 1. Mos. 1/ 29.
C. 9/3.
3. Hvør sm̃ etur / forsmáe ecke þañ /
sem ecke etur/ Og hvør sm̃ ecke etur/ *
dæme ecke þañ/ sm̃ etur/ þvi Gud hefur
medteked hañ. * Col. 2/ 16.
4 * Hvør ertu / sm̃ dæmer eirn añar-
legañ þioon? hñ stendur eda fellur sijnũ
eigeñ herra/ eñ hañ kañ ad riettast vid /
þvi Gud er mattugur til ad vidrietta
hañ. * Jak. 4/ 12. etc.
5 Þesse * metur eirn dag fram̃ yfer añ-
añ/ eñ hiñ helldur hvørn dag (jafnañ/)
Sierhvør vere i siñe meiningu fullviss.
* Gal. 4/ 10. Col. 2 16.
6 Hvør sem giører sier meining um̃
dageñ/ giører sier meining vegna Drott-
eñs / og hvør sem ecke giører sier mein-
ing um̃ dageñ/ hañ giører sier ecke mein-
ing vegna Drottens. Hvør sem etur /
etur Drottne/ þvi * hañ giører Gude
þacker/ og hvør sm̃ ecke etur/ etur ecke
Drottne / og giører Gude þacker.
* 5. Mos. 8/ 10. 1. Cor. 10/ 31.
7 Þvi * eingeñ af oss lifer sier sialfũ/
og eingeñ deyr sier sialfum.
* 2. Cor. 5/ 15.
8 Þvi * ef vier lifũ/ lifum vier Drott-
ne/ og ef vier deyum/ deyum vier Drott-
ne/ Þar fyrer/ hvørt helldur vier lifum/
edur vier deyum / þa erum vier Drott-
ens. * 1. Thess. 5/ 20.
9 Þvi * til þess er Christur bæde dæeñ
og uppriseñ / og endurlifnadur/ ad hañ
Drottnade bæde yfer daudum og lifend-
um. * P. G. 10/ 42. 2. Cor. 5 / 15.
10 Eñ þu/ þvi * dæmer þu brood: þiñ?
edur og þu/ hvi forsmaaer þu broodur
þiñ? þvi * * aller munum vier skickast
fram̃ fyrer doomstool Christi.
* Luc. 6/ 37. * * P. G. 17/ 31. Matth. 25.
31/ 32. 2. Cor. 5/ 10.
11 Þvi þar er skrifad: so sañarlega sm̃
eg life/ seiger Drotteñ/ skulu * mier oll
kne hneigia/ og allar tungur skulu vid-
urkieña Gud. * Es. 45/ 23. Phil. 2/ 10.
12 So mun nu * sierhvør af oss giøra
Gude reikning fyrer sig sialfañ.
* Gal. 6/ 5.
13 Þar fyrer latum oss ecke framveig-
es dæma hvører adra / helldur meted
þ meir/ ad * eingeñ setie fyrer siñ brood-
ur asteiting edur hneixle.
* Matth. 18/ 7.
14 Eg veit / og er viss um̃ i Drottne
Jesu/ ad * eckert er ohreint i sier sialfu/
utañ þeim / sm̃ reiknar nockud ohreint
ad vera/ hm̃ (er þad) ohreint.
* Matth. 15/ 11/
15 Eñ ef * brooder þiñ hriggest vegna
fæduñar/ þa um̃geingst þu ecke fram-
at epter kiærleikanum. * Tortijn hon-
um ecke med þiñe fædu / fyrer hvørn
Christur er dæeñ. * 1. Cor. 8. 11 12.
16 Lated * þiss vegna ecke verda lastad
ydar þad hid gooda. * Phil. 2/ 12.
17 Þvi * rijke Guds er ecke matur og
drick:/ helld: riettlæte/ z fridur/ z føgn-
udur i Heiløgum Anda. * Luc. 17/ 20.
18 Þvi hvør sm̃ þienar i þessum hlut-
um Christo/ er * þeckur Gude/ og vel-
þockadur af møñunũ. * 1. Thess. 2/ 15.
19 Fyrer þvi latum oss stunda epter
þeim hlutum/ sm̃ fridarens eru/ z þm̃/
sem þiena til uppbyggingar iñbyrdes.
20 * Nidurbriot ecke vegna fæduñar
verk Guds/ * * Aller hlut' eru ad søñu
hreiner/ eñ þad er illt þeim mañe/ sem
etur med (samvitskuñar) asteiting.
* v. 15. * * Matth. 15/ 11
21 Þad er * gott / ad eta ei kiøt / nie
drecka vijn/ ei helldur (giøra þad/) sem
þiñ brooder steiter sig a/ edur hneixlast/
edur verdur breiskur af. * 1. Cor. 8/ 13.
22 Þu hefur truna/ haf hana hia sialf-
um þier fyrer Gude. Sæll er sa / sem
ecke dæmer sig sialfañ / i þvi er hañ
reiner.
23 Eñ hvør sem er efablandeñ/ ef hañ
neiter/ þa er hñ fordæmd:/ þvi þ er ecke
af truñe/ eñ * allt þad/ sm̃ ecke er af
truñe

krune/ þad er synd. * Tit. 1/15.
Ebr. 11/6.

XV. Capitule.

Heidingianna Naadar-Kallan/ þyrer søgd i Ritningunne.

Enn vier/ sem gietum/ erum skylld-
uger * ad bera breiskleika hinna
vanmaattugu/ z ecke ad þockn-
ast sialfum oss. * c. 14/ 1.
1. Cor. 9/ 22. Gal. 6/ 1.
2 Fyrer þvi * þocknest sierhvør af oss
sijnum naunga / i þvi sem gott er / til
uppbyggingar. * 1. Cor. 9/ 19.
3 Þvi Christus þocknadest z ecke sialf
um sier / helldur so sem * skrifad er:
smaaner þeirra / sem þig smaanudu/ eru
fallnar yfer mig. * Ps. 69/ 10.
Es. 53/ 4.

(Pistellenn II. S. D. i Adventu.)

4 Þvi hvad hellst * aadur er skrifad/
þad er aadur skrifad oss til lær-
dooms / so ad vier fyrer þolenmædena/
z huggun ritninganna hefdum vonena.
* C. 4. 23/ 24.
5 Enn Gud þolenmædennar og huggun-
arennar/ giefe ydur * samlindum ad vera
ydar a mille epter Christo Jesu.
* Ps. 133/ 1. etc. Phil. 3/ 16. etc.
6 Ad þier * samhuga med einnu munne
prijsed Gud/ og Fødur Drottens vors
Jesu Christi. * P. G. 1/ 14.
7 þar fyrer medtaked hvørier adra/ so
sem og Christur hefur medteked oss til
dijrdar Guds.
8 Enn eg seige / Jesum Christum ad
hafa vered * þienara umskurnarennar/ þ
saker sannleika Guds/ til ad stadfesta * *
fyrerheit fedranna. * Matth. 15/ 24.
** P. G. 3/ 25.
9 Enn til þess ad heidingiarner skillde
vegsama Gud * fyrer myskunsemena /
eins sem * * skrifad er: þar fyrer skal eg
medkienna þig medal heidingianna / og
sijngia þijnu nafne.) * c. 11/ 10.
** Ps. 18/ 50. 2. Sam. 22/ 50.
10 Og aptur * seiger hann: glediest þier
heidingiar med hans foolke.
* 5. Mos. 32/ 43. Ps. 67/ 5.
11 Og * enn aptur: lofed Drottenn allar
þiooder/ og prijsed hann aller lijder.
* Ps. 117/ 1.
12 Og enn aptur seiger * Esajas: þar
skal vera su * * root Jesse/ og sa/ sem
uppriis ad stioorna heidingiunum / a hann
munu heidingiarner vona. * Es. 11/ 10.
** Openb. 5/ 5.
13 Enn Gud vonarennar fille ydur med
øllum føgnude og fride / i þvi ad trua/
ad þier yfergnæfed i voneñe i krapte
Heilags Anda.
14 Enn eg veit og sialfur/ brædur mijn-
er/ um ydur/ ad þier erud og sialfer full
er af goodgyrne/ * uppfillter med allso
konar skynseme/ sem kunned og ad aaminna
hvørier adra. * 2. Pet. 1/ 12.
15 Enn eg hefe i diarfara lage skrifad
ydur til/ brædur/ ad nockru leite/ sem sa/
er villde minna ydur a aptur / fyrer þa
naad sem mier er giefenn af Gude.
16 Ad eg være * þioon Jesu Christi
til heidingianna/ til ad þioona ad Guds
evangelio/ uppa þad offur heidingianna
þæcknæmelegt yrde / helgad fyrer Hei-
lagann Anda. * c. 11/ 13.
17 Þar fyrer hefe eg hroosan i Christo
Jesu/ vidvijkiande þvi hlutu/ sem Gude
heyra til.
18 Þvi eg vil ecke dyrfast ad tala nock-
ud af þeim hlutum/ * sem Christus hef-
ur ecke verkad fyrer mig/ til hlijdnes * *
heidingianna i orde og verke.
* Matth. 10. 19/ 20. ** Rom. 1/ 5.
19 Fyrer krapt taakna og stoormerkia/
sem fyrer krapt Anda Guds / so ad eg
fra Jerusalem / og um kring allt til
Illyricum / hefe uppfyllt evangelii-
(þioonustu) Christi.
20 Enn þo so / ad eg hafde kostgiæfenn
vilia/ til ad predika evangelium/ * ecke
þar / sem Christur var nefndur / uppa
þad eg skillde ecke byggia uppa einn ann-
arlegann grundvøll. * 2. Cor. 10. 15/ 16.
21 Helldur so sem * skrifad er: hvørium
ecke er kunngiort um hann/ þeir skulu sia/
og þeir sem ecke hafa heyrt/ skulu skynia.
* Es. 52/ 15.
22 Hvar fyrer * eg og hefe mørgum sinn-
um hindrast/ ad koma til ydar. * c. 1/ 13.

23 Eñ nu/med þvi eg hefe ecke framar plaats i þessum londum/ og * mig hefur langad epter ad koma til ydar fyrer morgū árum/ * 1. Theß. 3/ 10.

24 Þa/ nær eg reise til Spania/ vil eg koma til ydar / þvi eg vona / nær eg reise um̄/ad sia ydur/og mier verde filgt * af ydur þangad/þo so/ad eg fyrst ad nockru leite fæe hugsvalad mier hia ydur. * 1. Cor. 16/ 6.

25 Eñ nu * reise eg til Jerusalem/ ad þioona þeim heilogu. * P. G. 19/21.

26 Af þvi (þeim af) Macedonia og Achaja hefur gott sijnst / ad giora * eitt almeñelegt tillag fatækum a medal þeirra heilogu sm̄ eru i Jerusalem.

* 1. Cor. 16/ 1.

27 Þvi þeim sijndest þad gott/ og eru eirneñ þeirra skulldunautar. Þvi sieu Heidingiarner ordner * hluttakande i þra andlegū hlutum / þa eru þeir og skylduger ad þiona þeim i lijkamlegum hlutum. * 1. Cor. 9/ 12.

28 Nær eg þa hefe þetta fullkomnad/ z innsiglad þm̄ þenañ avoxt/vil eg reisa þadañ/um̄ ydar (land) til Spania.

29 Eñ eg veit / nær eg kiem til ydar/ mun eg koma * med blessunar fillingu Christs evangelii. * c. 1/ 11.

30 Eñ eg beide ydur / brædur / fyrer Drottēn vorn Jesum Christum/og fyrer kiærleika Andans/ ad * þier villdud strijda med mier i bænunū fyrer mier til Guds. * 2. Theß. 3/ 1. 2. Cor. 1/ 11.

31 Ad eg verde frelsstur fra þeim vantruudu i Judæa/ og ad mijn þioonusta/ (sem eg giore) i Jerusalem/ verde þacknæm þeim heilogu.

32 Uppa þad * eg kume ad koma med fognude til ydar fyrer vilia Guds/ og endurnærast med ydur. * P. G. 18/ 21.

33 Eñ * Gud fridarens vere med ollum ydur/amen. * c. 16/ 20.

XVI. Capitule.

Heilsaner til þeirra Heilogu.

Eñ eg fel ydur a hendur Phoeben/ systur vora / sm̄ er þioonustu kvinna safnadarens i Kenchreis.

2 Ad þier medtaked hana i Drottne/ sem þad soomer þm̄ heilogu / og stoded hana i hvorium hlut sm̄ hun ydar vid þarf / þvi hun hefur morgum hiaastod veitt / (ia) ogso mier sialfum.

3 Heilsed * Priscilla og Aquila/ mijnū medhialpurum i Christo Jesu.

* P. G. 18. 2/ 25.

4 Hverier fyrer mitt lijf hafa sijnum halsum vogad/ hvoriū eg ecke einsamañ packa / helldur og aller sofnuder heidingiaña.

5 Og (heilsed) safnadenum i þeirra huse. Heilsed Epæneto mijnum elskulega / hver ad er frumgroode Achajæ til Christum.

6 Heilsed Mariu/sm̄ hefur miked erfidad fyrer oss.

7 Heilsed Andronico og Junia frændum mijnum og sambandingiū / sm̄ eru nafnfræger a medal postulaña/ hverier og voru adur eñ eg i Christo.

8 Heilsed Amplia / mijnum elskulega i Drottne.

9 Heilsed Urbano / vorum medhialpara i Christo / og Stachyn mijnum elskulega.

10 Heilsed Apelli / hinum velreinda i Christo. Heilsed þeim af Aristobuli (heimilesfolke.)

11 Heilsed Herodioni frænda mijnum. Heilsed þm̄ af Narcissi (heimilesfolke/) sm̄ eru i Drottne.

12 Heilsed Tryphænæ/og Tryphosæ/ hveriar ed erfida i Drottne. Heilsed Persidi miñe elskulegu/ sm̄ miked hefur erfidad i Drottne.

13 Heilsed Ruffo/hinū utvalda i Drottne/og moodur hans og miñe.

14 Heilsed Asyncrito/Phlegonti/ Hermæ/Patrobæ/Hermen/ og brædrunum/ sm̄ med þeim eru.

15 Heilsed Philologo og Juliæ/Nereo/ og systur hans / og Olympæ/ og þeim/ er med þm̄ eru / ollum heilogum.

16 Heilsed * hvor odrum med heilogum kosse. Ydur heilsa safnader Christi.

* 1. Cor. 16/ 20, etc.

17 Eñ

17 Enn eg beide ydur/ brædur/ ad * giefa
gaum ad þeim/ sem giora sundurþyckiur
og hneixlaner a mooti þeim lærdoome /
sem þier hafed numed/ og * * sneided hiaa
þeim. * Matth. 7/25. * * Tit. 3/10.
18 Þviad þvilijker þioona ecke Drott-
ne vorum Jesu Christo/ helldur * synum
eigenn maga/ og med * * blijdmælum og
fagurgala svijkia þeir hiortu hinna froo
mu. * Phil. 3/19. * * Ezech. 13/18.
19 Þvi * ydar hlijdne hefur til allra ut
borest / þar fyrer gled eg mig af ydur /
enn eg vil / ad þier sieud vitrer til þess
gooda/ enn einfallder til hins illa. * c. 1/8
20 Enn * Gud fridarens mun sundur-
meria satan under ydrum footumm innann
skams tijma. Naad Drottens vors Je-
su Christi sie med ydur/ amen. * c. 15/33
21 Ydur heilsa * Timotheus minn med-
hialpare/ og Lucius/ og Jason/ og So-
sipater frændur mijner. * P. G. 16. 1/2
Phil. 2/19.
22 Eg Tertius heilsa ydur/ sem þetta
bref hefe skrifad i Drottne.
23 Ydur heilsar * Gajus / minn huss-
boonde og alls safnadarens. Ydur heil-
sar * * Erastus/ rentumeistare borgar-
ennar/ og Qvartus brooder.
* 2. Cor. 1/14. * * P. G. 19/22.
24 Naad Drottens vors Jesu Christi
sie med ollum ydur/ amen.
25 Enn honum / sem er mættugur ad
styrkia ydur/ epter mijnu evangelio og
Jesu Christi predikun/ epter openberan
leyndardoomsens/ * sem fra eilijfu tijd-
um hefur vered þagad yfer/
* Eph. 3/9.
26 Enn nu * openberadur/ og fyrer rit-
ningar spamannanna/ epter skipan eilijfs
Guds til hlijdnes truarennar hiaa ollum
þioodum kunngiordur: * 2. Tim 1/10.
27 * Alleina vijsum Gude/ sie fyrer Je-
sum Christum dyrd umm alldernar/ amen.
* 1. Tim. 1/17.

Til Romveria/
Skrifadur fra Corintho med Phœbe /
þioonustu-kvinnu safnadarens
i Kenchreis.

I. St. Pals Pistell til Corinthios

I. Capitule.

Nier verdur aminnt til Einingar i
Lærdoomenum.

Pall * kalladur postule
Jesu Christi/ fyrer vil
ia Guds / og Sosthe-
nes sa brooder.
* Gal. 1/1.
2 (Til) safnadar Gu-
ds/ sem er i Corintho/
þeim * helgudu i Christo Jesu/ kolludum
heilogum/ med ollum þeim/ sem akalla
nafn Drottens vors Jesu Christi/ i
hvorium stad / bæde þeirra og vorum.
* C. 6/11.
3 Naad sie * med ydur / og fridur/ af
Gude Fodur vorum / og Drottne Jesu
Christo. * Rom. 1/7. 2. Cor. 1/2.
Eph. 1/2.

(Pistillenn XIIX S. D. ept. Trinit.)
4 Eg * þacka Gude mijnum alltijd ydar
vegna / fyrer þa naad Guds / sem
ydur er giefenn i Christo Jesu.
* Eph. 1. 15/16.
5 Ad þier erud i ollum hlutum giorder
rijker i honum/ i ollu orde / og * allre
skynseme. * c. 12/8.
6 So sem vitnesburdur Christi er *
stadfestur i ydur. * Rom. 1/16.
7 So ad þier * hafed ecke skort a nock-
re nadar-giafu/ * * bijdande epter open
beran Drottens vors Jesu Christi.
* Ps. 34/11. * * Phil. 3/20.
8 Hvor * og ydur mun stadfesta allt
til enda/ (ad þier sieud) * * ostraffan-
leger a deige Drottens vors Jesu Chri
sti.) * 2. Cor. 1/21. * * 1. Thess. 5/23.
9 Gud * er trur/ fyrer hvorn þier erud
kallader * * til sameiningar Sonar

hañs Drottens vors Jesu Christi.
* 1. Thess. 5/ 24. etc. ** Joh. 15/ 5.
10 Eñ eg aamiñe ydur / brædur/ fyrer
nafn Drottens vors Jesu Christi / ad
þier taled þad sama / aller/ og þar sie
ecke a medal ydar tvýdrægne/helldur sie-
ud samhelldner * i samre lund/og sam-
re meiningu. * Phil. 3/ 16. etc.
11 Þvi mier er kunngiørt um ydur/bræd-
ur myner / af Cloes (heimiles foolke/)
ad þar sieu þrætur i mille ydar.
12 Eñ eg seige þad / ad hvør eirn a
medal ydar seiger: * eg em ad søñu
Påls/eñ eg em ** Apollos/ eñ eg Ke-
pha/ eñ eg Christi. * c. 3/ 4.
** P. G. 18/ 24.
13 Er Christus þa skiptur i sundur?
mun Påll vera krossfestur fyrer ydur?
edur erud þier i nafne Påls skirder?
14 Eg þacka Gude/ ad eg hefe eingañ
ydar skirt / * nema Crispum og Ga-
jum / * P. G. 18/ 8.
15 So eingeñ kuñe ad segia/ ad eg hafe
i myñu nafne skirt.
16 Eñ eg hefe og skirt * Stephanæ
heimiles foolk / framar veit eg ecke/
hvørt eg hefe nockurn añañ skirt.
* C. 16. 15/ 17.
17 Þvi Christus sende mig/ ecke til ad
skira / helldur til ad predika evangeli-
um/Eige med *ordsnilld/so ad ecke yrde
hiegoomlegur krossen Christi. * c. 2/ 4.
2. Pet. 1/ 16.
18 Þviad ord krossens er þeim/sem fyr-
erfarast/ein heimska/eñ oss/sm verdum
sæluhoolpner/ er þad * kraptur Guds.
* Rom. 1/ 16.
19 Þvi þar er * skrifad: eg vil eydelegg-
ia speke hiña vijsu / og burtkasta skyn-
seme hiña skynsomu. * Es. 29/ 14.
20 Hvar * (er) eirn spekingur? hvar
(er)eirn skriptlærdur? hvar(er)ransak-
are þessarar veralldar? hefur ecke Gud
giørt * * ad heimsku speke þessa heims?
* Job. 12/17. Es. 33/ 18. ** Bar. 3. 27/28
21 Þvi med þvi ad i speke Guds * þeck-
te heimureñ ecke Gud fyrer vitskuna /
þa hefur Gude þad þocknast / fyrer
fasfræde predikunareñar / ad giøra þa
hoolpna/ sm trua. * Matth. 11/ 25.
Luc. 10/ 21.
22 Epter þvi * Judar æskia teikns/
og Gricker leitast epter speke.
* Matth 12/38. C. 16/ 1.
23 Eñ vier predikum Christum þañ
krossfesta / (sm er) * Judum ad søñu
ein hneixlan / eñ Grickium heimska.
* Matth. 11/ 6.
24 Eñ þm/sem eru kallader/bæde Jud-
um og Grickium / (predikū vier) Chri-
stum/ * Guds krapt/og ** Guds spe-
ke. * Rom. 1/ 6. ** Col. 2/ 3.
25 Þvi favitska Guds er hyggnare eñ
meñerner/ og veikleike Guds er styrkva-
re eñ meñerner.
26 Þvi siaed ydar kallan / brædur /
(þar eru) * ecke marger vitrer epter
holldenu/ecke marger volldugar/ecke mar-
ger edalborner. * Joh. 7/ 48. Jak. 2/ 5.
27 Eñ þa heimskalegu hlute fyrer
heimenū/ hefur Gud utvaled / so ad hañ
smæñade vitringana/ Og þa veiku hlu-
te fyrer heimenū/ hefur Gud utvaled/ so
hañ smæñade þa sterku (hlute.)
28 Og þa oedla hlute fyrer heimenū /
og einkes metnu/hefur Gud utvaled/og
þa sm ecke eru/ so ad hañ þa hluke/sem
eru/ ad eingu giørde.
29 Uppa þad * eckert holld skule hroos-
a sier fyrer hønum. * Rom. 3/ 27.
Eph. 2/ 9.
30 Eñ af høñū erud þier i Christo Je-
su/hvør ordeñ er oss vijsdomur af Gude/
so og * riettlæte/ & ** helgun/og endur-
lausn. * Jer. 23. 5/ 6. ** Joh 17/ 19.
31 Ad/ so sem * skrifad er: hvør sier
hroosar/ hañ hroose sier i Drottne.
* Jer. 9/ 24. 2. Cor. 10/ 17.

II. Capitule.

Evangelium er Guds Speke i Leyndardoomenum.

Og eg/ þa eg kom til ydar/bræd-
ur/kom eg * ecke med snilld mal-
sens edur spekeñar / ad kuñ-
giøra ydur þañ vitnesburd
Guds. * c. 1/ 17.
2 Þvi eg skeitte ecke um/ ad vita nock-
ud a medal ydar / * nema Jesum Chri-
stum/

ſtum/ z hn̄ kroſſfeſtan̄. * Gal. 6/ 14.
3 Og eg * var med veikleika / og med
otta/ og med mikelle ſkielfingu hiaa yd-
ur. * P. G. 18. 1/ 3.
4 Og * myn rœda / z myn predikun
var ecke i aſhenrelegū man̄legrar viſſku
ordum/ helldur i auglyſingu Andans og
kraptarens. * c. 1/ 17. etc.
5 So ad ydar tru ſkillde ei vera i viſ-
ſku man̄an̄a/ helldur i * krapte Guds.
* Eph. 1/ 17. 1. Theſſ. 1/ 5.
6 En̄ vier tølum ſpeke a medal þeirra
fullkomnu/ en̄ ecke ſpeke veralldar þeſſ-
arar/ ei helldur høfdingia þeſſarar ver-
alldar/ hvørier afmœder verda.
7 Helldur tølum vier * ſpeke Guds i
leyndardoomenum / þa ſem var hulen̄ /
hvøria Gud hafde tilſkickad fyrer alld-
er til dyrdar vorrar. * Pſ. 51/ 8.
8 Hvøria eingen̄ af høfdingiū verallde-
ar þeſſarar hefur þeckt/ þvi hefde þeir
þeckt hana/ hefdu þeir ecke * Drotten̄
dyrdaren̄ar kroſſfeſt. * P. G. 3/ 15.
9 Helldur/ ſo ſē * ſkrifad er: þa hlute
ſē ecke hefur auga ſied / og ecke hefur
eyra heyrt/ og ecke hafa i hiarta man̄s
uppſtiged/ ſem Gud hefur tilbued þē/
er hn̄ elſka. * Eſ. 64/ 4.
10 En̄ * oſſ hefur Gud þad openberad
fyrer ſin̄ Anda / þvi Anden̄ ranſakar
alla hlute / eirnen̄ diup Guds.
* Matth. 13/ 11. C. 16/ 17.
11 Þvi hvør af mønnum veit þa hlute/
ſem man̄ſens eru/ nema ande man̄ſens/
ſē i hønū er? ſo og þa hlute ſē Guds
eru/ veit eingen̄/ nema Ande Guds.
12 En̄ vier høfū ecke anda heimſens
medteked / helldur þan̄ Anda/ ſē er af
Gude/ ſo ad vier kyn̄um ad vita þa hlu-
te/ ſē oſſ eru giefner af Gude.
13 Hvøria * vier z tølum/ ecke med ord-
um/ ſē man̄leg ſpeke kien̄er/ helldur med
ordum/ ſē Heilagur Ande kien̄er/ i þvi
vier med andlegū (ordum) andlega hlute
ſamtebindum. * c. 1/ 17/ 2. Pet. 1/ 16.
14 En̄ * nattuurlegur madur gryppur
ecke þa hlute/ ſē eru Guds Anda/ þvi
þeir eru hønū heimſka / og hn̄ fær ecke
þeckt þa / þvi þeir dœmaſt i andlegan̄
maata. * Rom. 8/ 7.
15 En̄ ſa / * ſem er andlegur/ dœmer
ad ſønnu alla hlute/ en̄ hn̄ verdur ſiaalf-
ur af aungvum dœmdur. * Ordsk. 28/ 5
16 Þvi * hvør hefur þeckt ſin̄e Drott-
ens ſedur hvør fær undervyſad hønum?
en̄ vier høfum * * ſin̄e Chriſti.
* Rom. 11/ 34. etc. ** Phil. 2/ 5.

III. Capitule.

Chriſtur er Grundvollur Saalu-hialparen̄ar.

Og eg / brœdur / gat ecke talad
vid ydur/ ſo ſem vid andlega/
helldur ſo ſē vid holldlega/ ſo
ſē vid (ung) børn i Chriſto.
2 Eg gaf ydur * miolk ad drecka / og
ecke mat/ þvi þier gaatud ecke þa/ þier
gieted og ecke helldur en̄ nu.
* 1. Pet. 2/ 2. Ebr. 5. 12/ 13.
3 Þvi en̄ nu erud þier holldleger / þvi
med þvi þar er a medal ydar * kapp og
deilur og tvydrœgne / erud þier þa ecke
holldleger / og um̄gangeſt epter man̄-
legum hœtte? * c. 1. 10/ 11.
4 Þvi nær nockur ſeiger: eg em Paals/
en̄ an̄ar: eg em Apollos/ erud þier (þa)
ecke holldleger?
5 Hvør er þa Paall? eda hvør er A-
pollo? * nema þionar / fyrer hvøria
þier truad hafed/ z þad/ ſo ſē Drotten̄
hefur ſier hvøriū giefed. * P. G. 18. 24.
6 Eg * plantade/ Apollo vøkvade/ en̄
Gud gaf vøxten̄. * Jak. 1/ 21.
7 So er hvørke ſa ſē plantar / nock-
ud/ ecke helldur ſa/ ſem vøkvar/ helldur
Gud/ ſē giefur vøxten̄.
8 En̄ hn̄/ ſem plantar, og han̄/ ſē vøk-
var/ eru eitt/ En̄ * hvør eirn mun faa
ſyn eigen̄ laun/ epter ſynu eigen̄ erfide.
* Pſ. 62/ 13. Rom. 2/ 6.
9 Þvi vier erum Guds * ſamerfid-
arar; þier erud ſaadiand Guds/ ** Guds
bygging *2. Cor. 6/ 1. ** Eph 2/ 20.
10 * Epter þeirre nаad Guds/ ſē mier
er giefen̄/ hefe eg / ſo ſem hyggen̄ for-
ſmidur/ grundvollen̄ lagt/ en̄ an̄ar bygg
er þar yfer/ En̄ ſiei hvør ſiaae til/ hvørn

eñ hañ bygger þar yfer. * c. 15/ 10.
11 Þvi + grundvøll fær eingeñ añañ
lagt / fyrer utañ þañ/ sem lagdur er/
sm̄ er Jesus Christus. + Es. 28/ 16.
12 Eñ ef nockur bygger yfer þeñañ
grundvøll gull/ silfur/dyrmæta steina/
trie/hey/ strraa/
13 Þa mun hvørs eins verk opeñbert
verda/ þvi þad kiemur fram̄ vid dageñ/
þvi þad openberast fyrer elldeñ / og *
sierhvørs verk/ hvørneñ þad er / mun
elldureñ reina. * Es. 48/ 10.
14 Ef nockurs verk varer(stødugt)sm̄
hañ bygde þar yfer/ mun hañ laun faa.
15 Ef nockurs verk verdur uppbrendt/
þa mun hñ lijda skada/ eñ hañ mun ver
da hoolpeñ/ eñ þo / so sm̄ fyrer elldeñ.
16 Vited þier ecke/ ad þier erud * must
ere Guds/ og Ande Guds byr i ydur?
* C. 6/ 19. 2 Cor. 6/ 16. Eph. 2. 21/22.
C. 3/ 17. Ebr. 3/ 6 1 Pet. 2/ 5.
17 Ef nockur fordiarfar mustere Gu-
ds/ þañ mun Gud fordiarfa/ þvi must-
ere Guds er heilagt / sm̄ ad erud þier.
18 Eingeñ * ville sig sialfañ/ Ef nock-
ur lætur sier þikta / ad hañ sie vitur a
medal ydar/ i øllo þessare/ hñ verde eirn
** daare/ so ad hañ giete orded vitur.
* Jak. 1/ 22. 1. Cor. 4/ 10.
19 Þvi speke heims þessa er heimska
hiaa Gude / þvi skrifad er: hñ (er sa/)
* sm̄ høndlar vitringana i slægd þra.
* Job. 5/ 13.
20 Og aptur: * Drotteñ þecker hug-
reñingar vitringaña / ad þær eru hie-
goomlegar. * Ps. 94/ 11.
21 Þar fyrer hroose sier eingeñ af møñ
unū/ þvi aller hluter eru ydar.
22 Hvørt helldur þad er Paall / edur
Apollo / edur Kephas/ edur heimureñ/
edur lijfed / edur daudeñ/ edur hid nær-
læga/ edur hid okomña/ allt er þad ydar.
23 Eñ * þier erud Christi/ eñ Christus
er Guds. * C. 11/ 3.

IV. Capitule.

Kyrkiuñar Kieñezedur a ad vyrda.
(Pistilleñ III. S. D. i Adventu.)

So halldemadur oss sem * þien-
ara Christi/ og raadsmeñ yfer
leyndardoominum Guds.
* Matth. 16/ 19.
2 Eñ hvad framar er ad hallda / þa
heimtest am̄ dal raadsmañaña/ ad * sie
hvør trur fiñest. * Luc. 12/ 42.
3 Eñ mier er þad fyrer minstu / ad eg
af ydur dæmest/ edur af mañlegū deige/
og eg dæme mig ei helldur sialfañ.
4 Þvi eg er mier sialfum einkes sam-
vitande/ eñ þar i er eg ecke * riettlættur/
eñ ** sa er mig dæmer/ er Drotteñ.
* 2. Mos. 34/ 7. ** Ps. 35/ 24.
5 Þar fyrer dæmed ecke nockud fyrer
tijmañ/ þar til Drotteñ kiemur / hvør
ed og mun auglijsa þad sem er huled i
myrkrenu / og openbera raadeñ hiart-
naña/ Og þa mun sierhvørium lof tilkō-
ma af Gude.)
6 Eñ þetta/ brædur / hefe eg so sem i
figuru heimfært til min sialfs og A-
pollo/ saker ydar/ ad þier lærdud af ock-
ur/ * ad skynia ei fram̄ yfer þad / sm̄
skrifad er / so ad þier skuled ecke (jafn-
vel) eirn fyrer eins saker uppblaasast i
moote hinū ødrum. * Ordsk. 3/ 7.
Rom. 12/ 3.
7 Þvi hvør metur þig (ad vera meire
eñ adra?) og * hvad hefur þu/ sem þu
hafer ecke medteked? eñ ef þu hefur og
medteked (þad/) hvad hroosar þu þier/
so sm̄ þu hefder þad ecke medteked?
* Joh. 3/ 27. Jac. 1/ 17.
8 Nu erud þier sadder / nu erud þier
ordner rijker/ an vor hafed þier rijkt/ Og
eg villde þier hefdud rijkt / ad vier kyñū
og med ydur ad rijkia.
9 Þvi eg meina / ad Gud hafe sett oss
þa sijdustu postula ad vera/ so sm̄ * ætl-
ada til daudans / þvi vier erum ordner
underfurda heimenum/ og einglunū/ og
møñunum. * Ps. 44/ 23. Rom. 8/ 36.
10 Vier erum * daarar fyrer Christi
saker/ eñ þier vitrer i Christo/ Vier veik-
er/ eñ þier hrauster/ Þier vegsamleger/
eñ vier forsmaanarleger. * C. 3/ 18.
11 Allt til þessarar stundar/ þa bæde *
hungrar oss og þyrster/ og erum nakter/

og ** pustrader / og høfum aungvann vissann samastad. * 1. Cor. 11/ 27.
** 2. Cor. 6/ 5.
12 Og * erfidum / vikande med vorum eigen høndum / Nær oss er hallmællt blessum vier/ Nær ** vier erum offsookter/ þolum vier. * P. G. 18/ 3. c. 20/ 34. 1. Cor. 9/ 15. 1. Thess. 2/ 9. 2. Thess. 3/ 8.
** Ps. 109/ 28. etc.
13 Nær vier erum spotkader / bidium vier/ Vier erum ordner sem skarn veralldar/ allra afrak allt til þessa.
14 Þetta skrifa eg ecke / ydur til brigdunar/ helldur aminne eg ydur / so sem * mijn elskuleg børn. * 1. Thess. 2/ 11.
15 Þvi þoott þier hefdud tiju þusund læremeistara i Christo / hafe þier þo ecke marga fedur/ þvi eg * hefe gieted ydur i Christo Jesu fyrer evangelium.
* P. G. 18/ 11.
16 Þar fyrer aminne eg ydur: * vered mijner epterbreitendur. * c. 11/ 1.
17 Þar fyrer sende eg til ydar Timotheum / * hvør ad er sonur minn elskulegur og trur i Drottne/ sem skal aminna ydur a mijna vegu / sem eru i Christo / so sem eg allstadar i øllum søfnudum kienne. * 1. Tim. 1/ 2. 2. Tim. 1/ 2.
18 En sumer eru uppblasner/ so sem eg munde ecke koma til ydar.
19 En eg vil snarlega koma til ydar/ * ef Drottenn vill/ og ransaka/ ecke ord þeirra uppblæsnu/ helldur krapt.
* P. G. 18/ 21 etc.
20 Þvi * Guds rijke er ecke i orde/ helldur i krapte. * c. 2/ 4.
21 Hvad villied þier? skal eg koma med vende til ydar / edur med kiærleika og hoogværdar anda?

V. Capitule.

Christur er þad sanna Pæskalamb.

Ad søñu heyrest a medal ydar saurlifnadur/ og þvilijkur saurlifnadur / sem ad ei iafnvel nefnest a medal heidingianna/ ad * nockur hafe konu (sijns) fødurs.
* 3. Mos. 18. 7/ 8 etc.
2 Og þier erud þo uppblasner/ og hafed ecke miklu framar syrgt / so ad sa tækest burtu fra ydur/ sem þad verk hefur drygt
3 Þvi eg * ad søñu/ fiarlægur ad lijkama/ en nálægur i anda/ hefe allareidu dæmt/ lijka sem (eg hefde vered) nálægur/ þann/ sem þetta hefur so giort/
* 2. Cor. 10/ 2. Col. 2/ 5.
4 J nafne Drottens vors Jesu Christi/ ad ydur samansøfnudum/ * og mijnum anda / asamt vallde vors Drottens Jesu Christi/ * Matth. 16/ 19. c. 18/ 18.
5 Ad * ofurselia þvilijkann eirn/ satan/ til holldsens fordiørfunar / ad anden kunne verda hoolpenn/ a þeim deige Drottens Jesu. * 1. Tim. 1. 20.
6 Ydar hroosan er ecke good/ Vite þier ecke/ ad * lijted surdeig sijrer allt deiged?
* Gal. 5/ 9.

(Pistillenn a Pæskadagenn.)

7 Uthreinsed þvi hid gamla surdeig / ad þier kunned vera nijtt deig / so sem þier erud osijrder / þviad og vort pæskalamb er Christur / fyrer oss foornfærdur.
8 Þar þ * hølldum hátijdena/ ecke i enu gamla surdeige/ ei helldur i surdeige illskunnar og prettvijsenar/ helldur i osijrdu (braude) hreinleikssens og sannleikans.)
* 2. Mos. 12. 3/ 15/ 19.
9 Eg hefe skrifad ydur til i sendebrefenu/ ad (þier skylldud) * ecke samblandast saurlijfes monnum. * Matth. 18/ 17. 2. Thess. 3/ 14.
10 Og (þad skrifade eg) ølldunges ecke um saurlijfesmenn heims þessa/ edur agiarna / edur ránsmenn / edur skurgoda dyrkara/ Annars hlitud þier ur heimenum ad fara.
11 En nu hefe eg skrifad ydur til / ad þier skilldud ecke samblandast / Ef nockur/ sa ed kallast brooder/ er eirn saurlijfesmadur / edur agiarn / edur afgudadyrkare/ edur lastmall/ edur dryckiu rutare/ edur ránsmadur / ad (þier skuled) ecke iafnvel eta * med þvilijkum.
* 2. Thess. 3/ 6. etc.
12 Þvi hvad (kiemur þad) mier (vid/) ad dæma og þa / * sem fyrer utann eru? Dæmed þier ecke þa / sem eru fyrer innann?

an̄? * Marc. 4/ 11.
15 En̄ þa/ sem̄ eru fyrer utan̄/ dæmer
Gud/ Og * burtkaked þan̄ vonda fra yd-
ur siælfum. * 5. Mos. 13/ 5.

VI. Capitule.

Um̄ christeleg Frijheit i þm̄ Hlutum/ sem mooklijka gillda.

Hvorer nockur af ydur/ sem hefur
sök i moote ødrū/ ad dæmast af
ranglaatū/ og ecke af heilogū?
2 Vited þier ecke/ ad * þeir hei
logu skulu heimen̄ dæma/ og ef heimur-
en̄ dæmest af ydur/ erud þier þa overd-
uger minstu dooma? * Spek. 3/ 8. etc.
3 Vited þier ecke/ ad vier skulū eingl-
ana dæma? þvi þa sijdur þa hlute/ sem
lijfsnæringun̄e tilheyra?
4 Nær þier þa hafed kiærumaal/ sem
tilheyra lijfsens næring/ þa seted þa
(til doomara/) sem einskis eru verder i
søfnudenum.
5 Eg tala ydur þetta til bligdunar.
Er þar þa eingen̄ so vitur a medal yd-
ar/ sem̄ kun̄e ad dæma mille broodur sij-
ns/ og (broodurs?)
6 Helldur a brooder lagaþrætur vid
broodur/ og þad fyrer vantruudum.
7 Þar fyrer er nu endelega rijst brestur
a medal ydar/ ad þier hafed lagaþræt-
ur hvør i moot ødrum * Þvi lijde þier
ecke helldur oriett? þvi þole þier ecke
helldur skada? * Ordsk. 20/ 22.
Matth. 5/ 39. Luc. 6/ 29. Rom. 12/ 19.
1. Thess. 5/ 15/ 1/ Pet/ 3/ 9/
8 En̄ þier giøred oriett og vin̄ed skada/
og þad (ydar) brædrum.
9 Eda hvørt vite þier ecke/ ad þeir
ranglaatu skulu ecke erfa Guds rijke?
fared ei villt/ * hvørke frillulijfesmen̄/
nie skurgodadijrkarar/ nie hoordooms-
men̄/ nie skælgrætingar/ nie þeir/ sem̄ legg
iast med karlmøn̄ū/ * Gal. 5. 19/ 20/ 21.
10 Nie þioofar/ nie ágiarner/ nie dryck
iurutarar/ nie lastmæluger/ nie rans-
men̄/ munu Guds rijke erfa.
11 Og þetta * voru sumer af ydur/ en̄
þier erud * * afþvegner/ en̄ þier erud
helgader/ en̄ þier erud riettlatter i naf-
ne Drottens Jesu/ og fyrer Anda Guds
vors * Tit. 3/ 3. etc. * * Ebr. 9/ 14. etc
12 Allt * leifest mier/ en̄ allt gagnar
ecke/ Allt leifest mier/ en̄ eg vil ecke nee-
nu undergiefen̄ verda. * c. 10/ 23.
Syr. 37. 32/ 33.
13 * Fædan̄ heyrer til maganū/ og mag
en̄ fædunne/ en̄ Gud mun bæde hana og
hn̄ ad eingu giøra/ En̄ * * lijkamen̄ ecke
saurlijfenu/ helldur Drottne/ og Drott-
en̄ lijkamanum. * Matth. 15/ 17.
* * 1. Thess. 4/ 3.
14 En̄ Gud hefur og * uppvaked Drott
en̄/ og mun uppvekia oss fyrer sin̄ krapt.
* P. G. 3/ 15. etc.
15 Vite þier ecke/ ad lijkamer ydar eru
limer Christi? skal eg þa taka lime
Christi/ og giøra ad skiækun̄ar limum?
fiærre sie þvi.
16 Edur vited þier ecke/ ad hvør sem
helldur vid skiækuna/ er eirn * lijkame
(med hen̄e?) þvi þau tvø skulu/ seiger
han̄/ verda ad einu holdę.
* 1. Mos. 2. 24. Matth. 19/ 5. etc.
17 En̄ hvør sem * helldur sier vid
Drotten̄/ er eirn ande (med honum.)
* Joh. 17. 21/ 22
18 * Flijed saurlifnaden̄. Øll synd/ sem̄
maduren̄ giører/ er fyrer utan̄ lijkam-
an̄/ en̄ hvør sem saurlifnad fremur/
syndgar i moote sijnum eigen̄ lijkama.
* C. 10/ 8
19 Edur vited þier ecke/ ad * ydar lijk-
ame er mustere Heilags Anda/ sem er i
ydur/ hvørn þier hafed af Gude/ og
þier erud ecke ydar eigen̄. * c. 3/ 16. etc
20 Þvi * þier erud dijru verde keipter/
* * Dyrked þvi Gud i ydrum lijkama/
og i ydar anda/ hvert ad eru Guds.
* c. 7/ 23. 1. Pet. 1. 18/ 19. * * Phil. 1/ 20.

VII. Capitule.

Um̄ Egyptra og Ogyptra Asig-komulag.

En̄ hvad vidvijkur þeim hlutū/
sem þier skrifudud mier til
um̄/ er þad man̄enum gott/ ad
snerta ecke konu.
2 En̄ fyrer (adskilianlegs) saurlifnad
ar saker/ hafe hvør sijna eigen̄ konu/ og
hvør

hvør hafe siñ eigeñ mañ.
3 * Madur læte konuñe i tie skylldug
aflot / eñ i sama mæta konañ mañen-
um. * 1. Pet. 3/ 7.
4 Konañ hefur ecke valld yfer sijnum
eigeñ lijkama / helldur madureñ / Eñ i
sama mæta hefur z madureñ ecke valld
yfer sijnñ eigeñ lijkama/helldur konañ.
5 Nalldeð ydur ecke hvørt fra ødru/ne-
ma nockud (sie) af sampicke/ um̃ stund/
so ad þid sieud lidug til føstu og bæna
hallds / og komed samañ aptur til þess
sama/so ad satan ecke freiste ydar/søk-
um ydar bindindes leises.
6 Eñ þetta seige eg epter vorkunseme/
ecke epter bijfalningu.
7 Þvi eg villde/ad aller meñ væru eins z
eg er siælfur/Eñ * sierhvør hefur sijna
eigeñ nadar-gæfu af Gude / eirn ad
sønu so/eñ añar so. * P. G. 26/ 29.
8 Eñ eg seige þeim ogyptu/ og eckiun-
um/ad þad er þeim gott/ ef þau blijfa
eins og eg.
9 Eñ giete þau * ecke bundest fyrer/þa
gypte þau sig / þvi þ er betra ad gypta
sig/eñ ad breña. * 1. Tim. 5/ 14.
10 Eñ þm̃/sm̃ eru gypter/byd/ecke eg/
helldur * Drotteñ/ ad ** konañ skilie
ecke vid mañeñ. * 1. Thess. 4/ 15.
** Matth. 5/ 32. etc.
11 Eñ skilie hun (vid hañ/) þa blijfe
hun ogypt/ edur sættest vid mañeñ/Og
ad madureñ forlæte ei (sijna)konu.
12 Eñ hinum ødrũ seige eg/ecke Drott
eñ: ef nockur brooder hefur eina van-
truada konu / og þad þocknast heñe/ad
bua vid hañ/þa forlæte hañ hana ecke.
13 Og ein kona/sm̃ hefur vantruadañ
mañ / og þad þocknast hønũ / ad bua
vid hana/þa forlæte hun hñ ecke.
14 Þvi sa vantruade madur er helgad-
ur fyrer konuna/ og su vantruada kona
er helgud fyrer mañeñ/ Þvi añars væru
børn ydar ohrein/ * eñ nu eru þau hei-
løg. * Rom. 11/ 16.
15 Eñ fræskilie hid vantruada sig/ þa
fræskilie þad sig / Þar er ecke þrælkan
underorpeñ brod^r eda syster i slijku/hello

ur hefur Gud * i fride kallad oss.
* Eph. 2. 14/ 17.
16 Þvi hvad veitstu * kona / nema þu
kuñer mañeñ hoolpeñ ad giøra ? eda
hvad veitstu madur/nema þu kuñer kon
una hoolpna ad giøra: * 1. Pet. 3/ 1.
17 Eñ so sm̃ Gud hefur sierhvørium
utskipt / * so sm̃ Drotteñ hefur kall-
ad sierhvørn/ so gænge hñ/og so tilset
eg i øllum søfnudum. * v. 20/ 24.
18 Sie nockur um̃skoreñ kalladur / hañ
drage ei a sig / Sie nockur i yferhudeñe
kalladur/hñ um̃skierest ecke.
19 * Um̃skurneñ er eckert/ og yferhud-
eñ er eckert / helldur adgiætsla bodorda
Guds. * Gal. 5/ 6. c. 6/ 15.
20 * Sierhvør blijfe i þeirre kallan/ i
hvørre hañ er kalladur. * Eph. 4/ 1.
21 Siertu þræll kalladur/ * giefdu þig
ecke ad þvi/ eñ ef þu gietur frials vord
ed/þa neytu þss helldur. * 1. Tim. 6/ 2
22 Þvi sa sm̃ er i Drottne kalladur
þræll/hñ er * frelsinge Drottens/ Sø-
muleides og / sa sm̃ er frelsinge kallad-
ur/hñ er þræll Christi. * Eph. 6/ 6.
23 Þier * erud dijru verde keypter/ vered
ecke þrælar mañaña. * c. 6/ 20. etc.
24 Sierhvør / i hvøriu hñ er kallad-
ur/ brædur/ i þvi blijfe hñ/hia Gude.
* v. 17/ 20.
25 Eñ um̃ meyarnar hefe eg eckert bod
ord Drottens / helldur læt meiningu
(mijna i lioose/) sm̃ sa/er myskun hefur
ødlast af Drottne/ ad vera trur.
26 So meina eg nu þetta * gott ad
vera/ søkum ** nærverande naudsyn-
iar/ ad þad sie einum mañe gott/ so ad
vera. * 1. Mos. 2/ 18. ** Jer. 16/ 2.
27 Siertu bundeñ vid eina konu / þa
sæk ei epter laus ad verda/Siertu konu
laus/þa sæk ei epter konu.
28 Eñ þo þu z gypter þig / syndgader
þu ecke / Og þo ein mey gyptest / synd-
gade hun ecke Þo munu þvilijker hafa
þiæning i holldenu/eñ eg hlijfe ydur.
29 Eñ þetta seige eg / brædur / ad *
tijmeñ er naumur hier epter / so ad og
þeir/ sm̃ hafa konur / skule vera so sm̃
þeir/

þeir/er ecke hafa. * Rom. 13/ 11.
30 Og þeir sm̄ gráta / so sm̄ þeir er ecke gráta / og þr ed gledia sig/ so sem þeir er ecke gledia sig/ Og þr ed kaupa / so sem þeir ed ecke eiga.
31 Og þr/sm̄ bruka heim þessan̄/so sm̄ þeir ed ecke vanbruka han̄/ * þvi þessa heims ásiŋnd forgeingur. * 1. Joh. 2/17.
32 Eñ eg vil/ þier sieud ahyggiulauser. Sa * ogypte hefur um̄sorgun fyrer þm̄ hlutum/sm̄ Drottens eru/hvørnen̄ hn̄ þæe þocknast Drottne.
* 1. Tim. 5/ 5.
33 Eñ sa gyptur er/ * hefur um̄sorgun fyrer þm̄ hlutū / sm̄ heimsens eru/ hvørnen̄ han̄ þæe þocknast konuñe.
* Eph. 5/ 29.
34 Þar er munur konu og meyar. Hun sm̄ er ogypt/ sorgar fyrer þm̄ hlutum / sm̄ Drottens eru / ad hun sie heiløg / bæde ad lijkama og anda / Eñ su sm̄ er gypt/ sorgar fyrer þvi sem heimsens er/hvørnen̄ hun þæe þocknast mañenū.
35 Eñ þetta seige eg til ydar ei/gen̄ nytseme/ecke/ ad eg kaste snøru yfer ydur/helldur til þess sm̄ sidsamlegt er/ og ad madur kafe vel vara a Drottne stadfastlega.
36 Eñ ef nockur meinar / pad hage ecke vel siñe meyu/ med þvi hun er meir eñ giafvaxta/ og pad a so ad vera/han̄ giøre hvad han̄ vill/han̄ syndgar ecke/ læt þau gyptast.
37 Eñ sa/ sm̄ hefur stadfastlega ásett sier i hiarta / hafande ecke þørf / helldur hefur vallo á(sijnū) eigen̄ vilia/ og hefur ásett pad i hiarta sijnu / ad geima sijna eigen̄ meyu/ han̄ giører vel.
38 So ad og sa/ sem gypter/ giører vel/eñ sa/sm̄ ecke gypter/giører betur.
39 Ein * kviña er bunden̄ vid løgmaled / so leingan̄ tijma sm̄ heñar madur lifer/ eñ ef heñar madur sofnar/ þa er hun friáls ad gyptast hvørium hun vill/alleinasta/(ef pad skiedur) i Drottne. * Rom. 7/ 2.
40 Eñ sælle er hun/ef hun blijfur so/ epter miñe meiningu/Eñ eg meina og/ eg hafe Anda Guds.

VIII. Capitule.

Um̄ pad ad eta Afguda Offur.

En̄ hvad * skurgoda offrum vidvijkur / vitū vier/ ad vier hofū aller skyn(þar a/) Skynsemen̄ uppblæs/ eñ kiærleikuren̄ uppbygger. * P. G. 15/ 20.
2 Eñ ef * nockur þikest vita nockud/ þa veit han̄ eñ nu eckert/ so sm̄ byriar ad vita. * Gal. 6/ 3. 1. Tim. 6/ 4.
3 Eñ ef nockur elskar Gud/ han̄ * er þecktur af hønum. * Gal. 4/ 9.
4 So vitum vier um̄ skurgoda foorna fæduna / ad * eitt skurgod er eckert i heimenum/ z ad þar er eingen̄ Gud añar/nema eirn. * Rom. 14/ 14.
5 Þvi þott þar sieu safnvel þeir/ sem kallast * guder/ añadhvørt a himnum/ edur a jørdu / so sem þar eru marger guder og marger drottnar:
* Joh. 10. 34/35
6 Samt * hofum vier þo eirn Gud / Fødur en̄/ af hvørium aller hluter eru/ z vier i hønum / Og eirn Drotten̄ Jesū Christum / fyrer hvørn aller hluter eru/og vier fyrer han̄. * Mal. 2/ 10.
7 Eñ i øllum er ecke su skynseme / Eñ * nockrer/ af þvi þeir giøra sier eñ nu samvitsku af skurgodenu/ eta (pad) so sm̄ skurgoda offur/og þeirra samvitska/sō er veik/hun saurgast. * c. 10/27.
8 Eñ * fædan̄ mæler ecke fyrer oss hiá Gude/þvi hvorke erum vier meire þott vier etum / nie miñe/ þott vier etū ecke.
* Rom. 14/ 17.
9 Eñ siaed til/ ad þetta * ydar valld verde aungvañveigen̄ til ásteitingar þm̄ veiku. * Gal. 5/ 13. 1. Pet. 2/ 16.
10 Þvi ef nockr sier þig/ sm̄ hefur skynsemena/i goda hofenu til bords sitiande/ mun þa ecke hn̄s samvitska/sm̄ er veikur/leidast til ad eta skurgoda foornenar
11 Og sa veike broder fyrerferst * af þeirre þiñe vitsku / fyrer hvørn Christur dáen̄ er. * Rom. 14/ 15.
12 Eñ nær ed þier syndged so a mooti brædrunum/og slaed þeirra veika samvitsku/

vilsku/þa syndged þier i mote Christo.
13 Þar fyrer / * ef fædañ hneixlar
broodur miñ / skillda eg ecke um̃ æte
kiøt eta/ so eg miñ brodur ecke hneixle.
* Rom. 14/ 21. 2. Cor. 11/ 29.

IX. Capitule.

Christelegt Frelse i einu og ødru.

Er eg ecke postule ? er eg ecke
friæls? * hefe eg ecke sied Jesū
Christum Drottiñ vorn ? erud
þier ecke mitt verk i Drottne?
* P. G. 9/ 3.
2 Sie eg ecke ødrum postule / þa er eg
þo ydur/ Þvi * ińsigle mijns postula em
bættes erud þier i Drottne.
* 2. Cor. 3/ 2. 3.
3 Mitt forsvar moote þeim sm̃ mig
klaga/er þetta:
4 Hvørt * høfum vier ecke valld til ad
eta og drecka? * Luc. 10/ 18.
5 Høfum vier ecke valld eina systur
fyrer eigenkonu ad flitia um̃ krijng/ * so
sm̃ hiner postularner/og brædur Drott-
ens og Kephas? * Matth. 8/ 14.
6 Edur hefe eg alleina og Barnabas
ecke valld til ad erfida ecke?
7 Hvør * stríjder uppa siñ eigeñ kost
nad nockurn tijma ? hvør plantar vijn-
gard og etur ecke af hans æverxte ? edur
hvør foodrar hiørdena/ & neyter ecke af
mioolk hiardareñar? * 2. Cor. 10/ 4.
8 Mun eg tala þetta epter mañlegum
plagsid / edur seiger og løgmæled ecke
þetta?
9 Þvi i * løgmæle Moses er skrifad: þu
skallt ecke mulbinda þreskiande naut.
Mun Gud bera um̃sorgun fyrer naut-
unum? * 5. Mos. 25/4. 1. Tim. 5/18.
10 Eda seiger hañ þad ølldunges vor
vegna? þvi vor vegna er þad skrifad/
ad i voneñe byrte þeim * sm̃ eriar / ad
eria/ Og sa sm̃ þresker uppa von/verde
hluttakande i siñe von. * 2. Tim. 2/ 6.
11 Ef * vier høfum sæd ydur andlegum
hlutū/ (er þad so) miked/ þo vier upp-
skierū ydar þa lijkamlegu ? * Rom. 15/27
12 Ef ad adrer eru hluttakande i þessu
vallde yfer ydur/(skylldum) vier þa ecke
framar? * eñ vier høfū ecke brukad
þvilijkt valld / helldur lijdum vier alla
hlute/so ad vier giørū aungva hindrañ
evangelio Christs. * P. G. 20/ 33.
2. Cor. 11/ 9.
13 Vite þier ecke/ad þeir/ * sm̃ helge-
doomana handtiera / þeir eta af þvi
heilaga? og þeir sm̃ taka vara a altar-
enu/verda hluttakande med altarenu.
* 4. Mos. 18/ 8. 5. Mos. 18. 1/ 2/ 3.
14 So hefur og Drottiñ tilskickad/ad
þeir/ * sm̃ evangelium boda / skule af
evangelio lifa. * Luc. 10/ 7. etc.
15 Eñ eg * hefe eckert brukad af þess-
um hlutum. Eñ eg hefe ecke skrifad
þetta/uppa þad so skule verda vid mig/
þvi betra være mier helldur ad deya / eñ
ad nockur skillde giora mijna hroosun
fænijta. * P. G. 18/ 3.
16 Þvi þo eg bode evangelium / þa er
mier þad ecke hroosun / Þvi naudsyn
liggur a mier / so vei mier / ef eg ecke
predika evangelium.
17 Þvi ef eg giøre þad viliugur / þa
fæ eg laun / eñ ef giøre þad ovliugur/
(so er)mier (þo) truad til * rædsmeñ-
sku. * c. 4/ 1.
18 Hvør eru þa mijn laun ? ad nær eg
predika evangelium/ skule eg kostnadar-
laust fram̃setia evangelium Christi/ so
eg ecke vanbruke * mitt valld i evan-
gelio. * c. 8/ 9.
19 Þvi þott eg sie friæls vid alla/hefe
eg giørt mig siælfañ * allra þioon/ so
eg æyñe þijs fleire. * Matth. 20. 27/28.
20 Og eg er ordeñ Judunum sm̃ eirn
Jude/ ad eg æyñe Judana/ Þeim (sem
eru)under løgmælenu/so sm̃(sa er var)
under løgmælenu/ ad eg æyñe þa/(sm̃
eru)under løgmælenu.
21 Þeim sm̃ eru æn løgmælsens/ * so
sm̃ sa(er være) æn løgmæls/ þo eg sie
ecke æn løgmæls fyrer Gude / helldur
i løgmælenu fyrer Christo/so eg æyñe
þa sm̃ eru æn løgmæls. * Gal. 2/ 3.
22 Eg em ordeñ þeim̃ veiku so sem veik
ur/ad eg æyñe þa veiku. * Øllum er eg
ordeñ allt/ ad eg ølldunges * * nockra

hoolpna giøre. * 2. Cor. 11/ 29.
** Rom. 11/ 14.
23 Eñ þetta giøre eg saker evangelii/
so eg verde þess hluttakande.

(Pist. I. S. D. i Nÿju B. F. Sepktuag.)

24 Vited þier ecke/ ad þeir/ sm̃ a skeid
enu hlaupa/ hlaupa ad søñu all-
er/ eñ eirn fær hnossed z hlauped so/ ad
þier næed þvi.
25 Eñ * hver sa sm̃ slæst/ bindst allra
hluta/ Þeir ad søñu þar fyrer/ ad þeir
kuñe ad ødlast forgeingelega koronu/ eñ
vier øforgeingelega. * Eph. 6/ 12.
26 Þar fyrer * hleip eg so/ ecke so sm̃
uppa hid ovissa / Eg slæst so / ecke sm̃
sa/ er (i) vindeñ slær. * Gal. 2/ 2.
27 Helldur þiæe eg * miñ lijkama/ og
þrælka hañ/ ad ecke eg/ sm̃ ødrum pre-
dika/ verde siaalfur rækur. * Rom. 8/ 13.

X. Capitule.

Þeir ádvarast ad Falla ecke i þess Jsra
elitijska Foolks Synder.

EEñ eg vil ecke ydur sie duled /
brædur/ ad * fedur vorer voru
aller under skijenu/ og ** geing-
gu aller i giegnum hafed.
* 2. Mos. 13. 21/22. etc. ** 2. Mos. 14/ 22. etc
2 Og eru aller skijrder epter Mose i
skijenu/ og i hafenu.
3 Og * aller neytku þeir hiñar sømu
andlegu fædu. * 2. Mos. 16/ 15. etc.
4 Og * drucku aller þañ sama andlega
dryck. Þvi þeir drucku af þeirre and-
legu hellu / sm̃ filgde (þm̃/) eñ hellañ
var Christus.) * 2. Mos. 17/ 6. etc.
5 Eñ Gud hafde ecke a flestum af þm̃
* velþocknan/ þvi ** þeir eru nidur-
slegner i eydemørkeñe. * Ebr. 3/ 19.
** 4. Mos. 26. 64/ 65.

(Pistilleñ IX. S. D. epter Trinit.)

6 * Eñ þesser hluter eru ordner vor-
ar fyrermyndaner/ ad vier skul-
um ecke gyrnast hid vonda/ so sm̃ z þeir
gyrntust. * 4. Mos. 12/ 4. etc.
7 Vered * ei helldur skurgodadyrkarar/
sm̃ nockrer af þeim/ so sm̃ ** skrifad
er: foolked seitest nidur ad eta og ad
drecka/ og stood upp ad leika.
* 2. Mos. 20/ 3. ** 2. Mos. 32/ 6.
8 Drijgium og ecke helldur hooraner/ so
sm̃ nockrer * af þm̃ drijgdu hooraner /
og fiellu a einum deige þriaar og tutt-
ugu þusunder. * 4. Mos. 25. 1/ 9.
9 Freistum ei helldur Christs/ so sm̃ z
* nockrer af þm̃ freistudu (hans/) og
urdu af høggormm̃ tortijnder.
* 4. Mos. 21. 5/ 6. etc.
10 Møgled ei helldur / sm̃ z nockrer af
þeim møgludu/ og fyrerfoorust af for-
diarfaranum. * 4. Mos. 14. 2/ 36. etc
11 Eñ aller þesser hluter skedu vid þa/
so sm̃ fyrermyndaner / eñ eru skrifader
oss til vidvørunar/ * yfer hvøria end-
ingar alldaña eru komnar * Phil. 4/ 5.
12 Fyrer þvi/ hver * sm̃ þikest standa/
siæe hañ til/ ad hañ falle ecke.
* Rom. 11/ 20.
13 Freisting hefur ei høndlad ydur /
nema mañleg/ Eñ * Gud er trur/ sem
ecke mun lijda/ ad þier freistest fram yf-
er þad þier megned/ eñ mun giøra z ut-
gangeñ asamt freistinguñe/ so ad þier
gieted bored.) * 1. Thess. 5/ 24.
14 Hvar fyrer / mijner elskanleger / *
flijed fra skurgoda dyrkan.
* 2. Mos. 20/ 3.
15 So sm̃ vid skynsama tala eg/ * dæm
ed þier þad eg seige. * c. 2/ 15.
16 * Kaleikur blessunareñar / hvørn
vier blessum/ er hañ ecke meddeiling blood-
sens Christi? þad braud / hvørt vier
briootū / er þad ecke meddeiling lijkam-
ans Christi? * Matth. 26/ 27.
17 Þviad eitt braud/ eirn lijkame/ erum
vier * marger/ þvi vier erum aller i einu
braude hluttakendur. * Rom. 12/ 5.
18 Hygged ad Jsrael epter holldenu /
Þeir sm̃ eta foornernar / eru þeir ecke
hluttakarar altaresens?
19 Hvad seige eg þa/ * ad skurgoded sie
nockud/ edur ad skurgoda offred sie nock-
ud? * 1. Cor. 8/ 4.
20 Eñ (þad seige eg/) ad hvad sm̃ *
heidingiarner offra / offra þeir diøflen
um/ z ecke Gude. Eg vil ecke ad þier verd
ed lagsmeñ diøflaña. * 3. Mos. 17/ 7.
5. Mos. 32/ 17. Ps. 106/ 37. Opinb. 9/ 20.
21 Þier kuñed * ecke kaleik Drottens ad

ad drecka/ og kalek dioflaña/ þier kuñ-
ed ecke bords Drottens hluttakendur ad
vera/ og bords dioflaña. * 2. Cor. 6/ 15.
22 Edur vilium vier yta kappe vid
Drottēñ? muñ vier vera hönū ſterkare?
23 Aller hluter * leifaſt mier/ eñ aller
hluter eru ei nytſamleger/ Aller hluter
leifaſt mier / eñ aller hluter uppbyggia
ecke. * c. 6/ 12.
24 Eingeñ * leite epter ſynu eigeñ/ helld
ur ſierhvør epter þvi/ ſm̃ añars er.
* C. 10/ 33. Rom. 15/ 2. Phil. 2/ 4.
25 Allt hvad i ſlaturhuſenu er til ſø-
lu/ (þad) eted/ ſpyriande epter aungvu
vegna ſamvitſkuñar.
26 Þvi * Drottens er jørdeñ/ og fill-
ing heñar. * 2. Moſ. 19/ 5. etc.
27 Eñ ef nockur bydur ydur af þeim
vantruudu/ og þier vilied gaanga(þang
ad/) þa * eted allt þad/ ſm̃ verdur ſett
fyrer ydur/ ſpyriande epter aungvu veg-
na ſamvitſkuñar. * Luc. 10/ 7.
28 Eñ ef nockur ſeiger til ydar: þad er
ſkurgoda-foorn / * þa eted ecke vegna
hñs/ ſm̃ þad gaf til vitundar/ og ſam-
vitſkuñar/ þvi Drottens er jørdeñ/ og
filling heñar. * c. 8/ 7.
29 Eñ eg ſeige ecke þiñar eigeñ ſam-
vitſku/ helldur hins añars. Þvi hvar
fyrer dæmeſt mitt frelſe af añarlegre
ſamvitſku?
30 Þvi ef eg medtek þad * med þack-
læte/ hvi verd eg laſtadur fyrer þad/ ſm̃
eg giøre þacker fyrer? * 2. Tim. 4/ 3.
31 Hvørt helldur * þier þa eted edur
drecked/ edur giøred nockud / þa giøred
alla hlute til Guds dyrdar.
* 5. Moſ. 8/ 10. Col. 3/ 17.
32 Vered * ãn hneixlunar/ bæde Jud-
um og Grickium/ og ſøfnude Guds.
* Rom. 14/ 13.
33 So ſm̃ * eg og þocknaſt øllū i øllum
hlutū/ eige leitande epter þvi/ ſem mier
ſiælfum er nytſamlegt/ helldur þvi/ ſm̃
er mørgū/ ad þeir kuñe ad verda hoolp-
ner. * c. 9. 19/ 22.

XI. Capitule.

Um̃ Drottens Kvølldmaaltijd.

Vered * myner epterbreitendur/ ſo
ſm̃ og eg ein Chriſti. * c. 4/ 16.
2 Eñ eg loſa ydur/ brædur/ ad
þier miñeſt allra miña (orda/)
og hallded þa ſetninga / * ſm̃ eg hefe
feinged ydur. * v. 23. c. 15. 1/ 3.
3 Eñ eg vil/ ad þier vited/ ad ſierhvørs
kallmañs høfud er Chriſtus/ eñ * kon-
uñar høfud er kallmadureñ/ eñ ** høf
ud Chriſti er Gud. * Eph. 5/ 23.
** 1. Cor. 3/ 23.
4 Hver kallmadur/ ẽ bidur/ edur ſpaa-
er/ og hefur a høfde/ hñ vanvirder ſitt
eiged høfud.
5 Eñ hvør kviña/ ſm̃ bidur/ edur ſpaa
er med beru høfde / vanvirder ſitt eiged
høfud/ þvi þad er eitt og hid ſama/ ſm̃
hun være rakud.
6 Þvi ef konañ er ei huleñ/ þa klipp-
eſt hun / eñ ef þad er ljoott fyrer kon-
una / ad klippaſt edur rakaſt / þa hylie
hun ſig.
7 Þvi kallmadureñ a ecke ad hylia
høfuded/ med þvi hañ er * myud og dyrd
Guds/ eñ konañ er mañſens dyrd.
* 1. Moſ. 1/ 27. etc.
8 Þvi madureñ er ecke af konuñe/ helld
ur konañ af mañenum.
9 Og * madureñ er ecke ſkapadur vegna
konuñar / helldur kviñañ vegna mañ-
ſens. * 1. Moſ. 2/ 18/ 23.
10 Þar fyrer a kviñañ ad hafa vellde
a høfdenu vegna einglaña.
11 Þo er hvørke madureñ aan konuñ-
ar / nie konañ aan mañſens * i Drott-
ne. * Gal. 3/ 28.
12 Þvi ſo ſm̃ konañ er af mañenum/ ſo
er og madureñ fyrer konuna / eñ aller
hluter af Gude.
13 * Dæmed hiaa ydur ſiælfū / er þad
ſkickanlegt/ ad ein kona tilbiede Gud ber-
høfdud? * P. G. 4/ 19.
14 Eda keñer ecke ſiælf natturañ yd-
ur/ ad ef kallmadureñ er ſydhærdur/ þa
er hönū þad vanheidur.
15 Eñ ef konañ er ſydhærd / er þad
heñe heidur/ þvi hæred er heñe til ſkylu
gefed.

16 Enn * sie þar nockur / sem syneist
þrætugiarn ad vera / þa hofum vier ecke
slijkann sid / ei helldur safnader Guds.
* 1. Tim. 6 / 4.
17 Enn * þetta / sem eg amine ydur / lofa
eg ecke / ad þier / ecke til hins betra / helld
ur til hins verra / samannkomed. * v. 22.
18 Þvi fyrst / nær þier komed til sam-
ans i safnadenum / heyre eg / ad þar sie *
sundurþickia mille ydar / og ad nockru
leite true eg þvi. * c. 1. 10 / 11 / 12.
19 Þvi þar verda ad vera a medal ydar
flockadrætter / so ad þeir rædvondu kunne
openberer ad verda medal ydar.
* 1. Joh. 2 / 1.
20 Nær þier þa samann komed i eitt /
þad er ecke Drottenlegrar kvølldmaltijd
ar ad neyta.
21 Þvi sierhvør tekur (fyrre til) sinnar
eigenn kvølldmaaltijdar / nær (þier) eted /
z sa (eine) er hungradur / enn hinn (annar)
druckenn.
22 Hafed þier þa ecke hus til ad eta og
drecka (i?) edur forsmaaed þier søfnud
Guds / og * vanvirded þa / er ecke hafa?
Hvad skal eg seigia ydur ? skal eg lofa
ydur i þessu? eg lofa (þad) ecke. * Jak. 2 / 6

(Pistillenn a Skijrdag.)

23 Þvi eg medtook (þad) af Drottne /
sem * eg hefe ydur og afhendt / ad
* * Drottenn Jesus a þeirre nætt / sem hann
forraadenn vard / took hann brauded.
* C. 15 / 3. * * Luc. 22 / 19. etc.
24 Og giørde þacker / z braut (þad) / z
sagde : taked / eted / þetta er minn lijkame /
sem fyrer ydur verdur brotenn / giøred
þetta i mijna minning.
25 Sømuleides z kaleikenn / epter kvølld-
maaltijdena / z sagde : þesse kaleikur er
nytt testament i mijnu bloode / Giøred
þetta so opt sem þier drecked i mijna
minning.
26 Þvi so opt sem þier eted þetta braud /
z drecked þennann kaleik / þa kunngiøred
dauda Drottens / * þangad til hann
kiemur. * Joh. 14 / 3.
27 Fyrer þvi / hvør sem etur þetta
braud / edur dreckur kaleik Drottens
overduglega / hann verdur sekur vid lijkam-
ma og blood Drottens.
28 Enn hvør madur * profe sig siælfann /
og ete so af braudenu / og drecke af
kaleiknum. * 2. Cor. 13 / 5.
29 Þvi hvør sem etur og dreckur overd-
uglega / etur og dreckur sier siælfum
doom / giørande ecke greinarmun a lijk-
ama Drottens.)
30 Þar fyrer eru a medal ydar marger
veiker og vanfærer / og marger eru
sofnader.
31 Þvi * ef vier dæmdum oss siælfa / þa
dæmdunst vier ecke. * Ps. 32 / 5.
32 Enn * nær vier dæmunst / verdum vier
af Drottne typtader / so vier ecke med
heimenum fordæmunst. * Spek. 12 / 22.
33 Fyrer þvi / brædur mijner / nær þier
samann komed ad neyta / bijded hvørier
annara.
34 Enn ef nockurn hungrar / þa ete hann
heima / so þier ecke samannkomed til
dooms. Enn hinum ødrum hlutum vil eg
niðurskicka / nær eg kiem.

XII. Capitule.

Um adskilianlegar Nadar-Gaafur.

En hvad andlegum hlutum vid-
vijkur / brædur / * vil eg ecke / ad
ydur sie duled. * c. 10 / 1.
1. Thess. 4 / 13.

(Pistillenn X. S. D. epter Trinit.)

2 Þier * vited / ad þier heidingiar vor-
ud þegar þier geingud til maal-
lausra skurgoda / so sem þier vorud
leidder. * c. 6 / 11.
3 Þar fyrer kunngiøre eg ydur / ad *
eingenn sem taler af Anda Guds / seig-
er Jesum (ad vera) eirn bølvadann hlut /
Og eingenn fær Jesum Drottenn kallad /
nema fyrer Heilagann Anda.
* Marc. 9 / 39.
4 Þar eru * misмuner naadar-giaf-
anna / enn hinn same er Andenn.
* Rom. 12 / 6.
5 Og þar eru * mismuner a þioonust-
unum / og hinn same er Drottenn.
* Eph. 4 / 11.
6 Og þar eru mismuner kraptaverk-
anna /

aña / eñ hiñ same er Gud/ * verkande
alla hlute i øllum. * Eph. 1/ 23.
7 Eñ sierhvørium giefst openberan
Andans til nytseme.
8 Þvi þessum er fyrer Andañ giefeñ
ræda spekeñar/ eñ hinū ødrū ræda þeck=
ingareñar / epter hinum sama Anda.
9 Eñ einum ødrū trueñ i sama Anda/
eñ einum ødrū nædar=gæfur til ad læk
na i þeim sama Anda.
10 Eñ einum ødrum ad giøra krapta
verk/ eñ einum ødrū spaadoomur/ eñ einū
ødrum adgreining andaña / eñ einū ødr
um (marg)hættadar * tungur/ eñ einū
ødrum utlegging tungumælaña.
* P. G. 2/ 4. C. 10/ 48.
11 Eñ alla þessa hlute giører eirn og
hiñ same Ande / utbytande sier i lage
hvørium einum/ so sem hañ vill.)
* Rom. 12. 3/ 6. 1. Cor. 7/ 7. Eph. 4/ 7.
12 Þvi so sem lykameñ er eirn / og hef=
ur marga limu / eñ aller limer lykam=
ans/ sem er eirn/ * þar þeir eru þo marg
er/ eru eirn lykame/ So (er) og Chri=
stus. * C. 10/ 17.
13 Þvi vier erum og aller i einum An=
da skyrder til eins lykama/ hvørt helld=
ur (vier erum) Judar edur Gricker/ edur
þrælar edur frelsingiar/ & vier erum all
er dryckiader til eins Anda.
14 Þvi * lykameñ er og ecke eirn lim=
ur/ helldur marger. * v. 20.
15 Ef footureñ segde: eg er ecke hønd/
(þar þ) er eg ecke af lykamanū / Mun
hañ þar fyrer ecke vera af lykamanum?
16 Og ef eyrad segde: eg er ecke auga/
(þar fyrer) er eg ecke af lykamanum /
Mun þad þar fyrer ecke vera af ly=
kamanum?
17 Ef allur lykameñ være auga/ hvar
(være þa) heyrneñ? ef hañ allur være
heyrn/ hvar (være þa) likteñ?
18 Eñ nu hefur Gud sett * limena /
sierhvørn þeirra a lykamanū/ so sem hañ
villde. * Col. 2/ 19.
19 Eñ ef þad allt være eirn limur /
hvar (være þa) lykameñ?
20 Eñ nu eru þar * marger limer/ eñ
eirn lykame. * v. 14.
21 So kañ augad ecke seigia til hand=
areñar: eg hefe þyn ecke þorf / Edur
þar i mooke høfuded til footaña: eg
hefe yckar ecke þørf.
22 Eñ miklu framar þeir limer lykam
ans / sem synast ad vera þeir veikustu /
þeir eru naudsynleger.
23 Og þr s oss synast ad vera audvirde
legaster a lykamanū / þm tilleggiū vier
þvi meire virdingu/ Og þm osæmelegustu
a oss / þm veitū vier þvi meire sooma.
24 Þvi þeir sem eru a oss soomasamleg
er/ hafa þess ecke þørf / eñ Gud hefur
temprad lykamañ / giefande þvi sem
þørf hefur frekare sooma.
25 Uppa þad ei yrde ægreiningur i
lykamanū/ helldur ad limerner bære sø=
mu umsorgun hvør fyrer ødrum.
26 Og hvørt helldur eirn limureñ lyd=
ur/ þa lyda aller/ eda eirn limureñ pryd=
est/ þa samfagna aller limerner.
27 Eñ * þier erud lykame Christi/ og
limer fyrer sitt leite. * Rom. 12/ 5.
Eph. 4/ 12. C. 5/ 30.
28 Og suma hefur Gud ad søfnu sett
i søfnudenum/ i fyrstu * postula/ i ødru
lage spaameñ/ i þridia mata kieñendur/
þar næst kraptana / þar næst nædar=
giafernar til ad lækna / hiælpernar /
stiornanernar / (marg)hættud tungu=
mæl. * Eph. 4/ 11.
29 Munu aller vera postular? munu
aller vera spaameñ? munu aller vera kieñ
endur? munu aller vera kraptar?
30 Munu aller hafa nædar=gæfur til
ad lækna? munu aller tungum tala? mu=
nu aller utleggia?
31 Eñ stunded * epter þeim bestu næd=
ar=gæfunum. Og hier ad auke vil eg
vysa ydur hiñ ypparsta veg. * C. 14/ 1.

XIII. Capitule.

Kiærleikans Verkaner.

(Pistilleñ S. D. i Føstu=Iñgang.)

S o ad eg tungum mañaña talade
og einglaña/ eñ hefde ecke kiær
leikañ/ þa være eg hlioomande
mælmur edur klyngiande bialla

2 Og * þo eg hefde spaadoom/og visse
alla leyndardooma og alla vitsku/og þo
eg hefde alla tru/so(ad eg kyñe) fiøllen
ur stad ad hræra/eñ hefde ecke kiærleik-
añ/þa være eg eckert. * Matth. 7/22.
3 Og þo eg giæfe allar mijnar eigur
fatækum/ og þo eg giæfe miñ lykama
ut/ ad eg brendr yrde/eñ hefde ecke kiær
leikañ/þa gagnade mier þad eckert.
4 Kiærleikureñ * er þolenmoodur / er
goodgiarn / kiærleikureñ øfundar ecke /
brukar ecke hreckvijse / hañ uppblæs sig
ecke. * Ordsk. 10/12.
5 Hañ hegdar sier ecke osiðsamlega/leit
ar ecke epter sijnu eigeñ/ hañ er ei beisk-
lundadur/ecke huxar hñ illt.
6 Hañ fagnar ecke yfer ranglætenu /
eñ samfagnar sañleikanum.
7 Hañ umber alla hlute/hañ truer øll-
um hlutum/ hañ vonar alla hlute/hañ
þoler alla hlute.
8 Kiærleikureñ þrijtur alldrei/ Þvi
hvørt helldur þar eru spaadoomar/ þa
munu þr afmæst/edur tungumaal/ mun
þm liña/edur vitska/mun hun afmæst.
9 Þvi vier skynium ad nockru leite/ og
spaaum ad nockru leite.
10 Eñ nær * hid fullkomna kiemur /
þa mun þad/ sm er ad nockru leite/ af-
mæd verda. * Eph. 4/13.
11 Þa eg var barn/ talade eg sm barn/
skyniade sm barn/huxade sm barn/ Eñ
þa eg var ordeñ fullordeñ madur/ lagde
eg af þad sm bernsklegt var.
12 Þvi vier * siaum nu fyrer speigel i
raadgaatu / eñ þa auglite til auglites /
Nu þecke eg(þad)ad nockru leite/eñ þa
mun eg þeckia / eins og eg er þecktur.
* 2. Cor. 5/7.
13 Eñ nu blijfur * trueñ/voneñ/ kiær-
leikureñ/ þesse þriu / Eñ mestur þeirra
er kiærleikureñ.) * 1. Thess. 1/3.

XIV. Capitule.

Nærdar Giafaña Mismunur og þeirra Brukan.

Stunded epter kiærleikanum/ eñ
* kieppest epter þm (ødrum)
andlegu hlutū / eñ allra mest /
ad þier spaaed. * c. 12/31.
2 Þvi sa sm talar eitt tungumaal/hañ
talar ecke vid meñena/helldur vid Gud /
þvi þar heyrer eingeñ þad/ eñ i andanū
talar hñ leynda dooma.
3 Eñ hvør sm spaaer/ talar møñunum
til uppbyggingar / og aaminingar og
huggunar.
4 Hvør sm talar tungumaal/ uppbygg-
er sig sialfañ/ eñ hvør sm spaaer/upp-
bygger søfnudeñ.
5 Eñ eg villde/ * ad þi' kyñud all' ad ta
la tungū/ eñ þo helldr/ad þier kyñud ad
spaa/ þvi meire er sa/ sm spaaer/ eñ sa/
sm talar tungum/ nema so sie/ ad hañ
(þad) utlegge / so ad søfnudureñ faae
uppbygging þar af. * 4. Mos. 11/29.
6 Eñ nu/brædur/ ef eg kiæme til ydar
tungū talande/hvad kyñe eg ad vera yd-
ur til nytseme / ef eg ecke villde tala vid
ydur / añadhvørt fyrer openberan / eda
fyrer * vitsku/eda fyrer spaadoom/edur
fyrer kieñingu? * c. 12/8.
7 Eins sm þeir hluter / sm ecke lifa /
og giefa hliood / hvørt helldur þad er
ein pijpa/edur harpa/ ef þær ecke giefa
adskilianlega toona af sier/hvørneñ maa
þa skiliast hvad þat er a pijpuna edur
hørpuna leiked.
8 Ja/ ef * ludureñ giefur oskilmerke-
legt hlood/hvør mun þa bua sig til bar
dagans? * 4. Mos. 10/9.
9 So i þier/ef þier m tunguñe taled ei
skilmerkelega rædu/ hvørneñ maa þ skil-
iast/s talad er? þvi þi' munud(þa vera
halldner fyrer þa) sm tala i vindeñ.
10 So mørg raddarkyn/sm þorf giør
est/ eru i heimenum/ og eckert þeirra er
hlioodlaust.
11 Ef eg þar fyrer et þeckte krapt radd
areñar/ verd eg høñū sm talar barbar-
iskur/og sa sm talar/ verdur fyrer mier
barbariskur.
12 So og þier/ med þvi þier * kiepp-
est epter øndunū / þa stunded epter/ ad
þier til uppbyggingar safnadarens haf
ed yferburde. * v. 1.
13 Þar fyrer / hvør sm talar tungu-
maal/ bidiest hañ þ/ad hañ kuñe (þad)
ad utleggia. 14 Þvi

14 Þvi ef eg bidſt fyrer i einu tungu-
maale/ þa bidur miñ ande/ eñ mitt hug-
ſkot er avaxtarlauſt.
15 Hvad er þad þa: eg vil bidiaſt fyrer
med andanum/ eñ eg vil og bidiaſt fyr-
er med hugſkotenu/ eg vil * ſyngia i
andanum/ eñ eg vil og ſyngia med hug-
ſkotenu. * Eph. 5/ 19.
16 Þviad/ ef þu bleſſar i andanum/
hvorneñ kañ ſa/ ſem ſtendur i leikmañ-
ſens ſtad/ ad ſeigia amen til þiñar
þackargiørdar/ med þvi hañ ecke veit/
hvad þu ſeiger?
17 Þvi þu giører ad ſøñu vel þacker/
eñ hiñ añar uppbyggeſt ecke.
18 Þacker giøre eg Gude mijnum/ ad eg
tala tungum meir eñ þier aller.
19 Eñ i ſøfnudenum vil eg helldur ta-
la fim̄ ord med mijnu ſiñe/ uppa þad eg
og (mutilega) ødrum undervijſe/ eñ tiju
þuſund ord med tunguñe.
20 Brædur/ verded ei * børn i ſkilning-
num/ helldur vered børn ** i illſkuñe/
eñ i ſkilningnum verded fullkomner.
* Rom. 16/ 19. Eph. 4. 14. ** Matth. 18/ 3.
21 * J løgmaalenu er ſkrifad: med añ-
arlegum tungū/ og med añarlegum vør-
um/ vil eg tala til foolks þeſſa/ og þeir
munu jafnvel ecke heyra mier/ ſeiger
Drottiñ: * Eſ. 28/ 11.
22 Þar fyrer eru tungurnar til eins
teikns/ ecke þm̄/ ſem trua/ helldur vantru
udum/ Eñ ſpaadoomureñ ecke vantruud
um/ helldur truudum.
23 Þar fyrer/ ef ſøfnudureñ kiæme all
ur til ſamans i eitt/ z toludu aller tung
um/ eñ þar kiæme iñ leikmeñ edur van-
truader/ mundu þeir ecke ſeigia/ ad þier
værud galder?
24 Eñ ef aller ſpaadu/ og þar kiæme
iñ nockur vantruadur edur leikmadur/
ſa ſtraffaſt af øllū/ hñ dæmeſt af øllū.
25 Og ſo verda * þeir heimuglegu hlut
er i hiarta hañs openberer/ z ſo munde
hañ falla a (ſijna) aaſioonu/ z tilbidia
Gud/ z medkieña/ ad Gud er ſañarlega
i ydur. * c. 4/ 5.
26 Hvad er þad þa brædur/ nær * þier
komed til ſamans/ þa hef: hver ydar eirn
pſalm/ hañ hefur lærdoom/ hañ hefur
tungumaal/ hñ hefur openberan/ hañ
hefur utleggingu/ Verde aller hluter til
uppbyggingar. * c. 11 19/ 20.
27 Ef nockur talar eitt tungumaal/ þa
(ſie þad) i millum tveggia/ edur meſt
þriggia/ og þad til ſkiptes/ og eirn ut-
legge (þad.)
28 Eñ ſie þar ecke eirn utleggiare/ þa
þeige hñ i ſøfnudenū/ eñ tale ſier ſialf-
um og Gude.
29 Eñ ſpaameñ tale tveir/ edur þrijr/
og hiner adrer dæme.
30 Eñ verde þad einum ødrū openber-
ad/ ſem ſitur/ þa þeige hiñ fyrre.
31 Þvi þier geted aller ſpaad/ ſa eine
epter hiñ añañ/ ad aller lære/ og aller
verde aaminter.
32 Og andar ſpaamañaña eru ſpaameñ
unum undergiefner.
33 Þvi Gud er ecke vanſkickunareñar
(Gud/) helldur fridarens/ ſo ſem i øllum
ſøfnudū heilagra.
34 * Kviñur ydar þeige i ſøfnudunū/
þvi þeim leifeſt ecke ad tala/ helldur
ad vera undergiefnū/ ſem løgmaaled og
ſeiger. * 1. Tim. 2/ 12. 1. Cor. 11/ 3.
Eph. 5/ 22. Col. 3/ 18. Tit. 2/ 5.
35 Eñ ef þær vilia læra nockud/ þa
ſpyrie þær ſijna eigeñ meñ ad heima/
þvi þad er liott fyrer konurnar ad tala
i ſøfnudenum.
36 Eda er ord Guds fra ydur utgeing
ed? eda er þad komed til ydar alleina?
37 Ef nockur þikeſt vera ſpaamadur/
edur andlegur/ * hañ þecke þa hlute ſem
eg ſkrifa ydur til ad þad eru Drottens
bod. * Joh 4/ 6.
38 Eñ ſie nockur faavijs/ ſie hñ faavijs.
39 Fyrer þvi/ brædur/ kieppeſt epter ad
ſpaa/ og bañed ecke ad tala tungum.
40 Aller hluter framfare ſiſckanlega
og reglulega.

XV. Capitule.

Um̄ Upprisu Framlideña.

(Piſtelleñ. XI. S. D. ept. Trinit.)

Eñ

EN eg * kuñgiøre ydur/ brædur/
þad evangelium / sem̄ eg bodade
ydur/ hvørt þier ꝫ medtookud/
i hvøriu þier og standed.
* Gal. 1. 11/ 12.
2 Fyrer hvørt þier * og verded salu
hoolpner/ ef þier ꝫ byhalled/ med hvør
re rædu eg hefe bodad ydur þad / nema
þier hafed forgiefens truad.
* C. 1/ 21. Rom. 1/ 15.
3 Þvi eg hefe afhendt / ydur i fyrstu
þad/ hvad eg og medtook/ ad Christur sie
dæeñ fyrer synder vorar * epter ritning-
unum. * Es. 53. 8/ 9.
4 Og ad hañ sie grepthradur.
5 Og ad hñ sie upp aptur risen̄ a þrid-
ia deige * epter ritningunū. * Ps. 16/ 10
6 Og ad hñ er siedur af * Kepha/ þar
epter * af þeim tooll. * Luc. 24/ 34.
** Marc. 16. 14.
7 Þar epter er hañ siedur af meir eñ
fim̄ hundrud brædrum i sen̄ / af hvøriñ
fleire eru til eñ nu / eñ nockrer eru og
sofnader.
8 Þar epter er hañ siedur af Jakobo /
þar epter af øllum postulunum.
9 Eñ sydast allra er hñ ꝫ siedur * af
mier/ so sem̄ otymabærum burde/ þvi * *
eg em miñstur postulaña/ sem̄ ecke er verd
ugur ad heita postule / ✝ af þvi eg of-
sookte søfnud Guds. * C. 9/ 1. P. G. 9/ 5
** Eph. 3/ 8. ✝ P. G. 26/ 9. etc.
10 Eñ af * nad Guds er eg/ þad eg er/
og hñs nad / sem̄ er (utdeild) til myn /
hefur ecke vered forgiefens / Helldur
hefe eg meir erfidad eñ þeir aller / þo
ecke eg/ helldur nad Guds / sem̄ er med
mier.) * C. 3/ 10. Eph. 3. 7/ 8.
11 Hvørt helldur þad er þa eg/ edur þr/
þa predikum vier/ og so trudud þier.
12 Eñ ef Christus verdur predikadur/
ad hñ sie fra daudū upprisen̄ / hvørneñ
seigia (þa) nockrer a medal ydar/ ad upp
risa framlideña sie ecke?
13 Eñ ef upprisa framlideña er ecke /
þa er ei helldur Christus upprisen̄.
14 Eñ ef Christus er ecke upprisen̄ /
þa er vor predikun vissulega onyt / og
ydar tru onyt.
15 So fiñast vier og liugvottar Gu-
ds/ ad vier * høfū vitnad um̄ Gud/ ad
hñ hefde uppvaked Christum / hvørn
hañ hefde ecke uppvaked / ef ad hiner
daudu ecke upprysa. * P. G. 3/ 15. etc.
16 Þvi * ef þr daudu ecke upprysa/ þa
er Christus ecke helldur upprisen̄.
* Rom. 8/ 11.
17 Eñ ef Christus er ecke upprisen̄ /
þa er * fanyt tru ydar/ So erud þier
þa eñ nu i syndū ydar. * v. 14.
18 So væru þr og/ sem̄ eru burt sofnad-
er i Christo/ fortapader.
19 Ef vier vonū alleinasta a Chri-
stū i þessu lyfe/ þa erum vier vesælast-
er allra maña.
20 Eñ nu er Christus upprisen̄ fra
daudū/ (og) er orden̄ * frumgroode þra
sem̄ sofnader eru. * P. G. 26/ 23. etc.
21 Þvi med þvi fyrer * mañeñ (kom)
daudeñ/ er og fyrer mañeñ (komeñ) upp-
risa hiña daudu. * 1. Mos. 3/ 19.
Rom. 5. 12/ 18. C. 6/ 23.
22 Þvi so sem̄ aller deya i Adam/ so ver
da aller lifande * i Christo. * Rom. 5/ 21
23 Eñ hvør eirn i siñe eigeñ rød / Sa
* frumgroodeñ Christus/ sydañ þeir/
sem̄ eru Christi/ i hñs tilkomu.
* v. 20. 1. Thess. 4/ 14.
24 Þar epter (kiemur) endereñ / nær
hñ afhender ryked Gude og Fødur/ nær
hñ mun afmaa allt høfdingiadæme/ og
allt yfervalld og magt.
25 Þvi hønū byriar ad rykia/ * þar til
hañ fær lagt alla ovine under fætur
hans. * Matth. 22/ 44. etc.
26 Sa * sydaste ovinur/ sem̄ afmaaest/
er daudeñ. * Openb. 20/ 14.
27 Þvi * hñ hefur underlagt alla hlu-
te under hñs fætur. Eñ nær hañ seig-
er/ ad aller hluter sieu hm̄ underlagder /
þa er þad openbert/ ad hñ er undañtek-
eñ / sem̄ hønū hefur underlagt alla hlu-
te. * Matth. 11/ 27. etc.
28 Eñ nær aller hluter eru hønū und-
erlagder/ þa mun ꝫ * sialfur Sonureñ
hønū underleggiast/ sem̄ hefur underlagt
hønū alla hlute/ so ad Gud sie allt i øllū
* C. 3/ 23. C. 11/ 3.

29 Hvad

29 Hvad munu þeir aññars giøra/ sem
skijrast yfer þm̄ daudu/ ef þeir daudu
aungvañveigeñ uppriſsa? hvar fyrer
skijrast þeir þa og yfer þm̄ daudu?
30 Hvi *erum vier z i haaska a hvørre
stundu? * Rom. 8/ 36.
31 * Daglega dey eg fyrer vora **
hroosan sem eg hefe i Christo Jesu
Drottne vorum. * 2. Cor. 4/ 10.
** 1. Thess. 2/ 19.
32 Ef eg epter mañlegū hætte strijd-
de vid villu dijreñ i Epheso/ hvad hiaalp
ar þad mier/ ef þeir daudu ecke uppriſ-
sa: * latum oss eta og drecka/ þvi a
morgun deyum vier. * Es. 22/ 13. etc.
33 * Villest ecke/ vondt samtal spiller
goodum sidum. * Eph. 5/ 6. etc.
34 * Vakned riettvijslega/ og syndgeð
ecke/ þvi sumer vita ecke af Gude/ eg
tala ydur til bligdunar. * Rom. 13/ 11.
35 Eñ þar kyñe einhvør ad seigia:
* hvørneñ uppriſsa hiner daudu? og
med hvilijkum lijkama koma þr(frañ?)
* Ezech. 37/ 3
36 Þu daare/ þad sm̄ þu saaer/ lifnar
ecke/ *nema þad deye. * Joh. 12/ 24.
37 Og þvi þu saaer/ saaer þu ecke (sm̄)
þeim lijkama/ sm̄ verda skal/ helldur eiñ
sømlu kornenu/ maaske af hveite/ edur
af nockru ødru.
38 Eñ Gud giefur þvi lijkama/ so sm̄
hañ villde/ og hvøriu * af saadunum siñ
eigeñ lijkama. * 1. Mos. 1/ 11.
39 Ecke er allt holld sama holld/ helld
ur er aññad holld mañaña/ eñ aññad fien-
adarens / eñ aññad fiskaña / eñ aññad
fuglaña.
40 Og (þar eru) himnesker lijkamer og
jardnesker lijkamer/ eñ øñur er ad søñu
himneskra dyrd/ eñ øñur jardneskra.
41 Øñur er byrta soolareñar/ z øñur
byrta tunglsens/ og øñur byrta stiarn-
aña. Þvi ein stiarna yfergeingur adra
stiørnu i byrtuñe.
42 So er og upprisa framlideña/ Þad
verdur saad i forgeingelegleika/ og upp-
rijs i oforgeingelegleika.
43 Þad verdur saad i vansemd/ rijs upp
aptur * i vegsemd. * Phil. 3/ 20/ 21.
44 Þad verdur saad i veikleika/ rijs upp
aptur i kraapte/ Þad verdur saad natt-
urlegur lijkame / rijs upp aptur andleg-
ur lijkame. Þar er eirn nattfurlegur lij-
kame/ og þar er eirn andlegur lijkame.
45 So er og * skrifad: sa fyrste mad-
ur Adam/ er ordeñ ad lifande saal/ sa
sijdare Adam ad lijfgiøranda Anda.
* 1. Mos. 2/ 7.
46 Eñ ecke er fyrst hid andlega/ helld
ur þad nattfurlega/ sijdañ þad andlega.
47 Sa fyrste madur er af jørdu/ jard-
neskur / * Sa aññar madur er Drotteñ
af himne. * Luc. 1/ 78.
48 Hvilijkur sm̄ sa jardneske er/ þvi-
lijker eru og þeir jardneskir/ Og hvilijk-
ur sm̄ sa himneske er/ þvilijker eru og
þeir himneskir.
49 Og so sm̄ vier hofum bored mynd
hiñs jardneska / so muñū vier og bera
mynd þess himneska.
50 Eñ þetta seige eg/ brædur/ af þvi
* holld og blood kañ ecke ad erfa rijke
Guds/ ei helldur forgeingelegleikeñ erfa
oforgeingelegleikañ. * Mat. h. 16/ 17.
Joh. 1/ 12.
51 Sia/ eg seige ydur eirn leyndardom:
vier * muñū ecke aller sofna / eñ aller
munum vier umbreitast/
* 1. Thess. 4/ 15. etc.
52 J einum svip / a augabragde / vid
hiñ sijdasta * ludur (þyt/) þvi ludureñ
mun giella/ og hiner daudu munu upp-
rijsa oforgeingeleger/ og vier muñū um-
breitast. * Matth. 24/ 31.
1. Thess. 4/ 16.
53 Þvi þessu oforgeingelega byrjar ad
iklædast oforgeingelegleikanum / og *
þessu daudlega ad iklædast odaudlegleik-
anum. * 2. Cor. 5/ 4.
54 Eñ nær þetta forgeingelega mun
iklædast oforgeingelegleikañ/ og þetta
daudlega iklædast odaudlegleikañ / þa
mun þad ord skie/ sm̄ er * skrifad: dau-
eñ er uppsvelgdur i sigur * Es. 25/ 8.
55 Daude / hvar er þiñ broddur z hel-
vijte/ hvar er þiñ sigur?
56 Eñ broddur daudans er syndeñ/ eñ

* kraptur syndarennar er løgmaaled.
* Rom. 7/13.
57 Enn Gude sieu þacker / * sem giefur oss sigurenn / fyrer Drottenn vorn Jesum Christum. * 1. Joh. 5/5.
58 Þar fyrer/brædur mijner elskuleger/ vered støduger / obifanleger/ yfergnæfande alltijd i verke Drottens/ vitande/ ad * ydar erfide er ecke onytt i Drottne. * 2. Kron. 15/7.

XVI. Capitule.

Þeir verda æminnter til Stødugleika i Trunne og Kiærleikanum.

Enn um * þad tillag/ sem safnad er handa þeim heilogu/so sem eg hefe boded søfnudunum i Galatia/so giøred og þier.
* P. G. 11/29. Rom. 12/13.
2 * Þann fyrsta dag vikunnar legge hvør eirn hiaa sier sialfum/ safnande (so sem i stood/) þad sem hønum heppnadest / ad nær eg kiem / verde ei (fyrst) tillagenu safnad. * P. G. 20/7.
3 Enn nær eg kiem(þangad/)hvørium þier þa trued (þar til) med brefum/ þa sømu * vil eg senda(burt)ad flitia ydar goodvilld til Jerusalem.
* 2. Cor. 8. 16/19.
4 Enn ef þess giørest þørf / ad eg og skule reisa (þangad/ þa) kunna þeir ad ferdast med mier.
5 Enn * eg vil koma til ydar/ nær eg fer i giegnum Macedoniam/þvi eg fer um Macedoniam. * P. G. 19/21.
6 Enn eg verd/ kann skie (nockra stund) hiaa ydur/edr ogso dvel af vetureñ/so ad þier filged mier hvørt sem eg mun fara.
7 Þvi eg vil ecke sia ydur nu / þa eg reise um/ enn vona/ ad eg mune um nockurn tijma dvelia hiaa ydur/ * ef Drottenn lofar. * P. G. 18/21.
8 Enn eg mun tefia i * Epheso allt til Hvijtasunnunnar. * c. 15/32.
9 Þvi mier eru * dyr upplaatnar stoorar og krøptugar/ og (þar eru) marger mootstandarar. * P. G. 14/27.
10 Enn ef Timotheus kiemur/(þa)siaaed til/ ad hann sie hiaa ydur aan otta / þvi hann giører verk Drottens/so sem eg.
11 Þar fyrer * forsmaae hann eingenn / helldur filged hønum i fride/ ad hann kome til min / þvi eg bijd hans med brædrunum. * 1. Tim. 4/12.
12 Enn hvad Apollo / þeim broodur (er vidvijkiande/)þa hefe eg mikelega beded hann/ad hann kiæme til ydar med brædrunum. Og þad var aungvanveigenn hans vilie/ad hann kiæme nu/ enn hann mun komast nær hann fær hentugleika.
13 * Vaked/ standed i trunne/vered karlmannleger/ vered hrauster. * c. 15/34.
14 Láted alla ydar hlute skie i kiærleika.
15 Enn eg æminne ydur / brædur / þier þecked hus * Stephanæ/ad þad er * * frumgroode Achaiæ / og til þioonustu heilogum hafa þeir skickad sig sialfa.
* C. 1/16. ** Rom. 16/5.
16 Ad þier sieud og undergiefner þvilijkum / og sierhvørium þeim/ sem tilstirker og erfidar.
17 Enn eg gled mig af tilkomu Stephanæ og Fortunati/ og Achaici/ þvi hvad mig vantade af ydur / hafa þeir uppfyllt.
18 Þvi þeir hafa endurnært minn anda og ydar / kannest þar fyrer vid þvilijka.
19 Ydur heilsa søfnuder Asiæ / Ydur heilsa i Drottne mikelega * Aqvila og Priscilla / med safnadenum i þeirra huse. * P. G. 18/2.
20 Ydur heilsa aller brædurner / Heilsed hvør ødrum * med heilogum kosse.
*Rom. 16/16. 2. Cor. 13/12. 1. Thess. 5/26. 1. Pet. 5/14.
21 Pals * heilsan (skrifast) med minne (eigenn)hende. * Col. 4/18. 2 Thess. 3/17
22 Ef nockur ecke elskar Drottenn Jesum Christum/ hann vere eirn bølvadur hlutur/ Maran Atha.
23 * Naad Drottens Jesu Christi sie med ydur. * Rom. 16/24.
24 Minn kiærleike sie med ydur øllum i Christo Jesu/ amen.

Hinn fyrre (pistill)til Corinthios/ skrifadur fra Philippis/med Stephana og Fortunato/ og Achaico og Timotheo.

II S. Pals Pistell til Corinthios

I. Capitule.

Guds Fyrerheit eru øll Jaa ꝫ Amen
i Christo.

PAll postule Jesu Chri-
sti/ * ept' vilia Guds/
og Timotheus broder/
søfnude Guds / sm̄ er
i Corintho / med øllū
heilogū/ sm̄ eru i allre
Achaja. * 1. Cor. 1/1.
2 Naad * sie med ydur / og fridur af
Gude Fødur vorum / og Drottne Jesu
Christo. * Rom 1/ 7. 1. Cor. 1/ 3.
3 * Lofadur sie Gud ꝫ Fader Drottens
vors Jesu Christi/ Fader myskunsemd-
aña/og * * Gud allrar huggunar.
* 1. Pet. 3/ 1. * * Rom. 15/ 5.
4 Sem oss huggar i allre vorre hørm-
ung/ til þess/ad vier giekū huggad þa /
sm̄ eru i allre hørmung/ med þre hugg-
an/ er vier sialfer erum med huggader
af Gude.
5 Þvi * so sm̄ ad Christi pijster yfer
gnæfa til vor / so yfergnæfer og vor
huggun fyrer Christum. * Ps. 34/ 20.
6 Eñ hvort helldur vier þreingiumst
(þa skiedur þad) fyrer ydar huggun/
og hiaalpræde / * sem eblest i þolen-
mæde þeirra sømu þiañinga/ hvøriar
vier og lijdum/ edur vier huggumst/(þa
skiedur þad)af ydar huggun og hiaalp-
ræde. * C. 4. 15/ 17.
7 Og vor von er stadføst um̄ ydur/ med
þvi vier vitū/ad * so sm̄ þier erud hlut
takande þiañingañа/ so (verded þier)
og huggunareñar. * 2. Thess. 1. 4/ 7.
8 Þvi vier vilium ei ad ydur sie duled/
brædur/um̄ * vora þreinging/ sm̄ vier
fenngum i Asia/ þvi vier vorū yfer maata
þvingader yfer (vort) megn/ so ad vier
efudumst og um̄ lijfed. * P. G 19/ 23.
9 Eñ vier høfdum sialfer med oss
sialfum aalyktad/ad vier mundum deya/
so vier skilldum ecke treista uppa oss
sialfa/helldur a Gud/sem uppvekur þa
daudu.
10 Hvør ed frelsade oss ut af so storre
daudans (hættu/) og frelsar (eñ nu/)
uppa hvørn vier vonum/ þad hañ * eñ
nu mune frelsa (oss.) * 2. Tim. 4/ 18.
11 Ad ydur * tilhiaalpande med bæn fyre
fyrer oss/ so ad su nadar-giaafa/ sm̄ oss
er veitt af mørgum persoonum/ verde
og med þackargiørd af mørgum prijs-
ud fyrer oss. * Rom. 15 / 30.
12 Þvi þesse er vor hroosun / (sem er)
* vitnesburdur samvitsku vorrar / ad
vier i * * einfallldleika og hreinlinde
Guds/ecke i holldlegre skynseme/helldur
i naad Guds/ høfū umgeingist i heim-
enum/eñ helst hiaa ydur * Ebr. 13/ 18
* * Matth. 10/ 16.
13 Þvi vier skrifum ydur ecke adra hlute
til/eñ þa/sm̄ þier lesed/ edur ꝫ þecked/
eñ eg vona / ad þier muned og þeckia
þad allt til enda.
14 So sm̄ þier hafed og þeckt oss ad
nockru leite/ad vier * erū ydar hroosan/
eins sm̄ þier (erud)og vor (hroosan) a
þeim deige Drottens Jesu Christi.
* C. 5/ 12.
15 Og i þvi trauste villda eg koma til
ydar fyrre/ so þier feingud eirn añañ
velgiørning.
16 Og ad eg fyrre um̄ ydar (borg)ferd-
ast til * Macedonia / ꝫ aptur fra Ma-
cedonia koma til ydar / og verda fylgt
* * af ydur til Judæa. * P. G. 19/ 21.
* * 1. Cor 16/ 5.
17 Þar eg hafde nu raaded þetta af/ he-
fe eg þa lauslinde brukad? ed: þ eg ræd
af/ræd eg þad af epter holdenu? ad hiaa
mier sie * jaa/ jaa/og (sijdañ) nei/ nei ꝫ
* Matth. 5/ 37. Jak. 5/ 12.
18 Eñ Gud * er trur/ so ad vor ræda/
sm̄(er skien)til ydar/ var ecke jaa ꝫ nei.
* 1. Cor. 1/ 9.
19 Þvi Guds Sonur Jesus Christus/
sem er predikadur a medal ydar af oss/
af mier og Silvano og Timotheo/

var ecke ja og nei / helldur var ja i
honum.
20 Þvi so mørg fyrerheit Guds/ (sem
eru til/) eru ja i honum/ z amen i hon-
um/ Gude til dijrdar fyrer oss.
21 Eñ sa ed * stadfester oss med ydur i
Christo/ z sa oss hefur smurt/ er Gud.
* 1. Cor. 1/ 8. 1. Petr. 5/ 10.
22 Sem og iñsiglade oss/ og gaf * pant
Andans i hiørtu vor. * Eph. 1/ 14.
23 Eñ eg kalla Gud * til vitnes yfer
sælu mijna/ ad af þvi eg þyrme ydur/ er
eg ecke eñ nu komeñ til Corinthum.
* Rom. 1/ 9.
24 Ecke ad vier * drottnum yfer ydar
tru/ helldur erum vier samverkande i yd
ar fognude/ þvi þier standed i trunne.
* 1. Pet. 5/ 3.

II. Capitule.

Saurlijfes Madureñ/ um hvørn ad-
ur var skrifad / skal nu medtakast til
Safnadarens.

Eñ eg asetkade þetta med mier
sialfum ad (eg skyllde) ecke *
aptur til ydar koma med sorg.
* C. 12/ 21.
2 Þvi ef eg hrygge ydur / hvør er þa sa
sem gledie mig/ nema hañ/ sem er hriggur
giørdur af mier?
3 Og eg skrifade ydur þetta til / * so
ad eg / nær eg kiem / skyllde ecke hafa
sorg af þeim/ sem mier bar ad hafa glede
af/ Þvi eg treyste (þess) til ydar allra/
ad miñ fognudur sie allra ydar.
* C. 12/ 21.
4 Þvi af mikellre hørmung og angist
hiartans skrifade eg ydur til med mørgū
tarū/ Ecke so ad þier skylldud hrygg-
last/ helldur uppa þad/ ad þier skylldud
kiærleikañ þeckia / hvørn eg hefe yfer
fliootanlega til ydar.
5 Eñ ef nockur hefur hrygd af stad
komed / þa hefur hañ ecke hriggt mig
helldur ad nockru leite / so ad eg skule
ecke þijngia (med honū) alla ydur.
6 Þad er nog þeim sama/ ad hañ er so
straffadur af mørgum.
7 So ad þier þar i moote þvi helldur
fyrergiefed og hugsvaled (honū/) uppa
þad þvilijkur eirn uppsvelgdest ecke af
offstoorre sorg.
8 Þar fyrer aminñe eg ydur/ ad þier hafed (yd
ar) * kiærleika vid hañ. * 1. Cor. 16/ 41.
9 Þvi þess vegna hefe eg og skrifad
ydur/ so ad eg þeckte ydar raun/ hvørt
þier værud i øllum hlutū hlijdnger.
10 Eñ hvørium þier nockud tilgiefed/
(þeim tilgief) eg og / þvi og eg / ef eg
hefe nockud tilgiefed / þeim er eg hefe
tilgiefed / (þa er þad skied) fyrer ydar
saker/ i auglite Christi / uppa þad vier
verdū ecke satan ad aviñinge.
11 Þvi hañs uppaslætter eru oss ecke
okuñer.
12 Eñ þa eg kom til * Troada / til
(ad predika) evangelium Christi/ og * *
mier voru dyr opnadadar i Drottne/ þa
hafde eg aungva roo i mijnū anda / þvi
eg fañ ecke Titum miñ broodur.
* Ap. G. 16/ 8. * * 1. Cor. 16/ 9. 14/ 27.
13 Helldur kvadde eg þa z for til Ma-
cedonia.
14 Eñ * Gude sie þacker / sem alltijd
lætur oss sigre hroosa i Christo/ og ylm
þeckingar siñar openberar fyrer oss i
hvørium stad. * 1. Cor. 15/ 57.
15 Þvi vier erum Christi goodur ylm-
ur fyrer Gude/ * a medal þra/ sem hoolp
ner verda/ og a medal þeirra/ sem verda
fortapader. * 1. Cor. 1/ 18.
16 Þessū ad søñu ylmur daudans til
daudans / eñ hinum ylmur lijfsens til
lijfsens/ Og * hvør er til þessara hluta
hæfelegur? * C. 3. 5/ 6.
17 Þvi vier erum ecke/ so sem marger/ er
falsa ord Guds / helldur tølum vier so
sem af hreinlynde / ja so sem af Gude /
fyrer Guds augsyn i Christo.

III. Capitule.

Um Løgmaaled og Evangelium.

Tokū vier þa aptur til / ad hæ-
la oss sialfū? edur þurfū vier/
so sem nockrer / hools brefaña
vid til ydar / edur hools (bref-
aña) af ydur? * C. 5/ 12.
2 Vort * bref erud þier/ skrifad a vor
hiørtu/ sem verdur þeckt og lesed af øll-

um

um moñum. * 1. Cor. 9. 2/3.
3 Þier erud auglijster/ad þier sieud bref
Christi/ tilbued fyrer vora(þioonustu/)
*skrifad ecke med bleke/helldur med An-
da Guds lifanda/Ecke a stein-toblum/
helldur a holldlegum toblum hiartans.
* Jer. 31/33.

(Pistilleñ XII. S.D.epter Trinit.)
4 Eñ vier hofum þvilijkt traust fyrer
* Christum til Guds.
* Joh. 14/6. etc.
5 Ecke * ad vier sieum nijter af oss
sialfū til/ad huxa nockud/ so sm̄ af oss
sialfum til/ helldur þad vier erum nijt-
er/(þad) er af Gude. * c. 2/16.
Phil. 2/13.
6 Sa ed og giørde oss nijta til þienara
hins nija testamentis/ecke bookstafsens/
helldur Andans. Þvi bookstafureñ deyd-
er/eñ Andeñ lijfgar.
7 Eñ ef þioonustugiørd daudans med
bookstøfū grafeñ a steinum / skiede med
vegsemd / so ad Israels syner gatu ei
horft a* asioonu Mosis/søkum dijrdar
andlites hn̄s/ hvør ed er þo aflogd:
* 2. Mos. 34/30.
8 Þvi skyllde þa ei framar þioonustu-
giørd Andans vera med vegsemd?
9 Þvi ef þioonustugiørd fordæmingar
eñar var vegsamleg/þa mun miklu meir
ofergnæfa þioonustugiørd riettlætesens
i dijrdeñe.)
10 Þvi þad var jafnvel ecke vegsam-
legt/ sm̄ var vegsamlegt/ ad þvi leite /
saker þeirrar ypparlegū dijrdar.
11 Þvi ef þad sm̄ afmaest/skiede fyr-
er vegsemd / þa mun þad sm̄ blijfur /
miklu framar vera i vegsemd.
12 Med þvi vier hofum þa * þvilijka
von / brukum vier stoora diorfung ad
tala. * v. 4.
13 Og ecke so sm̄ Moses* heingde eina
skijlu fyrer sitt andlit / so ad Israels
syner horfdu ecke a endingu þess/ sem
afleggst. * 2. Mos. 34. 33/35.
14 Eñ þeirra * giedsmuner forherd-
tust. Þvi allt til þessa dags varer
su skijla i lestre þess gamla testament-
is / oafteket/þvi hun afleggst i Chri-
sto. * Es. 6/10.
15 Helldur allt til þessa dags / nær
Moses er leseñ / liggur ein skijla yfer
þeirra hiarta.
16 Eñ ef þ * snere sier til Drottens/
þa burttækest skijlañ. * Rom. 11. 23/26
17 Eñ * Drotteñ(er)Andeñ/eñ hvar
Ande Drottens (er/) þar (er) frelsed.
* Joh. 4/ 24.
18 Eñ vier aller med* obyrgdre asioo-
nu so sm̄ i speigle skoande dijrd Drott-
ens/ ummyndunst ** til somu myndar
fra dijrd til dijrdar/ so sm̄ af Drottens/
Anda. * 1. Cor. 13/12. ** Rom. 8/29.

IV. Capitule.

Evangelium gagnar ecke ollum sem
heyra þad.

Fyrer þvi / med þvi vier hofum
þetta embætte / so sem * vier
hofum nu myskun odlast / þa
letiunst vier ecke. * 1. Cor. 7/27
2 Helldur hofū vier afsagt heimugleg
ar skamer/og umgaungunst ecke i* flæt-
skap / folsum og ecke ord Guds / helld
ur i openberan sañleikans giørande oss
velþockada i allra mana samvitsku / i
Guds augsijn. * 1. Thess. 2/5.
3 Eñ ef og vort evangelium er huled/
þa er þad/ fyrer þ̄m / sem fyrerfarast/
huled. * 1. Cor. 1/ 18.
4 J hvoriū gud veralldar þessarar hef
ur forblindad hugskot vantruadra / ad
ei lijse þeim lioos evangelii um̄ dijrd
Christi/*hvor ad er mynd Guds.
* Ebr. 1/3 etc.
5 Þvi* ei prediku vier oss sialfa/helld
ur Christum Jesum eirn Drotteñ / eñ
oss sialfa ydar þienara/ saker Jesu.
* C. 1. 24.
6 Þvi sa er* Gud/sm̄ baud lioosenu ad
(fram) skijna ur myrkrenu/ sa sem **
lioomade i vorum hiortū/ til upplijsing-
ar Guds dijrdar þeckingar i auglite Je-
su Christi. * 1. Mos. 1/3.
** 2. Pet. 1. 9.
7 Eñ vier hofū * þeñañ fiesiood i leyr
kierum/ so ad yferburdur kraptarens sie

Guds og * * ecke af oss. * c. 5/ 1.
* * 1. Cor. 2/ 5.
8 Alla vega þiaunst vier/ eñ ad þreing
iunst ecke / Vier efunst (ad sönu/) eñ
orvæntum ecke.
9 Vier lijdum ofsookn/ eñ * verdū ecke
yfergiefner (þar i/) Oss verdur nidur-
varpad/ eñ fyrerförunst ecke.
* Ps. 37/ 24.
10 Vier sem * berum alltijd deydingu
Drottens Jesu i kring a lijkamanū/ so
ad lijf Jesu a lijkama vorum openber-
est. * Rom. 8/ 17.
11 Þvi vier/ sm̃ lifum / verdū alltijd *
til daudans framselder / sökum Jesu /
so ad lijf Jesu openberest i voru daud-
legu hollde. * Ps. 44/ 23. Matth. 5/ 11.
12 So er * dauden ad sönu verkande i
oss/ eñ lijfed i ydur. * 1. Cor. 1/ 6.
13 Eñ med þvi vier höfū þañ sama
Anda truareñar/ epter þvi * sm̃ skrifad
er: eg trude/ þar fyrer talade eg / Þa
truum vier ꝛ/ þar fyrer tölum vier eirn-
eñ. * Ps. 116/ 10.
14 Vitande / ad sa/ sem * uppvakte
Drottenn Jesum/ hañ mun og fyrer Je-
sū oss uppvekia/ og lata (oss) framkoma
med ydur. * P. G. 3/ 15. etc.
15 Þvi þad (skiedur) allt saker ydar/ *
so ad su yferfliotanlega naad fyrer þack
argiörd margra yfergnæfe til dyrdar
Guds. * Rom. 5/ 15.
16 Þar fyrer letiunst vier ecke/ helldur
og þott vor ytre madur * fordiarfest/
þa endurnyast þo sa * * innre dag fra
deige. * 1. Pet. 4/ 1. * * Eph. 3/ 16.
17 Þvi vor * hörmung/ sm̃ er skamvinñ
ꝛ lett/ verkar oss eitn miög yfergnæfan
legañ eilijfañ vitkugleika dyrdareñar.
* Rom. 8/ 18.
18 Þar vier * ecke alijtum þa sijnelegu
hlute / helldur þa osijnelegu / þvi þeir
sijnelegu eru tijmanleger/ eñ hiner osijne
legu eilijfer.

V. Capitule.

Þeir Truudu vona hiña Eilijfu Giæda.

Þvi vier vitum/ ad ef * hus vort
ar jardnesku tialldbudar verd-
ur nidurbroted / þa höfū vier
bygging af Gude/ * * eitt hus/
sm̃ ei er med höndū giort/ eilijft a himn
um. * 2. Pet. 1. 13/ 14. * * Joh. 14/ 2.
2 Þvi epter þessu * andvörpum vier/
hafande laungun epter / ad yferklædast
voru heimkyñe / sm̃ er af himne.
* Rom. 8/ 23.
3 Þo * so/ ef vier og fiñunst ijklædder/
ecke nakter. * Openb. 16/ 15.
4 Þvi ꝛ vier/ sm̃ erum i (þessare) tiallda
bud/ andvörpum * þunga hladner / af
þvi vier vitum ecke afklædast / helldur
yferklædast / so ad hid daudlega verde
uppsvelgt af lijfenu. * Spek. 9/ 15.
5 Eñ sa / sm̃ hefur tilbued oss til þess
sama/ er Gud/ sm̃ gaf oss * pant And-
ans. * Eph. 1/ 14.
6 Þar fyrer erum vier fullörugger
alltijd/ og vitum/ ad a medañ vier buū
i lijkamanum / erum vier utlender fra
Drottne.
7 Þvi fyrer truna / framgaungum *
vier/ ecke ꝥ skodunena. * 1. Cor. 13/ 12.
8 Eñ vier erum fullörugger / og höf
um meire þocknan ad vera utlender fra
lijkamanum/ ꝛ fara heim til Drottens.
9 Þar ꝥ erū vier og kostgiæfner/ hvört
helldur vier erum * heima edur fiarlæg-
er/ ad þocknast hönum. * Phil. 1/ 23.
10 Þvi oss byriar öllum ad openberast/
fyrer doomstole Christi/ so ad hvör med
take þad sm̃ er giort af lijkamanum/
epter þvi/ sm̃ hañ hefur giort / hvert
helldur gott edur illt. * Rom. 14/ 10. etc
11 Med þvi vier þa * vitū otta Drott
ens / yfertölum vier meñena / eñ fyrer
Gude erum vier augliooser/ eñ eg vona/
ad vier ogso sieum i samvitskum ydar
augliooser. * Job. 31/ 23.
12 * Þvi ecke hroosū vier oss a nij ꝥ yd
ur/ helldur giefū ydur ordsök til ad hro-
sa ydur af oss. So þier hafed (nockud)
a moote þeim/ sm̃ hroosa sier i (utvort
es) munne/ ꝛ ecke af hiarta. * c. 3/ 1.
13 Þvi ef vier erum * fra oss numder/

þa

Þa er þad Gude/edur ef vier erum med rænu/þa er þad fyrer ydur.
* C. 11. 16/ 17.
14 Þvi kiærleike Christi knyr oss til.
15 Þvi vier holldum/ad fyrst eirn er *
fyrer alla dæeñ/ þa sieu þr aller daud-
er/Og hn̄ deide fyrer alla/**ad þeir/
sm̄ lifa /life ecke hier epter sier sialfū/
helldur þeim/ sm̄ fyrer þa er dæeñ og
upprisiñ. * 1. Tim. 2/6. Ebr. 2/ 9.
** Rom. 14. 7/ 8.
16 Þar fyrer þeckium vier nu hier ept
er aungvañ epter holldenu / eñ ef vier
høfū z þeckt Christum epter holldenu/
þa þeckium vier (hañ)nu ei framar.
17 Þar fyrer * ef nockur er i Christo/
(þa er hañ)ein ny skiepna / ** þeir
gømlu hluter eru um̄lidner / sia / aller
hluter eru ordner nyer. * Rom. 8/ 10.
** Es. 43/ 19. Openb. 21/ 5.
18 Eñ aller hluter eru af Gude / sm̄
* forlykade oss vid sig sialfañ fyrer
Jesum Christū/og gaf oss embætte for-
lykunareñar. * Rom. 5/ 10.
19 So ad*Gud var i Christo/ forlyk-
ande heimeñ vid sig sialfañ/tilreiknan-
de þm̄ ecke þra synder / z uppreisande
a medal vor ord forlykunareñar.
* Rom. 3. 24/ 25.
20 So erum vier * sende bodar i Chri-
sti stad/ so sm̄ Gud(sialfur)æminte(yd
ur)fyrer oss. Vier bidium i Christi stad/
læted forlyka ydur vid Gud. * Es. 52/7
1. Cor. 4/ 1.
21 Þvi þañ/ * sem ecke visse af synd/
hefur hañ giørt ad synd fyrer oss / so
ad vier yrdum riettlæte Guds ** i høn
um. * 1. Pet. 2/ 22. ** Col. 1/ 14.
Eph. 1. 6/ 7. Phil. 3/ 9.

VI. Capitule.

Guds Naad maa ei vanbrukast.
(Pistilleñ 1. S.D. i Føstu.)

Eñ vier æminnū(ydur)z/so sm̄*
medhialpendur/ ad þier hafed
ecke til forgiefens naad Guds
medteked. * 1. Cor. 3/ 9.
2 Þvi * hañ seiger : a þægelegū tyma
bænheyrda eg þig/og a deige hialpræde
sens hialpade eg þier/Sia/ **nu er
sa þægelege tymeñ / sia / nu er dagur
hialpradesens. * Es. 49/ 8.
** Luc. 4/ 19.
3 Gefum* oss ecke i nockru giefa neina
hneixlan/ so (vort) embætte ecke lastad
verde. * Matth. 18/ 6.
4 Helldur* audsynū oss sialfa i øllum
hlutū/ so sm̄* * þienarar Guds/i mik-
elle þolenmæde/ i hørmungum/i naud-
þurftū/ i angistum/ * c. 4/ 2.
** 1. Cor. 4/ 1.
5 J hudstrokū/ i myrkvastofum/i upp-
hlaupum / i erfidesmunum/ i vøkum/ i
føstum/
6 J hreinleika/ i visku/i langlundar
giede / i goodlynde/ i heiløgum Anda/ i
hræsneslausum kiærleika/
7 J orde sañleikans/ i * krapte Guds/
fyrer vopn riettlætesens / til hægre og
vinstre(handar/) * 1. Cor. 2/ 4.
8 Fyrer vegsemd og vansemd / fyrer
vanrikte/ og gott rikte/sm̄ svikarar/og
(þo)sañorder:
9 So sm̄ okuñuger/og (þo) kuñuger/
So sm̄ þeir * ed deya/og sia/ vier lif-
um/ So sm̄ hegnder/ og (þo) ecke lyf-
latner: * c. 4. 10/ 11.
10 So sm̄ hriggver / eñ alltyd glader/
So sm̄ * fatæker/eñ(þo)marga aud-
uga giørande/ So sem eckert hafande/
og eigande(þo)alla hlute) * c. 8/ 9.
11 Vor muñur er opeñ vid ydur / þier
Corinthu meñ/vort hiarta er utbreidt.
12 Þad er ecke þreingt ad ydur / þad
oss vidvykur/helldur er þreingt ad ydur
i ydar hiørtum.
13 Eg tala (vid ydur/) sem vid (myn)
børn/ ad þier endurgiallded þad sama /
utbreidest þier eirneñ.
14 * Draged ecke añarlegt ok med van
truudū/ Þvi ** hvada hluttoku hefur
riettlæted med ranglætenu ? og hvada
samlag hefur lioosed vid myrkred ?
* 5. Mos. 7/ 2. ** Eph. 5/ 11.
15 Og hvørneñ kañ Christus* ad ver-
da samhlooda vid Belial : edur hvøria
hlutdeild hefur truadur med vantruud-
um ? * 1. Kong. 18/ 12.

16 Eda hvort samkomulag hefur
musterе Guds vid skurgodeñ? Þvi þier
erud *musteri lifanda Guds / So sem
Gud * *hefur sagt: eg vil bua i þeim/
og uñgangast (þar i/) Og eg vil vera
þeirra Gud / og þeir skulu vera mitt
folk. *1.Cor.3/16. * *3.Mos.26/12
17 * Þar fyrer ganged midt ut fra
þeim/ og fraskilied ydur/ seiger Drott-
eñ / og snerted ecke nockud ohreint: og
eg vil medtaka ydur/ * Es. 52/11.
Openb. 18/4. etc.
18 Og eg vil vera * ydar Fader/ og þier
skulud vera miñer syner og dætur/ seig
er Drotteñ almattugur. *Jer.31/19.
C.32/38. Openb. 21/3.

VII. Capitule.

Hrygd i Gude er Gagnleg.

Ha med þvi vier høfum slijk fyr-
heit/ þier elskanleger / * þa
hreinsum oss sialfa af øllum
saurugleika holldsens og and-
ans/halldande til enda heilagleikanum i
otta Guds. * 1. Joh. 3/3.
2 Medtaked oss/ * Aungvū høfū vier o-
rett giort /aungvañ høfū vier skiemt/
eingañ høfū vi' ásælst. * P.G.20/33
3 Eg seige (þad)ecke til fordæmingar/
þvi eg hefe þad fyrersagt/ ad þier vær
ud * i vorum hiørtū/ til ad deya og lifa
til samans. * c. 6. 11/ 12/ 13.
4 * Med stoorre diorfung tala eg til
ydar / Eg hroosa mier miøg af ydur /
Eg er fullr af huggun/ Eg er yfergnæf
anlegur i gledeñe i allre vorre hørmung.
* Philem. v. 8.
5 Þvi þa vier komum i Macedoniam/
hafde vort holld aungva roo / helldur
vorum vier alla vega þvingader/utvort
es (voru) strijd/iñvortes skielfingar.
6 Eñ * Gud/sem huggar þa lijtelmoot
legu/huggade oss med tilkomu Titi.
* C. 1. 3/ 4.
7 Eñ ecke alleinasta med hañs tilkomu /
helldur z eirneñ med þeirre huggun/sem
hañ var huggadur med af ydur/ er hañ
kuñgiørde oss ydar epterlaungun/ ydar
harm/ ydar vandlæting vegna miñ/ so
ad eg mætte framar glediast.
8 Þvi þo eg * hafe hrygt ydur med Bref-
enu/ þa ydrar mig þess ecke/þo ett þess
hafe mig ydrad / þvi eg sie ad þad bref
hefur þo ecke nema um nockra stund
hrygt ydur: * c. 2/ 4.
9 So gledst eg(þo)nu/ ecke þar af/ ad
þier urdud hrigger/helldur ad þier urd
ud hriggver til ydrunar/þvi þier urdud
hriggver epter Gude / so ad þier hafed
ei i nockurn maata feinged skada af oss.
10 Þvi su * hrigd epter Gude/verkar
ydran til himalprades / hvørrar ei þarf
ad ydrast / eñ heimsens hrigd verkar
daudañ. * Matth. 5/ 4. c. 26/ 75.
11 Þvi sia / þad sama / ad þier urdud
hriggver epter Gude / hvad mikla kost-
giæfne hefur þad verkad i ydur/ja for-
svar/ ja stigd/ ja otta/ ja epterlaung-
un / ja vandlæting/ ja hefnd? i øllu
hafed þier audsynt ydur ad vera hreina
i þvi verke.
12 Þar fyrer / þo eg hafe skrifad ydur
til/ (þa) er þad (þo) ecke skrifad fyrer
hañs saker/sem orett giørde/ og ei helld-
ur fyrer hañs saker/ sem orett leid/helld-
ur saker þess / ad opinber yrde vor ma-
stundan ydar vegna hia ydur i auglite
Guds.
13 Þar fyrer erum vier ordner huggad
er af ydar huggan/eñ længtū meir glødd
umst vier af føgnude Titi/ ad hañs ande
er endurnærdur af øllū ydur.
14 Þvi * þo eg hroosade nøer miked vid
hañ af ydur/ þa er eg ei til skamar ord-
eñ/ helldur so sem vier tøludū alla hlute
i sañleika til ydar/so er og vor hroosun
fyrer Tito sañleikur ordeñ.
* 2. Thess. 1/ 4.
15 Og hoñū er af hiarta yfergnæfan-
legar vel til ydar / nær hañ miñest all-
ra ydar hlijdne / hvørneñ þier med ugg
og otta medtookud hañ.
16 So * gled eg mig/ ad eg i øllū hlut-
um treiste ydur. * 2. Thess. 3/ 4.

VIII. Capitule.

Kiærleikans Verk eiga ad auglijsast.

Eñ

Eñ vier kuñgiørum ydur / bræd-
ur/ þa * nad Guds/ sm̃ giefeñ
er i søfnudunum i Macedonia.
* Rom. 15/ 26.
2 Ad i mikelle * reynslu hørmungareñ-
ar / var yfergnæfanlegur þeirra føgn-
udur/ og ad þra mikel fatækt yfergnæf
de til audæfa einfalldleika þeirra.
* C. 7. 4/ 13.
3 Þvi þad vitna eg/ ad epter megne/ og
yf' megn fram voru þeir sialfviluger/
4 Med margfalldre aminingu oss bid-
iande/ ad vier * medtækiū þañ velgiør-
ning og þa utdeiling tillagsens / sem
skiede handa þm̃ heiløgu. * c. 9/ 1.
p. G. 11/ 29.
5 Og ecke sm̃ vier vonudum / helldur
gafu þeir sig sialfa fyrst Drottne/ og
(sidañ) oss/ fyrer vilia Guds.
6 So vier mattū eggia Titum/ ad so
sm̃ hñ hafde adur uppbyriad/ so skillde
hañ og til lykta leida hia ydur / eirneñ
þeñañ velgiørning.
7 Eñ lyka so sm̃ þier i øllu yfergnæf
ed / i truñe og ordenu / og þeckingu/ og
allre kostgiæfne/ og i ydar elsku til vor/
so stæd eirneñ til/ ad þier yfergnæfed i
þessum velgiørninge.
8 Eg seige ecke af vallde/ helldur/ med
þvi hiner adrer eru so kostgiæfner/ (þa)
reyne eg og ydar kiærleika/ (hvørt hañ
er) riett (natturlegur.)
9 Þvi þier þecked nad Drottens vors
Jesu Christi/ * ad hañ vegna ydar er
fatækur ordeñ/ þar hañ var rykur/ ad
þier af hñs fatækt ryker yrdud.
* Luc. 9/ 58.
10 Og eg gief myna * meining i þessu
(til vitundar/) þvi þ er ydur nytsam-
legt / sm̃ byriudud ecke einasta ad giø-
ra/ helldur og ad vilia/ fyrer einu are.
* 1. Cor. 7. 6/ 25.
11 So fullended nu ad giøra (þad/) ad
so sm̃ þar var sialfkrafa goodfyse *
til ad vilia / so sie (hun) og til ad full-
enda/ af þvi er þier hafed til.
* Phil. 2/ 13.
12 Þvi þar sm̃ * sialfkrafa goodfyse
geingur fyrer/ epter þvi sm̃ hvør hefur
til/ (þa) er hñ þægelegt/ ecke epter þvi/
sem hñ ecke hefur til. * Marc. 12/ 43.
13 Eñ þetta er ei (sagt/) so ad adrer
hafe hvyld/ eñ þier þvingun.
14 Helldur ad (þad skule ske) ad jøfn-
ude / so ad a þessum tyma bæte ydar
nægd * þeirra skort / uppa þad þeirra
nægd bæte (hier epter) ydar skort/ so ad
jøfnudur verde. * c. 9/ 12.
15 So sm̃ * skrifad er : sa sem miklu
(safnade/) hafde ecke þess meira/ og sa
er litlu (safnade/) hafde ecke þess
miña. * 2. Mos. 16/ 18.
16 Eñ * þacker sieu Gude / sm̃ gaf
slyka kostgiæfne vegna ydar i hiarta
Titi. * c. 9/ 15.
17 Þvi hñ medtook þa aminning/ eñ
med þvi hñ var miøg kostgiæfeñ / for
hañ sialfviliugur ut til ydar.
18 Eñ vier sendū og med hønum þañ
brodur/ sm̃ hefur hroos i evangelio um̃
alla safnadena.
19 Eñ ecke þad alleinasta / helldur er
hañ og tilsettur af søfnudunū til ad
vera vor førunautur/ med þm̃ velgiørn
inge / sem * er radstafadur af oss/
sialfū Drottne til dyrdar/ z ydar sialf-
krafa goodfyse (til lofstyrs.)
* Gal. 2/ 10.
20 Takande oss vara fyrer þessu / ad
eingeñ (kyñe) ad lasta oss/ * vegna þessa
rykuglega tillags / sem er radstafad
af oss. * c. 9/ 1.
21 Forhugader/ ad breita radvandlega/
ecke alleinasta fyrer Drottne/ helldur z
eirneñ fyrer moñunum.
22 Eñ vier sendum asamt þm̃/ brood-
ur vorn/ hvørn vier høfum reint i mørg
um (hlutū) opt lega / ad vera kostgiæf-
eñ/ eñ nu miklu kostgiæfnare af þvi
mikla trauste til ydar.
23 (Nu) hvørt helldur * þ er Titus/
(þa er hñ) miñ stallbrooder z medhialp
are hia yd:/ edur brædur vorer/ (þa eru
þeir) ** postular safnadaña/ z dyrd
Christi. *c 12/ 18. ** Rom. 16/ 7.
24 Syned þvi auglysing ydar kiærlei-
ka z vorrar hroosunar af ydur vid þa/

i augsyn ſafnadaña.

IX. Capitule.

Þeim Heilögu byriar ad hiálpa i Stundlegum Hlutum.

HVi um̄ * tillaged til hiña hei-
lögu er mier ecke þörf ad ſkri
fa ydur. * c. 8. 4/ 20.
2 Þvi eg þecke ydar * fuſañ vil
ia/hvöriũ eg hrooſa um̄ ydur/ vid þa
Macedoniſku / (og ſeige) ad Achaia er
reidubueñ fyrer einu áre/ z ſu kappgyr
ne/ſ(ſtood) af ydur/upphvakte marga.
* C. 8/ 19.
3 Eñ eg ſende * brædurnar / ſo ad vor
hrosun um̄ ydur yrde ecke fányt i þeſſu
efne/ſo þier ſieud reidubuner / ſo ſm̄ eg
hefe ſagt. * c. 13/ 13.
4 Uppa þad/ef þeir Macedoniſku kiá
me med mier og finde ydur oviðbuna/ad
vier þa ecke yrdũ til minkunar/ ad vier
ecke ſeigium/ (ſiálfer) þier/af þvilyku
ſtadföſtu hrooſe.
5 Hvar fyrer mier ſyndeſt naudſynlegt
ad áminña brædurnar / ad þeir fære á
undañ til ydar / og tilreiddu þa ydar
bleſſan / ſm̄ fyrerfram̄ er kuñgiord/ ad
hun ſie til reidu/ſo ad þad kuñe ad vera
* ein bleſſan/og ecke ſo ſem nyðſka.
* 1. Sam. 25/ 27.
6 Þvi þetta(meina eg:) * hvör ed ſá-
er nrifflega/mun og nrifflega uppſkiera/
og hvör ſm̄ ſáer i bleſſan/hañ mun og
i bleſſan uppſkiera. * Ordsk. 22/ 8.
7 Sierhvör (giefe) epter þvi ſm̄ hañ
hefur áſett ſier i hiarta / ecke af hrygd
edur naudung/ * þvi hyrañ giafara elſk
ar Gud. * 2. Moſ. 25/ 2.
8 Eñ Gud er máttugur ad láta alla
náð yfergnæfa hiá ydur / ſo ad þier i
öllum hlutũ a öllum tymũ alla gnægd
hafande / yfergnæfed til allra goodra
verka.
9 So ſm̄ * ſkrifad er: hañ utdreifde/
hñ gaf þeim fátæku/hñs riettlæte var
er ad eilyfu. * Pſ. 112/ 9.
10 Eñ ſa ed giefur ſæded ſádmañenũ/
giefe og brauð til fædſlu / og hañ marg
falde ydar ſæde / og auke ávexte ydar
riettlætes.
11 Þier ſm̄ i öllu erud audgader til alls
einfalldlegleika / hvör ed verkar fyrer
oſſ/ad Gude ſkeu þacker giördar.
12 Þviad þionuſtugiörd þſſa offurs upp
filler ecke alleinaſta naudþurfter hiña
heilögu/helldur er z yfergnæfanleg fyr-
er margra þackargiörder til Guds.
13 Fyrer reynſlu þeſſarar þioonuſtu-
giördar/ſem vegſama Gud/fyrer under
giefne ydar vidurkieñingar evangelij
Chriſti/og fyrer einfalldleik utbytingar
eñar/til þeirra og til allra.
14 Og fyrer þeirra bæn fyrer ydur /
hvöria ad forleinger epter ydur / ſaker
þeirrar * yfergnæfanlegu nádar Guds/
ſem er i ydur. * c. 8/ 16.
15 Eñ þöck ſie Gude fyrer ſyna oút-
ſeigianlegu gáfu.

X. Capitule.

Su ſaña hrooſan er/ad hrooſa ſier i Gude.

EN eg ſiálfur Páll áminne ydur
fyrer * hogværd og millde Chri
ſti/(eg) ſm̄ er ad ſoñu/ nær eg
er i nálægd/ lytelmotlegur hiá
ydur/eñ fráverande er eg fullhuga vid
ydur. * Rom. 12/ 1.
2 Eñ eg bid/ (ad þad ſkule) ecke (giör-
aſt mier þörf) nálægũ ad bruka (miñ)
myndugleika / med hvörriũ eg meina eg
hafe diarfur vered vid ſuma / ſm̄ hall-
da oſſ ſo ſem vier um̄geingiumſt epter
holldenu.
3 Þvi þo vier um̄gaungumſt i holldenu/
ſtryðum vier ecke epter holldenu.
4 Þvi * vopn herfarar vorrar eru ecke
holldleg/ helldur kröptug fyrer Gud/til
ad um̄kutna feſtingunum. * Eph. 6/ 13
5 Vier nidurbriootum áſetninga og
alla hæd/ſm̄ ſig upphefur i moote þeck-
ingu Guds / og tökum fángeñ allañ
ſkilning under hlyðne Chriſti.
6 Og erum reidubuner ad hefna all-
rar ohlyðne / nær ydar hlyðne er full-
komeñ.
7 Siáed þa(hlute/ſm̄ hafa utvortes)
áſynd/

misſkynd/ Ef nockur reider ſig(þar uppa)
med ſiälfum ſier/ad hañ heyre Christo
til/ þa hallde hñ og þetta þar i mote
med ſiälfũ ſier/ad eins ſem hñ er Chri-
ſti/ſo ſieum vier og Chriſti.
8 Þvi þott eg * ad ſoñu nockud fram
ar hrooſade mier af voru vallde / ſem
Drottẽñ hefur giefed oſſ til uppbygg-
ingar/ og ecke til ydar nidurbrots/ (þa)
munde eg ecke verda til ſkam̃ar.

* C. 12/6.

9 Ad eg ſkyneſt ecke ſo ſm̃ hræda ydur
med brefunum.
10 Þviad brefeñ eru/ ſeigia þeir/þung
og ſterk/ eñ * nälægd lykamans breiſk/
og mäled audvyrdelegt. * v. 1.
11 Þvilykur eirn þeinke þad/ad þvilyk-
er vier erũ i orde/i brefunum fiarlæger/
þvilyker vilium vier og vera nälæger i
verkenu.
12 Þvi vier * þorum ecke ad reikna oſſ
edur bera oſſ ſamañ vid ſuma/ ẽ hroo-
ſa ſier ſiälfum / eñ þar þeir mæla ſig
ſiälfa med ſiälfum ſier / og ſig ſiälfa
ſamañ vid ſiälfa ſig / þad ſkilia þeir
ecke. * C. 3/ 1.
13 Eñ vier hrooſum oſſ ecke af þeim
hlutum/ er vier ecke (kuñũ)mæla/helld-
ur epter mælingu * regluñar / hvøria
mælingu Gud hefur oſſ affſkamtad/
ad gieta näd allt til ydar.

* Rom. 12/ 3.

14 Þvi vier utþeñũ oſſ ecke oflangt/
ſo ſm̃ vier hefdũ ecke näd til ydar / þvi
ẽ allt til ydar høfũ vier komeſt ĩ evan-
gelio Chriſti.
15 So vier hrooſum oſſ ecke af þeim
hlutum/ſm̃ vier ecke kuñũ ad mæla/ i *
añarlegum erfidesmunum/helldur høfũ
von/ ad i þvi ydar tru vex (ſo) i ydur/
muñũ vier mikklaſt epter vorre mælin-
gu/ yfergnæfanlega/ * Rom. 15/ 20.
16 Til ad predika evangelium fyrer
þeim/ſm̃(bua) fyrer handañ ydur/ ecke
til ad hrooſa oſſ af añarlegre reglu/ af
þeim (hlutum/ſm̃ eru)tilbuner.
17 Eñ hvør * ſier hrooſar/ ſa hrooſe
ſier i Drottne. * 1. Cor. 1/31. etc.

18 Þvi ſa ſm̃ hrooſar ſier ſiälfum/ *
er ecke(noog)reindur/ helldur ſa/ hvør-
um Drottẽñ hrooſar. * Ordsk. 27/2.

XI. Capitule.

Poſtuleñ mä traudt hrooſa ſier / ſak
er Falſ-Poſtulaña.

Giæfe Gud/ ad þier(villdud)um
litla ſtund hallda (mier) til
gooda myna favitſku.
2 Þvi eg vandlæte vegna ydar med
vandlætingu Guds / þvi eg hefe faſt-
nad ydur einum mañe/ſo ad * eg i hend-
ur feinge eina flecklauſa mey Chriſto.

* 3. Moſ. 21/ 13.

3 Eñ eg ottaſt/ad ſo ſm̃ * høggormur
eñ ſveik Evu med ſlægd ſiñe / ſo mune
ſpillaſt ydar gieds muner fra þm̃ ein-
falldleika/ ſem er i Chriſto.

* 1. Moſ. 3. 4 / 13. Joh. 8 / 44.

4 Þvi ef eirn ſm̃ kiemur/predikar eirn
añañ Jeſum / hvørn vier ecke predikũ/
edur þier medtakeð eirn añañ anda/ſem
þier ecke medtookud / edur eitt * añad
evangelium/vid hvøriu þier ecke tookud/
þa umlidud þier(hñ)vel. * Gal. 1. 8/ 9.
5 Þvi eg * helld / ad eg ſie ecke miñe-
hattar eñ þeir hellſtũ poſtular.

* C. 12/ 11.

6 Og þott eg ſie * fäfroodur i tale /
(er eg þad)þo ecke i ſkynſemeñe/helld-
ur erum vier i allañ mäta opinberader
i øllum hlutũ hiä ydur. * 1. Cor. 1/17.
C. 2. 1/ 13.
7 Edur giørda eg ſynd / þar eg hefe
mynkad ſiälfañ mig / ſo þier upphefd-
uſt ẽ þviad * fyrer eckert hefe eg ydur
Guds evangelium bodad. * 1. Cor. 9/18.
8 Adra ſøfnude hefe eg ränt/ takande
* verkalaun af þm̃/til ad þioona ydur.
Og(þa eg var) nälægur hiä ydur/ og
mig braſt / þa var eg aungvum * * til
þyngſla med ſlenſkap * P. G. 20/33.

** 2. Cor. 12 / 13.

9 Þvi myna naudþurft uppfylltu bræd
urner / ſm̃ komu fra Macedonia/Og i
øllum hlutũ giætta eg myn/ad vera yd-
ur ecke þyngſla/ og vil frām̃veiges giæ-
ta myn(ſo.)
10 (So ſañarlega ſm̃)ſañleike Chriſti
er

er i mier / mun þesse hroosan ecke til-
byrgiast um̃ mig i løndum Achaiæ.
11 Hvar fyrer? þvi eg elska ydur ecke?
Gud veit þad.
12 Eñ hvad eg giøre / og vil giøra /
(þad giøre eg) so ad eg take fra þeim
alla ordsøk/ sem ordsøk vilia hafa/ ad
i þvi sem þeir hroosa sier/ (kuñe) þeir
fiñast eins og vier.
13 Þvi * þess hattar fals-postular eru
svikuler erfides meñ / sm̃ um̃myndast i
postula Christi. * Phil. 3/ 2.
14 Og þad eru ecke undur / þvi sakan
sialfur um̃myndast i eingel liooßens.
15 Þvi er þad ecke miked/ þoott og hñs
þienarar um̃myndest/eins sm̃ (þr være)
þienarar riettlætesens/ hvørra endalok
mun verda epter verkum þeirra.
16 Aptur seige eg / so ecke meine mig
nockur * skynlausañ ad vera/ eñ ef añars
ecke/ þa medtaked mig og so sm̃ eirn skyn
lausañ/ ad eg ogso nockud lijted kuñe ad
hroosa mier. * C. 12/ 6.
17 Hvad eg (nu) tala/ tala eg ecke epter
Drottne / helldur so sm̃ i fævilsku / i
þessare stadfastre hroosan.
18 Med þvi marger hroosa sier epter
holldenu/ vil eg og hroosa mier:
(Pist. II. S. D. i Niju B. F. Serag.)
19 Þvi þier um̃lijded giarnañ fæfrooda/
med þvi þier erud viter.
20 Þvi þier um̃lijded/ þoott nockur giø
re ydur ad þrælum / þoott nockur upp-
ete (ydur/) þoott nockur take (nockud/)
þoott nockur upphroke sier/ þoott nock
ur slæe ydur i andlited.
21 Epter ovyrding seige eg (þetta/)
so sm̃ vier værum breiskver ordner / Eñ
i hvøriu hellst sem nockur er diarfur/ eg
tala i fævitsku / em eg og diarfur.
22 Eru þeir Ebresker? * eg eirneñ /
Eru þeir Israelitar? eg eirneñ / Eru
þeir sæde Abrahams? eg eirneñ:
* P. G. 22/ 3.
23 Eru þeir þienarar Christi? eg ta-
la fævijslega/ eg (em) miklu framar. *
Eg hefe erfidad yferfliootanlegar/ Lid
ed fleire sløg/ Vered optar fængeñ/ opt-
ar i daudans hættum. * 1. Cor. 15/ 10.
24 Af Judum hefe eg fim̃ siñum feing
ed * fiorutijge (sløg/) einu færra.
* 5. Mos. 25/ 3.
25 Þrisvar siñum em eg * hudstrijkt-
ur/ ** einu siñe grijttur/ þrisvar hefe
eg skipbrot lided/ nootttena og dageñ hefe
eg i diupe vered. * P. G. 16/ 22. etc.
** P. G. 14/ 19. etc.
26 Opt hefe eg i ferdum vered/ eg var
i hæskasemdū * i vatnsføllum/ i hæska
semdū medal ræningia / i hæskasemdum
af (mijnum) ættmøñum/ i hæskasemdū
af heidingiū / i hæskasemdū iñ i borg-
eñe/ i hæskasemdū ut a eydemørkeñe / i
hæskasemdum a sioo/ i hæskasemdū med
al falskra brædra. * P. G. 27/ 2. etc.
27 J * erfide og mædu/ opt i vøkum/ i
hungre og þorsta/ opt i føstum/ i kullda
og klædleyse. * C. 6/ 5.
28 Fyrer utañ þad/ (sem) utvortes (til
fellur/ er og þetta/) ad eg daglega verd
onadadur/ og ber um̃hyggiu fyrer øll-
um søfnudum.
29 Hvør er veikur/ * so eg ecke veikest?
hvør hneixlast/ so eg ecke stickne?
* Rom. 15/ 1.
30 Ef mier byriar ad hroosa mier /
(þa) vil eg hroosa mier af þeim hlut-
um/ * sem ad eru breiskleika mijns.
* C. 12/ 5.
31 Gud og Fader Drottens vors Jesu
Christi/ veit (þad/) * hvør ad er lofad-
ur um̃ allder/ ad eg lijg ecke. * Rom. 1/ 25
32 J * Damasco vardveitte landsstiorn
are kongs Aretæ borg þra i Damasco/
viliande grijpa mig. * P. G. 9/ 24.
33 Og mier var * hleipt ofañ ut um̃ eitt
vindauga i eirne kørf/ ut um̃ mureñ / z
eg flijde ur hñs hondum. * P. G. 9/ 25.

XII. Capitule.

Postulans Burtricking i Anda.

A[d] eg hroose mier / þad er mier
sañlega ecke nytsamlegt / þvi
eg vil vijkia til siooñaña / og
openberana Drottens.
2 Jeg þecke mañ i Christo fyrer fioor
tan arum / hvort hañ var i lijkama /

veit

veit eg ecke / edur fyrer utan lijkama /
veit eg ecke/ Gud veit (þad/) þuilijkan
eirn / sem var uppriktur allt til þridia
himens.
3 Og eg þecke þuilijkan man / hvort
helldur hann var i lijkama/ edur fyrer ut-
an lijkama / veit eg ecke / * Gud veit
(þad.) * c. 11/ 11.
4 Ad hann var uppricktur i paradys / z
heyrde outsegianleg ord/sem ei mꝗ mad
ur tala.
5 Af þuilijku vil eg hroosa mier/enn af
mier siálfum vil eg ecke hroosa mier/ ne-
ma i mijnum *breiskleikum. *c. 11/30.
6 Og * þo eg villde hroosa mier / þa
være eg þo ecke skynlaus/þui eg vil sann
leikann seigia/ Enn eg hlijfest vid þad/
ad eingenn hallde meira af mier / enn þad
hann sier mig(ad vera/)edur heyrer nock
ud af mier. * c. 10/ 8. c. 11/ 16.
7 Og so eg ecke upphroke mier af myke
leik openberananna/er mier giefenn fleirn
i holldid/eingell satans/ad hann slæe mig
med hnefum / uppa þad eg upphroke
mier ecke.
8 Vegna þessa hefe eg þrisvar Drott
enn bedid / ad hann vike fra mier/
9 Og hann sagde til mijn: mijn nꝗd næg-
er þier / þui minn kraptur fullkomn-
ast i breiskleikanum / Þar fyrer vil eg hellst
hroosa mier af mijnum breiskleikum/so ad
i mier bue kraptur Christi.)
10 Þar fyrer er eg * vel ꝗnægdur i
breiskleikunum / i forsmanunum i naud-
unum/ i offsoknunum/i ꝗngistunum/ fyrer
Christi saker/ þui nær eg em breiskur/
þa em eg oblugur. * Rom. 5/ 3.
11 Eg er ordenn *ovite/i þui eg hroos-
ade mier/þier hafed neidt mig(þar til)
þui eg ꝗtte af ydur ad losast/þui **
aungvu minne em eg/enn hiner(allra)hell
stu postular(eru/)iafnvel þo eg eckert sie
* C. 11. 1/6. ** C. 11/5.
12 Þui þar voru ad sønnu* giørd post-
ula tꝗkn a medal ydar med allre þolen-
mæde / med tꝗknum og stoormerkium og
krapta verkum. * Rom. 15. 18/ 19.
13 Þui hvad er þad/ad þier vorud minne
haldnar enn hiner adrer safnader ? utann
þad eg ecke siálfur * þijngde ydur med
flenskap/giefed mier til þessann oriett.
* C. 11/ 9.
14 Sia/eg er i þridia sinn *reidubuenn ad
koma til ydar/og skal ecke ydur til þyng-
sla vera med flenskap/ Þui eg leita ecke
epter þui/(sem)ydar (er/)helldur epter
ydur. Þui ecke eiga børnenn ad safna
audlegd fyrer forelldrana / helldur for-
elldrarner fyrer børnenn. * c. 13/ 1.
15 Enn eg vil sem fegnastur kosta til /
og verda * utgiefenn fyrer ydar sáler /
þott eg / sem ydur freklega elska / verde
minna elskadur. * c. 1/ 16.
16 Enn lꝗted þad so vera/eg * hefe ecke
ofþyngt ydur / helldur med þui eg var
kiæn/ (þa) veidda eg ydur med slægd.
* C. 11/ 9. 2. Thess. 3/ 8.
17 Hefe eg/ fyrer nockurn þeirra/ sem
eg hefe sendt til ydar/ * ꝗsælst ydur?
* C. 7/ 2.
18 Eg ꝗminnte * Titum/og sende ꝗ-
samt honum þann broodur / hefur Titus
ꝗsælst ydur ? høfum vier ecke i þeim sa-
ma Anda umgeingest ? i þeim somu foot-
sporum ? * c. 8/ 6/ 16/ 18.
19 Hvort meined þier aptur / ad vier
munum affsaka oss fyrer ydur ? fyrer Guds
augsijn tølum vier i Christo/enn allt þad/
þier elskanleger/til ydar uppbyggingar.
20 Þui eg ottast/ad þa * eg kiem/mune
eg(þa) a einhvorn hꝗtt ecke finna ydur
þuilijka sem eg vil/og ad eg mune af yd-
ur finnast þuilijkur / so sem þier vilied
ecke/ ad þar mune vera þrætur/ kapp /
reide/ deilur/ bakmælge/kvis/ drambse-
me/ upphlaup. * c. 10/ 2.
21 Ad nær eg kiem aptur / mune Gud
minn audvyrda mig hiꝗ ydur/og eg mune
harma marga / * sem ꝗdur hafa synd-
gad / og ecke hafa ydrast vegna ohrein-
leikans/saurlijfesens z oꝗdvendnennar/
sem þeir hafa framed. * c. 13/ 2.

XIII. Capitule.

Madur skal proofa sig / hvort hann er
i Trunne.

Eg kiem þetta þridia ſiñ til yd-
ar/ J muñe tveggia votta edur
þriggia ſkulu * øll mæl ſtødug
vera. * Joh. 8/ 17/ etc.
2 Eg hefe ſagt (ydur þad) ædur / og
ſeige (ydur þad) fyrer/ ſo ſem (eg være)
nælægur i añad ſiñ / og eg ſkrifa (þad)
nu fiarlægur þm̃ til/ * ſem ædur ſynd-
gudu / og øllum ødrum / ad ef eg kiem
aptur/ vil eg ecke hlyfaſt vid. * C. 12/ 20
3 Fyrſt þier vilied komaſt ad reindeñe
uñ Chriſtum/ ſm̃ * talar i mier/ hvør
ed ecke er veikur hiæ ydur/ helldur krøpt
ugur i ydur. * Matth. 10/ 20.
4 Þvi þo ott hñ være kroſſfeſtur * af
veikleika / þa lifer hañ þo af krapte
Guds. Jæ/ þo vier ſieum og veiker i
hønū/ þa lifum vier þo med hønum af
krapte Guds hiæ ydur. * Phil. 2. 7/ 8.
5 Reyned ſiælfa ydur/ hvørt þier erud
i truñe/ * prooſed ydur ſiælfa/ þecked
þier ei ſiælfa ydur/ ad ** Jeſus Chri-
ſtus er i ydur? nema þier ſieud utſkufad-
er. * 1. Cor. 11/ 28. ** Rom. 8. 9/ 10.
Col. 1/ 27.
6 Eñ eg vona/ ad þier muned þeckia/
ad vier erum ecke utſkufader.
7 Eñ eg bid til Guds / ad þier eckert
illt giøred / ecke til þeſſ/ ad vier ſyn-
unſt duganleger / helldur til þeſſ/ ad
þier gott giøred/ eñ vier værum ſo ſem
utſkufader.
8 Þvi vier megnū eckert a moote ſañ-
leikanū/ helldur med ſañleikanum.
9 Þvi vier glediumſt/ nær vier erū veik-
er/ eñ þier erud mæktuger/ eñ þeſſ ſama
oſkum vier z / ad þier fullkomner ſieud.
10 Þar fyrer ſkrifa eg þetta fiarlæg-
ur/ * ſo eg nælægur (neideſt ecke til) ad
bruka ſtiornſeme/ epter vallde þvi/ ſem
Drottiñ hefur giefed mier ** til upp-
byggingar/ z ecke til nidurbrots.
* C. 2/ 3. ** C. 10/ 8.
11 Ad ſiäduſtu/ brædur/ * gledied ydur/
vered fullkomner / huggeſt / vered ſam-
lynder / vered fridſamer/ Og mun Gud
kiærleikans og fridarens vera med ydur.
* Phil. 4/ 4.
12 * Heilſed hvør ødrum med heiløg-
um koſſe. Ydur heilſa aller heilager.
* 1. Cor. 16/ 20.
13 Næd Drottens vors Jeſu Chriſti/
og kiærleike Guds / og meddeiling þeſſ
Heilaga Anda/ (ſie) med øllū ydur/ amen.
Sa añar til Corinthios / ſkrifadur
fra Philippis i Macedonia med Tito
og Luca.

St. Pauls Piſtell til Galatas.

I. Capitule.

Þeir Galverſku høfdu læted ſnua ſier
fra Evangelio.

Pall poſtule / ecke af
møñum / og ecke fyrer
(nockurn) mañ/ helldur
fyrer Jeſum Chriſtū/
og Gud Fødur/ ſm̃ hañ
* uppvakte fra daud-
um. * P. G. 3/ 15.
2 Og aller þeir brædur/ (ſem eru) med
mier/ ſøfnudunum i Galatia/
3 * Næd (ſie) med ydur / og fridur af
Gude Fødur / og Drottne vorum Jeſu
Chriſto. * Rom. 1/ 7.
4 Sem * ſiælfañ ſig hefur giefed fyr-
er ſynder vorar/ uppa þad hñ (kyñe) ad
utrickia oſſ fra þeſſare nælægu vondu
ølld/ epter vilia Guds og vors Fødurs:
* C. 2/ 20. 1. Tim. 2/ 6. Tit. 2/ 14.
5 * Hvøriñ ad (ſie) dyrd um̃ allder all-
da/ amen. * 2. Tim. 4/ 18.
6 Eg undraſt / ad þier * ſo ſnarlega
læted ydur ſnua fra hønum/ ſm̃ kallade
ydur i næd Chriſti / til añars evange-
lii. * C. 5/ 8.
7 Hvørt ad ecke er añad/ eñ ad þar eru
nockrer / ſm̃ trubla ydur / og vilia um̃
hverfa evangelio Chriſti.
8 Eñ þott og vier/ edur eingell af him
ne bodade ydur evangelium fyrer utañ
þad

þad/sem vier hofum bodad ydur/ þa ske
hañ eirn bølvadur hlutur.
9 So sm vier hofum adur sagt/ (so)
seige eg z eñ nu aptur: ef nockur bodar
ydur evangeliũ/ fyrer utañ þad er þier
medtookud / þa ske hañ eirn bølvadur
hlutur.
10 Mun eg nu vilia (frañfara þvi /
ad)* meñ hallde med mier/ edur Gude?
edur leitast eg vid mønum ad þocknast?
Þvi ef eg eñ nu þocknadest mønnum/ þa
være eg ecke þienare Christi.
* 1. Thess. 2/ 4.
11 Eñ * eg kunngiøre ydur/ brædur/ þad
evangelium/ sm er predikad af mier/ ad
þad er ecke epter mañlegũ hætte.
* 1. Cor. 15/ 1.
12 Þvi * eg medtook þad ecke/ og mier
er ei kient af (nockrum) mañe / helldur
fyrer opinberan Jesu Christi.
* 1. Cor. 11/ 23.
13 Þvi þier hafed heyrt mijna umgeing
ne fordum i Judadoomenũ/ * ad eg yfer-
mata ofsookte søfnud Guds / og eydde
hønum. * P. G. 26/ 9. etc.
14 Og eg eblodest i Judadoomnum /
umfram marga af mijnum jafnølld-
rum i miñe kynslood/ þar eg var miøg *
vandlætingasamur / vegna miña fedra
setninga. * Phil. 3/ 6.
15 Eñ nær þad þocknadest Gude/ sm
* mig fraskilde fra lijfe moodur miñar/
og kallade (mig) fyrer nad sijna/
* Rom. 1/ 1.
16 Til ad opinbera Son siñ fyrer mig/
ad eg skillde boda hñ (fyrer evangelium)
a medal heidingiaña/ (þa) rædgadest eg
strax ecke framar vid holld og blood.
17 Þvi eg kom ecke helldur aptur til
Jerusalem/ til þeirra/ (sem voru) fyrer
mig postular / helldur foor burt til A-
rabiam / og snere aptur til baka / til
Damascum.
18 Sijdañ epter * þriu ar kom eg apt-
ur til Jerusalem / ad sia Petrum / og
var hia hønum fimtan daga.
* P. G. 9/ 26.
19 Eñ eg sa ecke (nockurn) añañ af
postulunum / nema Jakobum broodur
Drottens.
20 Eñ hvad eg skrifa ydur til / sia /
(þad vitna eg) * fyrer Guds augsijn /
ad eg lijg ecke. * Rom. 9/ 1.
21 Þar epter * kom eg i landsalfur
Syriæ og Ciliciæ. * P. G. 9/ 30.
22 Eñ eg var okuñugur ad yferlit/
þeim søfnudum i Judæa / sm voru i
Christo.
23 Eñ þr høfdu alleinasta heyrt / ad
sa/sm * ofsookte oss fyrrum/ predikar
nu truna/ hvørre hñ adur eydde.
* P. G. 9/ 21.
24 Og þr vegsømudu Gud fyrer mig.

II. Capitule.

Um Frijheit i Christo.

SIjdañ epter fioortan ar/ foor eg
aptur upp til Jerusalem/ med
* Barnaba/ takande og so med
(mier) Titum. * P. G. 15/ 2.
2 Eñ eg foor upp epter eirnre openber-
an/ og skijrde þm fra þvi evangelio/ sm
eg predika medal heidingiaña/ eñ sier i
lage þm/ sem aliked høfdu/ ad ecke hlype
eg til onijtes / edur hefde hlauped (a
þeñañ hatt.)
3 Eñ ecke helldur var Tito/ sem med
mier var/ þar hañ var Griskur/ þreingt
til ad umskierast.
4 Eñ (þad skiede) vegna * falskra bræd
ra / sem høfdu smeigt sier iñ / hvørier
klooklega høfdu inlædst/ ad nioosna um
vort frelse / er vier høfũ i Christo Je-
su/ so ad þr hnepte oss i prældoom.
* P. G. 15/ 24.
5 Undañ hvøriũ vier lietum ecke eina
stund i undergiefne/ so ad sañleike evan
gelii stadnæmdest hia ydur.
6 Eñ af þeim/ sm høfdu alit ad vera
nockud/ (var mier ecke kient/) Hvilijker
þr voru fyrrũ/ kiemur mier eckert vid.
Gud * skeiter ecke alite mañsens/ þvi
þeir/ sm aliked hofdu/ hafa mier eckert
tillagt. * P. G. 10 / 34. etc.
7 Helldur þar i moote/ þegar þr sau/
ad mier var tiltruad * evangelium for-
hudareñar/ eins og Petre (evangelium)
umskurnareñar. * P. G. 13/ 46.

8 Þvi hn̄/ sm̄ verkade med Petre i post
ula embætte um̄skurnarenar/ verkade og
med mier a medal heidingiana.
9 Og er þeir þecktu þa naad/ sm̄ mier
var giefen̄/ Jakobus og Kephas og Jo-
hannes/ sm̄ syndust stoolpar ad vera/ (þa)
gafu þr mier og Barnabæ hægre hend
ur samfielagsskaparens/ ad vier (skilld-
um predika) hia heidingiunū/ en̄ þr
hia um̄skurnenē.
10 Alleinasta ad vier min̄tunst * fa-
tækra / hvad ed sama eg hefe og kost-
giæft ad giera * P. G 11/ 30.
11 En̄ þa Petrus kom i Antiochiam/
stood eg honum openberlega i moote /
þvi han̄ var miog aasokunar verdur.
12 Þvi adur en̄ nockrer komu fra Ja-
kobo/ þa aat han̄ sameigenlega med heid
ingiū/ en̄ þegar þr komu / kom han̄ sier
undan̄/ z skilde sig sialfan̄ fraa/ af þvi
hn̄ ottadest þa af um̄skurnenē.
13 Og þeir adrer Judar hræsnudu og
so med honū / so ad og Barnabas vard
afvega leiddur af þeirra hræsne.
14 En̄ þegar eg saa / ad þeir geingu
ecke riett epter san̄leika evangelii/ sagde
eg til Peturs * fyrer ollum: med þvi
þu/ sm̄ ert eirn Jude/ lifer epter heidn-
um hætte/ z ecke epter Judaiskū hætte/
hvar fyrer þvingar þu heidingiana/ ad
lifa epter Judaiskum hætte?
* 1 Tim. 5/ 20.
15 Vier (sem erum) af nattkurunē Jud
ar/ og ecke af heidingium syndarar.
16 Med þvi vier vitum / ad * madur
riettlætest ecke af verkum logmaalsens/
helldur fyrer tru Jesu Christi/ so hofū
vier og a Jesum Christum truad / so
vier riettlætter yrdum af tru Christi /
og ecke af verkum logmaalsens/ þvi ecke
riettlætest af verkum logmaalsens nock-
urt holld. * Rom. 3/ 28. C. 4/ 5.
C. 11/ 6. Eph. 2/ 8.
17 En̄ ef vier/ sem * leitunst epter ad
riettlætast i Christo/ verdum og sialfer
fundner (ad vera) syndarar/ er þa Chri-
stus syndarenar þioonustumadur? fiær
re sie þvi. * Rom. 3/ 24.
18 Þvi ef eg uppbygge þa hlute apt-
ur/ sm̄ eg hefe nidurbroted/ þa giore eg
sialfan̄ mig ad yfertrodslumanē.
19 Þvi eg er fyrer logmaaled logmaal-
enu dauen̄/ * so ad eg Gude life.
* Rom. 14/ 7.
20 Eg em med Christo krossfestur/ en̄
eg life/ (þo) ecke framar eg/ * helldur
lifer Christus i mier / en̄ hvad eg life
nu i hollldenu/ (þad) life eg i tru Son-
ar Guds / sm̄ elskade mig/ ** og gaf
sig sialfan̄ ut fyrer mig. * 2. Cor. 13/ 5
** Gal. 1/ 4. etc.
21 Eg onyte ecke naad Guds/ þvi * ef
fyrer logmaaled kiemur riettlæted / þa
er (vist) Christus forgiefens dauen̄.
* Rom. 4/ 14. Ebr. 7/ 11.

III. Capitule.

Logmaaled er vor Typtunar Meistare
til Christum.

O þier * skynsemdarlauser Ga-
latæ / hvor hefur tofrad yd-
ur/ ad þier hlyddud ecke san̄-
leikanū/ hvorium fyrer augun
um Jesus Christus var uppmaaladur /
(sem er) a medal ydar krossfestur?
* Luc. 24/ 25.
2 Þad vil eg alleinasta læra af ydur:
* hafed þier af verkū logmaalsens And
an̄ medteked / edur af heyrn truarenar?
* P. G. 2/ 38.
3 Erud þier so skynlauser? þier sm̄ byr
iudud i Andanum/ vilied þier nu i holld
enu fullkomna (þad?)
4 Hafed þier (þa) lided so miked for-
giefens? ef (þad er) og forgiefens.
5 Han̄ sem nu utdeiler ydur Andanū /
og giorer kraptaverken̄ i ydur / (giorer
hn̄ þad) af verkū logmaalsens/ edur *
af heyrn truarenar? * Rom. 10/ 8.
6 So sm̄ * Abraham trude Gude/ og
þad er reiknad honū til riettlætes.
* Rom. 4/ 3. etc.
7 So þecked þier (nu) vissulega / ad
þeir/ sem eru af trunē/ þeir eru syner
Abrahams.
8 En̄ ritningen̄ / sm̄ fyrersaa (þad/)
ad Gud riettlæter heidingiana af trunē/
hefur fyrerfram̄ bodad Abraham: *
i þier

* i þier skulu blessast aller heidingiar.
* 1. Mos. 12/3. etc.
9 So verda (nu) þr/ sm̃ eru af trune/
blessader med þm̃ truada Abraham.
10 Þvi so marger sm̃ eru af verkū løg-
maalsens/ eru under bølvanene/ þvi þar
er * skrifad: bølvadur sie hvør sa/ sem
ecke blyfur i øllum þm̃ hlutū/ sem (eru)
skrifader i løgmaals bookene/ ad hañ
giøre þa. * 5. Mos. 27/ 26 etc.
11 Eñ ad af løgmaalenu riettlætest
eingeñ hiaa Gude / er augliost/ þvi *
sa riettlæte af trune mun lifa.
* Hab. 2/4. Rom. 1/17. etc.
12 Eñ løgmaaled er ecke af trune/ helld-
ur * sa madur/ sm̃ giører þa hlute/ skal
lifa af þeim. * 3. Mos. 18/ 5. etc.
13 Christur hefur leyst oss af bølvan
løgmaalsens/ þa hñ vard * bølvan fyr-
er oss/ þvi þar er * * skrifad: bølvadur
er hvør sa/ sm̃ haanger a trienu.
* Rom 8 3, 2. Cor. 5/21. * * 5. Mos. 21/23.
14 So ad * blessan Abrahams kiæme
yfer heidingiana / i Christo Jesu / ad
vier medtækium fyrerheit Andans fyr-
er truna. * 1. Mos. 12/ 3.

(Pistilleñ XIII. S. D. ept. Trinit.)

15 Brædur/ eg vil tala epter mañleg-
um plagsid: * eingeñ rafkar þo
eins mañs testamente/ sem er stadfest/ ed
ur eykur (þar) vid. * Ebr. 9/ 17.
16 Eñ Abraham eru fyrerheitcñ til-
søgd/ og hñs sæde/ hñ * seiger ecke: og
þm̃ (hñs) sædum/ sem (hañ talade) um̃
mørg/ helldur sem um̃ eitt: og þvi þinu
sæde/ sem (alleina) er Christus.
* 1. Mos. 22/ 18.
17 Eñ þetta seige eg: einu testamente
sem ædur er stadfest af Gude uppa
Christum/ kañ løgmaaled/ * sm̃ var gief
ed fiogur hundrud og þriatiju aarum
þar epter/ ecke ad rafka/ so (þad kune)
ad onyta fyrerheited. * 2. Mos. 12/40.
18 Þvi ef * arfleifdeñ er af løgmaal-
enu/ þa er hun ecke framar af fyrerheit
enu / eñ Gud gaf hana Abraham fyrer
fyrerheit. * Rom. 4. 13/ 14.
19 Til hvørs skal þa løgmaaled? þ er
vegna yfertrodslunar tilsett / allt þar
til ad kiæme þad sæde/ hvøriu fyrerheit
ed var lofad/ sm̃ er tilsett fyrer einglana
fyrer hønd medalgaungumañsens.
20 Eñ medalgaungumadureñ er ecke
eins / eñ Gud er einn.
* 5. Mos. 4/ 39. C. 6/ 4.
21 Er þa løgmaaled i giegn fyrerheit-
um Guds? fiærre sie þvi/ þvi være þar
giefed eitt løgmaal/ sm̃ * lyfga kyñe/ þa
være riettlæted saklega af løgmaalenu.
* Rom. 8. 2/ 3/ 4.
22 Eñ * ritningeñ hefur alla hlute iñe
lukt under syndena / ad fyrerheited * *
af tru Jesu Christi giæfest þeim er
trua.) * Rom. 3/ 9. C. 11/ 32.
* * Gal. 3. 14/ 26.

(Pistilleñ a Nyiaars Dag.)

23 Þvi ædur eñ trueñ kom / vorū vier
under løgmaalenu vardveitter/ iñe
lukter til samans / uppa þa tru sem
openber munde verda.
24 So var løgmaaled vor * typtunar-
meistare til Christum/ ad vier skylldum
af trune verda riettlatter.
* Rom. 10/ 4.
25 Eñ nu þar trueñ er komeñ / erum
vier ecke framar under typtunar-meist-
aranum.
26 Þvi * þier erud aller børn Guds þ
truna i Christo Jesu. * Joh. 1/ 12.
27 Þvi þier so marger sm̃ * uppa Chri
stum skyrder erud/ * * hafed Christo i-
klædst. * Rom. 6/ 3. * * Rom. 13/ 14.
28 (Hier) * er ecke Jude nie Grikkur/
(hier) er ecke þræll nie frelsinge/ (hier)
er ecke madur nie kviña/ þvi þier erud
aller einn i Christo Jesu.
* 1. Cor. 12/ 13.
29 Eñ ef þier erud Christi/ þa erud
þier vissulega * Abrahams sæde / og
epter fyrerheitenu erfingar.)
* Rom. 9/ 7.

IV. Capitule.

Trueñ utmaalast med tveimur Epter
lykingum.

(Pistilleñ Suñud. ept. Jooladageñ.)

E
n eg segie/ad so leinge sm̄ erf-
ingeñ er barn / þa mismunar
hañ i aungvu vid þiooneñ/þo
hñ sie eirn herra alls(gotsens.)
2 Helldur er hañ under fiarhallds og
forsvars moñum / allt til þess asetta
tijma af fodurnum.
3 So og vier/þa vier vorum børn/vor-
um vier under elementum heimsens*
hnepter i þrældoom. * Col. 2/ 20.
4 Eñ* þegar kom uppfilling tijmans/
utsende Gud siñ Son/ fæddañ af kviñ-
uñe/ sem vard logmalenu undergiefeñ.
* 1. Mos. 49/ 10.
5 Uppa þad hañ leyste * þa ut / (sem
voru) under løgmalenu/ uppa þad vier
feingiū barna utvalningena. * v. 3/13.
6 Eñ med þvi þier erud børn/ þa hef-
ir Gud utsendt * Anda sijns Sonar i
hiørtu ydar/ sm̄ hroopar: abba Fader.
* Rom. 8/ 15.
7 So ertu ecke leingur eirn þioon/ helld
ur sonur/ eñ * siertu eirn sonur/ þa ertu
eirneñ erfinge Guds fyrer Christum.)
* Rom. 8/ 17.
8 Eñ þier / sm̄ þañ tijd þecktud ecke
Gud/ * þioonudud þm̄/ sem af nattur-
uñe ecke eru guder. * 1. Cor. 12/ 2.
9 Eñ nu/ þar þier hafed þeckt Gud/
og hvad(miklu)meira er/ erud þier þeck
ter af Gude/ hvørneñ hverfed þier apt
ur til þra veiku og aumu elementa /
hvøriū þier vilied þioona aptur a nij ?
10 Þier * taked mark a døgum og man
udū/ og tijmum og arum. * Rom. 14/5.
Col. 2/ 16.
11 Eg er hræddur um̄ ydur/ ad eg hafe
ma skie * forgiefens erfidad uppa yd-
ur. * 2. Joh. v. 8.
12 Verded so sm̄ eg/ þvi eg (em) so sem
þier/ brædur/ eg bid ydur / þier hafed
mier aungvañ orrett giørt.
13 Eñ þier vited/ ad eg fyrer veikleika
holldsens predikade ydur evangelium i
fyrstu.
14 Og mijna freisting i holldenu aud-
vyrdtud þier ecke nie foorsmadud/ helld
ur so sm̄ : eingel Guds medtookud þier
mig / (ja) so sem Christum Jesum.
* Mal. 2/ 7.
15 Hvad sæler vorud þier? þvi eg gief
ydur vitnesburd / ad hefde þad vered
mogulegt/ þa hefdud þier augu ydar ut-
sliked/ og giefed mier.
16 Er eg þa ordeñ ovinur ydar / * ad
eg segie ydur sañleikañ? * Amos. 5/10.
17 Þeir vandlæta vegna ydar / (þo)
ecke vel/ helldur vilia þeir utelykia ydur
(fra mier/) ad þier breited epter þeim.
18 Eñ þad er gott ad vandlæta i goodu
alltijd / og ecke alleinasta þa eg er na-
lægur hia ydur.
19 Børn mijn / * hvør eg aptur fæde
med angist/ þar til Christur myndast i
ydur. * 1. Cor. 4/ 15.
20 Eñ eg villde eñ nu vera nalægur
hia ydur/ og breita raust miñe/ þvi eg
efast um̄ ydur.

(Pistilleñ a Midfostu Suñudag.)

21 Segied mier / þier sm̄ * under løg-
malenu vilied vera / heyred þier
ecke løgmaled? * c. 3/ 25.
22 Þvi þar er skrifad / ad Abraham
hafde tvo sonu/ * eirn af ambattenñe/ og
** eirn af hiñe frialsu.
* 1. Mos. 16/ 15. ** 1. Mos. 21/ 2. etc.
23 Eñ sa af ambattenñe/ er epter holld
enu fæddur / eñ * sa af hiñe frialsu /
fyrer ** fyrerheited. * Joh. 8/ 39.
** Gal. 4/ 28.
24 Hvad ad er i epterlijkingū mællt /
þvi þessar eru þau tvø testament/ eitt
af fiallenu Sina / sem til þrældooms
fæder/ sem er Agar.
25 Þvi þad Agar er Sina fiall i Ara-
bia/ eñ svarar þeirre Jerusalem/ sm̄ nu
er/ eñ er i þrælkan med børnū sijnum.
26 Eñ hin * Jerusalem / sm̄ er þar
uppe/ hun er frials/ hvør ad er mooder
allra vor. * Openb. 3/12. c. 21. 2/10.
27 Þvi þar er * skrifad: vertu glød þu
obyria/ sm̄ ecke fæder/ briootstu fram /
og hroopa/ þu sem ecke ert joodsiuk/ þvi
fleire eru børn þeirrar yfergiefnu / eñ
þeirrar sm̄ mañeñ hefur. * Es. 54/ .
28 Eñ vier/ brædur/ erum * epter Isaak
fyrerheitesens syner. * Rom. 9. 7/8. etc
29 Eñ a þañ tijd/ * ad hñ sm̄ var epter
holldenu

holldenu fæddur/ofsookte hñ/(sem var
fæddur)epter andanũ/ so(geingur þad
til)og nu. * 1. Mos. 21/ 9.
30 Eñ hvad * seiger ritningeñ? rek
burt ambættena og son heñar/ þvi sen
ambattareñar skal ecke erfa med syne
hiñar friælsu. * 1. Mos. 21. 10/ 12.
31 So erum vier / brædur / ecke am-
bættareñar syner/helldur þeirrar friæl
su kviñu.)

V. Capitule.

Andans Avexter.

Standed þar fyrer i þvi * frel-
se / er Christus hefur frelsad
ydur med / og læted ecke festa
ydur aptur vid ok þræl-
doomsens. * Joh. 8/ 32.
2 Siæ/eg Pæll seige ydur/ad * ef þier
læted ydur umskiera / verdur Christus
ydur ecke nytsamlegur. * P. G. 15/1.
3 Eñ eg vitna aptur fyrer hvørium
mañe/ sm̃ sig lætur umskiera/ ad hañ er
skylldugur * allt løgmæled ad giøra.
* Jak. 2/ 10.
4 Þier * hafed ecke med Christũ / þier
sm̃(villed)fyrer løgmæled riettlætast/
þier erud fra nædeñe fallner. * c. 2/ 21.
5 Þvi i andanum af truñe * bydõ vier
vonar riettlætesens. * 2. Tim. 4/ 8.
6 Þvi * i Christo Jesu duger hvørke
umskurneñ nockud/ nie forhudeñ/ helld-
ur trueñ/ sm̃ fyrer kiærleikañ verkar.
* 1. Cor. 7/ 19.
7 Þier * hafed vel hlauped/hvør hefur
hindrad ydur fra ad hlyda ecke sañleik-
anum? * c. 3/ 1. 1. Cor. 9/ 24/
8 Þær * umtølur eru ecke af hønum/
sm̃ ydur hefur kallad. * c. 1/ 6.
9 Eitt * lited surdeig syrer allt deig-
ed. * 1. Cor. 5/ 6.
10 * Eg vona(þig)til ydar i Drottne/
ad þier muned eckert añad meina/ Eñ
sa/ sm̃ trublar ydur / mun bera doom /
hvør hellst hañ er. * 2. Cor. 2/ 3.
C. 8/ 22.
11 Eñ eg/ brædur / ef eg predika eñ nu
umskurnena/ þvi verd eg þa framveiges
ofsocktur? þa er afmæd * hneixle kross-
ens. * 1. Cor. 1/ 23.
12 Gud giefe / ad þeir og væru upp-
høggner/ sm̃ ydur giøra ostøduga a ny.
13 Þvi þier erud kallader til frelses/
brædur/ Alleinasta / (þier skulud) ecke
(misbruka) * frelsed/ holldenu til tæke-
færes/ helldur þioned fyrer kiærleikañ
hvør ter ødrum. * 1. Cor. 8/ 9.
14 Þvi allt løgmæled fullkomnast i
einu orde/(sm̃ er) i þvi: * elska skalltu
næunga þiñ sm̃ þig sialfañ.
* Marc. 12 / 31. etc.
15 Eñ ef þier * bited og uppeted hvør
ier adra/ (þa) siaed til/ ad þier verded
ecke hvørier af ødrum forkærder.
* 2. Cor. 12 / 20.
(Pist. XIV. S. D. ept. Trinit.)
16 Eñ eg seige/umgangest * i andan-
um/ og þier skulud ecke fullkomna
gyrnd holldsens. * Rom. 6/ 12.
17 Þvi * holled gyrnest i moote and-
anum/ eñ anden i moote holldenu / Og
þau eru hvørt i moote ødru/ so ad þier
giøred ecke þa hlute/ sm̃ þier villed.
* Rom. 7. 15/ 23.
18 Eñ ef þier ef Andanum framknu-
est/ eru þier ecke under løgmælenu.
19 Eñ verk holldsens * eru openber/ sm̃
eru hoordoomur / frillulyfe / ohrein-
leike/ lausung/ * 1. Cor. 6/ 9.
20 Skurgodadyrkan/ fiølkinge/ fiand-
skapr/ þrætur/ kappgyrne/ reide/ deilur/
sundurþycke/ flockadrætter/
21 Hatur/ mañdræp/ * ofdrickia/ ofneit-
sla/ og þessu likt. Um hvad eg seige yd-
ur fyrer/ sem eg og hefe ædur sagt/ ad
þeir sm̃ giøra þvilyka hlute/ ** muñu
ecke ryke Guds erfa. * Luc. 21/ 34.
** 1. Cor. 6. 9/ 10.
22 Eñ * avøxtur Andans er kiærleike/
føgnudur/ fridur/ langlundargied/ good
gyrne/ goodfyse/ tru/ høgværd/ bindinde
* Eph. 5 9
23 J giegn slyku er ecke løgmæled.
24 Eñ þeir / * sm̃ Christi eru / hafa
** hollded krossfest med tilhneigingum
og gyrndum.) * 1. Cor. 15/ 23.
** Rom. 6/ 6.
(Pistilleñ XV. S. D. ept. Trinit.)

25 Ef vier lifum i andanū/ pa gaung
um og (riettelega) fram̄ i andanū.
26 Latum oss ei vera ągiarna * hie-
goma dyrdar/ so ad vier ertum og øfund
um hvorier adra. * Phil. 2/ 3.

VI. Capitule.

Mañsens riettа Hroosun er af Chri-
sti Krosse.

Brædur / ef og * nockur madur
verdur yferstÿgeñ i einhvørre
hrøsun / pier sm̄ andleger er-
ud / leidriette pañ sama med
anda hogværdareñar / (so ad pu) giæter
ad pier sialfū/ ad pu z verder ecke freist
adur. * Matth 18/ 15.
2 Bered * hvør añars byrder/ og upp-
filled so lögmæl Christi. * Rom. 14/ 1.
3 Pvi ef * einhvør pikeñ vera nockud/
sm̄ er eckert / hañ svykur sig sialfañ.
* Jak. 1/ 26
4 Eñ sierhvør * proofe sitt eiged verk/
og pa mun hañ af sier sialfum alleina
hroos hafa/ og ecke af einū ødrum.
* 1. Cor. 11/ 28.
5 Pvi * sierhvør mun sÿna eigeñ byrde
bera. * 1. Cor. 3/ 8. 2. Cor. 5/ 10.
6 Eñ sa/ hvoriū undervÿsad er i ord-
enu/ meddeile pm̄/ sem høñū undervÿss-
ar/ allra handa giædum.
7 Fared * ecke villt/ Gud lætur ecke ad
sier hæda/ pvi hvøriu madur sæer/ pad
sama mun hñ z uppskiera. * 1. Cor. 6/ 9
8 Pvi * hvør sm̄ sæer i sÿnu hollde /
mun af holldenu uppskiera fortøpun /
eñ hvør sm̄ sæer i Andanū/ mun af And
anū uppskiera eilÿft lÿf * Ordsk. 22/ 8.
9 Eñ nær vier * gott giørum/ pa preit-
unst ecke/ pvi vier munū og a sÿnū tÿma
uppskiera/ ef vier preitunst ecke.
* 2. Cor. 3/ 13.
10 Hvar fyrer a medañ vier tÿmañ
høfum/ pa giørū gott øllum/ po eirna
mest pm̄/ sm̄ eru heimkyñe truareñar.)
11 Sieed hvad langt bref eg hefe skrif
ad ydur til med miñe hende.
12 So marger sm̄ vilia hafa gott ælit
i holldenu/ pr neyda ydur til ad um̄skier-
ast/ alleinasta/ * so pr ecke med krossenū
Christi ofsockter verde. * Phil. 3/ 18.
13 Pvi peir/ * sm̄ um̄skierast/ vardveita
ecke helldur sialfer lögmæled / eñ vilia
ad pier um̄skierest/ so ad pr kuñe af ydar
hollde sier ad hroosa. * P. G. 15/ 10.
14 Eñ pad sie langt fra mier/ ad eg *
hroose mier / nema af krosse Drottens
vors Jesu Christi/ fyrer hvørn mier er
heimureñ krossfestur/ og eg heimenum.
* Jer. 9/ 24. 1. Cor. 1/ 31.
15 Pvi i Jesu Christo duger hvørke
um̄skurneñ nockud nie forhudeñ/ helldur
nÿ skiepna.
16 Og so marger s gannga (riettelega)
fram̄ epter pessare reglu/ yfer pm̄ sie frid
ur og mÿskun / og yfer Jsrael Guds.
17 Hier epter giøre mier eingeñ mædu/
pvi eg ber mark-teikn Drottens Jesu a
lÿkama mÿnum.
18 * Nad Drottens vors Jesu Chri-
sti sie med ydar anda / brædur / amen.
* Phil. 4/ 23.

Til Galatas / skrifadur fra Rom.

St. Pauls Pistell til Ephesios.

I. Capitule.

Utvalningeñ er skied fra Eilÿfd i
Christo.

Pall * postule Jesu
Christi/ p vilia Guds/
peim * * heilögu/ sem
eru i Epheso / og tru
udum i Christo Jesu.
* 1. Cor. 1/ 2.
* * 2. Cor. 1/ 1.
2 Nad (sie med) * ydur / og fridur af
Gude Fødur vorum / og Drottne Jesu
Christo. * Rom. 1/ 7.
3 Lofadur (sie) * Gud og Fader Drott-
ens vors Jesu Christi / sa oss hefur
blessad m̄z allre andlegre blessan/ i himn
eskū (giædū) i Christo. * 1. Pet. 1/ 3. etc.
4 So sm̄ hañ hefur * utvaled oss i
høñū/ fyrr eñ veralldareñar grundvøll-
ur var lagdur / ad vier skyllum heilager z

ostraffanleger fyrer hn̄s auglite i kiær-
leika. * Joh. 15/ 16.
5 Sa ed hefur fyrerætlad oss * til barna
utvalningarennar/ fyrer Jesum Christū
i sier siælfū epter velþocknan sins vil
ia/ * Rom. 8/ 15.
6 Til lofs sinē dyrdlegu nàd/ i hvørre
hañ took oss til nádar/ i þeim * Elsk-
ada. * Matth. 3/ 17.
7 J hvørium vier høfum * endurlausn
ena fyrer hans blood/ (sē er) fyrergief
ning syndañа/ epter rijkdoome hn̄s nád-
ar. * P. G. 20/ 28.
8 Hvørre hañ hefur yfergnæfanlega
utbyt oss / i allre vitsku z skilninge.
9 Kuñgiørande oss * leindardoom sins
vilia epter sinē þocknan er hañ hefur
ásett i sier siálfum/ * Col. 1/ 26.
10 Til * rádstøfunar tijmañа uppfill
ingar / so ad (hañ kyñe) samañsafna/
(sē i eina høfudsumu) øllum hlutum
i Christo/ bæde þeim/ (sē eru) a himn-
um og a jørdūne. * Gal. 4/ 4.
11 J hønum (seige eg) i hvøriū vier erū
til * hlutskiptes tekner/ sē ádur (vorū)
fyrerhugader epter hn̄s fyrerætlan/ sē
krøptuglega alla hlute verkar epter
ráde sins vilia. * P. G. 26/ 18.
12 Uppa þad vier yrdum til lofs hans
dijrdar/ vier sē * fyrr vonudum i Chri-
sto. * Gal. 3. 23/ 25.
13 J hvøriū þier (erud) ogso/ sē hafed
heyrt ord sañleiksens/ (sē er) evange-
lium sáluhiálpar ydvarrar / i hvør-
iu/ þar þier trudud/ ad þier * iñsiglader
erud med Heiløgum Anda fyrerheite-
sens. * C. 4/ 30.
14 Sem ad * er pantur arfleifdar vorr-
ar til endurlausnar eigendoomsens / til
lofs hn̄s dijrdar. * 2. Cor. 1/ 22.
15 Þar fyrer og eirneñ eg / epter þad
eg hafde heyrt * um þa tru hiá ydur i
Drottne Jesu / og um þañ kiærleika /
sē (þier hafed) til allra heilagra/
* Col. 1/ 4
16 Þa læt eg ecke af / ad giøra þacker
fyrer ydur/ i þvi eg * miñest ydar i mijn-
um bænum. * Rom. 1/ 9.
17 Ad Gud Drottens vors Jesu Chri
sti/ sa * Fader dyrdarennar / giefe ydur
Anda vitskuñar og openberuñgarennar / i
hn̄s þeckingu/ * Rom. 6/ 4.
18 (Sem er) upplijst augu hiarta yd-
vars/ ad þier kyñud ad þeckia hvør ad
sie von hn̄s kallanar/ og hvør rijkdoom
ur vegsemdar arfskiptes hans i þeim
heiløgu. * 2. Cor. 4/ 4.
19 Og hvør (ad sie) * yfermáta stærd
hn̄s máttar vid oss/ sem truum/ epter
verkan hn̄s vollduga kraptar.
* 1. Cor. 2/ 5.
20 Hvørn hañ krøptuglega verkade i
Christo/ þa hn̄ * uppvakte hn̄ fra daud
um/ z sette (hn̄) til hægre handar sier a
himnum/ * P. G. 2/ 15. etc.
21 Langt fyrer ofañ allañ høfdingia
skap/ og vellde/ og magt/ og herradoom/
og allt nafn/ sem nefnest/ ecke einasta i
þessareølld/ helldur ogso i þeirre ept-
erkomande.
22 Og hefur * alla hlute underlagt
under hn̄s fætur/ og sett hn̄ høfud yfer
alla hlute fyrer søfnudeñ.
* Ps. 8. 7/ 8.
23 Hvør ad er * hn̄s lijkame / (sē er)
hn̄s filling/ sem allt i øllum uppfyller.
* Rom. 12/ 5.

II. Capitule.

Heidingiarner fyrer Ydranena verda
lifande med Christo.

Og ydur (giørde hn̄ lifande) þa
* þier verud dauder i yfer-
trodslum og syndum/
* Col. 2/ 13.
2 J hvøriū þier * fordum frameing-
ud epter øld heims þessa/ epter þeim
høfdingia/ sem hefur magt i loptenu /
(sē er epter) þeim anda/ sē nu er krøpt-
ugur i børnum vantruarenar.
* Tit. 3/ 3. etc.
3 A medal * hvørra vier og aller høfd-
um (vora) umgeingne fordum i girndū
vors hollds / giørande vilia holldsens
og hugreñingaña / og vorū af náttur-
uñe børn reidenar / so sem þeir adrer.
* Col. 3/ 7.
4 En Gud/ sem er * rijkur af myskun-

semе/

seme/fyrer sijna stooru elsku/med hvør-
re hñ elskade oss/ * c. 1/ 7.
5 Þegar vier * og vorum dauder i synd
unñ/giørde hñ oss lifande med Christo/
Af naad erud þier hoolpner ordner.
* Rom. 5/ 6. etc.
6 Og hñ * uppvakte oss med/og sette
oss med a himnuñ i Christo Jesu.
* 2. Cor. 4/ 14.
7 Uppa þad hñ sijnde a epterkomande
ølldum yferfliootanlegañ rijkdoom naad
ar siñar i giæskuñe vid oss i Christo
Jesu.
8 Þvi * af naad erud þier hoolpner ord-
ner/ fyrer truna/ og þad ecke af ydur/
Guds gaafa er þad. * Gal. 2/ 16. etc.
9 Ecke af verkunum/ uppa þad eing-
eñ hroose sier.
10 Þvi vier erum * hans handaverk/
skapader i Christo Jesu * * til goodra
verka/til hvørra Gud aadur tilbioo oss/
ad vier skilldum i þeim ganga.
* Ps. 100/ 3 ** Tit. 2/ 14.
11 Fyrer þvi miñest þess/ ad þier/ sem
* fordū vorud heidingiar i holldenu/ sm̄
vorud kallader forhud/ af heñe/ sem
køllud var umskurn i holldenu/ er med
høndum giørest. * c. 5/8. 1. Cor. 12/ 2.
12 Ad þier a þeim sama tijma vorud
aan Christi/ fraaskilder * borgarriette
Israels/ ⁊ ** framande i testament-
um fyrerheitesens/sm̄ høfdud ecke von/
og vorud aan Guds i heimenum.
* Ebr. 2/ 10. ** Rom. 9/ 4.
13 Eñ nu/þier sm̄ erud i Christo Jesu/
sm̄ fordum vorud langt (þar fra/) erud
naalæger ordner i bloode Christi.
14 Þvi hañ er * vor fridur/sm̄ giørde
eitt af þm̄ baadum/ og nidurbraut mid
vegg gyrdingareñar: * Es. 9/ 6.
P. G. 10/ 36.
15 Afmaaande ovinskapeñ fyrer sitt
holld/hvør ed var * løgmaal bodordaña
i setningum (um̄ þa utvortes þioon-
ustu/) so ad hañ giørde þa tvo i sialfū
sier ad einum nijum mañe/ semiande
frid/ * Col. 2/ 14.
16 Og so hañ * forlijkade þa baada i
einum lijkama vid Gud fyrer krosseñ/
deidande ovinskapeñ fyrer hañ.
* Col. 1/ 20.
17 Og hañ er komeñ/og * hefur bodad
frid i evangelio/ ydur sm̄ fiærre vorud/
og hinum sm̄ nærre voru. * Es. 57/ 19.
18 Þvi ad * fyrer hañ høfum vier til
gang hvørutveggiu i einum Anda til
Fødursens. * Joh. 14/ 6. etc.
19 Fyrer þvi erud þier ecke framar gie-
ster og framande/helldur * samborgar-
ar heilagra og heima-mañ Guds/
* Phil. 3/ 20. Ebr. 12. 22/ 23.
20 Bygder uppa grundvøll postulaña ⁊
spaamañaña/ þar * sialfur Jesus Chri
stur er hyrningar steineñ. * Es. 28/ 16
21 A * hvørium øll byggingeñ er sam-
añsett/ og vex til eins heilags musteres
i Drottne. * C. 4/ 16.
22 Uppa hvørn þier ⁊ verded * aasamt
uppbygder/ til bustadar Guds i Andan-
um. * 1. Pet. 2/ 5.

III. Capitule.

Heidingiarner eru fyrer Evangelium
Samarfar i Christo.

Fyrer þvi/eg Paall/sm̄ er * band-
inge Christi Jesu/ fyrer ydur
heidingiana. * P. G. 21/ 33.
Phil 1/ 7.
2 Med þvi þier hafed heyrt * raadsmeñ
sku naadar Guds/sm̄ mier er giefeñ til
ydar. * P. G. 9/ 15.
3 Ad hañ fyrer eina openberan hefur
laated mig vita þeñañ leyndardoom/ so
sm̄ eg * hefe aadur faaordt skrifad.
* C. 1. 9/ 10.
4 Af hvøriu þier kuñed/nær þier þad
lesed/ad merkia miñ skilning i * leynd-
ardoome Christi. * Col. 4/ 3.
5 Hvad a ødrum ølldum var ecke kuñ-
ugt orded soñu mañaña/ so sm̄ þad er
nu openberad hñs heiløgum postulū og
spaamønum i anda/ (sem er:)
6 Ad * heidingiarner eru samarfar/ ⁊
sam-iñlijfader ⁊ sam-hluttakendur hñs
fyrerheites i Christo fyrer evangelium.
* Gal. 3. 28/ 29.
7 Hvørs * þienare eg em ordeñ epter
Guds naadar gaafu/ sm̄ mier er giefeñ/
epter verkan hñs kraptar. * Rom. 1/ 5.

8 Mier þeim * allra audvirdelegasta medal allra heilagra er giefen̄ * * þesse nád/ heidingiunu̅ i evangelio ad predika þan̄ oransakanlega rijkdoom Christi/
* 1. Cor. 15. 9/ 10. * * P. G. 9/ 15. Gal. 1/ 16.
9 Og * ad upplijsa fyrer øllum / hvør ad sie sameining leindardoomsens * * sem hefur hulen̄ vered fra veralldarenar upphafe/ i Gude/ sem skapade allahlute fyrer Jesum Christum. * P. G. 26/ 18. * * Rom. 16/ 25.
10 So ad nu * kuñug yrde høfdingiadæmunum og valldstietkunu̅ i himnunum fyrer søfnuden̄ / margvijsleg speke Guds. * 1. Pet. 1/ 12
11 Epter tilsfre fyrerhugan / er han̄ giørde i Christo Jesu Drottne vorum.
12 * J hvørium vier høfum * * diørfung z adgang i fullu trauste fyrer hans tru. * Joh. 14/ 6. etc. * * Ebr. 4/ 16.
(Pistellen̄ XVI. S. D. ept. Trinit.)
13 Þar fyrer bid eg/ ad þier * ecke þreitest i mijnum þreingingum sem (eg lijd) fyrer ydur/ sem eru ydar vegsemd.
* 1. Thess. 3/ 3.
14 Þess vegna beige eg mijn kne fyrer * Fødur Drottens vors Jesu Christi.
* C. 1/ 3.
15 Af hvørium allt faderne kallast a himnum og a jordu.
16 Ad han̄ giefe ydur epter rijkdoome sinar dijrdar * ad styrkiast i krapte fyrer sin̄ Anda i þeim ynra mañe. * C. 6/ 10.
17 So ad Christur * bue fyrer truna i ydrum hiortum. * Joh. 14/ 23.
18 Ad þier/ sem erud i kiærleikanum rotfester og grundvallader/ kuñed ad grijpa med øllum heiløgu̅/ hvør ad sie * breidd/ z leingd/ z dijpt og hæd. * Job. 11/ 8/ 9.
19 Og ad þeckia þan̄ Christi kiærleika / sem yfergeingur skilningen̄ / ad þier kyñud uppfyllast til allrar fyllingar Guds.
20 En̄ * hønu̅/ sem kan̄ ad giøra fram yfer alla hlute / ia yferguæfanlegar / fram i fer þa hlute/ sem vier bidium edur skyniun/ epter þeim krapte/ sem verkar i oss. * Rom. 16/ 25.
21 Hønum * sie dijrd i søfnudenum i Christo Jesu/ um̄ allar kynkvijsler um̄ allder allda/ amen.) * Rom. 16/ 27.

IV. Capitule.

Christi Uppstigningar Nytseme.

(Pistellen̄ XVII. S. D. ept. Trinit.)

So amiñe eg ydur/ eg * bandinge i Drottne / ad þier ganged so sem verdugt er ydvarre kallan med hvørre þier kallader erud/ * P. G. 21/ 33.
2 Med * allre audmijkt z hogværd/ med langlundargiede/ umberande hvørier ad ra i kiærleika. * Col. 3/ 12.
3 Kostgiæfner ad hallda eindrægne andans fyrer band fridarens.
4 * Eirn lijkame og eirn ande/ so sem þier erud og kallader i eirne von ydvarrar kallanar. * Rom. 12/ 5.
5 Eirn * Drotten̄/ ein tru/ ein skijrn.
* 5. Mos. 6/ 4. 1. Cor. 8. 4/ 6.
6 * Eirn Gud/ og Fader allra/ sem er yfer øllum/ og fyrer alla/ og i ydur øllum.) * Mal. 2/ 10. 1. Cor. 12/ 6
7 En̄ * sierhvørium af oss er giefen̄ nád epter mælingu giafar Christi.
* 1. Cor. 12/ 11. etc.
8 Þar fyrer seiger (ritningen̄ :) * han̄ hefur uppstijgande i hædena / ad herfange teked herleidinguna/ og møñunum gaf ur giefed. * Ps. 68/ 19.
9 En̄ þad han̄ er uppstijgen̄ / hvad er þad / nema ad hn̄ er fyrst ofan̄stijgen̄ i nedre ælfur jardar?
10 Han̄/ sem er nidurstijgen̄/ er sa same/ sem og * er uppstijgen̄ langt yfer alla himna/ so ad han̄ uppfyllte alla hlute.
* P. G. 2/ 33.
11 Og hn̄ setti * suma til postula / en̄ suma * * til spamaña / en̄ suma til evangelista/ en̄ suma til hyrdara og lærefedra. * 1. Cor. 12/ 28. * * P. G. 11/ 27.
12 Til tilbunings heilagra / til verks embættesens / til uppbyggingar lijkama Christi.
13 Þar til vier mætumst aller i einingu truarenar og vidurkieñingar Guds Son ar til fullkomens mañs/ epter * mælingu fullkom

fullkomens alldurs Christi. * C. 3. 18/19
14 Uppa þad * vier sieum ecke leingur
börn / ostøduger so sem bylgiur / sem i
kryng feikiast af hvørium vinde lær-
doomsens/ fyrer leikspil mañaña/ fyrer
slægdena a villustiguna * 1. Cor. 14/ 20.
15 Helldur ad vier/ sem breitum rædvand-
lega i kiærleikanum/ voxum til hans i
øllu / sem er høfuded * Christur.
* C. 5/ 23.
16 Af * hvøriū allur lijkameñ er sam-
settur og samteingdur i øllum lidum /
sm̄ næer hvør til añars/ og giører þad/
ad lijkameñ vex epter verkan sierhvørs
lidsens/ i (siñe) mælingu/ til siñar upp-
byggingar i kiærleikanum * Rom. 12/ 5.
* 1. Cor. 12/ 12.
17 Þar þ̄ seige eg þkka/ z vitna i Drott-
ne/ ad þier ecke framar u ñgangest eins
og hiner adrer heidingiarner umgang-
ast i * hiegooma sijns hugskots.
* Rom. 1/ 21.
18 (Sem eru) formyrkvader i hugskote/
* fraskilder lijfe Guds / fyrer þa fa-
vitsku sm̄ er i þeim/ sokum * * hardud-
ar hiarta þeirra. * C. 2/ 12.
** 1. Thess. 4/ 5.
19 Hvørier/ þa þeir høfdu utsyrgt/ *
gafu sig sialfa til lausungar / til ad
fremia allshattadañ óhreinleika i o-
hoofe. * Rom. 1. 24/ 26.
20 Eñ þier hafed ecke þañeñ lært
Christum.
21 Ef þier hafed añars heyrt af hm̄/ z
erud uppfrædder i hønum / so sem þar
er sañleikureñ i Jesu.

(Pistilleñ XIX. S. D. ept. Trinit.)

22 Ad þier epter fyrre breitne aflegg-
ed * þañ gamla mañeñ sem for-
diarfast epter gyrndum villuñar.
* Rom. 6/ 6.
23 Eñ * endurnyest i anda ydar hug-
skots/ * Rom. 12/ 2. Col. 3/ 10.
24 Og yklædest þeim nya mañe/ * sem
epter Gude er skapadur i riettlæte og
heilagleika sañleikans.
* 1. Mos. 1. 26/ 27. etc.
25 Þar fyrer * legged af lyge/ og taled
sañleikañ / hvør vid siñ naunga / med
þvi * * vier erum hvørier añara lim-
er. * Col. 3/ 9. ** Rom. 12/ 5.
26 * Reidest/ og syndged ecke/ Sooleñ
gange ecke under yfer ydar reide.
* Ps. 4/ 5. Jak. 1/ 19.
27 Giefed * og ecke rum dioflenum.
* 1. Pet. 5/ 9. Jak. 4/ 7.
28 Hvør s̄ hefur stoled/ stele ecke meir / eñ
* erfide helldur/ giørande gott m̄z hønd
unum / uppa þad hañ hafe ad utbyta
þeim þurftuga. * 1. Thess. 4/ 11.
29 Eingeñ * ful ræda gange ut af yd-
ar muñe/ helldur ef * * nockur er goodur
til uppbyggingar naudþurftarññar/ ad
þad giefe þeim nad / er heyra (þar a.)
* Matth 12/ 36. ** Col. 3. 16/ 17.
30 Og hrygged ecke Heilagañ Anda
Guds/ med hvørium þier erud iñsiglad-
er til dags endurlausnareñar.
31 Allur * beiskleike/ og grimd/ og reide
og hroop og gudlast / takest burt langt
fra ydur/ asamt allre vondsku.
* Col. 3/ 8.
32 Eñ vered * innbyrdes goodgiarner /
myskunsamer/ fyrergiefande hvørier od-
rum/ so sm̄ og Gud hefur fyrergiefed yd-
ur i Christo. * Phil. 2/ 1. Col. 3. 12/ 13.

V. Capitule.

Safnadarens Undergiefne vid Christum.

(Pistilleñ III. S. D. i Føstu.)

Vered * þar fyrer epterbreitend-
ur Guds / sem elskuleg børn.
* Matth. 5/ 48.
2 Og ganged * i kiærleikanū /
so sem Christus elskade oss / og gaf
sialfañ sig ut fyrer oss til offurs og
foornar Gude til eins sætleiks ylms.
* Marc. 12/ 31. etc.
3 Eñ * saurlifnadur og óhreinleike /
edur agyrnd / skyllde ecke jafnvel nefn-
ast a medal ydar/ so sem soomer heiløg-
um. * Col. 3/ 5.
4 Nie * klam z fiflslegt hial og kies-
ne/ sem ecke hæfer/ miklu helldur þack-
argiørd. * C. 4/ 29.
5 Þvi þad vitet þier / ad eingeñ saur-
lijfesmadur/ edur óhreiñ/ edur agiarn /
hvør ad er skurgoda dyrkare / hefur
arf

urf i ryke Christi og Guds.

6 Eingen * ville ydur med fanytum ordum / þvi fyrer slijka hlute kiemur reide Guds yfer børn vantruarenar.
* Matth. 24/ 4. Marc. 13/ 5. Luc. 21/ 8. 1. Cor. 15/ 33. 2. Thess 2/ 3.

7 Þar fyrer giøreſt ecke þeirra hluttakendur.

8 Þvi * þier vorud fordū myrkur / en nu lioos i Drottne/ gangeð so sem ** børn lioossens. * 1. Pet. 2/ 9.
** Joh. 12/ 35.

9 Þvi avoxtur Andans er i allre gooðgyrne/ og riettlæte/ og sanleika.)

10 So þier * reyned hvad ad sie þacknæmelegt Drottne. * Rom. 12/ 2.

11 Og * hafeð ecke samlag vid ofrioofsom verk myrkrana / helldur straffed (þau) z miklu framar. * 2. Cor. 6/ 14.
2. Thess 3/ 14.

12 Þvi þa heimuglegu hlute/ sē giørast af þeim / er og skammarlegt ad seigia.

13 En þeir openberast aller / nær þeir af lioosenu straffast / þvi allt þad sem openberast / er lioos.

14 Þar fyrer * seiger (ritningen:) vakna þu upp / þu sem sefur / og rijs upp fra daudum/ og Christus mun lysa fyrer þier. * Es. 60/ 1.

(Pistillen XX. S. D. ept. Trinit.)

15 Siaed þar fyrer til / hvorneñ * þier skuled ganga varlega / ecke so sem fawijser/ helldur so sem vijser:
* Matth. 10/ 16.

16 Endurkaupande þa hentugu tijd / þvi dagarner eru vonder.

17 Þar fyrer vered ecke oforsialer/ helld skynlande * hvør ad sie vilie Drottens.
* Rom. 12/ 2. etc.

18 Og * dreckeð ydur ecke druckna af vijne/ i hvørtu ad er ohoofseme/ helldur uppfyllest i Andanum: * Luc. 21/ 34.

19 Og taled hvør vid aňan med psalmum og (lof-) saungvū/ og andlegū kvædum/ syngiande og spilande i ydrū hiørtum Drottne. * Col. 3/ 16.

20 * Giørande alltijd þacker fyrer alla hlute / i nafne Drottens vors Jesu Christi/ Gude og Fødur. * Col. 3/ 17.

21 Verande undergiefner hvør ier ødrū i otta Guds.) * 1. Pet. 5/ 5.

22 * Kvinurnar vere (þeirra) eigen mañum undergiefnar / so sem Drottne. * 1. Mos. 3/ 16. Col 3/ 18. 1. Pet. 3/ 1

23 Þvi * madureñ er hofud konuñar/ so sē Christus er hofud safnadarens/ og hañ sialfur er frelsare syns lijkama.
* 1. Cor. 11/ 3.

24 En eins og søfnudureñ er undergiefeñ Christo/ so (skulu) og kvinurnar (vera sijnū) eigen moñū i øllū hlutum.

25 Þier * meñ elskeð ydar eigeñ konur/ so sem ** og Christur elskade søfnudeñ/ og gaf sig sialfañ ut fyrer hañ.
* Col. 3/ 19. etc. ** Gal. 2/ 20.

26 Uppa þad hañ * helgade hañ/ hreinsande (hañ) fyrer vatnslaugena i ordenu. * Joh. 17/ 17.

27 Uppa þ hañ tilbygge sier sialfū hañ * dyrdlegañ / eirn søfnud hvørke hafande fleck nie hruckur edur nockud þess hattar / helldur ad hañ være heilagur z ostraffanlegur. * Ps. 45/ 14.

28 So eru meñerner skilduger ad elska sijnar eigeñ kvinur/ so sē sijna (eigen) lijkame / hvør sem elskar sijna eigeñ kvinu/ sa elskar sig sialfañ.

29 Þvi eingeñ hefur nockurn tijma sitt eiges sijns holld hatad / helldur fooſtrar hañ og endurnærer þad/ eins og Drottñ søfnudeñ.

30 Þvi * vier erum limer hañs lijkama/ af hans hollde og af hañs beinum.
* Rom. 12/ 5. 1. Cor. 6/ 15.

31 Þess vegna skal * madureñ forlaata fødur siñ og moodur og vera stadfastlega hia siñe eigeñ kvinu / og þau tuo skulu verda ad einu hollde.
* Matth. 19/ 5. etc

32 Þesse leindardoomur er stoor/ eñ eg seige (þ) uṁ Christum z um søfnudeñ.

33 Þo elskeð og hvør fyrer sig/ eirn og sierhvør/ sijna eigeñ kvinu/ sē sig sialfañ / eñ konañ (siae til) ad hun ottest mañeñ.

VI. Capitule.

Uṁ Andleg Vopn moote Satan.

Þier * børn/hlyded ydar forelld-
rū i Drottne/þvi þad er riett-
vijst. * Col. 3/ 20.
2 * Heidra fødur þiñ ⁊ mood
ur / sēm er hid fyrsta bodord med fyrer
heite. * 2. Mos. 20/ 12. etc.
3 Uppa þad þier vegne vel/og þu verd
er lꝏnglijfur a jørdune.
4 Og * þier fedur/reited ei ydar børn
til reide/helldur uppfooſtred þau i aga
⁊ umvøndun Drottens. * Col. 3/21.
5 Þier * þienarar/hlyded ydrum drottn
um epter holldenu * * med otta og hræd
slu i einfalldleik ydvars hiarta/ so sem
Christo. * Tit. 2/ 9. * * Phil. 2/12.
1. Pet. 2/ 18.
6 Ecke med augna þienustu/ sē (þier
villdud) þocknast møñū/ helldur so sem
þioonar Christi / giørande vilia Guds
af hiarta.
7 Og þiooned med goodvilia so sem
Drottne/ eñ ecke so sem møñum.
8 Vitande / ad hvad sem * hvør eirn
giører gott / þad mun hañ uppbera af
Drottne/hvørt hñ er helldur þræll ed-
ur frelsinge. * Rom. 2/6. 1. Cor. 3/8.
9 Og þier drottnar/giøred þad hid sa-
ma vid þa/ og læted af ognunū/vitan-
de / ad sialfra ydar Drotteñ er og a
himnū / og * persoonuñar ꝏlit er ecke
hia honum. * P. G. 10/ 34. etc.

(Pistilleñ XXI. S. D. ept. Trinit.)

10 Ad sijdustu/ brædur mijner/ * styrk-
est i Drottne / og i mætte hans
kraptar. * 1. Cor. 16/ 13.
11 Iklædest alvepne Guds / so ad þier
stiend mꝏttuger ad mootstanda prett-
vijsum athlaupū diøfulsens.
12 Þvi vier eigum ecke barꝏttu * vid
hold og blood/ helldur vid * * høfding-
iadooma og magtarvølld / sem er / vid
heims stioornendur i myrkrū veralldar
þessarar/vid illskuñar andlega (hlute/)
i þeim himnesku (hlutum.)
* Matth. 16/ 17. * * Joh. 14/ 30.
13 Þar fyrer taked a ydur alvepne
Guds / so þier megned i moote ad stan-
da a þeim vonda deige/ og þa þier haf-
ed framkvꝏmt alla hlute / ad standa
(þa) stoduger.
14 Standed þvi * umgyrdter ydar lend-
ar med sañleikanū / og ijklædder bryniu
riettlætesens. * Luc. 12/ 35.
15 Og skoofaꝏder um̄ fæturnar / til
fram̄filgdar evangelio fridarens.
16 Um̄ fram̄ allt taked * skiølld truar-
eñar / med hvørium þier kuñed øll elld-
leg skeite þess vonda ut ad slockva.
* 1. Pet. 5/ 9.
17 Og taked * hiꝏlm hialprædesens/
og sverd Andans/sē ad er ord Guds.)
* Es. 59/ 17. 1. Thess. 5/ 8.
18 Med allre bæn og (audmiukre) fyr-
erbeidslu / bidiande a hvørium (hentug-
um) tijma i andanū / og ꝏrvakrer til
þess sama med øllū stødugleika/og(aud
miukre) fyrerbeidslu fyrer øllū heiløgū/
19 Og * fyrer mier/ad mier mætte ord-
ed giefast i opnan mijns muñs med diørf
ung/til ad kuñgiøra leyndardoom evan-
gelii. * Col. 4/ 3. etc.
20 Fyrer hvørs saker eg er sendebode i
fiøtrunū/so ad eg meige diarflega brei-
ta þar i / so sem mier ber ad tala.
21 Eñ ad þier kyñud ad vita/hvørneñ
þad (er ꝏstadt) fyrer mier/hvad eg giø-
re / þa mun * Tychicus sa elskulege
brooder/og trur þienare i Drottne/kuñ
giøra ydur alltsamañ. * P. G. 20/4.
22 Hvørn eg hefe sendt til ydar uppa
þad hid sama / ad þier kyñud vita / *
hvørneñ þad (er ꝏstadt) fyrer oss/ og ad
hñ hugge hiørtu ydar. * Col. 4/ 7.
23 Fridur (sie) med brædrunū/ og kiær-
leike med truñe af Gude Fødur / og
Drottne Jesu Christo.
24 * Nꝏd (sie) med øllum þeim/ sem
elska Drotteñ vorn Jesum Christum
i oforgeingelegleika / amen.
* 2. Cor. 13/ 13.

Til Ephesios/
skrifadur fra Rom med Tychico.

S. Pauls Pistell til Philippenses

I. Capitule.

Christur predikast ei af øllum i good-
re Meiningu.

Paall og Timotheus
þioonar Jesu Christi/
* øllum heiløgum i
Christo Jesu/ sm̄ eru
i Philippis / asamt
biskupum/ og hialpraad-
aña þienurum.
* 1. Cor. 1. 2.
2 * Naad (sie med) ydur/ og fridur af
Gude Fødur vorum / og Drottne Jesu
Christo. * Rom. 1/ 7.
3 Eg * þacka Gude mynum / so opt
sm̄ eg miñest ydar/ * Rom. 1/ 8.
4 Alltijd i øllum mynū bænum fyrer
øllum ydur / Med føgnude myna bæn
giørande.
5 Fyrer ydar sameiningu i evangelio /
fra þm̄ fyrsta deige allt til þess nu.
(Pist. XXII. S. D. ept. Trinit.)
6 Fulltreistande vissulega þvi sama/
ad sa sm̄ hefur byriad i ydur hid
gooda verked/ mune (þad) fullkomna allt
til dags Jesu Christi.
7 So sm̄ þad er riettvijst / ad eg meine
þad um̄ alla ydur / af þvi eg hefe ydur
i hiarta/ bæde * i mynum fiøtrū og for
svare / og stadfestingu evangelii / ydur
alla (seige eg/) sm̄ erud hluttakarar med
mier i naadeñe. * Eph. 3/ 1. c. 4/ 1.
8 Þvi * miñ vottur er Gud / hvørsu
mig forlenger epter øllum ydur i hiñe-
legum kiærleika Jesu Christi.
* Rom. 1/ 9.
9 Og þess beide eg / ad ydar kiærleike
eñ þa meir og meir yfergnæfe i vidur
kieñingu og alls hattūdum skilninge.
10 So ad þier reyned hvad best er / so
ad þier sieud hreiner og aan hneixlunar/
allt til dags Christi.
11 Uppfyllter * aavøxtum riettlætesens/
er skie f Jesum Christū / til dyrdar og
lofs Gude.) * Eph. 5/ 9. Col. 1/ 10.
12 Eñ eg vil lata ydur vita / brædur/
ad þad sm̄ mier vidkemur/ þa fer evan
gelium i vøxt.
13 So ad myn fiøtur i Christo eru op-
enber ordeñ i øllu doomhusenu/ og fyrer
øllum ødrum.
14 Og flester af brædrumū i Drottne/
sm̄ feingu hugdyrfsku * af fiøtrum myn
um / urdu þvi diarfare óttalaust ord-
ed ad tala. * Eph. 3/ 13.
15 Sumer predika ad søñu Christum/
einneñ af øfund og fyrer þrætusaker/
eñ sumer af goodre meiningu.
16 Hiner ad søñu boda Christum ut af
þrætttan/ ecke hreinlega / meinande/ ad
auka þreyngingu ofañ a myn fiøtur.
17 Eñ þesser af kiærleika/ vitande/ ad
eg ligg (i þvi) til forsvars * evangelio.
* v. 7.
18 Hvad (er þad þa?) þad ad Christus
ad eins verdur bodadur a allañ haatt /
øñadhvørt af yferhilmingu/ edur i sañ
leika/ þa gled eg mig einneñ þar af/ vil
og einneñ gledia mig. * c. 2 7/ 18.
19 Þvi * eg veit / ad þad mun koma
mier til hialpræde s/ fyrer ydar bæn/ og
fyrer tilstyrking Anda Jesu Christi.
* 2. Cor. 1/ 11.
20 Epter þreyingu og von miñe/ ad eg
mune i aungvum hlut til skam̄ar verda/
helldur med øllu maañfrelse/ so sm̄ hijng
ad til/ (so) ē nu/ mune Christus mykl ad-
ur verda i mynū lijkama/ øñadhvørt fyr
er lijf edur fyrer dauda.
21 Þvi mitt lijf (er) Christus / og ad
deya/ einn aavinningur.
22 Eñ ef þ/ ad lifa i holldenu/ (kyñe ad
vera) mier aavøxtur hnuñar / sm̄ hvad
eg skillde þa utvelia/ veit eg ecke.
23 Þvi eg þreingest af þessu tveñu / *
hafande gyrnd ad leysast i burt / og med
Christo ad vera / þvi þad være miklu
betra. * 1. Kong. 19/ 4. 2. Cor. 5/ 8.
24 Eñ ad blijfa i holldenu / er naud-
synlegra vegna ydar.

25 Og þad veit eg * ad eg mun
vara og blijfa hia ydur øllum/ ydur til
framfarar/ og glede truarennar.
* v. 6. C. 2/ 24.
26 So ad ydar hroosan yfergnæfe i
Christo Jesu i mier/ fyrer mijna nær-
lægd aptur hia ydur.
27 Umgangest * alleinasta/ so sem hæf
er evangelio Christi / so ad hvørt sem
eg kiem og sie ydur/ edur er fiarlægur og
heyre af ydar hØttum/ ad þier standed
i einum anda/ og med eirnre sál stríded
fyrer tru evangelii. * 1. Cor. 7/ 20.
28 Og lated ydur ecke hræda i nockru
hlut af mootstandurunum/ hvad þeim er
ad sønnu teikn * til tøpunarennar/ en ydur
** til saluhialparennar / og þad af
Gude. * c. 3/ 9. ** Rom. 8/ 17.
29 Þvi þad er ydur af nád giefed fyr
er Christi saker / ecke alleinasta a hann
ad trua/ helldur og * hans vegna ad
lijda. * Rom. 5/ 3.
30 Hafande * sønnu baráttu/ er þier
hafed sied a mier/ og nu heyred þier um
mig. * P. G. 16/ 22. ect.

II. Capitule.

Oll Præka og Hiegooma Dijrd verd-
ur fyrerboden.

Sie þar þa nockur * aminning
(hia ydur) i Christo / sie þar
nockur huggun kiærleikans/ sie
þar nockur sameining And-
ans/ sie þar nockur hiartanlegur kiær-
leike og myskunsemder/ * Rom. 12/ 10.
2 Þa uppfilled mitt føgnud / so ad
þier sieud * samhuga/ hafande hinn sa-
ma kiærleika/ sieud samlynder (og) eins
sinnes. * c. 1/ 27.
3 (Giørande) eckert af kappe edur *
hiegooma dyrd / helldur med lytelæte /
halldande hvør annan ædre enn sig siálf-
ann. * Gal. 5/ 26.
4 Virded ecke sierhvør sijna (eigen)
hlute/ helldur hvør og eirn þa/ sem ann-
ara eru.

(Pistillenn a Palma Sunnudag.)

5 Þui hid sama sinne sie i ydur / eins og
i Christo Jesu.
6 Hvør þa hann var i * Guds mynd/
hiellt hann þad ecke fyrer ran / ad vera
jafn Gude. * Joh. 1. 1/ 2.
7 Helldur nidurlægde hann sig siálfann /
takande uppa sig * þioons mynd/ ordenn
mønnum lijkur. * Es. 42/ 1.
8 Og var ad hegdan fundenn sem mad-
ur/ hann * lijtelæckade sig siálfann / og
vard hlydenn allt til daudans / ia kross-
ens dauda. * Ebr. 12/ 2.
9 * Þar fyrer hefur og Gud hæst
upphafed hann / og giefed hønum eitt
nafn/ sem er yfer øllum nøfnum.
* Ebr. 2/ 9. P. G. 2/ 33.
10 Ad * i þvi nafne Jesu skule hvørt
kne beigia sig / þeirra a himne og a
jørdu/ og under jørdunne/ * Es. 45/ 23.
Rom. 14/ 11.
11 Og hvør tunga vidurkienna / ad *
Jesus Christus sie eirn Drottenn/ til
dyrdar Guds Fødurs.) * P. G. 2/ 36.
1. Cor. 8/ 6.
12 Hvar fyrer/ mijner elskuleger/ eins
og þier alltijd hafed hlyduger vered/ ecke
i nærveru minne alleinasta / helldur nu
miklu fram(ar) i minne fiarlægd/ (þa) verk
ed * med ugg og otta ydar eigen salu
hialp. * 1. Pet. 1/ 17.
13 Þvi * Gud er sa/ sem framkvæmer i
ydur / bæde ad vilia/ og ad fullkomna
(þad) epter (sinne) velþocknan.
* 2. Cor. 3/ 5.
14 Giøred alla hlute an * møglunar
og þrætunar. * Joh. 6/ 43.
* 1. Pet. 4/ 9.
15 So ad þier verded ostraffanleger /
z * hreinlind børn Guds/ oaffinnanleg-
er midt a medal þeirrar hreckvijsu og
frásnunu kynslodar/ a medal hvørrar
** þier skijned/ sem (þau himnesku) lios
i heimenum/ * c. 1/ 10. ** Matth.
5/ 14. Eph. 5/ 8.
16 * Blijfande vid ord lijfsens mier
til hroosunar a deige Christi / ad **
eg hafe ecke til forgiefens hlaupid/ nie
til forgiefens erfidad. * 2. Tim. 1/ 13.
** 1. Cor. 9/ 26.
17 Enn þo * eg verde og foornfærdur
yfer offre og (Guds) þioonustugiord yd-
varrar

vatrar truar / (þa) gledst eg og sam-
fagna øllum ydur. * 2. Tim. 4/ 6.
18 Enn glediest og yfer þvi sama / og
samfagned mier.
19 Enn eg vona i Drottne Jesu/ad eg
mune ikann skams senda * Timotheum
til ydar / so ad eg eirnenn hughreistest /
nær eg fæ ad vita/ hvørnenn þad geing-
ur ydur. * P. G. 16/1. 1. Thess. 3/2.
20 Þvi eg hefe aungvann/ (sem er so)*
eins epter mijnu giede / sem so mune
hiartanlega hafa umsorgun fyrer yd-
ur. * 1. Cor. 16/ 10.
21 Þvi * aller leita þt þess sem þra
(eiged)er/ecke þess/sm er Christi Jesu.
* 1. Cor. 10/ 24.
22 Enn raun hñs hafed þier þeckt / ad
so sem barn fødur sijnu hefur hñ mier
þioonad i evangelio.
23 Hann vona eg þvi ad senda strax /
nær eg sie hvørnenn mier lijdur.
24 Enn eg * reide mig uppa Drottenn/
ad eg sialfur mune snarlega koma (til
ydar.) * c. 1/ 25.
25 Enn þad hiellt eg naudsynlegt ad
senda * Epaphroditum/ þann broodur og
medhialpara og stryds-lagsmann minn /
enn ydar postula/ z þienara naudþurft-
ar minnar til ydar. * c. 4/ 18.
26 Med þvi hñ langade * til allra yd-
ar/ z var sorgfullr/ af þvi þier høfdud
heyrt / ad hann være siukur. * c. 1/ 8.
27 Þvi hann var ogso daudsiukur / enn
Gud myskunade hønum / enn þo ecke ein-
asta hønum / helldur ogso mier / so eg
hefde ei hrigd a hrigd ofann.
28 Þvi senda eg hann þess kostgiæfeleg-
ar/ uppa þad/ nær þier sæud hann apt-
ur/ skilldud þier glediast/ og eg være þvi
sorgminne.
29 So * medtaked hann i Drottne med
øllum føgnude / og hafed slijka i heid-
re. * Rom. 16/ 2.
30 Þviad fyrer verk Christi var hann
kominn ad dauda/ hyrdande lijted umm sitt
lijf/ so ad * hñ kynne ad uppfilla þad /
sem vantade a ydar þioonustu vid mig.
* 1. Cor. 16/ 17.

III. Capitule.

Umm Truarennar Riettlæte.

Framveiges/ brædur mijner/ * gled
iest i Drottne. Þad er mier ecke
leidt / ad skrifa ydur til hid sa-
ma/ enn þad er ydur ohult.
* C. 4/ 4.
2 Siaed vid * hundunum/ siaed vid þa
** vondu verkamennum / siaed vid
sundurskurdenum. * Es. 56. 10/ 11.
** 2. Cor. 11/ 13.
3 Þvi vier erum umskurnenn/ sem * i and
anum Gude þioonum / og hroosum oss i
Christo Jesu / og reidum oss ecke uppa
holldeð. * 5. Mos. 10/ 16. etc.
4 Þoott eg hafe þad/ er eg mætte reida
mig uppa / sasnvel og i holldenu. Ef
nockur annar þikest nu kunna ad reida sig
uppa hollded/ (þa kann) * eg þad miklu
framar/ * 2. Cor. 11. 18/ 22.
5 Umskorenn a attunda deige af ætt
Israels / (af) BenJamins kynkvijsl /
Ebræskur af Ebræskum/ epter løgmaal
enu * eirn phariseus. * P. G. 23/ 6. etc.
6 Sem * epter vandlætinguñe offsokte
søfnudenn/ verande/ epter þvi riettlæte/
sem er i løgmaalenu/ ostraffanlegur.
* P. G. 8/ 3.
7 Enn þa hlute / sem mier voru * ma
bate / þa hefe eg reiknad fyrer Christi
saker skada(ad vera.) * Matth. 13/ 44
8 Jaa sannarlega/ eg hello og alla hlu-
te ad vera skada/ saker ypparlegleika *
þeckingar Jesu Christi Drottens mijn-
ns/ vegna hvørs eg hefe a þeim øllum
skada lided/ og hello þa þreck ad vera /
so ad eg kunne ad avinna Christum/
* Es. 53/ 11.
9 Og finnast i hønum/ hafande ecke *
mitt riettlæte/ (sem kiemur) af løgmaal
enu / helldur þad / sem (kiemur) fyrer
tru Christi/ (sem er) þad riettlæte af
Gude fyrer truna. * Rom. 3. 21/ 22.
C. 9/ 30.
10 Til ad þeckia hñ og krapt hans *
upprisu/ og samneite hans pijsla/ i þvi
ad eg verde samlijkur hñs dauda.
* Rom. 6. 3/ 4/ 5.
11 Ef ad eg kynne a nockurn hatt ad

na til upprisu hiña daudu.
12 Ecke * ad eg hafe (þad) allareidu
høndlad / edur allareidu fullkomeñ sie /
helldur sæke eg epter þui/ef eg kyñe ad
høndla (þad) med þui eg er og * * hønd
ladur af Christo Jesu. * 1. Tim. 6/ 12.
* * Joh. 6/ 44. C. 12/ 32.
13 Brædur / eg helld mig ecke sialfañ
ad hafa høndlad (þad.)
14 Eñ eitt (giøre eg/) eg sem * forgleime
þeim hlutum/ sm̄ til baka eru / eñ
kieppest epter þeim/ sm̄ eru i fyrer/ sæ-
ke epter takmarkenu / epter * * þui
hnosse þeirrar kallanar Guds/ sm̄ þar
uppe er i Christo Jesu. * Ps. 45/ 11.
* * 1. Cor. 9/ 24. 1. Tim. 6/ 12.
15 Þat fyrer vier/ so marger sem full-
komner erum / verum so siñader / og ef
þier eitthvad ødruvyse meined / (þa)
man Gud ydur þad og openbera.
* 1. Cor. 2/ 6.
16 Samt sm̄ ædur/ so lángt sem vier
komner erū/ad ganga epter sømu reglu/
sama ad * meina. * C. 1/ 27. C. 2/ 2.
Rom. 12/16. C. 15/5. 1. Cor. 1/10. 1. Pet. 1/ 3.
(Pist. XXIII. S. D. ept. Trinit)
17 Verded * miñer epterbreitend: hvør
med ødrum/brædur/og giæted ad
þeim/ sm̄ so ganga/ so sem þier hafed
oss til fyrermyndar. * 1. Cor. 4/ 16.
* C. 11/ 1.
18 Þui * marger ganga/ af hvørium
eg hefe opt sagt ydur/ z seige ogso nu/
grætande/(ad þeir sieu) ovinier krossens
Christi. * Matth. 7/ 13.
19 Hvørra * endalikt er fortøpuneñ/
hvørra gud * * mageñ er/ og vegsemd-
eñ i þeirra skøm̄ / hvørier jardlega eru
siñader. * 2. Cor. 11/ 15.
* * Rom. 16/ 18.
20 Þui vor * borgarriettur er * * a
himnū / hvadañ vier væntū z Frelsar-
ans/ Drottens Jesu Christi/
* Ebr. 13/14. * * Eph. 2/ 6.
21 Hvør ed * mun um̄mynda vorn aud-
virdelegañ lykama/ad hañ verde samlyk-
ur hans dyrdarfullū lykama/ epter þm̄
krapte/med hvørrū hñ og kañ ad giøra
sier sialfum undergiefna alla hlute.
* 1. Cor. 15. 43/ 49/ 53.

IV. Capitule.

Um̄ Andlegañ Føgnud og Frid.

Þar fyrer/ brædur miñer elsku-
leger og æskeleger/ * miñ føgn
udur og korona/ standed so stød
uger i Drottne / þier elskan-
leger. * 1. Cor. 1/ 14. 1. Thess. 2. 19/ 20.
2 Evodian æmiñe eg/ z Syntychen æ-
miñe eg/ad þær hallde eitt i Drottne.
3 Og eg bid þig ogso miñ trulinde med
broder/hiælpa þm̄/ sm̄ i evangelio med
mi' stridt hafa/ asamt bæde Clemente
og hinum ødrum mijnū medhiælpurū/
hvørra nøfn eru a * lyfsbokeñe.)
* 1. Mos. 32/32. Ps. 69/ 29. Dan. 12/1. Luc.
10/20. Openb. 3/5. C. 13/8. C. 17/8. C. 20/12.
C. 21/ 27.
(Pistilleñ. IV. S. D. i Adventu.)
4 Gledied * ydur i Drottne alltyd/
(z) eñ aptur seige eg/gledied ydur.
* C. 3/ 1.
5 Ydar hoogværd sie kuñug øllū møñ-
um. * Drotteñ er nælægur.
* 1. Cor. 10/ 11.
6 * Vered fyrer aungvu hugsiuker /
helldur læted þa hlute/ sem þier bidied
um̄ i bæneñe og (audmiuku) ækalle med
þackargiørd / verda openbera fyrer
Gude. * Matth. 6. 25/ 31. etc.
Ps. 145. 18.
7 Og fridur Guds / sem yfergeingur
allañ skilning / vardveite ydar hiørtu
z ydar hugskot i Christo Jesu.)
8 * Framveiges/brædur/hvørier hellst
hluter/sem eru sañer/hvørier sem hellst
* * soomaleger/ hvørier sm̄ hellst riett-
vyser/ hvørier sm̄ hellst hreiner/ hvør-
ier sem hellst elskuleger / hvørier sem
hellst/er vel er um̄ talad/ hvørt helldur
þad er nockur dygd/edur nockurt lof/þa
huxed um̄ þa. * C. 3/ 1. * * Rom. 12/ 17.
9 Hvørra þier og hafed lært og med-
teked / og heyrt og sied a mier / giøred
þa/ og Gud fridarens * mun vera med
ydur. * Rom. 15/ 33.
10 Eñ eg er vordeñ miøg gladur i Drott
ne/ad þier nu um̄ sjd. r endurbloomgud-
ust/ til ad hafa um̄ sorgum fyrer mier /
hvar þ þier hafed og sorgad (fyrrū/)
eñ

eñ hofdud ecke henkugleika (þar til.)
11 (Þetta) seige eg ecke/ so sem af skor-
te/ þvi eg hefe lært/ hvørnen sem mier
lijdur / * ad læta mier nægia.
* 1. Tim. 6/6.
12 Eg veit ad vera audvirdelegur/og eg
veit ad vera yfergnæfanlegur / eg em
van: vid alla hlute/ z hiaa øllū/bæde ad
vera saddur/ og * hungra/ bæde ad hafa
noog/og skort ad lijda. * 2. Cor. 11/27.
13 Eg forma alla hlute i Christo/hon
um/ sem giører mig styrkvan.
14 Þo giørdud þier vel / ad þier hafed
añast mijna þreinging.
15 En þier vited þad Philippenses /
ad i upphafe evangelii / þa eg foor fra
Macedonia / hefur eingen * søfnudur
meddeilt mier/ i reikningskap utgyptar
og inlektar/nema þier alleina.
* 2. Cor. 11/ 9.
16 Þviad bæde(þa eg var)i Thessalo-
nica/og eñ einu siñe/og i añad siñ| send-
ud þier mier til(minar)naudþurftar.
17 Eige ad eg leite epter giøfeñe/helld-
ur leita eg * epter ávexteñi/ sem (kuñe
ad vera) * * yfergnæfanlegur i ydar
reikninge * Luc. 13/7. * * 2. Cor. 9/6.
18 Eñ eg hefe feinged alla hlute / og
hefe yferfljootanlegt/ Eg uppfilltest /
er eg medtook af * Epaphrodito/ þad
(sem kom) fra ydur / sætan ylm / eitt
þægelegt offur / þacknæmt Gude.
* C. 2/ 25.
19 Eñ * Gud miñ uppfille alla ydar
naudþurft/ epter sijnū rijkdoome/ i veg
semd/i Christo Jesu. * 2. Cor. 9/ 8.
20 * Eñ Gude og Fødur vorū(sie)dyrd
um allder allda/amen. * 2. Tim. 4/ 8.
21 Heilsed sierhvorium heiløgum i
Christo Jesu.
22 Ydur heilsa * þeir brædur sem hiaa
mier eru/ydur heilsa * * aller heilager/
eñ hellst þeir af keysarans huse.
* 1. Cor. 16/ 20. * * 2. Cor. 13/ 12.
23 Naad Drottens vors Jesu Christi
(sie)med øllum ydur/amen.
Til Philippenses/
skrifadur fra Rom/med Epaphrodito.

S. Pals Pistell til Colossenses.

I. Capitule.

Um Christi Persoonu.

Pall * postule Jesu
Christi / epter vilia
Guds/og Timotheus
sa broder. * 2. Cor. 1/1
2 Þeim heiløgu og
truudu brædrū i Chri
sto/i Colossis. * Naad
(sie med) ydur/ og fridur/af Gude Fød-
ur vorum / og Drottne Jesu Christo.
* Rom. 1/7.
3 Vier * þøckū Gude og Fødur Drott
ens vors Jesu Christi / bidiande alltijd
fyrer ydur. * Rom. 1/ 8.
4 Med þvi vier høfum heyrt um tru
ydar i Christo Jesu / og þañ kiærleika
til allra heilagra.
5 Fyrer * þa von/sem ydur er afsijdes
løgd a himnum/Um hvøria þier hafed
adur heyrt i sañleiks orde evangelii.
* 1. Pet. 1 / 4.
6 Hvørt komed er til ydar/sem z um
allan heimen/ og er * * ávaxtarsamt/
eins og a medal ydar/allt fra þeim deige/
er þier heyrdud og vidurkiendud naad
Guds i sañleika. * Rom. 10/ 18
* * Joh. 15/ 16.
7 So sem þier hafed z lært af * Epa-
phra hinū elskulega, samþioon vorum/
hvør ad er trur þienare Christi fyrer
ydur. * C. 4 / 12.
8 Hvør ed ogso openberade oss ydar
kiærleika i andanum.
(Pist. XXIV. S. D. ept. Trinit.)
9 Þar fyrer z/allt fra þeim deige * er
vier heyrdū(þad/)lætū vier ecke af
ad bidia fyrer ydur/ z oska/ad þier(mætt
ud) uppfyllast med vidurkieñingu hañs
vilia/ i øllū andlegū vijsdoome og skil-
ninge. * Eph. 1. 15/ 16.
10 Ad

10 Ad þier (kynnud) * ad ganga verdug-
lega Drottne/ til allrar velþocknunar/
verande i øllu goodu verke avaxtar
samer/ z vaxande til * * vidurkienningar
Guds. * Eph. 4/1. Phil. 1/27. 1. Thess.
2/12. C. 4/1. ** 1. Cor. 1/5.
11 * J øllū krapte styrkter/ epter mætte
hn̄s dyrdar/ til allrar þolen̄mæde z lang
lyndargieds m̄z fognude: * 1. Cor. 16/13
12 Giørande þacker Fødurnū/ sm̄ hef-
ur giørt oss * hæfelega til * * arfskipt-
es heilagra i liosenu. * 2. Cor. 3/6.
** P. G. 26/18.
13 Sem * frelsade oss af vallde myrk-
ran̄a/ z færde (oss) i ryke syns elskulega
Sonar/ * c. 2/15.
14 J * hvørium vier høfū endurlausn-
ena * * fyrer hn̄s blood/ (sem er) fyrer-
giefning syndan̄a.) * Eph. 1/7.
** P. G. 20/28.
15 Hvør ad er * mynd osynelegs Guds/
frumburdur allrar skiepnu.
* Ebr. 1/3. etc.
16 Þvi ad fyrer * han̄ eru aller hluter
skapader/ (sm̄ eru) a himnū/ z (sm̄ eru) a
jørdu/ þeir synelegū z osynelegu/ hvørt
helldur thronar edur herradæme/ edur
høfdingiastietter/ edur vøllden̄/ þeir eru
aller skapader fyrer han̄ og til hans.
* Joh. 1/3/10. etc.
17 Og han̄ er * adur en̄ aller hluter/
og aller hluter standast i hønum.
* Ordsk. 8. 25/26/27.
18 Og hn̄ er høfud lykamans/ (sem er)
safnadarens/ hvør ad er upphafed/ *
frumburdur af þm̄ daudu/ so ad han̄
hafe yferburde fyrer øllum.
* P. G. 26/23. etc.
19 Þvi i hønum hefur þad þocknast
(Fødurnum/) ad * øll fylling skyllde
bua/ * c. 2/9. Joh. 1/16. c. 3/34.
20 Og fyrer hn̄ ad * forlyka alla hlute
vid sig/ (þar med) ad han̄ friden̄ giørde
fyrer blood hn̄s kross/ fyrer hn̄/ hvørt
helldur þeir eru a jørdu/ edur þeir eru a
himnum * Rom. 5/10. 2. Cor. 5/19.
1. Joh. 4/10.
21 Og ydur/ sem * fordum vorud fra-
skilder/ og ovíner saker (ydar) hugskots
i vondū verkum/ * Eph. 2. 2/12.
22 Hefur hn̄ þo nu forlykad/ i lykama
syns holldz fyrer daudan̄/ * til ad setia
ydur heilaga og oflec̄kada og ostraffan-
lega fram̄ fyrer sig. * Eph. 1/4. c. 5/27
23 Ef þier an̄ars blyfed i trun̄e/ grund-
vallader/ og * støduger/ og obifanleger
fra von þess evangelii sem þier hafed
heyrt/ hvørt predikad er a medal allrar
skiepnu/ sem er under himnenū/ hvørs
þienare eg Pall em orden̄.
* 1. Cor. 15/58.
24 Sem nu * gled mig i mynū pyslum
* * vegna ydar/ og þar i moot uppfylle
leifar Christi harmkvæla a mynu holl-
de/ fyrer hn̄s lykama/ sem er søfnudur-
en̄. * 2. Cor. 7/4. ** Eph. 3/13.
2. Tim. 2/10.
25 Hvørs þienare eg em orden̄/ * epter
raadsmen̄sku Guds/ sem mier er giefen̄
yfer ydur/ til ad uppfilla ord Guds.
* Eph. 3/2.
26 (Sem er) sa * leyndardoomur/ er hef-
ur vered hulen̄ fra alldødle/ og fra (øll-
um) kynkvyslū/ en̄ nu openberadur hn̄s
heiløgum. * Rom. 16/25. Eph. 3/9.
27 Hvørium Gud hefur viliad kun̄-
giøra/ hvør ad sie sa dyrdlege leyndar-
dooms ryk doomur a medal heidingian̄a/
sem ad er Christus a medal ydar/ (sem
er) * von dyrdaren̄ar. * 1. Tim. 1/1.
28 Hvørn ad vier bodum/ aminn̄ande sier-
hvørn man̄/ og uppfrædande * sierhvørn
man̄ i allre speke/ * * uppa þad vier
kyn̄um ad lata hvørn man̄ framkoma
fullkomen̄ i Christo Jesu. * Joh. 1/7.
** Eph. 5/27.
29 Hvar uppa eg og * erfida/ strydande
epter hn̄s krapte/ sem verkar (kroptug-
lega) i mier/ med mætte. * 2. Tim. 4/7.

II. Capitule.

Um̄ Christi Alvitsku.

Þvi eg vil/ ad þier vited/ hvad
stoora * baraattu eg a vegna
ydar/ og vegna þeirra i Laodi-
cea/ og so margra/ sm̄ ecke hafa
sied myna asyn̄d i holldenu.
* Phil. 1/30
2 Uppa þad ad aminn̄ast mætte hiør-
tu þeirra/ sem samteingiast i kiærle-
ik-

anum/og til alls rykdooms skilningsens
fullvissu/ til * vidurkienningar leyndar-
dooms Guds/ og Fødurs/ og Christi.
* Joh. 17/3.
3 J hvørium * aller fiarsiooder vitsk-
unnar og þeckingarennar hulder eru.
* Es. 11/2.
4 En þetta seige eg/so ad eingenn ville
ydur med lyklegum ordum.
5 Þvi þoott eg sie * ad lykamanū ydur
fiarlægur / þa er eg þo i andanum hia
ydur / fagnande og siaande * * ydra
skickan/og ✝ ydar stadfasta trua Chri-
sti. * 1. Cor. 5/3. * * 1. Cor. 14/40.
✝ Col. 1/23.
6 Þar fyrer so sem þier hafed nu med-
teked Christum Jesum/ Drottenn/ (so)
gaanged i hønum/
7 * Rootfester og * * uppbygder i høn
um/ stadfester i truñe/ so sem ydur hef-
ur kient vered/ yfergnæfande i ✝ heñe/
med þackargiørd. * Eph. 3/ 17.
* * Eph. 2/22. ✝ 1. Thess. 5/18. Col. 3/15.
8 Siaed til / ad eingenn ræne ydur med
heims-speke og hiegomlegre prettvysse
epter * manna setningū/epter elementum
heimsens / og ecke epter Christo.
* Matth. 15. 2/ 9.
9 Þvi ad * i hønum bygger øll fylling
guddoomsens lykamlega * C. 1/ 19. etc.
10 Og þier erud * uppfillter i hønum/
sem er * * høfud alls hofdingiadooms
og magtar. * Joh. 1/16. * * Eph 1/21.
11 J hvøriū þier og umskorner erud /
med * eirnre umskurn/(sem er giørd)aan
handa / i þvi þier hafed afklædst lyka-
ma hollsens synda/i umskurn Christi.
* 5. Mos. 10/16. C. 30/6. Rom. 2/ 29.
Phil. 3/ 3.
12 Greftrader med hønū i skyrneñe / i
hvørre þier erud aasamt * upprisner /
fyrer truna verkanar Guds/sem uppvakte
hñ fra daudum. * C. 3/1. etc.
13 Og ydur/sem vorud * dauder i synd-
unum / og i forhud ydar hollds/ giørde
hñ lifande med hønū/fyrergiefande yd-
ur af naad allar synder. * Eph. 2. 1/5.
Luc. 7/ 42.
14 Og hefur afmaad þa handskrift /
sem i moote oss var * i setningū/er voru
i mote oss / og hann took hana i burt /
neglande hana a krossenn * Eph. 2/15.
15 Og * afflette høfdingia doomana
og magtarvaldenn/ og framleidde (þad)
til synes / hroosande sigre yfer þeim a
hønum. * C. 1/ 13.
16 So dæme eingenn ydur * i mat edur
dryck/ edur hvad nockre hlutyd (vidvyk-
ur) edur nyiumaanude / edur sabbatum.
* Rom. 14. 2/3.
17 Sem ad eru * skugge þeirra hluta/
sem atttu ad koma/enn lykamenn er Chri-
sti. * Ebr. 8/ 5. C. 10/ 1.
18 * (Latted) aungvann svipta ydur yd-
ar hroosan / sem epter (synum) vilia i
audmykt og dyrkan einglana fellur inn i
þa hlute/sem hñ hefur ecke sied/ forgief-
ens uppblaasenn af hugskote syns hollds:
* Matth. 24/ 4.
19 Og * høndlar ecke høfuded/ af hvør
iu allur lykamenn/ fyrer lide og lida-
moot styrktur og samteingdur/ proast
i vexte Guds. * Eph. 4. 15/ 16.
20 Ef þier erud þa dauder med Chri-
sto fra elementum heimsens / þvi giør-
est þier þa reglubundner / so sem þier
lifdud i heimenum ?
21 Ad þu ecke snerter (þad/) ei helldur
smacker (þad/) ei helldur taker (þar) a.
22 Hvad alltsamann forgeingur af van-
brukuneñe/epter * bodordū og kienningum
mañaña. * Es. 29/13. Matth. 15/9.
23 Hvørt ed hefur ad sønu nockud/ (af
hvørju þad kuñe) ad reiknast fyrer spe-
ke/i siaalfviliugre dyrkan og audmykt/ e.
i þvi ad lykamanum * er ecke hlyft/ecke
i nockrum heidre / * * hia fille hollds-
ens. * 1. Tim. 4/8. * * 1. Tim. 5/23.

III. Capitule.

Um Guds Mynd.

Seud þier nu * upprisner med
Christo/ þa leited þra hluta /
sem þar uppe eru / þar sem
Christur er hia hægre hende
Gud sitiande: * C. 2/ 12. Rom. 6/ 5.
2 * Hugleided þa hlute / sem þar uppe
(eru/) ecke þa / sem (eru) a jørduñe.
* Matth. 6/33.

3 Þvi þier erud dauder/ og ydar lijf er
foolged med Christo i Gude.
4 Þegar * Christus vort lijf openber-
ast/ þa munud þier og med honum byrtast
i ** dijrdenne. * Phil. 1/ 21.
** 1. Cor. 15/ 43.
5 So deyded (nu) ydar lime/ sem eru a
jordunne/ * saurlijfe/ohreinleika/laus-
ung/ vonda gyrnd og agyrne/ sem er
skurgodadyrkan. * Eph. 5/ 3.
6 Fyrer hvoria hluke od kiemur reide
Guds yfer børn vantruarennar.
* Eph. 5/ 6.
7 J hvørium þier og geingud fordum/
þa þier lifdud i þeim.
8 Enn * aflegged nu ogso alla þessa hlu
ke: reide/ bræde/ vondsku/ gudlostun/
nijdyrde af ydar munne. * Rom. 6/ 4.
Eph. 4/ 22. Ebr. 12/ 1.
9 * Ljuged ecke hvør ad ødrum/ sem
hafed afklædst þeim gamla manne med
sijnum verkum: * Zach 8/ 16. Eph. 4/ 25
10 Og * yklædest þeim nija/ sem endur-
nyast til vidurkienningarennar/ ** epter
mynd hans/ sem skapade hann.
* Eph. 4. 23/ 24. ** 1. Mos. 1/ 27.
11 Hvar * ecke er Griskur og Jude/ um-
skurn og yferhud/ barbariskur og Scy-
tha/ þræll og frelsinge/ helldur eru aller
luter og i ollum/ Christus. * Rom. 10/ 12

(Pistillenn v. S. D. ept. Þrettanda.)

12 So * yklædest þier (nu) so sem ut-
valder Guds/ heilager og elsk-
ader/ hiartfoolgenne myskunseme/ good-
gyrne/ audmijkt/ hoogværd/ langlundar-
giede. * Eph. 4/ 32.
13 * Umberande hvør annan/ og fyrer-
giefande hvør ødrum/ ef nockur hefur
a moote einhvøriu aklæru/ eins sem og
Christus fyrergaf ydur/ so (giøred) og
þier. * Eph. 4/ 2.
14 Enn framm yfer alla þessa hluke/ (þa
yklædest) kiærleikann/ sem er band full-
komlegleikans.
15 Og * fridur Guds drottne i ydrum
hiørtum/ til hvørs þier og kallader erud
i einum lijkama/ og ** vered þacknæmer.
* Phil. 4/ 7. ** Col. 2/ 7. etc.
16 Ord Christi * bue a medal ydar rijk
uglega i allre visku/ lææred og amin-
ed sialfa ydur ** med psalmum og
(lof-)saungvum/ og andlegum kvædum/
innelega syngiande i hiarta ydar Drott-
ne. * 1. Cor. 1/ 5. ** Eph. 5/ 19.
17 Og * allt hvad þier giøred i orde ed-
ur verke/ (ja) alla hluke (skulud þier
giøra) i nafne Drottens Jesu/ giørande
þacker Gude og Fødur fyrer hann.)
* 1. Cor. 10/ 31.
18 * Þier kvinnur/ vered undergiefnar
ydar eigenn mønnum/ so sem þad byriar i
Drottne. * Eph. 5/ 22. etc.
19 * Þier menn/ elsked eigen kvinnur yd-
ar/ og vered ei beisklundader vid þær.
* Eph. 5/ 25. 1. Pet. 3/ 7.
20 * Þier børn/ vered hlijdenn forelld-
runum i ollum hlutum/ þvi þad er þock-
nanlegt fyrer Drottne. * Eph. 6/ 1.
21 * Þier fedur/ upperted ecke børn yd-
ar/ so þau verde ecke ystødulaus.
* Eph. 6/ 4.
22 * Þier þienarar/ hlijded i øllum
hlutum (ydar) lijkamlegum drottnum/ ecke i
augna þioonustu/ so sem þeir er mønnum
þocknast/ helldur i einfelldne hiartans/
med otta Guds. * Eph. 6/ 5. etc.
23 Og allt hvad þier giøred/ þa giør-
ed þad af hiarta/ * so sem Drottne/
og ecke mønnum. * Eph. 6/ 7.
24 Vitande/ ad þier faaed endurgialld
arftokunnar af Drottne/ þvi þier þion-
ed þeim Herranum Christo.
25 Enn * hvør sem oriett giører/ mun
taka (þad med sier/) sem hann med oriett
giørde. Og * þar er ecke persoonunnar
alit. * P. G. 10/ 34. etc.

IV. Capitule.

Um Bæn og gooda Umgeingne.

Þier * drottnar/ hvad riett og
jøfnudur er/ þad giøred þienur-
unum/ vitande/ ad þier og hafed
Drottenn a himnum. * Eph. 6/ 9
2 Vered stødugerr * i bænenne/ arvakrer
i henne med þackargiord.
* 1. Thess. 5/ 17. etc.
3 Bidiande og * under eins fyrer oss/
ad Gud upplaate oss dyr ordsens/ til ad
tala

kala leyndardom Christi/ fyrer hvorn
eg em eirnen̄ bunden̄. * Rom. 15/ 30.
Eph. 6/ 19. 2. Theſſ. 3/ 1.
4 So ad eg kun̄e ad openbera þad / ſo
ſem mier ber ad tala.
5 * Umgangeſt ſkynſamlega vid þa /
(ſm̄ eru) fyrer utan̄/ þan̄ (hentuga) tijmann
ma endurkaupande. * Eph. 5/ 15.
6 Ydar ræda ſie alltijd liufleg / med *
ſallte krijddud/ ſo ad þier (kyn̄ud) vita/
hvorneñ þad byriar ydur ſierhvorium ad
ſvara. * Marc. 9/ 50.
7 Hvorneñ * mier lijdur/ þad mun allt
ſaman̄ kun̄giora ydur Tychicus / ſa
elſkulege brooder / og trur þienare og
medþioon i Drottne. * Eph. 6/ 21.
8 Hvorn * eg hefe ſendt til ydar/ vegna
þeſſ ſama/ ſo han̄ ſkillde vita/ hvorneñ
ydur lijdur/ og hugga hiortu ydar.
* Eph. 6/ 21.
9 Med * Oneſimo þeim trua og elſku-
lega brooдur / ſem er eirn af ydur/ Þeir
munu kun̄giora ydur alla hlute / ſem
hier fara fram̄. * Philem. v. 10.
10 Ydur heilſar * Ariſtarchus ſam-
bandinge min̄ / og Marcus ſyſtrungur
Barnabæ/ um̄ hvorn þier hafed feinged
bijfalningar. Ef hn̄ kiemur til ydar/ þa
medtaked han̄. * P. G. 19/ 29.
11 Og Jeſus / ſem kallaſt Juſtus / *
hvorier ad eru af umſkurneñe. Þeſſer
eru einſaman̄ medhialpara til Guds
rijkes/ ſem eru ordner mier ein huggun.
* P. G. 11/ 2.
12 Ydur heilſar * Epaphras / ſem er
eirn af ydur/ þioon Chriſti/ ſem ſtrijder
alltijd fyrer ydur i bænum̄/ ad þier kyn̄-
ud ſtanda ſtoduger / fullkomner og upp-
fillter i ollū vilia Guds. * C. 1/ 7.
13 Þvi eg vitna um̄ han̄/ ad han̄ hefur
ſtoora vandlæting fyrer ydur / og þeim
i Laodicea/ og þeim i Hierapoli.
14 Ydur heilſar * Lucas lækner / ſa
elſkulege/ og Demas. * 2. Tim. 4/ 11.
15 Heilſed brædrunū i Laodicea / z Nym-
pha / og * þeim ſoknude i hn̄s huſe.
* Rom. 16/ 5.
16 Og þegar þeſſe piſtill er leſen̄ hia
ydur/ þa giored þad/ ad han̄ og i ſofn-
ude þeirra i Laodicea leſen̄ verde / og ad
þier og ur Laodicea leſed han̄.
17 Og ſeiged Archippo: gief gaum ad
þeirre þioonuſtu / ſem þu medtookſt i
Drottne/ ad þu kun̄er ad uppfilla hana.
18 * Heilſan med minē hende Pals.
Min̄eſt mina fiotra. Naad (ſie) med
ydur/ amen. * 1. Cor. 16/ 21.

Til Coloſſenſes/
ſkrifadur fra Rom med Tychico og
Oneſimo.

I S. Pals Piſtell til Thessalonica

I. Capitule.

Guds Sonar er von af Himnum.

Páll og * Silvanus/ og
Timotheus/ þm̄ ſoſn-
ude i Theſſalonica / i
Gude Fodur/ og Drott
ne Jeſu Chriſto / naad
(ſie) med ydur og frid-
ur/ af Gude Fodur vor
um/ og Drottne Jeſu Chriſto.
* 2. Theſſ. 1/ 1.
2 Vier * þockum̄ Gude alltijd / fyrer
alla ydur er vier min̄umſt ydar i bænū
vorū. * Rom. 1. 8/ 9. Eph. 1/ 16.
3 Oaflaatanlega min̄uger * ydar truar
verks og kiærleikans erfides / og þolen̄
mæde vonar Drottens vors Jeſu Chri-
ſti / fyrer Gude og Fodur vorum̄.
* Joh. 6/ 29.
4 Vitande/ bræd: / elſkad: af Gude/ * yd:
utvalning. * Col. 3/ 12. 2 Theſſ. 2/ 13.
5 Þviad vort evangelium hefur ecke ver
ed hia yd: i ordealleina/ helldur bæde *
i krapte z i Heilogū Anda / z i mikelle
fullvitſku / ſo ſem þier vited / hvilijker
vier hofum̄ vered a medal ydar / ydar
vegna. * 1. Cor. 2/ 5.
6 Og þier erud ordner vorer * epter

breifendur/z Drottens/medtakande ord
ed i mikellre preyngingu / med fognude
Heilags Anda. * I. Cor. 4/ 16.
7 So ad þier erud ordner epterdæme
ollū truudū i + Macedonia z Achaja.
* C. 4/ 10.
8 Þvi fra ydur hefur utboreſt ord Drott
enſ/ ecke einaſta i Macedonia z i Acha
ja/hellduꝛ z i hvorium ſtad er * tru yd
ar/(ſm̄ er)til Guds/ utbreidd/ſo oſſ er
ecke þorf ad tala nockud. * Rom. 1/8.
9 Þvi þeir ſialfer kuñgiora um̄ ydur/
hvilikañ inngang vier hofdum til ydar/
og hvorneñ þier erud * umvender til
Guds fra ſkurgodunū/til ad þioona þm̄
lifanda z ſaña Gude. * I. Cor. 12/2.
10 Og * til ad vænta hañs Sonar af
himnum/ hvorn hñ̄ uppvakte fra daud
um/ Jeſu/ſm̄ oſſ frelſar fra epterkom
ande reide. * Phil. 3/ 20.

II. Capitule.

Gude gioraſt Packer fyrer Ordſens
Framgang.

Þvi ſialfer vited þier bræðr þañ
* vorn inngang til ydar/ad hañ
hefur ecke vered til forgiefens.
* C. 1. 5/ 9.
2 Helldur þo vier lidū til forna/ z vær
um * ſm̄ aader / ſo ſem þier vited / i
Philippis/ þa) vorū vier (ſamt) full
diarfer i Gude vorū / ad tala hiaa ydur
evangelium Guds i ſtoorre preyngingu.
* P. G. 16/22 C. 17/2. 2. Cor. 11/25.
3 Þvi * vor aminning var ecke af villu/
nie af ohreinleika / nie i pretkvyſe.
* 2. Cor. 7/2.
4 Helldur ſo ſem vier vorū reinder af
Gude/ad (oſſ) er * truad þ evangeliū/
ſo tolum vier/eige ſo ſm̄ (villum vier)
moñū þocknaſt/helldur Gude/ſm̄ reiner
hiortu vor. * Gal. 1/10. C. 2/7.
I. Tim. 1/11.
5 Þvi vier umgeinguñſt alldrei med
ſmiadurmælū/ſo ſem þier vited/og eige
ſnerum vier nockru til ægyrne / Gud
(er) vottur(ad þvi.)
6 Vier leitudum og ecke af moñum *
vegſemdar/ hvorke af ydur/ nie af od
rum. * Joh. 5. 41/ 44.
7 Vier gætum * og vered (ydur) til
þyngſla / ſo ſem poſtular Chriſti / eñ
vier vorum linfer hiaa ydur / ſo ſem þa
fooſtra ræker ſijn born. * P. G. 20/33.
8 So hofdum vier og lyſting til ydar/
og vorum viliuger ad meddeila ydur/ecke
alleinaſta evangelio Guds / helldur og
vorum eigeñ ſalū/af þvi þier vorud oſſ
aſtfoolgner.
9 Þvi þier mineſt bræður/* vors erf
ides og mædu/þvi(þo)vier noott og dag
erfidudum / ecke til ad þyngia nockrum
af ydur/ (þa ſamt) predikudum vier a
medal ydar evangelium Guds.
* I. Cor. 4/ 12. etc.
10 (Þar erud)þier vottar(ad)og Gud/
hvorſu heilaglega og riettvijſlega og *
oſtraffanlega vier vorum hiaa ydur/ ſm̄
trudud. * I. Tim. 3/ 2.
11 So ſem þier vited/ hvorneñ vier
hofum ſierhvorn ydar ſo ſm̄ fader ſijna
eigeñ ſonu aamint og huggad.
12 Og vitnudū/ ad þier ſkilldud * gaan
ga Gude verduglega / ſem kallar ydur
til ſijns rijkes og dijrdar.
* Eph. 4/ 1. Phil. 1/ 27.
13 Þar fyrer giorū vier og Gude þack
er aan aflaats / ad þar þier medtookud
Guds heyrnar ord af oſſ/(þa)medtook
ud þier/ ecke ord maña / helldur/ ſo ſem
þad er ſañarlega/ ord Guds/ſem * og
kroptuglega verkar i ydur / ſem trued.
* I. Thesſ. 1/ 5.
14 Þvi þier/bræður/erud ordner epter
breitendur ſafnada Guds/ſem eru i Ju
dæa/ i Chriſto Jeſu / i þvi ad þier og
hafed þ ſama lided af(ydar) eigeñ ætt
moñum/ſo ſem og þeir af Judum.
15 Hverier og * lijfletu Drotteñ Je
ſum/og(ſijna)eigeñ ſpaameñ/ og oſſ of
ſooktu / og Gude ecke þocknaſt / og eru
ollum moñū i mooti. * P. G. 2/ 22.
C. 3/ 15.
16 Sem baña oſſ ad tala til heidingo
aña/ ſo þeir ſaluhoolpner yrde/ uppa
þad þeir kyñu allt yd ad uppfylla ſijnar
ſynder/Eñ * reideñ er yfer þa komeñ ad
endalokunum. * Matth. 23/ 33.
17 Eñ vier/bræður/ med þvi vier vorū
rænter

rænker ydur um̃ eitn lijtenn tijma/ ad an-
sijndenne / ecke af hiarta / (þa) flijttum
vier oss þvi meir ad sia ydar auglit *
med mikelle epterlangan. * Rom. 1/ 11.
C. 15/ 23.
18 Þar fyrer villdum vier koma til yd-
ar/ eg Pall ad söñu/ bæde einu siñe og i
añad siñ/ og satan hindrade oss.
19 Þvi * hvør(er) vor von/ edur fagn-
adur/ edur korona hroosunareñar ꝛ erud
(þad) ecke og þier fyrer Drottne vorñ
Jesu Christo/ i hans tilkomu?
* Phil. 4/ 1.
20 Þvi þier erud vor dyrd ꝛ fagnudur.

III. Capitule.

Postulans Glede yfer þeirra Tru og Kiærleika.

Þar fyrer/ med þvi vier ecke leing-
ur(kuñum) ad hallda oss / þa
þocknadest(oss) ad verda epter
i Athenis einsamler.
2 Og vier * sendum Timotheum vorn
broodur og þienara Guds/og vorn med-
hiaalpara i evangelio Christi / til ad
styrkia ydur / og aamiña ydur um̃ ydar
tru. * P. G. 17. 14/ 15.
3 So ad eingeñ yrde * hvarflande i
þessum þreingingum/ Þvi þier vited sialf-
er/ad vier erum þar til setter.
* Eph. 3/ 13.
4 Þvi * þa vier og vorum hia ydur/
(þa) sögdum vier ydur (þad) ꝑfram/ad
vier mundum þreingingar lijda/sem ꝛ skied
er/og þier vited. * P. G. 17/ 1.
5 Þar fyrer/ þa eg kuñe ei leingur hall-
da mier/ senda eg (hañ) til ad rañsaka
ydar tru/ hvort freistareñ mæ skie hefde
ei freistad ydar/og til onijtes orded være
vort * erfide. * Phil. 2/ 16.
6 Eñ nu / þar Timotheus er komeñ
til vor fra ydur / og kuñgiörde oss tru
og kiærleika ydar / og ad þier minnest
vor jafnañ til goods/ þreyande epter ad
sia oss / so sem vier og ydur.
7 Þar fyrer/ urdum vier og huggader/
brædur/af ydur/ i allre vorre þreinging
og naudþurft/fyrer ydar tru.
8 Þvi nu lifum vier/ med þvi þier stand-
ed stöduger i Drottne.
9 Þvi hvöriar þacker kuñum vier Gude
gollded fyrer ydur/fyrer allañ þañ fög-
nud / er vier glediumst af vegna ydar /
fyrer Gude vorum?
10 * Nott og dag mijog yferfliootan-
lega bidiande/ ad vier mættum sia ydar
auglit/og uppfilla þa hlute/sem bresta
a ydar tru. * Rom. 1. 10/ 11. C. 15/ 23.
11 Eñ sialfur Gud / og vor Fader/ og
vor Drotteñ Jesus Christus greide
vorn veg til ydar.
12 Eñ Drotteñ auke ydur/ ꝛ giöre ydur
yfergnæfanlega i kiærleikanum * iñbyrd-
es/ og vid alla/ so sem vier (erum)og vid
ydur. * C. 5/ 15.
13 Til ad styrkia * hiörtu ydar ad (ve-
ra) * * ostraffanleg i heilagleika fyrer
Gude og Födur vorum/i tilkomu Drott-
ens vors Jesu Christi/med öllum hans
heilögum. * 2. Thess. 2/ 17. * * Phil. 1/ 10

IV. Capitule.

Um̃ Upprisuna.

(Pistilleñ II. S. D. i Föstu.)

Framvegis/ brædur/ bidium vier
ydur og * aamiñum i Drottne
Jesu/ ad so sem þier hafed med-
teked af oss / * * hvörneñ ydur
byriar ad gañga og þocknast Gude / ad
þier yfergnæfed. * 2. Thess. 3/ 12.
* * Eph. 4/ 1.
2 Þvi þier vited/ hvør bodord vier hof-
um gefed ydur/ fyrer Drotteñ Jesum.
3 Þvi * þesse er vilie Guds/ydar helg-
an/ad þier hallded ydur fra saurlijfe.
* Rom. 12/ 2. etc.
4 So hvør af ydur vite ad eignast *
sitt Kier i helgan og heidre.
* 1. Cor. 6. 13/ 15.
5 Ecke * i gyrndarbruna/so sem heiding-
iar/er ecke þeckia Gud. * Col. 3/ 5.
6 So eingeñ under þricke med * aasælest ꝛ
nockre hondlan broodur siñ/Þvi Drott-
eñ er hegnare alls þessa / so sem vier
hofum adur sagt ydur/og vitnad.
* 1. Cor. 6/ 8.
7 Þvi Gud hefur ecke kallad oss til o-
hreinleika/ helldur * til helgunar.)
* 1. Tim. 1/ 9.

8 Hvar fyrer/ hvør sem̄ forsmaaer þad/
hān forsmaaer ecke man̄/ helldur Gud/ sem̄
og giefed hefur sin̄ Heilaga Anda i oss.
9 En̄ um̄ broodurlegan̄ kiærleika haf-
ed þier ecke þørf / ad (eg skule) skrifa
ydur til/ Þvi þier erud sialfer af Gude
lærder/ * ad elska hvørier adra.
* Marc. 12/ 31. etc.
10 Þvi þier giøred þad og vid alla
brædur/ sem eru i allre Macedonia/ en̄
vier aminnum ydur/ brædur/ * ad verda
en̄ fullkomnare/ * v. 1.
11 Og * kostgiæfa rooslega ad lifa/ og
taka vara a ydar eigen̄ efnum / og **
erfida med ydar eigen̄ høndū/ so sem̄ vier
høfum ydur boded. * 2. Thess. 3. 7/ 12.
** 1. Thess. 2/ 9.
12 So ad þier * umgangest skickanlega
vid þa / sem fyrer utan̄ eru / og hafed
einkes þørf. * Rom. 13/ 13.
(Pistillen̄ XXV. S. D. ept. Trinit.)
13 En̄ eg vil * ecke dylia fyrer ydur /
brædur/ um̄ þa/ sem eru burt sofn-
ader/ uppa þad þier hryggest ecke/ eins
og hiner adrer/ er hafa aungva von.
* 1. Cor. 10/ 1.
14 Þvi ef vier truum / ad * Jesus sie
daaen̄ og upprisen̄/ so mun og Gud/ þa
burtsofnudu fyrer Jesum / framleida
med honum. * Rom. 14/ 9.
1. Cor. 15. 13/ 18.
15 Þvi þetta seigium vier ydur i orde
Drottens/ ad vier/ sem lifum/ sem ept-
er blyfum i tilkomu Drottens/ * munum
ecke koma fyrr en̄ þeir burtsofnudu.
* 1. Cor 15. 23/ 51. etc.
16 Þviad * sialfur Drotten̄ mun med
heroope/ & mz raust høfudeingelsens og
mz ludre Guds ofan̄ koma af himne/ Og
þeir daudu i Christo munu uppryssa
fyrst. * Matth. 24/ 31.
17 Þar epter munū vier/ sem lifum/ sem
epterblyfū/ * asamt þeim uppricktast
i skyen̄/ til moots vid Drotten̄ i lopted/
ogso alltyd med Drottne vera.
* Openb. 11/ 12/
18 So hugged * hvørier adra med þess-
um ordum.) * 2. Cor. 13/ 11.

V. Capitule.

Um̄ Tilbuning til Dooms Dags.

En̄ um̄ þa * tyma og hentuglei-
ka / brædur / hafed þier ecke
þørf / ad ydur sie tilskrifad.
* Matth. 24. 3/ 36.
2 Þvi sialfer vited þier grant/ ad dag-
ur Drottens kiemur * so sem þioofur
a nootku. * Luc. 12/ 39. 2. Pet. 3/ 10.
Openb. 3/ 3. C. 16/ 15.
3 Þvi nær þeir seigia/ * fridur & ugg-
leise / þa mun brádlega fordiorfunen̄
hænga yfer þeim/ so sem̄ joodsott (yfer)
olieттre konu / Og þeir munu aungvan̄
veigen̄ umflyia. * Jer. 6/ 14. c. 8/ 11.
4 En̄ þier/ brædur/ * erud ecke i myrk-
renu / so ad sa dagur so sem̄ þioofur
grype ydur. * Eph. 5/ 8.
5 Þier erud aller saman̄ * syner lioss-
ens og syner dagsens/ Vier erum ecke
nætureñar nie myrkursens. * Luc. 16/ 8
Rom. 13/ 12.
6 So latum oss nu * ecke sofa/ so sem
hiner adrer / helldur vokum/ og verum
odrucknar. * Rom. 13/ 11.
7 Þvi þeir/ sem̄ sofa/ sofa * a nottunne/
og þr sem̄ eru drucknar / eru drucknar a
nottunne. * Rom. 13. 12/ 13.
8 En̄ vier/ sem̄ erum * dagsens/ verum
odrucknar/ yfklædder * * bryniu truaren̄ar
og kiærleikans / og med einum hialmе/
(sem̄ er) von hialpræдesens.
* Rom. 13/ 12. ** Es. 59/ 17.
Eph. 6/ 14/ 17. etc.
9 Þvi Gud hefur ecke sett oss til reide/
helldur til ad odlast hialpræded/ fyrer
Drotten̄ vorn Jesum Christum.
* Rom. 9/ 22.
10 Sem doo fyrer oss/ ad hvørt helldur
* vier vokum edur sofum/ skilldū vier
asamt med honū lifa. * Rom. 14. 8/ 9
11 Þar fyrer aminned hvørier adra og
uppbygged hvør annan̄ / so sem þier og
giøred. * Ebr. 10. 24/ 25.
12 En̄ vier biedium ydur/ brædur/ ad *
kannast vid þa/ sem̄ erfida a medal ydar/
ydar forstødumen̄ i Drottne/ & aminna
ydur. * 1. Cor. 16/ 16.
13 Og hallded þa so sem̄ þa/ er eiga yfer
fliootanlega ad elskast fyrer sitt verk/

hafed frid iñbirdes.
14 Eñ vier aminnū ydur/brædur/* aminned þa oskickanlegu/ hugged þa kostødrlitlu/ stoded þa veiku/vered þolenmooder vid alla. * 2. Thess. 3/ 15.
15 Sioed til/ad * eingeñ giallde nockrū illt þ illt/Helldur legged ydur alltyd eptl er þvi gooda/bæde iñbyrdes z vid alla.
* Ordsk. 20/ 22. Rom. 12. 17. 1. Pet. 3/9.
16 Vered * jafnañ glader. * Luc. 10/20
17 * Bidied an aflaats. * Luc. 18/ 1.
Rom. 12/ 12. Col. 4/ 2
18 Vered i øllu * þackláter/ þvi þad er vrelte Guds i Christo Jesu til ydar.
* Eph. 5/ 20.
19 * Utslockved ecke Andañ.
* 1. Cor. 14/ 30.
20 Forakted ecke spaadoomana.
21 * Proofed alla hlute/bihallded þvi gooda. * Rom. 2/ 18.
22 Halldet ydur fra øllu illu alike.
23 Eñ hañ / (sm er) * Gud fridarens helge ydur aldeiles / og giefe / ad giørvallur ydar ande / og sal / og lykame mætte vardveitast ostraffanlega i tilkomu Drottens vors Jesu Christi.
* Rom. 15/ 13.
24 Hañ er * trufastur/sm ydur hefur kallad/sa ed og mun(þad)giøra.
* 1. Cor. 1/9. C. 10/ 13. 2. Tim. 2/ 13.
1. Joh. 1/ 9.
25 Brædur/ * bidied fyrer oss.
* Col. 4/ 3.
26 Heilsed * brædrunū øllū med heiløgum kosse. * Rom. 16/ 16. 1. Cor. 16/ 20.
27 Eg * sære ydur vid Drottēñ / ad þier laated lesa þeñañ pistel øllum heiløgū brædrum. * Col. 4/ 16.
28 * Naad Drottens vors Jesu Christi (sie)med ydur / amen. * Phil. 4/ 25.

Sa fyrre(pistell)til Thessalonicenses/ skrifadur fra Athenis.

II. S. Pals Pistell til Thessalonica

I. Capitule.

Gud vill betala þeim adþreingdu þeirra Þreingingar.

Páll og Silvanus / og Timotheus/ þm søfnude i Thessalonica / i Gude Fødur vorū / og Drottne Jesu Christo/
2 * Naad(sie)med ydur/og fridur/af Gude/Fødur vorum/og Drottne Jesu Christo. * 1. Cor. 1/ 3. Col. 1/ 2.
3 Vier erum skylldoger/ad þacka Gude alltyd fyrer ydur/ brædur/so sem verdugt er / med þvi ydar tru vex næsta miog/ og sierhvørs ydar kiærleike yfergnæfer iñbyrdes. * C. 2/ 13. 1. Thess. 1/ 2
4 So * vier hroosum oss siálfū af ydur a medal safnada Guds/ af ydar þolenmæde og tru i øllum ydar offsooknū og þreingingū/ sem þier lyded.
* 2. Cor. 7/ 14.
5 (Hvad ad er) * kieñe-teikn Guds rietts dooms/ ad þier * * verded verduger til Guds rykes / fyrer hvørt þier og lyded. * Phil. 1/ 28. * * Luc. 21/ 36.
6 Med þvi * þad er rietttogt hiá Gude / ad betala þeim þreinging/ sem þreingia ydur. * Jer. 51/ 24. Zach. 2/ 8.
7 Eñ ydur/ sem þreingest / hvyld med oss i * openberan Drottens Jesu af himne/ * * med einglum hiñar magtar/
* 1. Thess. 4/ 16. 1. Pet. 4/ 13.
* * Matth. 25/ 31.
8 Med ellds-loga/ * ad giefa hefnd yfer þa / sem ecke þeckia Gud/ og yfer þa/ sem ecke eru hlydouger evangelio Drottens vors Jesu Christi. * Rom. 2/ 8.
9 Hvørier straff * munu lyda / eilyfa tøpun / fra auglite Drottens / og fra dyrd hñs kraptar. * Ef. 2/ 19.
Matth. 25. 41/ 46.
10 Nær * hñ mun koma/ ad verda dyrdlegur i sijnum heilögū/ og dasamlegur i øllum þeim/ sem trua/ þvi vorū vitnesburde hefur vered truad hia ydur a þañ deige. * Col. 3/ 4.
11 Þar fyrer bidium vier og alltyd fyrer

er

er ydur/ad Gud vor hallde ydur verduga
þeirrar kallanar / og uppfille alla vel-
þocknan goodgyrneñar og verk truareñ-
ar med krapte.
12 Uppa þad / ad dyrdlegt verde nafn
Drottens vors Jeſu Chriſti i ydur/ og
þier i hønum/epter nad Guds vors/og
Drottens Jeſu Chriſti.

II. Capitule.

Um̄ Antachriſteñ.

Eñ vier bidium ydur/ brædur/ *
vegna tilkomu Drottens vors
Jeſu Chriſti/og vorrar ſaman
ſøfnunar til hans/
* 1. Theſſ. 4. 16/ 17.
2 Ad þier ecke læted ſkiootlega vykia
ydur fra ſiñenu/og hrædeſt ecke/hvørke
fyrer anda nie fyrer ord/ nie fyrer bref /
ſo ſem (þad være ſkrifad) af oſſ / eins
og ad komed være under dag Chriſti.
3 Læted * aungvañ villa ydur a nock-
urn hatt/ þvi hañ (kiemur ecke) nema
adur kome fraafalled/ og * * openberad-
ur verde madur ſyndareñar / (ſem er)
ſa ſonur fortøpunareñar/
* Eph. 5/ 6. etc. ** 1. Joh. 2/ 18.
4 Sa ſem ſetur ſig i moote / og * upp-
hefur ſig yfer allt þad/ſem kallaſt Gud
edur (Guds) þioonuſta/ ſo ad hñ ſetur
ſig i muſtere Guds/ſo ſem Gud/og gief-
ur ſig ut fyrer þad/ad hñ ſie Gud.
* Dan. 11/ 16.
5 Muned þier ecke/ ad þa eg var eñ *
hia ydur/ſagda eg ydur þetta?
* Joh. 16/ 4. P. G. 17/ 1.
6 Og hvad (hønum) nu hamlar/ viked
þier/ſo ad hañ openbereſt a ſynum (hent-
ugum) tyma.
7 Þviad leyndardoomur vondſkuñar
hreifer ſier nu/ alleina ſta ſo ad (þar er)
ſa/ ſem (þvi) nu hamlar/ þar til hañ
verdur i burt tekeñ.
8 Og þa mun ſa ogudlege openberaſt/
hvørium * Drotteñ mun fyrerfara med
Anda ſyns muñs / og ad aungvu giøra
med openberan ſiñar (dyrdlegu) tilkomu.
* Eſ. 11/ 4. Openb. 19/ 15/ 20.
9 Hvørs tilkoma ſkiedur epter * verk-
an ſatans/ med allshattudū krapte og
tacknum / og furduverkum / (ſem eru)
logeñ. * Matth. 24/ 24. Openb. 13/ 13.
10 Og med allshattadre villu raang-
læteſens i þeim/ * ſem verda fortapad-
er/ af þvi þeir medtooku ecke elſku ſañ-
leikans/ſo ad þeir yrdu hoolpner.
* 2. Cor. 2/ 15.
11 Þar fyrer mun Gud * ſenda þeim
megnañ villudoom/ſo ad þeir true lyg-
eñe. * Rom. 1/ 24. 1. Tim. 4/ 1.
12 So ad þeir verde aller dæmder/ſem
ecke trudu ſañleikanū / helldur høfdu
lyſting til raanglæteſens.
13 Eñ vier erum * ſkylldugerr alltyd ad
þacka Gude fyrer ydur/brædur/elſkader
af Drottne/ad Gud * * hefur utvaled
ydur af upphafe til ſaaluhiaalpareñar
i helgun Andans/og tru ſañleikans.
* C. 1. 3/ 4. ** Eph. 1/ 4.
14 Hvar til hñ hefur kallad ydur fyr-
er vort evangelium/ til þeſſ ad þier nyt-
ud dyrdar Drottens vors Jeſu Chriſti.
15 Þar fyrer/ brædur/ſtanded ſtøduger/
og hallded faſtlega * vid þa ſetninga/
ſm̄ ydur eru kiender/hvørt helldur þad er
fyrer vora rædu edur piſtel. * C. 3/ 6.
16 Eñ ſialfur Drotteñ vor Jeſus
Chriſtus/ og Gud/og Fader vor/ * ſem
oſſ hefur elſkad/ og giefed eilyfa hugg-
un og gooda von i naadeñe/ * Joh. 3/ 16
17 Hañ hugge * ydar hiørtu / og ſtyrke
ydur i øllu goodu orde og verke.
* 1. Theſſ. 3/ 11.

III. Capitule.

Ydiuleyſe verdur bañad.

Framveiges/ * bidied brædur fyr-
er oſſ/ad * * ord Drottens faae
framgang og verde vegſamad/
eins og hia ydur/ * Col. 4/ 3.
etc. ** Matth. 9/ 38.
2 Og vier mættum frelſaſt fra þeim
oraadvøndu og illgiørnu mønnum. Þvi
trueñ er ecke allra.
3 Eñ Drotteñ er * truſaſtur/ ſm̄ mun
* * ſtyrkia og vardveita ydur fra þvi
vonda. * 1. Cor 1/ 9. C. 10./ 13.
** 1. Pet. 5/ 10
4 Eñ vier erum fulltrua um̄ ydur i
Drottne/ ad þad vier bioodum ydur/ þ

bæde giøred þier og muned giøra.
5 En Drottenn stiorne ydar hiørtum
til elsku Guds/ og til þolenmæde Christi.
6 En vier bioodum ydur / brædur / i
nafne Drottens vors Jesu Christi/ad
þier * halldeð ydur fra hvørium þeim
broodur/ sem oskickanlega umgeingst/ og
ecke epter þvi bodorde/ sem hann hefur
feinged af oss. * Matth. 18/ 17.
Rom. 16/ 17. 1. Cor. 5/ 11. 2. Joh. v. 10.
7 Þvi þier viteð siꜳlfer / hvørnenn *
þad ber (ydur) ad breita epter oss/ med
þvi vier vorum ei oskickanleger a med-
al ydar. * 1. Cor. 4/ 16.
8 Vier høfum og ei giefens eted braud
fra nockrum / helldur * med erfide og
mædu/ nott og dag erfidande/ so ad vier
værum ei til þyngsla nockrum af ydur.
* 1. Cor. 4/ 12. etc.
9 Ecke þar fyrer ad vier høfum * ei
valld (þar til/) helldur ** so ad vier
giæfum oss siꜳlfa ydur til epterdæmes /
til ad breita epter oss. * Matth. 10/ 10.
** 1. Cor. 4/ 16.
10 Jꜳ/ þa vier vorum hiꜳ ydur/ budum
vier ydur þetta/ ad ef nockur ecke vill *
erfida/ þa ete hann ecke helldur.
* 1. Mos. 3/ 19.
11 Þvi vier heyrum/ ad nockrer umgꜳng-
ast a medal ydar oskickanlega / eckert
erfidande/ helldur vinnande oþarfa.
12 En þvilijkum bioodum vier / og ꜳ-
minnum fyrer Drottenn vorn Jesum Chri-
stum/ ad þeir erfide * med spekt/ og ete
sitt (eiged) braud. * 1. Thess. 4/ 11.
13 En þier/ brædur / * latted ydur ei
leidast gott ad giøra. * Gal. 6/ 9.
14 En ef einhvør ecke hlijder voru orde
fyred brefed/ þa teikned hann/ og * hafed
ei umgeingne med hønum / so ad hann
bligdest. * v. 6. etc.
15 Og halldeð (hann) ecke sem eirn fiand-
mann/ helldur * ꜳminned (hann) sem eirn
broodur. * Matth. 18/ 15.
16 En * siꜳlfur Drottenn fridarens
giefe ydur frid alla tijma / med ollum
hætte. Drottenn (sie) med ollum ydur.
* Rom. 15/ 33. C. 16/ 20.
17 * Heilsan med minne hende Pꜳls /
sem er eitt teikn i hvøriu brefe/ so skrif-
fa eg: * 1. Cor. 10/ 21.
18 Nꜳd * Drottens vors Jesu Christi
(sie) med ollum ydur / amen.
* 1. Thess. 5/ 28.

Til Thessalonicenses.
Sa annar (pistill) skrifadur fra Athenis.

I. S. Pꜳls Pistell til Timotheum.

I. Capitule.

Um Kiærleikann og Trunne.

Pꜳll postule Jesu Chri-
sti/ epter * skickan Gu-
ds vors Frelsara / og
Drottens Jesu Chri-
sti/ vonar vorrar.
* P.G. 9/ 15. Rom. 1/ 1.
2 Timotheo / mijnum
eigenlegum * syne i trunne/ nꜳd/ myskun/
fridur/ af Gude Fødur vorum/ og Chri-
sto Jesu Drottne vorum. * Tit. 1/ 4.
3 So sem eg ꜳminnte þig ad bijda ept-
er i Epheso/ * þa eg foor til Macedo-
nia/ (so siꜳ til) ad þu biooder sumum/
ad kienna ecke odruvijsse. * P.G. 20/ 13.
4 Og ecke * helldur giefa gaum ad
skroksøgum og ættartølum/ sem aung-
vann enda taka/ þær ed meir koma spur
ningum af stad / enn uppbyggingu Guds/
sem er i trunne. * C. 4/ 7. etc.
5 * En ender bodordsens er kiærleikur
enn af hreinu hiarta/ og goodre samvit
sku/ og hræsneslausre tru.
* Pred. 12/ 13. Rom. 13/ 10.
6 Fra hvøriu þa sumer * hafa vik-
ed / eru þeir fraavender til hiegooma
þvættings/ * C. 6. 4/ 20.
7 Viliande vera * løgmꜳlsens Kiennend-
ur/ þo þeir skynie hvørke þad þeir seig
ia / nie hvar um þeir (þad) stadfesta.
* Joh. 3/ 10.
8 En vier vitum / * ad løgmꜳled er

gott / ef nockur brukar þad løglega.
* Rom. 7/12.
9 Vitande þad / ad hinum riettlæta
er ecke løgmaal sett / helldur ranglatū /
og ohlydnum / vgudlegū og syndurunū /
glæpafullum og vanheilogū / fødurbon
um og moodurbonū / mandrapurum /
10 Saurlijfesmonnum / þeim sem med
kallmonnum leggiast / * mannþioofum /
lygurum / meinsæresmonnū / og ef nockud
annad er / sem þeim heilsusama lærdoo-
me er moothstædelegt / * 2. Mos. 21/16.
11 Epter dyrdlegu evangelio hins *
sæla Guds / hvort mier er tilruad.
* C. 6/15.
12 Og eg þacka þeim sem mig hefur
styrkvann giort / Christo Jesu Drottne
vorum / ad hann hiellt mig (ad vera) *
truann / setiande mig i eitt embætte.
* P. G. 9/15.
13 Mig sem i fyrstu var (Gud)lastare /
og * offsooknare / og forsmanare / enn eg
hefe myskun odlast / þvi eg giørde (þad)
ovitande i vantru. * P. G. 9/1. c. 26/9.
14 Enn nad Drottens vors yfergnæf-
de med tru og kiærleika / sem er i Chri-
sto Jesu.

(Pistillenn v I. S. D. ept. Þrenkanda.)

15 Þad er eitt sannarlegt ord / og aldeil-
es verdugt ad medtakast / ad * Chri-
stus Jesus er komenn i heimenn / syndar-
ana sæluhoolpna ad giora / a medal
hvorra eg er hinn meste.
* Matth. 18/11. etc.
16 Enn þar fyrer hefe eg myskun od-
last / so ad a mier audsynde Jesus Chri-
stus sierdeilislega alla þolenmæde / þeim
til epterdæmes / sem mundu trua a hann
til eilijfs lijfs.
17 Enn * þeim eilijfa Konunge / oforgein-
gelegum / osynelegū / alleina vijsū Gude /
(sie) heidur og dyrd umm allder allda /
amen.) * Rom. 16/27.
18 Þetta bodord fæ eg þier / (minn)
son Timothee / epter þeim undangeingnu
spaadoomum umm þig / ad þu * berrest i
þeim goodre barattu. * c. 6/12.
19 Halldande * truenne og goodre sam-
vitsku / hvørre þa sumer hafa kastad
fra sier / hafa þeir lided * * skipbrot a
truenne. * c. 3/9. * * c. 6/10.
20 Af hvørium ad er * Hymenæus og
Alexander / hvøria eg afhendt hefe sa-
tan / so ad þeir lærde ad (Gud) lasta
ecke. * 2. Tim. 2/17.

II. Capitule.

Gud vill allra Saaluhialp.

So áminne eg allra fyrst / ad þar
giørest (audmiukar) * beidslur /
bæner / fyrerbeidslur / þackar-
giørder fyrer øllum monnum.
* Phil. 4/6.
2 Fyrer * konungū / og øllum þeim sem
i hæavegum eru / so ad vier (mættum)
spøku z roolegu lijferne lifa i allre gud
rækne og sidseme. * Jer. 29/7.
3 Þvi þad er gott z þocknanlegt fyrer
Frelsara vorum Gude.
4 Hvør ed vill * ad aller menn verde sæ-
luhoolpner / og komest til þeckingar sann
leikans. * Ezech. 18/23. 1. Pet. 3/9.
5 Þvi þar er * eirn Gud / og eirn medal
gangare i millum Guds og manna / mad
urenn Christus Jesus. * Joh. 17/3.
6 Sem * gaf sig sialfann lausnargiald
fyrer alla / eirn vitnesburd a sijnū tijm-
um. * Gal. 1/4. etc.
7 Til hvørs * eg em settur predikare
z postule / eg seige sannleikann i Christo /
eg lijg ecke / lærare heidingianna / i tru og
sannleika. * P. G. 9/15. c. 13/2.
C. 22/14. 2. Tim. 1/11.
8 So vil eg / ad kallmennerner bidiest fyr
er i hvørium stad / upphefiande heilag-
ar hendur an reide og efasemi.
9 J sama mata og konurnar / ad þær
prijde sig * sæmelegū buninge / mz bligdan
og hæversku / + ecke med haarflettunum /
edur gulle / edur perlum / edur dijrmætū
klædnade : * 1. Pet. 3/3. + Es. 3/16. etc.
10 Helldur so sem þeim kvinnum ber / er
audsyna * gudhrædslu med goodum verk-
um. * c. 5/10.
11 Ein kona lære i kyrd * med allre und
ergiefne * Eph. 5/22.
12 Enn konunne * leife eg ecke ad kienna /
ecke

ecke helldur ad hafa valld yfer mañenū
helldur ad vera i kyrd. *1. Cor. 14/34.
**1. Mos. 3/16.
13 Þvi * Adam var fyrst skapadur /
sijdañ Eva. *1. Mos. 1/27. etc
14 Og Adam var ecke svikeñ / helldur
*kviñañ / er hun var svikeñ / vard hun i
yferkrodslufie. *1. Mos. 3/6. etc.
15 Eñ hun mun verda hoolpeñ fyrer
barnburdeñ / ef þær blijfa i truñe og *
kiærleikanū / og helguneñe med sid-
seme. *c. 1/5.

III. Capitule.

Um̄ Framferde i Guds Søfnude.

Þad er sañarleg ræda / ef * nockur
gyrnest byskups embætte / sa
gyrnest ægiætt verk.
*p. G. 20/28.
2 So byriar þad * einum byskupe ad
vera ostraffanlegur / eirnrar kviñu eigeñ
madur / ærvakur / sparneiteñ / sidlætur /
giestriseñ / hæfelegur til ad kieña.
* Tit 1/6. 3. Mos. 21/17. 1. Pet. 5/3.
3 Ecke eirn * vijnsvelgur / ecke barættu
samur / ecke ljootlegs ævinings gijrug-
ur / helldur goodlindur / ei þrætugiarn /
ei ægiarn. * 3. Mos. 10/8. Tit. 1/7.
4 Sa ed veiter sijnu huse gooda for-
stødu / sm̄ hefur * hlijdeñ børn / med øllu
sidlæte. *1. Sam. 2/12.
5 Eñ ef nockur ecke kañ ad veita sijnu
huse forstødu / hvørneñ gietur hñ fyrer
søfnude Guds um̄sioon haft?
6 Ecke so sm̄ sa er nijlega er christeñ
ordeñ / so ad hañ ecke uppblæsest / og
falle i * fordæming diøfulsens. *v. 11.
7 Helldur byriar hønum og ad hafa *
goodañ vitnesburd af þm̄ / (sm̄ eru) fyr
er utañ / so ad hñ eige falle i svijvirding
og snøru diøfulsens. * c. 5/10.
8 Sømuleides (byriar þad safnadar-
ens) þienurum / ad vera heidarleger / eige
tvijtungader / eige fyrer miklu vijne gief
ner / eige ljootlegs ævinings gijruger.
9 Hafande * leindardoom truareñar i
hreinre samvitsku. * c. 1/19.
10 Eñ þá skulu ꝛ reinast fyrst / sijdañ mei
ga þr þiena / ef þr eru ostraffanleger.
11 Somuleides byriar þad (þra) konū /
(ad vera) soomasamlegar / eige * bak-
mælugar / ærvakrar / truar i øllū hlutū.
* Tit. 2/3.
12 (Safnadarens) þienarar sieu * eirn-
rar kviñu eigeñmeñ / þeir ed veita gooda
forstødu (sijnū) børnū / ꝛ (sijnū) eigeñ
husum. * v. 2.
13 Þvi þeir ed * vel þioona (i søfnud-
enū /) abla sier sialfum eirnrar goodrar
stettar / og ** mikels friælsleika i
truñe / sē er i Christo Jesu. * Matth.
25/21. ** 1. Joh. 3/21.
14 Þetta skrifa eg þier til / vonande ad
koma til þijn snarlega.
15 Eñ ef mier seinkar / þa so ad þu
viter / hvørneñ mañe byriar i * huse
Guds ad um̄gængast / sm̄ er søfnudur
Guds lifanda / stoolpe og grundvøllur
sañleikans. * 2. Tim. 2/20.
16 Og omootmælanlega er þad mikell
gudhrædslunar leindardoomur / * ad
Gud er openberadur i holldenu / riett-
lættur i Andanum / siedur af einglunū /
predikadur a medal heidingiaña / trudur
i heimenum / ** uppnumeñ i dijrdeñe.
* Joh. 1/14. ** Marc. 16/19.

IV. Capitule.

Um̄ Asigkomulag fra sijdustu Tijma.

Eñ Andeñ seiger berlega / ad * a
sijdustu tijmum mune nockrer
falla fra truñe / hlijdande villu
øndum og diøfla lærdoomum /
* Dan. 7/25. 2. Tim. 3/1. 2. Pet. 3/3.
Jud. v. 18. 1. Joh. 2/18.
2 J þeirra hræsne / sm̄ fala lijge / og
hafa brenemark i (siñe) eigeñ samvitsku
3 Sem fyrerbiooda ad giptast / (biooda)
ad hallda sig fra fædslum / hvøriar *
Gud hefur skapad / so ad þær medtakest
med þacklæte af þeim er trua / og hafa
vidurkieñt sañleikañ. * 1. Mos. 9/3.
4 Þvi øll * skiepna Guds er good / og
eckert burtkastande / þa þ er med þackar
giørd medteked. * 1. Mos. 1/31.
5 Þvi þad * helgast fyrer ord Guds
og fyrer bænena. * Tit. 1/15.
6 Nær þu framsetur þetta fyrer bræd
urnar / muntu vera eirn goodur þienare

Jesu Christi/ * uppalen̄ i ordum truar
eñar og þess gooda lærdooms/ hvørium
þu hefur epterfilgt. * 2. Tim. 1/ 15.
7 En̄ * vanhelgar og kiellinga skrøk-
søgur skalltu fordast/ en̄ ven̄ þig sialf-
an̄ til gudhrædslu. * C. 6/ 20.
2. Tim. 2/ 16/ 23. Tit. 1/ 14. C. 3/ 9.
8 Þvi su lijkamlega ydkun gagnar til
lijtels/ en̄ * gudhrædslan̄ er til allra-
hluta nytsamleg/ hafande fyrerheit
þessa lijfs/ sem nu er/ og hins epterkom-
anda. * C. 6/ 6.
9 Þad er * sañ ræda/ og i allan̄ mata
verdug ad medtekeñ sie. * 1. Tim. 1/ 15.
10 Þvi þar til bæde erfidum vier og
brigsle þolum/ ad vier høfum von til
Guds lifanda/ sm̃ er * Frelsare allra
mañ/ ** einka mest truadra.
* Tit. 2/ 11. ** Eph. 5/ 23.
11 Biood þeim og kieñ þessa hlute.
12 * Eingeñ forsmaae þijna æsku/ eñ
vertu eitt epterdæme hiña truudu i ord-
enu/ i um̃geingneñe/ i kiærleikanũ/ i and
anum/ i truñe/ i skijrlijfenu.
* Tit. 2/ 15.
13 Þangad til eg kiem/ þa ydka þig
kostgiæfelega i * lestrenum/ aminingu-
ñe/ kieñinguñe. * Joh. 5/ 39.
14 Afrækt ecke þa nadar-gafu/ (sem
er) i þier/ sem þier er giefeñ fyrer spa-
doom med * handa uppaleggingu olld-
ungaña. * P. G. 6/ 6.
15 Haf um̃hyggiu fyrer þessũ hlutum/
og vertu i þeim/ uppa þad þijn fram̃-
før verde openber a medal allra.
16 Giæt ad þier sialfum/ og lærdoom
enum/ vertu stødugur i þessũ hlutum.
Þvi nær þu giører þetta/ muntu bæde
giøra þig sialfañ hoolpeñ/ og þa/ er
heyra þig.

V. Capitule.

Framferde Ordsens Þienara i þvi
heilaga Embætte.

Hiñ * gamla skalltu ei avijta/
helldur aminna (hañ) sm̃ fødur/
(og) hina ungu/ sem brædur.
* 3. Mos. 19/ 32.
2 Gamlar (kviñur/) sem * mædur/ ung-
ar/ sem systur/ i øllu skijrlijfe.
* Joh. 19/ 27.
3 Heidra eckiurnar/ sem eru * riettar
eckiur. * v. 5.
4 En̄ ef nockur eckia hefur børn edur
barna børn/ (þa) lat þau fyrst læra ad
ydka gudhrædsluna i (sijnu) eigeñ huse/
og endurgiallda forelldrunũ/ þvi þad er
vel giørt/ og þocknanlegt fyrer Gude.
5 En̄ su/ sem er ein * riett eckia/ og sm̃
er einsømul/ hefur sett sijna von til
Guds/ og blijfur i (audmiukũ) fyrerbæde
stum og bænum noott og dag.
* Luc. 2/ 37.
6 En̄ su/ sem * lifer i sællijfe/ er lif-
ande daud. * Rom. 8/ 13.
7 Og * biood þetta/ ad þær (kuñe) ad
blijfa ostraffanlegar. * C. 4/ 1.
8 En̄ ef nockur hefur et um̃sorgun fyr-
er sijnum eigen̄/ og allra mest fyrer
(sijnu) * heimiles foolke/ hañ hefur **
truñe afneitad/ og er einum vantruudañ
verre. * Gal. 6/ 10. ** 2. Tim. 3/ 5.
Tit. 1/ 16.
9 Lat aungva eckiu utveliast yngre
eñ sextuga/ sem vered hefur eins mañs
eigenkona/
10 Sem hefur vitnesburd um̃ goodverk/
ef hun hefur børn uppfoostrad/ ef hun
hefur * giestrisen̄ vered/ ef hun hefur
fætur þeirra heiløgu þveiged/ ef hun
hefur þm̃ adþreingdu hialpad/ ef hun
hefur epter øllu goodu verke sig gief-
ed. * 1. Pet. 4/ 9. etc.
11 En̄ ungar eckiur varast þu/ þvi þa
þær giørast lausl̃atar i giegn Christo/
vilia þær gyptast.
12 Sem hafa siñ doom/ ad þær hafe
þa fyrstu tru brugded.
13 Þar med/ med þvi þær eru latar/
læra þær * ad hlaupa i kringum hus-
eñ/ eñ þær eru ecke alleinasta ydiulaus-
ar/ helldur ogso skrøfular/ forvitnar/
talande þa hlute/ er ecke hæfer.
* Ordsk. 7/ 11.
14 So vil eg/ ad þær * ungu gyptest/
ale børn/ hafe husstioorn/ ad þær
** aungva ordsøk giefe mootstandar-
anum.

einum til ámæles. * 1. Cor. 7/ 9.
** Tit. 2/ 8.
15 Þvi nockrar hafa nu þegar * fra horfed epter satan. * c. 1/ 6.
16 Ef nockur truadur madur edur fru ud kvinna hefur a hende eckiur/ (þa) for sorge hn̄ þær/ og sie ecke þþngt søfnud enum / so ad han̄ kun̄e ad forsorga þær riettu eckiur.
17 Þeir olldungar/ sem * vel forstanda/ skulu tvøfallds heidurs verder halldner vera/ einka mest/ þeir sem erfida i ordenu og kienningun̄e. * Rom. 12/ 8. c. 15/ 27
18 Þvi * ritningen̄ seiger: þu skallt ecke mulbinda þreskiandа naut/ Og * * verdugur er verkmadurenn launa sinna.
* 5. Mos. 25/ 4. 1. Cor. 9/ 9 * * Luc. 10/ 7 etc
19 J giegn einum olldunge skallt þu ecke a moote nockre ákiæru taka/ * nema epter tveggia edur þriggia vitne.
* Joh. 8/ 17. etc.
20 Þa / sem syndga/ straffa þu * fyrer øllum / ad hiner adrer kun̄e hafa otta af. * Eph. 5. 12/ 13. 2. Tim. 4/ 2.
21 Eg vitna fyrer Gude og Drottne Jesu Christo / og þeim utvølldu einglum/ ad þu vardveiter þetta / án eigen hugbods / eckert giørande epter tilhneigingu.
22 Legg * ecke of-fliott hendur yfer nockurn / gior þig og ecke hluttakara i an̄arlegū syndum. Vardveit þig sialf-an̄ hreinlyfan̄. * P. G. 6/ 6.
23 Dreck ecke framar vatn/ helldur bruka lited vijn vegna þijns maga/ og þijns sijfellda ohraustleika.
24 Sumra man̄a synder eru ádur opinberar/ so ad (madur kan̄) dæma (þær) þfran̄ / en̄ sumū filgia þær og a epter.
25 Sømuleides eru og goodverken̄ ádur openber/ og þau sem ødruvijse eru / kun̄a ecke ad dyliast.

VI. Capitule.

Agyrndena a ad umflija.

So marger * þrælar / sem eru under okenu/ skulu hallda sijna drottna alls heidurs verduga / so ad nafn Guds og kienning verde ecke lastad. * Eph. 6/ 5.
2 En̄ þeir / sem hafa truada lænardrottna/ forsmáe þa ecke/ af þvi þeir eru brædur/ helldur þioone þvi framar/ af þvi þeir eru truader og elskader / og þess velgiørnings hluttakarar. Þetta skalltu * kienna og áminna. * c. 4/ 11. Tit. 3/ 8.
3 Ef nockur * kien̄er ødruvijse/ og blijfur ecke * * vid heilsusamleg ord Drottens vors Jesu Christi/ og þan̄ lærdoom um̄ gudhrædsluna/ * Gal. 1. 6/ 7/ 8/ 9.
** 2. Tim. 1/ 13. etc.
4 Han̄ er uppblásen̄/ og veit eckert/ en̄ hn̄ er siukur fyrer spurningar og ordadeilur/ af hvørium kiemur øfund/ þrætа/ gudlastaner/ illar grunsemder/
5 Ja onytar þrætaner þeirra man̄a/ sem eru fordiarfader i hugskote/ og eru svipter san̄leikanū / sem meina ad gudrækne sie ábate. Halltu þig fra þvilijkum.
6 En̄ gudhrædslan̄ med ánægiu * er eitt stoor ávin̄ingur. * c. 4/ 8. Ordsk. 15/ 16.
7 Þvi * vier høfum eckert innbored i heimen̄/ so er þad augliooст/ ad vier kun̄um eckert i burtu ad bera.
* Pred 5/ 14. etc.
8 Nær vier høfum * fæde og klæde/ þa verum ánægder þar med.
* 1. Mos. 28/ 20. Ordsk. 30/ 8.
9 En̄ * þeir sm̄ vilia verda rijker/ falla i freisting og snøru/ og margar gyrnder fávijslegar og skadsamlegar/ hvøriar ed søckva møn̄um i tøpun og fordiørfun. * Ordsk. 23/ 4.
10 Þvi * root alls ills er fiegyrnden̄/ til hvørrar er sumer hafa listing haft/ villst þeir fra trun̄e/ z plagudu sig sialfa med mørgum harmkvølum.
* 1. Mos. 23/ 8.
11 En̄/ o þu mad: Guds/ umflij þetta/ * sæk epter riettlætenu/ gudhrædslun̄e/ trun̄e / kiærleikanum / þolenmæden̄e / hogværden̄e. * 2. Tim. 2/ 22.
12 Beristu * goodre barattu truaren̄ar/ høndla eilijft lijf / til hvørs þu ert og kalladur / z hefur vidurkient þa goodu

vidurkieñingu fyrer mørgū vottum.
* 1. Cor. 9. 25/ 26.
13 Eg byd þier fyrer Gude/ sē * lyf-
gar alla hlute/ z Christo Jesu/ sē * *
vottade fyrer Pontio Pilato þa goodū
vidurkieñingu/ * 5. Mos. 32/ 39. etc.
* * Joh. 18/ 36. C. 19/ 11.
14 Ad þu vardveiter þetta bodord o-
fleckad/ ostraffanlegt/ allt til (dyrdlege-
rar) openberunar Drottens vors Jesu
Christi.
15 Hvoria a synū tyma mun openbera
sa sæle z alleina vollduge * Konungur
konungañа / og * * Drotteñ drottn-
aña. * Openb. 17/ 14. c. 19/ 16.
* * 5. Mos. 10/ 17.
16 Sa alleina hefur odaudlegleikañ/
hvor ed byr i lioosenu/ sē eingeñ fær til
kome/ * hvorn eingeñ maña hefur sied/
og ei gietur sied/ hvorium ad (sie) heidur
z eilyfur kraptur/ amen. * Joh. 1/ 18.
17 Rijkum i verølldu þessare biod
þu/ ad þeir ecke upphroke sier/ ei hell-
ur * vone uppa þañ ovissa aud/ helld-
ur * * a þañ Gud lifanda/ sem gief-
ur oss rijkuglega alla hlute til nytsemd-
ar. * Ps. 52/ 11. * * 1. Tim. 4/ 10. c. 5/ 5
18 Ad þeir * giøre gott/ audgist i good-
um verkum / sieu giafmillder/ meddeile
(ødrum.) * 5. Mos. 15. 7/ 10.
19 Safnande * sialfum sier/ (sē ødrū
fiarsiood/) goodum grundvelle til epter
komande tyma/ so þr (giete) ødlast eilyft
lyf. * Matth. 20/ 5.
20 O Timothee/ * þad sem þier er by-
falad vardveit þu/ z * * fordastu þær
vanhelgu hiegooma rædur/ z mootmæle
hiñar rangnefndu vitsku.
* 2. Tim. 1. 14. * * 1. Tim. 4/ 7.
21 Hvoria nær sumer hafa vidurkient/
* hafa þeir fra truñe viked. Naad (sie)
med þier/ amen. * c. 2/ 18. 2. Tim. 2/ 18

Til Timotheum/
Sa fyrre skrifadur fra Laodicea / sem
er høfudstadur i Phrygia
Pacatiana.

II S. Pauls Pistell til Timotheū

I. Capitule.

Þad gooda sem er giort Truudum
mun vardveitast.

Pall postule Jesu Chri
sti epter vilia Guds /
epter fyrerheite lyf-
sens/ * sem er i Chri
sto Jesu/ * c. 2/ 10.
2 Timotheo/ þm elsku
lega syne (sie) naad/ *
mysku/ fridur af Gude Fødur/ z Chri
sto Jesu Drottne vorū. * 1. Cor. 7/ 25.
3 Eg þacka Gude/ hvørium eg þioona
allt fra (mynum) forfedrum/ * i hreiñe
samvitsku/ ad eg * * aan aflaats miñest
þyn i mynum bænum nott og dag.
* P. G. 23/ 1. C. 24/ 16. * * Rom. 1. 8/ 9.
4 Þreyiande epter ad siaa þig/ miñug-
ur þiña taara/ so ad eg af føgnude upp
fillest.
5 Leidande * mier i hug þa tru i þier/
(sē er) aan hræsne/ sū bioo fyrst i ømu
þiñe Loide/ og i moodur þiñe Evnike/
eg er fulltrua / ad hun er og i þier.
* P. G. 16/ 1.
6 Hvørs vegna eg mine þig a/ ad * vid
urkveikia þa naadargaafu Guds sē er
i þier fyrer uppaleggingu handa miña
* 1. Thess. 5/ 19. 1. Tim. 4/ 14.
7 Þvi Gud hefur ecke giefed oss * anda
hrædslunar/ helldur kraftarens/ og kiær
leikans og sidsemeñar. * Rom. 8/ 5.
8 Þar fyrer * skamast þyn ecke vegna
vitnesburdar Drottens vors/ nie myn/
hañs bandinga / helldur þol hid vonda
med evangelio epter krapte Guds.
* Rom. 1/ 16.
9 Hvør ed oss hefur hoolpna giort/ og
kallad med heilagre kallan/ * ecke epter
vorū verkum/ helldur epter * * (synū)
eigeñ aasetninge og naad/ sē oss er gief-
eñ i Christo Jesu fyrer eilyfar tyder.
* Tit. 3/ 5. etc. * * Rom. 8/ 28.

10 Enn er nu * openberud fyrer dyrd-
lega auglysingu Frelsara vors Jesu
Christi / sem ad aungvu giørde ** daud
ann / enn i lioos leidde lijfed z oforgeinge-
legleikann / fyrer evangelium. *Rom. 16/25
**1. Cor. 15. 55/57. Ebr. 2/14. Es. 25/8.
Os. 13/ 14.
11 Til hvørs * eg em settur predikare
og postule / z læremeistare heidingianna.
* 1. Cor. 1/ 17. 1. Tim. 2/ 7. etc.
12 Fyrer hvøria ordsøk eg lijd z þetta /
enn skammast mijn ecke þar af / þui eg veit
hvørium eg hefe truad / z em fulltrua /
ad hann er mattugur / *þad eg hefe (hon
um) a hendur faled / ad vardveita til
þess dags. * c. 4/ 8.
13 Haf þu * form þeirra heilsusam-
legu orda / hvør þu hefur af mier
heyrt / i tru og kiærleika / sem er i Chri-
sto Jesu. * Tit. 2/ 1. etc.
14 * Vardveit þad gooda / (sem er) **
þier tilltruad fyrer Heilagann Anda / sem
byr i oss. *1. Tim. 6/ 20.
** 2. Tim. 1/12.
15 Þu veitst þad / ad aller eru fra mier
snuner / sem eru i Asia / a medal hvør-
ra er Phygellus og Hermogenes.
16 Giefe Drottenn myskun * Onesi-
phori huse / þui opt hefur hann mig end-
urnært / og vegna minna fiøtra skammad-
est hann sijn ecke. * c. 4/ 19.
17 Enn þa hann var i Rom / leitade hann
miøg kostgiæfelega epter mier / og fann
(mig.)
18 Giefe honum Drottenn / (ad hann kunne)
ad finna myskunseme hia Drottne a þeim
deige / og hvørsu miøg hann i Epheso
þioonade (mier /) veitst þu best.

II. Capitule.

Gud þecker sijna.

Þar fyrer minn son / vertu styrk-
ur i þeirre nad / sem er i Chri
sto Jesu.
2 Og hvad þu * hefur heyrt
af mier fyrer marga votta / þad ** bij-
fala truum mønnum / sem eru hæfeleger
eirnenn ødrum ad kienna. * c. 1/ 13.
** 1. Tim. 3/ 2.
3 Þar fyrer * lijd þu illt / sem goodur
striidsmadur Jesu Christi. * c. 1/ 8.
C. 4/ 5.
4 Eingenn / * sem stryder / flaker sig i
þessa lijfs syslunum / ad hann þocknest hon
um / sem (hann) utvalde i striided.
* 1. Cor. 9/ 25
5 Enn ef og nockur stryder / verdur hann
(þo) ecke * koronadur / nema hann løglega
stryde. * c. 4/ 8.
6 Akurkallenum / sem erfidar / byriar
fyrst avaxtanna ad niota.
7 Merk hvad eg seige / giefe þier Drott
enn þier skilning i øllum hlutum.
8 Haf i minne Jesum Christum / (sem
er) * uppvakenn fra daudum / ** af sæde
Davids epter mijnu evangelio.
* 1. Cor. 15. 4/ 20. ** 2. Sam 7/ 12.
9 Fyrer hvørn eg lijd hid illa allt ad
fiøtrunum / sem eirn oobootamadur / enn ord
Guds er ecke bunded.
10 Fyrer þui umber eg alla hlute * veg
na utvaldra / so ad þeir z sialfer hialp
ræded ødlest / sem er i Christo Jesu med
eilijfre dyrd. * Col. 1/ 24.
11 Þad er ein sannarleg ræda / þui ef *
vier deyum med (honum /) munum vier z lifa
med (honum.) * Rom 6/5. 1. Pet. 4/13
12 Ef vier lijdum / munum vier og med
(honum) rijkia / ef * vier afneitum (honum /)
mun hann og afneita oss. * Luc. 9/26. etc.
13 Þo vier * sieum otruer / ** sem blijf
ur hann trur / hann kann ecke sialfum sier ad
neita. * Rom. 3/3. ** 4. Mos. 23/19.
14 Minn þu a þetta / vitnande fyrer
Drottne / ad þeir * ecke þrætte um ord /
sem til einkes gagnar / til ad fræsnua
tilheyrendunum. * 1. Tim. 6/4. Tit. 3/9
15 Vertu kostgiæfenn ad audsyna þig
sialfann * raadvandann fyrer Gude / eirn
verkamann / sem ecke skammast sijn / rietteleg a
sundurkliufanda ord sannleikans.
* 2. Cor. 10/ 15.
16 Enn * vanheilog hiegooma ord hind-
ra þu / þui þau framm fara meir til ogud
legleika. * 1. Tim. 4/ 7. etc.
17 Og þeirra ræda etur i kringum sig
sem atu-mein / A medal * hvørra eru
Hymenæus z Philetus. * 1. Tim. 1/20
18 Hvøtier * fra sannleikanum villst
hafa /

Hafa/ seigiande ad upprisan̄ sie allarei-
du skien/ og umbreita sumra tru.
* 1. Tim. 6/ 21.
19 En̄ sterkur grundvøllur Guds stend
ur stødugur/ hafande þetta in̄sigle: *
Drottenn þecker þa / sm̄ eru hans / og
vijke hvør sa fra ranglætenu/ sm̄ nefn
er nafn Christi. *. Ps. 1/ 6.
Matth. 7/ 23.
20 En̄ i einu stooru huse eru ecke all-
einasta kier af gull z silfre / helldur z
so af trie z leyr/ og sum til heidurs/ en̄
sum til vanheidurs.
21 Ef nu nockur hreinsar sig af þess-
um (møññum/) han̄ mun verda eitt kier
til heidurs/ helgad/ og brukanlegt hus
boondanum til alls goods verks tilbued.
22 En̄ unggrædes gyrnder um̄fly þu /
og * sæk epter riettvijsen̄e/ trun̄e/ kiær
leikanum/ fridnum vid þa/ sm̄ akalla
Drotten̄ af hreinu hiarta.
* 1. Tim. 6/ 11.
23 En̄ * heimskū og ofroodlegum spur-
ningū skalltu sleppa/ vitande ** ad þær
fæda kijd af sier. * 1. Tim. 4/ 7. etc.
** 1. Tim. 6/ 4.
24 En̄ * þioon Drottens byriar ecke
ad strijda / helldur ad vera vingiarnleg-
um vid alla/ hæfū til ad kien̄a/ umber-
ande hid vonda. * Tit 1. 7/ 9.
25 Og * undervijsande med hoogværd/
þeim er setia sig upp i moote / ef Gud
villde einhvørn tijma giefa þeim ydran̄
til þeckingar sannleikans. * c. 4/ 2.
26 Og þeir kyn̄e ad endurvitkast ur
diøfulsens snøru/ sem voru fanngner af
hønū/ epter hans vilia.

III. Capitule.

Nætkalag þeirra sijdustu Tijma.

En̄ þetta skalltu vita / ad * a
þeim sijdustu døgum munu ko-
ma torvellder tijmar.
* 1. Tim. 4/ 1. etc.
2 Þvi þar munu verda men̄/ siergood-
er/ * ágiarner/ raupsamer/ dramblater/
gudlastarar/ foreldrunū ohlijduger/ o-
þacklater/ ogudleger/ * Rom. 1. 30/ 31.
3 Kiærleikslauser / triggrofar/ roogs-
men̄/ lauslater/ otamder/ ecke þa goodu
elskande/
4 Forrædarar/ framgiarner/ uppblaas-
ner/ sem framar elska vellisting helldur
en̄ Gud/
5 Hafande * yferlit gudrækneñar / en̄
hen̄ar krapte afneitande. Fordastu og
slijka. * Tit. 1. 16.
6 Þvi * af þeim eru þeir/ er smeigia
sier in̄ i husen̄ / og hertaka (fatækar)
kvenn̄svipter/ (sem eru) hladnar syndū/ og
giefnar fyrer ymislegū gyrndum/
* Tit. 1/ 11.
7 Sem alltijd læra / en̄ giete þo alld-
rei komest til * vidurkien̄ingar sannleik-
ans. * 1. Tim. 2/ 4.
8 En̄ eins sem Jannes og Jambres *
mootstoodu Mose/ eins mootstanda þess-
er sannleikanū / (sm̄ eru) men̄ med for-
diørfudu hugskote/ frahverfer trun̄e.
* 2. Mos. 7/ 11.
9 En̄ þeir munu ei meir framgang
fa/ þvi fasin̄a þeirra mun verda opin-
ber øllum / so sem og hin̄a vard.
10 En̄ þu * hefur epterfilgt min̄e kien̄
ingu/ skickan/ asetninge/ tru/ umburd-
arlynde/ kiærleika/ þolenmæde/
* 1. Tim. 4/ 6.
11 Ofsooknū/ pijslum/ * sem vid mig
eru framkomnar i Antiochia / i Ico-
nio/ i Lystris/ hvøriar ofsookner eg hefe
um̄bored / og Drotten̄ frelsade mig af
(þm̄) øllum. * P. G. 13/ 50.
C. 14. 2/ 19/ 22.
12 En̄ aller þeir / sem vilia gudrække
lega lifa i Christo Jesu/ * munu og of-
sookter verda. * Matth. 16/ 24.
P. G. 14/ 22.
13 En̄ vonder men̄ og svikarar munu
framgang fa til hins verra / sm̄ villa
og verda villter.
14 En̄ blijf þu * i þeim hlutum/ sem
þu hefur lært / og þier eru tiltruader /
med þvi þu veitst/ af hvøriū þu hefur
lært/ * c. 2/ 2.
15 Og med þvi þu kan̄t fra barndoo-
me heilaga ritning / sem giefur giørt
þig vitran̄ * til saluhialpar þ. truna
a Christum Jesum. * Rom. 1/ 16.
16 Øll * ritningen̄ er af Gude in̄blaas-
en̄/

ett/ og nytsamleg til lærdooms/ til um=
vondunar / til leidriettingar / til upp=
frædingar / sem er i riettlætenu.
* 2. Pet. 1/ 19. etc. Rom. 15/ 4.
17 So ad Guds madur sie fullkomenn /
* til alls goods verks tilbuenn. * c. 2/21.

IV. Capitule.

Sumer Menn vilia ecke lijda þann heilsusama Lærdoom.

So vitna eg fyrer Gude / og Drottne Jesu Christo/sem * mun dæma lifande og dauda i sinne openberan og sijnu rijke.
* Matth. 25/31. Joh. 5. 27. P. G. 10/42. C. 17/31. Rom. 14/ 9. 2. Cor. 5/ 10. 2. Thess. 1. 7/ 8. C. 2/ 8.
2 Predika orded/ * halltu ad i tijma og
otijma. Straffa/ayvita/aminn med ollu
langlundargiede z kienningu. * Es. 58/1
3 Þvi þar mun koma sa tijme/ nær þr
munu ei þola * heilsusamlegann lærdom/
helldur munu þeir epter (sijnu) eigenn
girndum samann hruga sier lærendur/ept
er þvi sem (þm) klæia eyrunn.
* 1. Tim. 6/ 3.
4 Og þeir munu ad sønu snua eyrun=
um fra sanleikanum / enn vendast * til
skrøksagna. * 1. Tim. 4/ 7.
5 Enn vertu arvakur i øllum hlutu/lijd
hid vonda / gior verk eins evangelista/
framkvæm þitt embætte verduglega.
6 Þvi eg verd nu foornfærdur / og *
tijme minnar burtlausnar er nærre.
* Phil. 2/ 17.
7 Eg hefe goodre * baradttu barest /
skeided fullendad/ truna vardveitt.
* 1. Cor. 9. 24/ 25.
8 Framveiges er * mier afsijdes løgd
riettlætesens korona / hvøria mier mun
giefa Drottenn sa riettlate doomare a
þeim derge/enn ecke alleinasta mier/helld
ur og øllum þeim/sem elskad hafa hans
openberan. * 1. Pet. 5/ 4.
9 * Kappkosta ad koma til mijn snar=
lega. * v. 21.
10 Þvi * Demas hefur yfergiefed
mig / elskade þessa verolld / og reiste til
Thessalonicam / Crescens til Galati=
am/ Titus til Dalmatiam.
* Col. 4/ 14.
11 Lucas er einsamann hia mier. Tak
Marcum til (þijn/) og haf (hann) med
þier siaalfum / þvi hann er mier þarfur
til þioonustunnar.
12 Enn * Tychicum hefe eg sendt til
Ephesum. * P. G. 20/ 4.
13 Þa yferhøfn / er eg epterskillde i
Troade/hia Carpo/tak(med þier/) þa
þu kiemur/ og bækurnar/sierdeiles bok=
fellenn.
14 Alexander * koparsmidur hefur
mier margt illt sijnt/betale honum Drott
enn epter hans verkum. * 1. Tim 1/20.
15 Fyrer hvørium þu skallt og vakta
þig/ þvi hann mootstood mióg vorum
ordum.
16 J mijnu fyrsta forsvare var * eing=
enn med mier/helldur yfergaafu mig all=
er / þad verde þeim ecke tilreiknad.
* Joh. 16/ 32.
17 Enn Drottenn stood med mier / og
styrkte mig/ad predikunenn skyllde (full=
komlega) stadfestast fyrer mig/og aller
heidingiar skylldu heyra(þad/) og * eg
vard frelsadur af munne leonsens.
* P. G. 12/ 11.
18 Og Drottenn mun frelsa mig fra
øllu vondu verke/z hoolpenn giora(mig)
til sijns himneska rijkes/hvørium ad(sie)
dijrd um allder allda amen.
19 Heilsa þu Prisca og Aqvila / og *
Onesiphori heimkynne. * c. 1/ 16.
20 Erastus vard epter i Corintho/enn
Trophimum skillda eg ep.er i Mileto
siukann.
21 * Kosta kapps um ad koma fyrer
veturenn. Þier heilsa Eubulus og Pu=
dens/og Linus/ og Claudia/og brædur=
ner aller. * v. 9.
22 Drottenn Jesus Christus (sie) med
þijnum anda. * Naad (sie) med ydur /
amen. * Tit. 3/ 15.

Sa annar til Timotheum. (sem var) i søfnude Ephesiorum / sa fyrste samþycte biskup / skrifadur fra Rom/ þa Paall annad sinn kom fyrer keysarann Neronem.

S. Pauls Pistell til Titum.

I. Capitule.

Olldungarner sieu Ostraffanleger.

Pall / þioon Guds / en
postule Jesu Christi /
epter tru utvalldra
Guds / & þeckingu san
leikans / sem er epter
gudrækneñe.
2 Uppa von eilijfs
lijfs / hvørre * lofad hefur Gud / sa sem
ecke lijgur / ** fyrer eilijfar tijder /
* Rom. 1/ 2. ** Rom. 16/ 25.
3 En hefur openberad * a sijnū tijmū
sitt ord i predikunar embættenu / ** sem
mier er tiltruad / epter bode Guds vors
Frelsara. * Eph. 1. 9/10. ** P. G. 9.
6/15 C. 10/24. Gal. 1/1. 1 Thess. 2/4.
4 Tito / þeim * eigenlega syne / epter
sameigenlegre tru / (Sie) Naad / myskun /
fridur af Gude Fødur / & Drottne Jesu
Christo Frelsara vorum. * 1. Tim. 1/2.
5 Þar fyrer liet eg þig epter i Crit /
ad þu skyllder lagfæra þad sem a vant-
ade / & * setia i hvøria borg olldungana /
so sem eg bijfalade þier. * P. G. 14/23
6 Ef * nockur er ostraffanlegur / einn-
rar kvinnu eiginmadur / hafande truud
børn / (sem) ecke (eru) ordrænd / þad þau
sieu ohoofsom / edur ohlijdeñ.
* 1. Tim. 3/ 2. etc.
7 Þvi þad byriar einum biskupe / ad han
sie ostraffanlegur / sem Guds raadsmad-
ur / eige siersinadur / eige reideñ / eige *
vijnsvelgiare / ei baraattusamur / ecke
liools avinnings gijrugur.
* 3. Mos. 10/ 9. etc.
8 Helldur * gestrisen / elskande þa
goodu / siolaatur / riettvijs / heilagur / skijr-
lijfur. * 1. Tim. 3/ 2.
9 Fasthelldeñ þess ords / sem er epter
lærdoomenū / ad han sie megnugur til /
bæde ad aaminna fyrer heilsusamlegan
lærdoom / og straffa þa / sem i moote
mæla.
10 Þvi * marger eru og ohlijdner / sem
tala hiegoomlega hlute / og villa hug-
skoted / mest þeir af umskurneñe.
* 1. Tim. 1/ 6.
11 (A) hvøriū mønnum byriar * munnen
ad tilbyrgia / ** hvørier ed heilū hus-
um umsnua / kiennande þad / sem ecke byr-
iar fyrer † liools avinnings saker.
* Matth. 22/ 34. ** 2. Tim. 3/ 6.
† 1. Pet. 5/ 2.
12 Einn hefur sagt af þm / þeirra eig-
eñ spaamadur : Critar meñ eru alltijd
ligarar / vond villudijr / letemagar.
13 * Þesse vitnesburdur er sañur / þess
vegna ** straffa þa snarplega / so ad
þeir kuñe ad verda heiler i truñe.
* Joh. 19/ 35. ** 2. Tim 4/ 2.
14 Giefande ecke gaum ad Judañа *
skrøksøgū og bodordum mañaña / sem
umhverfa sañleikanum.
* 1. Tim. 4/ 7. etc.
15 Aller hluter eru ad sønu hreiner *
þeim hreinu / en þeim ohreinu og van-
truudu er eckert hreint / helldur eru
saurgud / bæde þeirra hugskot og sam-
viska. * Matth. 15/ 11. Rom. 14/ 20.
16 Þeir medkeña / ad þeir * þecke Gud /
en med verkunū neita þeir (þvi /) med
þvi þr eru vidursiggeleger / & vilia ecke
laata sier seigiast / og til alls goods verks
onijter. * 2. Tim. 3/ 5.

II. Capitule.

Kieñendurner eiga ad umgangast / sier
hvør med sidseme epter Kyne og Alld-
re / med þvi Guds Saaluhiaalpleg Naad
er þeim øllum vidvijkiande.

En * tala þu þa hlute / sem soo-
ma heilsusamlegre kieñingu.
* 1. Tim. 6/3. 2. Tim. 1/ 13.
2 Ad gamler sieu odruckner /
heidurleger / hoofsamer / * heiler i truñe /
kiærleikanū / þoleñmædeñe. * c. 1/ 13.
3 Somuleides / ad þær gømlu (kvinur)
klæde sig þeim buninge / sem soomer
þeirre heiløgu (stett /) ad þær sieu ecke
bakmælugar / eige giefnar fyrer miklu
vijne / þær ed kieñe hvad gott er.

4 Ad þær uppfræde þær ungu (Kon-
ur/) ad elska men(sína/) ad elska børn
(sín/)
5 (Ad þær sieu) hoofsamar/skyrlijfar/
fyrer:siodnarsamar/godar/z sína eigen
mönnum undergiefnar/so ad ord Guds verde ei lastad. * Eph. 5/ 23.
6 Amin einnen þa ungu/ ad þeir sieu
hoofsamer.
7 So þu * audsýner þig sialfan i allan (maata) ad vera fyrermyndun goodra verka / i kienningunne froomleikan /
heidursemend/ * 1. Pet. 5/ 3.
8 Heilsusamlegt ord/(sem er) ostraffanlegt/ so ad * (sa/sem er þar) i mooke/
(kuke) ad blygdast/nær hann hefur eckert
illt ad segia um ydur. * 1. Tim. 5/ 14.
9 * Ad þrænararner sieu (sínu) eigen
drottnum undergiefner/sieu i øllum hlutum þægeleger/ ecke svaruler (vid þa/)
* Eph. 6/ 5. Col. 3/ 22. 1. Tim. 6/ 2.
10 Eige forkuler / helldur audsýnande
allann goodann truskap/ so ad þeir prýde
lærdoom Guds * vors Frelsara i øllum
(hlutum.) * 1. Tim. 1/ 1. Tit. 1/ 3.

(Pistillenn a Joola-Noottena.)

11 Þvi heilsusamleg naad Guds er *
openber ordenn øllum mønnum.
* C. 3/ 4.
12 Uppfrædande oss/ad vier skulum af
neita ogudlegleikanum/ og veralldlegum
gyrndum / og lifa sidsamlega og riettvijslega og gudlega i verølldu þessare /
13 * Bijdande epter þeirre sælu von og
dyrdar auglijsingu hins mikla Guds og
Frelsara vors Jesu Christi.
* 1. Cor. 1/ 7. Phil. 3/ 20.
14 Sem * gaf sig sialfann fyrer oss/so
hann leisse oss ut fra øllu ranglæte / og
hreinsade sier sialfum eitt foolk til eignar/(sem være) nog kostglæfed til goodra verka. * Gal. 1/ 4. etc.
15 Þetta skalltu tala/z aminna z aftelia
med allre alvøru/eingenn forsmaae þig.)

III. Capitule.

Vissar Dygder sem þeir Christnu eiga
ad astunda / og Laster sem þeir eiga ad
fordast.

Aminn þa/ad þeir sieu hyrdingunum og * vallosstiettunum
undergiefner og hlijdnger / ad
vera ** til alls goods verks
reidubuner. * 1. Pet. 2/ 13. etc.
** 2. Tim. 3/ 17.
2 Aungvann ad lasta / ad þeir sieu ei
deilugiarner / ad þeir sieu * goodlinder/
audsýnande alla hoogværd vid alla menn.
* Phil. 4/5.
3 Þvi * vier vorum og fordum faavijser/ ohlijdnger/villuraafande/ þioonande
gyrndum z vellystingum ymislegrum/ i illsku
og ofund framgangande/ hatparaker/
hatande hvorier adra. * 1. Cor. 6/ 11
Eph. 2/ 2. C. 4. 17/ 18. C. 5/ 8.

(Pistillenn S. D. epter. Nyitt Ar.)

4 Enn er * goodgyrne z mannúdlegleike
Guds vors Frelsara opinberad-
est/ * C. 2/ 11. Joh. 4/ 9.
5 * Eige fyrer riettlætes verkonna sak-
er/ sem vier høfdum giort/helldur epter
sinne myskunseme giorde hann oss sa-
hoolpna/fyrer endurgiefningar laugena
og endurnyjung Heilags Anda.
* Eph. 2. 8/ 9. 2. Tim. 1/ 9.
6 Hvørium hann hefur * ulhellt yfer oss
yfergnæfanlega/ fyrer Jesum Christum
vorn Frelsara. * Joel. 3/ 1.
7 Ad vier riettlætter af hans naad yrd
um * epter voneñe erfingar eilijfs lijfs.
* Rom. 8/ 17.
8 Þetta er sannarleg ræda/z um þetta
vil eg ad þu stødduglega kienner / so ad
þeim sie umhugad/ad vera * þeir fremstu i goodum verkum/sem ad trua a Gud.
Þetta er gott og nytsamlegt mønnunum. * v. 14.
9 Enn * faavijslegar spurningar/og ætt-
artølur/ og þrætur/og lagadeilur fordast þu/ þvi þær eru onytsamlegar og
fanglar. * 1. Tim. 4/ 7. etc.
10 * Villu-mannenn/ ** epter eina og
adra aminning/skalltu fordast.
* Matth. 7/ 15. ** Matth. 18. 15/16/17.
11 Vitande ad * þvilijkur/er umsnuenn
z syndgar/sem (sa / þar er) fordæmdur
(af sier) sialfum. * 1. Tim. 6/ 5.
12 Nær eg sende Arteman til þijn/ ed-

ur * Tychicum/(þa)kappkosta ad koma
til mijn / til Nicopolin/þvi eg hefe æ-
sett mier ad vera þar i vetur.
* P. G. 20/4. Eph 6/21.
13 Zenan løgvitring og * Apollo send
þu med athygle af stad/(so) þa vante
eckert. * P. G. 18/ 24.
14 En vorer lære eirneñ/ad vera * þeir
fremstu i goodū verkū/ til naudsynlig-
rar brukunar/ so ad þr sieu ecke avaxt-
arlauser. * 1. Tim. 6/ 18.
15 Þier heilsa aller þeir/sem med mier
eru. Heilsa þm̃/sem oss * elska i trunne.
Naad(sie)med øllum ydur/amen.
* Gal. 5/ 6.

Til Titum þess fyrsta samþickta
byskups Critar maña safnadar / skrif-
adur fra Nicopoli i Macedonia.

S. Pals Pistell til Philemonem

Onesimus er Philemoni a hendur
faleñ.

Pall * bandinge Chri-
sti Jesu/og Timothe-
us brooder/ Philemoni
hinū elskulega og sam
þioon vorum.
* Eph. 3/ 1.
2 Og Apphiæ hiñe
elskulegu / og * Archippo strijdslags-
mañe vorum/z søfnudenū i þijnu huse/
* Col. 4/ 17.
3 Naad(sie) * med ydur og fridur af
Gude Fødur vorum/ og Drottne Jesu
Christo. * Col. 1/ 2.
4 Eg þacka Gude mijnū/nær eg miñ-
est þijn jafnlega i bænū mijnum.
5 Þar eg * heyre(um̃) þiñ kiærleika
og þa tru / sm̃ þu hefur til Drottens
Jesu/ og vid alla heilaga.
* Eph. 1/ 15. Col. 1/ 4.
6 Ad sameining þiñar truar verde kro-
ptug i vidurkieñingu alls hins gooda /
sm̃ er i ydur/til Jesum Christum.
7 Þvi vier høfū stooraū føgnud og
huggun af þijnū kiærleika/þviad hiør-
tu þeirra * heilogu eru endurnærd fyr-
er þig/brooder. * 2. Tim. 1/ 16.
8 Fyrer þvi/* þoott eg hafe i Christo
diørfung stoora/til ad bijfala þier þad/
(sm̃ er) tilbærelegt: * 1. Thess. 2/ 7.
9 (Þo) vegna kiærleikans bid eg (þig)
helldur / þvilijkur sem eg er / Pall hiñ
gamle/eñ nu og bandinge Jesu Christi.
10 So bid eg þig fyrer * miñ son One-
simum/hvørn eg aled hefe i mijnū bønd
um. * Col. 4/ 9.
11 Sem fordū var (þier) oþarfur / eñ
nu þier og mier allþarfur / hvørn eg
hefe aptur sendt.
12 En medtak þu hañ / þad er / mitt
(eiged) hiarta.
13 Hvørrū eg villde hafa hia siálfum
mier epterhallded/ so ad hañ i þiñ stad
þioonade mier i bøndū evangelii.
14 En fyrer utañ þitt samþicke vill-
da eg eckert giøra/so ad þitt goode være
ei af naudung/ helldur af siálfrædе.
15 Þvi hñ er/kañ skie/til þess(vid þig)
skileñ um̃ stundar saker / ad þu feinger
hñ aptur eilijflega.
16 (Nu)ecke framar/so sm̃ þræl/ helld
ur meir eñ eirn þræl / eirn elskulegañ
broodur/ mest mier/eñ hvad miklu fram
ar þier / bæde i holldenu og i Drottne.
17 Þar fyrer ef þu helldur mig fyrer
þiñ medbroodur/(þa)tak vid honū/ so
sem mier.
18 En hafe hañ giørt þier nockurn o-
rieft/ edur sie skylldugur/(þa) tilreikna
mier þad.
19 Eg Pall hefe skrifad med miñe hen
de/eg vil betala/ad eg ecke seige þier/ad
þu siert mier og um̃ þig siálfañ skylld
ugur.
20 Jáá/ brooder/læt mig hafa þijn not
i Drottne / endurnær mitt hiarta i
Drottne.
21 Eg skrifade þier til/ * treystande
hlijdne þiñe/ vitande ad þu muner giø-

ra

ra fram̄ yfer þad er eg seige.
* 2. Cor. 7/ 15/ 16.
22 Eñ samframt þessu/ þa tilbu mier
og herberge/ þvi eg vona/ ad eg fyrer yd-
ar bæner mune verda veittur ydur.
23 Þier heilsa / Epaphras samband-
inge min̄/ i Christo Jesu:
24 Marcus/ Aristarchus/ * Demas/
Lucas/ sampionar mijner.
* Col. 4/ 14.
25 Naad Drottens vors Jesu Christi
(sie) med ydar anda/ amen.

Til Philemonum.
Skrifadur fra Rom med Onesimo
Huskalle.

S. Paulz Pistell til Ebræos

I. Capitule.

Þess Nyja Testamentes Ypparlegleike
(Pistillen̄ a Joola Dagen̄.)

EPter þad Gud hafde mør-
gu sin̄e og a margan̄
hatt forð̄ talad til fed
ranna fyrer spaamen̄ena/
2 (Þa)hefur han̄ a þess-
um sijdustu døgum talad
til vor fyrer Sonen̄/ hvørn hn̄ sett hef
ur * erfingia allra hluta / ** fyrer
hvørn han̄ hefur og verølldena giort.
* Ps. 2/ 8. ** Joh. 1/ 10. etc.
3 Hvør/ med þvi han̄ er * liome hans
dyrdar/ og ** (utþryckeleg) mynd hans
personu/ berande alla hlute m̄ orde sijns
kraptar / giørande + fyrer sialfan̄ sig
Hreinsun synda vorra / sette han̄ sig til
hægre handar hatigneñe a hædum.
* Spek. 7/ 26. ** Col. 1. 15. 2. Cor. 4/ 4.
+ Ebr. 9. 14/ 26.
4 So miklu ædre orden̄ einglunum/ sem
hn̄ hefur miklu framar þn̄ erft eitt *
ædra nafn. * Phil. 2/ 9.
5 Þvi vid hvørn af einglun̄ hefur hn̄
sagt nockurn tijma: * Þu ert min̄ Son-
ur/ i dag ol eg þig? og aptur: ** eg
skal vera honum Fader/ og hn̄ skal vera
mier Sonur. * Ps. 2/ 7.
** 2. Sam. 7/ 14.
6 Eñ þa han̄ aptur inleider þan̄ *
frumgietna a jardrijked/ seiger hn̄: **
og hn̄ skulu tilbidia aller einglar Guds.
* Rom. 8/ 29. ** Ps. 97/ 7.
7 Og um̄ einglana seiger hn̄ ad soßu: *
sem giører sijna eingla anda / og sijna
þienara elldsloga. * Ps. 104/ 4.
8 Eñ vid Sonen̄: þin̄ velldesstooll/ *
Gud/ varer um̄ allder allda/ velldes spro
te riettlætesens er velldes sprote þijns
rijkes. * Ps. 45/ 7/ 8.
9 Þu elskader * rettlæted z hatader rang
læted/ þar fyrer + * smurde þig/ o Gud/
þin̄ Gud med oleo fagnadarens / fram̄
yfer þijna hluttakendur. * Ps. 45/ 8.
** D. G. 10/ 38.
10 Og: * Þu hefur i upphafe/ Drott-
en̄ / jørdena grundvallad / og verk þiña
handa eru himnarner. * Ps 102/ 26.
11 Þeir * munu forgaanga/ eñ þu varer/
og þeir munu aller sem eitt fat fyrnast.
* Es. 51/ 6. 2. Pet 3/ 10.
12 Og so sem eitt klæde muntu vefia
þa saman̄/ z þeir munu umbreitast/ eñ
þu ert hin̄ same / og þijn ar munu ecke
profna.)
13 Eñ til hvørs af einglunum sagde
han̄ nockurn tijma: * sittu mier til hæg
ra handar / þar til eg legg ovine þijna
skør foota þiñar? * Ps. 110/ 1.
Matth. 22. 44/ etc.
14 Eru þeir ecke aller þionustusamer
andar/ * til þionustu utsender/ vegna
þeirra/ sem skulu erfa sæluhialpena?
* Ps. 91/ 11. etc.

II. Capitule.

Christi Nidurlæging z Upphafning.

ÞAr fyrer byriar oss þvi fram-
ar/ ad giefa gaum ad øllu þn̄
hlutum/ sem vier heyrt høfum/
so ad vier ecke forgaungum.
2 Þvi ef þ ord / sem talad er þ * eingla
na/ er stødugt / og hvør yfertrodsla og
ohlijdne hefr feinged (sijn) riettvijs laun/
* P. G. 7/ 53. Gal. 3/ 19.

3 † Hvornenn munū vier þa umflya/
ef vier forsoonum slijkt hialpræde? hvo-
ert / epter þad þad var fyrst predikad af
Drottne / er þad stadfest hia oss af
þeim/ sem hofdu heyrt (hañ.)
* C. 10/ 29. C. 12/ 25.
4 * Ad samvitnanda Gude/ bæde med
tæknum og stoormerkiū/ og med adskil-
lanlegum kraptaverkū/ og ** Heilags
Anda utbyting/ † epter sijnū vilia.
* Marc. 16/20. ** P. G. 2/4. † 1. Cor. 12/11
5 Þvi ecke hefur hañ einglunum under-
lagt þa * epterkomande verolld / um̄
hvoria vier tolum. * 2. Pet. 3/ 13.
6 Þvi eirn hefur * vitnad i nockrum
stad/ seigiande: hvad er madurenn ad þu
minnest hās ? edur son mañsens / ad þu
vitier hans? * Ps. 8/ 5.
7 Þu hefur giort hañ um̄ lijten tijma
minne einglunū/ * med dyrd og heidre hef
ur þu koronad hñ/ og ** sett hañ yfer
verk þinna handa. * Matth. 28/ 18
** Eph. 1/ 22.
8 Þu * hefur alla hlute lagt under hās
fætur. Þvi i þvi hañ hefur underlagt
hönū alla hlute/ skilde hañ eckert epter/
sem honum sie ecke underlagt/ Eñ vier
sium ecke eñ nu alla hlute ad vera
hönū underlagda. * Matth. 11/27. etc.
9 Eñ þañ sem um̄ lijten tijma var
minne einglunū giordur / þañ siaū vier/
Iesum/ fyrer pijnu daudans/ * med dyrd
og heidre koronadañ/ uppa þad/ hñ af
naad Guds ** fyrer alla daudañ smack-
ade. * Phil. 2. 8/9. ** 1. Joh. 2/ 2.
10 Þvi þad sæmde hönū/ hvors vegna
aller hluter eru/ og * fyrer hvorn aller
hluter eru/ þar hañ mörg born til dyrd-
arennar innleider/ ad hañ hofdingiañ bra
sæluhialpar fyrer pijslernar fullkom-
lega uppgiora skillde. * Joh. 1/ 3.
Rom. 11/ 36
11 Þvi bæde hñ/ sm̄ helgar / og þeir sem
helgader verda/ eru aller af einum/ fyrer
hvoria ordsök/ hañ skamast sig og ecke
þa brædur ad kalla/
12 Þar hñ seiger: eg vil kunngiora nafn
þitt * brædrum mijnū/ Mitt i söfnud-
enum vil eg þier lofsyngia. * Ps. 22/23
Joh. 20/ 17.

13 Og aptur: * eg vil reida mig uppa
hañ/ og eñ aptur: ** siaa/ eg og þau
born/ sm̄ Gud hefur gefed mier.
Ps. 18/3. ** Es. 8/ 18.
14 Med þvi bornenn eru nu hluttak-
arar holldz og bloods / þa er hañ og a
sama maata þeirra hluttakare ordeñ /
so ad hañ * fyrer daudañ afmæde þañ/
sem hafde krapt daudans/ það er diof-
ulenn/ * 2. Tim. 1/ 10. etc.
15 Og * frelsade þa/ so marga sm̄ fyr-
er ogn daudans um̄ alla æfe ** hlutu
i þrældoome ad vera. * Luc. 1/74.
** Rom. 8/ 15.
16 Þvi ecke neinstadar tekur hañ eingl-
ana uppa sig/ helldur tekur hñ sæde A-
brahams uppa sig.
17 Hvar fyrer hñ hlaut i ollum hlutū
sijnū brædrū * lijkur ad verda/ so ad hañ
myskunsamur yrde/ og eirn trur hofud-
prestur i þvi sem Guds er/ til ad forlij-
ka foolksens synder. * C. 4/ 15. Phil. 2/7
18 Þvi * i þvi hañ leid / þar hañ var
sialfur freistadur/ kañ hñ ad koma þm̄
til hialpar/ sem freistader verda.
* C. 4. 15/ 16.

III. Capitule.

Christur er meire eñ Moses.

Hvar fyrer/ þier heilager bræd-
ur/ (sē erud) þeirrar himnesku
kallanar hluttakarar/ athug-
ed * þañ postula og hofudprest/
hvorn vier vidurkieñū / Christum Je-
sum. * C. 4/ 14. etc.
2 Sa ed trur er þeim/ sm̄ giorde hñ/ so
sm̄ og * Moses i ollu hās huse.
* 4. Mos. 12/ 7.
3 Þvi þesse er so miklu meire dyrdar
verdur/ eñ Moses/ so sem sa hefur mei-
re heidur/ helldur eñ hused sialft/ sa sm̄
þad hefur smijdad.
4 Þvi sierhvort hus verdur af einhvor-
jum tilbuid/ eñ * sa/ sm̄ alla hlute til
byr/ er Gud. * 2. Cor. 5/ 5.
5 Og Moses var ad sonnu trulindur i
ollu hans huse / sm̄ eirn þienare / til
vitnes um̄ þa hlute sm̄ skylldu seigiast.
6 Eñ Christus/ sm̄ eirn Sonur yfer

sijnu huse/ hvers Hus vier erū / ef vier
trunadartrauste ⁊ hroosun vonareñar
allt til enda stadfastlega behølldum.
7 Þar fyrer so sē ad seiger sa Heilage
Ande: *i dag/ef þier heyred hn̄s rødd/
*C. 4/ 7.etc.
8 Þa forherded ecke hiørtu ydar / so
sē (þad skiede) i beiskiuñe/a deige freist
ingareñar a eidemørkeñe.
9 Hvar ad *freistudu mijn fedur ydar/
reyndu mig/og sæu mijn verk i fiørutijgi
ar. *2. Mos. 17. 7.
10 Þar fyrer vard eg reidur þessare
kynslood/ ⁊ sagde: alltijd villast þeir i
hiartanu/ eñ þr þecktu ecke mijna vegu.
11 So ad *eg soor i reide miñe / ad ei
skylldu þeir iñkoma i mijna hvijld.
*4. Mos. 14. 2 / 28/ 35.
12 Siaed (til/) brædur/ ad þar sie *ecke
nockurn tijma i nockrum af ydur eitt
vondt vantruad hiarta/i þvi ad falla
fra Gude lifanda/. *5. Mos. 29/ 18.
13 Helldur *aminned ydur sialfa a
hvørium deige/ so leinge/ þad kallast/ i
dag/so ad ecke forherdest nockur af yd-
ur / af svikrade syndareñar.
*Matth. 18/ 15. 1. Thess. 5. 11/ 14.
14 Þvi vier erum ordner hluttakarar
Christi/ef vier uppbyriun verunar allt
til enda stoduglega behølldum.
15 So leinge sem seigest: *i dag/ ef
þier heyred hn̄s rødd/þa forherded ecke
hiørtu ydar/so sem (þad skiede) i beisk-
iuñe. *C. 4/ 7. etc.
16 Þvi sumer/ þa þeir høfdu heyrt /
tooku þeir til ad verda beisklundader/eñ
ecke aller/sē utgeingu af Ægyptalande
fyrer Mosen.
17 Eñ hvøriū vard hn̄ reidur i fioru-
tijgi ar? e mun ecke þm̄/sem syndgudu/ *
hvørra lijkamer nidurhrundu i eidemørk-
eñe? *4. Mos. 14/ 36. etc.
18 Eñ hvørium soor hn̄ / ad ei skilldu
þeir iñkoma i hn̄s hvijld / nema þeim
vantruudu?
19 Og vier siaum/ad þeir gatu ecke iñ
komest søkum vantruar.

IV. Capitule.

Hiña Truudu riettkeleg Hvijld.

Þvi latū oss hrædast/ so ad ecke/
ef skie kyñe þad forsoomadest
fyrerheited ad iñkoma i hans
hvijld/ nockur þa af ydur mæ-
tte synast ad verda epter.
2 Þvi oss er og evangelium bodad / so
sem þeim/ Eñ þeim hialpade ecke ord
heyrnareñar / þar þad blandadest ecke
saman vid truna hia þm̄ / sē heyrdu.
3 Þvi vier sem høfū truad/ munū iñ-
ganga i hvijldena / so sem hn̄ *sagde:
eins og eg soor i reide miñe / þeir skulu
ei iñkoma i mijna hvijld / og þad epter
þad / ad verken voru giørd fra grund-
vallan heimsens. *Ps. 95/ 11.
4 Þvi hn̄ hefur sagt i einum stad um̄
þañ siøunda dag/a þeñan hatt: *og
Gud hvijldest a þeim siøunda deige af
øllum sijnū verkum. *1. Mos. 2/ 2.
5 Og i sama stad eñ aptur: *þeir sku-
lu eige koma iñ i mijna hvijld
*4. Mos. 14. 29/ 30.
6 Med þvi þad er þa epter/ ad nock-
rer mune iñkoma i hana/og þeir/ hvør
ium evangelium var fyr bodad / komu
ecke iñ saker vantruareñar.
7 (Þa) tilsetter hañ aptur eirn dag i
dag/seigiande hia David/epter so lang
an tijma/so sē sagt er: *i dag/ef þier
heyred hn̄s rødd/þa forherded ecke hiør
tu ydar. *Ps. 95. 7/8/9. Ebr. 3/7.
8 Þvi ef *Jesus hefde utvegad þeim
hvijld / þa hefde hañ ecke talad um̄ eirn
añan dag epter þad. *5. Mos. 31/7.
9 So er þa ein sabbats hvijld epter
laten foolke Guds.
10 Þvi *sa sē iñgeingur i hn̄s hvijld/
hefur og hvijlst af sijnū verkum/ so sē
Gud af (sijnū) eigen. *Openb. 14/ 13.
11 Latum oss þa kostgiæfa/ad komast
iñ i þa hvijld / so ad eingeñ falle i þad
sama epterdæme vantruareñar.
12 Þvi *Guds ord er lifande og kropt-
ugt / og beittara hvøriu tveggiudu
sverde / hvørt ad geingur i giegnū/ þar
til ad þad adskilur bæde sal og anda /

bæde lidamoot og merg / og er doomare
þanka og hugrenninga hiartans.
* Jer. 23/29. Pred. 12/11.
13 Og þar er eingen skiepna osyneleg
fyrer hans auglite / enn aller hluter eru
nakter og openberer fyrer hans augum /
um hvørn vier tølum.
14 Þess vegna / med þvi vier høfū *
eirn miken høfudprest / sem er farenn i
giegnū himnana / Jesum Son Guds / þa
lꝏtū oss hallda fastlega a vidurkienning-
unne. * c. 3/1. c. 6/20. c. 7/27. c. 8/1.
15 Þvi vier høfū ecke þann høfudprest /
sm̄ * ei kann ad samþinast vorū veikind-
um / helldur þann / sm̄ freistadur er i øllū
hlutum a lykan hꝏtt an syndar.
* C. 2/17.
16 Lꜵtū oss þvi gꜵnga * med hugar-
hreiste fram fyrer nꜵdar-stoolenn / so ad
vier ødlunst miskunseme / ꝛ finnū nꜵd til
hentugrar hiꜵlpar. * 1. Joh. 3/21. etc.

V. Capitule.

Christur er sa yppatste Prestur epter
Skickan Melchisedechs.

Hvi sierhvør høfudprestur / sm̄ er
tilkiørenn a medal mannanna / er
settur fyrer mennena / i þm̄ hluk-
um / sm̄ Gude tilheyra / so ad hn̄
offre bæde gꜵfū ꝛ foornū ꝥ syndernar.
2 Sa ed kann ad hafa tilhlydelega *
medaumkan vid þa fꜵvissu / og þa sem
villt fara / med þvi hann er ꝛ siꜵlfur vaf-
enn breiskleikanum. * c. 4/15.
3 Og vegna þess hins sama / * byriar
honū / eins og fyrer foolked / so og fyrer
siꜵlfann sig / ad foornfæra fyrer synd-
ernar * 3. Mos. 9/7. c. 16. 3.
4 Og eingenn tekur siꜵlfum sier þennan
heidur til / helldur sa sem er kalladur af
Gude / * eins og Aaron * 2. Mos. 28/1.
5 So hefur og Christus ecke siꜵlfur
sett sig i þann heidur / ad hn̄ høfudprest-
ur yrde / helldur sa sem hefur sagt til
hans: * Þu ert minn Son / i dag ool eg
þig. * Ps. 2. 7.
6 So sm̄ hann og seiger i ødrum stad:
* Þu ert kiennemadur ad eilyfu / epter
skickan Melchisedechs. * c. 6./20.
C. 7/17. Ps. 110/4.

7 Hvør ed a døgum syns hollds / þa hn̄
hafde offrad bæde * bænum og fyrerbeid-
slum til hn̄s / sem gat frelsad hann ut
daudanū / med sterku hroope og tꜵrum /
og er ordenn bænheyrdur fra kvydanum.
* Matth. 26/39. C. 27/46/50.
8 Og þoott hn̄ være (Guds) Son / þa
lærde hn̄ (þo /) af þeim hlutum sem hn̄
leid / * hlydnena. * Phil. 2/8.
9 Og er hn̄ var ordenn fullkomenn / er hn̄
ordenn øllum þeim / * er honū hlyda / ord-
søk til eilyfs hiꜵlprædes. * Rom. 1/5.
10 Nefndur (þar) ad auke af Gude
eirn høfudprestur epter skickan Melchi-
sedechs.
11 Um̄ hvørn vier høfum margt ad ta-
la / og * vandskiled ad utleggia / med þvi
þier vorud treger til ad heyra.
* Joh. 16/12.
12 Þvi þier / sm̄ ꜵttud ad vera lære-
meistarar fyrer laungu / hafed og þørf
ad nyu / ad einhvør kienne ydur / hvør ad
sieu upphafs element orda Guds / og
erud ordner þurfande * mioolkur / ꝛ ecke
megnrar fædu. * 1. Cor. 3. 1/2/3.
13 Þvi hvør / sm̄ er mioolkur þurfe /
hn̄ er fꜵvys i orde riettlætesens / þvi *
hn̄ er eitt ungt (barn.) * Eph. 4/14.
14 Enn þeim fullkomnu tilheyrer megn
fæda / sm̄ af vana hafa ydkad skilning-
arvit til * adgreinings a mille goods
og ills. * Es. 7. 15/16.

VI. Capitule.

Advørun um̄ Frꜵfall.

Fyrer þvi þar vier lꜵtum hiꜵ-
lyda ord upphafs Christi / þa
vykium nu til fullkomlegleikans /
leggiande ecke aptur grundvøll
til ydrunarennar af daudū verkū / og tru-
arennar a Gud.
2 Til skyrnarennar lærdooms / og hand-
anna uppaleggingar / og upprisu daudra /
og eilyfs dooms.
3 Og þetta vilium vier giøra / ef *
(þad) leifer Gud. * P. G. 18/21 etc.
4 Þvi * þad er omøgulegt / ad þeir / sm̄
einu sinne hafa upplyster vered ꝛ smacke
ad þa himnesku gꜵfu / og eru hluttak-
arar

arar ordner Heilags Anda.
* C. 10/ 26. Matth. 12/ 31.
5 Og hafa smackad Guds gooda ord/
og krapt epterkomande alldar.
6 Og falla fra / ad þeir aptur endur-
nyiest til yd̃ranar/ hvorier ad nyu kross-
festa sier sialfum Son Guds/ hafande
(hañ) ad vidundre.
7 Þvi iørdeñ/ sem̃ dreckur regned/ er opt
lega yfer hana kiemur/ og ber hagkvæ-
mar jurter þeim/ af hvørium hun yrk-
est/ hun fær blessan af Gude.
8 Eñ su/ ed ber þyrna & þystla/ er o-
nyt/ & bølvaneñe nærre/ hvørrar enda-
lok er ad breñast.
9 Eñ vier vonum til ydar/ þier elskan-
leger/ þeirra hluta / sem betre eru / og
heyra til sáluhiálpeñe/ jafnvel þo vier
so tølum.
10 Þvi * ecke er Gud ranglátur / ad
hañ ** forgleime ydar verke og erfide
kiærleikans/ hvørn þier hafed audsynt i
hans nafne / þar þier hafed þioonad
þem̃ heiløgu/ & þiooned (þem̃.) * Rom.
3/ 4. ** Matth. 10/ 42. C. 25/ 40.
11 Eñ vier gyrnumst/ ad sierhvør ydar
(kyñe) ad audsyna þa sømu kostgiæfne
til fullvissu vonarreñar allt til enda.
12 So ad þier ecke treger verded/ helld-
ur sieud epterbreitendur þeirra sem̃ fyr-
er truna og þolenmædena erfa fyrer-
heiteñ.
13 Þvi Gud / sem fyrerhiet Abra-
ham/ med þvi hañ hafde vid aungvañ
ædre ad sveria / þa * svor hañ vid
sig sialfañ/ * 1. Mos. 22/ 16. etc.
14 Seigiande: * sañarlega skal eg yf-
ergnæfanlega blessa þig og margfalld-
lega auka þig. * 1. Mos. 12/ 3.
15 Og er hañ hafde so þolenmoodlega
bidlund haft/ øðladest hañ fyrerheited.
16 Þvi meñerner sveria ad sønu vid
eirn ædre / og endalikt allrar þrætu er
þeim eydureñ/ til stadfestingar.
17 Hvar med / þegar Gud villde yfer
fliootanlega syna erfingium fyrerheite
sens oum̃breitanlegleika syns raads/ lag
de hañ * eirneyd þar ofañ a.
* 1. Mos. 22/ 16.

18 Ad fyrer tvo oum̃breitanlega hlute/
i hvørium oomøgulegt var ad Gud lyge/
(kyñi) vier sterka huggun ad hafa/ vier
sem̃ flyum til þess ad naa fastlega hiñe
æsettu von. * Tit. 1/ 2.
19 Hvøria vier høfum/ so sem (vorrar) saal-
ar akkiere ohullt og stadfast/ og ingeing
ur i þad iñra (fyrer itañ) fortiallded.
20 Hvørt madur hefur ingeinged fyrer
oss/ Jesus vor fyrerreñare/ hvør ed ept-
er skickun Melchisedechs er orden * hof-
udprestur ad eilyfu. * C. 4/ 14. etc.

VII. Capitule.

Christi Prests Embætte gieck yfer
þad Levitiska.

Þvi þesse * Melchisedech/ koning
ur i Salem / kieñemadur Guds
hins hædsta / sem gieck i moote
Abraham/ er hañ kom aptur fra
falle konungaña / og blessade hañ.
* 1. Mos. 14/ 18.
2 Hvørium og Abraham skipte tyunda
af øllum (hlutum/) er fyrst utleggst
konungur riettlætesens/ eñ þar epter og
konungur Salems / sem er konungur
fridarens.
3 An fødurs/ aan moodur / fyrer utañ
ættartølu/ hafande hvørke upphaf dag-
aña/ nie lyfsens ender / eñ lykest Syne
Guds / blyfur kieñemadur æfenlega.
4 Eñ skaaed hvørsu mikell ad þesse er/
hvørium og Abraham/ sa patriarche gaf
tyunder af þvi helsta herfange.
5 Og sañarlega/ þeir af sonum Levi /
sem hafa medteked prestdæmed/ hafa *
bodord ad taka tyundert af foolkenu ept
er løgmaalenu/ þad er/ af brædrum syn-
um/ so sem̃ þem̃ / er komner eru af lendum
Abrahams. * 5. Mos. 14. 28/ 29.
6 Eñ sa / sem̃ ecke finst i ættartøluñe
a medal þra/ took tyunder af Abraham/
og * blessade hañ/ sem hafde fyrerheit-
eñ. * 1. Mos. 14. 19/ 20.
7 Eñ aan alls mootmæles blessast
hid miña/ af þvi hinu betra.
8 Og hier taka ad sønu daudleger meñ
tyunder/ Eñ þar/ sa sem vitne hefur/
ad hañ life.

9 Og ad eg so tale/Levi/sm̃ tíundernar
tekur/er tíundadur fyrer Abraham.
10 Þvi hañ var eñ nu i lendum fødur-
sens/ þegar * Melchisedech gieck i mote
honum. * 1. Mos. 14/ 18.
11 Þvi ef * Fullkomanen var af þeim
Levitiska kieñemañskap / þviad foolked
medtook løgmaled under (þeim) sama/
hvad (være) þa framar þorf ad segd-
est / ad añar kieñemadur epter skickan
Melchisedechs munde upprysa / og ecke
epter skickan Aarons? * v. 18/ 19.
Gal. 2/ 21.
12 Þvi nær um̃ kieñemañskapeñ verd-
ur skipt/ þa hlytur og ad verda løgmaal-
sens um̃skipting.
13 Þvi sa / um̃ hvørn þetta seigest/
var af añare ætt/af hvørre eingeñ hef-
ur teked vara a altarenu.
14 Þvi þad er auglioost/ ad af * Juda
er vor Drotteñ uppruñeñ / til hvørrar
ættar Moses hefur eckert talad um̃
kieñemañskapeñ. * 1. Mos. 49/ 10.
Es. 11/ 1.
15 Og eñ framar er þad auglioost/ þar
epter líkingu Melchisedechs upprys
eirn añar kieñemadur/
16 Sem ecke er epter løgmale holld-
legs bodords ordeñ/ helldur epter krap-
te eins oupplejsanlegs lyfs.
17 Þvi hañ vitnar: * þu ert kieñemad-
ur ad eilyfu / epter skickan Melchise-
dechs. * c. 5/ 6. etc.
18 Þvi þad um̃lidna bodord verdur af-
teked/ saker þess veikleika og onytseme.
19 Þvi løgmaaled hefur eckert giørt *
fullkomed / helldur iñleidsla betre von-
ar/fyrer hvøria vier nalægiumst Gud.
* P. G. 13. 38.
20 Og ad þvi leite (er þad skiede) ecke
an eids / þvi hiner adrer eru an eids
kieñemeñ ordner.
21 Eñ þesse med eide / fyrer þañ/sem
seiger til hñs: * Drotteñ hefur svared
& hañ ydrar þess ecke/þu ert kieñemad-
ur ad eilyfu/ epter skickan Melchi-
sedechs. * Ps. 110/4.
22 Ad so miklu leite er Jesus ordeñ
hins betra sattmaala borgunarmadur.
23 Og þeir adrer eru marger ordner
kieñemeñ / af þvi daudeñ bañade þeim
ad vera vid:
24 Eñ þesse hefur eirn oforgeingelegañ
prestskap af þvi hñ varer ad eilyfu.
25 Hvar fyrer hañ * og kañ ad giøra
allteyd saaluhioolpna/ þa sm̃ * fyrer hñ
koma til Guds/med þvi hañ ** lifer
allteyd/ til ad bidia fyrer þeim.
* Joh. 14/ 6. etc. ** 1. Joh. 2/ 2. etc.
26 Þvi slykur eirn høfudprestur soom
de oss/ (sem være) heilagur/ saklaus/o-
fleckadur/fraskileñ syndurunu̅ / og ord-
eñ himnunum hærre.
27 Sem ecke hefur daglega þørf / so
sm̃ høfudprestarner/ * fyrst fyrer (syn-
ar) eigeñ synder foorner ad færa/ sydañ
fyrer þær/ sm̃ voru foolksens. Þvi hañ
hefur giørt þ * * etnu siñe/ þa hañ foorn
færde sig sialfañ. * 3. Mos. 16. 3/ 6.
** Rom. 5/ 10.
28 Þvi * løgmaaled setur meñ til høfud
presta/ sm̃ ad breiskleik hafa/ eñ þetta
eyds ord/ sm̃ kom epter løgmaaled/(set-
ur) Soneñ/ad eilyfu fullkomeñ.
* C. 5. 1/ 2.

VIII. Capitule.

Mismunur þess Gamla og Nyia Testamentes.

Eñ (þesse) er høfud summañ þra
hluta / sm̃ sagder eru: vier høf
um slykañ * høfud-prest sm̃
situr a hægra (veg) hatignar-
stoolnum a himnum. * c. 4/ 14. etc.
2 So sm̃ helgedoomañia þioonustu mad
ur og þeirrar soñu tialldbudar/hvøria
Drotteñ hefur stadfest /og ecke madur.
3 Þvi sierhvør høfudprestur verdur
tilsettur/ad offra bæde gafum og foorn
færingum/hvar fyrer hañ hlytur * ad
hafa & nockud/ hvøriu hañ (kuñe) ad
offra. * c. 5/1. Eph. 5/ 2.
4 Þvi ef hañ være a jørdu / þa være
hañ ecke kieñemadur / med þvi þar eru
kieñemeñ / sm̃ offra gafum epter løg-
maalenu.
5 Hvørir ed þiona * mynd & skugga him
neskra hluta / so sem Moses fieck gudlega

underviſſan um/ þa hañ ſkillde fullgiøra
ta tialldbudena/ þvi * * ſiaa til/ ſagde
hañ/ ad þu giører alla hlute epter þre
mynd/ſem þier var ſyjnd a fiallenu.
* Col. 2/17. ** 2. Moſ. 25/40. P. G. 7/44.
6 Eñ nu hefur hñ hloted(þſſ)adra em
bætte/ ſ hñ er eins * betra teſtamentes
medalgangare/hvørt ad er a betre fyr
erheitum ſtadfeſt. * 2. Cor. 3/ 6.
7 Þvi ef þad fyrra hefde vered oſtraff
anlegt/þa munde ecke hinu ſydara hafa
rums leitad vered.
8 Þvi hñ aavijtar þa/ z ſeiger: * ſiaa/
þeir dagar munu koma / ſeiger Drott-
eñ/ og eg vil fullgiøra vid hus Iſra-
els z vid Juda hus eitt nyjtt teſtament.
* Jer. 31/ 31. etc. Ebr. 10/ 16.
9 Ecke epter þvi teſtamente/ſm eg *
hefe giørt þeirra fedrū a þeim deige /
er eg took þeim i hønd / til ad leida þa
ut af Ægyptalande/þvi þeir blifu ecke
i mynu teſtamente/og eg gleimde þeim/
ſeiger Drotteñ. * 2. Moſ. 19/ 5. etc.
10 Þvi þetta er þad teſtament/ ſem eg
vil giøra huſe Iſraels epter þeſſa
daga/ſeg' Drotteñ: Eg vil * giefa myn
løg i þeirra hugſkot/ og i þra hiørtu
vil eg iñſkrifa þau / og eg vil vera þm
eirn Gud / og þeir ſkulu vera mier eitt
foolk. * Eſ. 54/13. Jer. 31. 33/ 34.
11 Og þeir ſkulu ecke kieña ſierhvør
ſynum naunga/og ſierhvør ſynū brood
ur/ſeigiande: þecktu Drotteñ/ þvi þr
ſkulu aller þeckia mig/ fra þm litla af
þm/allt til hins ſtoora af þeim.
12 Þvi * eg vil vera lijknſamur þeirra
miſgiørdum/ og þeirra ſynda z þeirra
illgiørda ecke framar miñaſt.
* Jer. 31/ 34. Rom. 11/ 27.
13 J þvi hñ ſeiger/ eitt nyjtt/ þa hef-
ur hñ giørt hid fyrra fornt/ Eñ þad/
ſm er fyrnt og gamallt/ er næſt foreyd
inguñe.

IX. Capitule.

Chriſti Fullkomnare Foorner eñ þær Levitiſku.

Þvi ad ſøñu hafde * hid fyrra
rietkende(Guds)þionuſtugiørd
ar / og þañ veralldlega helge-
doom. * 2. Moſ. 25/ 8.
2 Þvi þar var tilbueñ ein tialldbud/ ſu
fremre/i hvørre(var) bæde liooſaſtiak
eñ/og borded/ og ſkodunar brauded/ſm
kallaſt þeir heilogu (hluter.)
2. Moſ. 25. 23/31.
3 Eñ a bak vid hid iñra fortialldet
(var) tialldbudeñ/ſu ed kallaſt hid * all-
ra heilagaſta / ſm hafde þad gullega
reikelſes kier / og teſtamentes ørkena /
* 2. Moſ. 25/ 33.
4 Hvør ed var þakeñ allavega med
gulle/i hvørre var gullkakañ/ hafande
* manna/og ** vondur Aaronis/ſem
bloomgadeſt/og toblur teſtamentiſins.
* 2. Moſ. 16/33. ** 4. Moſ. 17/10.
5 Eñ * uppyfer heñe (voru) cheru-
bim dyrdareñar/ yferſkyggiande * * naad
arſtooleñ/um hvøria nu er ecke neitt ad
ſeigia ſier i lage. * 2. Moſ. 25/ 18.
** 2. Moſ. 26/ 34.
6 Eñ er þeſſer hluter voru ſo tilbun-
er / * geingu kieñemeñerner alltyd iñ/
i þa fremre tialldbud / fullkomnande
(Guds)þioonuſtugiørder. * 4. Moſ.
18/ 3. etc.
7 Eñ i hina iñre geck ſa ypparſte preſt
ur einſamañ * einuſiñe a are/ ecke aan
bloods/ hvøriu hñ offrade þ ſig ſialfañ
og foolkſens ovitanlegar ſynder.
* 2. Moſ. 30/ 10. 3. Moſ. 16/ 2. etc.
8 Hvar med ſa Heilage Ande audſyn-
de/ ad ei være eñ nu openberadr vegureñ
til * þeirra heilogu hluta/ a medañ hin
fyrre tialldbudeñ ſtæde. * C. 10/ 19.
9 Hvad ed var ein epterlijking uppa
nærverande tyma/ a hvørium bæde gaf
ur z foornfæringar offraſt/ſm ei kuña/
ad þvi leite ſm ſamvitſkuñe vidkiem-
ur / fullkomeñ ad giøra þañ / ſem ſo
þioonar(Gude.)
10 Alleina i * mat og drick/og ** ym-
iſlegum þvottū / z holldſens rietkindū/
ſm (voru) allt til tyma leidrietting-
areñar uppaløgd. * 3. Moſ. 11/22. etc
5. Moſ. 14/3/ etc. ** 4. Moſ. 19/ 7. etc.

(Piſtilleñ S. D. epter Midfoſtu.)

11 Eñ Chriſtus/ ſm er komeñ/ eirn *
høfud-preſtur epterkomande giæ
da fyrer eina meire z fullkomnare tiallo
bud/

bud/hvør ei er med hondum giørd/ þad
er/ eige þessarar byggingar.
* C. 4/ 14. etc.
12 Ecke helldur fyrer blood hafrana
edur kalfana / helldur fyrer sitt eiged
blood/er hann inn geinged einusinne i hid hei
laga/og fann eilijfa endurlausn.
13 Þvi ef * blood uxana og hafrana
og * * askann kvyguñar/ dreifd a þa o-
hreinu/helgar til holldsens hreinsunar:
* 3. Mos. 16/14. * * 4. Mos. 19, 9/12/17/18
14 Hvad miklu framar mun * þa blood
ed Christi/ s fyrer eilijfann Anda foorn-
færde sialfann sig oflekkadann Gude/
hreinsa samvitskur ydar af daudum verk
um/til ad þioona Gude lifanda?
* 1. Pet. 1/ 19. 1. Joh. 1/ 7. Openb. 1/ 5.
15 Og þar þ er hann hins nyja testament
is * medalgangare/ ad af þvi dauden er
skeen til endurlausnar fra yferkrodslunu/
sem voru i þvi fyrra testamente/ þa
feinge þeir kolludu fyrerheit eilijfrar
arfleifdar.) * c 12/24. 1. Tim. 2/5.
16 Þvi hvar eitt testament (er / þar)
hlytur þess daude ad skie/ sem testament
ed giører.
17 Þvi * eitt testament er stadfest ept-
er þa daudu/ med þvi þad hefur enn nu
ecke magt/ a medann sa lifer/ sem giorde
testamented. * Gal. 3/ 15.
18 Hvar fyrer hid fyrra var ecke ann
bloods stiptad.
19 Þvi þegar upplesenn voru øll bodord
enn epter løgmalenu / af Mose fyrer
øllu foolkenu/ took hann blood hafra og
kalfa med vatne og purpura ullu / og
ysoope / og støkte þvi a sialfa book-
ena/ og a allt foolked.
20 Seigiande. * þetta er þad testa-
mentesens blood / sem Gud hefur boded
ydur. * 2. Mos. 24/ 8.
21 Og a * tialldbudena/ og øll verkfæ-
te þioonustugiørdarennar støkte hann eins
bloodenu. * 2. Mos. 29/ 21.
22 Og nærre þvi verda * aller hluter
med bloode hreinsader / epter løgmal-
enu/og * * ann bloods uthellingar skied-
ur eingenn fyrergiefning. * 3. Mos. 17/11
* * Eph. 1/ 7.

23 So hlutu nu fyrermyndaner þeirra
hluta sem eru a himnum / med þessu ad
hreinsast / enn þeir himnesku hluterner
sialfer/med betre foornum/ enn þesser me
24 Þvi Christur er ecke inngeingenn til
þeirra heilogu hluta / (sem eru) med
hondum giørder/hvørter ad eru * fyrer-
myndaner hinna sønnu/ helldur i sialfann
himenenn/til ad * byrtast nu fyrer aug-
lite Guds vegna vor. * 1. Joh. 2/2. etc.
25 Ecke helldur so ad hann optlega foorn
fære sialfann sig / so sem þa * høfud-
presturenn inngeingur i helgedoomenn hvø
rt aar med annarlegt blood.
* 2. Mos. 30/ 10. 3. Mos. 16. 2/ 3/ 4.
26 Annars hefde hann optlega ordeð ad
lijda fra grundvallan heimsens/ Enn nu
* einusinne/ i * * endalok alldanna/byrtest
hann til burttøku syndarennar fyrer sijna
foornfæring. * v. 12/ 28.
* * 1. Cor. 10/ 11. Gal. 4/ 4.
27 Og * so sem þad er tilsett mønnunum
einusinne ad deya/ enn þar epter er doomur
enn: * 1. Mos. 3/ 19.
28 So er og * Christur einusinne offrad
ur/ til ad burttaka margra synder/ ann-
ad sinn mun hann aan syndar sien verda af
þeim/ sem hans bijda til sæluhialparenn-
ar. * 1. Pet. 3/ 18. etc.

X. Capitule.

Enn meire Advorun um Frahvarf.

Þviad * løgmaled/ sem hefur sku-
gga epterkomande giæda / enn
ecke sialfa mynd hlutanna/ * *
gietur alldrei med sømu foorn-
um / hvøriar þeir foornfæra ærlega
eina epter adra/ giørt þa fullkomna/ sem
framkoma. * Col. 2. 16/ 17.
* * Ebr. 7/ 19.
2 Annars hefde hætt vered ad offra
þm/af þvi aungver hefdu haft sam-
vitsku af syndunum/ þeir sem eru i (Guds)
þioonustu/ (nær þr hefdu vered) einu-
sinne hreinsader.
3 Helldur skiedur i þeim endurminning
syndanna ærlega
4 Þvi þad er * omøgulegt/ ad blood
uxanna og hafranna burttake syndernar.
* 3. Mos. 16. 14/ 18. Ps. 50/ 13.

5 Þar fyrer/ nær hañ iñkiemur i heim-
eñ/ * seiger hñ: slatur-offur og (adra)
foorn villder þu ecke / eñ lykamañ til-
reidder þu mier. * Ps. 40/7. etc.
6 Breñe-offur og synda-offur þock-
nudust þier ecke.
7 Þa sagde eg: sia/eg kiem/fyrst i book
eñe er skrifad uñ mig/ ad eg skule giø-
ra/Gud/þiñ vilia.
8 Sem þar fyrer ofañ hafde sagt:
slatur-offur og (adra) foorn/og breñe-
foorner og synda-foorner villder þu ecke/
hafder et helldur þocknan þar til/hvør
iar epter løgmalenu foornfærast.
9 Þa sagde hñ: sia/eg kiem/ad giøra/
Gud / þiñ vilia. Hañ burttekur þad
fyrra/ so hañ hid sydara stadfeste.
10 J hvørium vilia vier erum helgad-
er / fyrer offur lykama Jesu Christi *
eiñusiñe. * c. 9. 12/ 28.
11 Og hvør kieñemadur stendur dag-
lega til ad þioona / og offrar margopt
sømu foornum / hvørtar * alldrei kuña
ad burttaka syndernar. * v. 1.
12 Eñ þesse/nær hñ hafde offrad eirn-
re foorn fyrer syndernar / * situr hañ
alltyd til Guds hægre handar.
* Ps. 110/ 1.
13 * Framveiges bydande epter / **
þar til hans oviner verda lagder skør
fooka hñs. * c. 2/ 8. ** Ps. 110/1.
14 Þvi med * eirnre foorn hefur hañ
fullkomna giørt alltyd þa sem helgad-
er verda. * c. 9. 11/ 26.
15 Eñ þad vitnar og fyrer oss sa Hei-
lage Ande/Þvi epter þad hñ hafde ad-
ur fyrre sagt:
16 * Þetta er þad testament/ sem eg
vil giøra vid þa epter þessa daga/seig-
er Drottiñ/eg vil giefa myn løg i hiør-
tu þeirra / og a hugskot þeirra skal eg
skrifa þau. * c. 8/ 8. etc. Jer. 31/33.
17 Og * synda þeirra og ranglætinga
þeirra ecke framar miñast. * Jer. 31/34
18 Eñ hvar þeirra fyrergiefning (er/
þar er) ecke framar foornfæring fyrer
syndena.
19 Med þvi þa/ brædur/ ad vier høf-
um diørfung til iñgangs i þad hid hei-
laga * fyrer blooded Jesu. * Joh. 14/6.
20 Hvørn hañ vygde oss eirn veg nyjañ
og lifande / fyrer fortialldad / þad er
sitt holld:
21 Og (vier høfum) * eirn mikeñ kieñe
mañ yfer huse Guds/ * c. 4. 14/ 16.
22 (Þa) * latum oss frañkoma med
sañarlegu hiarta i fullu trauste truar-
eñar / adreifder i hiørtunñ fra vondre
samvitsku/ & þvegner a lykamanum med
hreinu vatne. * c. 4/ 16.
23 Latum oss * behallda vidurkieñ-
ingu vonareñar/ (sem) ecke (er) ostødug/
þvi hañ er trufastur / sem (þvi) hefur
lofad. * c. 4/ 14.
24 Og tøkum vara hvørtier a ødrum/ til
* eggingar kiærleikans og goodra
verka. * Joh. 13/14. Marc. 12/31. etc.
25 Eige yfergiefande vorn eigeñ saf-
nad/so sem (er) sidur sumra/ helldur a-
miñande (hvørter adra) og (þad) * þess
helldur/sm þier giør siaed/ad dagureñ
nalgast. * 1. Cor. 10/ 11.
26 Þvi * ef vier syndgum af asetnin-
ge / epter þad vier høfum medteked vid-
urkieñingu sañleikans/ þa er þar fram-
ar fyrer syndernar eingeñ foorn epter.
* C. 6/ 4.
27 Helldur ein ognarleg eptterbid doom-
sens/og elldsens vandlæting/ sem * mun
uppeta þa þverbrotnu. * Soph 1/18.
28 Nær nockur hefur broted løgmal
Mosis / deyr hañ an miskunar fyrer *
tveggia edur þriggia vitne.
* Joh. 8/ 17. etc.
29 * Hvad miklu verra straffs meined
þier/ad sa mune verdur dæmast/sm hef
ur Son Guds foottroded/ og ** blood
testamentisens almeñelegt hallded /med
hvøriu hñ var helgadur/ og Anda nad
areñar vanvirdert. * c. 2/ 3. c. 12/ 25.
** 1. Cor. 11. 25/ 27.
30 Þvi vier þeckium hañ / sm hefur
sagt: * mier heyrer hefndeñ til/ eg vil
endurgiallda/seiger Drottiñ. Og apt-
ur: ** Drottiñ mun dæma sitt foolk.
* Rom. 12/19. 5 Mos. 32/35. ** Ps. 50/6.
31 Þad er hrædelegt ad falla i hendur

Guds lifanda.
32 En minnest þeirra fyrre daganna / a
hvorium/ þa þier upplijster/ * þoldud
þier mikid strijd pijslanna.
* Phil. 1. 29/30.
33 Ad nockru leite / ad þier (sialfer)
bæde med forsmanum og þrengingum
erud ad vidundre hafder / en ad nockru
leite/ ad þier erud ordner * hluttakarar
med þeim/ hvorium þad so gieck.
* Phil. 4/14.
34 Þvi med minum fiøtrum samþijnd
uist þier / og rǽned eigna ydar tookud
þier med fǿgnude / * vitande / ad þier
hafed i ydur sialfum betre eign a himn
um/ og þa sem varer. * Matth. 6/20.
C. 19/21.
35 Burtkasted þvi ecke ydar trauste/
sem hefur eitt stoort endurgialld.
36 Þvi þier hafed * a þoleinmædenne
þorf / so ad nær þier hafed giort vilia
Guds/ kynnud þier ad fa fyrerheited.
* Luc. 21/19. Jak. 5/7.
37 Þvi (þad) er enn nu * lijted tijme /
hvad leinge (sem þ kann ad vera/) ad sa/
sem kiemur / hann mun koma / og ecke
tefia. * Hagg. 2/7. 1. Pet. 1/6.
38 En * sa riettlǽte af trunne mun
lifa/ En ef (nockur) smeiger sier undann/
þa hefur min sal ecke þocknan a hon-
um. * Rom. 1/17/ etc.
39 En vier erum ecke af þeim / sem
smeigia sier undann til fortapunar/ helldur
þeim/ sem trua til frelses sálarennar.

XI. Capitule.

Registur uppa adskilianlega Gamla
Testamentesens Truendur.

En trúen er * undirstada þeirra
hluta hvorra madur vonar/ ein
stadfǽst bevijsing þeirra hluta/
* * sem ecke siást.
* Rom. 8/38. ** 1. Cor. 2/9.
2 Þvi fyrer hana feingu þeir gomlu
vitnesburdenn.
3 Af trune skyniun vier/ ad verolldenn
er til reidd * med orde Guds/ ad þeir
hluter sem siást/ eru ordner af þeim/ er
ecke siást. * Joh. 1/10/ etc.
4 Af trune offrade * Abel Gude meire
fóorn enn Cain / fyrer hvoria hann fieck
vitnesburd/ ad hn være riettlǽtur/ þar
Gud vitnade umm hans gáfur / og fyrer
hana talar hann enn nu (þo hann sie) daud
ur. * 1. Mos. 4/4.
5 Af trune vard * Enoch burtnumenn/
ad (hn skyllde) ecke sia daudann/ og vard
ecke fundenn/ þvi Gud burtnumde hann /
Þvi ádur enn hn var burtnumenn/ hafde
hn vitnesburd / ad hann være þægelegur
Gude. * 1. Mos. 5/24. etc.
6 Þvi * án truarennar er þad omogu-
legt ad þocknast (honum/) þvi þad byr-
iar honum/ sem kiemur fram fyrer Gud/
ad hafa truad/ ad hn sie/ z blijfe þeirra
** endurgialldare sem leita hans.
* Jer. 5/3. ** Jer. 31/6.
7 Af trune vard * Noa (af Gude) und-
ervijsad umm þa hlute/ sem enn nu ecke sáu-
ust/ og af þvi hn ottadest/ tilbioo hann
ørkena til frelses huse sijnu/ fyrer hvør
ia (ørk) hann fordǽmde heimenn/ og vard
erfinge ** þess riettlǽtes/ (sem er) af
trune. * 1. Mos. 6. 8/14. etc.
** Rom. 3. 22/24.
8 Af trune hlijdde * Abraham/ þa hn
var kalladur/ ad utganga til þess stad-
ar/ sem hn átte ad taka i arf/ og gieck
ut/ þo hann vise ecke/ hvørt hann munde
koma. * 1. Mos. 12. 1/4. etc.
9 Af trune var hn * framande i lande
fyrerheitesens/ so sem (i einu) framan-
de / þa buande i tialldbudum med Isa-
ak og Jakob/ samørfum þess sama fyr-
erheites. * 1. Mos. 14/13. C. 35/27.
10 Þvi hn * vonade epter þeirre borg /
sem grundvøllenn hefur/ hvørrar bygging
ar meistare og forsmidur Gud er.
* C. 12/22.
11 Af trune fieck og sialf * Sara
krapt til sǽdesgietnadar/ og fǽdde **
fram yfer (hennar) alldurs tijma / þvi
hun hiellt hn (ad vera) trufastann/ sem
hafde lofad (þvi.) * 1. Mos. 21/2. etc.
** Luc. 1/36.
12 Þar fyrer fǽddust og af einum / *
sa honum / sem var ørvasa / so sem **
stiørnur himens i margfiollda / og so
sem + sandur vid siafarstrønd/ sem er ø-
telian-

fellianlegur. * Rom. 4/ 19.
** 1. Mos. 15/ 5. + 1. Mos. 22/ 17.
13 J trunne eru dauder aller þesser/sem ecke medtooku fyrerheitenn/ helldur sau þau ælleingdar/ og hafa þar a treyst/ og fegnudu(þeim)og vidurkiendu(þo/) ad þeir være * giester og framande a jördunne. * Ps. 39/ 13. etc.
14 Þvi þeir / sem seigia soddann hlute / þeir audsyna openberlega / þad þeir ad einu födurlande leite.
15 Og sannlega / ef þeir hefdu minnst þess/hvadann þeir komner voru/ þa hefdu þeir haft tyma til ad snua aptur.
16 Enn nu gyrnast þr eitt betra/ sem er hid himneska. Þar fyrer skamast Gud syn ecke vegna þeirra/ ad nefnast * þra Gud / þvi hann hefur tilbued þeim eina borg. * 2. Mos. 3/6. Matth. 22/32.
17 Af trunne * offrade Abraham Jsaak/ þa hann var reyndur / og sa offrade þann einnzietna / sem fyrerheitenn hafde medteked. * 1. Mos. 22/ 1. etc.
18 Til hvørs sagt var * i Jsaak skal þier sæded kallast. * 1. Mos. 21/ 12.
19 Hugleidande/ ad Gud være og mættugur fra daudum upp ad vekia/hvadann hann medtook hann aptur i fyrermyndan.
20 Af trunne umm þa tilkomande hlute / * blessade Jsaak Jakob og Esau.
* 1. Mos. 27/ 28. etc.
21 Af trunne blessade Jakob ad dauda komenn * bæda syne Josephs/og* * tilbad yfer knappnum a hüs staf.
* 1. Mos. 48/ 15. etc. ** 1. Mos. 47/ 31.
22 Af trunne * minntest Joseph/ad dauda komenn / a utgaungu sona Jsraels / og giørde skipan umm bein syn.
* 1. Mos. 50/ 24.
23 Af trunne var * Mose / þegar hann var fæddur/ leint i þria mánude af for elldrum synum / af þvi þau sau / ad barned var dægelegt/og** otteduss ecke bifalning kongsens. * 2. Mos. 2/2. etc
** p. G. 5/ 29.
24 Af trunne * neitade Moses/ þa hann var ordenn stoor / ad kallast dootter sonur Pharaonis. * 2. Mos. 2. 11/ 12.
25 So hann utvalde helldur/ * ad lyda illt med Guds foolke / enn ad hafa tymanlega syndarennar lyst eseme/
* Ps. 84/ 11.
26 Og hiellt vanvirding Christi/ ad vera stærre rykdoom enn fiarsioodu Egyptalands/ þvi hann leit a launenn.
27 Af trunne * forliet hnn Egyptaland/ so ad hann ottadest ecke bræde kongsens / þvi hann hiellt sig stødugleg a vid þann osynelega/ so sem hefde hnn sied hnn.
* p. G. 7/ 29. etc.
28 Af trunne * hiellt hnn paska z bloods uthellingu/so ad hnn/ sem eidelagde frumburdena/skyllde ecke snerta þa.
* 2. Mos. 12. 12/ 13.
29 Af trunne * geingu þeir i giegnum hid rauda haf/sem umm eitt þurt land/ hvar til þa Egyptsker reindu/dreckuste þeir. * 2. Mos. 14/ 22. etc.
30 Af trunne * nidurhrundu murvegger Jericho/ þa i kryngum þa hafde vered geinged i sio daga. * Jos. 6/ 20. etc.
31 Af trunne fyrerfoorst ecke skiækann * Rahab med þeim vantruudu/þegar hun hafde teked vid niosnarmonnunum med fride. * Josv. 2/ 18. c. 6. 17/ 23.
Jak. 2/ 25.
32 Og hvad seige eg framar? þvi mig þryt? tymenn/ef eg seige fra * Gedeon z + Barak / og ** Samson / og ++ Jephthe/ item* ** David og++ +Samuel/ og spamønnunum. *Dom. 6/11.
+Dom. 4/6. ** Dom 15/20. ++ Dom 11/6. 9. *** 2. Sam. 2/4. +++ 1. Sam. 7. 15/
33 Hvørier fyrer truna hafa yfervunned * kongarykenn / framed riettlæted / feinged fyrerheitenn/ tilbyrgt gyn leonanna/ * 2. Sam. 8/ 1.
34 Utslockt * krapt elldsens/ umfluud sverdseggiar/orded kroptuger ur breisklerkanum/urdu sterker i strydenu/ løgdu ad velle her utlendra.
* Dan. 3. 23/ 24/ 25.
35 Kvinnurnar hafa apturfeinged af upprisunne syna daudu / enn adrer hafa med kieppum barder vered/ sem ecke feingu frelsan/uppa þad þeir mætte eina betre upprisu ødlast.
36 Enn adrer hafa hæd og sløg reint/ þar

þar ad auk fiøtur og fængelse.
37 Þeir voru * grytter / sundursagader / freistader / deydu fyrer sverde / geingu uñ kring i sauda felldum / z i geitaskiñum / þurfande / þvingader / illa utleikner. * 1. Kong. 21 / 13. 2. Krøn. 24 / 21. p. B. 7. 58 / 59.
38 Hvørra heimuren var ecke * verdugur / reikande i eydemørkū og a fiøllum / og hellrum og i gryfiū iardareñar. * Spek. 3 / 5.
39 Og þesser aller / sm̃ høfdu feinged vitnesburden * fyrer truna / høfdu ei fyrerheited medteked. * v. 2.
40 Þvi Gud sa oss fyrer nockru betra / ad ecke yrde þeir añ vor fullkomnader.

XII. Capitule.

Um Løgmaled a Sinai / og Evangelium a Zions Fialle.

Fyrer þvi og vier / þar vier høfum i kringum oss slikañ hoop vottaña / * þa leggium vier af oss allañ þunga / og þa synd / sm̃ jafnañ flækest um oss / og ** med þolenmæde + hlaupa þad stryds skeid / sm̃ oss er fyrersett. * Rom. 6 / 4. etc.
** Ebr. 10 / 36. + 1. Cor. 9 / 24.
2 Lijtande a þañ truareñar høfund og fullkomnara / Jesum / hvør ed i staden fyrer þañ fognud / er hønum var fyrersettur / * þolde krossen / med þvi hñ virdte forsmæñena einkes / og situr a hægra veg ** Guds hasætes.
* Es. 53. 4 / 7. ** Openb. 3 / 21.
3 Hugleided þvi hñ / * sm̃ þvilijkt mootmæle þolde af synduruñum i gegn siálfum sier / so ad þier ei þreytest i hugskot. um ydrum uppgiefner. * Luc. 2 / 34.
4 Þier hafed ecke * eñ nu allt til bloodsens mootstaded / i moote syndeñe stryd. ande. * 1. Cor. 10 / 13.
5 Og hafed (allareidu) gleymt þeirre huggun / sm̃ talar til ydar / so sem til barna: * son miñ / forsmaa ecke typtan Drottens / vertu ecke helldur ystødulaus / nær þu straffast af hønum.
* Orðsk. 3 / 11. Job. 5 / 17.
6 Þvi * hvørn sm̃ Drotteñ elskar / þañ agar hñ / eñ strijker hvørn þañ son / sm̃ hñ ad sier tekur. * Openb. 3 / 19. etc.
7 Ef þier typtunena þoled / þa frambijdur Gud sig ydur / eins og sonum. Þvi hvør er sa sonur / hvørn faderen agar ecke?
8 Eñ ef þier erud añ typtunar / hvørrar hluttakendur aller ordner eru / þa erud þier hiaabørn / og ecke syner.
9 Framveiges / ef vier høfum haft vora holldsfedur til typtunarmaña / og ottudumst / skylldum vier (þa) ecke miklu framar vera undergiefner þeim * Fødur andaña / z lifa? * 4. Mos. 16 / 22. Es. 57 / 16.
10 Þvi þeir (adrer) typtudu (oss) ad soñu i faa daga / so sm̃ þeim leitst / eñ þesse til nytseme / til þess vier skylldum verda hluttakarar i hñs heilagleika.
11 Eñ allur age / a medañ hñ yferstendur / sijnest hañ ecke heyra til gledeñe / helldur sorgeñe / eñ epter þad mun hañ giefa þeim / sm̃ i hønum æfder eru / frid samlegañ avøxt rietlætesens.
12 Fyrer þvi * vidrietted þær søllnu hendur / og þau vanmegnudu knie.
* Es. 35 / 3.
13 Og giøred riettañ * gang med ydrū footum / ad hid hallta fare ecke (framar) vegvillt / helldur verde heilbrigdt.
* Ps. 73 / 2.
14 * Leited fridarens vid hvørn mañ / og heilagleikans / añ ** hvørs eingeñ mun sia Drotteñ. * Rom. 12 / 18.
2. Tim. 2 / 22. ** Matth. 5. 8 / 20.
15 J þvi ad þier siaed til / ad eingeñ misse naad Guds / ad * eingeñ root beiskuñar uppvaxe / og giøre oroa / og fyrer hana saurgest marger:
* 5. Mos. 29 / 18.
16 Ad eingeñ sie * saurlijfesmadur / edur vanhelgur / so sm̃ ** Esau / hvør ed fyrer eitn matar-riett selde siñ frumburdar-riett. * Eph. 5 / 3.
** 1. Mos. 25 / 33. etc.
17 Þvi þier vited / ad * hañ og þar epter / þa hañ villde erfa blessanena / vard hñ utskufadur / fiñande ecke rum ydranareñar / þoott heñar med tarum leitade. * 1. Mos. 27 / 30. etc.

18 Þvi

18 Þvi þier * erud ecke komner til þreif
anlegs fialls/ og brennande ellds/ og þo-
ku og myrkurs og hreggvidres/
* 2. Mos. 19/ 12.
19 Og ludur þyts / og raddar ordanna/
hvørra þeir * afbeiddu / sem (hana)
heyrdu/ ad ordet skyllde ecke framar tal
ad verda til þeirra. * 2. Mos. 20/ 19.
20 Þvi þr þoldu ecke þ sm þyfalad var/
og * ef eitt dyr snart fialled/ skillde þad
grytast edur skivokast med skeite.
* 2. Mos. 19. 12/ 13
21 Og so hrædelegt var þad/ sm sast/
ad Moses sagde: eg em hrædur z skialf
ande. * 2. Mos. 19/ 16.
22 Enn þier erud * komner til Zions
fialls / og til borgar Guds lifanda/ til
þeirrar * * himnesku Jerusalem/ z til
margra þusunda einglanna /
* Es 2/ 2. * * Gal. 4/ 26.
23 Og til samkomu frumburdanna / z
safnadarens/ sem a * himnum uppskrif-
ader eru/ og til Guds/ allra doomara /
og til andanna hinna riettlætu/ sem al-
giørder eru/ * Luc. 10/20.
24 Og til * þess nyja testamentes med-
algangara/ Jesum/ og til bloods adreif
ingarennar/ s ** talar betur enn Abels.
* 1. Tim. 2/5. Ebr. 8/6. ** 1. Mos. 4/10.
25 Siaed (til/) ad þier afræked ecke
þann sem talar/ Þvi * ef hiner hafa ei
undankomest/ sm afræktu þann/ sem tal
ade fierdeilesleg a jørdunne / þa munu
vier miklu framar (ecke kunna ad kom-
ast undann/) ef vier snuum oss fra honum/
sm (talar) af himnum/ * c. 2/ 3.
C. 10/ 29.
26 Hvørs rødd ad þa hrærde jørdena/
enn nu lofar hann * seigiande: eg vil enn
einusinne hræra/ ecke einasta jørdena /
helldur og himenenn. * Hagg. 2/ 7.
27 Enn þetta/ enn nu einusinne/ syner *
hræranlegra hluta burtfærslu / so sm
þeirra/ er giørder eru/ so þeir ohræran-
legu vare. * Ps. 102/ 27.
28 Med þvi vier medtookum eitt ohræran
anlegt ryke/ þa lætum oss behallda nad
ene/ fyrer hvørja vier kunnum ad þioona
þocknanlega Gude med bligdan og *
otta. * Phil. 2/ 12.
29 Þvi * Gud vor er fortærande elld-
ur. * 5. Mos. 4/ 24.

XIII. Capitule.

Skyllda vid Guds Ords Kiennendur.

* Broodurlegur kiærleike halldest
(vid.) * Rom. 12/ 10.
2 Gleimed ecke * giestrisn-
enne/ þvi fyr' hana hafa nock-
rer ovitande * * hyst einglana.
* 1. Pet. 4/ 9. ** 1. Mos. 18/ 3.
C. 19. 2/ 3.
3 Minnest þeirra bundnu so sm sam-
bandingiar/ þeirra sem illt lyda/ so sm
þier sieud og sialfer i lykamanum.
4 * Hioonabanded er heidarlegt hia
øllum / og su oflecekada hioona sæng/ enn
saurlyfes og hoordooms menn mun Gud
dæma. * 2. Mos. 20/ 14.
5 (Ydar) framferde (sie) ann ægyrne /
vered ánægder med nálæga hlute / þvi
hann hefur sagt: * eg vil ecke yfergiefa
þig/ og ecke forlata þig.
* 5. Mos. 31/ 6. Jos. 1/ 5.
6 So ad vier meigum hughrauster seig-
ia: * Drottenn er minn hiálpare/ og eg
skal ecke ottast fyrer þvi hvad eirn mad-
ur mune giøra mier. * Ps. 56/ 5.
Ps. 118/ 6.
7 Minnest * leidtoga ydvarra/ sem hafa
talad til ydar ord Guds / Hvørra umm-
geingnes endalykt nær þier horfed a/
(þa) * * breited epter þeirre tru.
* v. 17. ** 1. Cor. 4/ 16. C. 11/ 1.
8 Jesus * Christus er i giær og i dag
hinn same/ og umm allder * Openb. 1/ 17.
9 Lated * eige ferkia ydur umm kring
med ymislegum og framande kienningum/
þvi (þad er) gott/ ad hiartad stadfestest
fyrer nadena / ecke fyrer fædsluna / af
hvørre þeir hafa eingann not / sem þar
med umgangast. * Jer. 29/ 8.
10 Vier høfum eitt altare/ af hvøriu
þeir hafa ei vallo ad eta/ sem tialldbud-
enne þioona.
11 Þvi * hvørra dyra blood (er) verdur
inbored fyrer syndena i helgedoomenn/ af
þm ypparsta preste / þeirra * * hræ
verda uppbrennd fyrer utan herbuder-
nar.

nat. * 3. Mos. 16/ 27. etc.
** 2. Mos. 29/ 14. 4. Mos. 19/ 3.
12 Hvar fyrer Jesus hefur og / so ad
hañ helgade fyrer(sitt)eiged blood lyden̄/
* fyrer utañ ported lided. * Joh. 19/ 17.
13 Gaungum þar fyrer ut til hans / ut
yfer herbudernar / berande hans for-
sman.
14 Þvi * vier høfum hier ecke varan-
lega borg/ helldur leitum hiñar tilkom-
ande. * Es. 39. 13/ 14.
15 Foornfærum þvi fyrer hañ alltyd
Gude * offre lofgiordarennar/ þad er aa-
vexte varanna/ er vidurkieña hans nafn.
* 3. Mos. 7/ 12. Ps. 50/ 23.
16 Eñ glemmed ecke gott ad giøra / og
ad utbyta / þvi * slykar foorner þock-
nast Gude vel. * Phil. 4/ 18.
17 * Hlyded leidtogum ydrum/ og vered
(þeim) undergiefner/ þvi þeir vaka yfer
saalū ydrum / so sē þeir ed þar af reik-
ning giøra skulu / so ad þeir þad med
glede giøre/og ecke stynjande/þvi þad er
ydur ecke nytsamlegt. * Phil. 2/ 29.
18 Bided fyrer oss. Þvi * vier erum
fullvisser um̄/ad vier høfum gooda sam
visku/so sē þeir/ er vilia vel umgang-
ast i øllum hlutum. * 2. Cor. 1/ 12.
19 Eñ eg bid(ydur þess)frekara þad ad
giøra / so ad mier þess fyrre verde ydur
aptur skilad.
20 Eñ Gud fridarens/ sē hefur apt-
ur utleidt fra daudum þañ mikla * hyrd-
er saudaña/fyrer blood þess eilyfa testa-
mentis/Drottenn vorn Jesum/
* Joh. 10/ 11. 1. Pet. 2/ 25.
21 Hañ * tilbue ydur i øllu goodu verke/
til ad giøra hans vilia / verkande i ydur
þad sē þocknanlegt er fyrer honū/ fyr
er Jesum Christum / hvørium ad sie dyrd
um̄ allder allda/amen. * 2. Cor. 3/ 5.
22 Eñ eg bid ydur/brædur/um̄lyded ord
þessarar amiñingar/þvi eg hefe skrif-
ad ydur til faorda.
23 Vited/ ad brooder Timotheus er
laus giefeñ/asamt hvøriū/ ef hañ snar
lega kiemur/ eg vil sia ydur.
24 Heilsed øllum leidtogum ydrum /
og øllum heilogū. Ydur heilsa þeir af
Italia.
25 * Naad sie med øllum ydur / amen.
* 2. Tim. 4/ 22. Tit. 3 15.

Til Ebræos
skrifadur ur Italia med Timotheo.

St. Jakobs almeñelegur Pistell.

I. Capitule.

Ordsens Heyrendur eiga ad vera
Ordsens Giørendur.

Jakob Guds og Drottens
Jesu Christi þienare/ þeim
tooff kynkvyslum / * sem
sundurdreifdar eru / heil-
san. * Joh. 7/ 35.
P. G. 8. 1/ 4.
2 * Reikned(þad fyrer)allañ fognud/
brædur myner/ þa þier falled i adskilian
legar freistingar. * P. G. 5/ 41.
Rom. 5/ 3.
3 * Vitande / ad reynsla ydar truar
verkar þolenmæde. * Rom. 5/ 3.
4 Eñ þolenmædeñ hafe fullkomed
verk / uppa þad þier sieud fullkomner /
og algiørder/ so ad ydur eckert avante.
5 Eñ ef nockurn af ydur vantar vys-
doom/ hañ * bidie af Gude/ sē giefur
øllum einfalldlega/og bregdur þar aung
vum um̄ / og hañ mun giefast hønum.
* Marc. 11/ 24. etc.
6 Eñ hañ * bidie i truñe/ eckert efande/
þvi sa / sē efasamur er / hañ er lykur
siafar-bilgiu / sē af vinde verdur ast
og uppvagd. * Marc. 11/ 24. etc.
7 Þvi sa madur þeinke ecke/ ad hañ
mune ødlast nockud af Drottne.
8 * Eirn tvyllindur madur er ostødug-
ur i øllum synum vegum. * c. 4/ 8.
9 Eñ eirn brooder/ sē er lytelmootleg
ur/hroose sier i upphefd siñe.

10 Enn sa rijke af sinne nidurlæging/ þvi
so sem * bloomstur grassens mun hann
forgannga. * 1. Pet. 1/ 24. etc.
11 Þvi soolenn rann upp med hita/ og *
skrælde grased / og þess bloomstur fiell
af / og þess fagra ælit fordiarfadest/
eins mun z audugur a vegum sijnum upp
visna. * Ps. 102/ 12.
12 * Sæll er sa madur/ sem umber freist
ingena/ þvi nær hann er orden reindur/
mun hann fa koronu lijfsens / hvørre
Drottenn hefur fyrerheited þeim / sem
hann elska. * Openb. 3/ 19. etc.
13 Eingenn segie/ nær hann freistast: eg
freistast af Gude / þvi Gud freistast
ecke af þeim vondu (hlutum/) enn hann
freistar einkes.
14 Enn sierhvør freistast/ nær hann freig-
est og lockast af (sinne) eigenn gyrnd.
15 Þar epter/ þegar gyrndenn hefur giet-
ed/ fæder hun syndena/ enn nær syndenn er
fullkomnud / fæder hun * daudann.
* Rom. 6/ 23.
16 Villest ecke/ brædur mijner elskuleger

(Pistellenn IV. S. D. epter. Paska.)

17 Aull good giøf / og øll fullkomenn
giøf er ad ofann / sem kiemur nid-
ur/ fra Fødur lioosanna/ * hia hvørium
ecke er umbreiting nie umskiptingar
skugge. * Mal. 3/ 6.
18 Þa hann villde/ * fædde hann oss fyrer
sannleiksens ord / uppa þad vier sieum
eitt frumburdur af hans skiepnum.
* Joh. 1/ 13. 1. Pet. 1/ 23.
19 Þar fyrer/ brædur mijner elskanleg-
er / vere hvør madur * fliootur til ad
heyra / tregur til ad tala / tregur til
reide. * Pred. 7/ 10.
20 Þvi mannsens reide verkar ecke Guds
riettvijse.
21 Þar fyrer * aflegged allann óhrein-
leika og nægd illskunnar / med hogværd
medtaked orded / sem er ** plantad (i
ydur/) sem er kroptugt hiælplegar ad giø
ra sæler ydar.) * Rom. 13/12.
Col. 3/ 8. ** 1. Cor. 3/ 6.

(Pistellenn V. S. D. epter Paska.)

22 Enn vered * gjørendur ordsens / og
ecke alleinasta heyrendur / hvar
med þier drageð a tælar sialfa ydur.
* Rom. 2/ 13. etc.
23 Þvi ef * nockur er heyrare ordsens/
og ecke giørare/ hann er lijkur einum manne/
sem skodar ansiind sinnar fædingar i speig
le. * Luc. 6/ 49.
24 Þvi hann skodade sig sialfann/ og gieck
burt/ og jafnsnart * gleymde hann hvilijk-
ur hann var. * 2. Pet. 1/ 9.
25 Enn sa/ sem skignest * inn i þad algiør
da løgmaal frelsesens / og stadnæmest
þar/ sa sem ecke er forgleimanlegur heyr-
are / helldur giørare giørningsens/ hann
** mun verda sæll i sijnu verke.
* C. 2/ 12. ** Joh. 13/ 17.
26 Ef nockur þikest gudrækenn vera a
medal ydar / sem * temur ecke tungu sij-
na/ helldur viller hiarta sitt/ þess gud-
rækne er hiegoomleg. * Ps. 34/ 14.
27 Ein hrein og oflecknd gudrækne fyr
er Gude og Fødur er þesse/ ad vitia *
fødurlausra og ecknar i þeirra þreing-
ingu/ ad vardveita sig sialfann ofleckad-
ann fra heimenum.) * Job. 31. 16/ 17.

II. Capitule.

Su Lifande og Dauda Tru.

Brædur mijner / hafed * ecke i
manngreinarælite tru Drott-
ens vors Jesu Christi dijrdar.
* 3. Mos. 19/ 15.
2 Þvi ef eirn madur kiæme inn i ydar
samkundu/ hafande gull-hring/ i skijn-
ande klædum / enn þar kiæme og fatæk-
ur i óhreinum klædnade/
3 Og þier sæud a hann/ sem ber þann skijn
ande klædnad/ og segdud til hans: sit þu
hier soomalega / Og til hins fatæka
segdud þier: stattu þarna/ edur set þig
hier nidur hia footskør minne:
4 Og hvørt giøred þier þa ecke grein-
armun med ydur sialfum/ og verded doom
arar epter vondum þankum?
5 Heyred til / brædur mijner elskanleg-
er / hefur ecke Gud utvaled fatæka
heims þessa/ (sem eru) rijker i trunne/ og
erfingiar rijkesens/ hvøriu hann hefur lof
ad þeim/ sem hann elska?
6 Enn þier * hafed vanvyrdt þann fa-

taka. Eru þad ecke þeir rijku/ sem med
ofrijke nidur þryckia ydur/og þeir sømu
draga ydur fyrer doom? *1. Cor. 11/22.
7 Hvort hæda þeir ecke þad hid gooda
nafned/epter hvøriu þier erud nefnder?
8 Ef þier þo fullkomned þad konung-
lega løgmaal epter ritningunne: * elska
skalltu naunga þinn sem þig sialfann /
þa giøred þier vel. * 3. Mos. 19/ 18.
9 Enn ef þier * hafed manngreinar aa-
lit/ þa fremied þier synd/og straffest af
løgmaalenu / so sem yfertrodslumenn.
*3. Mos 19/ 15.
10 Þvi * hvør sem vardveiter allt løg-
maaled/enn fellur i einu/hann er sekur i øll-
um. * 5. Mos 27/26. Matth. 15/19.
11 Þvi hann/ sem sagde : * Þu skallt ecke
hoordoom drijgia/ sagde ogso: Þu skallt
ecke mann deyda. Enn þott þu drijger nu
ecke hoor/enn slær i hel/ (þa) ertu ordenn
yfertrodslumadur løgmaalsens.
* 2. Mos. 20. 13/ 14.
12 Taled so/ og giøred so/sem þeir/er fyr
er * løgmaal frelsesens dæmast skulu.
* C. 1/ 25.
13 Þvi þar mun * omyskunsamur doom
ur (ganga) yfer hann/ sem aungva mysk-
unseme hefur giørda / og myskunsemenn
hun hroosar sier i moote doomenum.
* Matth 5. 7. c. 18. 30/ 34.
14 Hvad * gagnar þad/ brædur mijner/
þott nockur seige/ ad hann hafe truna/
enn hefur eige verkenn? mun su tru gieta
giørt hann hiaalplegann? * Matth. 7/26.
15 Enn ef brooder edur syster væru *
nakenn / og hefdu skort a daglegre nær-
ingu/ * Luc. 3/ 11.
16 Enn nockur af ydur * segde til þra:
fared i fride/ vermed ydur og metted yd-
ur/enn þier giæfed þeim ecke þa hlute/sem
heyra til naudþurftar lijkamans/hvada
gagn være þad? * 1. Joh. 3/ 18.
17 So og lijka truenn / nema hun verk-
enn hafe/ er hun daud i sialfre sier.
18 Enn þar mætte einhvør seigia: þu
hefur truna / og eg hefe verkenn / Sijn
mier * tru þijna af verkum þijnum/ og
eg vil sijna þier af mijnum verkum tru
mijna. * Gal. 5/ 6.

19 Þu truer ad Gud sie einn/ þu giører
vel/ dioflarner trua ogso/ og skielfast.
20 Enn villt þu vita / o þu hiegooma
madur / ad truenn aan verkanna er daud?
21 Er ecke Abraham fader vor af verk
unum riettlættur/þa hann hafde * off-
rad Isaak syne sijnum yfer altared?
* 1. Mos. 22. 9/ 10/ 12.
22 (Þar) * sier þu/ad truenn samverk-
ade verkum hans/ og af verkunum vard
truenn fullkomenn. * Ebr. 11/ 17.
23 Og ritningenn er uppfylld / sem seig-
er: enn * Abraham trude Gude/ og þad
var reiknad honum til riettlætes/ og hann
var kalladur * * vinur Guds.
* 1. Mos. 15/ 6. * * Es. 41/ 8.
24 So sied þier nu/ad madurenn riett
lætest af verkunum / og ecke af trunne
alleina.
25 Enn sømuleides og * Rahab skiækia/
vard hun ecke af verkunum riettlætt
þa hun hafde medteked sendebodana/ og
læted þa um annan veg fara?
* Ebr. 11/ 31 etc.
26 Þvi so sem lijkamenn aan andans er
daudur / so er og * truenn aan verkanna
daud. * v. 17.

III. Capitule.

Tungunnar Vanbrukan.

Vered ecke marger * læremeistar-
ar/ brædur mijner/med þvi þier
vited/ad * * vier munum (þess)
stærre doom faa.
* Matth. 23/ 8. ** Rom. 2/ 1.
2 Þviad * i mørgu føllum vier aller.
Ef nockur hrasar ecke i orde hann er
algiørdur madur / sem kann ad hallda
i taume øllum lijkamanum.
* Ordsk. 20/ 9.
3 Sia/ vier * beitslum hestana/so þeir
hlijde oss / og øllum þeirra lijkama vijk-
ium vier vid. * Ps. 32/ 9.
4 Sied og skipenn/ sem eru so stoor/ og
verda af sterkum vinde rekenn/ þeim verd
ur snued med litlu stijre / þangad sem
stijremannsens vilie er til:
5 So er og * tungann eirn lijtell limur/
og upphrokar sier stoorlega / Sia/ eirn
lijtell elldur / hvørsu mikenn skoogarvid

uppo

uppſ[illegible]eñer hañ? * Pſ. 12. 4/5. Pſ. 57/5
6 Og tungañ er eirn elldur / heimur
rangläteſens. So er og tungañ ſett a
medal vorra lima/ ſ[illegible] * fleckar allañ lÿk-
am[illegible]/ og upptendrar hlaup vors lÿfs/
og er upptendrud af helvÿte.
* Matth. 15. 11/18/19. Marc. 7. 15/20/23.
7 Þvi øll nättura / bæde dÿrana og
fuglañа/ bæde ormaña og ſioo-kvikend-
aña/ verdur tameñ/ og er tameñ af mañ
legre nätturu.
8 Eñ tunguna kañ eingeñ maña ad
temia/ (hun er) eirn otemianlegur vond-
ur hlutur/ full af banvænu eytre.
9 Med heñe lofum vier Gud og Fødur
eñ/ og med heñe bølvum vier møñunum/
ſē eru * epter mynd Guds giørder.
* 1. Moſ. 1/ 27.
10 Af hinum ſama muñe utgeingur
bleſſan og bølvan. Pad byriar ecke/ bræd
ur myner elſkanleger/ ad þetta ſie ſo.
11 Man nockud bruñureñ af ſømu upp
ſpreitu ut ſella ſætu og beiſku?
12 Man eick fÿkiu-trie/ brædur myner/
giefa grefed oliu-ber (af ſier/) edur vÿn-
trie fÿkiur? ſo giefur eingeñ brunur
grefed ſalt og ſallt vatn (af ſier.)
13 Hvør er * vitur og forſooktur a
medal ydar? hañ ſÿne * * med goodre umē-
geingne ſÿn verk i hoogværd ſpekeñ-
ar. * Eph. 5/ 15. * * Eph. 5/ 9.
14 Eñ ef þier hafed * beiſka øfund og
þrætu i hiarta ydru/ (þa) hrooſed ydur
ecke nie liuged i moote ſañleikanum.
* Eph. 4/ 31.
15 Þvi * þad er ecke ſu viſka/ ſē ad
ofañ kiemur/ helldur jardneſk/ nättur-
leg/ diøfulleg. * 1. Cor. 2. 6/ 7.
16 Þvi hvar øfund og þræta er / þar
er oſidſeme/ og allt illt athæfe.
17 Eñ ſu viſka ad ofañ/ er fyrſt hrein
lÿf/ þar næſt fridſøm/ hooglaat / ræ-
þægeñ/ full af myſkunſeme og goodum
avøxtum/ oagreiningarſøm og hræſn-
eslaus.
18 Eñ * avøxtur riettlæteſens verdur
i fride ſadur / þeim ſē giøra frid.
* Eſ. 32/ 17.

IV. Capitule.

Straff Vellistingaña.

Hvar af eru ſtrÿd og barätt[u]r
a medal ydar? (koma þær) ecke
hier af? (ſem er) af velliſting-
um ydar/ er * ſtrÿda i limū yd-
ar? * Rom. 7/ 23.
2 Þier gyrneſt/ og fäed ecke/ Þier hated
og øfunded/ og kuñed þo ecke ad ødlaſt/
Þier berieſt og ſtrÿded / eñ hafed ecke /
þvi þier bidied ecke.
3 Þier * bidied/ og fäed ecke/ af þvi þier
bidied illa / ſo ad þier (þvi kuñed) ad
ſooa i ydar velliſtingum. * Pſ. 18/ 42.
4 Þier hoorkarlar og hoorkonur/ vited
þier ecke/ ad vinſkapur heimſens er fiand
ſkapur Guds? hvør ſē þar fyrer vill
vera vinur heimſens/ verdur fiandmad-
ur Guds. * Joh. 15/ 19. Gal. 1/ 10.
5 Edur meine þier / ad ritningeñ tale
forgiefens: * ſa Ande/ ſem byr i ydur/
gyrneſt i moote øfunduñe/ eñ * * giefur
ſtærre näd? * 4. Moſ. 11/ 29.
Gal. 5/ 17. * * Eph. 2. 4/ 7.
6 Þar fyrer ſeiger hun: * Gud moot-
ſtendur dramblätū/ eñ lÿtelätum giefur
hañ näd. * Job. 22/ 29. Pſ. 138/ 6.
7 Vered þar fyrer undergiefner Gude/
* mootſtanded diøflenū/ og mun hañ flÿa
fra ydur. * Eph. 6/ 12. etc. 1. Pet. 5/ 9.
8 * Nälæged ydur Gude/ og hañ mun
nälægia ſig til ydar. * * Hreinſed hend
urnar/ þier ſyndarar/ og giøred hiørt-
un hreinferdug/ þier tvÿlynder.
* Zach. 1/ 3. * * Eſ. 1/ 16.
9 Vered aumer/ og ſyrged og gräted/
ydar hlätur ſnÿſt i grät / og glede i
hrigd.
10 * Audmÿked ydur i Drottens aug-
líte/ og hañ mun upphefia ydur.
* 1. Pet. 5/ 6.
11 Bakmæled * ecke hvør tier ødrū/ bræd-
ur. Hvør ſem bakmæler einum broodur/
og dæmer broodur ſiñ/ hañ bakmæler løg-
mälenu og dæmer løgmäled/ Eñ ef þu
dæmer løgmäled/ (þa) erttu ecke løgmäl
ſens giørare / helldur dooniare.
* Pſ. 15/ 3. 1. Pet. 2/ 1.

12 Eirn er sa log=giafare/ sm̃ er mællt
ugur til ad frelsa & tortyna/ Eñ * hvør
ert þu/ sm̃ dæmer þañ añañ?
* Matth. 7/ 1. Rom. 2/ 1. C. 14/ 4.
13 Nu vel/ þi° s seiged: i dag eda a morg
un vilium vier ganga i þa borg/ og dvelia
þar eitt aar / kaupskap fremia og abla
fiaar.
14 Þier * sm̃ ecke vited/ hvad a morgun
(skie mun.) Þvi hvad er ydar lyf? Þvi
þad er ein gufa/ sm̃ sest skamma stund/ eñ
þar epter hiadnar hun. * Luc. 12/ 20.
15 J þess stad er þier skilldud seigia: *
ef Drottenn vill / og ef vier lifum þa
vilium vier giøra þetta edur þad.
* P. G. 18/ 21. etc.
16 Eñ nu hroosed þier ydur i dramb
seme ydar. Øll * slyk hroosan er vond.
* 1. Cor. 5/ 6.
17 Þar fyrer/ * hvør sem veit ad giø
ra hid gooda/ og giører þad ecke/ honū
er þad synd. * Luc. 12/ 47.

V. Capitule.

Rijkdoomsens Vanbrukun og Krapt
ur Bænarennar.

Nu vel/ * þier ryker/ grætid &
yled yfer ydar eimdum / sem
munu koma yfer (ydur.)
* Ordsk. 11/ 23.
2 Ydar * rykedæme er fued orded/ og yd
ar klæde eru møl=eten. * Matth. 6/ 19
3 Gull ydar & silfur er rydgad/ og þra
ryd mun verda ydur til vitnesburdar/ &
eta ydar holld/ so sm̃ elldur/ Þier hafed
safnad ydur fiaarsioodum a þeim syd
ustu døgum.
4 Sia/ * laun verkmañaña/ sm̃ upp
yrktu ydar akurlønd/ hvørium var halld
ed iñe af ydur / hroopa / og hroopaner
kornskieru=mañaña eru innkomnar fyrer
eyru Drottens Zebaoths.
* 3. Mos. 19/ 13. etc.
5 Þier hafed kræselega lifad a jørd
uñe / og vered lostasamer/ þier hafed
kappaled ydar hiørtu/ so sm̃ til slaatrun
ar dags.
6 Þier fordæmdud/ þier dræpud þañ
riettlaata/ * hñ stendur ydur ecke i moo
te. * Matth. 5/ 39.
7 Fyrer þvi vered * þoleñmooder/ bræd
ur/ allt til tilkomu Drottens. Sia/ ak
ur=madurenn vænter agiætlege avaxt
ar jardarennar/ sem er þoleñmoodur yf
er honum / þar til hañ fær regn ærla
og syd. * Luc. 21/ 19. Ebr. 10. 36.
8 Vered & þoleñmooder/ & styrked hiør
tu ydar / þviad tilkoma Drottens er i
nænd. * 1. Cor. 10/ 11.
9 Andvarped ecke hvør i mooti ødrū /
brædur/ so ad þier ecke fordæmest. Sia/
* doomarenn stendur fyrer dyrunum.
* Matth. 24/ 33.
10 Taked * til eins epterdæmes/ brædur
myner/ til ad lyda hid illa og vera þol
eñmooder / spaameñena / hvørier talad
hafa i nafne Drottens.
* Matth. 5/ 12.
11 Sia/ vier prysum þa sæla sm̃ lyda
þolenmæde * Jobs hafed þier heyrt/
og endalikt Drottens sied / þvi * *
Drottenn er miøg myskunsamur/ og lykn
samur. * Job. 1. 21/ 22.
Matth. 5/ 11. * * Ps. 103/ 8.
12 Eñ umfram alla hlute / brædur
myner/ * sveried ecke/ hvørke vid himeñ
eñ nie vid jørdena/ ei helldur nockurn añ
añ eyd/ eñ ydar jaa/ sie jaa/ & ney/ ney/ so
ad þier falled ei under doomeñ.
* Matth. 5/ 34. etc.
13 * Lyde nockrum illa a medal ydar /
hañ bidie. Sie nockur med goodu giede/
* * hañ synge. * Ps. 50/ 5.
* * Eph. 5/ 19. Col. 3/ 16.
14 Sie nockur siukur/ a medal ydar hñ
kalle til (syn) ølldunga safnadarens/ &
þeir bidie yfer honum / nær þeir hafa
* smurt hañ med oleo i nafne Drott
ens. * Marc. 6/ 13.
15 Og * bæn truarennar mun frelsa þañ
siuka/ og Drottenn mun vidrietta hñ/ &
hafe hñ synder drygt/ munu honū þær
fyrergiefast. * Ps. 30/ 3.
16 Jaated hver ødrum syndernar/ & *
bidied hvørier fyrer ødrū/ so ad þier
heilbrigder verded. Miked maa bæn hins
riettlaata/ nær hun er alvarleg.
* Ps. 145/ 18.
17 Elias var madur / sømu kiørum
under

undir orpeñ/ sm̃ vier/ og * hañ bad eirn-
tar bænar/ ad þad skyllde ecke rigna/ og
þad rignde ecke a jördena/ i þriu aar og
sex mánude. * Luc. 4/ 25/ etc.
18 Og hañ * bad aptur / og himeneñ
gaf regn/ og jörden bar sin̄ ávöxt.
* 1. Kong. 18/ 41. etc.
19 Brædur / ef nockur * a medal ydar
hefur villst fra sañleikanū/ og einhvör
snyr honum: * Matth. 18/ 15.
Gal. 6/ 1.
20 Sa vite/ ad hvör sm̃ hefur * snued
syndaranum fra villu vegar syns/ mun
frelsa eina saal fra daudanum/
og * * hilia fiølda synd-
ana. * Ps. 51/ 15.
* * Ordsk. 10/ 12.

I. St. Peturz almeñelegur Pistell.

I. Capitule.

Um̃ Endur Fædinguna.

Petur / postule Jesu
Christi/ þeim utvøldu
framande / * sundur
dreifdū i Ponto / Ga-
latia/ Cappadocia/ A-
sia/ og Bithynia/
* Joh. 7/ 35.
2 Epter * forsioon Guds Fødurs/ i helg
un Andans / til hlydnes og adreifingar
bloodsens Jesu Christi/ naad og fridur
margfalldest ydur. * Rom. 8/ 29.
3 Lofadur * sie Gud og Fader Drottens
vors Jesu Christi/ sm̃ epter sinne mikelle
miskunseme hefur endurfædt oss til lif
ande vonar / fyrer upprisu Jesu Chri-
sti fra daudum/ * 2. Cor. 1/ 3. Eph. 1/ 3.
4 Til oforgeingelegrar og oflecadrar
og * ovisnanlegrar arfleifdar / vard
veittrar a himnū handa ydur. * c. 5/ 4.
5 Þier/ sm̃ af magt Guds verded vard
veitter fyrer truna til sáluhiálpareñ-
ar / sm̃ er tilbueñ til ad openberast a
(þessum) sijdasta tijma.
6 A * hvörium þier gledied ydur/ þier
sm̃ nu litla (stund) ef so a (ad søku) ad
vera/ erud hriggver i ijmislegum freist-
ingum. * Rom. 5/ 3. 2. Cor. 4/ 17.
7 Uppa þad reinsla ydar truar/ sm̃ er
miklu dyrmætare * eñ þad forgeinge-
lega gull / sm̃ þo fyrer elldeñ reinest /
(kuñe) ad fiñast til lofs og heidurs og
dyrdar i openberan Jesu Christi/
* Ordsk. 17/ 3.
8 Hvörn þier hafed * ecke sied/ og elsk-
ed (þo/) hvörn þier nu ecke siaed/ eñ tru
ed (þo) og gledied ydur med outsegian-
legum og dyrdlegum fögnude/
* Joh. 20/ 29.
9 Berande þar fra endalok * truar yd-
varrar / (sem er) sáluhiálp sálnaña.
* Rom. 6/ 22.
10 Epter hvörre sáluhiálp hafa leit
ad og grenslast * spameñerner/ sem um̃
þa naad til ydar spaad hafa.
* Dan. 9/ 24. Luc. 10/ 24.
11 Sem ransøkudu / a hvörium edur
hvilikum tijma Ande Christi / sem i
þeim var/ tilteiknade/ og vitnade fyrer-
fram̃ um̃ þær pijsler/ sem Christo (til-
heyra/) og epter þær um̃ dyrdernar.
12 Hvörium þad er openberad/ þvi þeir
hafa ecke sier sialfum/ helldur oss/ i þm̃
hlutum þioonad/ sem ydur eru nu bodad
er af þeim/ sem bodudu ydur (evange-
lium) fyrer Heilagañ Anda/ (sem var)
sendur af himne/ i hvöria hlute einglar
ner gyrnast ad skygnast.
13 Þar fyrer * uppgyrded lendar ydar
hugskots/ vered hoofsamer/ og setied al-
gjörlega ydar von til þeirrar naadar /
sem ydur er frambodeñ i openberan Jesu
Christi. * Luc. 12/ 35. etc.
14 So sem hlydeñ børn/ og * sammynd-
est ecke þeim fyrre gyrndum i ydar van-
vitsku. * Rom. 12/ 2.
15 Helldur þeim Heilaga/ sem ydur
hefur kallad/ so verded þier og * heilager
i allre umgeingne. * Luc. 1/ 75.
16 Þar fyrer er þar * skrifad : vered
heilager/ þvi eg em heilagur.
* 3. Mos. 11/ 44. C. 19/ 2.

17 Og

17 Og ef þier akalled Fødureñ/ sm̃ * an mañgreinar alits dæmer epter
Hvørs eins verke/ (þa) haged (ydar) um̃
geingne / med otta / so lenge sm̃ þier
(hier) dvelied. * P. G. 10/ 34. etc.
18 Med þvi þier vited/ ad þier * ecke
med forgeingelegum hlutum/ silfre edur
gulle/ erud leister fra ydar hiegoomlegre
u ñgeingne/ epter fedrañа setninge (til
ydar/) * 1. Cor. 6. 20. C. 7/ 23.
19 Helldur med * dyrmætu bloode Chri
sti/ so sem hins saklausa og ofleckada
lambs/ * Ebr. 9/ 14
20 Sem * adur var fyrersiedur fyrer
grundvallan heimsens/ eñ opeñberadur
a (þessum) syduśtu tymum vegna ydar.
* Rom 16/ 25. Eph. 1. 9/ C 3/ 9.
21 * Þier sem fyrer hñ trued a Gud/
sem ** uppvakte hañ fra daudum/ og
gaf honum dyrdena/ uppa þad ydar tru
og von være til Guds. * Joh. 14/ 6. etc
** P. G. 3/ 15. etc.
22 Og giøred saaler ydar * hreinferdug-
ar i hlyδne sañleikſens fyrer andañ /
til broodurlegs kiærleika an smiadurs/
og elsked af hreinu hiarta hvør ier adra/
alvarlega. * P. G. 15/ 9.
23 Þier/ sem erud * endurfædder/ ecke af
forgeingelegu sæde / helldur oforgeinge-
legu / fyrer ord Guds lifanda / og sem
blyfur u ñ eilyfd. * Joh. 1/ 13. C. 3. 3/ 5.
24 Þvi * allt holld er sem gras/ og øll
dyrd mañsens / so sem bloomstur gras-
sens/ grased visnade/ og þess bloomstur
fiell af. * Ps. 102/ 12. Ps. 103/ 15.
Es. 40. 6/ 7. Jak. 1. 10/ 11
25 Eñ * ord Drottens blyfur eilyflega.
Eñ þad er þad ord / sm̃ er bodad fyrer
ydur. * Es. 40/ 8.

II. Capitule.

Skyllda þeirra Endurfæddu.

Þar fyrer * aflegged alla illsku
og allt svikræde og hræsne og
ofund/ og øll bakmæle.
* Rom. 6/ 4. etc.
2 Og so sem * nyfædd børn/ gyrnest **
þa skynsamlegu og osviknu mioolk / so
ad þier (kyñud) i heñe ad vaxa.
* Matth. 18/ 3. ** Ebr. 5/ 13.
3 Med þvi þier hafed añars * smack-
ad/ ad Drotteñ er liufur/ * Ps. 34/ 9.
4 Til hvørs þier erud kommer/ * eins
lifande steins/ (s er) af moñuñ ad søñu
utskufadur/ eñ hia Gude utvaleñ/ (ia)
dyrmætur. * Ps. 118/ 22.
5 Og uppbyggest þier/ sm̃ lifande stein-
ar/ (ad þier verded) eitt andlegt hus /
eitt heilagur kieñemañskapur/ til ad off-
ra * andlegum foornum/ (sem eru) þeck-
nanlegar Gude fyrer Jesum Christum.
* Mal. 1/ 11. Rom. 12/ 1.
6 Þar fyrer er (þad) og iñebunded i rit
ninguñe: * sia/ eg set i Zion eitn hof-
ud-hyrningar-stein/ (sem er) utvaleñ /
(ia) dyrmætur/ og hvør sem a hañ tru-
er / skal ecke til skamar verda.
* Es. 28/ 16. Rom. 9/ 33.
7 Þar fyrer tilheyrer ydur sa heidur /
sem trued/ Eñ þeim vantruudu * er sa
steirn/ sm̃ uppbyggendur burtkøstudu /
orden ad høfde-hyrningar / og **
steirn asteitingar/ og hneixlunar hella.
* Matth. 21/ 42. etc. ** Luc. 2/ 34.
Rom. 9/ 33.
8 Þeim sm̃ reka sig a orded / sem trua
ecke/ til hvørs þeir voru og setter.
9 Eñ þier * erud su utvalda kynfood /
eiñ ** konunglegur kieñemañskapur/ su
heilaga þiood/ foolk eigendoomsens/ ad
þier skuled kuñgiøra hans dygder / sem
kallade ydur fra myrkrinu til syns da-
samlega lioss. * Es. 43/ 20.
** 2. Mos. 19/ 6. Openb. 1/ 6. C. 5/ 10.
10 Þier sem * fordum ecke (vorud) eitt
foolk/ eñ nu foolk Guds/ sem ecke (vor-
ud) i nadeñe / eñ nu til nadar tekner.
* Rom. 9/ 25. etc.
(Pistilleñ III. S. D. epter Pa ska.)
11 Þier elskanleger/ eg aminñe (ydur) sm̃
* framande og utlendinga/ ad þier
** halldeð ydur fra hollдlegum gyrnd-
um/ sem strijda i giegn sa luñe.
* Ps. 39/ 13. etc. ** Rom 13/ 13. etc.
12 Hafande ydar gooda umgeingne a
medal heidingiaña/ so ad/ nar þeir tala
illa um ydur/ so sem ofoodkanieñ / kuñe
af * ydar goodu verkum/ sm̃ þeir sia/
ad prijsa Gud a deige vitiunareñar.
* Matth. 5/ 16.

13 Vered

13 Vered * þvi undergiefner allre mañ-
legre skiepnu/ fyrer Herrans saker/ Hvort
helldur þad er Konungenum sem þm̄
ypparsta/ * Rom. 13/ 1. Tit. 3/ 1.
14 Edur landsstioornarmönnum / so sem
þeim/ er af hönū verda sender til hefnd-
ar yfer illvirkiana / eñ til lofs/ þeim
sem gott giøra.
15 Þvi so er vilie Guds/ ad * i þvi þier
gott giøred/ þier þa nidur þagged heimsk
ra mañа ovitursleika. * c. 3/ 9.
16 So sem * frialser/ og ecke sem þer/
sem hafa frelsed til yferhilmingar illsk-
uñe/ helldur so sem þioonar Guds.
* 1. Cor. 7/ 23.
17 * Heidred alla. Elsked brædralag-
ed. ** Ottest Gud. Heidred Konung-
eñ. * Rom. 12/ 10. ** Ordsk. 24/ 21.
18 Þier * þioonustumeñ/ vered Herrun-
um undergiefner i øllum otta/ ecke all-
einasta þeim goodu og milldu/ helldur
ogso þeim hreckvijsu. * Eph. 6/ 5. etc.
19 Þvi þad er nꝍd / ef nockur fyrer
* samvitskuñar saker til Guds þoler
sorg/ lijdande orett. * Matth. 5/ 10.
20 Þvi hvør hroosan er þ/ ef þier synd
ged/ & erud pusrader/ & umbered: eñ ef *
þier giøred gott / og lijded og um̄bered /
þad er nꝍd fyrer Gude.) * c. 3. 14/ 17.
C. 4/ 14. Matth. 5/ 10.

(Pistilleñ II. S. D. epter Paaska.)

21 Þvi þier erud þar til kallader/ med
þvi Christur hefur & lided fyrer oss/
og oss lꝍted til * epterdꝍmes / ad vier
skilldum epterfilgia hans footsporum.
* Joh. 13/ 15.
22 Hvør ed * ecke hefur synd giørdt/ og
ecke eru svik funden i hans muñe.
* Es. 53/ 9. Joh. 8/ 46. 2. Cor. 5/ 21.
23 Hvør/ þa hønum var lastmꝍllt /
lastmꝍllte hañ ecke aptur/ þegar hañ leid/
hootade hañ ecke/ helldur ofurgaf (þad)
hønum sem riett dꝍmer. * Es. 53/ 7.
24 Hvør ed sialfur * offrade vorū syndū
a sijnum lijkama uppa tried / uppa þad
vier fra syndunum dauder / lifdum riett-
lꝍtenu / fyrer hvørs beniar þier erud
lꝍknader. * Es. 53/ 4. 1. Joh. 3/ 5.

25 Þvi þier vorud * sem villurꝍfande
sauder / eñ nu erud þier umvender til
** hyrders og biskups sꝍlna ydvarra.)
* Es. 53/ 6. etc. ** Joh. 10/ 12/ etc.

III. Capitule.

Christi Epterdꝍme og Velgiørningar

Lijka eirneñ skulu * konurnar ve-
ra undergiefnar (sijnum) eigeñ
møñū / uppa þad/ ef nockrer &
trua ecke ordenu / (kuñe þeir)
fyrer kveñaña umgeingne/ ꝍn ordsins ad
ꝍviñast. * Eph. 5/ 22. etc.
2 Nꝍr þeir siꝍ ydar hreinlijft sidferde
i otta.
3 Hvørra * skart skal ecke vera utvort-
es med hꝍrfliettan og um̄hꝍngande
gulle/ edur klꝍdaburde. * Es. 3/ 18. etc.
1. Tim. 2/ 9.
4 Helldur sa * hulde madur hiartans
i oforgeingelegleikanum / i einum hog-
vꝍrū og kyrrlꝍtum anda/ sm̄ er fyrer
Gude miklu dijrmꝍtara. * Rom. 2/ 29.
5 Þvi so hafa & fordum prijdt sig þar
heilagu kvinur/ sem vonudu a Gud/ er
voru undergiefnar (sijnū) eigeñ møñū:
6 So sm̄ Sara var hlijdug Abraham/
hvør ed * kallade hañ Herra/ hvørrar
dꝍtur þier erud ordnar / ef þier gott
giøred/ & erud ecke hrꝍddar af nock
re skielfingu. * 1. Mos. 18/ 12.
7 Lijka eirneñ skulud * þier meñ bua
vid þꝍr med skynseme / og veita þvi
kveñlega / so sm̄ þvi veikara verkfꝍre/
heidur/ s(em) eirneñ samerfingiar nꝍd
areñar til lijfsens / so ad eige hindrest
bꝍner ydar. * Col. 3/ 19. etc.

(Pistilleñ V. S. D. epter Trinit.)

8 Eñ ad ꝍliktan / vered aller * sam-
huga/ samhꝍluger / broodurlega
elskande/ myskunsamer / litiler:
* Phil. 2/ 16 etc.
9 * Endurgialldande ecke illt fyrer illt/
edur skam̄ar ord fyrer skam̄ar yrde/ helld
ur þar i giegn blessande/ vitande ad þier
erud þar til kallader/ ad þier skuled **
blessanena erfa. * 1. Thess. 5/ 15. etc.
** Matth. 25/ 34.
10 Þvi * hvør sm̄ vill lijfed elska/ & siꝍ

gooda daga / hañ stille tungu sijna fra
vondu/og varer sijnar/ ad þær ecke tale
svik. * Ps. 34/ 13.
11 Hañ * snue sier fra vondu/og giøre
gott/leite fridarens og epterfylge hon-
um. * Es. 1. 16/ 17.
12 Þvi * augu Drottens eru yfer þm̄
riettlætu/og hans eyru til þeirra bæna/
eñ auglit Drottens (er) yfer þeim/sem
illa giøra. * Ps. 33/ 18.
13 Og hvør er sa er ydur giete illt
giørt/ef þier epterfylged þvi gooda?
14 Eñ * ef þier z lijded fyrer riettlæte
sens saker/þa erud þier sæler/eñ ottest
ecke/so sm̄ þeir ottast/og skielfest ecke.
* C. 2/ 20. etc.
15 Eñ helged Drottenn Gud i ydar
hiørtum.) Vered og alltijd reidubuner
til forsvars/fyrer hvørium/sem krefur
skials af ydur/um̄ þa von (sm̄ er) i yd-
ur / med høgværd og * otta.
* Es. 8/ 13. Phil. 2/ 12.
16 Hafande gooda samvitsku / so ad
þeir/ sem tala illa um̄ ydur/ so sem um̄
illgiørdamenn/verde til skam̄ar/þeir sm̄
lasta ydar gooda umgeingne i Christo.
17 Þvi þad er betra / ef Guds vilie
vill/ad þier lijded/nær þier giøred gott/
helldur eñ nær þier giøred illt.
18 Þvi Christus * hefur og einusiñe
fyrer syndernar lided / riettlætur fyrer
ranglæta/uppa þad hñ færde oss Gude/
hñ sem var ad sønu deyddur epter holld
enu/eñ lijfgadur epter andanum.
* Rom. 5/ 6. Ebr. 9/ 28.
19 J hvørium hñ er og burt fareñ/og
predikade fyrer * þeim ondunum i fang
elsenu/ * C. 4. 6.
20 Sem fordum eige trudu/þegar þad
Guds þolgiæde einusiñe epter beid a
* døgum Noe / nær ørkeñ var tilbueñ /
i hvørre fæer/þad er ætta sæler frelsud
uñ fyrer vatned. * Matth. 24/37. etc.
21 Hvøriu * skijrneñ svarar/sem giører
oss nu sæluhoolpna/ (hvør) ecke (er) af-
legging holldsens saurugleika / helldur
sattmæle goodrar samvitsku vid Gud /
fyrer upprisu Jesu Christi.
* Marc. 16/ 16. Eph. 5/ 26.

22 Hvør ad er * til hægre handar Gude
(epter þad hañ er) uppstigeñ til him̄-
ens/so ad einglarner og magtarvollden̄/
og kraptarner eru honum undergief-
ner. * Ps. 110/ 1. Eph. 1/ 20.

IV. Capitule.

Dygder þeirra Endurfæddu.

Med þvi nu ad Christus hefur
lided fyrer oss i holldenu / þa
herkied ydur og med þre * so-
mu huxan/ þvi sa/ sem hefur
lided a holldenu/hefur lætted af ad synd
ga/ * Phil. 2/ 5.
2 So ad hñ þadañ i fra/þañ tijma sm̄
epter er i holldenu / life / ecke framar
mañana gyrndum/ * helldur vilia Guds.
* 2. Cor. 5/ 15. Gal. 2/ 20.
3 Þvi sa * umlidne tijme lijfsens er oss
noogur til ad hafa drijgt vilia heiding
iañā/ þegar vier geingum i lostasemdū/
gyrndum/dryckiuskap/ofæte/ ofdryckiu/
og herfelegum skurgoda dijrkunum.
* Eph. 4. 17/ 18. Tit. 3/ 3.
4 Hvad þeim þiker frælett / ad þier
hlauped ecke med þeim til þeirrar somu
ohoofs utsoounar/ so ad þeir gudlasta.
5 Hvørier reikningskap skulu giøra
honū/ sem er * reidubueñ til ad dæma
lifendur og dauda. * 2. Tim. 4/ 1. etc.
6 Þvi þar til er og * hinum daudu
evangelium kuñgiørt / uppa þad þeir
dæmest ad sonu epter mønunum i holld
enu/ eñ life epter Gude i Andanum.
* C. 3/ 19.

(Pistilleñ VI. S. D. epter Paaska.)

7 Eñ * allra hluta ender tekur ad nælg
ast. Fyrer þvi vered * * hoofsamer
og ærvakrer til bæna ætallsens.
* 1. Cor. 10/ 11. 1. Joh 2/ 18. ** Luc. 21/ 36.
8 Eñ hafed um̄ fram̄ alla hlute hvør
ier til añara eirn alvarlegañ kiærleika/
þvi * kiærleikureñ mun hylia fiølda synd
aña. * Ordsk. 10/ 12.
9 Vered * giestrisner iñbyrdes an mog
lunar. * Ebr. 13/ 2. etc.
10 Hvør eirn / epter þvi sem hñ hefur
* nædar-gafu ødlast/ þa vered hvør-
ier ødrum þioonande / so sem gooder

rædemeñ adskilianlegrar nádar Guds:
* Rom. 12/ 6. 2. Cor. 8/ 11.

11 Ef nockur talar / (hñ tale þad) * sem ord Guds / Ef nockur þioonar / (hñ giore þad) sm̃ af þeim krapte/ sm̃ Gud giefur / so ad i øllum hlutū verde Gud dyrkadur fyrer Jesum Christum / hvoriū ad (sie) dyrd z valld um̃ alldir alldá / amen.) * 2. Cor. 2/ 17.

12 Þier elskanleger / bregdest ecke vkuñuger vid þañ mootgangs hita / sem * skiedur ydur til eirnrar reynslu / so sem ydur hende (nockud) framleitt.
* C. 1. 7. Es. 48/ 10.

13 Helldur so sem þier * erud ordner hlutakarar i Christi pijslum/ þa glediedt ydur/ uppa þad þier og i openberan hñs dyrdar mætted hafa glede og føgnud. * Matth. 5/ 10. Jak. 1/ 2.
P. G. 5/ 41.

14 Ef þier verded hædder fyrer Christi nafns saker/ þa erud þier * sæler/ þui ad dyrdareñar og sa Guds Ande hvijler yfer ydur/ H vad (þeim er vidvijkiande/) verdur hñ ad sönu hæddur/ eñ hvad ydur er vidvijkiande/) verdur hñ vegsamadur. * Matth. 5/ 11. etc.

15 Þvi eingeñ a medal ydar lijde so sem mañdrapare/ edur þiofur/ edur illrædesmadur/ edur sa sem þreinger sier iñ i aññarlegt embætte.

16 Eñ (ef hñ lijdur) sm̃ añar Christeñ/ þa skamest hañ sijn ecke/ helldur * dyrke Gud i þvi tilfelle. * Joh. 21/ 19.

17 Þvi þad er tijme/ ad doomureñ byriest a * huse Guds/ Eñ (byriest hñ) fyrst a oss / hvor (mun þa verda) endalikt þeirra / sem ecke trua evangelio ?
* Jer. 25/ 29. C. 49/ 12. Ezech. 9/ 6.

18 Og * ef sa riettlæte verdur valla hoolpeñ / hvar mun þa sa ogudlege og syndareñ hyrkast? * Ordsk. 11/ 21.

19 Þar fyrer skulu og þr sm̃ lijda/ epter vilia Guds/ * honum/ so sem trulyndum skapara / befala sæler sijnar i goodum verkum. * Ps. 31/ 6. Luc. 23/ 46.

V. Capitule.

Þiæningar hiña Endurþæddu.

A Lldungana þa a medal ydar / aminne eg/ so sem samalldungur og vottur * Christi pijsla/ sem og er * * hlutakare þeirrar dyrdar/ sem openber mun verda.
* Luc. 24/ 48. ** Rom. 8/ 17.

2 Aled * hiørd Guds a medal ydar/ og hafed umsioon/ ecke med naudung/ helldr med frijvilia/ ecke saker skiemelegs avinnings/ helldur med goodvilia.
* P. G. 20/ 28.

3 Ecke sem þeir * er drottna yfer (Drottens) arfe / helldur sm̃ eru fyrer myndar hiardareñar. * 2. Cor. 1/ 24.

4 Og so munud þier/ nær * Hofudhyrdaraña mun birtast/ ur bijtum bera ovisnanlegañ dyrdareñar * * krans.
* Es. 40/ 11. ** 1. Pet. 1/ 4.

5 Lijka eirneñ þier ungu / vered under giefner alldungunum/ eñ vered * hvorier ødrum undergiefner/ vered lijtelatenu prijdder/ þui * * Gud mootstendur dramblaatum/ eñ lijtelaatum giefur hañ nád.
* Eph. 5/ 21. * Jak. 4/ 6. etc.

(Pistelleñ III. S. D. epter Trinit.)

6 Fyrer þvi * lijtelæted ydur under volldugar Guds hønd/ so ad hañ uppheste ydur a sijnum tijma.
* Jak. 4/ 10.

7 Allre ydar ahyggiu varped * uppa hñ/ þvi * * hañ hefur umsorgun fyrer ydur. * Matth. 6/ 25. ** Spek. 12/ 13.

8 Vered * hoofsamer / vaked / þviad mootstandare ydar diofulleñ geingur um̃ kring sm̃ greniande leon / leitande epter hvoriū hñ/ er hañ (kuñe) ad uppsvelgia. * Luc. 21/ 36. * Thess. 5/ 6.

9 * Mootstanded hønū stødugg i truñe/ med þvi þier vited/ ad þær sømu pijningar fullkomnast a ydar broodernæ i heimenum. * Eph. 6. 12/ 13.

10 Eñ Gud allrar nádar/ sm̃ kallade oss til siñar eilijfu dyrdar i Christo Jesu/ hañ mun ydur/ sm̃ um̃ * litla stund lijded/ (fullkomlega) tilreida/ stadfesta/ styrkia/ grundvalla. * c. 1/ 6.

11 Honum (sie) dyrd og valld um̃ alldir alldá/ amen.)

12 Med Sylvano ydar truføstñ broodur/

ar/ ad þvi sm̃ eg meina/ skrifade eg fꝛꝛt
eikt/ og aminñe og vitna/ ad þesse er su
sañá naad Guds/ i hværre þier standed.
13 Ydur heilsar su samutvalde (søfn
udur) i Babylon / og * Marcus son
minn. * P. G. 12. 12/ 25.

14 * Heilsed hvorier ødrum med koste
kiærleikans. Fridur sie) med øllũ sẽ eru
i Christo Jesu amen.
* 1. Cor. 15/ 20. etc.

II St. Peturs almeñelegur Pistell.

I. Capitule.

Endurþæddra Framþor i Dygdunum.

Symeon Petrus þioon og
postule Jesu Christi/ *
þeim/ sem jafndyrmæta
tru med oss hloted hafa i
rietllæte vors Guds og
Frelsarans Jesu Christi
* Rom. 1/ 12.
2 Naad * og fridur margfalldest ydur
i þeckingu Guds og Jesu Drottens
vors. * Rom. 1/ 7.
3 Af þvi hans guddoomlegur kraptur
i øllum þeim hlutum / sẽ tilheyra lijf.
enu og gudrækneñe / er oss giefeñ fyrer
hans kyñingu / * sẽ oss kallade fyrer
syna dyrd og dygd. * 1. Pet. 2/9.
4 Fyrer hvøria þau stærstu og dyrmæ
tu fyrerheit eru oss giefeñ / so ad þier
fyrer þau verded hlutakarar gudleg-
rar nattúru/ ef þier umflyed þañ for-
geingelegleika / sem er i heimenum i
gyrndeñe.
5 Og leggiande allt kapp a þad hid
sama/ auglysed i ydar tru dygdena / eñ i
dygdeñe skynsemena.
6 Eñ i skynsemeñe hoofsemena / eñ i
hoofsemeñe þolenmædena / eñ i þolen-
mædeñe gudræknena.
7 Eñ i gudrækneñe * broodurlegañ
kiærleika / eñ i broodurlegũ kiærleika /
elskuna. * 1. Thess. 3/ 12.
8 Þvi nær þesser hluter eru hia ydur /
z eru yferfliootanleger/ lata þeir ydur
ecke verda lata/ edur an * avaxtar til
vors Drottens Jesu Christi kyñingar.
* Tit. 3. 14.
9 Eñ hvor sem ecke hefur þessa hlu-
te/ * hañ er blindur/ og sier ecke langt
fra sier / forgleimande hreinsan siñar
fornu synda. * 1. Joh. 2. 9/ 11.
10 Þar fyrer/ brædur/ legged (þess) mei-
ra kapp a / ad * stadfesta ydar kallan
og utvalning / Þvi ef þier giøred þad/
munud þier ecke skeika nockru siñe.
* Ebr. 3/ 14.
11 Og mun ydur so rijkuglega giefeñ
verda iñgangur i eilijft rijke vors Drott
ens og Frelsara Jesu Christi.

(Pist. XXVII. S. D. ept. Trinit.)

12 Þar fyrer vil eg eige undañfella *
ad miña ydur alltijd a þessa hlu-
te/ jafnvel þo þier vited (slijkt/) og sieud
styrkter i nalægum sañleika.
* Rom 15. 14/ 15.
13 Eñ eg helld (þad) rietlvijst/ so leinge
eg er i þessare tialldbud/ ad * uppvekia
ydur med aminningu. * c. 3/ 1.
14 Vitande þad / ad snarlega er fyrer
hende aflegging miñar tialldbudar / *
so sem og Drottenn vor Jesus Christus
hefur openberad mier. * Joh. 21. 18/ 19.
15 Eñ eg vil þo alltijd kapps um kosta
ad þier epter miñ afgang miñest þessa.
16 Þvi vier høfum ecke / so sem vier
hefdum epterfilgt * klooklega uppdiktudũ
skrøksøgum/ kuñgiørt ydur Drottens
vors Jesu Christi krapt og hijngadko-
mu/ helldur høfum vier sialfer sied hañs
miklu vegsemd. * 1. Cor. 1/ 17. c. 2/ 4.
17 Þvi hañ medtook af Gude Fødur
heidur og dyrd/ þegar þvilijk raust skiede
til hañs / af þeirre vegsamlegu dyrd: *
þesse er Sonur miñ sa elskulege/ i hvør-
ium eg hefe vel þoknan.
* Matth. 3/ 17. etc.
18 Og vier heyrdum þessa raust / sem
af himne kom / * þegar vier vorũ med

hønum a fiallenu helga.)
* Matth. 17/ 5 Luc. 9/ 28.
19 Og vier høfum eitt øblugt spaa-
doomlegt ord / (og) þier giøred vel / ad
þier giefed giætur ad þvi / so sem ad
einu * lioose / er skijn i myrkvum stad /
þar til dagur lioomar/ z morgun-stiarn
an uppreñur i hiørtum ydrum.
* Ps. 119. 105.
20 So ad þier fyrst vited þetta/ ad*
aungvañ spaadoom ritningareñar (byr-
iar) ad heimfæra til eigenlegrar utlegg-
ingar. * Rom. 12/ 7. 2. Tim. 3/ 16.
21 Þvi þar hefur ecke af vilia mañ-
sens vered framfluttur nockru siñe spaa
doomur / helldur * af Heiløgum Anda
tilknuder/ ** hafa þeir heiløgu Guds
meñ talad. * P. G. 28/ 25.
** Sprk. 7/ 27.

II. Capitule.

Straff Syndarañа.

Eñ þar voru og fals spameñ a
medal foolksens / so munu og
verda a medal ydar * fals kieñ-
endur/ sm þar-til iñleida munu
vill lærdooma fordiørfunareñar/og af-
neita Drottne/ sm þa hefur keypt/ sem
munu yfer sialfa sig leida snøggva for
diørfun. * 1. Tim. 4/ 1. etc.
2 Og * marger munu epterfilgia þeirra
fordiørfun / af hvøriu vegur sañleik-
ans mun lastadur verda. * 2. Tim. 4/ 3.
3 Og i ágyrnd med uppdicktudu ordum
munu þeir vid ydur høndla/ fra * hvør-
ium doomureñ mun ecke leinge tefia/ og
þeirra fordiørfun sifiar eige.
* 5. Mos. 32/ 35.
4 Þvi ef Gud * hefur ecke einglunum
þyrmt/ sem syndgudu/ helldur med hleck-
ium myrkursens steipt þeim til helvit-
es/ og afhendt (þa) þad þeir til doom-
sens vardveittust. * Jud. v. 6.
Joh. 8/ 44.
5 Og * hefur ecke þeirre fornu verølld
þyrmt / helldur vardveitte Noa/ riett-
lætesens predikara/ (sialfañ) þañ átt-
unda/ þa hañ leidde flooded yfer verølld
hiña ogudlegu. * 1. Mos. 7. 7/ 8.
6 Og hefur giørt * borger Sodomi
kaña og Gomorræ ad øsku/ og med um-
turnan fordæmt þær/ setiande þær til
epterdæmes þeim sem munde ogudlega
lifa. * 1. Mos. 19/ 24. etc.
7 Og frelsade þañ riettláta Loth/
(sm var) þiaadur af skalkaña umgeing
ne med lausláte.
8 Þvi hañ riettlátur/ buande a medal
þra/ * kvalde dag fra deige siña riett-
látu saal/ med rangláatum verkum/ sm
hañ sa og heyrde. * Ps. 119/ 158.
Ezech. 9/ 4.
9 * Drottiñ veit ad frelsa þa gud-
hræddu fra freistinguñe/ eñ hina rang-
látu til dags doomsens / til þess þeir
kveliest/ ad vardveita. * 1. Cor. 10/ 13.
10 Eñ hellst þa / sm * gánga epter
holldenu i gyrnd saurugleikans/ z heira
doomana forsmaa/ (þa sm eru) dristug-
er/ siergooder/ sem ecke skielfast/ lignar-
vollden ad lasta. * Jud. v. 4. 7/ 8/ 10/ 16
11 Þar þo einglarner/ sem eru i styrk-
leika og mætte meire / ecke frambera
løstunar doom i moote þeim fyrer
Drottiñ.
12 Eñ þeir/ so sm * skynlaus dyr af
natturuñe/ (sm eru) fædd til ad veid-
ast og slaatrast / þar þeir lasta þad þeir
eckert afvita / munu þeir i siñe eigeñ
fordiørfun fyrerfarast. * Jer. 12/ 3.
Jud. v. 10.
13 Ur bytum berande laun ranglæte-
sens / med þvi þeir meina þad daglega
sælgiæte (ad vera) vellysting / þeir eru
* lester og lyte/ giørande sig gladværa i
siñu svikum / nær þeir hallda maaltyd
med ydur. * Jud. v. 12.
14 Hafande augun full hoordooms/
láttande ecke af syndeñe / gyñande (ad
sier) østødugar saaler / hafande hiarta
ydkad i ágyrnd/ bølvanareñar børn:
15 Yfergiefande riettañ veg og fara
villt /epterfylgiande vegi Balaams *
Bosors sonar/ hvør ed laun ranglæte
sens elskade. * Openb. 2/ 14/ etc.
16 Eñ * fieck straff (siñar) eigeñ yfer
trodslu/ þad maallausa klyfbæra dyr/ sm
talade med mañs rødd / aftrade þvi

mañsens fauvitsku. * 4. Mos. 22/28. etc.
17 Þesser eru * bruñar an vatns / og
ský/ af hvirfelvinde drifeñ/ hvorium ad
dyma myrkrañа ad eilýfu vardveitest.
* Jud. v. 12.
18 Þviad med þvi þeir tala * dramb-
som ord hiegýliuñar/ gyña þeir fyrer
holldsens gyrnder i munadarlýfe/ þa sm̃
riettelega voru fluner fra þeim / er i
villuñe gannga. * Ps. 17/10. Jud. v. 16.
19 Heitande þeim frelse / verande þo
sialfer þrælar forgeingelegleikans/ þvi
af * hvorium nockur er yferuñeñ/ þess
þræll er hañ ordeñ. * Joh. 8/ 34. etc.
20 Þvi ef þeir/ sm̃ hafa umflued saur
ugleika * heimsens / fyrer vidurkieñing
Drottens og Frelsarans Jesu Christi/
verda þo aptur flækter / og yfervñast
af þvi sama/ (þa) eru þeir sýdare hlut-
er vorder ** verre eñ hiner fyrre.
* Phil. 3. 7/ 8. ** Matth. 12/ 45.
Ebr. 10. 26/ 27.
21 Þvi þad hefde vered þeim betra / ad
þeir hefde ecke þeckt veg riettlætesens/
helldur eñ þeir / þa þeir høfdu (hañ)
þeckt/ z snere(sig) fra þvi heilaga bod-
orde/ sm̃ þm̃ er feinged * Luc. 12. 47/ 48
22 Eñ þad hendte þa/ sem (seigest) i
þeim saña * ordskvid: eirn hundur/ sm̃
snýr aptur til (siñar) eigeñ spýu/ og eitt
svýn/ sem var þveiged/ til þess sauruga
vellte dams. * Orddk. 26/ 11.

III. Capitule.

Um̃ Dooms Dag.

Þeñañ añañ pistel þier elskanleg-
er/ skrifa eg nu til ydar/ i hvor-
ium * eg uppvek og amiñe ydar
hreint hugskot/ * C. 1/ 13.
2 So ad þier miñest þeirra orda/ (sem
ydur eru) fyrrum søgd af þeim heiløgu
spamønuñ/ z vors bodords/ (vier sm̃ erũ)
postular vors Drottens og Frelsara.
(Pist. XXVI S. D. epter Trinit)
3 Vitande þ fyrst/ ad þar munu koma
a * (þessũ) sýdustu døgũ/ spott
arar / sem epter sýnum eigeñ gyrndum
munu gannga/ * 1. Tim. 4/ 1. etc.
4 Og * seigia: hvar er fyrerheit hñs
tilkomu? þvi fra þeim deige fedurner
kurt sofnudu/ blýfa aller hluter/ so sem
fra upphafe skøpunareñar. * Es. 5/ 19
5 Þvi þeir vilia ecke vita þetta/ ad *
himnarner voru fordum/ og ** jordeñ
stoodst af vatnenu og i vatnenu fyrer
Guds ord. * 1. Mos. 1. 2/ 6.
** Ps. 24/ 2.
6 Hvar fyrer heimureñ/ (sm̃) þa (var/)
i * vatnenu dreckest og foorst.
* 1. Mos. 7/ 21. etc.
7 Eñ himnarner z jordeñ/ (s) nu (eru/)
verda þ þad sama hñs ord forvarader
(sem eirn fiarsioodur) sem vardveitast
* elldenum/ uppa dag doomsens z for-
dioŕfunar ogudlegra maña. * v. 10.
8 Eñ þetta eitt sie ecke huled fyrer yd
ur þier elskanleger/ ad * eirn dagur er fyr
er Drottne sm̃ þusund ar / og þusund
ar/ sm̃ eirn dagur. * Ps. 90/ 4.
9 * Ecke seinkar Drotteñ fyrerheit-
enu/ sm̃ sumer hallda (þad fyrer) sein-
kan / helldur hefur hañ þolenmæde vid
oss/ og vill ei ad nockrer fyrerfarest/ **
helldur ad aller snue sier til yferboot-
ar. * Hab. 2/ 3. ** Ezech. 18/ 23. etc.
10 Eñ * dagur Drottens mun koma
sm̃ þioofur um̃ noott / a hvorium **
himnarner munu med stoorbrestũ for-
ganga/ eñ elementeñ af hita bradna /
og jordeñ/ og þau verk/ er þar eru iñe/
uppbreña. * 1. Thess. 5. 2/ 3. etc.
** 2. Pet. 3/ 7. Luc. 21/ 33.
11 Nær nu aller þesser hluter for-
ganga/ hvilýkũ byriar ydur þa ad vera
i heilagre umgeingne og gudrækneñar
ydkunum/
12 Sem býded epter og flýted ydur til
tilkomu dags Guds/ a hvoriũ himn-
arner/ (sm̃ verda) logande/ forganga/ og
elementeñ/ s af hita bradna/ uppbreña?
13 Eñ vier væntum * nýrra himna og
nýrrar jardar epter hans fyrerheite/ i
hvorium riettlæted bygger.
* Es. 65/ 17. C. 66/ 22. Openb. 21/ 1.
14 Þar fyrer / þier elskanleger/ * med
þvi þier vænted þessara hluta/ þa ver
ed kostgiæfner/ ad þier fiñest oflecka-
der/ og ** ostraffanleger fyrer hønum i

þride.

fride. * 1. Thess. 3/13. * * 1. Cor. 1/8.
15 Og hallded * Drottens vors lang-
lundar gred fyrer (ydar) saluhialp/ so
sem og vor elskulege brooder Paall/ ept-
er þeirre speke sm̃ honũ er giefeñ/ skrif
ade ydur til. * Rom. 2/4. 1. Pet. 3/20.
16 So sm̃ og i øllum brefunũ nær hañ
talar i þeim um̃ þessa (hlute) i hvørtũ
eru sumer hluter þungskilder / hvørta
hiner olærdu og ostødugu rangfæra /
eins og þær adrar ritningarnar/ til þra
eigeñ forkøpunar.
17 Fyrer þvi/ þier elskuleger / med þvi
þier vited (þad) fyrerfram/ þa * vaktid
ydur/ ad þier ecke fyrer villu oguđlegra
(manna) asamt fraleidder/ falled fra (yd
ar) eigeñ stodugleik. * Marc. 13. 5/9. 33
18 Eñ vaxed i nad og kyñingu vors
Drottens og Frelsara Jesu Christi.
Honum (sie) dyrd bade nu og til
dags eilijfdareñar/ amen.

I. S. Johañis almeñelegur Pistell

I. Capitule.

Sameining med Fødurnum og med Synenum.

Þad sem var * af upp-
hafe / þad vier heyrdũ/
þad vier * * saaum med
augum vorum/ þad vier
skodudũ / z vorar + hend-
ur toku a / (þad er ad
skilia) um̃ þad ord lijfsens. * Joh. 1/1.
* * Joh 1/14. + Luc. 24/39.
2 Og * lijfed er openberad/ z vier saañ/
og vitnum / og bodum ydur þad lijf/ þad
sm̃ er eilijft/ hvørt ed * * var hia Fød-
urnum/ og er openberad oss.
* Joh. 1/4. * * Joh. 1/1.
3 Þad/ (seige eg/) sem vier (þañeñ) saañ
og heyrdum/ bodum vier ydur/ so ad þier
og hefdud sameining med oss / og vor
sameining være med Fødurnum/ og med
Syne hans Jesu Christo.
4 Og vier skrifum ydur þetta til/ uppa
þad * ydar fognudur sie fullkomlegur.
* Joh. 15/11.
5 Og þesse er sa bodskapur/ er vier hof
um heyrt af honum/ og bodum ydur/ *
þad Gud er eitt lioos/ og eingeñ myrk-
ur eru i honum. * Joh. 8/12.
6 Ef vier seigium þad vier hofũ sam-
eining med honũ / og gaungum i myrk-
renu/ * þa liugum vier/ og giørum ecke
sañleikañ. * c. 2/4.
7 Eñ ef vier i lioosenu gaungum / so
sem hñ er i lioosenu/ þa hofũ vier sam-
eining hvørier vid adra/ og * blooded Je
su Christi Sonar hñs hreinsar oss af
allre synd. * Ebr. 9/14. etc.
8 Ef vier seigium : vier * hofũ ecke
synd/ villũ vier sialfa oss/ og sañleikur-
eñ er ecke i oss. * Ordsk. 20/9.
9 Ef vier * vidurkieñũ vorar synder/
þa er hñ * * trur og riettlatur/ so ad
hñ forlætur oss syndernar/ og hreinsar
oss af øllu ranglæte. * Ordsk. 28/13.
* * 1. Thess. 5/24. etc.
10 Ef vier seigium ad vier høfum eige
syndgad/ þa giørum vier hañ ad lygara/
og hans ord er þa ecke i oss.

II. Capitule.

Um̃ Antichristeñ.

Myn barnakorn/ þetta skrifa eg
ydur til/ so ad þier ecke synd-
ged. Og ef nockur syndgar /
høfum vier * Talsmañeñ hia
Fødurnũ/ Jesum Christũ (þañ) riett-
lata. * Rom. 8/34. Ebr. 7/25.
c. 9/24.
2 Og sa same er * forlijkun fyrer synd-
er vorar/ þo ecke fyrer vorar alleinasta/
helldur ogso fyrer alls heimsens.
* Col. 1/20. etc.
3 Og þar af vitum vier/ ad vier þeck-
ium hañ/ ef vier hans bodord hølldum.
4 Hvør sem seiger : eg hefe þeckt hañ/
og helldur ecke hñs bodord/ hañ er liug-
are / og i honũ er ecke sañleikureñ.
5 Eñ hvør sem * helldur hans ord/ i
honum er sañarlega kiærleikur Guds
fullkom-

Fullkomlegur. Þar af þeckium vier/ ad
vier erum i honum. * Joh. 14. 21/ 23.
6 Hvør sem seiger sig ad * blijfa i hon
um/ hn̄ er skylldugur ad umgangast/so
sem hn̄ umgieckst. * Joh. 15. 4/ 5.
7 Brædur / eg skrifa ydur * ecke eitt
nijtt bodord / helldur eitt gamallt bod-
ord/sem þier hafed fra upphafe haft.
Þad gamla bodord/ er orded / sem þier
heyrdud fra upphafe. * 2. Joh. v. 5.
8 Eñ aptur skrifa eg ydur eitt nijtt
bodord/ sm̄ sañarlegt er i honum og i yd-
ur/ þvi * myrkred er umlided / og þad
saña lioos skijn nu. * Rom. 13/ 12.
9 Hvør sem seiger sig i lioosenu ad ve-
ra/og * hatar broodur siñ/ hn̄ er i myrk-
renu eñ nu. * C. 3/ 15. C. 4/ 20.
10 Hvør sem * elskar broodur siñ/ hañ
blijfur i lioosenu / og hneixlan er ecke i
honum. * C. 3/ 14.
11 Eñ hvør sm̄ * hatar broodur siñ /
hañ er i myrkrenu / og geingur i myrk-
renu/ og veit ecke hvørt hañ fer / þvi
myrkred hefur forblindad hn̄s augu.
* C. 3. 14/ 15. C. 4/ 20.
12 Eg skrifa ydur til / sona korn / ad
ydar * synder eru ydur fyrergefnar fyr-
er hn̄s nafn. * Luc. 24/ 47.
13 Eg skrifa ydur til / þier fedur/ þvi
þier þecked hn̄/(sm̄ er) af upphafe. Eg
skrifa ydur til/ þier æskumeñ / þvi þier
hafed yferunned þañ vonda.
14 Eg skrifa ydur til/ þier barnakorn/
þvi þier hafed þeckt Fodureñ. Eg
hefe skrifad ydur til/ þier fedur / þvi
þier hafed þeckt þañ / sem er af upp-
hafe. Eg hefe skrifad ydur til / þier
æskumeñ/ þvi þier erud * styrkver/og ord
Guds blijfur hia ydur / og þier hafed
yferunned þañ vonda. * Eph. 6/ 10.
15 Elsked ecke heimeñ / nie þa hlute /
(sem eru) i heimenū/ Ef nockur elskar
heimeñ/ þa er ecke kiærleike Fodursens
i honum.
16 Þvi allt þad/ sem er i heimenum /
(sem er) gyrnd hollosens/og gyrnd aug-
naña/og drambseme lijfernesens/er ecke
af Fodurnū/helldur er þad af heimenū.

17 Og * heimureñ forgeingur/og hn̄s
gyrnd/ eñ sa/ sm̄ giører vilia Guds/blijf
ur ad eilijfu. * Ps. 90/ 10.
18 Sonakorn/ þad er hin sijdasta stund/
og sm̄ þier hafed heyrt/ad * antachrist-
ureñ kiemur/ z nu eru antachristar mar
ger ordner. Hvar af vier þeckium / ad
þad er su sijdasta stund.
* Matth. 24. 5/ 24.
19 Þeir eru * utgeingner fra oss/eñ þeir
voru ecke af oss. Þvi hefdu þeir vered
af oss / þa hefdu þeir vissulega blifed
hia oss/ helldur uppa þad þeir openber
er verde/ad þeir sieu ecke aller af oss.
* P. G. 20/ 30.
20 Og þier hafed eina * smurning af
þeim Heilaga/ og þecked alla hlute.
* v. 27.
21 Eg skrifade ydur ecke til / ad þier
vissud ecke sañleikañ/helldur ad þier vit
ed hn̄/ og ad þar er eingeñ lijge af sañ-
leikanum.
22 Hvør er sa lygareñ/ nema hañ/ sem
neitar/ ad Jesus sie sa Christus? * Þ
er sa antachristur/sm̄ afneitar Fodurn
um og Syneñū. * C. 4/3. 2. Joh. v. 7.
23 Hvør sem * afneitar Syneñū/ hañ
hefur ei helldur Fodureñ. Hvør sm̄ vid-
urkieñer Soneñ/hefur og Fodureñ.
* C. 4/ 15.
24 Hvad þier hafed nu * heyrt af upp
hafe/þad blijfe i ydur/ Ef þad blijfur i
ydur/ sem þier heyrdud af upphafe/ þa
munud þier og i Synenum og i Fodur-
num blijfa. * v. 7.
25 Og þetta er fyrerheited/hvøriu hn̄
lofade oss/þad eilijfa lijfed.
26 Þetta skrifade eg ydur til um̄ þa /
sem ydur afvega leida.
27 Og su * smurning/sm̄ þier medtook
ud af honū/ blijfur i ydur/og þier haf-
ed ecke þørf/ad nockur kieñe ydur/helld-
ur so sm̄ su sama smurning fræder yd-
ur um̄ alla hlute/ so er þ satt/z er ecke
lijge. Og so sem hun hefur kieñt ydur/
so blijfed i honum. * v. 20. Joh. 14/26.
C. 16/ 13.
28 Og nu sona korn/blijfed i honū/ so
ad/nær hn̄ mun openberast/ vier (kyñū)
þa

Pa ad hafa * diørfung/ og ecke verda til
ſkamar fyrer honū/ i hñs tilkomu.
* C. 3/ 21. etc.
29 Ef þier nu vited/ ad hñ er riettlatur/
þa vited og / ad hvør ſem * giører
riettlæted/ hñ er fæddur af honum.
* C. 3. 7/ 10.

III. Capitule.

Epterkomande Dijrd þrra Truudu.

Sied/ hvilijkañ kiærleika Fader
eñ hefr giefed oſſ/ ad vier ſkul
um born Guds kallaſt. Fyrer
þvi þecker heimureñ oſſ ecke /
* þvi hñ þecker hñ ecke. * Joh. 16/ 3.
C. 17/ 26.
2 Þier elſkuleger/ nu * erum vier børn
Guds/ z pad er eñ ecke openberad/ hvad
vier munum verda / helldur * * vitum
vier/ ad nær hañ openberaſt/ munū vier
honum lijker verda/ þvi vier munum ſiaa
hañ/ ſo ſm̄ hañ er. * Joh. 1/ 12.
* * Rom 8/ 18.
3 Og hvør / ſm̄ hefur þeſſa von til
hans/ hañ * hreinſar ſig ſialfañ/ ſo ſm̄
hañ er hreiñ. * 2. Cor. 7/ 1.
4 Hvør ſm̄ giører ſynd/ hañ giører z
ranglæte/ og ſyndeñ er þad ranglæte.
5 Og þier/ vited ad hañ hefur openber
aſt/ * uppa þad hañ vorar ſynder i burt
take/ og þar er ecke ſynd i honum.
* 1. Pet. 2/ 24. etc.
6 Hvør ſa ſm̄ * i honum blijfur/ hañ
ſyndgar ecke/ Hvør ſa/ ſm̄ ſyndgar/ hef
ur ecke ſied hañ / ei helldur þeckt hañ.
* C. 5/ 18.
7 Sonakorn/ eingeñ ville ydur. Hvør *
ſem giører riettlæted/ er riettlatur/ ſo
ſm̄ hañ er riettlatur. * C. 2/ 29.
8 Hvør ſm̄ giører ſynd / * hañ er af
dioflenum / þvi diofulleñ ſyndgar af
upphafe. Þar til openberadeſt Son
Guds/ * * ad hañ uppleyſe verk diof-
ulſens. * Joh. 8/ 44. * * 1. Moſ. 3/ 15.
9 Hvør ſa/ ſem fæddur er af Gude/ *
giører ecke ſynd / þvi hans ſæde blijfur
i honum / og hañ getur eige ſyndgad /
þvi hñ er af Gude fæddur.
* v. 6. C. 5. 18.
10 Þar af eru auglioos børn Guds og
børn diofulſens. Hvør ſm̄ ecke giører
riettlæted / hañ er * ecke af Gude / og
hvør ſem ecke elſkar brodur ſiñ.
* C. 4/ 8.
11 Þvi þetta er ſa bodſkapur/ ſem þier
hafed heyrt af upphafe/ * ad vier ſkulū
elſka hvørier adra. * Joh. 13/ 34.
12 Ecke ſem * Cain/ ſm̄ af hinū von-
da var/ og myrdte ſiñ broodur. Og fyrer
er hvad myrdte hañ hañ ? af þvi hans
verk voru vond / eñ hñs broodurs riett-
ferdug. * 1. Moſ. 4/ 8. etc.

(Piſtilleñ II. S. Þ. epter Trinit.)

13 Forundreſt * ecke / brædur mijner /
þo heimureñ hate ydur.
* Matth. 5/ 11. Joh. 15. 18/ 19.
14 Vier vitum/ ad vier erum burtkom-
ner fra daudanum til lijfſens / þvi vier
elſkum brædurnar. Hvør hvør * ſem
ecke elſkar (ſiñ) broodur/ blijfur i daud-
anum. * C. 2/ 11. 3. Moſ. 19/ 17.
15 Hvør ſem * hatar broodur ſiñ / ſa
er mañdrapare/ og þier vited/ ad eingeñ
mañdrapare hefur eilijft lijf i ſier blijf-
anda. * C. 2/ 11/ Matth. 5. 21/ 22.
16 Þar af høfū vier * þeckt kiærleika
Guds/ ad hañ ſette ſitt lijf ut fyrer oſſ/
z vier erum ſkyllduger ad ſetia lijfed ut
fyrer brædurnar. * Joh. 15/ 13.
17 Eñ hañ / ſem hefur audæfe heims-
ſens/ og ſier broodur ſiñ þorf hafa/ og
apturlykur ſitt hiarta fyrer honū / *
hvørneñ blijfur kiærleike Guds i hon-
um? * C. 4/ 20.
18 Sonakorn mijn/ * elſkum eige med
orde nie tungu / helldur med verke og
ſañleika.) * Jak. 1/ 22. C. 2/ 15.
19 Og þar af þeckium vier/ ad vier er-
um af ſañleikanū/ og kuñum fyrer hon-
um ad ſtilla til frids hiortu vor.
20 So þo hiartad fordæme oſſ/ ad Gud
er meire hiarta voru / og * þecker alla
hlute. * Joh. 16/ 30.
21 Þier elſkanleger/ ef hiarta vort ecke
fordæmer oſſ/ høfū vier * diørfung til
Guds. * C. 2/ 28. C. 4/ 17. C. 5/ 14.
Eph. 3/ 12. Ebr. 4. 16.
22 Og * hvørs vier biðium/ þad munū
vier ødlaſt af honum/ þvi vier geimum

hn̄s bodord/ og giorū þa hlute/ sem eru
þocknanleger fyrer honum.
* Marc. 11/ 24. etc.
23 Og þetta er hn̄s bodord/ * ad vier
truum a nafn Sonar hans Jesu Chri-
sti/ og * * elskum hvorier adra/ so sem
hn̄ gaf oss eitt bodord. * Joh. 6/ 29.
* * Matt. 12/ 31. etc.
24 Og * hvor sem geimer hn̄s bodord/
sa blijfur i honū/ og hn̄ i þeim/ Og * *
þar af þeckium vier/ ad hn̄ blijfur i oss/
af + Andanū/ sm̄ han̄ hefur giefed oss.
* Joh. 14/ 23. * * Joh. 4/ 13. + Rom. 8/ 9.

IV. Capitule.

Andarner eiga ad reynast.

Hier elskanleger / * trued ecke
hvoriū einum anda/ helldur * *
reyned andana / hvort þeir eru
af Gude/ þvi marger fals spa
men̄ eru utgeingner i heimen̄.
* Ier. 14/ 14. * * 1. Thess. 5/ 21.
2 Þar af þeckest Ande Guds/ * Hvor
ande/ sem vidurkien̄er Jesum Christum
(ad vera) i hollded komen̄ / sa er af
Gude. * 2. Cor. 12/ 3.
3 Og hvor ande / sem ecke vidurkien̄er
Jesum Christum (ad vera) i hollded kom
en̄ / er ecke af Gude / og þesse er sa *
antachristiens (ande/) um hvorn þier
heyrdud/ ad hn̄ kiemur/ og hn̄ er nu þeg-
ar i heimenum. * c. 2. 18/ 22.
4 Sonakorn / þier erud af Gude / og
hafed yferun̄ed þa / þvi sa * er meire
sem er i ydur / en̄ sa sem er i heimen-
um. * 2. Kong. 6/ 16. 2. Kron. 32/ 7.
5 Þeir eru af heimenum / fyrer þvi
tala þeir af heimenum / og heimuren̄
heyrer þeim.
6 Vier erum af Gude/ Hvor * sm̄ þeck
er Gud/ heyrer oss/ Hvor sem ecke er af
Gude/ heyrer oss ecke / þar af þeckium
vier Anda sannleiksens / og anda villun̄-
ar. * Joh. 8/ 47.

(Pistillen̄ 1. S. D. epter Trinit.)

7 Hier elskanleger / elskum hvorier ad-
ra/ þvi kiærleikuren̄ er af Gude /
og hvor sa / * sem elskar / er af Gude
fæddur/ og þecker Gud. * Joh. 8/ 47.
8 Hvor sem ecke elskar/ þecker ei Gud/
þvi Gud er kiærleikuren̄.
9 J þvi * auglijstest kiærleike Guds vid
oss / ad Gud sende sin̄ eingieten̄ Son i
heimen̄/ ad vier skylldum lifa fyrer han̄.
* Joh. 3/ 16. etc.
10 Þar i er kiærleikuren̄ / ecke ad vier
elskudum Gud / helldur ad han̄ elskade
oss/ og sende Son sin̄ * forlijkun fyrer
synder vorar. * Col. 1/ 20. etc.
11 Þier elskanleger/ hafe Gud so elskad
oss/ þa erum * vier skyllduger hvorier ad-
ra ad elska. * Matth. 18/ 33.
Joh. 15. 12/ 13.
12 * Eingen̄ hefur nockru sinne Gud
sied. Ef vier elskum hvorier adra / þa
blijfur Gud i oss/ og hn̄s kiærleike er full
komen̄ i oss. * Joh. 1/ 18. etc.
13 Þar af þeckium vier/ ad vier i hon-
um blijfum/ og hn̄ i oss/ ad * hn̄ gaf oss
af sijnum Anda. * c. 3/ 24.
14 Og * vier sæum/ og vitnū/ ad Fader
en̄ sende Sonen̄/ (ad vera) Frelsara heim
sens. * Joh. 1/ 14.
15 Hvor sem (nu) * vidurkien̄er ad Je-
sus er sa Sonur Guds / i honū blijfur
Gud/ og hn̄ i Gude. * c. 5/ 5.
16 Og vier þeckium og trudū þan̄ kiær
leika / sem Gud hefur til vor. Gud er
* kiærleikuren̄/ og hvor sm̄ blijfur i kiær
leikanum/ han̄ blijfur i Gude/ og Gud i
honum. * v. 8.
17 Þar i er kiærleikuren̄ fullkomen̄
hia oss/ uppa þad vier hefdū * diorf-
ung a deige doomsens/ þvi so sem hn̄ er/
(so) erum og vier i heime þessum.
* c. 3/ 21. etc.
18 Otte er ecke i kiærleikanum / helldur
utdrijfur fullkomen̄ kiærleike ottan̄/ Þvi
otten̄ hefur kvol / en̄ hvor sem ottast /
han̄ er ei fullgiordur i kiærleikanum.
19 Vier elskum han̄/ þvi * han̄ elskade
oss fyrre. * v. 10.
20 Ef * nockur seiger: eg elska Gud/
og hatar broodur sin̄ / han̄ er eirn lyg-
are Þvi hvor sm̄ ei elskar broodur sin̄/
hvorn han̄ hefur sied/ hvornen̄ kan̄ hn̄
ad elska Gud hvorn̄ han̄ hefur ecke

sied?

sied? * c. 2. 4/ 11.
21 * Og þetta bodord hofum vier af
honum/ ad hver sem elskar Gud / hann
skal og elska brodur sinn.)
* Marc. 12/ 31. etc.

V. Capitule.

Endurfæddra Audkienne.

Hvor sa/ sem truer/ ad Jesus er sa
Christi/ hann er * af Gude fædd
ur. Og hvor sem elskar þann/
sem hann gat / elskar og þann/ sem
fæddur er af honum. * Joh. 1. 12/ 13.
2 Þar af þeckium vier/ ad vier elskum
born Guds / nær vier Gud elskum / og
hans bodord vardveitum. * c. 3/ 19.
3 Þvi þesse er sa kiærleike Guds / ad
vier * hans bodord vardveitum/ og hans
bodord eru * * ecke þung.
* Joh. 14. 23/ 24. ** Matth. 11/ 30.

(Pistillenn 1. S. D. epter Paaska.)

4 Þvi allt þad / sem er fædt af Gude/
* yfervinnur heimenn / og þesse er
su yfervinning/ sem hefur yfervunned heim
enn/ vor tru. * Joh. 16/ 33.
5 Hvor er sa/ sem * yfervinnur heimenn/
nema sa / sem truer/ ad Jesus er Son
Guds? * c. 4/ 4. 1. Cor. 15/ 57.
6 Þesse er sa/ sem * kom med vatne og
bloode / Jesus sa Christus / ecke med
vatne alleina/ helldur med vatne og bloo
de/ og þad er Andenn/ sa sem vitnar/ ad
andenn er sannleikur. * Joh. 19. 34/ 35
7 Þvi * þryr eru þr/ sem vitna i himn
enum/ Faderenn/ Orded/ og Heilagur Ande/
og þesser þryr eru eitt. * Matth. 28/ 19.
ps. 33/ 6.
8 Og þryr eru þeir / sem vitna a jord
unne/ andenn/ vatned og blooded/ og þeir
þryr eru eitt.
9 Ef vier * vitnesburd mannanna medtok
um / þa er vitnesburdur Guds meire/
þvi þesse er sa vitnesburdur Guds / er
hann hefur vitnad um Son sinn.
* Joh. 8/ 17.
10 Hvor sem truer a Son Guds/ hef
ur * þennann vitnesburd i sier sialfum /
** Hvor sem ecke truer Gude / hefur
giort hann ad lygara / af þvi hann truде
ei a þann vitnesburd/ sem Gud vitnade
um Son sinn.) * Rom. 8/ 16.
** Joh. 3/ 35.
11 Og þesse er sa vitnesburdur/ ad Gud
hefur oss þad eilijfa lijfed giefed / og
þetta * lijf er i Syne hans. * Joh. 1/ 4.
12 Hvor sem * hefur Sonenn/ sa hefur
lijfed/ hvor sem ei hefur Son Guds/ sa
hefur ei lijfed. * Joh. 3/ 36.
13 Þetta hefe eg skrifad ydur til / sem
trued a nafn Sonar Guds/ so ad þier
vited / ad þier hafed eilijft lijf og trued
a nafn Sonar Guds.
14 Og þesse er * su diorfung/ er vier hof
um til hans/ ad ef vier bidium nockurs
epter hans vilia/ þa heyrer hann oss.
* C. 3/ 21. etc.
15 Og med þvi vier vitum / ad hann
heyrer oss/ hvors vier bidium/ þa vitum
vier/ ad vier hofum þær bæner / hvorra
vier hofum beded af honum.
16 Ef nockur sier brodur sinn syndga
einhvoria synd / ecke til dauda / sa
ma bidia og hann mun gefa honum lijf/
(eg seige) þeim/ sem syndga ecke til dauda.
Þar er * ein synd til dauda/ fyrer hana
seige eg ecke ad nockur skule bidia.
* Matth. 12/ 31. etc.
17 Allt * ranglæte er synd/ og þar er
synd/ ecke til dauda. * c. 3/ 4.
18 Vier * vitum / ad hvor sa sem er
fæddur af Gude / syndgar ecke / helldur
hvor sa sem er fæddur af Gude / **
vardveiter sig sialfann/ og sa vonde snert
er hann ecke. * c. 3/ 9. ** 2. Thess. 3/ 3.
19 Vier vitum/ ad vier erum af Gude/
og allur heimurenn liggur i illskunne.
20 Enn vier vitum / ad Son Guds er
komenn / og hefur giefed oss þad sinne/ ad
vier (gietum) þeckt þann sanna/ og vier
erum i þeim sanna / i Syne hans Jesu
Christo / þesse er * sa sanne Gud/ og ei
lijft lijf. * Rom. 9/ 5. 1. Tim 3/ 16.
Ebr. 1/ 8.
21 Sonakorn/ * vared ydur sialfa vid
afgudum / amen.
* 2. Mos 20/ 3.

II St. Johañis Pistill.

Stødugleike i Lærdoomenum.

NUlldungurenñ/ hiñe utvøl
du fru/og børnū heñar/
hvør * eg elska i sañlei-
ka/og ecke eg einsamañ/
helldur og aller/ sm̄ ha-
fa * * þeckt sañleikañ.
* 3. Joh. v. 1 ** 1. Tim. 2/4.
2 Fyrer sañleikans saker / sem blijfur
i oss/og mun vera med oss ad eilijfu.
3 * Nand/myskun/fridur af Gude Fød
ur og Drottne Jesu Christo/Syne Fød
ursens/ i sañleika og kiærleika/ sie med
ydur. * 1. Tim. 1/ 2.
4 Eg em ordeñ næsta gladur / ad eg
hefe funded af børnum þijnum / þa sem
um̄gangast i sañleika/so sem vier høf-
um eitt bodord medteked af Fødurnum.
5 Og nu bid eg þig/fru/ ecke so sem eg
skrife þier eitt nytt bodord/helldur þad
sem vier høfdum af upphafe/ * ad vier
elskum hvørter adra * Marc. 12/31. etc
6 Og * þsse er kiærleikurenñ/ad vier um̄
gaungunst epter bodordū hn̄s. Þetta er
bodorded/ sem þier heyrdud af upphafe/
so ad þier i þvi ganged. * 1. Joh. 5/ 3.
7 Þvi * marger afvega-leidendur eru
iñkomner i Heimeñ/sem ecke vidurkieña
Jesum Christum ad hafa komed i holld
enu / Þesse er sa afvega-leidare / og sa
Antechristur. * 1. Joh. 2/ 18.
8 Sieed ydur fyrer/ ad vier * tapum
ecke þeim hlutum er vier høfum verkad /
helldur fullkomeñ laun ødlunst.
* Gal. 3/ 4.
9 Hvør sem yferfredur/og ecke blijfur i
lærdoome Christi / sa hefur ecke Gud /
hvør sem blijfur i lærdoome Christi /
hefur bæde Fødureñ og Soneñ.
10 Ef nockur kiemur til ydar / og flyt-
ur ei þeñañ lærdoom med sier / þañ *
hijsed ecke / og heilsed hønum ecke.
* 2. Thess. 3/ 6 etc.
11 Þvi hvør sem hønū heilsar/verdur
hlutttakare i vondū verkum hans.
12 Þo eg hafe margt ad skrifa ydur
til/þa villde eg * ecke med brefe og bleke/
helldur vona eg ad koma til ydar / og
tala muñlega (vid ydur/) uppa þad vor
fognudur sie fullkomeñ. * 3. Joh. v. 13.
13 Þier heilsa børn systur þiñar/hiñ-
ar utvøldu/ amen.

III. S. Johañis Pistill.

Klogun yfer Diotrephes/ og Deme-
trii Hroosan.

ALlldungurenñ/ Gaio hin-
um elskulega/hvørn * eg
elska i sañleika.
* 2. Joh. v. 1.
2 Þu elskulege/eg oska/
ad þier i øllum hlutum
vel vegne/og sierd heilbrigdur/so sem og
þiñe sælu vel vegnar.
3 Þvi eg vard næsta gladur / þa bræd-
urner komu / og vitnudu um̄ þiñ sañ-
leika/so sem * þu i sañleikanum geing-
ur. * 2. Joh. v. 4.
4 Eg hefe eingañ meire fognud / eñ
þañ/ ad * eg heyre ad min børn ganga
i sañleikanum. * 2. Joh. v. 4.
5 Þu elskulege/ þu gjører trulega/ þad
sem þu gjører vid bræburnar / og vid
þa framande/
6 Hvørier ed hafa vitnad um̄ þiñ kiær
leika fyrer søfnudenū/ og þu munt giø-
ra vel / ef þu fær þa fyrer Gude verd-
uglega * a veg leidt. * Tit. 3/ 13.
7 Þvi þeir eru fyrer hn̄s nafns saker
utfarner / og * hafa eckert þeiged af
heidingiunum. * Matth. 10/ 8.
8 So erum vier skylldúger ad medtaka
þvilijka / so ad vier sieum medhiælpar-
ar sañleikans.

9 Eg hefe skrifad til söfnudenū. Eñ
Diotrephes / sem vill feigeñ vera mest
meteñ a medal þra / medtekur oss ecke.
10 Fyrer þui / nær eg kiem / vil eg
miña hñ a sijn verk / sm̃ hñ gioret / hvør
ed þvætter med vondum ordum i gegn
oss / og lætur sier ecke þar med nægia.
Hañ * medtekur og ecke sialfur brædur-
nar / og meinar þm̄ / sem (þad) vilia / og
utrekur (þa) af söfnudenum.
* Matth. 23/ 13.
11 Þu elskanlege / * epterfilg ecke þvi
vonda / hellour þvi gooda / * * Hvør sem
gott giører / sa er af Gude / Hvør sem
vondt giører / hefur ei sied Gud.
* Ps. 37/ 27. * * 1. Joh. 3. 6/ 9.
12 Demetrio er giefeñ vitnesburdur
af øllum / og af sialfum sañleikanū / eñ
vier vitnum ogso / og * þier vited / ad vor
vitnesburdur er sañur. * Joh. 19/ 35.
C. 21/ 24.
13 Eg hafde margt ad skrifa / eñ * vil
ecke skrifa þier til med bleke og peña.
* 2. Joh. v. 12.
14 Eñ vona snart ad sia þig / og vid
vilium muñlega vidtalast.
15 * Fridur sie med þier. Þier heilsa vin-
erner. Heilsa þu vinunū med nafne.
* 1. Pet. 5/ 14.

St. Judæ almennelegur Pistill

Striid Truareñar.

Iudas / Jesu Christi þion /
eñ * brooder Jakobs / þm̄
kolludū / (sm̄ eru) i Gude
Fodur helgader / og i Jesu
Christo vardveitter.
* Matth. 13/ 55.
2 Miskuñ * og fridur ꝛ kiærleike marg-
falldest ydur. * 2. Pet. 1/ 2.
3 Þier elskanleger / med þvi eg legg allt
kapp a ad skrifa ydur til um̄ sameigen-
legt hiælpræde / þa var mier naudsyn-
legt ad skrifa ydur til eina amiñing /
ad * striida framveiges fyrer þa tru /
(sm̄ er) eitt siñe a hendurfaleñ þeim
helogu. * Phil. 1/ 27. 1. Tim. 1/ 18.
4 Þvi nockrer meñ hafa iñsmeigt sier /
sem eru fordum urskurdader til þessa
dooms / * ogudleger / sm̄ umhverfa naad
Guds vors i munadarlijfe / ꝛ þeim einka
Drottne Gude / og Drottne vorū Jesu
Christo afneita. * Tit. 1/ 16.
5 Eñ eg vil miña ydur a / þier sm̄ vit-
ed þetta eitt siñe / ad Drotteñ / þa hañ
hafde folked af Egyptalande frelsad /
hefur * i añad siñ / þa sem ecke trudu /
fordiarfad. * 4. Mos. 14/ 35.
1. Cor. 10/ 5.
6 Og * einglana / sem ecke vardveittu
siñ eigeñ hofdingia-doom / helldur yfer-
gafu sitt eiged heimile / hefur hñ vard-
veitt til dooms þess hins mikla dags /
med eilijfum bondū under myrkrunum.
* 2. Pet. 2/ 4.
7 So sm̄ * Sodoma og Gomorra / og
umliggande borger / hvørkar þa þær
med sama hætte og þessar uthoorast
hofdu / og voru geingnar epter ødru
hollde / eru þær settar til epterdæmes / ꝛ
þui þær lijda kvøl eilijfs ellds.
* 1. Mos. 19. 24/ 25. etc.
8 Sømuleides og þesser / nær þa drei-
mer / saurga þeir ad sønu holldeð / eñ
foragta herradoomeñ / sm̄ tala hædug-
lega um̄ magtarvoldeñ.
* 2. Pet. 2. 10. 11.
9 Eñ * Michael sa Hofud-Eingell / þa
hñ kiepte vid dioffuleñ / og þrattade um̄
Moses lijkama / dirfdest hañ ecke doom
hædungareñar ad uppkveda / helldur
sagde: * * Drotteñ straffe þig.
* Dan. 12/ 1. * * Zach. 3/ 2.
10 Eñ þesser lasta þa hlute er þr ecke
af vita / eñ i þeim * nattúrlegu / hvørja
þm̄ skinlausu dyreñ vita / i þm̄ fordiorf-
udu þeir sig. * 2. Pet. 2/ 12.
11 Vei þeim / þvi þeir hafa a * veige
Cains geinged / og eru i villu * * Bala-
ams launa uthellter / og i mootmoglan
+ Core eydelagder. * 1. Mos. 4/ 8. etc/

+ Openb. 2/14. etc. ** 4. Moſ. 16. 1/31. etc
12 Þeir eru lijke i ydar kiærleiks (mal-
tijdū) nær þeir giora ſig glada med (ydur/)
fædande ſig ſialfa an otta / * ſky an
vatns/ ſm̄ af vindū hrekiaſt um̄ kring/
foravide/ofriodſamer/ tviſvar dauder/
uppræktter: * 2. Pet. 2/ 17.
13 * Grim̄ar ſiafar bylgiur/ utlødrande
ſijnum eigē vanſemdum/ villar ſtiørn-
ur/ hvøriū dym̄a myrkrañ ad eilijfu
vardveitt er. * Eſ. 57/20.
14 Eñ * Enoch/ ſa ſiøunde fra Adam/
hefur ⁊ ſpad um̄ þeſſa/ ſeigiande: ſia/
Drotteñ kiemur med ſijnum heiløgu
mørgu þuſundum/ * 1. Moſ. 5/12.
15 Ad * hallda doom i moote øllum/ og
ſtraffa alla ogudlega/ ꝑ øll verk þra o-
gudlegleika/ i hvørium þeir hafa vered
ogudleger/ ⁊ fyrer alla þa harda hlute/
ſm̄ þeir ogudlegu ſyndarar hafa * * tal
ad i giegn honum. * Matth. 25/ 31.
** Matth. 12/ 36.
16 Þeſſer eru (þeir) ſm̄ møgla/ ſm̄ klaga/
ſm̄ epter ſijnū gyrndum ganga/ ⁊ * þra
muñur talar uppblaſna hlute / ſem
furda ſig a perſoonum fyrer gagnſemd-
ar ſaker. * Pſ. 17/ 10. 2. Pet. 2/ 18.
17 Eñ þier elſkanleger / miñeſt þeirra
orda/ ſm̄ eru fyrrum ſøgd af poſtulum
Drottens vors Jeſu Chriſti.
18 Þvi þeir ſøgdu til ydar/ ad * a þm̄
ſijdaſta tijma munde verda ſpottarar /
ſem ganga epter gyrndum ſijns ogud-
legs athæfes. * 1. Tim. 4/ 1. etc.
19 Þeſſer eru þeir / ſm̄ fraſkilia ſig
ſialfa/ lijkamleger / ſm̄ hafa ecke anda.
20 Eñ þier/ elſkanleger/ ſem uppbygg-
ed ydur ſialfa uppa ydar heiløguſtu
tru/ og biided i Heiløgum Anda /
21 Vardveited ydur ſialfa i aſtſeme
Guds/ * vænkande (eñ nu) myſkunſeme
Drottens vors Jeſu Chriſti til þeſſ ei-
lijfa lijfſens. * 1. Cor. 1/ 7.
22 Og aumkeſt yfer ſuma/ (þo) med
miſmun.
23 Og * frelſed ſuma med otta/ rick-
iande þeim ut af elldenum / hatande og
þañ kyrtel/ ſm̄ af holldenu er ſaurgad-
ur. * Jak. 5. 19/ 20.
24 Eñ * þeim/ ſm̄ er matkugur til ad
vardveita ydur an hrøſunar / og ſetia
(ydur) fyrer auglit ſiñar dijrdar oſtraff-
anlega med glede: * Rom. 16/ 25.
25 Honum / * alleina vijſum Gude /
Frelſara vorum/ (ſie) dyrd og majeſtat/
kraptur og vellde/ bæde nu og um̄ allar
allder/ Amen. * Rom. 16/ 27.
1. Tim. 1/ 17.

Openberan S. Johañis Theologi

I. Capitule.

Þeir Siø Gull-legu Lioosa-Stiakar.

Openberan Jeſu Chriſti /
hvøria Gud gaf honū/
ad kuñgiøra þioonū ſijn-
um þa hlute/ * hvørium
byriar ad ſkie iñañ ſkam̄s.
Og hñ teiknade þad/ ſend-
ande fyrer ſiñ eingel til þienara ſijns
Johañis/ * v. 19. c. 22. 6/ 7.
2 Sem hefur vitnad * þad ord Guds/
og þañ vitnesburdeñ Jeſu Chriſti / og
** hvøria hellſt hlute hañ hefur ſied.
* C. 6/ 9. ** 1. Joh. 1/ 1.
3 * Sæll er ſa/ ſem les/ ⁊ þeir/ ſm̄ hey-
ra ord ſpadoomſens/ og vardveita ſkrif-
ada hlute i honum / * * þvi tijmeñ er
nalægur. * c. 22/ 7. ** Rom. 13/ 11.
4 Johañes / þeim ſiø ſøfnudum / ſem
eru i Aſia. Nad (ſie) med ydur/ og frid-
ur/ af þeim/ (ſm̄ he itei :) * Hañ ſm̄ er/
og hañ ſem var/ og hoñ ſm̄ kiemur/ og
af þeim ſiø øndum/ ſm̄ eru fram̄e fyrer
hans ſtoole/ * 1. Moſ. /14. Ebr. 13/ 1.
5 Og af Jeſu Chriſto / ſm̄ er trur *
vottur/ ſa + frumgietne af daudum/ og
høfdinge konunga jardarenar / ſm̄ * *
elſkade oſſ/ og + + þvode oſſ af ſyndum
vorum med ſijnu bloode/ * c. 3/ 14. etc.
+ P. G.

✠ P. G. 26/ 93. etc. ✠✠ Gal. 2/ 20.
✠✠ Ebr. 9/ 14. etc.
6 Og * giørde oss til konga og kieñe
mañ a fyrer Gude Fødur sijnum/ Honū
(sie) dyrd og kraptur um̄ allder allda/
amen. * 1. Pet. 2/ 5.
7 Sia hañ kiemur med skyiunum/ og
sierhvørt auga * mun sia hañ/ ꝛ þeir/
sm̄ hañ i giegnum stungu / og allar kyn
kvijsler jardareñar munu kveina / ia /
amen. * Zach. 12/ 10.
8 Eg * em alpha og omega/ (þad er)
upphaf og ender/ seiger Drottēn: sa sm̄
er/ og sa sem var/ og sa sm̄ kiemur/ sa
Almattuge. * Openb. 22/ 13.
9 Eg Johañes/ sm̄ og er brooder ydar
og * samhluttakare i þreingingūñe/ og i
rijkenu / og i þolenmæde Jesu Christi /
var a þeirre eyu/ sem kallast Pathmos/
saker ords Guds/ og vegna vitnesburdar
Jesu Christi. * Rom. 8/ 17.
10 Eg var i anda a Drottens dege/ og
heyrde a bak mier raust mikla / sm̄ eirn-
rar basunu/
11 Sem sagde: * eg em alpha ꝛ omega
sa fyrste ꝛ sijdaste/ Og þad þu sier/ þad
skrifa þu i eina book/ ꝛ send til þeirra
safnada/ sm̄ eru i Asia/ til Ephesum/
ꝛ til Smyrnam/ ꝛ til Pergamum og til
Thyatira/ ꝛ til Sarden / ꝛ til Phila-
delphiam / og til Laodiceam.
* C. 22/ 13. etc.
12 Og eg snere mier vid ad sia raust-
ena/ sm̄ talade vid mig. Og þa eg snere
mier vid/ sa eg * sio liosastiaka gullega
* 2. Mos. 25/ 37.
13 Og * mitt a mille þra sio lioosa-
stiaka / eirn ** lijkañ mañsens syne/ i
klæddañ (skoo-)sijdum kyrtle/ ꝛ spentañ
um̄ briostenū gullegu bellte.
* C. 2/ 1. ** Ezech. 1/ 26.
14 Eñ hn̄s hofud og hærlockar voru
hvijter sm̄ hvijt ull/ so sm̄ snioor/ ꝛ hn̄s
augu / so sem elldsloge.
15 Og hañs fætur / sm̄ fagurt latun/
eins og (þeir være) i ofne glooande.
Og hañs * raust / sem nydur margra
vatna. * C. 14/ 2.
16 Og hafde i siñe hægre hende sio
stiørnur. Og þar utgieck af hn̄s muñe
eitt tvyeggiad beitt sverd/ ꝛ hn̄s andlit
(var) sem soleñ / nær hun skijn sm̄ allra
fegurst.
17 Og er eg sa hn̄/ fiell eg nidur fyr-
er fætur hn̄s/ sm̄ daudur. Og hn̄ lagde
sijna hægre hond yfer mig/ seigiande til
mijn: ottast ecke/ eg em sa fyrste ꝛ hiñ
sijdaste.
18 Og * sa lifande/ og eg var daudur/
og sia / eg em lifande um allder allda/
amen / Og eg hefe likla helvijtes og
daudans. * Rom. 6/ 9.
19 * Skrifa þu þa hlute/ sm̄ þu hef-
ur sied/ ꝛ þa sm̄ eru/ og ** þa sm̄ munu
skie hier epter. * C. 14/ 13. ** C. 4/ 1.
20 Sa leindardoomur þra sio stiarna/
hvøriar þu hefur sied i miñe hægre
hende / ꝛ þeir sio gullegu lioosastiakar/
Þær sio stiørnur/ eru * einglar sio safn-
ada/ og þeir sio lioosastiakar / sem þu
hefur sied/ eru sio søfnuder. * Mal. 2/ 7

II. Capitule.

Brief til Eingla Safnadañа i Ephe-
so/ Smyrna/ Pergamo og Thyatiris.

Þeim eingle safnadarens i Ephe-
so / skrifa þu: þessa hlute
seiger sa * / sm̄ helldur þeim sio
stiørnū stadfastlega i siñe hæg-
re hende / hañ sm̄ geingur midt a mille
þeirra sio gullegu lioosa-stiaka/
* C. 1. 13/ 16/ 20.
2 Eg veit þijn * verk/ ꝛ þitt erfide/ og
þijna þolenmæde / og ad þu kant ei ad
umlijda hina vondu/ og þu ** reinder
þa / sem seigia (sig) ad vera postula/
og eru ecke / og fanst þa liugara.
* 1. Thess. 1/3. ** 1. Joh. 4/ 2.
3 Og þu leidst (þad) og hefur þolen-
mæde / og erfidader fyrer mijns nafns
saker/ og þreyttest ecke.
4 Eñ * eg hefe (þad) i mooti þier/ ad
þu hefur þiñ fyrsta kiærleika yfergief-
ed. * C. 2 14/ 20.
5 Minstu þar fyrer / hvar fra þu ert
falleñ / og * gior ydran / og gior þau
fyrstu verk / Eñ verde (þad) ecke/
þa kiem eg til þijn snarlega/ ꝛ vil færa

þinn lioosa-stiaka ur sijnu stad / ef þu ecke ydran giorer. * Matth. 3/ 2.

6 Enn þetta hefur þu/ad þu * hatar verk * * Nicolaitanna/ hvør eg og hata.
* Ps. 139. 21/ 22. ** Openb. 2/ 15.

7 Sa sem * hefur eyra/hann heyre/ hvad Andenn seiger søfnudunum / Honum sem yfervinnur / vil eg giefa ad eta af lijfsens trie / sem er midt i paradijs Guds.
* Matth. 11/ 15.

8 Og þeim eingle safnadarens i Smyrna skrifa þu: þessa hlute seiger * sa fyrste og sijdaste/sem var daudur/og er ordenn lifande. * c. 22/ 13 etc.

9 Eg veit þijn verk/og þreinging og fatækt / þo þu siert rijkur / og gudlastan þeirra/sem * seigia sig sialfa Juda ad vera/ og eru þo ecke/ helldur samkunda satans. * c. 3/ 9.

10 Ottastu * ecke fyrer þeim hlutum / sem þu munt lijda/Sia/ diøfullenn mun kasta (nockrum) af ydur i fangelse / uppa pad þier freistader verded / og hafed þreinging i tiju daga. Vertu * * trur allt til daudans / og mun eg giefa þier koronu lijfsens. * Matth. 10/28.
** Openb. 3/ 11.

11 Sa sem * hefur eyra/ hann heyre/ hvad Andenn seiger søfnudenum: sa sem yfervinnur / þeim skal eckert mein skie af þeim ødrum dauda. * Matth. 11/ 15.

12 Og eingle þess safnadar i Pergamo skrifa þu: þessa hlute seiger sa/ * sem hefur pad tvieggiada bitra sverd:
* Ebr. 4/ 12

13 Eg veit þijn verk/ og hvar þu bijr/ þar sem er * sæte satans/og þu * * helldur vid nafn mitt/og afneitader ecke tru minne/ jafnvel a þeim døgum/ a hvørium Antipas minn trur vottur var/sem var i hel sleigenn hia ydur/þar sem satan bijr. * c. 13/ 2. ** c. 3/ 8.

14 Enn eg hefe (nockra) fæeina hlute a moote þier/ad þu hefur þar þa/sem * hallda vid lærdoom Balaams / hvør ed kiende Balak / ad setia hneixle fyrer sonu Israels ad eta skurgoda forner/ og drijga hoor. * 4. Mos. 25/2. c. 32/16.
2. Pet. 2. 15/ 16. Jud. v. 11.

15 So hefur þu og þa / sem hallda vid lærdoom * Nicolaitanna/ hvad eg hata.
* v. 6.

16 Giør ydran/ Enn ef (pad skier) ecke/ kiem eg snarlega til þijn/og skal * strijda vid þa med sverde mijns munns.
* C. 19. 15/ 21.

17 Sa sem hefur eyra/hann heyre hvad Andenn seger samkundunni: þeim sem yfervinnur / honum vil eg giefa ad eta af þvi foolgna manna/ og eg vil giefa honum eitt hvijtann stein / og a steinenn eitt nijtt nafn skrifad/hvørt eingenn þecker/ utann sa pad med tekur.

18 Og eingle þess safnadar i Thyatiris skrifa þu: þessa hlute seiger Sonur Guds/sa ed hefur augu sijn/so sem elldsloga/og hans fætur so sem fagurt latun.

19 Eg * veit þijn verk/ og kiærleika/ og þionustu/og tru/og þijna þolenmæde/ og þijn verk/ og þau sijdustu fleire enn þau fyrstu. * v. 2/9/ 13.

20 Enn * eg hefe (nockra) fæeina hlute i moote þier/ad þu lætur þa kvinnu ** Jesabel/ sem seiger sig sialfa (ad vera) eina spakonu/kienna/og villa mijna þioona til ad drijga hoor / og eta skurgoda foorner. * v. 4. ** 1. Kong 16/31.

21 Og eg hefe * giefed henne tijma/ ad hun skillde snua sier fra sijnu hoordoome/og hun hefur ecke ydrast.
* Spek. 12/ 10. Rom. 2/ 4.

22 Sia/ eg kasta henne i reckiu/og þa/ sem drijga * hoor med henne/i stoora hørmung / nema þeir snue sier fra verkum sijnum. * c. 18/ 9.

23 Og hennar børn vil eg dauda deyda. Og allar samkundurnar skulu þeckia/ad * eg er sa/ sem ransaka nijrun og hiørtun/ og mun giefa ydur/ sierhvørium epter verkum ydar. * Ps. 7/ 10. etc.

24 Enn eg seige ydur/og hinum ødrum/ sem eru i Thyatiris/ hvørier ecke hafa þennan lærdoom/og þeir sem ecke þeckia diup satans/ so sem ad þeir seigia: eg vil ecke kasta a ydur ødrum þunga.

25 Þo * hvad þier hafed hallded þvi/ þar til eg kiem. * c. 3/ 11.

26 Og

26 Og sa/ sem yfervinnur/ og vardveiter
allt til enda verk mijn/ * honum mun eg
giefa valld yfer heidingiunum. * Ps. 2/8
27 Og hann skal * stijra þeim med jarn-
vende / so sem leyr-ker skulu þeir sund-
urmolast/ so sem eg og * * hefe medteked
af mijnum Fodur. * C. 12/ 5.
** Luc. 22. 29.
28 Og eg mun giefa honum morgun-
stiørnuna.
29 Sa sem * hefur eyra/ hann heyre/ hvad
Andenn seiger samkundunum. * C. 3/ 6.

III. Capitule.

Bref til Safnadanna Eingla i Sar-
des/ Philadelphia og Laodicea.

Og eingle þess safnadar i Sar-
des/ skrifa þu : þetta seiger
sa / sem hefur þa sio anda
Guds/ og þær * sio stiørnur :
eg veit þijn verk/ ad þu hefur þad nafn/
ad þu lifer / og ert dauður. * C. 1/ 16.
2 Vert vakande/ og styrk þa adra hlute/
sem deya vilia / þvi eg hefe ecke funded
þijn verk fullkomenn fyrer Gude.
3 Minnstu þess vegna/ hvornenn þu hef-
ur medteked og heyrt/ og vardveitt (þad)
og * gior ydran. Ef þu villt nu ecke
vaka/ * * mun eg koma yfer þig/ so sem
þioofur/ og þu skallt ecke vita a hvorre
stundu eg mun koma yfer þig. * C. 2/ 5.
* * 1. Thess. 5/ 2. etc.
4 Þu hefur og faar personur i Sardes/
sem ecke hafa saurgad klæde sijn / og þær
munu ganga med mier i hvijtum (klæd-
um/) þvi þeir eru verduger (þess.)
5 Sa sem yfervinnur/ hann skal skrydast
hvijtum skruda / og eg mun ecke afmaa
nafn hans af * book lijfsens/ og mun vid-
urkienna hans nafn fyrer mijnum Fodur
og fyrer einglum hans. * Phil. 4/ 3. etc.
6 Sa sem * hefur eyra/ hann heyre/ hvad
Andenn seiger samkundunum. * C. 2/ 29.
7 Og eingle þess safnadar i Philadel-
phia/ skrifa þu : þessa hlute seiger hinn
heilage/ sa sanne / sa sem * hefur lykelenn
Davids / hver ed upplijkur / og eingenn
apturlokar/ hver ed apturlokar/ og eing-
enn upplijkur. * Joh. 12/ 14.

8 Eg * veit þijn verk/ sia / eg liet fyrer
þier dyr opnar/ og eingenn kann loka þeim/
þvi þu hefur lijtenn krapt/ og hefur vard-
veitt mitt ord/ og afneitader ecke nafne
mijnu. * C. 2. 2/ 5.
9 Sia/ eg mun giefa (þa) ut af sam-
kundu satans / sem seigia sig sialfa *
Juda ad vera/ og eru ecke/ helldur liuga :
sia/ eg vil giora þeim/ ad þeir kome/ og
tilbidie fyrer þijnum footum / og þecke
þad / ad eg hefe elskad þig * C. 2/ 9.
10 Med þvi þu geimder ord minnar þol-
inmæde / mun eg eirnenn þig vardveita
fra stund freistingarennar/ sem koma mun
yfer alla heims bygdena / til ad freista
þeirra sem a jordu bua.
11 Sia/ eg kiem snarlega / Halltu þvi
þu hefur / so þad eingenn take þijna
koronu.
12 Sa sem * yfervinnur / þann mun eg
giora ad stolpa i musterе Guds mijns/
og hann mun ei framar utganga/ og eg
mun skrifa a hann nafn Guds mijns/ og
nafn borgar Guds mijns / þeirrar nyju
Jerusalem/ hver ed ofann kiemur af him-
ne fra Gude mijnum / og mitt þad hid
nyja nafn. * C. 2. 7/ 11/ 17.
13 Sa sem * hefur eyra/ hann heyre/ hvad
Andenn seiger samkundunum. * C. 2/ 7.
14 Og eingle þess safnadar i Laodicea
skrifa þu : þessa hlute seiger : a (sem
heiter) amen/ sa true og * sanne vottur/
(sem er) upphaf skiepnu Guds
* C. 1/ 5 C. 3/ 7.
15 Eg * veit þijn verk/ ad þu ert hvor-
ke kalldur nie heitur/ Eg villde þu vær-
er kalldur eda heitur. * C. 2. 2/ 9/ 13/ 19.
16 Enn med þvi þu ert volgur/ og hvor-
ke kalldur nie heitur / skal eg utspyta
þier af mijnum munne.
17 Þvi ad þu seiger : * eg em rijkur /
og er ordenn audugur / og hefe einkes
þorf/ og þu veist ecke/ ad þu ert vesall
og aumur/ og fatækur/ og blindur og
nakenn. * 1. Cor. 4/ 8.
18 Eg ræd þier/ ad þu kauper gull af
mier * (sem er) eldt af ellde/ ad þu kunn-
er verda rijkur/ og * * hvijt klæde/ ad þu

klædest þeim / ad ecke openber verde
Bligdan þijns fatleises / og smyr þijn
augu med augna-smyrslum / so ad þu
siaer. * 1. Pet. 1/ 7. ** Openb. 16/ 15.
19 Hvoria hellst * eg elska/ þa straffa
eg og typta. Verk þvi vandlætinga-
samur / og giør ydran. * Job. 5/ 17.
Ordsk. 3/ 12. Ebr. 12/ 6. Jak. 1/ 12.
20 Sia/ eg stood * fyrer dyrunum/og
klappa uppa / Ef nockur heyrer mijna
rødd/ og upplijkur dyrunū/ til hans mun
eg inganga/ og kvølldverd med hønum
hallda/ og hañ med mier. * Lopk. 5/ 2.
21 Sa sem yferviñur / hønū * vil eg
giefa ad sitia med mier a mijnū stoole /
lijka sem eg hefe og yferuñed / og sett
mig hia mijnū Fødur a hans stoole.
* Matth. 19/ 28.
22 Sa sem hefur eyra/ hañ heyre/ hvad
Andeñ seiger samkundunum.

IV. Capitule.

Þeir XXIV. Ølldungar tilbidia þañ sem situr a Stoolnum.

Epter þetta sa eg/ og sia/ (þar
voru) dyr upplæknar i himnen
um/ og hin * fyrsta rødden /
hvøria eg hafde heyrt/ so sem
eirntar basunu / er talade vid mig/ hun
sagde: stijg upp hijngad / og eg vil sijna
þier þa hlute / sem eiga ad skie hier
epter. * c. 1/ 10.
2 Og safnsnart var eg i anda / Og
sia / eirn stooll var settur a himeneñ /
og a stoolnum sat eirn.
3 Og * sa sem sat/ var lijkur tilsijndar
steinenū jaspis og sardis/ og (þar var)
regnboge allt i kringū stooleñ/ lijkur til-
sijndar smarago. * Ezech. 1/ 26.
4 Og allt i kringum stooleñ (voru)
tuttugu og fioorer stoolar/og a stoolunū
sa eg * tuttugu og fioora ølldunga sit-
iande/ skrijdda hvijtum klædum/ og þeir
høfdu a sijnū høfdum gull-koronur.
* C. 11/ 16.
5 Og af stoolnū utgeingu * elldingar/
og reidar þrumur/ og radder/og siø blis
med ellde brunu frame fyrer stoolnum/
sem eru þeir siø andar Guds. * c. 11/ 19.
6 Og frame fyrer stoolnū var eirn *
gler-sioor/ lijkur cristall/og midt a stool
num/og i kringū stooleñ/ fiogur dijr/ full
af augum i fyrer og a bak. * c. 15/ 2.
7 Og þad fyrsta dijred (var) lijkt * le-
one/ og hid añad dijred (var) lijkt kalfe/
og hid þridia dijred hafde anlit so sem
madur / og hid fioorda dijred var lijkt
fliugande erne. * Ezech. 1/ 10.
8 Og þau fiogur dijr/ hvørt fyrer sig/
hafde hvørt eitt sex vænge allt um
kring / og (þau voru) iñañ til full af
augū/ og høfdu ei hvijld dag nie noott /
seigiande: * heilagur/ heilagur/ heilag-
ur / Drotteñ Gud sa Almattuge / sa
sem var/ og sa sem er / og sa sem kiem-
ur. * Es. 6/ 3.
9 Og er dijreñ skylldu giefa (hønum)
dijrd og heidur og þackargiørd/ sem sat a
stoolnū/ hønū sem lifer um allder allda:
10 Þa skilldu framfalla þeir tuttugu
og fioorer ølldungar fyrer þeim sem sat
a stoolnū/ og tilbidia hañ/ * sem lifer um
allder allda / og snara sijnum koronum
fram fyrer stooleñ / seigiande: Drott-
eñ/ * c. 15/ 14.
11 Þu * ert verdugur ad medtaka dijrd
og heidur og krapt / þvi ** þu hefur
skapad alla hlute / og fyrer þiñ vilia eru
þeir/ og eru skapader. * c. 5/ 12.
** C. 10/ 6.

V. Capitule.

Lambed upplijkur þeirre iñsiglūdu Book.

Og eg sa i hægre hende þess/ *
sem sat a stoolnū/ eina book/
** skrifada iñañ og utañ/ iñ-
siglada med siø iñsiglum.
* C. 4/ 2. ** Esa. 29/ 10.
2 Og eg sa * eirn sterkañ eingel / sem
predikade med mikellre raust: hver er
verdugur ad uppluka bookeñe / og
brioota heñar iñsigle? * c. 10/ 1.
3 Og eingeñ kuñe a himne/ nie a jørdu/
nie under jørduñe ad uppluka bookeñe/
ecke helldur sia hana.
4 Og eg griet miøg / ad eingeñ vard
verdugur fundeñ ad uppluka / og lesa

hit

bokena/ nie ad lyka i hana.
5 Og einn af olldungunum seiger til
min: graat þu ecke/ sia/ leoned hefr yf-
erunned/ * s er af ætt Juda/ su * * root
Davids/ til ad opna bokena/ og briota
hennar sio innsigle. * 1. Mos. 49/ 10.
** Es. 11. 1/ 10.
6 Og eg saa/ og sia/ midt a mille stool
sens og þeirra fiogra dyra/ og midt a
mille olldunganna stood eitt lamb eins
sem slatrad/ sem hafde sio horn og sio
augu/ hvor ad eru þeir sio andar Gu
ds/ sem eru utsender um oll lond.
7 Og þad kom/ og took bookena ur *
hægre hende þess/ sem sat a stoolnum.
* C. 4. 2/ 9.
8 Og er þad hafde teked bookena/
fiellu þau fiogur dyrenn/ og þeir fioorer
og tuttugu * olldungar fram fyrer
Lambenu/ ** hafande sierhvor horpur
og gullskaaler fullar med reykelse/ hvor
ad eru bæner heilagra. * Es. 24/ 23.
** Openb. 14/ 2. † C. 8/ 3.
9 Og þeir sungu * nyian saung/ seig-
iande: þu ert verdugur ad medtaka book-
ena/ og opna hennar innsigle/ þvi ad þu ert
slatradur/ og hefur endurkeypt oss Gude
med þinu bloode / af ollum kynkvislum/
og tungumaalum/ og foolke/ og heiding-
ium/ * C. 14/ 3.
10 Og giort oss * Gude vorum til kon-
unga og kiennemanna / og vier munum
rikia yfer jordunne. * C. 1/ 6.
11 Og eg saa og heyrde rodd * margra
Engla/ umhverfes stoolenn/ og dyrenn/ og
olldungana/ og ** þeirra tala var tiu
þusund sinnum tiu þusunder/ og þusund
þusunda. * C. 7/ 11. ** Dan. 7/ 10.
Ebr. 12/ 22.
12 Sem sogdu med stoorre raust: *
verdugt er ** Lambed/ s er slatrad/ ad
medtaka krapt/ og rikdoom/ og vitsku/
og styrk/ og dyrd/ og heidur/ og blessan.
* C. 4/ 11. C. 7/ 10. ** C. 13/ 8.
13 Og * sierhvoria skepnu/ sem er a
himne/ og a jordu/ og under jordunne/ og i
sioonum/ þa hlute/ sem eru/ og þa hlute/
sem eru i þeim / heyrda eg seigia: þeim
sem situr a stoolnum/ og Lambenu/ (sie)
blessan / og dyrd/ og heidur/ og styrkur
um allder allda. * Ps. 148/ 1. etc.
Phil. 2/ 10.
14 Og þau fiogur dyrenn sogdu: *
amen. Og þeir tuttugu og fioorer olldung
ar fiellu fram/ og tilbaadu þann/ sem lif-
er um allder allda. * C. 19/ 4.

VI. Capitule.

Þaug Sex Innsigle eru opnud.

Og eg saa/ ad Lambed opnade eitt
af innsiglunum / og eg heyrde
eitt af þeim fioorum dyrum
um seigia/ lyka sem raust reid
arþrumu: kom og sia.
2 Og eg saa/ og sia/ einn hvitur hestur/
og sa sem sat a honum hafde einn boga/
og honum var giefenn korona / og hann
foor ut og yfervann / og ad hann skyllde
yfervinna.
3 Og þa þad opnade hid annad innsigl-
ed / heyrda eg hid * annad dyred seigia :
kom/ og sia. * C. 4/ 7.
4 Og þar gieck ut annar hestur/ * raud-
ur / og þeim er sat a honum var giefed i burt
ad taka frid af jordu/ so hvorier dræpu
adra / og honum var giefed eitt stoort
sverd. * Zach. 1/ 8.
5 Og þa þad opnade hid þridia innsigl-
ed / heyrda eg hid * þridia dyred seigia:
kom/ og sia. Og eg saa/ og sia/ einn brunn
hestur / og sa sem sat a honum / hafde
met i sinne hende. * C. 4/ 7.
6 Og eg heyrde eina raust / a medal
þeirra fiogra dyra * seigande: eitt mæl
er hveites fyrer einn pening / og þry
mæler af byggs fyrer einn pening / Og
vidsmiorenu og vininu skalltu ecke skada
giora. * C. 9/ 4.
7 Og þa þad opnade hid fioorda inn-
sigled/ heyrde eg * rodd hins fioorda dyr-
sens seigiande. kom og sia. * C. 4/ 7.
8 Og eg saa og sia/ einn bleikur hestur/
og sa sem sat a honum/ hiet * daude/ og
helvijte fylgde honum. Og honum var
giefenn magt yfer þeim fioorda parte
jardarennar/ ad deyda med sverde/ og med
hungre/ og med drepe/ og fyrer dyrenn a
jordunne. * C. 20/ 14.

9 Og þa þad opnade hid fimta iñsigl
ed / sa eg under * altarenu saaler þra/
hvorium slatrad var fyr er Guds ords
saker/ og saker þess vitnesburdar/ sem
þeir hofdu. * c. 8/ 3. c. 9/ 13.
10 Og þær * kolludu med mikellre
raust/ seigiande: Drottenn/ þu hiñ hei-
lage og sañarlege/ hvørsu leinge dæmer
og hefner þu ecke vors bloods a þeim /
sem bua a jørduñe? * Luc. 18/ 7.
11 Og þeim sierhvørium einum voru
giefner * hvyter kyrtlar / og til þeirra
var sagt / ad þeir skylldu hvijla sig eñ
nu nockra stund/ þangad til þeirra sam
þioonar / og þeirra brædur kiæmu og
fullkomlega (þar til/) hvorier lijflat-
ner munde verda/ eins og þeir.
* L. 3/ 5. C. 7/ 9.
12 Og eg sa/ þa þad opnade hid siøtta
iñsigled/ og sia/ þar vard * stoor jard-
skialfte/ Og ** soolenn vard svørt sem
hærusecku r/ og tungled vard sem blood.
* C. 16/ 18. ** Joel. 2/ 10.
13 Og stiørnur himensins hrundu a
jørdena / sem þa eitt fijkiu-trie feller
sijnar ofullvoxnu fijkiur / nær þad af
miklum vinde hristest.
14 Og himenenn * veik i burt / sem ein
book/ hvør samañ er vafenn / og hvørt
fiall og ey hrærdust ur sijnu stødum.
* Ps. 102/ 27.
15 Og kongar jardarennar/ og stoor-høfd
ingiar / og hiner rijku / og høfudsmeñ
yfer þusund/ og þeir vollduga/ og hvør
þræll/ og hvør frelsinge földu sig siaal-
fa i holum & i klettum fiallanna/
16 Og * sogdu til fiallaña og klett-
aña: falled yfer oss / og hyled oss fyrer
auglite þess/ sem situr a stoolnum / og
fyrer reide Lambsens * Luc. 23/ 30. etc.
17 Þviad hiñ mikle dagur hañs reide er
komeñ/ og hvør fær stadest?

VII. Capitule.

Þær Hundrad/ Fiorutiju og Fioorar
Þusunder verda iñsigladar.

(Lectiañ a Allra Heilagra Messu.)

Og epter þetta sa eg fioora eing-
la standa a fioorum hornū jard-
areñar/ sem hielldu fioorū vindum
jardareñar / so þar skyllde ecke blaasa
vindur a jørdena / nie a sioenn / nie a
nockurt trie.
2 Og eg sa añañ eingel uppstijga fra
uppgaungu soolar / sem hafde iñsigle
Guds lifanda/ Og hañ kallade med mikell
re raust til þeirra fiogra eingla/ hvøriū
giefed var ad granda jørduñe & sioonū.
3 Seigiande: granded ecke jørdeñe nie
sioonum / nie triaanum / * þangad til
vier faaum iñsiglad þioona Guds vors i
(enn)ne þeirra eñum. * Ezech. 9/ 4. etc.
4 Og eg heyrde tølu þeirra / sem voru
iñsiglader/ hundrad fiorutiju (og) fioor
ar þusunder iñsiglader / af øllum kyn-
kvijslum Israels sona.
5 Af kyne Juda/ toolf þusunder iñsigl-
ader/ Af kyne Ruben/ tolf þusunder iñ
sigladet/ Af kyne Gad / toolf þusund-
er iñsiglader.
6 Af kyne Aser / toolf þusunder iñ-
sigladet/ Af kyne Nephthalim/ toolf þu
sunder iñsiglader / Af kyne Manasse /
toolf þusunder iñsiglader.
7 Af kyne Simeon/ toolf þusunder iñ
siglader/ Af kyne Levi/ toolf þusunder
iñsiglader / Af kyne Jsaschar / toolf
þusunder iñsiglader.
8 Af kyne Sabulon / toolf þusunder
iñsiglader/ Af kyne Josephs/ toolf þus-
under iñsiglader / Af kyne Benjamin/
toolf þusunder iñsiglader.
9 Þar epter sa eg / og sia / eirn stoor
skare/ hvørn eingeñ fieck taled/ af øllū
heidingiuñ/ og ættum / og foolke / og
tungumaalum / sem stoodu frame fyrer
stoolnum og frame fyrer Lambenu /
skrydder * hvijtū (sijdum) klædum / og
paalmavider i þra høndum. * c. 6/ 12.
10 Og sm hroopudu med mikellre rødd/
seigiande: heill a sie Gude vorum/ sm sit
ur a stoolnum/ & Lambenu.
11 Og aller * einglar stoodu umhverfes
stooleñ/ & øldungana/ & þau fiogur dijr
eñ/ & fiellu nidur frame ꝥ stoolnū a sijn
ar asioonur/ og tilbaadu Gud/ * c. 5/ 11.
12 Og sogdu: Amen/ * blessan/ og heid-
ur/ og speke/ og þackargiørd/ og dijrd/
og

vg magt / og styrkur (sie) Gude vorum/
um alder allda/ amen.) * c. 5/ 12.
13 Og eirn af ølldungunū svarade/ seig
iande til mijn: þesser/ sem eru skrydder
þeim (sijdu) hvijtu kyrtlum/ hvorier eru
þeir? og hvadan eru þeir komner?
14 Og eg sagde til hans: Herra/ þu*
veist (þad.) Og hn̄ sagde til mijn: þess
er eru þeir/ sem eru komner ur þre stooru
þreingingu/ z hafa þvegid sijna (sijdu)
kyrtla/ og hvijtfægad sijna (sijdu) kyrtla
** i bloode Lambsens. * Joh. 21/ 15.
** Ebr. 9/ 14.
15 Þar fyrer eru þeir frame fyrer stoo-
le Guds / og dyrka hañ dag og nott i
hans mustere / og sa/ sem situr a stooln-
um/ mun skyla þeim.
16 * Þa mun ecke hungra framar/ nie
þyrsta framar/ sooleñ mun ** ei hello-
ur yfer þa falla / nie nockur ofurhite.
* Es. 49/ 10. ** Ps. 121/ 6.
17 Þvi* Lambed/ sem er midt a stooln-
um mun fæda þa / og ** leida þa til
lifande vatns bruña / og + Gud mun af
þerra øll taar af þeirra augum.
* c. 5/ 6. ** Ps. 23/ 2. + Es. 25/ 8.
Openb. 21/ 4.

VIII. Capitule.

Þad Siounda Iñsigle verdur opnad.

Og þa þad opnade hid siøunda
iñsigled/ giørdest * kyrd a him-
ne hier um̄ hálfa stund.
* Es. 32/ 17.
2 Og eg sa þa sio eingla / sem fyrer
Gude stoodu/ og þeim voru giefnar * sio
bæsunur. * 1. Cor. 15/ 52.
3 Og añar eingell kom/ og stood vid al-
tared/ sem hafde eitt gulllegt reykelses
ker / og honū voru giefeñ mikel reykel-
se/ ad hn̄ giæfe til bæna allra heilagra
uppa gull altared / sem er framm fyrer
stoolnum.
4 Og reikur * reykelsesens upp stie
(til) bæna þeirra heilogu af hende ein-
gelsens fyrer Gude. * Ps. 141/ 2.
5 Og eingelleñ took reykelses-kiered/
og fillte þad med * elld altaresens/ og
kastade (þvi) a jordena. Og þar urdu
reidar þrumur og ** radder/ og elldinge
ar og jardskialftar. * P. G. 42/ 1. etc.
** Openb. 4/ 19.
6 Og þeir sio einglar/ sem høfdu þær
sio bæsunur/ høfdu tilbued sig sialfa /
ad þeir skylldu bæsuna.
7 Og sa fyrste eingell bæsunade / og
þar vard hagl og elldur blandadur med
bloode/ og þvi vard kastad a jordena/ og
pridie partur triaña brañ upp/ og allt
græna grased brañ upp.
8 Og sa añar eingell bæsunade/ og þar
vard sem einu stooru fialle / sem af ellde
breñur / kastad i siooeñ / og pridiungur
siafarens vard blood.
9 Og pridie partur af skiepnunum
drapst / sem voru i hafenu / sem høfdu
lijf / og pridie partur af skipunum
fyrerfoorust.
10 Og hiñ pridie eingell bæsunade/ og
þar fiell af himnenū * stiarna mikel /
logande sem blis / og fiell yfer pridia
parteñ af fliootunū / og yfer vatns
bruñana. * c. 9/ 1.
11 Og nafn stiørnuñar kalladest mal-
urt / og pridie partur af vøtnunum
vard ad malurt/ og marger meñ doou af
vøtnunū/ þvi þau voru rom̄ ordeñ.
12 Og hiñ fioorde eingell bæsunade /
og pridiungur (af) sooleñe vard sleigeñ/
z pridiungur (af) tunglenu/ og pridiung
ur (af) stiørnunū / so ad formyrkvadest
pridiungur (af) þeim/ og dagureñ lijste
ecke siñ pridia (part/) og noottiñ i sa-
ma maata.
13 Og eg sa og heyrde eirn eingel fliu-
ga midt i giegnū himeneñ/ seigiande med
mikellre raust: * vei/ vei/ vei þeim/ sem
bua a jørdu / fram yfer þær adrar bæ-
sunu radder þeirra þriggia eingla/ sem
bæsuna munu. * c. 9/ 12. c. 11/ 14.

IX. Capitule.

Þad fyrsta Vei kiemur yfer þa/ sem a
Jørdu bua.

Og hiñ fimte eingell bæsunade/
og eg sa * eina stiørnu (vera)
fallna af himne a jørdena /
og honum vard giefeñ lijkell
ad

ad* * pitte afgrunnsens. * c. 8/ 10.
** C. 17/ 8.
2 Og hann upplauk pitte afgrunnsens/
og þar uppgieck reikur af pittenū / so
sem reikur eins mikels ofns / og sooleñ
og loptid * formyrkvadest af reik pitt-
sens. * C. 8/ 12.
3 Og ut af reiknū komu * grashoppr
a iordena/ z þm̄ vard giefeñ magt/ eins
sem magt hafa scorpionar jardareñar.
* 2. Mos. 10/ 14. etc.
4 Og þar vard sagt til þeirra/ad þær
skilldu ei granda grase jardareñar / nie
nockru grænu / nie nockru tre / helldur
þeim moñum alleina / sem ecke hafa
þetta * innsigle Guds i synū eñum.
* C. 7/ 3.
5 Og þad vard giefed þeim / ad þær
skilldu ecke aflyfa þa / helldur ad þær
skilldu kvelia i fim̄ manude / og þeirra
kvøl var sem eins scorpions kvøl / nær
hañ styngur mañ.
6 Og a þ ū somu døgum * munu meñ
leita daudans/ z ei fiña hañ/ og gyrnast
ad deyia / og daudeñ mun flya fra þm̄.
* Luc. 23/ 30. etc.
7 Og * myndter grashoppnaña (voru)
lykar hestum/ er buner eru til bardaga/
z a hofdum þeirra/ sem koronur/ lykar
gulle / og þeirra andlit sem maña and-
lit. * Joel. 2/ 4.
8 Og þær høfdu locka/so sm̄ kveñahaar
locka / og þra teñur voru so sem leona.
9 Og þær høfdu bryniur / sem iarn-
brynıur/ og þytur þra vængia / so sem
* gnyr vagna/nær marger hestar hlau-
pa (fyrer þeim) i striid. * Jer. 47/ 3.
10 Og þær høfdu hala/ sm̄ scorpion-
ar/ z þar voru broddar i þeirra hølū /
Og þra magt (var) til ad granda møñ-
unū i fim̄ manude.
11 Og þær høfdu kong yfer sier / *
þañ eingel afgrunnsens / hñs nafn er a
ebræsku abaddon / og a grysku hefur hñ
nafn apollyon. * v 1.
12 Þad eina * vei er umlided/siaa/ þar
koma eñ tvo vei epter þetta. * c. 8/ 13.
13 Og hiñ siøtte eingell basunade / og
eg heyrde eina rødd ut af fiorū horn-
um gull-altaresens/sem var frañe fyr-
er Gude/
14 Hvør ed sagde til hins siøtta eing-
els/er hafde basunuña : * leys þa fiora
eingla / sem bundner eru hiaa þvi mikla
stroote Euphrates. * c. 20/ 7.
15 Og þeir fiorer einglar urdu laus-
er/sm̄ voru reidubuner til stundar / og
dags/og manadar/ z ars/ ad þeir lyf-
letu þridiung(af)moñunum.
16 Og tala ryddaralidsens * var tvis-
var siñum tyu þusunder tyu þusunda/
z eg heyrde þeirra tølu. * Ps. 68/ 18.
Dan. 7/ 10.
17 Og so saa eg hestana i syn/og þa/er
saatu a þeim / sm̄ høfdu gloodande / og
heidblaar/og breñesteinslegar brynıur/
og høfud hestaña (voru) sm̄ leona høf-
ud/ og ut af þeirra muñum gieck elldur
og reikur og breñesteiñ.
18 Af þessu þreñu vard þridiungur
(af)moñunum i helsleigeñ / af elldenū/
og af reiknum/ og breñesteinenum/ sem
utgieck af muñum þeirra.
19 Þvi þeirra (hin mikla) magt var i
þeirra muñe/ þvi þra halar (voru) lyk
er høggormum / sm̄ høfdu høfud / og
med þeim giøra þeir skada.
20 Og hiner adrer af moñunū / sm̄ ei
voru i helslegner i þessū plaagū / þeir *
hvorke snieru sier fra verkū siña handa/
ad þeir tilbade ecke diøflana og skurgod
eñ * * þau af gulle/ og af silfre / og af
kopar/og af steine/og af tre/er hvorke
kuña ad siaa/ nie ad heyra/ nie ad gan-
ga. * C. 16. 11/ 21.
** Ps. 115/ 4. Ps. 135/ 15.
21 Og ei snieru þeir sier fra synū mañ-
drapum/nie fra synu fiølkinge/nie fra
synum hoordoome / nie fra synū stulde.

X. Capitule.

Johañi byriar ad Spaa.

Og eg saa eirn añañ * sterkañ
eingel / ofañkoma af himne/
(sm̄ var)kladdur skye/ og * *
regnboge a hans høfde z hñs
andlit (var) sem sool / og hans fætur
sm̄ elldsstoolpar. * C. 5/ 2. * * C. 4/ 3.

2 Og

2 Og hañ hafde * i sine Hende eina lit
la book opna/ z hñ sette siñ hægra foot
a ** sioen / eñ hiñ vinstre a jordena.
* C. 5/ 1. ** Ps. 72/ 8.
3 Og hañ hroopade med storre rodd/
sem þa leon greniar / og þa hañ hafde
hroopad/ toludu þær sio reidarþrumur
sijnar radder.
4 Og er þær sio reidarþrumur hofdu
talad sijnar radder/ vilda eg hafa skrif-
ad/ z eg heyrde rodd af himne/ sem sagde
til mijn: * innsigla þa hlute/ er þær sio
reidarþrumur toludu/ og þu skallt ecke
skrifa þa. * Dan. 8/ 26. c. 12. 4/ 9.
5 Og eingelleñ/ sem eg sa standa a sioon
um z a jordune/ * hoof upp sijna hond
til himens/ * 1. Mos. 14/ 22.
6 Og * soor vid þañ/ sem lifer um allder
allda/ sem skapade himeneñ/ og þa hlute
þar iñe / og jordena/ og þa hlute þar
iñe/ og sioen/ og þa hlute þar iñe/ ad
þar skule ei framar tijme vera.
* 5. Mos. 32/ 40. etc.
7 Eñ a dogum raddar * hins siounda
eingelsens/ nær hañ mun basuna/ mun
fullkomnast sa ** leindardoomur Guds
so sem hñ bodade þioonum sijnum/ spa-
moñunum * C. 11/ 15. ** 1. Cor. 15/ 51.
8 Og su rodd / hvoria eg hafde heyrt
af himne/ talade eñ aptur vid mig/ og
sagde: gack burt/ * tak þa litlu book /
sem er opeñ i hende eingelsens/ er stend-
ur a sioonum og a jordune. * v. 2.
9 Og eg gieck burt til eingelsens / og
sagde til hñs: gief mier þa litlu book.
Og hañ sagde til mijn: * tak og svelg
hana/ Og hun skal beiskia þiñ kvid/ eñ
i mijnum muñe skal hun vera sæt sem
hunang. * Ezech. 3. 1/ 2/ 3.
10 Og eg took þa litlu book af hende
eingelsens/ z svelgde hana/ og hun var
i mijnum muñe sæt sem hunang/ Og nær
eg hafde eted hana / vard miñ kvidur
beiskur.
11 Og hañ sagde til mijn: þier byriar
eñ aptur ad spa fyrer foolkenu/ z heid-
ingiunum/ og tungumalunum/ z morgū
konungum.

XI. Capitule.

Þad añad Vei kiemur yfer.

Og mier var giefeñ eirn reyr-
leggur/ lijkur staf/ z hñ sagde:
statt upp/ z mæl mustere Guds/
og altared/ og þa/ sem tilbidia
þar iñe.
2 Eñ forgardenum / sem er utañ fyrer
musterenu/ kasta þu ut/ og hañ skalltu
ei mæla. Þvi hñ er giefeñ heidingiunum/
z þa heilogu borg munu þeir * foot-
troda i ** fioruttiju og tvo mænude.
* Luc. 21/ 24. ** Openb. 13/ 5.
3 Og eg vil giefa mijnum tveimur vott-
um / z þeir skulu spa i þusund * tvo
hundrud og sextiju daga / klædder sec-
kum. * c. 12/ 6.
4 Þesser eru þau * tvo vidsmiors trie/
og þeir tveir liioosastiakar / sem standa
frame fyrer Gude jardareñar.
* Zach. 4. 2/ 3/ 11/ 14.
5 Og ef nockur vill granda þeim / þa
utgeingur * elldur af þeirra muñe/ og
uppetur þeirra ovine / z ef nockur vill
granda þeim/ þa byriar hoñum so ad ver-
da lijflatnum. * 2. Kong. 1. 10/ 12.
6 Þesser hafa magt * ad aptur loka
himnenum/ so þar rigne ecke regne a dog-
um þeirra spadooms/ z þeir hafa **
magt yfer votnunum / ad snua þeim i
blood/ z ad sla jordena med alls hattad-
re plagu/ so opt sem þeir vilia.
* 1. Kong. 17/ 1. ** 2. Mos. 7. 19/ 20.
7 Og nær þeir hafa endad siñ vitnes-
burd/ mun * dyred/ þad sem uppstijgur ur
afgrunnenu/ ** hallda vid þa strijd/ og
yfervinna þa/ og sla þa i hel. * C. 13/ 1.
** C. 13/ 7.
8 Og þeirra lijkamer (munu liggia)
a gotum hinar * miklu borgar / sem kall
ast andlega / Sodoma z Ægyptus/ þar
sem z Drotteñ vor er krossfestur.
* C. 18/ 10.
9 Og (nockrer) af ætkvijslum/ z foolk-
enu / z tungumalunum/ og heidingiunum
munu sia þeirra lijkame i þria daga z
eirn halfañ/ z ecke lofa ad þeirra lijkam
er sieu lagder i grafer.
10 Og þeir * sem bua a jordu / munu
fagna

fagna yfer þeim/og gledia sig/ ⁊ skipt-
ast giøfum vid/þvad þesser tveir spæ-
meñ kvøldu þa/sem bua a jørdu.
* C. 8/13.
11 Og epter þria daga og eirn hälf-
añ / foor ande lijffsens af Gude i þa /
og þeir stoodu a sijnar fætur/ ⁊ * mik-
ell otte fiell yfer þa/sem sau þa.
* Luc. 7/ 16.
12 Og þeir heyrdu rødd mikla af him-
ne/seigiande til þeirra: stijged upp hijng
ad. Og þeir stigu upp til himens i skije/
og þeirra oviner sau þa.
13 Og a sømu stundu vard jardskiälf-
te mikell / ⁊ tijunde partur borgareñar
hrunde / og þar lietust i jardskiälft
anum persoonur siø þusund/⁊ þeir ad-
rer urdu hrædder / og gäfu dijrd Gude
himensens.
14 Pad * añad vei er umlided/og siä/
hid þridia vei kiemur snart. * c. 8/13.
C. 9/12.
15 Og hiñ siøunde eingell bäsunade/ ⁊
þar urdu * miklar radder a himne/sem
søgdu: rijke þessarar veralldar eru ord-
eñ vors Drottens ⁊ hñs Christs / og
hñ mun rijkia um allder allda. * c. 19/6
16 Og þeir * tuttugu ⁊ fioorer øld-
ungar / sem sätu frame fyrer Gude a
sijnum stoolū / fiellu fram a sijnar a-
sioonur/ ⁊ tilbädu Gud. * c. 4. 4/10.
17 Seigiande: þacker giørum vier þier
Drotteñ/(þu sem ert)Gud Almättug
ur/ * sa sm̄ er / sa sem var/ og sa sem
kiemur/ad þu hefur medteked þiñ mik-
la krapt/⁊ rijkter. * c. 1/4/ 8. c. 4/8.
18 Og heidingiarner eru reider ordner/
⁊ * þijn reide er komeñ/og tijme framlid-
eña / til ad dæmast ⁊ til ad giefa laun
þioonū sijnum/ spämøñunum/ og þm̄
heiløgu / ⁊ þeim er ottast þitt nafn /
smäum ⁊ stoorum / og til ad fordiar-
fa þa/sem fordiarfa jørdena.
* C. 6. 16. 17.
19 Og * þar vard upploked mustere
Guds a himnum / og þar vard sien ørk
hñs testamentes i hñs mustere/⁊ þar ur
du elldingar ⁊ radder ⁊ reidarþrumur ⁊
jardskiälftar/⁊ hagl miked. * c. 15/5.

XII. Capitule.

Strijd a mille Michaels ⁊ Drekans.

Og eitt stoort teikn säst a him
ne/ ein kvinna iklædd soolunñe/
og tungled under heñar foot-
um / ⁊ a heñar høfde korona
af toolf stiørnum.
2 Og hun sem var þungud/ hropade/
þar hun var joodsiuk/ og hafde * fæd-
ingar kuider. * Mich. 4/ 10.
3 Og þar säst eitt añad teikn a him-
ne/og siä/dreke mikell raudur/ sm̄ haf-
de siø høfud/⁊ tiju horn/og a hñs høfd
um siø koronur.
4 Og hans hale droo þridiung (af)
stiørnum himensens / og fleigde þeim a
jørdena. Og drekeñ stood frame fyrer
kvinuñe/ sem skillde fæda / so nær hun
hefde fædt sitt barn/ * ad hñ (þa) kyñe
ad svelgia (þad.) * Matth 2/ 13.
5 Og hun fædde eirn son / eitt svein-
barn/sem skillde stioorna øllum heiding
ium * med järn-vende/ ⁊ þvi heñar bar-
ne var burtrickt til Guds og hans
stools. * Ps. 2/ 9.
6 Og konañ * flijde a eydemørk/hvar
hun hefur samastad tilbueñ af Gude /
ad þeir fæde hana þar * * þusund tvø
hundrud ⁊ sextiju daga. * Matth. 2/13
** Openb. 11/ 3.

(Lectiañ a Michaels Messu.)

7 Og þar * giørdest strijd a himne /
Michael og hans einglar børdust
vid drekañ/⁊ drekeñ bardest/og hñs eing
lar. * Dan. 10. 13/ 21. c. 12/ 1.
8 Og þr feingu ei yferhønd/ þra stad-
ur vard og ei fundeñ framar a himne.
9 Og * sa mikle dreke vard utsnarad-
ur/sa * * gamle høggormur/sem kallast
diøfull og satan/sem viller alla jardar-
krijngluna/hañ vard utsnaradur a jørd-
ena / ⁊ hñs einglar med hønū urdu ut-
snarader. * Luc. 10/ 18.
** 1. Mos. 3. 1/ 4/ 15.
10 Og eg heyrde rødd mikla i himnen-
um/seigiande: * nu er heilsañ/⁊ krapt-
ureñ/og rijked orded Guds vors/og vall
ed hñs Christs/ þviad nu er utsnarad-
ur

ur/ sa aklagare brædra vorra/ er klag-
ade þa fyrer Gude vorū dag og nootl.
* C. 11/ 15.
11 Og þeir hafa * yfervūned hū fyrer
blood Lambsens z fyrer orded þeirra
vitnesburdar/ og þeir hafa eckt elskad
sitt lijf allt til daudans. *Rom. 8/37.
12 Þar fyrer * glediest þier himnar/og
þier sem þar inne bygged.) Vei þeim/
sem bua a jordu/ z sioonū/ þui diøfull
eñ er ofañ kareñ til ydar/ hafande reide
mikla/ þui hañ veit/ad hañ hefur lyteñ
tyma. * Ps. 96/ 11.
13 Og er drekeñ sa/ad hñ var utsnar-
adur a jordena/ * offsookte hñ konuna/
sem hafde fæddt sveineñ. *1. Mos. 3/15.
14 Og konuñe voru giefner tveir væng
er þeirrar storu arnar/so ad hun mætte
* fliuga a eydemørk/ til síns stadar/
þar hvar ed hun nærdest um tyd / z um
tyma/ og um hælfañ tyma fra augsyn
drekans. * Dan. 7/ 25.
15 Og høggormureñ gusade ur sinum
muñe epter konuñe vatne/so sem vatns-
floode/so ad hañ liete hana burtflioota
i vatnsfloodenu.
16 Og jordeñ hiælpade konuñe/z jord-
eñ upplauk sinū muñe/og svelgde vatns
flooded / hvørtu drekeñ hafde gusad ur
sínum muñe.
17 Og drekeñ reiddest konuñe / og foor
burt til ad beriast vid hina adra af hen-
ar sæde/ sem * hallda bodord Guds/og
** hafa þañ vitnesburdeñ Jesu Chri-
sti. * c. 14/ 12. ** 1. Joh. 5/ 10.
18 Og eg stood a siafar sande.

XIII. Capitule.

Tala Dijrsens.

Og eg sa * eitt dyr uppstiga
ur sioonū/z hafde sio høfud
z tyu horn/z a sinū hornum
tyu koronur/ og a sinū høfd
um nafn hædungareñar. *c. 17. 3/9/12
Dan. 7/ 7.
2 Og dyred/ sem eg sa/ var lykt pard-
us/ og fætur þess/ sem eins biarnar/ og
kiaptur þess so sem leons kiaptur. Og
* drekeñ gaf þui sitt valld z siñ stool/
og stoora magt. * c. 12/ 3.
3 Og eg sa eitt af þess høfdum/so sem
sært til dauda / og þess daudlega sær
vard læknod Og * øll jordeñ forundrad
est epter(fylgiande)dyrenu. * c. 17/ 8.
4 Og þeir tilbædu drekañ / sem hafde
giefed dyrenu magt / Og þeir tilbædu
dyred / z søgdu: hvør er dyrenu lijkur ?
hvør kañ stryda vid þad?
5 Og * þui vard giefeñ muñur/ til ad
tala mikla hlute z hædungar / og þui
vard giefeñ magt ad hallda æfram * *
tvo z fiorutyu mænude. * Dan. 7. 8/11
C. 11/ 36. ** Openb. 11/ 2.
6 Og * þad upplauk sinum muñe til
hædungar i moote Gude / ad lasta hñs
nafn/ z hñs tialldbud/ og þa/ sem bua
i himnenum. * c. 16. 9/ 11.
7 Og þui vard giefed ad * stryda vid
þa heilogu/og yfervinā þa/ z þui vard
giefeñ magt yfer allar kynkvijslier og
tungumæl z heidingia. * c. 11/ 7.
Dan. 7/ 21.
8 Og * þeir munu tilbidia þad aller
sem bua a jorduñe/ ** hvørra nøfn ei
eru skrifud i lijfsens book / (sem er)
Lambsens / sem slatrad er fra grund-
vallan verallldareñar. * c. 8/13. c. 12/12.
** Phil. 4/ 3. etc.
9 Ef nockur hefur eyra/hañ heyre.
10 Ef nockur safnar (odrū) i fængelse/
hañ mun i fængelse fara/ ef * nockur
i helslær med sverde / hønū byriar med
sverde i helslegnum ad verda. Hier er su
þolenmæde og tru þeirra heilogu.
* 1. Mos. 9/ 6. Matth. 26/ 52.
11 Og eg * sa eitt añad dyr/sem uppstie
af jorduñe/og þad hafde tvø horn * *
lijka sem Lambed/z talade so sem dreke.
* c. 11/ 7. ** Matth. 7/ 15.
12 Og þad giører alla magt hins fyr-
ra dyrsens/fyrer þui/z giører/ad jord-
eñ/ z þeir sem bua þar a skule tilbidia
fyrra dyred / hvørs daudleg sær voru
læknud.
13 Og þad giører * stoor teikn / so ad
þad giører z eirneñ / ad elldur fellur af
himne nidr a jordena i augsyn mañaña.
* Matth. 24/ 24. 2. Thess. 2/ 9.

14 Og þad viller þa/ ſem a jordu bua/
fyrer ſaker þeirra teikna/ ſem þvi eru
giefen ad giora fyrer dyrenu/ ſeigiande
til þeirra ſem bua a jordune/ ad þeir
giøre mynd dyrenu/ ſem hefur ſæred
af ſverdenu/ og lifde.
15 Og þvi vard giefed/ ad giefa eirn
anda mynd þeſſ dyrs/ ad dyrſens mynd
ſkillde og tala/ og giora (hier ad auk)
ad hvørier ſem hellſt ecke villdu tilbid-
ia mynd dyrſens/ yrdu i helſlegner.
16 Og * þad giører alla ſmaa ꝛ ſtoora
ꝛ ryka og ſnauda/ og frelſingia ꝛ þræ-
la/ ad þad (kyſte) giefa þeim eitt aud-
kienningar teikn i ſra hægre hønd/ eda i
ſra ene. * c. 19/ 20.
17 Og ad ei nockur kyſte ad kaupa edur
ſelia utan ſa/ ſem hefur * þad audkienn
ingar merke/ edur dyrſens nafn/ edur tøl
una a þeſſ nafne. * c. 14. 9/ 11.
18 Hier er * vyſdoomur/ hvør ſem hefur
ſkilning/ reikne * * tølu dyrſens/ þvi
þad er manſens tala/ ꝛ þeſſ tala (er)
ſex hundrud ſextyu (og) ſex. * c. 17/ 19.
** C. 15/ 2.

XIV. Capitule.

Þær Hundrad Fiørutyu og Fiøgur Þuſund Meyiar.

Og eg ſa/ og ſia (þar var) eitt
Lamb/ ſem ſtood a * fiallenu
Zion/ ꝛ med þvi * * hundrad/
fiørutyu (og) fioorar þuſund
er/ ſem høfdu þeſſ + ſama fødurs nafn
ſkrifad i ſynum ennum. * Pſ. 2/ 6.
** Opinb. 7/ 4. + C. 3/ 12.
2 Og eg heyrde * eina rødd af himne/
ſo ſem nyd margra vatna/ og ſo ſem
hliood mykellrar reidar þrumu. Og eg
heyrde hørpu-ſlagara hliood/ ſem ſlaa a
ſynar hørpur. * c. 1/ 15.
3 Og þeir ſungu ſo ſem * nyan ſaung
fyrer ſtoolnum/ ꝛ fyrer þeim fioorum dyr-
um/ og øllldungunum/ Og eingenn kunne ad
læra þann ſaung/ nema þær * * hundrad
fiørutyu (og) fioorar þuſunder/ (ſem
eru) þeir keyptu af jordunne. * Pſ. 96/ 1.
Opinb. 5/ 9. ** C. 7/ 4.
4 Þeſſer eru þeir/ ſem ecke eru ſaurgad-
er med konum/ þvi þeir eru meyiar/
þeir eru þeir/ ſem filgia Lambenu epti-
er/ hvørt ſem þad geingur. Þeſſer eru *
keypter af mønnunum/ eirn frumgroode
Gude ꝛ Lambenu. * c. 5. 6.
5 Og i * þeirra munne eru ecke ſvik fund-
enn/ þvi * * þeir eru oſtraffanleger fyrer
ſtoole Guds. * Pſ. 32/ 2. * * Eph. 5/ 27
6 Og eg ſa eirn annann * eingel fliuga
midt i giegnum himeninn/ ſem hafde eitt
eilyft evangelium til ad kunngiøra þeim/
ſem bua a jordunne/ og øllum heiding-
ium og kynþaattum/ ꝛ tungumaalum og
foolke. * c. 8/ 13.
7 Sem ſagde med ſtoorre rødd: ottiſt
Gud/ ꝛ * gefed hønum dyrdena/ þvi
tyme hans doomis er komenn/ ꝛ tilbidied
þann/ ſem * * hefur giørt himeninn og
jordena/ ꝛ ſiooenn/ og vatnsbrunnana.
* 5. Moſ. 32/ 3. * * P. G. 14/ 15. ecc.
8 Og eirn annar eingell filgde a epter/
ſem ſagde: hun er fallenn/ hun er fallenn/
Babylon hin mikla borg/ þvi hun hefur
giefed af vyne ſinnar hoorunar øllum
heidingium ad drecka. * c. 8/ 2. ꝛ c.
9 Og hinn þridie eingell filgde þeim/ ſem
ſagde med ſtoorre rauſt: ef nockur * til
bidur dyred/ ꝛ mynd þeſſ/ og medtekur
þad audkienningar merke i ſitt enne/ edur
i ſyna hønd/ * c. 19/ 20.
10 Sa dreckur ꝛ af vyne reide Guds/
(ſem er) * byrlad ſkiært i kaleik hanns
reide/ ꝛ hann mun * * kveliaſt med elld og
brenneſteine framme fyrer þeim heiløgu
einglum/ og framme fyrer Lambenu.
* C. 16/ 19. Eſ. 51. 22/ 23. Jer. 25/ 15.
Pſ. 50/ 5. * * Opinb. 19/ 20.
11 Og reikur þra kvala mun umm allder
allda uppſtyga/ og þeir hafa ecke hvyld
dag nie nott/ ſem tilbidia dyred og þeſſ
mynd/ ꝛ ef nockur medtekur audkienning
armerke þeſſ nafns * c. 19/ 3.
12 Hier * er þolenmæde heilagra/ Hier
eru þr/ ſem * * vardveita bodord Guds/
og truna a Jeſum. * c. 13/ 10.
** C. 12/ 17.
13 Og eg * heyrde eina rauſt af himne/
ſem ſagde til myn: ſkrifa þu/ ſæler eru
þeir framlidnu/ ſem i Drottne hier ept
er

er deya. Ja Andenn seiger/ ad þr skule ✱✱
hvijlast af sijnu erfide/ en þeirra verk
munu filgia þeim epter. ✱ c. 12/ 10.
✱✱ Ebr. 4/ 10.
14 Og eg sa / og sia / (þar var) eitt
hvijtt sky/ og eirn sem sat a skyenu/ ✱ lijk
ur syne mannsens/ sem hafde a sijnu hof-
de eina gull-koronu/ og i sinne hende beitt
ann sigd. ✱ c. 1/ 13. Ezech. 1/ 26.
Dan. 7/ 13
15 Og eirn annar eingell gieck ut af
musterenu / sem hroopade med stoorre
raust til þess sem sat a skyenu: hogg til
med þijnum sigd/ z uppskier/ þvi ✱ kom-
enn er tijmenn til ad uppskiera / af þvi
haust-yrkia jardarennar er þornud.
✱ Joel. 3. 18.
16 Og hann / sem sat a skyenu/ kastade
sijnu sigd yfer jordena/ og jordenn vard
haust-yrkt.
17 Og eirn annar eingell gieck ut af
musterenu/ sem er i hijmnenum/ z hann hafde
eirn beittann sigd.
18 Og eirn annar eingell gieck ut af
altarenu/ sem hafde magt yfer elldenum/
og hroopade med stooru hroope til hans/
sem hafde þann beitta sigd / seigande:
hogg til med þijnum beitta sigd/ og skier vijn
vidarklasana af vijngarde jardarennar/
þvi hennar vijn-ber eru fullvaxenn.
19 Og eingellenn sloo sijnum sigd til jard
arennar/ og haustyrkte vijn-gard jardar-
ennar/ z snarade (þvi) i hid stoora pressu
kier Guds reide.
20 Og ✱ vijn-þrugann var trodenn utann
borgar / og þar utgieck blood af vijn-
þrugunne allt til beitsla hestanna/ fra
þusund og sex hundrud akur leingdum.
✱ Es. 63/ 3.

XV. Capitule.

Mustered verdur opnad.

Og eg sa eitt annad teikn i himn
enum/ miked og undarlegt: sio
eingla/ sem hofdu sio enar sijd
ustu plagur/ þvi ad med þeim
er fullkomnud reide Guds.
2 Og eg sa ✱ sem eirn gler-sioo ellde
meingadann / z þa sem hofdu unned sigur
a dyrenu / og a mynd þess hins sama /
og a þess sama audkienningar merke/ og
a tolu nafns þess sama/ sem stoodu hia
gler-sioonum/ og hofdu horpur Guds.
✱ C. 4/ 6.
3 Og þeir sungu ✱ saung Mose þien-
ara Guds/ z saung Lambsens/ seigian-
de: mikel og undarleg eru verk þijn /
Drottenn/ (þu ert) sa Gud almattug-
ur/ riettvijser og sanner eru veiger þijn-
er/ þu ert konungur þeirra heilogu.
✱ 2. Mos. 15/ 1. etc. 5. Mos. 32/ 1. etc.
4 Hvor ✱ skillde ecke ottast þig/ Drott
enn/ og vegsama nafn þitt ? þvi þu ert
alleinn heilagur/ af þvi ✱✱ aller heid-
ingiar munu koma z tilbidia framme fyr-
er þier / þvi doomar þijner eru ordner
openberader. ✱ Jer. 10/ 7. ✱✱ Es. 66/ 23.
5 Og þar epter sa eg / og sia/ þar ✱
vard upploked mustere tialldbudar vitn-
esburdarens a himne. ✱ c. 11/ 19.
6 Og þeir sio einglar utgeingu / sem
hofdu þær sio plagur/ ur musterenu /
✱ skrydder hreinu z skijnande lijnklædum /
z gyrder um briostenn gull-lyndum.
✱ C. 1/ 13.
7 Og eitt af þeim fioorum dyrum gaf
þeim sio einglum sio gull-skaler/ fullar med
reide Guds / sem lifer um allder allda.
8 Og ✱ mustered vard fullt af reik af
dyrd Guds/ z af hans krapte/ og eingenn
kunne ad ganga inn i mustered/ þar til sio
plagur þeirra sio eingla tooku enda.
✱ Es. 6/ 4.

XVI. Capitule.

Þeir sio Einglar uthella sijnum Skalum.

Og eg heyrde eina mikla rodd
ur musterenu / sem sagde til
þeirra sio eingla: farid burt/
og uthelled ✱ þeim sio skalum
reide Guds a jordena. ✱ c. 15/ 7.
2 Og hinn fyrste foor burt / og uthellte
sinne skal a jordena/ og ✱ þar urdu ill z
skadsom kaun a monnunum/ sem hofdu
dyrsens audkienningar merke/ z þeim/ sem
tilbadu mynd hins sama.
✱ 2. Mos. 9. 10/ 11.
3 Og sa annar eingell uthellte sinne skal

i sioorinn/ og hann * vard blood/ sem eins
framlidens/ ꝛ sierhvør lifande sæl deyde
i sioonum. * 2. Mos. 7. 17/ 21.
4 Og sa þridie eingell uthellte sinne
skaal i vatnsfollenn / og i vatns-brunn-
ana/ ꝛ þar vard blood.
5 Og eg heyrde eingel vatnanna seigia:
Drottenn/ * þu ert rietlaatur/ sa sem
er/ og sa sem var/ og sa heilage/ ad þu
hefur dæmt þessa hlute. * 2. Mos. 9/ 27
Ps. 119/ 137.
6 Af þui þeir * hafa uthellt bloode
heilagra ꝛ spaamannanna / og þu hefur
giefed þm̄ blood ad drecka/ Þui þeir eru
(þess) verduger. * Ps. 79/ 3.
7 Og eg * heyrde eirn annan (eingel) af
altarenu seigia: Jaa/ Drottenn/ (þu ert)
sa almattuge Gud / sanner ꝛ rietuijsser
eru þijner doomar. * C. 9/ 13.
8 Og sa fioorde eingell uthellte sinne
skaal i soolena / og henne vard giefed ad
brenna mennena med ellde.
9 Og mennerner brunnu af miklū ofur-
hita/ og * løstudu nafn Guds/ sm̄ hefur
magt yfer þessum plaagū / og ** þeir
snernu sier ecke til ad giefa honum dijrd-
ena. * C. 13/ 6. ** C. 9. 20/ 21.
10 Og sa fimte eingell uthellte sinne
skaal yfer stool dijrsens/ ꝛ þess rijke vard
myrkt / og þeir tugdu sijnar tungur af
kvøl.
11 Og þeir løstudu Gud himensens af
sijnū kvølū/ ꝛ af sijnum kaunū/ og þeir
* sneru sier ecke fra sijnū verkum.
* C. 9/ 20.
12 Og sa siøtte eingell uthellte sinne
skaal i þad mikla vatnsfall Euphra-
ten/ Og * vatned i þui þornade/ so ad
tilreiddur yrde vegur fyrer þa konunga
af uppgaungu soolarennar.
* Es. 11. 15/ 16.
13 Og eg saa ut af * munne drekans/ og
ut af munne dijrsens/ ꝛ ut af munne fals
spaamannsens (gaanga) þria ohreina
anda / lijka poddum. * C. 12. 9/ 17.
14 Þui þeir eru andar dioflanna/ * sm̄
giora teikn/ sem gaanga ut til konunga
jardarennar og alls jardrijkes/ ad samann
safna þeim til orustu uppa þann mikla
dag Guds almattugs. * C. 12/ 13 etc.
15 Sia/ * eg kem sm̄ eirn þiofur.
Sæll er sa sm̄ vaker/ ꝛ geimer sijn klæde/
ad hann ** gange ei nakenn/ ꝛ þeir siae
hans blygdan. * 1. Thess. 5/ 2/ 3. etc.
** 2. Cor. 5. 3.
16 Og hn̄ samannsafnade þeim a eirn
stad/ sm̄ kallast a Ebresku Armageddon.
17 Og sa siøunde eingell uthellte sinne
skaal i loptid/ Og þar utgieck ein mikel
rødd ur mustere himensens fra stool-
num/ sm̄ sagde: þad er skied.
18 Og þar urdu * radder og reidarþru-
mur ꝛ elldingar/ og þar vard jardskialf-
te mikell/ hvilijkur ecke hefur vered sijd-
ann menn voru til a jordu / slijkur jard-
skialfte so stoor. * C. 4/ 5.
19 Og su stoora borg vard ad þremur
pørtum / ꝛ borger heidingianna hrøp-
udu/ Og hin stoora Babylon vard hug-
leidd fyrer Gude/ til ad giefa henne * kal-
eikaf vijne hans grimdar reide.
* C. 14/ 10. etc.
20 Og * sierhvør ey flijde/ og fiøllenn
urdu ei fundenn. * C. 6/ 14.
21 Og * hagl mikid þungt sem eitt
pund/ fiell af himne a mennena/ ꝛ menn-
erner løstudu Gud vegna plaagu hagl-
sens/ þui þess plaaga er miøg stoor.
* 2. Mos. 9/ 23. etc. Job. 38. 22/ 23.

XVII. Capitule.

Doomur hinnar miklu Hooru.

Og þar kom eirn af þeim siø
einglum / sem høfdu þær siø
skaaler / ꝛ talade vid mig / og
sagde til mijn: kom/ eg vil sijna
þier doom hinnar miklu hoorkonu / sem
situr a þeim mørgu vøtnum.
2 Med hvørre hoorast hafa konungar
jardarennar/ ꝛ þeir eru * druckner/ sem
bua a jørdu / af vijne hennar hoorunar.
* C. 14/ 8. Jer. 51/ 7.
3 Og hann flutte mig a eydemørk * i
anda/ ꝛ eg saa eina konu/ sem sat a skar-
lats raudu dijre/ fullu af nøfnum haad-
ungarennar / sm̄ hafde siø høfud og tiju
horn. * Matth. 4/ 1.

4 Og * konan var klædd purpura og
skarlate/ ꝛ forgillt med gulle ꝛ gimstein
um ꝛ perlum / hafande ** gull-bikar i
sine hende/ fullan af svivirdingum/ og
ohreinleika hennar hoorunar.
* C. 18/ 16. ** Jer. 51/ 7.
5 Og a hennar enne eitt nafn skrifad/ *
leyndardoomur / Babylon hin mikla /
mooder ad hoordoomum ꝛ svivirdingum
jardarennar. * 2. Thess. 2/ 7.
6 Og eg sa konuna * druckna af bloode
heilagra/ ꝛ af bloode vottanna Jesu/ Og
eg undradest miøg / nær eg sa hana /
med stoorre forundran. * c. 18/ 24.
7 Og eingellenn sagde til mijn: hvi und
rast þu? eg skal seigia þier leyndardom
þeirrar konu/ ꝛ dijrsens/ sem ber hana/
sem hefur þau siø høfud / og þau tiju
horn.
8 Pad dijr / sem þu hefur sied / þad
var / ꝛ er ecke / og mun uppstijga af *
afgrunnenu/ og mun til fordiørfunarenn-
ar burtfara / ꝛ þeir ** munu undrast/
sem bua a jørdu / hvørra nøfn ei eru
skrifud a book lijfsens / fra þvi grund-
vollur heimsens var lagdur/ nær þeir sia
dijred/ sem var / og ei er/ þo þad se.
* C. 11/ 7. ** C. 13/ 3.
9 Hier er þad hugskot / sem ad hefur
speke. Þau siø høfud eru þau siø fiøll/
hvar konan situr a þeim/ ꝛ þad eru siø
konungar.
10 Fimm eru fallner / og sa eine er / sa
annar er ecke enn nu komenn / og nær hann
kemur/ ber honum stuttan tijma ad blijfa.
11 Og dijred/ sem var/ og ecke er/ er sialf
ur attunde / ꝛ er af þeim siø / og fer i
burt til fordiørfunar.
12 Og þau * tiju horn/ sem þu hefur
sied/ eru tiju konungar/ hvørier ei hafa
rijked enn nu medteked/ helldur munu ta-
ka magt sem konungar/ um eirn tijma med
dijrenu. * c. 13/ 1. Dan. 7. 20/ 24.
13 Þesser hafa eina meiningu / ꝛ sinn
matt og vellde munu þeir dijrenu af-
henda.
14 Þesser munu strijda i mooti Lamb-
enu/ og Lambed mun yfervinna þa/ þvi
þad er * Drottenn drottnanna/ ꝛ Konung-
ur konunganna/ ꝛ þeir med þvi/ kallader
og utvalder og trufaster.
* 1. Tim. 6/ 15. etc.
15 Og hann sagde til mijn: þaug * votn
sem þu hefur sied / þar sem hoorkonann
situr/ eru foolk ꝛ flockar/ og heidingiar/
og tungumaal. * Es. 8/ 7. Jer. 47/ 2.
16 Og þau tiju horn / sem þu hefur
sied a dijrenu/ munu hata hoorkonuna/ ꝛ
giøra hana i eyde og nakta/ og eta henn
ar holld / ꝛ brenna hana upp * med ell-
de. * c. 18/ 8.
17 Þvi Gud hefur gefed i þra hiør-
tu / ad giøra hans meining / ꝛ ad giøra
eina meining / og ad giefa þeirra rijke
dijrenu / þar til Guds ord fullkomnast.
18 Og konan / sem þu hefur sied / er *
hin mikla borg/ hvør ed hefur rijke yfer
konungum jardarennar. * c. 16/ 19.

XVIII. Capitule.

Avijsan um Fall Babylon.

Og þar epter sa eg eirn eingel
ofannfara af himne/ sem hafde
magt mikla/ Og jørdenn upplijst
est af hans birte.
2 Og hann hroopade af afle med mikell-
re raust/ seigiande: hun * er fallenn/ hun
er fallenn/ Babylon hin mikla/ ꝛ er ord-
enn ** bustadur diøflanna / og hyrdsla
sierhvørs ohreins anda/ ꝛ hyrdsla sier-
hvørs ohreins og hatarlegs fugls.
* Es. 21/ 9. Jer. 51/ 8. Openb. 14/ 8. **
Es. 13/ 21. C. 34. 11/ 13. Jer. 50. 3/ 39/ 40.
3 Þvi * af reide vijnsne hennar hoorunar
hafa drucked aller heidingiar/ ꝛ konung
ar jardarennar hafa med henne hoorast /
og kaupmenn jardarennar eru af hennar
megtugu stooru vellystingum rijker ord-
ner. * Jer. 51/ 7. Nah. 3/ 4.
4 Og eg heyrde eina adra raust af him-
ne/ sem sagde: * gaanged ut fra henne/
(þier sem erud) mitt foolk/ so ad þier ei
verded hluttakarar i hennar syndum / og
so þier medtaked ecke af hennar plaag-
um. * Es. 48/ 20. c. 52/ 11
Jer. 50/ 8. C. 51. 6/ 45.
5 Þvi hennar synder naa * allt til him-
ens/

ens/ & Gud hefur minst heñar ranglæt-
inga. * 1. Mos. 18/ 20. Jer. 51/ 9.
6 * Gialldid heñe so sm̄ hun og hefur
golldid ydur / og tvofallded heñe þad
vissulega/ epter heñar verkum/ J þeim
kaleik/ sm̄ hun byrlade ydur/ byrled heñe
tvofallt. * Jer. 50. 15/ 29. etc.
7 So miøg * sem hun hefur giort sig
veglega/ & drygt munadarlyfe/ so miked
giefed heñe af kvølū og sorg / af þvi
hun seiger i synu hiarta: eg ** sit ein
drottning/ og er ecke ein eckia/ & mun ei
sia sorg. * Jer. 50/ 29. etc.
** Es. 47. 7/ 8.
8 Þar fyrer skulu * a einum deige koma
heñar plagur/ daude/ & sorg/ og hung-
ur/ Og hun skal ** med ellde breñast/
þvi sterkur er Drottēn Gud/ sm̄ dæmer
hana. * Es. 47/ 9. Jer. 50/ 31. etc.
** Opinb. 17/ 16.
9 Og yfer heñe munu græta og syrg-
ia konungar jardareñar/ * þeir sm̄ hafa
med heñe drygt hooran & framed munad
ærlyfe/ nær þeir sia reikeñ af heñar
bruna. * C. 17/ 2.
10 Hvørier standa munu ælengdar veg
na hrædslu heñar kvalar/ & seigia: vei/
vei/ (þ er) * hin mikla borg Babylon/
su sterka borg/ þviad a einne stundu er
komeñ þiñ doomur/ * C. 14/ 8.
11 Og * kaupmeñ jardareñar munu
græta og syrgia yfer heñe/ ad eingeñ
kauper framar þeirra voru/
* v. 18. Ezech. 27/ 36.
12 * Voru af gulle & silfre & gymstein
um & perlum / og veglegu lijne & purp-
ura/ og silke/ & skarlate/ og allshattad-
añ thyine-vid/ & allshattud ker af fijla
beinum/ og allshattud ker af dyrendes
vid/ & kopar og jarne & marmara.
* Ezech. 27. 12/ 13/ 22.
13 Og kanele-børk/ & rækañ ylm/ & sal
ve/ & reikelse/ & vijn/ & oleum/ & similiu/
og hveite/ & kvikfie/ og saude/ & hesta/ &
vagna/ og lijkame/ & saaler mañañ.
14 Og þad aldyne/ sm̄ þijn saala hafde
lyst a/ er fra þier viked/ og aller hluter/
sm̄ voru feiter & fagrer / eru fra þier
vikner/ & þu munt ecke fiña þa framar
15 Þeir kaupmeñ þessarar voru / sem
eru ordner ryker af heñe/ * munu standa
ælengdar af hrædslu heñ kvalar/ græt
ande og syrgiande/ * Jer. 50. 13/ 46.
16 Og seigia: vei / vei / (þad er) hin
mikla borg/ sm̄ var klædd kostulegu lijne/
& purpura / og skarlate/ & forgillt med
gulle/ og gymsteinum & perlum / * þvi
a einum tijma eru eidelagd so mikel
audæfe. * Es. 23/ 14.
17 Og aller skipstiornar meñ/ og * all-
ur sa hoopur/ sem hefur høndlan a skip
um/ og skipverjarner/ og so marger/ sm̄
hafa høndlan a sioonum/ stoodu længt
fra/ * Ezech. 27/ 27. etc.
18 Og kølludu/ nær þeir saau * reikeñ
af heñar bruna / seigiande: hvør (var)
lyk þessare miklu borg? * Es. 34/ 10.
19 Og þeir jusu mold a høfud sier/ &
hroopudu grætande & syrgiande/ & søg
du: vei/ vei/ (þad er) hin mikla borg / i
hvørre þeir eru aller ryker ordner / sem
høfdu skipeñ a sioonum / af heñar ræ-
giæte / þvi hun er a einne stundu eyde-
løgd.
20 * Gled þig yfer heñe/ þu himen/ og
þier heilager postular & spameñ / þvi
Gud hefur dæmt doom ydvarn a heñe.
* Jer. 51/ 8.
21 Og einn øflugur eingell took upp *
stein einn/ so sem kvarnar stein mik-
eñ/ og kastade i sioeñ/ seigiande: so mun
med skyndi burtkastad verda Babylon
hiñe miklu borg/ og hun mun ei fiñast
framar. * Jer. 51. 63/ 64.
22 * Og rødd hørpuslagarañа & saung
varaña/ & pypublæsaraña og ludurþeit
araña/ mun ei heyrast i þier framar/ &
ecke nockur verkmeistare i nockru hand-
verke fiñast i þier framar/ og kvarnar
hliood ecke heyrast i þier framar.
* Es. 24/ 8. Ezech. 26/ 13.
23 Og byrta liossens skal ei skyna i
þier framar/ * Og brudguma & brudar
raust skal ei heyrast i þier framar/ Þvi
** þijner kaupmeñ voru høfdingiar
jardareñar / af þvi / ad af þijnu fiøl-
kinge fooru villt aller heidingiar.
* Jer. 7/ 34. C. 16/ 9. C. 25. 10. ** Es. 23/ 8.

24 Og * i henñe er funded blood spa-
mañaña ꝛ hiña heilogu / og allra sem
eru slaatrader a jordunñe. * c. 17/ 6.
Matth. 23/37.

XIX. Capitule.

Þad stoora Alleluja.

Og epter þetta * heyrda eg
stoora raust mikels skara i
himnenum/ seigiande: allelu-
ja/ Heilsañ/ og dÿrdeñ/ ꝛ veg-
semdeñ og maattureñ(sie) Drottne Gude
vorum. * c. 11/ 15.
2 Þvi satter ꝛ riettvÿser eru hñs doom
ar / þad hañ dæmde hina miklu hoor-
konu / sem fordiarfade jordena med siñe
hooran/ ꝛ * hefnde bloods siña þienara
af heñar hende. * 5. Mos. 32/ 43.
3 Og þeir sogdu eñ aptur: alleluja.
Og reikur * heñar uppstÿgur um̃ allder
allda. * Es. 34/ 10.
4 Og þeir * tuttugu ꝛ fioorer olldung
ar og þau fiogur dÿreñ fiellu fram̃/ ꝛ
tilbaadu Gud/ sem sat a stoolnũ/ seigian-
de: amen/ alleluja. * c. 4. 4/ 10.
5 Og ein raust gieck ut af stoolnum /
sem sagde: lofed Gud vorn aller hñs
þienar / og þier sem otteſt hañ/ bæde
smaaer ꝛ stoorer.
6 Og eg heyrde so sem̃ raust skara mik-
els/ ꝛ so sem nyd margra vatna/ og so
sem̃ hliood af megnum reidarþrumũ/ sem̃
sogdu alleluja/ þviad Drottiñ sa al-
maattuge Gud hefur * iñteked rÿked.
* C. 11/ 15.
7 Fognum ꝛ verum glader/ og giefum
honũ dÿrdena/ þvi komed er * brudkaup
Lambsens/ og hñs-husfru hefur tilbued
sig sialfa. * Matth. 22/ 2. c. 25/ 10.
8 Og þad vard giefed heñe/ * ad klæda
sig hreinu ꝛ skÿnande (dÿrmætu) lÿne /
eñ þad (dÿrmæta) lÿn eru riettlætingar
heilagra. * Ps. 45. 14/ 15.
9 Og hñ seiger til mÿn: skrifa þu/ *
sæler eru þeir / sem eru til kvolldmaal-
tÿdar brudkaups Lambsens kallader /
Og hñ seiger til mÿn: * * þesse eru sañ
arleg ord Guds. * Luc. 14/ 16.
** Openb. 21/ 5.

10 Og eg * fiell fram̃ fyrer hñs fætur/
til ad tilbidia hñ/ og hñ seiger til mÿn:
sia til ad (þu giorer þad) ecke/ eg er þiñ
sampionn ꝛ brædra þiña / sem hafa
þañ vitnesburdeñ Jesu. Tilbid þu
Gud/ Þvi sa vitnesburdur Jesu er ande
spaadomsens. * c. 22/ 8. P. G. 10. 25/ 6
11 Og eg sa himeneñ opnadañ / og
sia/ * eirn hestur hvÿtur/ og sa er sat
a honũ/ sem kallast trur og sañordur/
ꝛ hañ dæmer og strÿder med riettlæte.
* C. 6/ 2.
12 Eñ * hñs augu eru sem̃ elldsloge/ og
(þar eru) a hñs hofde margar koron-
ur/ sem hefur eitt nafn skrifad/ hvort
eingeñ þeckte nema hañ. * c. 1/ 14.
13 Og var klæddur * einu klæde/ (hvort
tu ed var) dÿft i blood/ ꝛ hñs nafn kall-
ast * * þ Orded Guds. * Es. 63/ 1. etc.
** Joh. 1/ 1.
14 Og þeir * herskarar a himne filgdu
honũ epter a hvÿtum hestum / klædder
(dÿrmætu) lÿne hvÿtu og hreinu.
* C. 4/ 4.
15 Og af hñs muñe utgieck eitt bitur̃t
sverd/ ad hñ slæe med þvi heidingiana/
og hañ mun * stioorna þeim med jarn-
vende/ og * * hñ mun troda vÿnþrugu
grindar ꝛ reide Guds almaattugs.
* Ps. 2/ 9. etc. ** Es. 63/ 3.
16 Og hñ hefur a fatenu og a siñe lend
nafn skrifad/ * Konungur konungaña/
og Drottiñ drottnaña.
* 1. Tim. 6/ 15. etc.
17 Og eg sa eirn eingel / sem stood i
sooluñe / ꝛ hroopade med stoorre raust/
og sagde til allra fuglaña / sem̃ fliuga
midt under himnenũ: * komed/ og safn-
est til hiñar stooru kvolldmaaltÿdar
Guds/ * Ezech. 39. 4/ 17. etc.
18 So þier * eted holld konungaña/ og
holld hofudsmañaña/ ꝛ holld oblugra/
og holld hestaña/ og þeirra/ sem sitia a
þeim / ꝛ holld allra frelsingia og þræ-
la/ bæde smærra og stoorra.
* Es. 49/ 26.
19 Og eg sa eitt dÿr/ og konunga jard-
areñar/ ꝛ þeirra herskara samañsafn-
ada/ til ad hallda bardaga vid þañ sem
sat

ſat a heſtenū/og vid hns herlid.
20 Og * dyred vard høndlad / og ſa
fals·ſpamadur med þvi / ſem hafde
giort teiknen̄ fram̄e fyrer þvi/med hvør
ium hañ hafde vilt þa / ſm̄ medtooku
audkiennigar merke dyrſens/ z þa/ ſm̄
tilbaadu mynd þeſſ/þeſſum tveimur var
kaſtad lifandr** i dyke elldſens/hvørt
ed logar af bren̄eſteine. * C. 13. 1/ 15.
** C. 20/ 10. Eſ. 30/ 33. Dan. 7. 11/ 26.
21 Og hiner aþrer voru i helſlegner med
ſverde þeiſſ/er ſat a heſtenum/ hvørt ed
utgieck af hans mun̄e. Og aller fuglar
urdu ſadder af þeirra hollde.

XX. Capitule.

Þeir Heiløgu riikia med Chriſto i Þuſund Ar.

Og eg ſaa eirn eingel nidurſtijga af himne/ſm̄ hafde* lykel af grun̄ſens z eina ſtoora vidiu i ſiñe hende. * C. 1/ 18.
2 Og hañ høndlade * drekan̄ / þañ
gamla høggorm/ſm̄ er dioful z ſatan/
og batt hañ i þuſund aar. * C. 12/ 9.
3 Og kaſtade høn̄ i afgrun̄ed/z lok-
ade aptur/ z in̄ſiglade yfer hønum / ſo
ad hañ ſvike ecke framar heidingiana/
þar til þau þuſund aar væru utendud/
Og epter þau byriar þad hønum / ad
verda laus um̄ lijten̄ tijma.
4 Og eg*ſaa ſtoola / og þeir ſettu ſig
a þa/ z þeim vard doomur gieſen̄/ Og
ſaaler þeirra / ſm̄ voru haalshøggner
vegna þeſſ vitnesburdarens Jeſu/z ſak
er Guds ords/ z ſem ei hafa tilbeded dyr
ed nie þeſſ mynd/z ecke medteked audkien̄
ingarmerke a ſitt en̄e/z a ſijna hønd/Og
þr lifdu z rijktu med Chriſto þuſund aar
*Dan. 7. 9/ 22/ 27. Matth. 19/ 28.
5 En̄ hiner *adrer framlidner endur
lifnudu ecke / þangad til þuſund aar
urdu fullkomen̄. Þeſſe(er)hin fyrſta upp
riſa. * Eſ. 26/ 14.
6 Sæll og heilagur (er ſa/) ſem a hlut
i hin̄e fyrſtu uppriſu / yfer þeſſū hefur
ſa an̄ar daude ecke magt / helldur mu-
nu þeir verda* kien̄emen̄ Guds z Chri-
ſti / og munu rijkia med hønum þuſund
aar. * C. 5/ 10.
7 Og nær þau þuſund aar eru liden̄ /
mun ſatan loſna af ſijnu fangelſe.
8 Og hañ mun utganga til ad villa
heidingiana/ ſem eru i fioorum hornum
jardarin̄ar / þañ * Gog og þañ Ma-
gog / til ad ſaman̄ſafna þeim til bar-
daga/hvørra tala(er)ſem ſiaafar ſand-
ur. * Ezech. 38/ 2. etc.
9 Og þeir uppſtigu a breidd jardarin̄-
ar/og umkringdu herbuder heilagra/og
þa elſkudu borg. Og* elldur fiell af him
ne fra Gude/ og uppſvelgde þa.
* Ezech. 38/ 22. C. 39/ 6.
10 Og dioful̄en̄ / ſem þa villte / vard
kaſtadur i dyke elldſens og bren̄eſtein-
ſens/ þar ſm̄ * dyred og ſa falſke ſpaa-
madur(var/) og þeir munu* *kveliaſt
dag z nott um̄ allder allda.* C.19/ 20.
** C. 14. 10/ 11.
11 Og eg ſaa eirn miken̄ ſtool hvitan̄ /
z þañ/ſem ſat a høn̄ū/fra hvørs aug
lite ad flijde himen z jørd/ og þar vard
ei funden̄ ſtadur fyrer þau.
12 Og eg ſaa hina daudu/ſmaa z ſtoo-
ra/ſtanda fram̄e fyrer Gude/ og bæku-
nar urdu upplaatnar/Og eirnre an̄are*
book vard upploked/hvør ad er lijfſens/
Og þeir daudu urdu dæmder/ epter þm̄
hlutū/(ſem voru)ſkrifader a þm̄ book-
um / epter þeirra verkum. * C. 3/ 5.
Phil. 4/ 3/ etc.
13 Og ſioorin̄ gaf fram̄ þa daudu /
(ſem voru)i høn̄ū/ og dauden̄ z helvijte
gaafu fram̄ þa daudu/(ſem voru)i þm̄/
og þeir urdu dæmder / hvør epter ſijn-
um verkum.
14 Og * dauden̄ z helvijte urdu koſtud
i dyke elldſens. Þeſſe er ſa an̄ar daude.
* C. 6/ 8. 1. Cor. 15. 26/ 54/ 55.
15 Og ef nockur ei vard funden̄ ſkrifad-
ur a book lijfſens/hañ vard kaſtadur i *
dyke elldſens. * Matth. 25/ 41.

XXI. Capitule.

Dijrd þeirrar heiløgu Jeruſalem.

Og eg ſaa eirn* nyan̄ himen/ og nya jørd/ þvi ſa fyrſte himen og ſu fyrſta jørd forgieck/ og

ſioorin̄

siooreñ er ei meir. * 2. Pet. 3/13. etc.
2 Og eg Johañes / sa hina heilǫgu
borg / þa * nyu Jerusalem / ofan fara fra
Gude af himne / tilbuna / sem eina brud-
ur prydda moote sijnum mañe.
* Gal. 4/26. Ebr. 11/10.
3 Og eg heyrde rodd mikla af himne /
sem sagde : sia * tialldbud Guds (er)
hia mǫñunū / og * * hañ mun bua hia
þeim / Og þeir munu vera hñs foolk / &
hñ (sem er) Gud / mun vera þeirra Gud
med þeim. * 2. Cor. 6/16.
** Ezech. 37/27.
4 Og * Gud mun af þerra ǫll taar af
þeirra augū / og * * dauden mun ei vera
framar / nie sorg / nie oop / nie helldur
pijna mun vera framar / þvi þeir fyrstu
hluter eru umlidner. * c. 7/17. etc.
** Es. 35/10.
5 Og sa / sem sat a stoolnum / sagde:
sia / eg giore * nyia alla hlute. Og hñ
segier til mijn: skrifa þu / þvi þesse ord
eru søñ og viss. * 2. Cor. 5/17. etc.
6 Og hañ sagde til mijn: þad er skied /
* eg em Alpha & Omega / upphaf og
ender. Eg mun giefa þeim þyrsta af
bruñe lifanda vatns giefens. * c. 1/8.
7 Sa * sem viñur / hañ mun erfa alla
hlute / og eg * * skal vera hǫnum eirn
Gud / & hañ skal vera mier eirn sonur.
* C. 2. 26/28. ** Zach. 8/8.
8 Eñ þeim ottafullu & vantruudu / og
svyvirdelegū / og * mañdrapurū / & frillu
lijfes mǫñum / og galdramǫñum / og af-
gudadyrkurum / og ǫllum lygurum / þrra
hlutdeild mun vera i dijkenu / sem logar
med ellde og breñesteine / hvad ad er sa
añar daude. * c. 22/15.
9 Og þar kom til mijn eirn af þeim *
sio einglum / sm̄ hǫfdu þær sio skaaler /
fullar med þær sio sijdustu plaagur / og
talade vid mig / & sagde : kom / eg vil sijo-
na þier * brudena / sem er kona Lamb-
sens. * c. 15. 1/6/7. ** c. 19/7.
10 Og hñ * took mig burt i anda uppa
eitt mikeo og hatt fiall / & sijnde mier
hina miklu borg / þa heilǫgu Jerusa-
lem / sem foor ofañ af himne fra Gude.
* Ezech. 40/2.
11 * Hafande dyrd Drottens / Og hen-
ar lioos var sem sa allra dyrmætaste
gimsteirn / sem steineñ jaspis / er lioomar
sem cristall. * Ezech 48/35.
12 Sem & hafde eirn mur mikeñ & haf-
añ / sa hafde * toolf port / og a þeim
portū tolf eingla / og nǫfn skrifud / hvǫr
ad eru toolf kynkvijsla Israels sona.
* Ezech. 48/31. etc.
13 Af austre þriu port / af nordre þriu
port / af sudre þriu port / af vestre þriu
port.
14 Og mur borgareñar hafde * toolf
grunnvelle / og a þm̄ nǫfn toolf postula
Lambsens. * Eph. 2/20.
15 Og * hañ sm̄ talade vid mig / hafde
eirn gull-reyr / þad hñ skyllde mæla borg
ena / & heñar port og heñar mur.
* Ezech. 43/3.
16 Og borgeñ liggur ferkøntud / & leingd
heñar er so mikel sm̄ breiddeñ. Og hañ
mællde borgena med reyrnum / yfer toolf
þusund akra leingder. Leingd og breidd
& hæd heñar er eins.
17 Og hañ mællte heñar mur / hundrad
fiorutiju og fiogra alna / epter eins
mañs mælingu / sm̄ er eingelsens.
18 Og smijde heñar murs var jaspis / &
borgeñ hreint gull / so sm̄ skiært gler.
19 Og grundveller borgareñar murs
(voru) prydder * med allshattuduim
gimsteinum. Sa fyrste grundvǫllur
jaspis / sa añar sapphir / sa þridie
chalcedonius / sa fiorde smaragdus.
* 2. Mos. 28/17. etc. Es. 54: 11. 12.
20 Sa fimte sardonichs / sa siotte sar-
dus / sa siounde chrysolithus / sa attun-
de beryllus / sa niunde topazius / sa tij-
unde chrysoprasus / sa ellefte hyacin-
thus / sa tolfte amethystus.
21 Og þau toolf port (voru) toolf perl
ur / sa hvǫrt eitt af portunum var af
eirnre perlu / og * stræte borgareñar
(var) skijra gull / sem gagn skiært gler.
* C. 22. 2.
22 Og eg sa eckert mustere i heñe / þvi
Drotteñ Gud almattugur er heñar
mustere / og Lambed.
23 Og borgeñ hefur * ecke þorf soolar

nie tungls / ad þau lyse i heñe / þviad
dyrd Guds hefur upplioomad hana / og
Lambed er heñar lioos. * C. 22/ 5.
Es. 60/ 19.
24 Og heidingiarner / ſ hioolpner ver-
da/ munu gaanga * i heñar lioose/ og kon
ungar jardareñar flitia ſyna dyrd ꝛ veg
ſemd til heñar. * Eſ. 60/ 3/ 5
25 Og * heñar port munu ecke apfur
lææaſt a dageñ / þvi * * noottkeñ mun
ecke vera þar. * Eſ. 60. 11/ 20.
** Openb. 22/ 5.
26 Og þeir munu flitia dyrd og veg-
ſemd heidingiaña til heñar.
27 Og þar mun ei iñkoma i hana nock
urt almeñelegt/ edur þad ſm̄ fremur ſvi
virding og lyge / nema þeir (ſem eru)
ſkrifader a * lyfsbook Lambſens.
* Phil. 4/ 3. etc.

XXII. Capitule.

Spaamañſens Bookar Orda Iñſiglan

Og hañ ſynde mier * hreint
vatnsfall lyfſens vatns/ ſkiæ
rt ſem criſtall/ ſem fram̄flaut
af ſtoole Guds og Lambſens.
* Ezech. 47. 1/ 12 Zach. 14/ 8.
2 Midt a heñar * ſtræte/ og baadum eig
eñ vatnsfallſens (ſtood) lyfſens trie /
ſem bar toolfſlags aavexte/ ſem bar ſiñ
aavoxt a ſierhvoriũ maanude / og lauf-
blød trieſens (þientu) til lækningar heid
ingiaña. * C. 21/ 21.
3 Og * eingeñ bølvañ mun vera þar
framar / og ſtooll Guds og Lambſens
mun vera i heñe/ og hñs þioonar munu
þioona honum. * Zach. 14/ 11.
4 Og * ſiaa hñs andlit/ og hans nafn
mun vera i þeirra eñum. * Pſ. 17/ 15.
5 Og * noottkeñ mun ei vera þar / og
þeir hafa ei þørf lioosſ eda byrtu ſool-
areñar/ * * Þvi Drottkeñ Gud upplioo-
mar þa/ og þeir † munu ryckia um̄ allder
allda. * C. 21/ 25. * * Pſ. 36/ 10.
† Openb. 20/ 6.
6 Og hañ ſagde til myn : þeſſe ord
(eru) truføſt og ſøñ/ Og Drottkeñ/ Gud
þeirra heiløgu ſpaamaña ſende ſiñ eing
el/ ad ſyna þioonũ ſynum þa hlute/ ſem
ſnarlega hlioota ad ſkie.
7 * Siaa/ eg kiem ſnarlega. Sæll * *
er ſa ſem vardveiter ſpaadooms ord þeſſ
arar bookar. * C. 3/ 11. * * C. 1/ 3.
8 Og eg Johañes (er ſa/) ſem ſaa og
heyrde þeſſa hlute. Og þa eg hafde
heyrt og ſied/ * fiell eg fram̄ ad tilbidia
fyrer footum eingelſens/ ſem ſynde mier
þeſſa hlute. * C. 19/ 10.
9 Og hñ ſeiger til myn : ſiaa til/ (ad þu
giører þad) ecke / þvi eg er þiñ ſam-
þioon/ og brædra þiña/ ſpaamañaña/ ꝛ
þeirra/ ſm̄ vardveita ord þeſſarar book
ar. Tilbid Gud.
10 Og hañ ſeiger til myn : * þu ſkallt
ecke iñſigla ſpaadooms ord þeſſarar book
ar/ þvi * * tymeñ er i naand.
* Dan. 8. 26. C. 12/ 4. * * Phil. 4/ 5.
Openb. 1/ 3.
11 Hvør * ſem giører vrieſt/ ſa giøre
vrieſt eñ framar / og hvør ſem er o-
hreirn/ hañ verde ohreirn eñ meir/ Og
ſa rietlaate/ rietklæteſt eñ meir/ og ſa
heilage/ helgeſt eñ meir. * 2. Tim. 3/ 13.
12 Og * ſiaa/ eg kiem ſnarlega/ ꝛ myn
laun med mier/ * * til ad giefa ſierhvør
jum ſo ſm̄ hans verk mun vera.
* v. 7. C. 3/ 11. ** Rom. 2/ 6. etc.
13 Eg er * Alpha og Omega/ upphaf
og ender/ ſa fyrſte ꝛ ſa ſydaſte.
* Eſ. 41/ 4. C. 44/ 6. C. 48/ 12. Openb.
1. 8/ 11. C. 21/ 6.
14 Sæler eru þeir / ſm̄ * giøra hans
bodord / uppa þad ad þeirra valld verde
a lyfs-trenu/ og þeir iñgaange i giegn-
um porteñ til borgareñar. * C. 12/ 17.
15 Eñ * þar utefyrer (eru) hundarner/
og fiølkinges meñ / og ſaurlyfes-
meñ / og mañdraaparar / og ſkurgoda
dyrkarar/ ꝛ hvør ſa/ ſm̄ elſkar og frem-
ur lyge. * C. 21/ 8. 1. Cor. 6/ 10.
16 Eg Jeſus * hefe utſendt miñ eing
el † til ad vitna fyrer ydur þeſſa hlute
i ſamkundunum/ Eg em ſu * * root og
kyn Davids / ſu ſkiæra † † morgun
ſtiarna. * C. 1/ 1. † C. 1/ 2 * * Eſ. 11/ 10.
Rom. 15/ 12. Openb 5/ 5. † † 2. Pet. 1/ 19.
17 Og Andeñ ꝛ brudureñ ſeigia : kom.
Og ſa er heyrer/ hañ ſeige: kom. Og *
þañ ſem þyrſter / ſa kome / Og hvør

ſem

sm vill/ medtake vatn lyffsens giefens.
* Es. 55/ 1. Joh. 7/ 37. Openb 21. 1/ 6.
18 Þvi eg samvitna fyrer sierhvørium/ sem heyrer spaadooms ord þessarar book ar/ Ef nockur tilsetur (nockud) til þess ara hluta / mun Gud tilsetia yfer hann þær plaagur/ sm eru skrifadar i þessare book.
19 Og ef * nockur tekur (eitthvad) burt fra spaadooms ordum þessarar bookar / mun Gud burttaka hans hlut deild * * af book lyffsens / og af hinne heilogu borg / og (fra) þeim hlutum/ (sm eru) skrifadar i þessare book.
* 5. Mos 4/ 2. C. 12/ 32. * * Phil. 4/ 3 etc.
20 Hann seiger/ sem vitnar þesa hlute: * Jaa/ eg kiem snarlega/ amen. Jaa/ kom Herra Jesu. * C. 1/ 7.
21 * Naad Drottens vors Jesu Christi (sie) med øllum ydur.

Amen.

* 2. Tim. 4/ 22. Ebr. 13/ 25.

Registur yfer Pistla / Lectiur og Evangelia/ sem lesast a Sunnudøgum og sierlegusta Helgum Døgum/ Aared um kring.

Midføstu Suñudag.
Pistillen Gal. 4/ 21/ til 31
Evangelium Joh. 6/ 1/ til 15
Suñudagen epter Midføstu.
Pistillen Ebr. 9/ 11/ til 15
Evangelium Joh. 8/ 45/ til 59
A Bodunar Dag Mariæ.
Lect. Es. 7/ 10/ til 15
Evangelium Luc. 1/ 26/ til 38
A Pálma Suñudag.
Pistillen Phil. 2/ 5/ til 11
Evangelium Matth. 21/ 1/ til 9
A Skýrdag.
Pistillen 1. Cor. 11/ 23/ til 29
Evangelium Luc. 22/ 14/ til 20
A Lánga Friadag.
Oll Pýningar Historia Christi epter Fiogrum Gudspiallamønnunum.
A Páska Dagen.
Pistillen 1. Cor. 5/ 7/ til 8
Evangelium Marc. 16/ 1/ til 7
Annan Dag Páska.
Lect. P. G. 10/ 34/ til 43
Evangelium Luc. 24/ 13/ til 35
Pridia Dag Páska.
Lect. P. G. 13/ 26/ til 32
Evangelium Luc. 24/ 36/ til 48
I. Suñudag epter Páska.
Pistill: 1. Joh. 5/ 4/ til 10
Evangelium Joh. 20/ 19/ til 30
II. Suñudag epter Páska.
Pistillen 1. Pet. 2/ 21/ til 25
Evangelium Joh. 10/ 11/ til 16
III. Suñudag epter Páska.
Pistillen 1. Pet. 2/ 11/ til 20
Evangelium Joh. 16/ 16/ til 22
Pan̄ Almeñelega Bænadag.
Lect. Es. 3/ 6/ 7
Texten til aptansaungs/ Matth. 3/ 8/ 9/ 10
IV. Suñudag epter Páska.
Pistillen Jak. 1/ 17/ til 21
Evangelium Joh. 16/ 5/ til 15
V. Suñudag epter Páska.
Pistillen Jak. 1/ 22/ til 27
Evangelium Joh. 16/ 23/ til 28
A Uppstigningar Dag.
Lect. P. G. 1/ 1/ til 11
Evangelium Marc. 16/ 14/ til 20
VI. Suñudag epter Páska.
Pistillen 1. Pet. 4/ 7/ til 11
Evangelium Joh. 15/ 26/ til C. 16/ 5
A Hvýtasuñu.
Lect. P. G. 2/ 1/ til 11
Evangelium Joh. 14/ 23/ til 31
Annan Dag Hvýtasuñu.
Lect. P. G. 10/ 42/ til 48
Evangelium Joh. 3/ 16/ til 21

Pridia Dag Hvýtasuñu.
Lect. P. G. 8/ 14/ til 17
Evangelium Joh. 10/ 1/ til 10
A Trinitatis Suñudag.
Pistillen Rom. 11/ 33 til 36.
Evangelium Joh. 3/ 1/ til 15
I. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Joh. 4/ 7/ til 21
Evangelium Luc. 16/ 16/ til 31
II. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Joh. 3/ 13/ til 18
Evangelium Luc. 14/ 16/ til 24
III. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Pet. 5/ 6/ til 11
Evangelium Luc. 15/ 1/ til 10
IV. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Rom. 8/ 18/ til 23
Evangelium Luc. 6/ 36/ til 42
A Jons Messu.
Lect. Es. 40/ 1/ til 7
Evangelium Luc. 1/ 57/ til 79
A Vitiunar Dag Mariæ.
Lect. Es. 11/ 1/ til 5
Evangelium Luc. 1/ 39/ til 56
V. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Joh. 3/ 8/ til 15
Evangelium Luc. 5/ 1/ til 11
VI. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Rom. 6/ 1/ til 12
Evangelium Matth. 5/ 20/ til 26
VII. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Rom. 6/ 19/ til 23
Evangelium Marc. 8/ 1/ til 9
VIII. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Rom. 8/ 12/ til 17
Evangelium Matth. 7/ 15/ til 23
IX. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Cor. 10/ 6/ til 13
Evangelium Luc. 16/ 1/ til 9
X. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Cor. 12/ 1/ til 11
Evangelium Luc. 19/ 41/ til 48
XI. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 1. Cor. 15/ 1/ til 10
Evangelium Luc. 18/ 9/ til 14
XII. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen 2. Cor. 3/ 4/ til 9
Evangelium Marc. 7/ 31/ til 37
XIII. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Gal. 3/ 15/ til 22
Evangelium Luc. 10/ 23/ til 37
XIV. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Gal. 5/ 16/ til 24
Evangelium Luc. 17/ 11/ til 19.
XV. Suñudag epter Trinitatis.
Pistillen Gal. 5/ 25/ til C. 6/ 10
Evangelium Matth. 6/ 24/ til 33

XVI. Sunnu D. ept. Trinitatis.
Pistillen Eph. 3/ 13/ til 21
Evangelium Luc. 7/ 11/ til 17

XVII. S. D. epter Trinitatis.
Pistillen Eph. 4/ 1/ til 16
Evangelium Luc. 14/ 1/ til 11

A Michaelis Messu.
Lect. Openberingar B. 12/ 7/ til 12
Evangelium Matth. 18/ 1/ til 10

XVIII. S. D. ept. Trinit.
Pistillen 1. Cor. 1/ 4/ til 8
Evangelium Matth. 22/ 34/ til 46

XIX S. D. epter Trinit.
Pistillen Eph. 4/ 22/ til 28
Evangelium Matth. 9/ 1/ til 8

XX. S. D. epter Trinit.
Pistillen Eph. 5/ 15/ til 21
Evangelium Matth. 22/ 1/ til 14

XXI. S. D. epter Trinit.
Pistillen Eph. 6/ 10/ til 17
Evangelium Joh. 4/ 46/ til 53

XXII. S. D. epter Trinit.
Pistillen Phil. 1/ 6/ til 11
Evangelium Matth. 18/ 23/ til 35

A Allra Heilagra Messu.
Lect. Openberingar B. 7/ 1/ til 12
Evangelium Matth. 5/ 1/ til 12

XXIII. S. D. epter Trinit.
Pistillen Phil. 3/ 17/ til C. 4/ 3
Evangelium Matth. 22/ 15/ til 22

XXIV. S. D. epter Trinit.
Pistillen Col. 1/ 9/ til 14
Evangelium Matth. 9/ 18/ til 26

XXV. S. D. epter Trinit.
Pistillen 1. Thess. 4/ 13/ til 18
Evangelium Matth. 24/ 15/ til 28

XXVI. S. D. epter Trinit.
Pistillen 2. Pet. 3/ 3/ til 15
Evangelium Matth. 25/ 31/ til 46

XXVII. S. D. epter Trinit.
Pistillen 2. Pet. 1/ 12/ til 18
Evangelium Matth. 17/ 1/ til 9

Þesse BIBLIA var Þryckt a HOOLUM i HIALLTA-DAL/ Af
Marteine Arnoddssyne/ Doom-Kyrkiunar Book-Þryckiara.